KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
PODATKI I UNIA CELNA
Polityka Celna, Prawodawstwo, Taryfa
Przepisy celne

Bruksela, 27 kwietnia 2016 r.

TAXUD/A2/TRA/003/2016-EN

Dokument roboczy

PODRĘCZNIK DOTYCZĄCY PROCEDUR TRANZYTOWYCH

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË
TAXUD-UNIT-A2@ec.europa.eu

Wstęp

W planie dotyczącym tranzytu w Europie[1] wskazano na konieczność przygotowania Podręcznika zawierającego szczegółowy opis wspólnej i unijnej procedury tranzytowej oraz precyzującego rolę zarówno administracji, jak i podmiotów gospodarczych. Podręcznik ma stanowić narzędzie ułatwiające lepsze zrozumienie funkcjonowania procedur tranzytu i roli różnych podmiotów z nich korzystających. Jest to również narzędzie służące zapewnieniu zharmonizowania stosowania przepisów tranzytowych oraz równego traktowania wszystkich podmiotów.

Aktualny tekst Podręcznika jest skonsolidowaną wersją różnych aktualizacji przeprowadzonych od jego pierwszej publikacji w maju 2004 r., dostosowaną do unijnego kodeksu celnego, który będzie stosowany od dnia 1 maja 2016 r.

Podręcznik składa się z dziewięciu następujących części: wprowadzenie ogólne; status towarów; zabezpieczenia; standardowa procedura tranzytu w systemie NCTS (Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy); procedura ciągłości działania; uproszczenia; zamknięcie i postępowanie poszukiwawcze; dług celny i odzyskiwanie długu; oraz procedura TIR.

Podręcznik jest aktualizowany, gdy tylko wymagają tego zmiany zachodzące w zakresie wspólnego i unijnego systemu tranzytowego.

Należy podkreślić, że Podręcznik nie stanowi dokumentu wiążącego prawnie i ma charakter wyłącznie informacyjny. Zawiera on jednak jednolitą interpretację przepisów tranzytowych przez wszystkie organy celne stosujące tranzyt wspólny/unijny. Przepisy prawne dotyczące tranzytu oraz pozostałe przepisy celne są nadrzędne w stosunku do treści Podręcznika i należy zawsze się nimi kierować. Autentyczne teksty konwencji i instrumentów prawnych UE to te, które opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Autentyczne teksty orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich to te, które podano w raportach ze spraw rozstrzyganych przed Trybunałem Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji.

Dodatkowo w stosunku do niniejszego Podręcznika mogą istnieć również dodatkowe krajowe wytyczne i uwagi wyjaśniające. Takie instrukcje i uwagi wyjaśniające można zamieścić w pkt 6 każdego rozdziału krajowego wydania Podręcznika lub wydać je w osobnej publikacji. W celu uzyskania szczegółowych informacji na ten temat należy skontaktować się z administracją celną danego państwa.

1 COM(97) 188 final z 30.4.1997.

Bruksela, 27 kwietnia 2016 r.

Ogólny spis treści

Wstęp

Ogólny spis treści

Część I: Wprowadzenie ogólne

Część II: Status towarów

Część III: Zabezpieczenia

Część IV: Standardowa procedura tranzytu

Część V: Procedura ciągłości działania

Część VI: Uproszczenia

Część VII: Zamknięcie operacji tranzytowej i postępowanie poszukiwawcze

Część VIII: Dług celny i odzyskiwanie długu

Część IX: : Procedura TIR

Wykaz często używanych skrótów

Wykaz definicji

Podstawowe źródła informacji

PODRĘCZNIK DOTYCZĄCY PROCEDUR TRANZYTOWYCH 1

CZĘŚĆ I – WPROWADZENIE OGÓLNE 33

1. Krótka historia tranzytu 34

2. Status towarów 38

3. Tranzyt wspólny 38

3.1. Przepisy prawne 38
3.2. Opis procedury 39
4. Tranzyt wewnątrz Unii 41

4.1. Tranzyt unijny 41
4.1.1. Przepisy prawne 41
4.1.2. Opis procedury 41
4.1.2.1 Procedura unijnego tranzytu zewnętrznego 43
4.1.2.2. Procedura unijnego tranzytu wewnętrznego 44
4.1.3. Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy (NCTS) 45
4.1.3.1. Podstawowe elementy i komunikaty stosowane w NCTS 46
4.1.3.2. Urząd celny wyjścia 47
4.1.3.3. Urząd celny przeznaczenia 48
4.1.3.4. Urząd celny tranzytowy 49
4.1.3.5. Zmiana urzędu celnego tranzytowego lub urzędu celnego przeznaczenia 49
4.1.3.6. Procedury uproszczone: upoważniony nadawca i upoważniony odbiorca 50
4.2. Inne systemy tranzytowe funkcjonujące w Unii Europejskiej 51
4.2.1. Wprowadzenie 51
4.2.2. Procedura TIR (Transports Internationaux Routiers) 52
4.2.3. ATA (odprawa czasowa) 54
4.2.3.1. Kontekst i przepisy prawne 54
4.2.3.2. Opis procedury 54
4.2.4. Manifest reński 56
4.2.4.1. Kontekst i przepisy prawne 56
4.2.4.2. Opis procedury 56
4.2.5. Operacje NATO 57
4.2.5.1. Kontekst i przepisy prawne 57
4.2.5.2. Opis procedury 57
4.2.6. Przesyłki pocztowe 59
4.2.6.1. Kontekst i przepisy prawne 59
4.2.6.2. Opis procedury 60
5. Wyjątki (*pro memoria*) 62

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 62

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 62

8. Załączniki 62

8.1. Przepisy prawa i zasady dotyczące przyjmowania aktów prawnych dotyczących tranzytu unijnego 63

8.2. Reguły i zasady dotyczące przyjmowania aktów prawnych dotyczących tranzytu wspólnego 63

CZĘŚĆ II – STATUS TOWARÓW 68

1. Wprowadzenie 68

2. Zasady ogólne i przepisy prawne 68

3. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów 69

3.1. Przewozy regularną linią żeglugową 71
3.1.1. Definicja 71
3.1.2. Pozwolenie na dokonywanie przewozów regularną linią żeglugową 71
3.1.3. Czarter częściowy 75
3.1.4. Przewozy regularną linią żeglugową i przewozy okazjonalne 75

4. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów 78

4.1. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przez upoważnionego wystawcę 82
4.2. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przy pomocy manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego 84
4.3. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w przypadku przeładunku 86
4.4. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przy pomocy faktury lub dokumentu przewozowego 87
4.5. T2L 89

5. Potwierdzanie unijnego statusu celnego produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów poławianych na morzu statkami 90

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 91

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 91

8. Załączniki 91

8.1. Przykładowa umowa o zafrachtowanie obejmująca subczarter i czarter częściowy 92
8.2. Manifest morski – procedura TC12 i pozwolenie 97
8.3. Potwierdzenie unijnego statusu celnego silnikowych pojazdów drogowych 108
8.4. Wykaz organów właściwych do spraw regularnych linii żeglugowych ..... - 125 -

CZĘŚĆ III – ZABEZPIECZENIA 131

1. Wprowadzenie 131

1.1. Cel zabezpieczenia 132
1.2. Rodzaje zabezpieczeń 132
1.3. Zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia 133
1.4. Obszar obowiązywania 135
1.5. Tabela zabezpieczeń 136

2. Przepisy ogólne ... 137

2.1. Obowiązek złożenia zabezpieczenia ... 137
2.1.1. Wprowadzenie ... 137
2.1.2. Niespełnienie warunków ... 137
2.2. Obliczanie kwoty zabezpieczenia ... 137
2.2.1. Wprowadzenie ... 137
2.2.2. Obliczanie ... 138
2.3. Gwarant ... 138
2.3.1. Wprowadzenie ... 139
2.3.2. Siedziba i zatwierdzenie gwaranta ... 139
2.3.3. Odpowiedzialność ... 140
2.3.4. Cofnięcie uznania gwaranta lub zobowiązania gwaranta i odwołanie zobowiązania ... 141

3. Zabezpieczenie pojedyncze ... 142

3.1. Depozyt w gotówce ... 142
3.1.1. Wprowadzenie ... 142
3.1.2. Zwrot ... 142
3.2. Zabezpieczenie pojedyncze w formie zobowiązania gwaranta ... 143
3.3. Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów (TC32) ... 144
3.3.1. Odpowiedzialność i zatwierdzenie ... 144
3.3.2. Powiadomienie ... 145
3.3.3. Karnet (TC32) ... 145

4. Zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia ... 147

4.1. Przepisy ogólne ... 147
4.1.1. Wprowadzenie ... 147
4.1.2. Warunki ogólne ... 147
4.1.3. Obliczenie kwoty referencyjnej ... 147
4.1.4. Kwota zabezpieczenia ... 148
4.1.5. Poświadczenie zabezpieczenia ... 148
4.1.6. Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury i przegląd kwoty referencyjnej ... 149
4.1.7. Stosowanie zabezpieczenia generalnego ... 151
4.1.8. Tymczasowy zakaz dotyczący korzystania z zabezpieczenia generalnego ... 152
4.1.8.1. Zabezpieczenie pojedyncze wielokrotnego stosowania ... 152
4.1.8.2. Odstępstwo od decyzji o czasowym zakazie korzystania z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości (w tym ze zwolnienia) ... 153
4.1.9. Unieważnienie i cofnięcie pozwolenia ... 154
4.2. Zmniejszenie poziomu zabezpieczenia generalnego i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia ... 155
4.2.1. Wprowadzenie ... 155
4.2.2. Kryteria obniżenia kwoty zabezpieczenia ... 155

5. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 155

6. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 155

7. Załączniki ... 155

7.1. Wykaz gwarantów uprawnionych do wydawania karnetów zabezpieczenia pojedynczego TC32 ... 156
7.2. Wykaz dróg wodnych ... 159

CZĘŚĆ IV STANDARDOWA PROCEDURA TRANZYTU W SYSTEMIE NCTS (NOWY SKOMPUTERYZOWANY SYSTEM TRANZYTOWY) ... 161

ROZDZIAŁ 1 – STANDARDOWE ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE ... 162

1. Wprowadzenie ... 162

2. Zasady ogólne i przepisy prawne ... 162

3. NCTS ... 163

3.1. Organizacja systemu NCTS ... 163
3.2. Zakres systemu NCTS ... 164
3.3. Dostęp przedsiębiorców do systemu NCTS ... 164
4. Procedura dokonywania zgłoszenia ... 165

4.1. Załadunek ... 165
4.2. Zgłoszenie tranzytowe (IE015) ... 167
4.2.1. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego ... 167
4.2.2. Przesyłki mieszane ... 170
4.2.3. Złożenie zgłoszenia tranzytowego ... 170
4.2.4. Zgłoszenie tranzytowe/ bezpieczeństwo ... 171
5. Sytuacje szczególne ... 173

5.1. Umowy między Unią i innymi państwami dotyczące bezpieczeństwa i ochrony danych ... 173
5.2. Zasady mające zastosowanie do towarów z opakowaniem ... 174
5.3. Towary przewożone przez podróżnych w ich bagażu ... 179
5.4. Transport towarów unijnych do państwa wspólnego tranzytu, z państwa wspólnego tranzytu lub przez obszar takiego państwa ... 180
6. Wyjątki (*pro memoria*) ... 184

7. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 184

8. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 184

9. Załączniki ... 184

ROZDZIAŁ 2 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM WYJŚCIA ... 185

1. Wprowadzenie ... 185

2. Zasady ogólne i przepisy prawne ... 185

3. Opis postępowania w urzędzie celnym wyjścia ... 185

3.1. Przyjęcie i rejestracja zgłoszenia tranzytowego ... 186
3.2. Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego ... 187

3.3. Unieważnienie zgłoszenia tranzytowego ... 188
3.4. Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego i kontrola towarów ... 189
3.5. Trasa przemieszczania towarów ... 190
3.6. Termin ... 191
3.7. Środki służące identyfikacji towarów ... 193
3.7.1. Wprowadzenie ... 193
3.7.2. Metody nakładania zamknięć ... 195
3.7.3. Charakterystyka zamknięć ... 196
3.7.4. Stosowanie zamknięć specjalnych ... 197
3.8. Zwolnienie towarów ... 198
3.8.1. Dokumenty stosowane przy zwolnieniu towarów ... 199
3.9. Zamknięcie procedury tranzytu ... 199
4. Sytuacje szczególne ... 200
5. Wyjątki (*pro memoria*) ... 200
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 200
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 200
8. Załączniki ... 200
ROZDZIAŁ 3 – FORMALNOŚCI I ZDARZENIA PODCZAS TRANSPORTU TOWARÓW W RAMACH OPERACJI TRANZYTU WSPÓLNEGO/UNIJNEGO ... 201
1. Wprowadzenie ... 201
2. Zasady ogólne i przepisy prawne ... 201
3. Formalności w przypadku zdarzeń i formalności w urzędzie celnym tranzytowym ... 201
3.1. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przewozu ... 202
3.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym ... 204
3.2.1. Urząd celny tranzytowy ... 204
3.2.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym ... 206
3.2.3. Zmiana urzędu celnego tranzytowego ... 207
3.2.4. Działania w przypadku zaistnienia istotnych nieprawidłowości ... 208
4. Sytuacje szczególne (pro memoria) ... 208
5. Wyjątki (*pro memoria*) ... 208
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 208
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 208
8. Załączniki ... 208

ROZDZIAŁ 4 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM PRZEZNACZENIA 209

1. Wprowadzenie 209

2. Zasady ogólne i przepisy prawne 209

3. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia 210

3.1. Przedstawienie towarów 210
3.2. Kontrola zakończenia procedury tranzytu 212
4. Sytuacje szczególne 214

4.1. Wydanie poświadczenia odbioru 214
4.2. Alternatywny dowód zakończenia procedury 216
4.3. Przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia 218
4.4. Nieprawidłowości 218
4.4.1. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć 218
4.4.2. Inne nieprawidłowości 218
4.4.3. Wyjaśnianie nieprawidłowości 219
4.5. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia 221
5. Przedstawienie towarów i dokumentu TAD po upływie wyznaczonego terminu 224

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 225

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 225

8. Załączniki 225

8.1. Komunikaty i treść danych w IE 226
8.2. Kody państw 231
8.2.1. Kody państw stosowane w tranzycie unijnym 231
8.2.2. Kody państw stosowane w tranzycie wspólnym 231
8.3. Kody opakowań 231
8.3.1. Kody opakowań stosowane w tranzycie unijnym 231
8.3.2. Kody opakowań stosowane w tranzycie wspólnym 231
ROZDZIAŁ 5 – ANDORA, SAN MARINO I OBSZARY NIEOBJĘTE SYSTEMEM FISKALNYM 232

2. Andora 232

2.1. Kontekst i przepisy prawne 232
2.2. Wymogi formalne 233
2.2.1. Towary objęte rozdziałami od 1 do 24 HS 233
2.2.2. Towary objęte rozdziałami od 25 do 97 HS 236
3. San Marino 241

3.1. Kontekst i przepisy prawne 241
3.2. Wymogi formalne 242
4. Specjalne obszary podatkowe 244
4.1. Kontekst i przepisy prawne 245
4.2. Procedura unijnego tranzytu wewnętrznego 246
5. Wyjątki (*pro memoria*) 247
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 247
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 247
8. Załączniki (*pro memoria*) 247
CZĘŚĆ V PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA DLA TRANZYTU WSPÓLNEGO / UNIJNEGO 248
ROZDZIAŁ 1 – WPROWADZENIE 248
1. Zgłoszenie tranzytowe w przypadku procedury ciągłości działania: 248
2. Stempel w przypadku procedury ciągłości działania 248
3. Czasowa awaria systemu NCTS w urzędzie celnym wyjścia 249
4. Czasowa awaria systemu informatycznego osoby uprawnionej do korzystania z procedury 249
5. Procedury 250
5.1. Urząd celny wyjścia – procedura standardowa 250
5.2. Urząd celny wyjścia – upoważniony nadawca 251
5.3. Urząd celny przeznaczenia – procedura standardowa 252
5.4. Urząd celny przeznaczenia – upoważniony odbiorca 252
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 252
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 252
8. Załączniki 252
8.1. Stemple używane w przypadku procedury ciągłości działania 253
Rozdział 2 – Ogólne instrukcje dotyczące dokumentów SAD i TAD 262
ROZDZIAŁ 3 – STANDARDOWE ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE 263
1. Wprowadzenie 263
2. Zasady ogólne i przepisy prawne 264
3. Procedura dokonywania zgłoszenia 264
3.1. Zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej 265

3.1.1. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument SAD 265
3.1.2. Wykazy załadunkowe, formularz i wypełnianie 271
3.1.3. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument TAD 274
3.1.4. Przesyłki mieszane 276
3.1.5. Podpisanie zgłoszenia tranzytowego 278
4. Sytuacje szczególne (pro memoria) 280
4.1. Zasady mające zastosowanie do towarów z opakowaniem 280
4.2. Towary przewożone przez podróżnych w ich bagażu 280
4.3. Transport towarów unijnych do państwa wspólnego tranzytu, z państwa wspólnego tranzytu lub przez obszar takiego państwa 280
5. Wyjątki (*pro memoria*) 280
6. Szczególne instrukcje krajowe (*część zastrzeżona*) 280
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 280
8. Załączniki 280
ROZDZIAŁ 4 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM WYJŚCIA 281
1. Wprowadzenie 281
2. Zasady ogólne i przepisy prawne 281
3. Opis postępowania w urzędzie celnym wyjścia 281
3.1. Składanie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej 282
3.2. Złożenie zabezpieczenia 283
3.3. Przyjęcie i rejestracja zgłoszenia tranzytowego 284
3.4. Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego 285
3.5. Unieważnienie zgłoszenia tranzytowego 286
3.6. Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego 287
3.7. Trasa przemieszczania towarów 288
3.8. Termin na przedstawienie towarów 289
3.9. Środki służące identyfikacji towarów 290
3.9.1. Wprowadzenie 291
3.9.2. Metody nakładania zamknięć celnych 293
3.9.3. Charakterystyka zamknięć celnych 294
3.9.4. Stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć 296
3.10. Zwolnienie towarów 296
4. Sytuacje szczególne (pro memoria) 298
5. Wyjątki (*pro memoria*) 298
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 298
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 298
8. Załączniki 298

8.1. Adnotacja „Zwolnienie” ... 299
8.2. Adnotacja „Zgodnie” ... 300

ROZDZIAŁ 5 FORMALNOŚCI I ZDARZENIA PODCZAS PRZEMIESZCZANIA TOWARÓW W RAMACH WSPÓLNEJ OPERACJI TRANZYTOWEJ / OPERACJI TRANZYTU UNIJNEGO ... 301

1. Wprowadzenie ... 301

2. Zasady ogólne i przepisy prawne ... 301

3. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przewozu i formalności w urzędzie tranzytowym ... 302

3.1. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przemieszczania towarów ... 302
3.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym ... 304
3.2.1. Urząd celny tranzytowy ... 304
3.2.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym ... 306
3.2.3. Działania podejmowane w przypadku zaistnienia istotnych nieprawidłowości ... 307

4. Sytuacje szczególne (pro memoria) ... 307

5. Wyjątki (*pro memoria*) ... 307

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 307

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 307

8. Załączniki ... 307

ROZDZIAŁ 6 FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM PRZEZNACZENIA ... 308

1. Wprowadzenie ... 308

2. Zasady ogólne i przepisy prawne ... 308

3. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia ... 309

3.1. Przedstawienie towarów wraz z dokumentami ... 309
3.2. Kontrola zakończenia procedury ... 311

4. Sytuacje szczególne ... 313

4.1. Wydanie poświadczenia odbioru ... 313
4.2. Alternatywny dowód zakończenia procedury ... 315
4.3. Przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia ... 317
4.4. Nieprawidłowości ... 318
4.4.1. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć celnych ... 318
4.4.2. Inne nieprawidłowości ... 318

4.5. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia 319
5. Przedstawienie towarów i zgłoszenia tranzytowego po upływie wyznaczonego terminu 323
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 323
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 323
8. Załączniki 323
8.1. Standardowa adnotacja „Zgodnie” 324
8.2. Adnotacja „Alternatywny dowód” 326
8.3. Wykaz urzędów centralnych właściwych w zakresie przesyłania egzemplarza nr 5 SAD lub drugiego egzemplarza TAD 327
8.4. Adnotacja „Niezgodności” 336
8.5. Adnotacja „Rozbieżności” 340
8.7. Adnotacja „Pobrano opłaty” 342
8.8. Adnotacja „Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ….. (nazwa i państwo)” 343
8.9. Adnotacja „Wyprowadzenie z …. podlega ograniczeniom lub opłatom na mocy rozporządzenia/dyrektywy/decyzji nr……” 344
CZĘŚĆ VI UPROSZCZENIA 346
1. Wprowadzenie 346
2. Zasady ogólne i przepisy prawne 346
2.1. Rodzaje uproszczeń tranzytowych i ich warunki 347
2.2. Procedura wydawania pozwoleń 355
2.3. Unieważnienie, cofnięcie i zmiana pozwolenia 360
2.4. Zawieszenie pozwolenia 361
2.5. Ponowna ocena pozwolenia 362
2.6. Ważnośc pozwoleń udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r. 363
Zabezpieczenie generalne a towary wrażliwe 364
3. Opis uproszczeń 364
3.1. Zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia 368
3.2. Stosowanie zamknięć specjalnego rodzaju 368
3.3. Upoważniony nadawca 370
3.3.1. Wprowadzenie 370
3.3.2. Pozwolenie 371
3.3.3. Procedury 372
3.3.3.1. Standardowa procedura tranzytowa – obowiązki upoważnionego nadawcy 372
3.3.3.2. Procedura ciągłości działania – obowiązki upoważnionego nadawcy 374
3.4. Upoważniony odbiorca 379
3.4.1. Wprowadzenie 380
3.4.2. Pozwolenie 380

3.4.3. Czasowe składowanie 382
3.4.4. Procedury 383
3.4.4.1. Standardowa procedura tranzytu 383
3.4.4.2. Procedura ciągłości działania 384
3.5. Przewóz towarów transportem kolejowym 386
3.6. Przewóz towarów transportem lotniczym 386
3.6.1. Wprowadzenie 387
3.6.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym 388
3.6.2.1. Pozwolenie na korzystanie z procedury tranzytu wspólnego/unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym 389
3.6.2.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym 390
3.6.2.3. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym 393
3.6.3. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym 395
3.6.3.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym 395
3.6.3.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym 398
3.6.3.3. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (stosowanie kodu C) 405
3.6.4. Przypadki szczególne (stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym) 407
3.6.4.2. Przesyłki ekspresowe 414
3.7. Przewóz towarów transportem morskim 416
3.7.1. Wprowadzenie 417
3.7.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim 418
3.7.2.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską 418
3.7.2.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim 420
3.7.2.3. Przykłady 424
3.7.3. Stosowanie manifestu elektronicznego jako zgłoszenie tranzytowe do celów korzystania z procedury tranzytu unijnego dla towarów przewożonych drogą morską 425

3.7.3.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego w oparciu o manifest elektroniczny dla towarów przewożonych drogą morską 426
3.7.3.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim 428
3.7.4. Przypadki szczególne (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim) 435
3.7.4.1. Przesyłki zbiorcze 435
3.7.4.2. Przemieszczanie towarów drogą morską na statkach świadczących usługi inne niż regularne linie żeglugowe..... 440
3.8. Procedury uproszczone na podstawie art. 6 Konwencji..... 441
4. Sytuacje szczególne (pro memoria) 442
5. Wyjątki (*pro memoria*)..... 442
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) 442
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych 442
8. Załączniki 442
8.1. Wzór specjalnej pieczęci stosowanej przez upoważnionego nadawcę 443
8.2. Odstępstwa – specjalny stempel (IT) 444
8.3. Wykaz portów lotniczych i nadzorujących urzędów celnych 445
8.4. Wzór pozwolenia na stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym 485
8.5. Schemat sekwencyjny dotyczący przesyłek zbiorczych przesyłanych transportem lotniczym..... 488
8.6. Wzór pozwolenia na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim 489
8.7. Schemat sekwencyjny dotyczący morskich przesyłek zbiorczych 496
8.8. Powiadomienie o stosowaniu procedur uproszczonych..... 497
CZĘŚĆ VII ZAMKNIĘCIE PROCEDURY TRANZYTU I POSTĘPOWANIE POSZUKIWAWCZE 498
1. Wprowadzenie, przepisy i objaśnienia ogólne 499
1.1. Wprowadzenie..... 499
1.2. Przepisy i objaśnienia ogólne..... 499
1.2.1. Źródła prawa 499
1.2.2. Objaśnienia ogólne..... 500
1.2.2.1. Zakończenie i zamknięcie operacji tranzytowej 500
1.2.2.2. Postępowanie poszukiwawcze dotyczące kontroli zakończenia procedury..... 501
1.2.2.3. Wymiana informacji..... 502
2 Zamknięcie procedury tranzytu i zapytanie o status 503

2.1. Wprowadzenie ... 503
2.2. Warunki zamknięcia ... 503
2.3. Skutki zamknięcia ... 504
2.4. Formy zamknięcia ... 504
2.5. Zapytanie o status i odpowiedź ... 505
3 Postępowanie poszukiwawcze ... 506
3.1. Wprowadzenie ... 506
3.2. Procedura poszukiwawcza rozpoczynająca się od osoby uprawnionej do korzystania z procedury ... 508
3.2.1. Cele wniosku o udzielenie informacji ... 509
3.2.2. Procedura ogólna w przypadku wezwania do udzielenia informacji skierowanego do osoby uprawnionej do korzystania z procedury ... 510
3.2.3. Procedura składania wniosku o udzielenie informacji w przypadku procedur uproszczonych właściwych dla niektórych rodzajów transportu ... 511
3.3. Alternatywny dowód zakończenia procedury ... 513
3.3.1. Alternatywny dowód przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy ... 514
3.3.2. Alternatywny dowód, że dane towary zostały objęte procedurą tranzytu lub przeznaczeniem w państwie trzecim ... 516
3.4. Postępowanie poszukiwawcze w urzędzie celnym przeznaczenia ... 517
3.4.1. Właściwy organ i okres przewidziany na wysłanie zapytania poszukiwawczego ... 518
3.4.2. Wysyłanie komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze” (IE142) ... 519
3.4.2.1. Stosowanie komunikatów wymiany informacji ... 519
3.4.3. Anulowanie komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze” (IE142) ... 520
3.4.4. Reakcja państwa przeznaczenia ... 521
3.4.4.1. Sprawdzenie ewidencji ... 521
3.4.4.2. Wynik sprawdzenia ewidencji ... 521
3.4.4.3. Termin odpowiedzi w przypadku, gdy postępowanie poszukiwawcze rozpoczęło się od urzędu celnego przeznaczenia ... 523
3.4.4.4. Kody odpowiedzi na zapytanie poszukiwawcze ... 524
3.4.5. Zapytanie do osoby uprawnionej do korzystania z procedury po rozpoczęciu procedury poszukiwawczej w urzędzie celnym przeznaczenia ... 525
3.4.6. Skutki wyników postępowania poszukiwawczego ... 526
4 Procedura ciągłości działania ... 528
4.1. Nota poszukiwawcza w przypadku procedury ciągłości działania lub procedury uproszczonej właściwej dla niektórych rodzajów transportu ... 529
4.1.1. Wprowadzenie ... 529
4.1.2. Procedura poszukiwawcza rozpoczynająca się od osoby uprawnionej do korzystania z procedury ... 530
4.1.3. Właściwy organ i okres przewidziany na wysłanie noty poszukiwawczej ... 531
4.1.4. Nota poszukiwawcza TC20 ... 532
4.1.5. Reakcja państwa przeznaczenia na notę poszukiwawczą ... 532
4.1.6. Reakcja urzędu celnego tranzytowego na notę poszukiwawczą ... 536
4.1.7. Skutki postępowania poszukiwawczego ... 537
5 Procedura weryfikacji po odprawie ... 539

5.1. Cele i metody weryfikacji po odprawie ... 539
5.2. Dokumenty podlegające weryfikacji ... 539
5.2.1. Zgłoszenie tranzytowe (procedura ciągłości działania) ... 540
5.2.2. Manifest jako zgłoszenie tranzytowe ... 540
5.2.3. Dowód alternatywny ... 541
5.2.4. Dokumenty T2L ... 541
5.2.5. Dokumenty handlowe równoważne dokumentowi T2L ... 542
5.3. Skutki weryfikacji ... 542
6 Wyjątki (*pro memoria*) ... 543
7 Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 543
8 Załączniki ... 543
8.1. Wykaz właściwych organów ... 544
8.2. Wzór wniosku o udzielenie informacji skierowanego do osoby uprawnionej do korzystania z procedury ... 576
8.3. Wzór noty poszukiwawczej TC20 oraz uwag wyjaśniających ... 578
8.4. Wzór formularza informacyjnego TC20A ... 582
8.5. Wzór wniosku o weryfikację po odprawie TC21 ... 583
8.6. Wzór wniosku o weryfikację po odprawie TC21A ... 585
8.7. Przykłady sytuacji w postępowaniu poszukiwawczym ... 586
CZĘŚĆ VIII – DŁUG CELNY I ODZYSKIWANIE DŁUGU ... 588
1. Zakres przepisów ... 588
1.1. Definicje ... 588
1.2. Rozróżnienie między przepisami finansowymi i karnymi ... 589
2. Powstanie/niepowstanie długu, uchybienia i ustalenie tożsamości dłużników i gwarantów ... 589
2.1. Powstanie / niepowstanie długu ... 589
2.1.1. Kiedy powstaje dług ... 590
2.1.1.1. Bezprawne usunięcie towarów spod procedury ... 590
2.1.1.2. Niedopełnienie obowiązku ... 590
2.1.2. Wygaśnięcie długu ... 591
2.2. Niedopełnienie procedury ... 591
2.2.1. Sytuacje bezprawnego usunięcia ... 591
2.2.2. Sytuacje niestanowiące bezprawnego usunięcia ... 592
2.3. Pozostałe niedopełnienia procedury ... 593
2.3.1. Przypadki niezgodności, które mogą powodować powstanie długu ... 593
2.3.1.1. Niedopełnienie jednego z obowiązków wymaganych do zastosowania procedury ... 593
2.3.1.2. Niedopełnienie jednego z obowiązków wymaganych do objęcia towarów procedurą ... 594
2.3.2. Uchybienia prowadzące do wygaśnięcia długu ... 595
2.3.2.1. Ogólne warunki regulujące wygaśnięcie długu ... 595
2.3.3. Dług powstały w związku z procedurą tranzytu ... 596
2.4. Ustalenie tożsamości dłużników i gwarantów ... 597
2.4.1. Kim są dłużnicy? ... 597

2.4.2. Roszczenia wobec dłużników ... 599
2.4.3. Różni dłużnicy oraz ich odpowiedzialność solidarna ... 599
2.4.4. Powiadomienie dłużnika ... 600
2.4.5. Roszczenia wobec gwaranta ... 600
2.4.5.1. Odpowiedzialność i zwolnienie gwaranta ... 600
2.4.5.2. Ograniczenie odpowiedzialności gwaranta ... 601
2.4.5.3. Powiadomienie gwaranta ... 602
2.4.6. Obliczanie kwoty długu ... 604
3. Odzyskiwanie długu ... 607
3.1. Analiza ogólna ... 607
3.2. Określenie organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu ... 608
3.2.1. Organ odpowiedzialny za odzyskanie długu ... 608
3.2.2. Miejsce powstania długu ... 608
3.2.2.1. Miejsce zajścia zdarzeń powodujących powstanie długu ... 608
3.2.2.2. Miejsce, w którym według właściwego organu towary były w sytuacji powodującej powstanie długu ... 609
3.2.2.3. Domyślne określenie miejsca ... 609
3.3. Procedura odzyskiwania długu ... 613
3.3.1. Komunikaty w ramach wymiany informacji ... 613
3.3.2. Wymiana informacji i współpraca w zakresie odzyskania długu ... 614
3.3.3. Wniosek o odzyskanie należności złożony przez właściwy organ państwa wyjścia ... 615
3.3.4. Wniosek o odzyskanie należności złożony przez inny właściwy organ ... 616
3.3.5. Akceptacja kompetencji do odzyskania długu przez organ, do którego skierowano wniosek ... 617
3.3.6. Zawiadomienie o wszczęciu procedury odzyskiwania długu ... 619
3.4. Późniejsze ustalenie miejsca powstania długu ... 620
3.4.1. Nowe dowody po wszczęciu postępowania w celu odzyskania długu ... 621
3.4.2. Nowy organ właściwy i nowe środki odzyskiwania długu ... 622
3.4.3. Skutki dla pierwotnego odzyskania długu ... 623
3.4.4. Skutki dla odzyskiwania długu ... 623
3.4.4.1. Powiadomienie urzędu wyjścia i gwaranta o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury ... 623
3.4.4.2. Powiadomienie gwaranta o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury ... 624
4. Sytuacje szczególne (pro memoria) ... 624
5. Wyjątki (*pro memoria*) ... 624
6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona) ... 624
7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych ... 624
8. Załączniki ... 624
8.1. Wykaz organów odpowiedzialnych za odzyskanie długu w ramach procedury ciągłości działania ... 625
8.2. Nota informacyjna TC24 i nota w sprawie odzyskania długu TC25 ... 633
8.3. Wniosek o podanie adresu (adresów) TC30 ... 637
CZĘŚĆ IX – PROCEDURA TIR (MAJĄCA ZASTOSOWANIE W UNII) ... 638

1. TIR (TRANSPORTS INTERNATIONAUX ROUTIERS) 639

1.1. Kontekst i prawodawstwo 639
1.2. Zasady systemu TIR 640
2. Upoważnienia 641

2.1. Upoważnienie dla stowarzyszeń poręczających 641
2.1.1. Procedura wydawania upoważnień 642
2.1.2. Kryteria wydawania upoważnienia 642
2.1.3. Pisemne porozumienie 642
2.1.4. Monitorowanie upoważnień 642
2.2. Pozwolenia dla posiadaczy karnetu TIR 643
2.2.1. Procedura wydawania pozwoleń 643
2.2.2. Wspólna procedura wydawania pozwoleń 643
2.2.2.1. Kontrole przeprowadzane przez organy celne 644
2.2.2.2. Monitorowanie pozwoleń 644
2.2.3. Cofnięcie pozwolenia 645
2.2.3.1. Stosowanie art. 38 wobec stosowania art. 6 ust. 4 646
2.2.3.2. Stosowanie art. 38 Konwencji TIR 646
2.2.3.3. Stosowanie art. 6 ust. 4 Konwencji TIR 647
2.2.3.4. Powiadomienie Komisji Europejskiej i państw członkowskich 647
2.2.4. Powiadomienie o decyzji przywrócenia dostępu do systemu TIR 648
3. Gwarancje 648

3.1. Wprowadzenie 649
3.2. Kwota gwarancji 649
3.2.1. Maksymalna kwota gwarancji 649
3.2.2. Zasady dotyczące kursu wymiany 649
3.3. Zakres ochrony gwarancyjnej 650
3.4. Odpowiedzialność unijnych stowarzyszeń poręczających 650
4. Formalności w urzędzie wyjścia lub wprowadzenia 651

4.1. Wprowadzenie 651
4.2. Przyjmowanie danych karnetu TIR 652
4.3. Bezpieczeństwo pojazdu/kontenera 655
4.3.1. Zalecenie dotyczące stosowania systemu kodów do zgłaszania uwag o brakach w świadectwie uznania 655
4.4. Działania w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia 655
4.4.1. Prawidłowy sposób korzystania z karnetu TIR 657
4.4.2. Zalecenie w sprawie stosowania kodu HS 657
4.4.3. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów 658
4.4.4. Złożenie gwarancji 658
4.4.5. Nałożenie zamknięć celnych na pojazdy/kontenery 658
4.4.6. Termin 659
4.4.7. Trasa przewozu towarów w ramach operacji TIR 660
4.4.8. Otwarcie operacji TIR 660
4.5. Załadunek pośredni 661
4.5.1. Tymczasowe zawieszenie transportu TIR 662
4.6. Rozbieżności 663
4.6.1. Postępowanie w przypadku wystąpienia rozbieżności 663

4.6.2. Rozbieżności stwierdzone przez urząd celny wyjścia 663
4.6.3. Rozbieżności stwierdzone przez urząd celny wprowadzenia 664
5. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia 665
5.1. Wprowadzenie 666
5.2. Zamknięcie operacji TIR przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia 666
5.3. Działania w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia 666
5.4. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia 668
5.5. Wypadki podczas przewozu towarów oraz wykorzystanie protokołu zajścia 669
5.6. Nieprawidłowości stwierdzone przez urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia 671
5.6.1. Nieprawidłowości dotyczące towarów 671
5.6.2. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć celnych 672
5.6.3. Inne nieprawidłowości 672
5.7. System kontroli karnetów TIR 672
5.8. Przeładunek towarów 673
5.9. Powracające transporty TIR (zawrócone przesyłki) 674
6. Postępowanie poszukiwawcze 675
6.1. Działania poprzedzające postępowanie poszukiwawcze 675
6.2. Postępowanie poszukiwawcze 676
6.3. Alternatywny dowód zakończenia procedury 678
6.4. Dług celny i odzyskiwanie długu 679
6.4.1. Określenie osób bezpośrednio odpowiedzialnych 679
6.4.2. Odzyskanie długu oraz innych opłat 680
6.5. Roszczenie wobec stowarzyszenia poręczającego 681
6.6. Zastosowanie art. 163–164 RW 681
6.6.1. Przekazanie odpowiedzialności za odzyskanie długu 682
7. Upoważniony odbiorca 682
7.1. Wprowadzenie 683
7.2. Prawo do zerwania i zdjęcia zamknięć celnych 683
7.3. Przybycie towarów 684
7.4. Przedstawienie karnetu TIR 684
7.5. Potwierdzenie i zwrot karnetu TIR posiadaczowi karnetu TIR 685
8. Załączniki do części IX 686
8.2. Tabela korelacji 690
8.3. Wypełnianie karnetu TIR 692
8.4. Operacje TIR w szczególnych okolicznościach (procedura awaryjna) 701
8.5. Pisemne powiadomienie 704
8.6. Nota poszukiwawcza – wzór 706
8.7. Unijny wzór porozumienia/zobowiązania 708
8.8. Procedura awaryjna – wzór pieczęci 710
8.9. Przykładowe sytuacje przesyłania elektronicznych danych karnetu TIR 710

Wykaz często używanych skrótów

e-AD	elektroniczny dokument administracyjny
AT	Austria
ATA	karnet ATA (odprawa czasowa)
BE	Belgia
BG	Bułgaria / bułgarski
WPR	wspólna polityka rolna
WTC	Wspólna Taryfa Celna (WE)
CH	Szwajcaria
CIM	*Contrat de transport International ferroviaire des Marchandises* (międzynarodowy list przewozowy dla towarów przewożonych transportem kolejowym)
CMR	*Contrat de transport international de Marchandises par Route* (międzynarodowy list przewozowy dla towarów przewożonych transportem drogowym)
KOMISJA	Komisja Unii Europejskiej
Konwencja	Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r.
CS	czeski
CY	Cypr
CZ	Republika Czeska
DA	duński
RD	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ustanawiającego unijny kodeks celny
DE	Niemcy / niemiecki
DK	Dania
EAD	wywozowy dokument towarzyszący
ECS	system kontroli wywozu
EDI	Elektroniczna Wymiana Danych
EE	Estonia / estoński
EFTA	Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu
EL	grecki
EN	angielski
PDS	przywozowa deklaracja skrócona
ES	Hiszpania / hiszpański
FI	Finlandia / fiński
FR	Francja / francuski
GB	Wielka Brytania
GR	Grecja
HS	Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów

HR	Chorwacja / chorwacki
HU	Węgry / węgierski
IE	Irlandia
RW	rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny
IRU	Międzynarodowa Unia Transportu Drogowego
IS	Islandia / islandzki
IT	Włochy / włoski
LT	Litwa / litewski
LoI	wykaz pozycji
LU	Luksemburg
LV	Łotwa / łotewski
MK	była jugosłowiańska republika Macedonii
MT	Malta / maltański
NCTS	Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy
NL	Niderlandy / niderlandzki
NO	Norwegia / norweski
Dz.U.	Dziennik Urzędowy
PL	Polska / polski
PT	Portugalia / portugalski
RO	Rumunia / rumuński
RS	Serbia / serbski
RSS	regularna linia żeglugowa
SAD	Jednolity dokument administracyjny
Konwencja SAD	Konwencja o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym z dnia 20 maja 1987 r.
SE	Szwecja
SI	Słowenia
SK	Słowacja / słowacki
SL	słoweński
SV	szwedzki
PRD	rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446
TR	Turcja / turecki

TAD	tranzytowy dokument towarzyszący
TIR	karnet TIR (*Transports Internationaux Routiers*) (Międzynarodowy Transport Drogowy)
TSAD	tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo
TSLoi	tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo
UKC	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013)
UK	Zjednoczone Królestwo

Wykaz definicji

Elektroniczny dokument administracyjny (e-AD)	Dokument kontrolny, pod którego osłoną odbywa się przemieszczanie towarów objętych akcyzą i dopuszczonych do obrotu między dwoma miejscami w Unii.
Karnet ATA	Dokument celny stosowany w wywozie czasowym, procedurach tranzytu i czasowej odprawie towarów wywożonych w celach szczególnych, jak np. profesjonalny sprzęt i próbki handlowe przeznaczone na ekspozycje, wystawy i targi.
Upoważniony nadawca	Osoba upoważniona do przeprowadzania operacji tranzytowych bez konieczności przedstawiania towarów w urzędzie celnym wyjścia.
Upoważniony odbiorca	Osoba upoważniona do odbioru towarów objętych procedurą tranzytu i MRN operacji tranzytowej w swojej siedzibie lub w innym określonym miejscu bez konieczności przedstawiania towarów w urzędzie celnym przeznaczenia.
Tranzyt wspólny	Procedura celna dla przewozu towarów między Unią Europejską i państwami wspólnego tranzytu, jak również między samymi państwami wspólnego tranzytu (zob. definicja poniżej).
Towary unijne	Towary należące do którejkolwiek z następujących kategorii: – towary całkowicie uzyskane na obszarze celnym Unii i w których skład nie wchodzą towary przywiezione z krajów lub terytoriów znajdujących się poza obszarem celnym Unii; – towary wprowadzone na obszar celny Unii z krajów lub terytoriów znajdujących się poza tym obszarem i dopuszczone do obrotu; – towary uzyskane lub wytworzone na obszarze celnym Wspólnoty albo tylko z towarów wymienionych w tiret drugim, albo z towarów wymienionych w tiret pierwszym i drugim.
Procedura tranzytu unijnego	Procedura celna pozwalająca na przemieszczenie towarów z jednego miejsca do innego w ramach Unii.
Właściwy organ	Organ celny lub inny organ odpowiedzialny za stosowanie przepisów celnych.
Umawiająca się strona	Strona Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. oraz Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym z dnia 20 maja 1987 r. Umawiających

się stron jest siedem: Unia Europejska, Islandia, Norwegia, Szwajcaria, Turcja, była jugosłowiańska republika Macedonii i Serbia.

Status celny

Status celny to określenie towarów jako unijne lub nieunijne.

Obszar celny Unii

Obszar celny Unii obejmuje następujące terytoria wraz z ich wodami terytorialnymi, wodami wewnętrznymi oraz przestrzenią powietrzną:

- terytorium Królestwa Belgii,
- terytorium Republiki Bułgarii,
- terytorium Republiki Czeskiej,
- terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych i Grenlandii,
- terytorium Republiki Federalnej Niemiec, z wyjątkiem wyspy Helgoland i terytorium Büsingen (traktat z dnia 23 listopada 1964 r. między Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską),
- terytorium Republiki Estońskiej,
- terytorium Irlandii,
- terytorium Republiki Greckiej,
- terytorium Królestwa Hiszpanii, z wyjątkiem Ceuty i Melilli,
- terytorium Republiki Francuskiej i terytorium Księstwa Monako określone w Konwencji celnej podpisanej w Paryżu dnia 18 maja 1963 r., z wyjątkiem terytoriów zamorskich oraz Saint-Pierre i Miquelon,
- terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gmin Livigno i Campione d'Italia oraz wód krajowych jeziora Lugano znajdujących się pomiędzy nabrzeżem a granicą polityczną strefy położonej pomiędzy Ponte Tresa i Porto Ceresio,
- terytorium Republiki Cypryjskiej zgodnie z postanowieniami aktu przystąpienia z 2003 r.,
- terytorium Republiki Łotewskiej,
- terytorium Republiki Litewskiej,

- terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,
- terytorium Węgier,
- terytorium Malty,
- terytorium Królestwa Niderlandów w Europie,
- terytorium Republiki Austrii,
- terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- terytorium Republiki Portugalskiej,
- terytorium Rumunii,
- terytorium Republiki Słowenii,
- terytorium Republiki Słowackiej,
- terytorium Republiki Finlandii,
- terytorium Królestwa Szwecji,
- terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Wysp Normandzkich i wyspy Man,
- terytorium Republiki Chorwacji.

Za część obszaru celnego Unii uznaje się również następujące terytoria, położone poza terytorium państw członkowskich, wraz z ich wodami terytorialnymi, wodami wewnętrznymi oraz przestrzenią powietrzną, uwzględniając konwencje i traktaty, które mają do nich zastosowanie:

a) FRANCJA

terytorium Księstwa Monako określone w Konwencji celnej podpisanej w Paryżu dnia 18 maja 1963 r. (*Journal officiel de la République française* (Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej) z dnia 27 września 1963 r., s. 8679);

b) CYPR

terytorium suwerennej bazy Zjednoczonego Królestwa w Akrotiri i Dhekelia, określone w Traktacie dotyczącym ustanowienia Republiki Cypryjskiej podpisanym w Nikozji dnia 16 sierpnia 1960 r. (*United Kingdom Treaty Series No 4* (1961) Cmnd. 1252).

Wywozowy dokument towarzyszący (EAD)	Tylko do celów tranzytu unijnego – EAD towarzyszy towarom, jeżeli zgłoszenie wywozowe jest przetwarzane w urzędzie celnym wywozu przez ECS. EAD jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w dodatkach H1 i H2 do załącznika 9 do PRD.
Unia Europejska (UE)	Państwa członkowskie to Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Zjednoczone Królestwo, Republika Czeska, Cypr, Estonia, Węgry, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Słowacja, Słowenia, Bułgaria, Rumunia i Chorwacja.
Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (EFTA)	Jest to grupa państw, w skład której wchodzą: Islandia, Norwegia, Szwajcaria i Liechtenstein.
Państwo wspólnego tranzytu	Każde państwo, inne niż państwa członkowskie Unii, które jest umawiającą się stroną Konwencji.
Zabezpieczenie	Zabezpieczenie finansowe składane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury mające na celu zapewnienie pokrycia należności celnych i innych opłat.
Wykaz załadunkowy	Dokument, który może być stosowany zamiast formularza SAD-BIS, jeżeli więcej niż jedna pozycja towarowa jest przemieszczana tranzytem w ramach procedury ciągłości działania. Wykaz załadunkowy jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w załączniku B4, dodatek III, do Konwencji / załączniku 72-04 RW.
Wykaz pozycji (LoI)	LoI towarzyszy dokumentowi TAD oraz towarom, jeżeli zgłoszenie tranzytowe jest przetwarzane w urzędzie celnym wyjścia przez NCTS i zgłoszenie zawiera więcej niż jedną pozycję towarów. LoI jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w załącznikach A5 i A6 do dodatku III do Konwencji / dodatku F2 do załącznika 9 do PRD.
Manifest	W transporcie morskim i lotniczym jest to wykaz ładunków przewożonych danym środkiem transportu. Dokument ten może być stosowany dla celów celnych po uprzednim uzyskaniu pozwolenia i pod warunkiem, że zawiera niezbędne informacje, w szczególności te dotyczące statusu celnego towarów i ich tożsamości.
Towary nieunijne	Towary inne niż unijne.
Urząd celny wyjścia	Urząd celny, w którym przyjmowane są zgłoszenia towarów do procedury tranzytu.
Urząd celny	Urząd celny, w którym towary objęte procedurą tranzytu muszą

przeznaczenia	zostać przedstawione w celu zakończenia procedury.
Urząd celny zabezpieczenia	Urząd, w którym zgodnie z decyzją organów celnych każdego państwa mają być składane zabezpieczenia.
Urząd celny tranzytu	Urząd celny usytuowany w:

	Tranzyt wspólny	Tranzyt unijny
miejscu wprowadzenia	– na obszar umawiającej się strony;	– na obszar celny Unii, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej towary były przewożone przez terytorium znajdujące się poza obszarem celnym Unii;
miejscu wyjścia	– z obszaru umawiającej się strony, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej towary opuszczają obszar celny tej umawiającej się strony przez granicę między tą umawiającą się stroną a państwem trzecim;	– z obszaru celnego Unii, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej towary opuszczają ten obszar przez granicę z terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Unii innym niż państwo wspólnego tranzytu.

Osoba zamieszkała lub posiadająca siedzibę na terytorium umawiającej się strony

- w przypadku osoby fizycznej – każda osoba mająca miejsce zwykłego pobytu na terenie umawiającej się strony;
- w przypadku osoby prawnej lub stowarzyszenia osób – każda osoba, która ma siedzibę, siedzibę główną lub prowadzi działalność gospodarczą w sposób stały na terenie umawiającej się strony.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury — Osoba, która składa zgłoszenie tranzytowe lub na rzecz której to zgłoszenie jest składane.

Przedstawicielstwo celne — Każda osoba wyznaczona przez inną osobę do wykonywania czynności i dopełniania formalności wymaganych przepisami celnymi w ramach kontaktów z organami celnymi.

Jednolity dokument administracyjny (SAD) — Jest to formularz składający się z wielu egzemplarzy stosowany w Unii i państwach wspólnego tranzytu do objęcia towarów procedurą tranzytu w przypadku procedury ciągłości działania.

SAD BIS	Formularz dodatkowy stosowany wraz z SAD, gdy zgłaszana jest więcej niż jedna pozycja towarowa w przypadku procedury ciągłości działania.
Specjalne obszary podatkowe	Część obszaru celnego Unii, na której nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej lub dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG. Są to: Wyspy Alandzkie, Wyspy Kanaryjskie, Wyspy Normandzkie, Athos oraz terytoria francuskie (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Reunion, Majotta, Saint-Barthélémy i Saint-Martin).
Tranzytowy dokument towarzyszący (TAD)	Dokument drukowany w NCTS towarzyszący towarom i oparty na danych zgłoszenia tranzytowego. TAD jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w załącznikach A3 i A4 do dodatku III do Konwencji / dodatku F1 do załącznika 9 do PRD.
Tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo („TSAD”)	Tylko do celów tranzytu unijnego – TSAD towarzyszy towarom, jeżeli zgłoszenie tranzytowe jest przetwarzane w urzędzie celnym wyjścia przez NCTS, i zawiera zarówno dane tranzytowe, jak i dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony. TSAD jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w dodatku F3 do załącznika 9 do PRD.
Tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo (TSLoI)	Tylko do celów tranzytu unijnego – TSLoI towarzyszy dokumentowi TSAD oraz towarom, jeżeli zgłoszenie tranzytowe jest przetwarzane w urzędzie celnym wyjścia przez NCTS, zgłoszenie zawiera więcej niż jedną pozycję towarową oraz zawiera zarówno dane tranzytowe, jak i dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony. TSLoI jest zgodny ze wzorem oraz uwagami zamieszczonymi w dodatku F4 do załącznika 9 do PRD.
Zgłoszenie tranzytowe	Czynność, poprzez którą dana osoba wyraża w określonej formie i w określony sposób wolę objęcia towarów procedurą

tranzytu.

Podstawowe źródła informacji

Unia Europejska
http://eur-lex.europa.eu/homepage.html

Przepisy celne
http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/transit/index_en.htm

- Podręcznik dotyczący procedur tranzytowych
- wykaz urzędów celnych właściwych w zakresie unijnej/wspólnej procedury tranzytowej
- książka adresowa krajowych i lokalnych koordynatorów w zakresie unijnej/wspólnej procedury tranzytowej
- broszura „Nowe systemy tranzytowe w Europie"
- przepisy prawne
- konsultacje z przedsiębiorcami
- adresy stron internetowych krajowych administracji celnych:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/customs/index_en.htm

Inne:

Światowa Organizacja Celna:
ONZ – Konwencja TIR

Światowa Organizacja Celna
http://www.unece.org/trans/bcf/welcome.html

CZĘŚĆ I – WPROWADZENIE OGÓLNE

W części I przedstawiono tło historyczne oraz dokonano przeglądu systemów tranzytowych.

W pkt 1 opisano charakter i cel procedury tranzytu. Zawiera on też krótką historię procedur tranzytu.

Pkt 2 dotyczy statusu towarów dla celów procedur celnych.

W pkt 3 opisano podstawowe zasady wspólnej procedury tranzytowej.

W pkt 4 opisano podstawowe zasady unijnej procedury tranzytowej i innych procedur tranzytu stosowanych na obszarze Unii Europejskiej.

W pkt 5 omówiono wyjątki.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki.

1. Krótka historia tranzytu

Przemieszczanie towarów

Kiedy towary są wprowadzane do danego państwa bądź na dane terytorium, organy celne żądają uiszczenia należności celnych przywozowych i innych opłat oraz, w stosownych przypadkach, stosują środki polityki handlowej (np. cła antydumpingowe). Dzieje się tak również w przypadku, gdy towary mają z założenia zostać jedynie przewiezione (odbyć tranzyt) przez obszar danego państwa czy terytorium w drodze do innego państwa/terytorium. Przy spełnieniu określonych warunków uiszczone podatki i opłaty mogą zostać zwrócone, gdy towary opuszczą obszar danego państwa/terytorium. W następnym państwie / na następnym terytorium sytuacja ta może się powtórzyć. Towary mogą podlegać szeregowi procedur administracyjnych na przejściach granicznych zanim osiągną ostateczne miejsce przeznaczenia.

Główne funkcje tranzytu

Tranzyt jest procedurą celną pozwalającą przewoźnikom na przewóz towarów przez granice lub terytoria bez konieczności uiszczenia opłat, które są z zasady należne, gdy towary są wprowadzane na to terytorium (lub są z niego wyprowadzane), w związku z czym towary podlegają (końcowym) formalnościom celnym jednorazowo. W porównaniu z sytuacją opisaną w akapicie pierwszym jest to prosta z administracyjnego punktu widzenia i korzystna pod względem kosztów procedura, pozwalająca na przewóz towarów przez obszar celny różnych państw. Tranzyt jest szczególnie istotny w Unii, gdzie jeden obszar celny złożony jest z szeregu obszarów podatkowych: towary mogą być przemieszczane tranzytem z miejsca, w którym zostały wprowadzone na obszar Unii, do miejsca ich końcowego przeznaczenia, gdzie po zakończeniu tranzytu uiszczane są należności celne i podatkowe zgodnie z miejscowymi przepisami, a towary zostają dopuszczone do obrotu lub objęte inną zawieszającą procedurą celną. Również procedurę zawieszającą można zakończyć poprzez objęcie towarów nieunijnych procedurą tranzytu, na przykład w celu ich powrotnego

wywozu z obszaru celnego Unii.

Rozwój systemów tranzytowych

Po zakończeniu II wojny światowej nastąpił w Europie gwałtowny wzrost obrotu towarowego. Szybko stało się jasne, że czasochłonne i skomplikowane procedury celne stosowane przy każdorazowym przewozie towarów przez granicę stanowią poważne obciążenie i barierę dla wymiany towarowej. W istniejącej wówczas atmosferze współpracy między narodami rozpoczęto pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych negocjacje zmierzające do zawarcia umowy międzynarodowej, której celem byłoby ułatwienie przewozu towarów w Europie.

Porozumienie TIR

W 1949 r. zawarto pierwsze porozumienie TIR. Porozumienie to przewidywało wprowadzenie w szeregu państw Europy systemu gwarancyjnego zapewniającego zabezpieczenie należności celnych i innych opłat należnych w przypadku przewozów towarów w Europie realizowanych w ramach międzynarodowej wymiany handlowej. Sukces porozumienia TIR z 1949 r. doprowadził do stworzenia w 1959 r. Konwencji TIR[2]. Konwencja ta została znowelizowana w 1975 r. i obecnie jej stronami jest 69 umawiających się stron (stan na luty 2016 r.).

Wspólnota Europejska

Poza wyzwaniami związanymi ze światowym rozwojem handlu międzynarodowego uznano również, że rozwijająca się i powiększająca Wspólnota Europejska wymaga stworzenia specyficznego systemu tranzytowego, który usprawniłby obrót towarowy i formalności celne realizowane w państwach członkowskich i pomiędzy nimi.

Wspólnota Europejska / Unia Europejska

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską został zawarty w 1957 r. i wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

2 Konwencja celna dotycząca międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR z 1975 r.).

Państwami założycielskimi były: Belgia, Francja, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy i Włochy.

W 1973 r. do Wspólnoty przystąpiły Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo, następnie w 1981 r. Grecja, w 1986 r. Hiszpania i Portugalia, w 1995 r. Austria, Finlandia i Szwecja, w 2004 r. Cypr, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry, w 2007 r. Bułgaria i Rumunia, a w 2013 r. Chorwacja.

Wspólnotowy system tranzytowy

Potrzeba stworzenia specyficznego systemu tranzytowego dla Wspólnoty Europejskiej stała się jeszcze bardziej oczywista w 1968 r., kiedy to została wprowadzona Wspólna Taryfa Celna.

Wspólnotowy system tranzytowy został wprowadzony w 1968 r. Ułatwił on przemieszczanie zarówno towarów wspólnotowych, jak i niewspólnotowych na obszarze Wspólnoty Europejskiej. Zastosowano po raz pierwszy oznaczanie towarów niewspólnotowych symbolem T1, a towarów wspólnotowych – symbolem T2.

Wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie towarów przez obszar państw EFTA

Ze względu na zwiększenie się obrotu towarowego i w celu ułatwienia przewozu towarów w Europie wspólnotowy system tranzytowy został w 1972 r. rozszerzony na obrót towarowy z Austrią i Szwajcarią na mocy dwóch porozumień. Oba te państwa o ważnym położeniu geograficznym w Europie były członkami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA).

Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (EFTA)

Porozumienie EFTA zostało zawarte w 1959 r. i weszło w życie w 1960 r. Pierwotnie stronami porozumienia były Austria, Dania, Norwegia, Portugalia, Szwecja, Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo. Następnie członkami EFTA zostały Islandia i Finlandia. Po przystąpieniu do Wspólnoty Europejskiej Austria, Dania, Finlandia, Portugalia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo przestały być członkami EFTA.

Tranzyt wspólny

Porozumienia z 1972 r. zawarte z państwami EFTA: Szwajcarią i

Austrią (która należała wówczas do EFTA) zostały w 1987 r. zastąpione dwoma konwencjami zawartymi między Wspólnotą Europejską i wszystkimi państwami EFTA. Konwencje te miały ułatwić przywóz i wywóz towarów do i ze Wspólnoty Europejskiej i państw EFTA oraz przemieszczanie towarów między Wspólnotą Europejską a państwami EFTA, a także między poszczególnymi państwami EFTA. Pierwsza z konwencji wprowadziła wspólną procedurę tranzytową[3], a druga uproszczenia w formalnościach przywozowych, wywozowych i tranzytowych poprzez wprowadzenie jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD)[4]. Konwencje te zwane są też odpowiednio „Konwencją" i „konwencją SAD".

Państwa Grupy Wyszehradzkiej

Konwencje rozszerzono w dniu 1 lipca 1996 r. na cztery państwa Grupy Wyszehradzkiej (Republika Czeska, Polska, Słowacja, Węgry) aż do ich przystąpienia do Wspólnoty.

Konwencja została rozszerzona również na państwa inne niż państwa Grupy Wyszehradzkiej, tj. Chorwację w dniu 1 lipca 2012 r. (aż do jej przystąpienia do Unii) oraz Turcję w dniu 1 grudnia 2012 r.

Państwa kandydujące

Wszystkie przyszłe umawiające się strony są traktowane jako „państwa wspólnego tranzytu" w rozumieniu tych konwencji.

Chęć przystąpienia do wspólnego systemu tranzytowego wyraziło wiele innych państw (głównie państwa Bałkanów Zachodnich i państwa Partnerstwa Wschodniego).

Reforma tranzytu

Utworzenie w 1993 r. jednolitego rynku oraz zmiany polityczne w

3 Konwencja WE/EFTA z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, Dz.U. L 226 z 18.8.1987 ze zmianami.

4 Konwencja WE/EFTA o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (łącznie z jednolitym dokumentem administracyjnym stosowanym w takim obrocie towarowym), Dz.U. L 134 z 22.5.1987 ze zmianami.

Europie Środkowej i Wschodniej przyniosły nowe wyzwania, które spowodowały konieczność dokonania przeglądu systemów tranzytowych.

2. Status towarów

Od czasu wprowadzenia tranzytu wspólnotowego w 1968 r. status celny towarów jest najistotniejszym czynnikiem, od którego zależy, czy towary objęte procedurą tranzytu są przewożone na podstawie zgłoszenia tranzytowego T1 czy T2.

W niektórych przypadkach konieczne jest przedstawienie potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów.

Szczegóły dotyczące kwestii związanych z unijnym statusem celnym towarów zostały omówione w części II.

3. Tranzyt wspólny

3.1. Przepisy prawne

Podstawą prawną wspólnej procedury tranzytowej jest Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (zob. przypis 3). Umawiającymi się stronami tej Konwencji są: Unia Europejska, trzy państwa EFTA (Szwajcaria, Norwegia i Islandia), Turcja, była jugosłowiańska republika Macedonii i Serbia. Konwencję stosuje również Księstwo Liechtensteinu ze względu na istniejącą unię celną ze Szwajcarią.

Kwestie uproszczeń formalności w obrocie towarowym pomiędzy Unią i państwami wspólnego tranzytu, jak również między samymi państwami wspólnego tranzytu reguluje konwencja SAD z maja 1987 r. (zob. przypis nr 4).

Wyjaśnienie zasad i procedur regulujących przyjmowanie przepisów dotyczących tranzytu wspólnego znajduje się w

załączniku 8.2.

3.2. Opis procedury

Wspólna procedura tranzytowa pozwala na zawieszenie należności celnych, podatku akcyzowego, podatku VAT i innych opłat na czas przewozu towarów z urzędu celnego wyjścia do urzędu celnego przeznaczenia. Przedsiębiorcy mogą korzystać z tej procedury w celu ułatwienia przemieszczania towarów z obszaru jednej umawiającej się strony na obszar innej. Nie ma jednak obowiązku stosowania tej procedury.

Wspólną procedurą tranzytu zarządzają administracje celne umawiających się stron poprzez sieć urzędów celnych określanych jako urzędy celne wyjścia, urzędy celne tranzytowe, urzędy celne przeznaczenia i urzędy celne zabezpieczenia.

Wspólna procedura tranzytowa rozpoczyna się w urzędzie celnym wyjścia, a kończy się wraz z przedstawieniem towarów i TAD w urzędzie celnym przeznaczenia zgodnie z przepisami tranzytowymi. Między urzędem celnym przeznaczenia a urzędem celnym wyjścia odbywa się wymiana komunikatów elektronicznych w NTCS.

W przypadku procedury ciągłości działania jeden egzemplarz zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (SAD lub TAD) jest zwracany przez urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia (lub urzędu centralnego w państwie wyjścia).

Po otrzymaniu komunikatów elektronicznych lub egzemplarza zgłoszenia tranzytowego urząd celny wyjścia zamyka procedurę tranzytu, a zobowiązanie osoby uprawnionej do korzystania z procedury wygasa, chyba że stwierdzono jakieś nieprawidłowości.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury w tranzycie

Poprzez dokonanie zgłoszenia tranzytowego w urzędzie celnym wyjścia osoba uprawniona do korzystania z procedury zgłasza towary do procedury tranzytu. Po zwolnieniu towarów do tranzytu

wspólnym	osoba ta jest odpowiedzialna za przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w niezmienionym stanie (z nienaruszonymi zamknięciami celnymi, jeżeli były nałożone) wraz z towarzyszącym tym towarom zgłoszeniem tranzytowym w wyznaczonym czasie, za przestrzeganie przepisów celnych dotyczących procedury tranzytowej i za uiszczenie należności (celnych), jakie mogą powstać w przypadku zaistnienia nieprawidłowości Osoba uprawniona do korzystania z procedury powinna złożyć zabezpieczenie w celu pokrycia ewentualnych należności (jeżeli nie została z tego obowiązku zwolniona przepisami prawa lub na mocy udzielonego pozwolenia). Zabezpieczenie może zostać złożone w formie depozytu w gotówce lub w formie zobowiązania składanego przez instytucję finansową będącą gwarantem (szczegółowe informacje dotyczące zabezpieczeń i gwarantów – zob. część III).
Art. 2 Konwencji	Istnieją dwa rodzaje wspólnej procedury tranzytowej, procedura T1 i procedura T2, które odzwierciedlają różnice w statusie przewożonych towarów.
T1	Procedura T1 (procedura tranzytu zewnętrznego) ma zastosowanie w przypadku przemieszczania towarów nieunijnych i powoduje zawieszenie środków, które normalnie są stosowane w przypadku przywozu towarów o takim statusie.
T2	Procedura T2 (procedura tranzytu wewnętrznego) ma zastosowanie w przypadku przemieszczania towarów unijnych i powoduje zawieszenie środków, które normalnie są stosowane w przypadku przywozu takich towarów do państwa wspólnego tranzytu.
Uproszczenia tranzytowe	W określonych warunkach i po uzyskaniu pozwolenia właściwych organów celnych wspólna procedura tranzytowa może zostać uproszczona (szczegółowe informacje dotyczące uproszczeń tranzytowych – zob. część VI).

4. Tranzyt wewnątrz Unii

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- informacje dotyczące procedury tranzytu unijnego (pkt 4.1.);
- informacje dotyczące innych systemów tranzytowych, które są stosowane w Unii (pkt 4.2.).

4.1. Tranzyt unijny

4.1.1. Przepisy prawne

Podstawą prawną tranzytu unijnego są unijny kodeks celny (rozporządzenie (UE) nr 952/2013) oraz wydane do niego rozporządzenie delegowane (rozporządzenie (UE) 2015/2446), rozporządzenie delegowane dotyczące środków przejściowych (rozporządzenie (UE) 2016/341) i rozporządzenie wykonawcze (rozporządzenie (UE) 2015/2447). Uzgodnienia dotyczące tranzytu unijnego zostały rozszerzone w celu objęcia wymiany handlowej z Andorą w zakresie niektórych towarów w ramach unii celnej Wspólnota–Andora. Podobne rozszerzenie istnieje w odniesieniu do wymiany handlowej między Wspólnotą i San Marino w ramach uzgodnień dotyczących unii celnej z San Marino (szczegółowe informacje dotyczące Andory i San Marino – zob. część IV, rozdział 5).

Wyjaśnienie zasad i procedur regulujących przyjmowanie przepisów dotyczących tranzytu unijnego znajduje się w załączniku 8.1.

4.1.2. Opis procedury

W niniejszym punkcie opisane są procedury tranzytu unijnego, a mianowicie:

- procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (pkt 4.1.2.1.);

- procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (pkt 4.1.2.2.).

Stosowanie procedury tranzytu unijnego

Procedura tranzytu unijnego jest stosowana przy przemieszczaniu towarów nieunijnych i w niektórych przypadkach przy przemieszczaniu towarów unijnych między dwoma miejscami w Unii (zob. także pkt 4.2 dotyczący innych procedur tranzytu w Unii).

Administracje celne różnych państw członkowskich zarządzają procedurą tranzytu unijnego poprzez sieć urzędów celnych określanych jako urzędy celne wyjścia, urzędy celne tranzytu, urzędy celne przeznaczenia i urzędy celne zabezpieczenia.

Procedura tranzytu unijnego rozpoczyna się w urzędzie celnym wyjścia, a kończy się wraz z przedstawieniem towarów i TAD w urzędzie celnym przeznaczenia zgodnie z przepisami tranzytowymi. Między urzędem celnym przeznaczenia a urzędem celnym wyjścia odbywa się wymiana komunikatów elektronicznych w NTCS.

W przypadku procedury ciągłości działania jeden egzemplarz zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (SAD lub TAD/TSAD) jest zwracany przez urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia (lub do urzędu centralnego w państwie członkowskim wyjścia).

Po otrzymaniu komunikatów elektronicznych lub egzemplarza zgłoszenia tranzytowego urząd celny wyjścia zamyka procedurę tranzytu, a zobowiązanie osoby uprawnionej do korzystania z procedury wygasa, chyba że stwierdzono jakieś nieprawidłowości.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury w tranzycie unijnym

Poprzez dokonanie zgłoszenia tranzytowego w urzędzie celnym wyjścia osoba uprawniona do korzystania z procedury zgłasza towary do procedury tranzytu. Po zwolnieniu towarów do tranzytu osoba ta jest odpowiedzialna za przedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia w niezmienionym stanie (z nienaruszonymi zamknięciami celnymi, jeżeli były nałożone) wraz z

towarzyszącym tym towarom zgłoszeniem tranzytowym w wyznaczonym czasie, za przestrzeganie przepisów celnych dotyczących procedury tranzytowej i za uiszczenie należności celnych i innych opłat, jakie mogą powstać w przypadku zaistnienia nieprawidłowości. Osoba uprawniona do korzystania z procedury powinna złożyć zabezpieczenie w celu pokrycia ewentualnych należności celnych (jeżeli nie została z tego obowiązku zwolniona przepisami prawa lub na mocy udzielonego pozwolenia).

Zabezpieczenie może zostać złożone w formie depozytu w gotówce lub w formie zobowiązania składanego przez instytucję finansową będącą gwarantem (szczegółowe informacje dotyczące zabezpieczeń i gwarantów można znaleźć w części III).

Tranzyt zewnętrzny i wewnętrzny

Art. 226 i 227 UKC

Istnieją dwie kategorie procedury tranzytu unijnego: procedura T1 (tranzyt zewnętrzny) i procedura T2 (tranzyt wewnętrzny), które zasadniczo odzwierciedlają różny status przewożonych towarów.

Uproszczenia tranzytowe

W określonych warunkach i po uzyskaniu pozwolenia właściwego urzędu celnego procedura tranzytu unijnego może zostać uproszczona (informacje dotyczące uproszczeń tranzytowych – zob. część VI).

4.1.2.1 Procedura unijnego tranzytu zewnętrznego

T1

Procedura unijnego tranzytu zewnętrznego (T1) stosowana jest głównie w przypadku przemieszczania towarów nieunijnych. Powoduje ona zawieszenie należności celnych przywozowych i innych środków polityki handlowej do chwili dostarczenia towarów do ich miejsca przeznaczenia w Unii.

Art. 189 RD

Stosowanie procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1) jest

jednak również obowiązkowe w przypadku, gdy towary unijne są wywożone do państwa wspólnego tranzytu lub gdy są one wywożone i przewożone przez obszar jednego lub kilku państw wspólnego tranzytu, a wspólna procedura tranzytowa jest stosowana w następujących przypadkach:

(a) towary unijne zostały poddane formalnościom celnym wywozowym w celu udzielenia zwrotów przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR);

(b) towary unijne pochodzą z zapasów interwencyjnych, podlegają środkom kontroli w zakresie stosowania lub przeznaczenia i zostały poddane formalnościom celnym przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR);

(c) towary unijne kwalifikują się do otrzymania zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych, pod warunkiem że zostaną objęte procedurą tranzytu zewnętrznego (zgodnie z art. 118 ust. 4 UKC).

4.1.2.2. Procedura unijnego tranzytu wewnętrznego

T2

Procedura unijnego tranzytu wewnętrznego (T2) stosowana jest w przypadku, gdy towary unijne są przemieszczane z jednego miejsca do drugiego na obszarze celnym Unii i przejeżdżają przez państwo lub terytorium znajdujące się poza tym obszarem bez zmiany ich statusu celnego. W przypadku gdy towary są przemieszczane z Unii do państwa wspólnego tranzytu, a procedura tranzytowa następuje po procedurze wywozu, procedura tranzytu unijnego ma również zastosowanie. Procedury tej nie stosuje się, gdy towary są przewożone w całości transportem morskim lub lotniczym.

T2F

Procedurę unijnego tranzytu wewnętrznego T2F stosuje się w przypadku, gdy towary unijne są przemieszczane ze specjalnego obszaru podatkowego do innej części obszaru celnego Unii, która nie jest specjalnym obszarem podatkowym, a przemieszczanie to kończy się w miejscu położonym poza państwem członkowskim, w którym towary zostały wprowadzone do tej części obszaru celnego Unii.

W innych sytuacjach procedura tranzytu wewnętrznego (T2F) jest jednak jedną z opcji. Towary mogą być również przemieszczane na podstawie potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów

4.1.3. Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy (NCTS)

W dzisiejszych czasach administracje celne muszą dostosowywać się do potrzeb wymiany handlowej pod kątem szybkości i elastyczności oraz dotrzymywać kroku ciągłym zmianom zachodzącym w warunkach działalności gospodarczej. NCTS, wdrożony wiele lat temu, służy jako narzędzie do zarządzania i sterowania systemem tranzytowym. Dzięki wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych system ten zapewnia o wiele skuteczniejsze zarządzanie niż tradycyjny system oparty na dokumentach papierowych.

Główne cele NCTS to:

- zwiększenie efektywności i skuteczności procedur tranzytu;
- lepsze zapobieganie nadużyciom i ich wykrywanie;
- przyspieszenie realizacji transakcji w ramach procedur tranzytu i zapewnienie ich bezpieczeństwa.

Z założenia NCTS jest stosowany obowiązkowo w przypadku procedury zewnętrznego i wewnętrznego tranzytu unijnego, jak i procedury tranzytu wspólnego (z wyjątkiem uproszczeń dotyczących niektórych rodzajów transportu, procedury ciągłości działania oraz podróżnych, którzy mogą w niektórych sytuacjach stosować zgłoszenia w formie papierowej).

4.1.3.1. Podstawowe elementy i komunikaty stosowane w NCTS

Przed zapoznaniem się ze szczegółowymi informacjami na temat NCTS warto wspomnieć o głównych elementach i komunikatach wykorzystywanych w tym systemie.

- Zgłoszenie tranzytowe jest przedstawiane w formie elektronicznej (komunikat „dane zgłoszenia" (IE015).
- Numer ewidencyjny (MRN) jest niepowtarzalnym numerem rejestracyjnym nadawanym przez system zgłoszeniu w celu identyfikacji przesyłki.
- Tranzytowy dokument towarzyszący (TAD) towarzyszy towarom od urzędu celnego wyjścia do urzędu celnego przeznaczenia.
- Komunikat informujący wyprzedzająco o przybyciu towarów (IE001) jest wysyłany przez urząd celny wyjścia do urzędu celnego przeznaczenia zadeklarowanego w zgłoszeniu.
- Komunikat informujący wyprzedzająco o tranzycie (IE050) jest wysyłany przez urząd celny wyjścia do zadeklarowanego urzędu celnego tranzytu (urzędów tranzytu) i służy do powiadomienia o przewidywanym przekroczeniu granicy przez towary.
- Komunikat o przekroczeniu granicy (IE118) jest wysyłany przez faktyczny urząd celny tranzytu po sprawdzeniu towarów.

- Komunikat o przybyciu towarów (IE006) jest wysyłany przez faktyczny urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia po przybyciu towarów.
- Komunikat o wynikach kontroli (IE018) jest wysyłany przez faktyczny urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia (po kontroli towarów, jeśli jest to konieczne).

Ponadto należy pamiętać, że system obejmuje wszystkie możliwe kombinacje procedur standardowych i uproszczonych w miejscu wyjścia (upoważniony nadawca) i miejscu przeznaczenia (upoważniony odbiorca).

Załącznik 8.1 w części IV zawiera więcej komunikatów (ich numery, nazwy i skróty w systemie).

4.1.3.2. Urząd celny wyjścia

Zgłoszenie tranzytowe jest przekazywane do urzędu celnego wyjścia w formie elektronicznej. Zgłoszeń elektronicznych można dokonywać w urzędzie celnym wyjścia lub z siedziby przedsiębiorcy.

Zgłoszenie musi zawierać wszystkie wymagane dane i być zgodne ze specyfikacjami systemu, gdyż system kodyfikuje i potwierdza dane automatycznie. System wskaże wszystkie niespójności we wprowadzonych danych. W takim przypadku zgłaszający jest informowany o stwierdzonych brakach, aby mógł dokonać koniecznego sprostowania przed ostatecznym przyjęciem zgłoszenia.

Po wprowadzeniu sprostowania i przyjęciu zgłoszenia system nadaje zgłoszeniu niepowtarzalny numer ewidencyjny (MRN).

Następnie po przeprowadzeniu kontroli towarów w urzędzie celnym wyjścia lub w siedzibie upoważnionego nadawcy i przyjęciu zabezpieczenia towary zostają zwolnione do tranzytu.

System drukuje w urzędzie celnym wyjścia albo w siedzibie upoważnionego nadawcy tranzytowy dokument towarzyszący (TAD) i, w stosownych przypadkach, wykaz pozycji (LoI). TAD oraz LoI muszą towarzyszyć towarom i muszą być przedstawiane w każdym urzędzie celnym tranzytowym oraz w urzędzie celnym przeznaczenia.

Po wydrukowaniu TAD i LoI urząd celny wyjścia jednocześnie wysyła do zadeklarowanego urzędu celnego przeznaczenia komunikat IE001. Komunikat ten zawiera głównie informacje podane w zgłoszeniu, na podstawie których urząd celny przeznaczenia kontroluje towary po ich przybyciu. W celu podjęcia prawidłowej i właściwej decyzji w sprawie działań, jakie należy podjąć po przybyciu towarów, urząd celny przeznaczenia musi mieć dostęp do danych ze zgłoszenia tranzytowego.

Jeśli przewóz następuje poprzez urząd celny tranzytowy, urząd celny wyjścia wysyła również komunikat IE050, tak aby wszystkie urzędy celne tranzytowe były uprzedzone o danych towarach i mogły skontrolować ich przewóz.

4.1.3.3. Urząd celny przeznaczenia

Po przybyciu towary muszą zostać przedstawione wraz z TAD i LoI, jeśli dotyczy, w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy. Po wcześniejszym otrzymaniu komunikatu IE001 ten urząd celny dysponuje już szczegółowymi informacjami na temat danych ze zgłoszenia tranzytowego i może w związku z tym z wyprzedzeniem zdecydować, jakie kontrole są konieczne.

Po wpisaniu przez urząd celny przeznaczenia numeru MRN do NCTS system automatycznie odnajduje odpowiadający temu numerowi komunikat IE001, stanowiący podstawę do podjęcia wszelkich działań lub kontroli, oraz wysyła do urzędu celnego

wyjścia komunikat IE006

Po przeprowadzeniu odpowiednich kontroli urząd celny przeznaczenia za pomocą komunikatu IE018 powiadamia urząd celny wyjścia o wynikach kontroli i informuje go o ewentualnych stwierdzonych nieprawidłowościach.

Komunikaty IE006 i IE018 są niezbędne do zamknięcia operacji tranzytowej w urzędzie celnym wyjścia oraz do zwolnienia związanych z nią zabezpieczeń.

4.1.3.4. Urząd celny tranzytowy

Jeżeli towary przewożone są przez urząd celny tranzytowy, należy przedstawić je temu urzędowi celnemu wraz z TAD i LoI, jeśli dotyczy Po wprowadzeniu do NCTS numeru MRN system automatycznie odszukuje wprowadzony już do niego komunikat IE050 i możliwe jest zatwierdzenie przewozu towarów przez granicę. Urząd celny tranzytowy przesyła do urzędu celnego wyjścia komunikat IE118.

4.1.3.5. Zmiana urzędu celnego tranzytowego lub urzędu celnego przeznaczenia

Jeżeli towary przewożone są przez inny urząd celny tranzytowy niż ten zadeklarowany w zgłoszeniu, komunikat wysłany wcześniej do zadeklarowanego urzędu (IE050) nie będzie wykorzystany. W takim przypadku faktyczny urząd celny tranzytowyw celu uzyskania dostępu do danych ze zgłoszenia wysyła do urzędu celnego wyjścia komunikat „Wniosek o ATR” (IE114) z prośbą o przesłanie komunikatu IE050. Urząd celny wyjścia wysyła komunikat „Odpowiedź na wniosek o ATR” (IE115).

Analogicznie, towary mogą zostać przedstawione w innym urzędzie celnym przeznaczenia niż zadeklarowany. Faktyczny urząd celny przeznaczenia przy pomocy komunikatu „Wniosek o

AAR” (IE002) zwraca się do urzędu celnego wyjścia z prośbą o przesłanie komunikatu IE001 w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących danych ze zgłoszenia. Po otrzymaniu komunikatu „Odpowiedź na wniosek o AAR” (IE003) i po sprawdzeniu przewozu urząd celny przeznaczenia wysyła komunikat IE018.

W przypadku zmiany urzędu celnego przeznaczenia lub urzędu celnego tranzytowego komunikaty wysłane do zadeklarowanych urzędów celnych nie są wykorzystywane i pozostają otwarte. W celu ich zamknięcia przez zadeklarowane urzędy celne NCTS wysyła im automatycznie komunikat informujący o miejscu i terminie, w którym towary zostały przedstawione.

4.1.3.6. Procedury uproszczone: upoważniony nadawca i upoważniony odbiorca

Zastosowanie obu procedur uproszczonych zapewnia najbardziej optymalne wykorzystanie zasobów w ramach NCTS. Możliwość przeprowadzenia wszystkich procedur w siedzibie zainteresowanego podmiotu oraz elektroniczna wymiana informacji z organami celnymi to bez wątpienia najszybszy, najwygodniejszy, bezpieczny i opłacalny sposób prowadzenia działalności handlowej.

Upoważniony nadawca i upoważniony odbiorca muszą dysponować odpowiednimi systemami elektronicznymi, za pomocą których będą wymieniać komunikaty z urzędem celnym wyjścia i urzędem celnym przeznaczenia w NCTS.

NCTS umożliwia upoważnionym nadawcom:

- przygotowywanie zgłoszenia tranzytowego w ich systemach komputerowych;
- wysłanie do urzędu celnego wyjścia komunikatu IE015 bez konieczności przedstawiania w tym urzędzie towarów;
- wysyłanie i odbiór z urzędu celnego wyjścia innych kolejnych

komunikatów, w tym wniosków o sprostowanie danych w zgłoszeniu, zawiadomień o przyjęciu zgłoszenia oraz zawiadomień o zwolnieniu towarów.

NCTS umożliwia upoważnionym odbiorcom:

- odbiór towarów oraz TAD i LoI, jeśli dotyczy, w ich siedzibie;
- wysyłanie komunikatu zawiadamiającego o przybyciu towarów (IE007) do właściwego urzędu celnego przeznaczenia;
- odbiór i wysyłanie kolejnych komunikatów dotyczących zgody na wyładunek towarów oraz powiadomień o wynikach rozładunku.

4.2. Inne systemy tranzytowe funkcjonujące w Unii Europejskiej

4.2.1. Wprowadzenie

Art. 226 ust. 3 i art. 227 ust. 2 UKC

Oprócz wspólnej procedury tranzytowej oraz procedury unijnego tranzytu wewnętrznego/zewnętrznego stosowane są również procedury tranzytu opisane poniżej.

Procedura TIR, w przeciwieństwie do wspólnej procedury tranzytowej oraz procedury tranzytu unijnego, jest oparta na międzynarodowym systemie gwarancyjnym, tworzonym przez łańcuch krajowych stowarzyszeń poręczających (zob. pkt 4.2.2 i część IX, w których znajdują się informacje dotyczące procedury TIR).

Procedura ATA (karnet ATA) jest zbliżona do procedury TIR, ale jej stosowanie jest ograniczone jedynie do określonych rodzajów towarów (zob. pkt 4.2.3, w którym znajdują się informacje dotyczące ATA).

Procedura manifestu reńskiego jest stosowana przy przewozach

towarów nieunijnych transportem śródlądowym po Renie i jego dopływach (zob. pkt 4.2.4, w którym znajdują się informacje dotyczące manifestu reńskiego).

Procedura NATO dotyczy towarów przewożonych na potrzeby wojsk NATO (zob. pkt 4.2.5, w którym znajdują się informacje dotyczące procedury NATO).

Procedura właściwa dla przewozu przesyłek pocztowych ma zastosowanie do towarów wysyłanych pocztą (zob. pkt 4.2.6, w którym znajdują się informacje dotyczące procedury stosowanej dla przewozu przesyłek pocztowych).

4.2.2. Procedura TIR (Transports Internationaux Routiers)

Art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) UKC

Podstawowe przepisy dotyczące procedury TIR zawiera Konwencja TIR z 1975 r. opracowana pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ). Do konwencji tej przystąpiło 69 umawiających się stron, w tym Unia Europejska i jej państwa członkowskie.

Konwencja TIR umożliwia międzynarodowy przewóz towarów z jednego lub większej liczby urzędów celnych wyjścia do jednego lub większej liczby urzędów celnych przeznaczenia (maksymalnie czterech urzędów celnych wyjścia i przeznaczenia) i przez tyle państw, ile jest konieczne.

Zgodnie z prawodawstwem unijnym procedura TIR może być stosowana w Unii jedynie w przypadku, gdy przewóz tranzytowy rozpoczyna się lub kończy poza obszarem Unii lub odbywa się między dwoma miejscami w Unii przez obszar państwa trzeciego.

Konwencja TIR stosuje się do transportu przy pomocy pojazdów drogowych, kombinacji pojazdów oraz kontenerów i umożliwia

stosowanie karnetów TIR w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu, pod warunkiem, że pewna część trasy jest pokonywana transportem drogowym.

Konwencja TIR zawiera również szczegółowe wymogi techniczne dla konstrukcji przestrzeni ładunkowych w pojazdach lub kontenerach w celu zapobiegania przemytowi. Ponadto do transportu towarów w ramach procedury TIR są uprawnieni tylko przewoźnicy mający pozwolenie organów celnych.

W celu pokrycia ewentualnych należności celnych i podatków, które mogą powstać w związku z przewozem, w ramach Konwencji TIR ustanowiono międzynarodową sieć gwarancyjną, która jest zarządzana przez Międzynarodową Unię Transportu Drogowego (IRU). IRU jest również odpowiedzialna za druk i dystrybucję karnetów TIR, które służą zarówno jako zgłoszenie celne, jak i zabezpieczenie.

Generalny nadzór nad Konwencją TIR i jej stosowaniem we wszystkich umawiających się stronach jest obowiązkiem Komitetu Administracyjnego TIR, międzyrządowego organu obejmującego wszystkie umawiające się strony, oraz Rady Wykonawczej TIR (TIRExB) składającej się z dziewięciu wybranych członków, każdego z innej umawiającej się strony.

(Szczegółowe informacje dotyczące stosowania procedury TIR w Unii – zob. część IX).

4.2.3. ATA (odprawa czasowa)

4.2.3.1. Kontekst i przepisy prawne

Art. 226 ust. 3 lit. c) i art. 227 ust. 2 lit. c) UKC

Postawą prawną tej procedury są Konwencja ATA i Konwencja dotycząca odprawy czasowej, zwana konwencją stambulską.

Konwencja ATA została zawarta w 1961 r. i pozostaje w mocy. Dotychczas przystąpiło do niej 61 umawiających się stron.

Konwencja stambulska, która początkowo miała zastąpić konwencję ATA, została zawarta w dniu 26 czerwca 1990 r. w Stambule pod auspicjami Rady Współpracy Celnej – zwanej obecnie Światową Organizacją Celną (WCO). Konwencja ta jest zarządzana przez Komitet Administracyjny. Dotychczas przystąpiły do niej 34 umawiające się strony.

Przepisy dotyczące stosowania karnetu ATA jako dokumentu tranzytowego w Unii zawarte są w art. 283 i 284 RW.

4.2.3.2. Opis procedury

Do celów Konwencji TIR Unię Europejską uznaje się za jeden obszar.

<u>W urzędzie celnym wyjścia.</u>

Urząd celny wyjścia lub urząd celny wprowadzenia do Unii odrywa odcinek nr 1, wypełnia pole H (pozycje A–D) oraz w celu ułatwienia zwrotu odcinka nr 2 wpisuje w polu H pozycja (E) pełną nazwę i dokładny adres urzędu celnego, do którego należy zwrócić odcinek nr 2.

O ile to możliwe, adres należy umieścić w formie pieczęci.

Urząd ten wypełnia również i poświadcza odprawę tranzytu (pozycje 1–7) na odpowiednim odcinku kontrolnym przed

zwróceniem karnetu posiadaczowi.

W urzędzie celnym przeznaczenia

Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia z Unii, w zależności od tego, który z nich jest właściwy, odrywa odcinek nr 2, poświadcza wpis w polu H (pozycja F), wpisuje wszelkie uwagi w pozycji G i wysyła go niezwłocznie do urzędu celnego wymienionego w polu H (pozycja E) tego odcinka. Urząd ten wypełnia również i potwierdza poświadczenie zamknięcia (pozycje 1–6) na odcinku kontrolnym przed zwróceniem karnetu posiadaczowi.

Procedura dochodzeniowa

Punktem odniesienia dla wszelkich dochodzeń dotyczących karnetów ATA jest wykaz urzędów centralnych państw członkowskich, podawany do wiadomości pozostałych państw członkowskich przez Komisję na oficjalnym portalu internetowym Unii Europejskiej.

Poniższy diagram ilustruje użycie karnetu ATA jako dokumentu tranzytowego przy przemieszczaniu towarów przez obszar celny Unii lub w jego obrębie w ramach procedury odprawy czasowej.

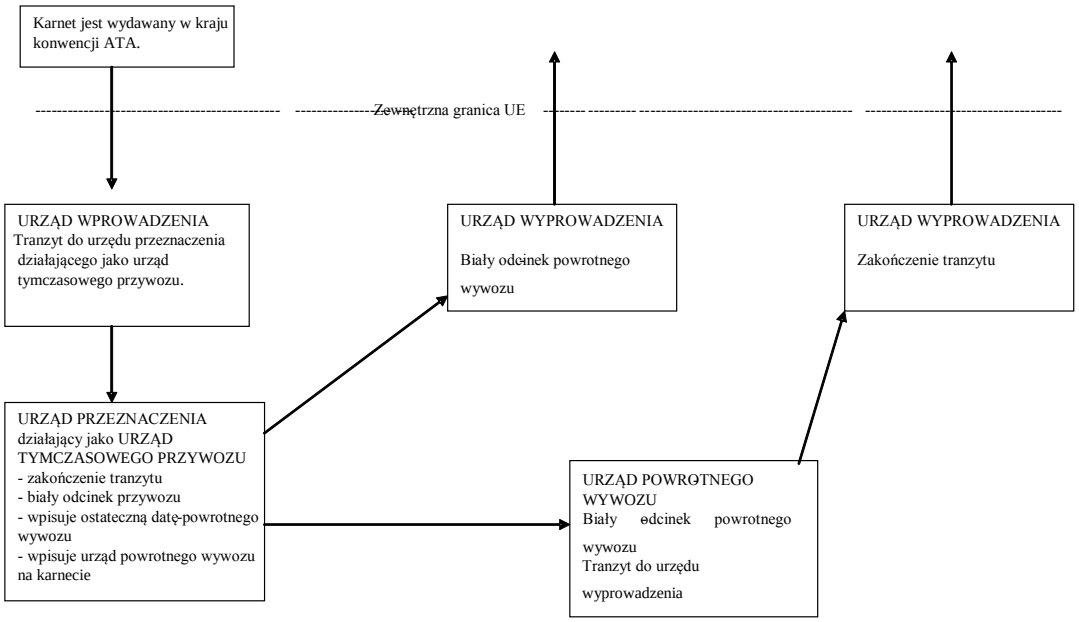

4.2.4. Manifest reński

4.2.4.1. Kontekst i przepisy prawne

Art. 226 ust. 3 lit. d) i art. 227 ust. 2 lit. d) UKC

Podstawą prawną dla tej procedury są konwencja z Mannheim z dnia 17 października 1868 r. oraz protokół przyjęty przez Centralną Komisję ds. Nawigacji na Renie w dniu 22 listopada 1963 r.

4.2.4.2. Opis procedury

Procedura z zastosowaniem manifestu reńskiego pozwala na międzynarodowy przewóz towarów po Renie i jego dopływach po okazaniu manifestu.

Konwencję z Mannheim stosują następujące państwa nadreńskie: Niderlandy, Belgia, Niemcy, Francja i Szwajcaria. Dla celów powyższej Konwencji państwa te traktowane są jako jedno terytorium. Artykuł 9 tej Konwencji stanowi, że jeżeli statek płynie po Renie bez załadunku lub wyładunku na terytorium któregoś z tych państw, może on płynąć dalej bez kontroli celnej na granicy. Procedura oparta na stosowaniu manifestu reńskiego została wprowadzona w celu ułatwienia przemieszczania towarów po

Renie i jego dopływach. W stosownych przypadkach manifest reński może być stosowany jako zgłoszenie tranzytowe w procedurze tranzytu unijnego.

4.2.5. Operacje NATO

4.2.5.1. Kontekst i przepisy prawne

Art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) UKC

Przepisy regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów przeznaczonych dla sił zbrojnych NATO zawarte są w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych podpisanej w dniu 19 czerwca 1951 r. w Londynie. Dokumentem stosowanym w przypadku przemieszczania tego typu towarów jest formularz NATO 302. Formularz NATO 302 może być stosowany tylko wówczas, gdy towary są przemieszczane pod mandatem i dowództwem sił zbrojnych NATO. Przepisy unijne, które umożliwiają stosowanie formularza NATO 302 jako zgłoszenia tranzytowego w procedurze tranzytu unijnego, są zawarte w art. 285–287 RW.

4.2.5.2. Opis procedury

Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) liczy 28 członków. Są to: Belgia, Bułgaria, Dania, Estonia, Niemcy, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Zjednoczone Królestwo, Kanada, Republika Czeska, Węgry, Islandia, Norwegia, Polska, Turcja, Albania, Chorwacja i Stany Zjednoczone Ameryki.

Organy celne każdego z wyżej wymienionych państw, w porozumieniu z daną jednostką NATO stacjonującą na ich terytorium, wyznaczają urząd celny (lub urząd centralny) odpowiedzialny za formalności celne i kontrole dotyczące przemieszczania towarów przewożonych przez tę jednostkę NATO

lub na jej rzecz.

Każdy wyznaczony urząd celny w państwie członkowskim wyjścia przekazuje jednostce NATO podlegającej jego kompetencji formularze 302 do zastosowania jako zgłoszenia tranzytowe:

- uprzednio poświadczone pieczęcią i podpisem tego urzędu celnego;
- oznaczone numerem seryjnym;
- zawierające dokładny adres tego wyznaczonego urzędu celnego (na potrzeby egzemplarza zwrotnego formularza 302).

Urząd celny prowadzi ewidencję liczby oraz numerów seryjnych uprzednio poświadczonych formularzy 302, które wydano jednostkom NATO.

Każdą przesyłkę wysyła się na podstawie uprzednio poświadczonego formularza 302.

Najpóźniej w chwili wysyłki właściwy organ NATO wykonuje jedną z dwóch następujących czynności:

- przekazuje dane zawarte w formularzu 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;
- wypełnia formularz 302 w formie papierowej i załącza do niego oświadczenie, że sprawuje kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

Jeżeli formularz 302 jest przedstawiany w formie papierowej, kopię wypełnionego i podpisanego formularza przekazuje się niezwłocznie wyznaczonemu urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub

w imieniu których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza 302 towarzyszą towarom do sił NATO w miejscu przeznaczenia, gdzie są stemplowane i podpisywane przez te siły NATO.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza przekazuje się wyznaczonemu urzędowi celnemu. Ten urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi stempluje i zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub w imieniu których towary są wysyłane (na adres podany na formularzu 302).

Należy jednak zauważyć, że w przypadku transportu towarów objętych formularzem 302, które na części lub całości trasy objęte są procedurą opartą na formie papierowej mającą zastosowanie do towarów przewożonych koleją, operację prowadzoną na podstawie formularza 302 zawiesza się na tej części trasy, na której stosowana jest procedura kolejowa oparta na formie papierowej.

4.2.6. Przesyłki pocztowe

4.2.6.1. Kontekst i przepisy prawne

Art. 226 ust. 3 lit. f) i art. 227 ust. 2 lit. f) UKC

Zasada swobody tranzytu jest zawarta w art. 1 Konstytucji UPU (1964) i art. 4 konwencji UPU (2008).

Zasada swobody tranzytu pociąga za osobą dla każdego operatora pocztowego obowiązek przesyłania towarów, które zostały mu dostarczone przez innego operatora pocztowego, najszybszymi drogami i najbezpieczniejszymi środkami. Oznacza to zachowanie krajowych monopoli pocztowych, ale krajowy operator pocztowy musi przekazywać towary, które zostały mu dostarczone przez innego operatora pocztowego państwa członkowskiego UPU.

Procedura tranzytu w ramach systemu pocztowego jest otwarta dla posiadaczy praw wynikających z aktów UPU („wyznaczony operator" zwany dalej „operatorem pocztowym"[5]). Krajowe prawodawstwo pocztowe określa, kto jest operatorem pocztowym.

Jeżeli przesyłka pocztowa będąca w tranzycie nie jest przekazywana operatorowi państwa tranzytu, ale jest przewożona przez to państwo przez operatora prywatnego, zastosowanie będą miały standardowe procedury celne.

Do celów tranzytu pocztowego obszar celny Unii uważa się za stanowiący jedno terytorium. Operator pocztowy państwa członkowskiego może zatem przewozić towary przez cały obszar celny Unii, korzystając z procedury tranzytu pocztowego. Oznacza to, że operator pocztowy państwa członkowskiego może przekazać przesyłkę operatorowi pocztowemu tranzytowego państwa członkowskiego, ale nie jest do tego zobligowany.

Operator pocztowy państwa członkowskiego może zorganizować środki transportu do przewozu towarów przez granice wewnętrzne. Podwykonawcy powinni móc dalej świadczyć usługi transportowe operatorowi pocztowemu państwa członkowskiego, pod warunkiem odpowiedniej identyfikacji operatora pocztowego, na przykład w dokumencie przewozowym.

4.2.6.2. Opis procedury

Art. 288-290 RW

Zasady procedury tranzytu dla towarów przewożonych w ramach systemu pocztowego są określone w art. 288–290 RW.

5 „Operator pocztowy" oznacza wyznaczonego operatora z siedzibą w państwie członkowskim i upoważnionego przez państwo członkowskie do świadczenia międzynarodowych usług objętych zakresem obecnie obowiązującej Konwencji Światowego Związku Pocztowego.

Jeżeli towary nieunijne są przewożone pocztą (w tym paczkami pocztowymi) z jednego miejsca do drugiego na obszarze celnym Unii w ramach procedury tranzytu zewnętrznego, paczka i każdy towarzyszący dokument muszą posiadać żółtą etykietę (załącznik 72-01 do RW).

Jeżeli paczka, torba pocztowa lub kontener zawiera wiele pozycji towarowych, żółtą etykietę należy umieścić tylko na opakowaniu zewnętrznym.

W przypadku braku żółtej etykiety lub innego dowodu potwierdzającego nieunijny status towarów towary będą traktowane jako towary unijne.

Jeżeli przesyłka pocztowa zawiera zarówno towary unijne, jak i nieunijne, wówczas w odniesieniu do towarów unijnych dokument potwierdzający ich status celny (T2L) lub odniesienie do MRN tego dokumentu wysyła się osobno do operatora pocztowego miejsca przeznaczenia lub załącza się do przesyłki.

Jeżeli dokument potwierdzający został wysłany osobno do operatora pocztowego miejsca przeznaczenia, operator przedstawia ten dokument potwierdzający w urzędzie celnym przeznaczenia wraz z przesyłką.

Jeżeli dokument potwierdzający unijny status celny towarów lub jego MRN jest załączony do przesyłki, na opakowaniu przesyłki powinno być wyraźnie zaznaczone, że dokument potwierdzający status lub MRN został załączony. Dokument T2L może być wystawiony z mocą wsteczną.

Żółte etykiety należy umieszczać na zewnątrz opakowania oraz na liście przewozowym. Ponadto dla przesyłek pocztowych CN22/CN23 żółtą etykietę należy umieścić na zgłoszeniu celnym.

Jeżeli towary unijne są przemieszczane do specjalnych obszarów

podatkowych, z tych obszarów lub między tymi obszarami w ramach procedury tranzytu wewnętrznego, przesyłka pocztowa i każdy towarzyszący dokument muszą posiadać etykietę określoną w załączniku 72-02 do RW.

Jeżeli towary unijne są przemieszczane w ramach procedury tranzytu wewnętrznego z obszaru celnego Unii do państwa wspólnego tranzytu w celu dalszego przesłania do obszaru celnego Unii, towarom takim musi towarzyszyć potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci jednego ze środków wyszczególnionych w art. 199 RW.

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przedstawia się w urzędzie celnym w chwili ponownego wprowadzenia na obszar celny Unii.

Alternatywnie, aby uniknąć opóźnień przy przekraczaniu granic w odniesieniu to takich towarów, zdecydowanie zaleca się procedurę tranzytu wspólnego/unijnego.

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Przepisy prawa i zasady dotyczące przyjmowania aktów prawnych dotyczących tranzytu unijnego

Regulaminy wewnętrzne Komitetu Kodeksu Celnego i Grupy Ekspertów (*zostaną dodane po ich sfinalizowaniu*).

8.2. Reguły i zasady dotyczące przyjmowania aktów prawnych dotyczących tranzytu wspólnego

Komisje Mieszane UE–EFTA i grupy robocze ds. tranzytu wspólnego oraz ds. uproszczenia formalności w wymianie towarowej

Postanowienia komisji mieszanych UE–EFTA (ds. tranzytu wspólnego oraz ds. uproszczenia formalności w wymianie towarowej) dotyczące ustanowienia ich regulaminów wewnętrznych i utworzenia grupy roboczej

KOMISJA MIESZANA ds. tranzytu wspólnego,

uwzględniając Konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r., w szczególności jej art. 14 ust. 4 i ust. 5,

oraz

KOMISJA MIESZANA ds. uproszczenia formalności w wymianie towarowej,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym, w szczególności jej art. 10 ust. 4 i ust. 5,

PRZYJMUJĄ NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

Rozdział I

Komisja Mieszana

Artykuł 1

Komisji Mieszanej przewodniczą na zmianę przez okres jednego roku kalendarzowego przedstawiciel Komisji Europejskiej i przedstawiciel jednego z państw EFTA.

Artykuł 2

Zadania sekretariatu Komisji Mieszanej są wykonywane na zmianę przez przedstawiciela Komisji Europejskiej i przedstawiciela państwa EFTA, który aktualnie przewodniczy Komisji Mieszanej. Państwom EFTA może udzielać pomocy sekretariat EFTA.

Artykuł 3

Przewodniczący Komisji Mieszanej ustala w porozumieniu ze stronami czas i miejsce posiedzeń.

Artykuł 4

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o składzie każdej delegacji.

Artykuł 5

Jeżeli nie zostanie postanowione inaczej, posiedzenia Komisji Mieszanej nie mają charakteru publicznego. W zależności od omawianej tematyki Komisja Mieszana może zapraszać do uczestnictwa w obradach osoby lub organizacje, których dotyczy omawiana tematyka.

Artykuł 5 a

1. W przypadku gdy Komisja Mieszana zdecydowała o zaproszeniu państwa trzeciego do przystąpienia do Konwencji, to państwo trzecie może być reprezentowane w Komisji Mieszanej, podkomisjach i grupach roboczych przez obserwatorów zgodnie z art. 15 ust. 6 Konwencji.

2. Komisja Mieszana może zapraszać inne państwa trzecie do bycia reprezentowanymi w Komisji Mieszanej, podkomisjach lub grupach roboczych przez nieformalnych obserwatorów przed datą, o której mowa w art. 15 ust. 6 Konwencji. Zaproszenie takie jest sporządzane na piśmie przez przewodniczącego i może być ograniczone w czasie lub ograniczone do określonych grup lub punktów programu. Może ono zostać wycofane w każdej chwili.

Artykuł 6

Decyzje i zalecenia Komisji Mieszanej dotyczące spraw pilnych mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej.

Artykuł 7

Komunikaty przewodniczącego i umawiających się stron wydane zgodnie z niniejszym regulaminem wewnętrznym kierowane są do stron i do sekretariatu Komisji Mieszanej, jak również do sekretariatu EFTA.

Artykuł 8

1. Przewodniczący przedstawia proponowany porządek obrad każdego posiedzenia. Jest on przekazywany stronom nie później niż na piętnaście dni przed rozpoczęciem posiedzenia.

2. Propozycja porządku obrad zawiera punkty, co do których przewodniczący otrzymał wniosek o włączenie ich do porządku obrad nie później niż na dwadzieścia jeden dni przed rozpoczęciem posiedzenia, jeżeli dokumenty dotyczące tych propozycji zostaną przekazane najpóźniej w dniu wysyłania propozycji porządku obrad.

3. Komisja Mieszana przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Do porządku obrad mogą zostać włączone punkty nieuwzględnione w projekcie.

4. W celu uwzględnienia wymagań przewodniczący może w porozumieniu ze stronami skrócić okresy wymienione w ust. 1 i 2.

Artykuł 9

Komisja Mieszana utworzona na mocy Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej i Komisja Mieszana utworzona na mocy Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym mogą odbywać posiedzenia wspólne.

Artykuł 10

1. Sekretariat Komisji Mieszanej opracowuje skrócone sprawozdanie z każdego posiedzenia, zawierające w szczególności wnioski sformułowane przez Komisję Mieszaną.

2. Po zatwierdzeniu przez Komisję Mieszaną sprawozdanie jest podpisywane przez przewodniczącego i sekretariat Komisji Mieszanej i składane w archiwum Komisji Europejskiej.

3. Kopia sprawozdania zostaje przekazana stronom.

Artykuł 11

Akty uchwalane przez Komisję Mieszaną podpisuje przewodniczący.

Artykuł 12

Zalecenia i decyzje Komisji Mieszanej w rozumieniu art. 15 Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 11 Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym noszą tytuł „zalecenie” lub „decyzja”, po którym następuje numer seryjny i odesłanie do tematu, którego one dotyczą.

Artykuł 13

1. Zalecenia i decyzje Komisji Mieszanej w rozumieniu art. 15 Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 11 Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie

towarowym są podzielone na artykuły. Decyzje zawierają z zasady datę ich wejścia w życie.

2. Zalecenia i decyzje, o których mowa w ust. 1, kończy formuła „Sporządzono w…. w dniu….” oraz data ich przyjęcia przez Komisję Mieszaną.

3. Zalecenia i decyzje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są adresatom wymienionym w art. 7 powyżej.

Artykuł 14

Każda ze stron pokrywa wydatki wynikające z jej uczestnictwa w posiedzeniach Komisji Mieszanej, obejmujące zarówno koszty osobowe, koszty podróży i pobytu, jak i koszty opłat pocztowych i telekomunikacyjnych.

Artykuł 15

1. Wydatki związane z tłumaczeniem na posiedzeniach i tłumaczeniem dokumentów ponosi Wspólnota Europejska, jeżeli tłumaczenie ustne lub pisemne dotyczy języków urzędowych Wspólnoty Europejskiej.

2. Jeśli państwo EFTA posługuje się językiem, który nie jest językiem urzędowym Wspólnoty Europejskiej, to państwo to ponosi wydatki tłumaczenia obrad i dokumentów na urzędowy język Wspólnoty Europejskiej.

3. Wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi umawiająca się strona, która przewodniczy komisji zgodnie z art. 1.

Artykuł 16

Nie naruszając innych odnośnych postanowień, działalność Komisji Mieszanej ma charakter poufny.

Rozdział II

Grupa Robocza

Artykuł 17

Powołuje się Grupę Roboczą, której zadaniem jest wspieranie Komisji Mieszanej w wykonywaniu jego zadań i w której są reprezentowane wszystkie umawiające się strony Konwencji.

Artykuł 18

Komisja Europejska przewodniczy Grupie Roboczej i prowadzi jej sekretariat.

Artykuł 19

Artykuły 3 do 5, 7 do 10 i 14 do 16 stosuje się do Grupy Roboczej odpowiednio.

Oświadczenia zapisane w protokole Komisji Mieszanej

1. Pierwsze posiedzenie Komisji Mieszanej EWG–EFTA, 21 stycznia 1988 r.

   Państwa EFTA oświadczyły, że Komisji Mieszanej przy realizacji zadań jego sekretariatu będzie pomagał sekretariat EFTA. Komisja Mieszana przyjęła do wiadomości tę informację.

   Stosując art. 5 regulaminu wewnętrznego[6], Komisja Mieszana wyraża zgodę na zapraszanie sekretariatu EFTA na swoje posiedzenia.

   Nie naruszając postanowień art. 7 i art. 10 ust. 3 regulaminu wewnętrznego, powiadomienia od przewodniczącego i umawiających się stron są przesyłane na wniosek państw EFTA Sekretariatowi EFTA.

Zgodnie z przepisami art. 15 ust. 3 regulaminu wewnętrznego wydatki związane z posiedzeniami organizowanymi przez państwa EFTA ponoszą te państwa.

6 Dokument XXI/1303/87.

CZĘŚĆ II – STATUS TOWARÓW

1. Wprowadzenie

Część II poświęcona jest statusowi towarów oraz temu, jak i kiedy należy potwierdzić unijny status celny towarów oraz jakie jest znaczenie statusu towarów dla systemów tranzytowych.

W pkt 2 omówione zostały zasady ogólne i przepisy prawne dotyczące statusu celny towarów.

Pkt 3 dotyczy potwierdzania unijnego statusu celnego towarów.

W pkt 4 opisano sposoby potwierdzania unijnego statusu celnego towarów.

W pkt 5 znajdują się szczegółowe informacje dotyczące potwierdzania unijnego statusu celnego produktów rybołówstwa morskiego.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do części II.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Art. 5 ust. 23 UKC

Towary unijne

Art. 2 Konwencji

Towary unijne są towarami, które:

- zostały całkowicie uzyskane na obszarze celnym Unii; lub
- zostały wprowadzone na obszar celny Unii z państw lub terytoriów znajdujących się poza tym obszarem i dopuszczone do obrotu; lub
- zostały uzyskane lub wytworzone na obszarze celnym Unii

albo wyłącznie z towarów wprowadzonych na obszar celny Unii z państw lub terytoriów znajdujących się poza tym obszarem, które zostały dopuszczone do obrotu, albo z połączenia takich towarów i towarów całkowicie uzyskanych na obszarze celnym Unii.

Towary nieunijne

Art. 5 ust. 24 UKC

Towary nieunijne to towary inne niż te, o których mowa powyżej, lub towary, które utraciły swój status jako towary unijne.

Którą procedurę tranzytu stosować?

Powyższe rozróżnienie w statusie celnym towarów decyduje o tym, która procedura tranzytu (T1, T2 czy T2F) zostanie zastosowana w przypadku zgłoszenia towarów do tranzytu.

3. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów

Art. 153 ust. 1 UKC

Co do zasady domniemywa się, że wszystkie towary znajdujące się na obszarze celnym Unii posiadają unijny status celny, chyba że zostanie stwierdzone, że nie są towarami unijnymi.

Mimo obowiązywania tej ogólnej zasady istnieją jednak okoliczności, w których założenie, że towary posiadają unijny status celny, nie ma zastosowania.

Art. 119 ust. 1 RD

Są to następujące przypadki:

- gdy towary są wprowadzane na obszar celny Unii i są nadal objęte dozorem celnym, w celu określenia ich statusu celnego;
- gdy towary są składowane czasowo;
- gdy towary są objęte dowolną procedurą specjalną z wyjątkiem tranzytu wewnętrznego, procedury uszlachetniania biernego i procedury końcowego przeznaczenia;
- gdy produkty połowów morskich złowione przez unijny statek rybacki poza obszarem celnym Unii, na wodach innych niż wody terytorialne państwa trzeciego, są

wprowadzane na obszar celny Unii;

- gdy towary uzyskane z produktów połowów morskich złowionych przez unijny statek rybacki poza obszarem celnym Unii, na wodach innych niż wody terytorialne państwa trzeciego, na pokładzie takiego statku lub unijnego statku przetwórni, przy których wytworzeniu mogły zostać użyte inne produkty mające unijny status celny, są wprowadzane na obszar celny Unii;
- gdy produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty zostały wydobyte lub złowione przez statki pływające pod banderą państwa trzeciego w obrębie obszaru celnego Unii.

Art. 119 ust. 2 RD

Nie ma jednak obowiązku potwierdzania unijnego statusu celnego towarów, jeżeli:

1) towary unijne są przewożone drogą powietrzną i zostały załadowane lub przeładowane w unijnym porcie lotniczym w celu wysyłki do innego unijnego portu lotniczego, pod warunkiem że przewóz odbywa się z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim; lub

2) towary unijne są przewożone drogą morską i zostały przemieszczone między portami unijnymi regularną linią żeglugową (RSS) posiadającą pozwolenie (zob. również pkt 3.1);

3) towary unijne są przewożone drogą kolejową i zostały przetransportowane przez państwo trzecie będące stroną Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim oraz jeżeli taka możliwość jest przewidziana w umowie międzynarodowej.

Art. 2 ust. 2 dodatku II do

Uwaga: Towary, których unijny status celny nie może zostać

Konwencji

potwierdzony, gdy wymagają tego przepisy, będą traktowane jako towary nieunijne.

Art. 154 UKC

Uwaga: Dokumenty i zasady dotyczące potwierdzania statusu towarów nie mogą być stosowane w odniesieniu do towarów, w stosunku do których dopełniono formalności wywozowych lub które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego.

3.1. Przewozy regularną linią żeglugową

3.1.1. Definicja

Art. 120 RD

Regularna linia żeglugowa (RSS) to usługa przewożenia towarów na statkach, które pływają jedynie między portami znajdującymi się na obszarze celnym Unii i nie zawijają do żadnego portu znajdującego się poza tym obszarem ani do wolnych obszarów celnych w portach unijnych oraz nie wykonują przeładunku towarów na morzu.

Tak zdefiniowanej RSS nie należy mylić z pojęciem „regularnej linii żeglugowej" używanym przez przewoźników morskich.

3.1.2. Pozwolenie na dokonywanie przewozów regularną linią żeglugową

Art. 120 i 121 RD

Pozwolenie jest udzielane wyłącznie przedsiębiorstwom żeglugowym, które:

- mają siedzibę na obszarze celnym Unii;
- spełniają warunki określone w art. 39a UKC;
- zobowiążą się – po wydaniu pozwolenia – do poinformowania organu celnego, który udzielił pozwolenia, o nazwach statków, które mają obsługiwać regularną linię żeglugową (RSS), porcie, z którego statek rozpoczyna operację jako RSS i portach, do których będzie zawijał;
- zobowiążą się do niezawijania do żadnego portu znajdującego się poza obszarem celnym Unii ani do

wolnych obszarów celnych w portach unijnych oraz do niewykonywania przeładunku towarów na morzu.

Wniosek o wydanie pozwolenia na RSS składa się do organów celnych państwa członkowskiego, na terytorium którego dane przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę.

PRZEDSIĘBIORCY

We wniosku wskazuje się państwa członkowskie, w których będzie działała regularna linia żeglugowa, oraz można wskazać państwa członkowskie, których mogłoby to potencjalnie dotyczyć i w stosunku do których wnioskodawca deklaruje działanie linii żeglugowej w przyszłości.

Art. 195 RW

Po rozpatrzeniu wniosku organy celne (zezwalające organy celne) państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo żeglugowe ma siedzibę, wysyłają za pomocą elektronicznego systemu teleinformatycznego dotyczącego RSS powiadomienie do organów celnych (organów celnych opiniujących) pozostałych państw członkowskich, których dana regularna linia żeglugowa faktycznie lub potencjalnie dotyczy, z prośbą o wyrażenie zgody na udzielenie pozwolenia. Pozostałe administracje wyrażają swoją zgodę lub odmowę udzielenia pozwolenia w ciągu piętnastu dni od powiadomienia ze strony zezwalającego organu celnego. Państwo członkowskie, które odmawia zgody na wydanie pozwolenia, przekazuje za pomocą elektronicznego systemu teleinformatycznego dotyczącego regularnych linii żeglugowych uzasadnienie swojego stanowiska, podając podstawę prawną odnoszącą się do popełnionego przez dany podmiot naruszenia prawa. W takim przypadku organy państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek, nie wydają pozwolenia i powiadamiają wnioskodawcę o przyczynach odmowy.

Art. 195 RW

Jeżeli w ciągu piętnastu dni od dnia otrzymania powiadomienia nie zostanie udzielona odpowiedź lub odmowa, zezwalające organy celne wydają zainteresowanemu przedsiębiorstwu żeglugowemu pozwolenie.

Art. 39 lit. a) UKC

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe posiada świadectwo AEO (AEOC lub AEOF), wymagania określone w art. 39 lit. a) UKC uznaje się za spełnione i konsultacja jest zbędna.

Pozwolenie przechowuje się w elektronicznym systemie teleinformatycznym dotyczącym regularnych linii żeglugowych Powiadamia się o nim pozostałe państwa członkowskie, których to dotyczy, za pomocą elektronicznego systemu teleinformatycznego dotyczącego regularnych linii żeglugowych.

Pozwolenie jest akceptowane przez pozostałe państwa członkowskie, których dana regularna linia żeglugowa faktycznie lub potencjalnie dotyczy.

PRZEDSIĘBIORCY Art. 121 RD
Po uzyskaniu pozwolenia na utworzenie regularnej linii żeglugowej przedsiębiorstwo żeglugowe przekazuje zezwalającemu organowi celnemu następujące informacje: a) nazwy statków, które mają pływać na regularnej linii żeglugowej; b) pierwszy port, z którego dany statek rozpoczyna operację w ramach regularnej linii żeglugowej; c) nazwy portów, do których statki będą zawijać; d) wszelkie zmiany w informacjach podanych w lit. a), b) i c); e) datę i godzinę, od kiedy zmiany stają się skuteczne; <u>oraz, w stosownych przypadkach,</u> f) nazwy podmiotów czarterujących częściowo.

SŁUŻBY CELNE Art. 196 RW, Art. 121 RD

Wszelkie zmiany w pozwoleniu przekazywane przez przedsiębiorstwo żeglugowe są rejestrowane w elektronicznym systemie teleinformatycznym dotyczącym RSS w ciągu 1 dnia roboczego od daty powiadomienia i są one dostępne dla organów celnych, których dana RSS dotyczy, a rejestracja taka staje się skuteczna z pierwszym dniem roboczym następującym po dniu rejestracji.

Wszelką korespondencję z innymi administracjami celnymi dotyczącą RSS należy prowadzić za pomocą elektronicznego systemu teleinformatycznego dotyczącego RSS.

Załącznik 8.4 zawiera wykaz organów właściwych do spraw procedury wydawania pozwoleń i powiadomień dotyczących regularnych linii żeglugowych.

SŁUŻBY CELNE
Pozwolenie => rejestracja w elektronicznym systemie teleinformatycznym dotyczącym regularnych linii żeglugowych. W stosownych przypadkach w polu „Inne informacje” pozwolenia na RSS należy dla każdego statku wpisać nazwę lub nazwy podmiotu lub podmiotów czarterujących częściowo.

Wniosek uznaje się za otrzymany po jego opublikowaniu w przez zezwalający organ celny w elektronicznym systemie teleinformatycznym dotyczącym RSS.

3.1.3. Czarter częściowy

W przypadku czarteru częściowego wniosek o wydanie pozwolenia na RSS składa osoba (oddający w czarter lub czarterujący), która decyduje o przewozie regularną linią, lub jej przedstawiciel. Zezwalające organy celne mogą zażądać dodatkowych informacji koniecznych dla rozpatrzenia wniosku.

Przykładowe umowy o zafrachtowanie obejmujące subczarter i czarter częściowy przedstawiono w załączniku 8.1.

3.1.4. Przewozy regularną linią żeglugową i przewozy okazjonalne

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe wykonuje przewozy regularne, nie ma konieczności przedstawiania dowodu na unijny status celny towarów przewożonych na pokładzie statku posiadającego pozwolenie.

UWAGA: Towary nieunijne, a w pewnych przypadkach także towary unijne, przewożone na pokładzie statku posiadającego pozwolenie muszą być objęte (standardową lub uproszczoną) procedurą tranzytu T1 lub T2F (TF). Szczegółowe informacje znajdują się w częściach IV, V i VI.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe nie wykonuje przewozów

regularnych, unijny status celny towarów wymaga każdorazowego potwierdzenia.

Przykład 1

Nowy Jork/Hawr – przewozy okazjonalną linią żeglugową

W chwili przybycia do Hawru wszystkie towary uważa się za nieunijne.

- Dla towarów unijnych (innych niż towary podlegające podatkowi akcyzowemu) załadowanych w Hawrze: stosowany jest dokument T2L lub, na wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego, manifest przedsiębiorstwa żeglugowego z wpisanym kodem „C".

- Dla towarów unijnych podlegających podatkowi akcyzowemu załadowanych w Hawrze: stosuje się wydruk elektronicznego dokumentu administracyjnego (e-AD) (określonego w art. 21 i 34 dyrektywy Rady 2008/118/WE i rozporządzeniu nr 684/2009).

Przykład 2

Hawr/Pointe à Pitre (Gwadelupa) – przewozy okazjonalną linią żeglugową

W chwili przybycia do Pointe à Pitre wszystkie towary uważa się za nieunijne.

- Dla towarów unijnych: stosowany jest dokument T2LF lub, na wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego, manifest przedsiębiorstwa żeglugowego z wpisanym kodem „F".

Przykład 3

Genua/Marsylia – przewozy okazjonalną linią żeglugową

W chwili przybycia do Marsylii wszystkie towary uważa się za nieunijne.

- Dla towarów unijnych (innych niż towary podlegające podatkowi akcyzowemu) załadowanych w Genui: stosowany jest dokument T2L lub, na wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego, manifest przedsiębiorstwa żeglugowego z wpisanym kodem „C”.

- Dla towarów unijnych podlegających akcyzie załadowanych w Genui: stosuje się wydruk dokumentu e-AD (określonego w art. 21 i 34 dyrektywy Rady 2008/118/WE i rozporządzeniu nr 684/2009).

Przykład 4

Nowy Jork/Hawr/Antwerpia – przewozy okazjonalną linią żeglugową

W chwili przybycia statku do Hawru wszystkie towary uważa się za nieunijne.

Część towarów jest rozładowywana w Hawrze, natomiast reszta pozostaje na pokładzie.

Są dwie możliwości:

- towary są przewożone transportem drogowym do Antwerpii: przewóz transportem drogowym odbywa się na podstawie zgłoszenia tranzytowego T1 i składana jest gwarancja;

- nierozładowane towary przewożone są transportem morskim do Antwerpii: procedura tranzytu unijnego nie jest wymagana. W chwili przybycia do Antwerpii wszystkie towary uważa się za nieunijne, chyba że zostanie

potwierdzony ich unijny status celny.

Przykład 5

Wywóz produktów rolnych w przypadku ubiegania się o refundację

Hawr/Antwerpia/Nowy Jork – przewozy okazjonalną linią żeglugową

Formalności wywozowe są dokonywane w Hawrze, gdzie towary są ładowane na statek w ramach jednolitej umowy przewozowej do państwa trzeciego i przewożone do Antwerpii, gdzie są z kolei załadowywane na inny statek z przeznaczeniem do państwa nienależącego do UE.

Ze względu na fakt, że towary te przewożone są w ramach przewozów okazjonalnych, uważa się je za towary nieunijne.

4. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów

Jeżeli wymagane jest potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów, należy zastosować jeden z następujących dokumentów lub jedną z następujących zasad, pod warunkiem że:

(i) towary zostały przemieszczone z jednego punktu do drugiego w ramach obszaru celnego Unii i czasowo opuściły ten obszar drogą morską lub powietrzną; lub

(ii) towary przewieziono z jednego miejsca do drugiego na obszarze celnym Unii przez terytorium spoza obszaru celnego Unii, bez przeładunku, przy czym transport odbywa się na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie członkowskim; lub

(iii) towary zostały przemieszczone z jednego miejsca do

drugiego na obszarze celnym Unii środkiem transportu innym niż ten, na który zostały pierwotnie załadowane, oraz został wystawiony nowy dokument przewozowy na przewóz z terytorium spoza obszaru celnego Unii, pod warunkiem że do tego nowego dokumentu dołączona została kopia pierwotnego jednolitego dokumentu przewozowego.

Potwierdzenie statusu celnego

Art. 5, 9,10,11, 12 dodatku II do Konwencji

Art. 199 RW

- dokument T2L (egzemplarz nr 4 jednolitego dokumentu administracyjnego, szczegółowe informacje – zob. część V, rozdział 3, pkt 3.2.1.);
- dokument T2LF (egzemplarz nr 4 SAD, dla towarów przewożonych do obszarów lub z obszarów Unii nieobjętych jej systemem fiskalnym lub między tymi obszarami, szczegółowe informacje – zob. część IV, rozdział 5, pkt 4);
- prawidłowo wypełniona faktura lub dokument przewozowy dotyczący wyłącznie towarów unijnych, z wpisanym odpowiednio symbolem „T2L" „T2LF";
- w przypadku przewozu okazjonalnego: manifest przedsiębiorstwa żeglugowego z podaniem kodów towarów (szczegółowe informacje – zob. pkt 4.2);
- manifest przedsiębiorstwa żeglugowego lub przedsiębiorstwa lotniczego w przypadku stosowania manifestu jako zgłoszenia tranzytowego z wpisanym kodem „C" dla towarów unijnych;

Art. 207 RW

- odcinek karnetu TIR lub karnetu ATA z wpisanym symbolem odpowiednio „T2L" lub „T2LF", poświadczony przez urząd wyjścia;
- tablice rejestracyjne i dokumenty rejestracyjne pojazdów silnikowych zarejestrowanych w państwie członkowskim (szczegółowe informacje – zob. załącznik 8.3);
- deklaracja unijnego statusu celnego towarów dla opakowań, zbiorników, palet i innego podobnego wyposażenia, z

wyjątkiem kontenerów, które wracają puste z innego państwa członkowskiego, chyba że zachodzi wątpliwość co do ich statusu;

- deklaracja unijnego statusu celnego towarów dla bagażu przewożonego przez podróżnych (towary nieprzeznaczone do celów handlowych), chyba że zachodzi wątpliwość co do ich statusu;
- wydruk elektronicznego dokumentu administracyjnego (e-AD), określonego w dyrektywie Rady 2008/118/WE i rozporządzeniu nr 684/2009, stosowany jako dokument towarzyszący przemieszczaniu towarów podlegających podatkowi akcyzowemu, dopuszczonych do obrotu, w stosunku do których zawieszony jest podatek akcyzowy, między dwoma miejscami w Unii;
- dziennik połowowy, deklaracja wyładunkowa, deklaracja przeładunkowa i dane z systemu monitorowania statków, w stosownych przypadkach, dla produktów rybołówstwa morskiego i towarów uzyskanych z takich produktów złowionych przez unijne statki rybackie poza obszarem celnym Unii na wodach innych niż wody terytorialne państwa trzeciego;
- domniemanie unijnego statusu celnego przesyłek pocztowych (łącznie z paczkami pocztowymi) przewożonych z jednego punktu do innego w ramach obszaru celnego Unii. Jeżeli przesyłki takie są przewożone do obszarów lub z obszarów Unii nieobjętych jej systemem fiskalnym, na opakowaniach i towarzyszących dokumentach musi być umieszczona specjalna naklejka.

<u>Uwaga 1: Opakowania nieposiadające unijnego statusu celnego towarów</u>

W przypadku towarów posiadających unijny status celny znajdujących się w opakowaniach nieposiadających unijnego statusu celnego towarów na dokumencie potwierdzającym unijny status celny tych towarów umieszcza się jedną z poniższych adnotacji:

BG	опаковка N
CS	obal N
DA	N-emballager
DE	N-Umschließungen
EE	N-pakendamine
EL	Συσκευασία N
ES	envases N
FR	emballages N
IT	imballaggi N
LV	N iepakojums
LT	N pakuoté
HR	N pakiranje
HU	N csomagolás
MT	ippakkjar N
NL	N-verpakkingen
PL	opakowania N
PT	embalagens N
RO	ambalaj N
SI	N embalaža
SK	N - obal
FI	N-pakkaus
SV	N förpackning
EN	N packaging

Art. 199 ust. 5 RW

Uwaga 2: Wystawianie z mocą wsteczną

Jeżeli spełnione są warunki konieczne dla potwierdzenia unijnego

statusu celnego towarów, dokumenty te mogą być wystawione z mocą wsteczną. W takim przypadku umieszcza się na nich jedną z poniższych adnotacji w kolorze czerwonym:

BG Издаден впоследствие
CS Vystaveno dodatečně
DA Udstedt efterfølgende
DE Nachträglich ausgestellt
EE Välja antud tagasiulatuvalt
EL Εκδοθέν εκ των υστέρων
ES Expedido a posteriori
FR Délivré a posteriori
IT Rilasciato a posteriori
LV Izsniegts retrospektīvi
LT Retrospektyvusis išdavimas
HR Izdano naknadno
HU Kiadva visszamenőleges hatállyal
MT Maħruġ b'mod retrospettiv
NL Achteraf afgegeven
PL Wystawione retrospektywnie
PT Emitido a posteriori
RO Eliberat ulterior
SI Izdano naknadno
SK Vyhotovené dodatočne
FI Annettu jälkikäteen
SV Utfärdat i efterhand
EN Issued retroactively
IS Útgefið eftir á
NO Utstedt i etterhånd

4.1. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przez upoważnionego wystawcę

Art. 128 RD

Organy celne mogą udzielić pozwolenia osobie, zwanej

„upoważnionym wystawcą”, na stosowanie dokumentów T2L, T2LF, dokumentów handlowych i manifestów przedsiębiorstwa żeglugowego jako dokumentów potwierdzających status towarów bez konieczności przedstawiania ich właściwemu urzędowi w celu poświadczenia. W upoważnieniu organy celne określają, czy SAD może zostać potwierdzony w drodze uprzedniego poświadczenia przez organy celne albo poświadczenia przez upoważnionego wystawcę.

W przypadku uprzedniego poświadczenia przez organy celne podpis funkcjonariusza z urzędu odpowiedzialnego za uprzednie poświadczenie nie musi być odręczny, a pieczęć tego urzędu może być nadrukowana, jeżeli procedura uprzedniego poświadczenia jest administrowana centralnie przez jeden organ celny.

W przypadku własnego poświadczenia upoważniony wystawca używa specjalnej pieczęci, umieszczając jej odcisk w polu C dokumentu SAD. Więcej informacji na ten temat można znaleźć w pkt 3.5.3.1. W celu stosowania art. 129a RD nadruk specjalnej pieczęci jest zatwierdzany przez właściwe organy państwa, w którym upoważniony wystawca ma siedzibę, a nie przez właściwe organy państwa siedziby zakładu drukarskiego. Jeżeli dokumenty są sporządzone przy użyciu integralnego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych, upoważniony wystawca może uzyskać zwolnienie z podpisywania dokumentów.

Dokumenty T2L, T2LF lub dokumenty handlowe muszą zawierać w polu przewidzianym na podpis upoważnionego wystawcy jedną z poniższych adnotacji:

BG Освободен от подпис
CS Podpis se nevyžaduje
DA Fritaget for underskrift

DE Freistellung von der Unterschriftsleistung

EE Allkirjanõudest loobutud

EL Δεν απαιτείται υπογραφή

ES Dispensa de firma

FR Dispense de signature

IT Dispensa dalla firma

LV Derīgs bez paraksta

LT Leista nepasirašyti

HR Oslobodeno potpisa

HU Aláírás alól mentesítve

MT Firma mhux meħtieġa

NL Van ondertekening vrijgesteld

PL Zwolniony ze składania podpisu

PT Dispensada a assinatura

RO Dispensă de semnătură

SI Opustitev podpisa

SK Oslobodenie od podpisu

FI Vapautettu allekirjoituksesta

SV Befrielse från underskrift

EN Signature waived

IS Undanþegið undirskrift

NO Fritatt for underskrift

4.2. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przy pomocy manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego

Manifest przedsiębiorstwa żeglugowego (w przypadku przewozów okazjonalnych) zawiera następujące informacje:

- nazwę i dokładny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;
- nazwę statku;
- miejsce i datę załadunku;
- miejsce wyładunku;

Dla każdej przesyłki:

- numer referencyjny konosamentu lub innego dokumentu handlowego;
- liczbę, opis, znaki i numery referencyjne opakowań;
- zwyczajowy opis handlowy towarów, zawierający dostateczne dane potrzebne do ustalenia ich tożsamości;
- masę brutto w kilogramach;
- w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny kontenera;
- następujące wpisy dotyczące statusu towarów, odpowiednio:
  - litera „C" (odpowiadająca T2L) w przypadku towarów, których unijny status celny może zostać wykazany,
  - litera „F" (odpowiadająca T2LF) w przypadku towarów, których unijny status celny może zostać wykazany, wysyłanych z części lub do części obszaru celnego Unii, w której nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2006/112/WE, tj. obszarów Unii nieobjętych systemem fiskalnym Unii;
  - litera „N" w przypadku wszystkich pozostałych towarów.

Na wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego właściwy urząd poświadcza prawidłowo wypełniony i podpisany manifest. W przypadku poświadczenia manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego właściwy urząd umieszcza następujące dane:

- nazwę i pieczęć właściwego urzędu;
- podpis funkcjonariusza tego urzędu;
- datę poświadczenia.

Jeżeli do poświadczania unijnego statusu celnego towarów stosowane są manifesty przedsiębiorstwa żeglugowego, organy celne mogą zezwolić przedsiębiorstwu żeglugowemu na

wystawianie takich manifestów najpóźniej w dzień po wypłynięciu statku, ale przed jego dotarciem do portu przeznaczenia. Pozwolenie wydawane jest pod warunkiem spełnienia określonych wymagań (zob. załącznik 8.2).

4.3. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w przypadku przeładunku

Towary unijne:

Towary unijne przewożone przez przedsiębiorstwo żeglugowe posiadające pozwolenie na mocy art. 120 RD są oznaczone w manifeście kodem „C”.

Jeżeli jednak towary te zostaną następnie przeładowane w porcie unijnym na statek, który realizuje przewóz okazjonalny, mogą one stracić unijny status. To zaś spowoduje problem w docelowym unijnym porcie przeznaczenia (rozładunku). Sytuację tę ilustruje poniższy schemat:

SOUTHAMPTON
załadunek towarów unijnych: kod „C”
→
Statek A (RSS)
→
MARSYLIA
przeładunek
→
Statek B (przewóz okazjonalny)
→
TARENT
wymagane potwierdzenie statusu towarów

W takich przypadkach potwierdzeniem statusu towarów wymaganym w unijnym porcie przeznaczenia (rozładunku), np. w Tarencie, jest dokument T2L, wystawiony i potwierdzony przez właściwe organy najpóźniej w porcie przeładunku, np. w Marsylii.

Zaleca się w takich przypadkach, by potwierdzenie statusu towarzyszyło towarom od miejsca rozpoczęcia operacji

przewozowej (statek A).

Alternatywnie, wymaganym potwierdzeniem statusu może być manifest przedsiębiorstwa żeglugowego (zob. pkt 4.2.).

4.4. Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przy pomocy faktury lub dokumentu przewozowego

PRZEDSIĘBIORCY

Faktura lub dokument przewozowy musi zawierać co najmniej poniższe dane:

- pełną nazwę (imię i nazwisko) i dokładny adres nadawcy lub właściwej osoby, w przypadku gdy osoba ta nie jest nadawcą;
- liczbę i rodzaj, znaki i numery opakowań;
- opis towarów;
- masę brutto w kilogramach;
- wartość towarów;
- w stosownych przypadkach numery kontenera;
- odpowiednio symbol T2L lub T2LF;
- odręczny podpis zainteresowanej osoby.

Uwaga: faktura lub dokument przewozowy może dotyczyć wyłącznie towarów unijnych.

Na wniosek zainteresowanej osoby faktura lub dokument przewozowy należycie wypełnione i podpisane przez tę osobę są potwierdzane przez właściwy urząd.

Dotyczy tylko Unii: Jeżeli całkowita wartość towarów unijnych, których dotyczy faktura lub dokument przewozowy, nie przekracza 15 000 EUR, potwierdzenie przez właściwy urząd nie jest wymagane. Jednak nazwa i adres właściwego urzędu muszą być wpisane na fakturze lub dokumencie przewozowym obok wyżej wymienionych danych.

Potwierdzenie unijnego statusu towarów a stosowanie karnetu TIR lub karnetu ATA:

Jeżeli wszystkie towary przewożone na podstawie karnetu TIR lub karnetu ATA są towarami unijnymi, zgłaszający wpisuje w dobrze widoczny sposób odpowiednio symbol „T2L” lub „T2FL” w polach przeznaczonych do opisu towarów wszystkich właściwych odcinków karnetu, opatrując je swoim podpisem, i przedstawia karnet urzędowi wyjścia w celu poświadczenia.

Jeżeli na podstawie karnetu TIR lub karnetu ATA przewożone są zarówno towary unijne, jak i nieunijne, obie te kategorie towarów wykazuje się oddzielnie, a odpowiednie symbole „T2L” lub „T2FL” umieszcza się tak, by jednoznacznie odnosiły się tylko do towarów unijnych.

SŁUŻBY CELNE

Poświadczenie faktury lub dokumentu przewozowego przez właściwy urząd zawiera następujące dane:

- nazwę i pieczęć właściwego urzędu;
- podpis funkcjonariusza tego urzędu;
- datę poświadczenia.
- numer ewidencyjny lub numer zgłoszenia do wysyłki, jeżeli takie zgłoszenie jest wymagane;
- jeżeli karnet TIR lub karnet ATA, który ma być użyty w celu potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, jest przedstawiany urzędowi wyjścia w celu poświadczenia, należy upewnić się, że towary unijne zostały wpisane oddzielnie od pozostałych towarów i że symbol „T2L” lub „T2LF” został wpisany w taki sposób, że odnosi się wyłącznie do towarów unijnych. Symbol odpowiednio „T2L” lub „T2LF” jest potwierdzany odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia i podpisem właściwego funkcjonariusza.

4.5. T2L

Nie przewiduje się terminu dla okazania dokumentu T2L.

Zastąpienie

Dokument T2L można zastąpić jednym nowym dokumentem lub większą liczbą nowych dokumentów, jeżeli wymagają tego okoliczności.

Dodatkowe egzemplarze

Jeżeli wymagane są trzy egzemplarze, można je przedstawić w formie oryginału i dwóch kserokopii pod warunkiem oznaczenia kserokopii adnotacją „kopia".

Wystawienie T2L z mocą wsteczną

Dokument T2L można wystawić z mocą wsteczną, o ile wystawienie takiego dokumentu nie jest wyraźnie zakazane na mocy prawa oraz pod warunkiem zachowania ostrożności i dokładnego zbadania, czy spełnione zostały wszystkie warunki wystawienia takiego dokumentu.

Dokumenty T2L wystawione z mocą wsteczną są jednak przyjmowane przez organy celne bez uszczerbku dla stosowania procedur wstecznej kontroli lub innych procedur pomocy administracyjnej, w szczególności w przypadku podejrzenia oszustwa lub nieprawidłowości, zgodnie z przepisami art. 212 RW (art. 21 dodatku II do Konwencji).

Na dokumentach T2L wystawionych z mocą wsteczną umieszcza się odpowiednią adnotację, jak określono w uwadze 2 do pkt 4 „Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów" w części II.

Omyłkowo sporządzone zgłoszenie T1

Dokument T2L można wystawić z mocą wsteczną w odniesieniu do towarów, dla których omyłkowo sporządzono zgłoszenie T1.

W takim przypadku dokument T2L musi zawierać odesłanie do tego zgłoszenia T1.

Nadruk podpisów

Podpis funkcjonariusza z urzędu odpowiedzialnego za uprzednie poświadczenie nie musi być odręczny, a pieczęć urzędu może być nadrukowana, jeżeli procedura uprzedniego poświadczenia jest

administrowana centralnie przez jeden organ celny.

Do wymogów dotyczących formy dokumentów T2L mają zastosowanie przepisy pkt 3.2.1 rozdziału 1 części IV „Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego”.

W przypadku towarów unijnych, które zostały wprowadzone na terytorium jednego z państw wspólnego tranzytu i mają być powrotnie wywiezione w ramach procedury tranzytu innej niż tranzyt wspólny, dokument T2L nie musi być odnawiany, o ile przed powrotną wysyłką towary nie były składowane. W celu wykazania, że towary pozostawały pod stałym dozorem organów celnych, właściwy urząd celny państwa wspólnego tranzytu przystawia pieczęć u góry pierwszej części dokumentu, wpisując datę powrotnego wywozu.

5. Potwierdzanie unijnego statusu celnego produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów poławianych na morzu statkami

Art. 213 RW

Należy przedstawić dziennik połowowy, deklarację wyładunkową, deklarację przeładunkową i dane z systemu monitorowania statków, w stosownych przypadkach, by wykazać unijny status:

- produktów połowów morskich złowionych przez unijny statek rybacki poza obszarem celnym Unii, na wodach innych niż wody terytorialne państwa trzeciego; oraz
- towarów uzyskanych z takich produktów na pokładzie unijnych statków rybackich lub unijnych statków przetwórni, przy wytwarzaniu których mogły zostać użyte inne produkty mające unijny status celny.

Art. 129 RD

Do przedstawiania dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej, deklaracji przeładunkowej i danych z systemu monitorowania statków, w stosownych przypadkach, jest zobowiązany:

1. unijny statek rybacki, na którym produkty zostały złowione i, w stosownych przypadkach, przetworzone; lub
2. inny unijny statek rybacki lub unijny statek przetwórnia, który przetworzył produkty po ich przeładunku ze statku, o którym mowa w pkt 1; lub
3. każdy inny statek, na który przeładowano wspomniane produkty i towary ze statków, o których mowa w pkt 1 lub 2, bez dalszego przetwarzania tych produktów; czy też
4. środek transportu, którym dokonywany jest przewóz na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w państwie lub na terytorium niestanowiącym obszaru celnego Unii, w przypadku gdy produkty lub towary zostały wyładowane ze statków, o których mowa w pkt 1, 2 lub 3.

SŁUŻBY CELNE

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Przykładowa umowa o zafrachtowanie obejmująca subczarter i czarter częściowy

Czarter częściowy

W niniejszym punkcie wyjaśniono aspekty handlowe czarterów częściowych ze szczególnym uwzględnieniem transportu kontenerowego i jego skutków dla tranzytu unijnego.

1. Wprowadzenie

Czarter częściowy w transporcie kontenerowym określany jest z reguły jako „SLOT–CZARTER" (ang. „SLOT-CHARTER"). „Slot" jest ściśle określoną częścią ładowni statku, odpowiadającą kontenerowi lub jednostce kontenerowej. Rozróżnia się dwa typy kontenerów:

a) TEU = jednostka kontenerowa o długości 20 stóp
oraz
b) FEU = jednostka kontenerowa o długości 40 stóp

2. Rodzaje slot–czarteru

Rozróżnia się dwie główne formy:

a) slot–czarter zwykły
oraz
b) umowa o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach (ang. „Vessel Sharing Agreement")

3. Slot–czarter zwykły

W ramach slot–czarterów zwykłych czarterujący (przedsiębiorstwo żeglugowe) wynajmuje od właściciela statku (innego przedsiębiorstwa żeglugowego posiadającego wolną powierzchnię w ładowni) określoną liczbę „slotów". Czarterujący uiszcza (z reguły) określoną opłatę za wszystkie wynajęte przez siebie sloty, bez względu na to, czy wykorzysta wszystkie wynajęte sloty, czy też nie. Umowa zwykłego slot–czarteru zawierana jest (z reguły) na okres jednego rejsu.

4. Umowa o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach

W ramach umowy o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach dwa (lub więcej) przedsiębiorstwa żeglugowe uzgadniają, że na ściśle określonych statkach lub trasach udostępnią sobie wzajemnie stałą liczbę slotów. Umowy te opierają się zwykle na zasadzie wzajemności, a przedsiębiorstwa żeglugowe nie płacą sobie wzajemnie za sloty.

5. Skutki handlowe

a) Pomijając fakt, że zwykły slot–czarter odbywa się za opłatą, a umowa o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach realizowana jest bez opłat, konsekwencje prawne obu rodzajów czarteru są identyczne.

b) System ten funkcjonuje tak jak zwykły czarter, tzn. przewóz towaru w ramach slot–czarteru/wzajemnego udostępniania miejsca na statkach odbywa się w imieniu czarterującego, na jego konosamentach i jego manifestach. Właściciel statku wystawia jeden konosament morski obejmujący wszystkie wykorzystane sloty, a nie oddzielny konosament dla każdego kontenera/każdej przesyłki. Właściciel statku nie dysponuje (za wyjątkiem spisów załadowanych towarów niebezpiecznych i tym podobnych dokumentów) żadną dokumentacją dotyczącą poszczególnych przesyłek: danymi o nadawcy, odbiorcy, zawartości itp.

c) Przewóz towaru w ramach slot–czarteru/wzajemnego udostępniania miejsc na statkach traktowany jest *de facto* w taki sposób, jakby odbywał się na statku należącym do czarterującego.

d) Nadawca/odbiorca nie musi wiedzieć ani być powiadamiany, że część transportu odbywa się na pokładzie statku wynajętego w ramach slot–czarteru/umowy o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach.

e) Nadawca/odbiorca otrzymuje konosament wystawiony przez przedsiębiorstwo żeglugowe, z którym zawarł umowę przewozu.

6. Skutki dla procedury tranzytu unijnego

W ramach handlowych umów o czarter częściowy każde przedsiębiorstwo żeglugowe może występować jako osoba uprawniona do korzystania z procedury tranzytu, pod warunkiem że wszystkie manifesty są w pełni zgodne z wymogami określonymi w art. 50 i 51 PRD.

Ponadto konosament morski w manifeście statku przewożącego ładunek musi wskazywać, że właściwe organy w porcie przeznaczenia muszą przeprowadzać kontrole tranzytu towarów w oparciu o dane zawarte w manifestach i konosamentach czarterującego.

7. Skutki dla zatwierdzania przewozów regularną linią żeglugową

a) W przypadku czarteru częściowego wniosek o wydanie pozwolenia na dokonywanie przewozów regularną linią żeglugową (RSS) jest składany przez osobę (oddającego w czarter lub czarterującego), która określa RSS, tj. decyduje, jaki statek lub jakie statki będą używane do realizacji RSS, i wyznacza porty, do których te statki będą zawijać, lub przez jej przedstawiciela.

Organy celne mogą zażądać wszelkich informacji koniecznych do oceny wnioskodawcy, a w szczególności strony czarterującej.

b) Przykłady:

Przykład 1:

– statek Goodwill należy do właściciela A, który zawiera umowę czarteru na czas określony z przedsiębiorstwem żeglugowym B. W ramach czarteru A udostępnia swój statek B.

– B odpowiada za handlowe wykorzystanie statku, który wyczarterował. Określa on porty, które ten statek będzie obsługiwał (RSS). B zawiera umowę o wzajemnym udostępnianiu miejsca na statkach (czarter częściowy) z C w celu zapewnienia pełnego wykorzystania ładowności statku. Oznacza to zawarcie umowy czarteru częściowego. B pozwala na handlowe wykorzystanie części statku Goodwill przez C, ale zachowuje prawo do samodzielnego decydowania o wykorzystaniu reszty statku. **Z wnioskiem o wydanie pozwolenia na dokonywanie przewozów regularną linią żeglugową statkiem Goodwill występuje B.**

Przykład 2:

Usługi (1)	Statki (2)	Podmiot odpowiedzialny za określenie linii (3)	Czartery częściowe (4)
Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona – Leixoes – Vigo	Corvette oraz Caravel	A	B: statkiem Corvette: Southampton – Antwerpia — Hawr Lizbona; statkiem Caravel: Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona – Vigo
			C: statkiem Corvette: Rotterdam – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona; statkiem Caravel: Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona – Vigo
			D: statkiem Corvette: Rotterdam – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona
Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Bilbao – Lizbona – Leixoes – Vigo	Douro	B	A: Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Bilbao
			C: Southampton – Antwerpia – Hawr – Bilbao – Lizbona – Leixoes
			D: Antwerpia – Hawr – Bilbao – Lizbona – Leixoes – Vigo
Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona – Leixoes – Vigo	Angela J	C	A: Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona
			B: Rotterdam – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona
			D: Antwerpia – Hawr – Lizbona – Leixoes – Vigo

Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Bilbao – Lizbona – Leixoes – Vigo	Goodwill	D	A: Rotterdam – Felixstowe – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona
			B: Rotterdam – Southampton – Antwerpia – Hawr – Lizbona
			C: Antwerpia – Hawr – Lizbona – Leixoes – Vigo

→ W kolumnie 1 wymieniono linie, które obsługują wymienione statki, i porty, z których statki te korzystają. Pozwolenie na dokonywanie przewozów „regularną linią żeglugową RSS" dotyczy tych linii.

→ W kolumnie 2 wymieniono nazwy statków przypisanych do różnych linii. Aby statki mogły być objęte jednym wnioskiem, muszą zawijać do wszystkich wymienionych portów.

→ W kolumnie 3 podano osobę odpowiedzialną za określenie linii (porty, do których zawijają statki itp.). Jest to osoba, która wnioskuje o wydanie pozwolenia i informuje czarterujących częściowo (zob. kolumna 4) o uzyskaniu przez linię statusu „regularnej" linii żeglugowej. Osoba ta może oczywiście także przewozić towary tą linią.

→ W kolumnie 4 wymieniono różnych czarterujących częściowo, którzy wyczarterowali część statku od oddającego w czarter. Osoby te nie muszą składać wniosku o wydanie pozwolenia, ale muszą przestrzegać lub dopilnować przestrzegania przez ich klientów procedur celnych (zależnych od statusu celnego przewożonych towarów) mających zastosowanie w przewozie „regularną" linią żeglugową.

c) Treść wniosku o udzielenie pozwolenia na przewozy regularną linią żeglugową oraz treść pozwolenia

Pozwolenie na przewozy regularną linią żeglugową jest sporządzane zgodnie z następującymi instrukcjami:

- Uwagi ogólne:
  Komisja i organy celne państw członkowskich przechowują pozwolenie (w tym wszelkie jego zmiany) i mają do nich dostęp przy zastosowaniu elektronicznego systemu teleinformatycznego dotyczącego regularnych linii żeglugowych.

- Poszczególne pola:
  Pole 1: Wpisać nazwę przedsiębiorstwa żeglugowego lub jego przedstawiciela oraz jego dokładny adres.

  Jeżeli wykorzystanie handlowe statku jest dzielone między kilka przedsiębiorstw, które razem określają obsługiwane porty, należy wpisać nazwę każdego przedsiębiorstwa żeglugowego, którego to dotyczy, lub jego przedstawiciela oraz ich dokładny adres.

W takim przypadku każde przedsiębiorstwo żeglugowe musi być wymienione jako wnioskodawca na pojedynczym wniosku o wydanie pozwolenia na przewozy regularną linią żeglugową.

Pole 2: Wpisać wszystkie porty, do których będzie zawijał statek, w kolejności zawijania dla danej trasy. Po nazwie portu następuje odpowiedni kod ISO dla danego państwa (na przykład: Rotterdam (NL), Felixstowe (UK), Le Havre (FR)).

Jeżeli pozwolenie jest wydawane na więcej niż jedną trasę, każda trasa musi być opatrzona różnym numerem (na przykład: 1. Rotterdam (NL) – Dover (UK) – Le Havre (FR), 2. Lisbon (PT) – Vigo (ES) – Bilbao (ES), itd.).

Pole 3: Wpisać nazwę statku lub nazwy statków przeznaczonych do obsługi trasy określonej w polu nr 2. Jeżeli w polu nr 2 wyszczególniono więcej niż jedną trasę, statki muszą być przypisane do numerów tras, które obsługują (na przykład: 1. Neptune, Goodwill, 2. Corvette, 3. Douro, etc.).

Pole 4: Wpisać nazwiska (nazwy) czarterujących częściowo (a nie nazwy statków). Osoba ubiegająca się o pozwolenie musi podać organom celnym nazwiska (nazwy) czarterujących częściowo. Należy pamiętać, że czarterujący częściowo nie są posiadaczami świadectwa i nie są wymienieni w polu nr 1.

Pole 5: W polu tym musi znaleźć się data i podpis przedsiębiorstwa żeglugowego lub przedsiębiorstw żeglugowych wymienionych w polu nr 1 lub ich przedstawiciela lub przedstawicieli.

Pole A: Po nazwie państwa członkowskiego następuje kod ISO danego państwa w nawiasie: (AT), (BE), (BG), (CY), (CZ), (DE), (DK), (EE), (ES), (FI), (FR), (GR), (HR), (HU), (IE), (IT), (LT), (LU), (LV), (MT), (NL), (PL), (PT), (RO), (SE), (SI), (SK) lub (UK).

8.2. Manifest morski – procedura TC12 i pozwolenie

Uwagi wyjaśniające do stosowania formularza TC12

A. Wprowadzenie

1. Pierwsze zdanie art. 119 ust. 3 RW zawiera wymóg potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów przewożonych drogą morską okazjonalną linią żeglugową.

2. Art. 199 ust. 2 RW (art. 10 dodatku II do Konwencji) zezwala na wykorzystywanie manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów.

3. Manifest taki muszą potwierdzić organy celne lub przedsiębiorstwo żeglugowe (jeżeli jest ono upoważnionym wystawcą) przed opuszczeniem przez statek portu wyjścia.

4. Z przyczyn logistycznych czasami podczas żeglugi nie ma jednak możliwości udostępnienia manifestu celem potwierdzenia statusu towarów. W takich przypadkach przedsiębiorstwo żeglugowe może przesłać treść manifestu drogą elektroniczną do portu wyjścia po wypłynięciu z niego statku, tak by dokument ten był dostępny w porcie przeznaczenia **przed** dopłynięciem do niego statku.

5. Art. 129c i 129d RD (art. 18 dodatku II do Konwencji) zezwalają na wystawianie takiego manifestu z mocą wsteczną jako potwierdzenia statusu towarów i – przy spełnieniu określonych warunków – na przesyłanie go do portu przeznaczenia za pomocą systemu elektronicznej wymiany danych.

B. Procedura konsultacji

1. Międzynarodowe przedsiębiorstwo żeglugowe zarejestrowane w danym państwie powinno składać wniosek o pozwolenie na stosowanie, jako upoważniony wystawca, uproszczeń, o których mowa w art. 129c RD (art. 18 dodatku II do Konwencji) do właściwych organów tego państwa. We wniosku przedsiębiorstwa żeglugowego należy wymienić wszystkie państwa oraz wszystkie porty wyjścia i przeznaczenia, których dotyczy wniosek.

2. Przedsiębiorstwo żeglugowe powinno także wskazać we wniosku nazwiska swoich przedstawicieli w tych portach.

3. Właściwe organy państwa, którego dotyczy wniosek, sprawdzą, czy spełnia on warunki wymienione w art. 129d RD (art. 18 ust. 2 dodatku II do Konwencji). Jeżeli wniosek spełnia te warunki, zostanie przesłany do zatwierdzenia do właściwych organów (wymienionych w załączniku B) państw, w których znajdują się porty wyjścia i przeznaczenia wymienione we wniosku.

4. W międzyczasie przedsiębiorstwo żeglugowe nakaże swoim biurom zlokalizowanym w portach wyjścia i przeznaczenia powiadomienie organów celnych w tych portach o swoim zamiarze stosowania procedury uproszczonej i używania systemu elektronicznej wymiany danych.

5. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w pkt 2 powyżej, właściwe organy państw, w których znajdują się porty wyjścia i przeznaczenia wymienione we wniosku, uprzedzą swoje organy celne w tych portach, że mogą spodziewać się nadejścia komunikatu, o którym mowa w pkt 3.

6. Następnie organy celne w portach wyjścia i przeznaczenia sprawdzą wspólnie z miejscowymi biurami przedsiębiorstwa żeglugowego, czy zostały spełnione kryteria dotyczące stosowania procedury uproszczonej, a w szczególności warunek odbywania znaczącej ilości rejsów między danymi państwami uznanymi trasami.

7. Po zakończeniu procedury konsultacyjnej organy celne w portach wyjścia i przeznaczenia powiadomią swoje właściwe organy o tym, czy w portach tych są warunki umożliwiające zastosowanie systemu elektronicznej wymiany informacji oraz czy przedsiębiorstwo żeglugowe spełnia kryteria określone w art. 129d RD (art. 18 ust. 2 dodatku II).

8. Właściwe organy państw, w których są zlokalizowane porty wyjścia i przeznaczenia, powiadomią właściwe organy odpowiedzialne za wydawanie pozwoleń o swojej zgodzie lub odmowie w terminie sześćdziesięciu dni od dnia otrzymania powiadomienia.

9. W przypadku odmowy należy podać jej przyczyny.

10. W przypadku zgody, a także w przypadku gdy w ciągu sześćdziesięciu dni od dnia otrzymania powiadomienia nie zostanie udzielona odpowiedź, właściwe organy wydają wnioskodawcy pozwolenie.

11. Właściwe organy, które wydały pozwolenie, wysyłają następnie jego kopię do właściwych organów (wymienionych z załączniku B) państw, w których zlokalizowane są porty wyjścia i przeznaczenia wymienione we wniosku.

C. Pozwolenie

Po zakończeniu procedury przewidzianej w sekcji B organy właściwe do wydawania pozwoleń wydadzą przedsiębiorstwu żeglugowemu zgodę zgodną z modelem określonym w załączniku A.

Pozwolenie można cofnąć lub zmienić zgodnie z obowiązującymi przepisami (art. 28 UKC, art. 65 dodatku I do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej).

1. Zakres

   Uproszczenia dotyczą przewozu wszystkich towarów, jakie przedsiębiorstwo żeglugowe przewozi drogą morską między portami państw członkowskich Unii i państw wspólnego tranzytu wymienionymi w pozwoleniu.

2. Wymagane dokumenty towarzyszące przesyłce

   Jeżeli manifest przedsiębiorstwa żeglugowego jest wykorzystywany do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, musi on zawierać co najmniej

informacje wskazane w art. 126a RD (art. 10 dodatku II do Konwencji). Obejmuje to następujące informacje:

- nazwę i dokładny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;
- nazwę statku;
- miejsce i datę załadunku;
- miejsce wyładunku;

oraz dla każdej przesyłki:

- numer referencyjny konosamentu lub innego dokumentu handlowego;
- liczbę, opis, znaki i numery referencyjne opakowań;
- zwyczajowy opis handlowy towarów, zawierający dostateczne dane potrzebne do ustalenia ich tożsamości;
- masę brutto w kilogramach;
- w stosownych przypadkach – numery identyfikacyjne kontenera;

następujące wpisy dotyczące statusu towarów:

- odpowiednio litera „C" (odpowiadająca „T2L") lub „F" (odpowiadająca „T2LF") w przypadku towarów, których unijny status celny może zostać wykazany;
- litera „N" w przypadku wszystkich pozostałych towarów.

3. Procedura w porcie wyjścia

Przedsiębiorstwo żeglugowe musi sporządzić manifest potwierdzający unijny status celny towarów nie później niż dzień po wypłynięciu statku, a w każdym wypadku przed jego przybyciem do portu przeznaczenia.

Przedsiębiorstwo żeglugowe przesyła następnie manifest drogą elektroniczną do portu przeznaczenia.

Na żądanie organów celnych w porcie wyjścia przedsiębiorstwo żeglugowe przesyła im manifest albo za pomocą systemu elektronicznej wymiany danych, albo w wersji papierowej, jeżeli organy celne nie mają możliwości odbierania danych przesyłanych pocztą elektroniczną.

Właściwe organy w porcie wyjścia przeprowadzają kontrole na podstawie analizy ryzyka.

4. Procedura w porcie przeznaczenia

Przedsiębiorstwo żeglugowe przedstawia kopię manifestu organom celnym w porcie przeznaczenia albo za pomocą systemu elektronicznej wymiany danych, albo w wersji papierowej, jeżeli organy celne nie mają możliwości odbierania danych przesyłanych drogą elektroniczną.

Właściwe organy w porcie przeznaczenia sprawdzają zadeklarowany unijny status celny towarów, przeprowadzając kontrolę na podstawie analizy ryzyka, a w razie konieczności wykonują kontrole krzyżowe wraz z właściwymi organami w porcie wyjścia.

5. Nieprawidłowości/naruszenia

Przedsiębiorstwo żeglugowe musi zgłaszać właściwym organom w portach wyjścia i przeznaczenia wszelkie stwierdzone nieprawidłowości i naruszenia. Jest ono również zobowiązane do współdziałania w naprawie wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń stwierdzonych przez właściwe organy w portach wyjścia i przeznaczenia.

Jeżeli naprawienie nieprawidłowości lub naruszeń w porcie przeznaczenia jest niemożliwe, właściwe organy w tym porcie powiadomią o tym fakcie właściwe organy w porcie wyjścia oraz urząd, który wydał pozwolenie, celem podjęcia przez nie koniecznych działań.

6. Obowiązki przedsiębiorstwa żeglugowego

Przedsiębiorstwo żeglugowe musi:

- prowadzić odpowiednią ewidencję umożliwiającą właściwym organom sprawdzenie operacji w punkcie wyjścia i przeznaczenia;
- udostępniać właściwym organom wszystkie stosowne dokumenty;
- zobowiązać się wobec właściwych organów do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za wykonywanie swoich obowiązków, prowadzenie dokumentacji oraz współdziałanie w naprawie wszelkich naruszeń i nieprawidłowości.

ZAŁĄCZNIK A

Wzór pozwolenia TC 12

<table>
<tr><td rowspan="2">1. Posiadacz pozwolenia</td><td>(Numer pozwolenia)
…….</td></tr>
<tr><td>Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, o której mowa w art. 129c RD (art. 18 dodatku II do Konwencji)</td></tr>
<tr><td colspan="2">2. Państwa i porty wyjścia, których dotyczy pozwolenie, oraz imię i nazwisko przedstawiciela/przedstawicieli przedsiębiorstwa żeglugowego</td></tr>
<tr><td colspan="2">3. Państwa i porty przeznaczenia, których dotyczy pozwolenie, oraz imię i nazwisko przedstawiciela/przedstawicieli przedsiębiorstwa żeglugowego</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Inne informacje</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. Organ wydający
Pieczęć

Nazwa: Data:
Adres:

Państwo: (Podpis)</td></tr>
</table>

ZAŁĄCZNIK B

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW, Z KTÓRYMI NALEŻY SIĘ KONSULTOWAĆ

Państwo	Nazwa organu	Adres organu	Osoba kontaktowa
(A)	**(B)**	**(C)**	**(D)**
BELGIA	Administration Centrale des douanes et accises Service Procédures douanières, direction 10	North Galaxy, Tour A (NGA 13) Boulevard du Roi Albert II 33, boîte 37 B-1030 Bruxelles	National Transit Coordinator
DANIA	W Danii za wydawanie takich pozwoleń odpowiedzialne są odpowiednie regionalne urzędy celne.	Nazwiska odpowiedzialnych osób oraz nazwy i adresy urzędów można znaleźć w wykazie lokalnych koordynatorów ds. tranzytu opublikowanym w przewodniku sieci tranzytowej.	
FINLANDIA	Turun Tulli/meriliikenneluvat	PL 386 20101 Turku	Pan Heimo Pönkä Tel.: +358-20-4924245 Tel. kom.: +358-40-3324245 Faks: +358-20-4924017 E-mail: Heimo.Ponka@tulli.fi

FRANCJA	Direction générale des Douanes et Droits Indirects Bureau E3 – Politique du dédouanement	11 rue des Deux Communes 93558 Montreuil FRANCJA	Maud Chasseriau Tel.: +33 (0)1 57 53 46 21 +33 (0)1 57 53 49 33 E-mail: maud.chasseriau@douane.finances.gouv.fr dg-e3@douane.finances.gouv.fr
NIEMCY	Hauptzollamt Kiel	Kronshagener Weg 105 DE-24116 Kiel	Konsultationsstelle Seeverkehr Tel.: 49-431-200830 Faks: + 49-341 20083-1150 E-mail: Konsultationsstelle-Seeverkehr.hza-kiel@zoll.bund.de
GRECJA	Ministry of Finance Directorate General Of Customs and Excise 19th Division-2nd t Department	K. Servias 10 101 84 Athens Grecja	Tel.: 0030210/6987465 Faks: 0030210/6987450 E-mail: d19-b@2001.syzefxis.gov.gr
ISLANDIA	Directorate of Customs	Tryggvagötu 19 101 REYKJAVÍK Islandia	Hörður Davíð Harðarson Ágúst Magnússon Elín Sigurjónsdóttir Jóhanna Gunnarsdóttir Ástrós Guðlaugsdóttir
IRLANDIA	Revenue Central Transit Office,	Corporate Affairs and Customs Division, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary.	Pan John Sherlock Tel.: 353 67 63440 Faks: 353 67 44126 E-mail: jsherloc@revenue.ie

WŁOCHY	AGENZIA DELLE DOGANE Direzione Centrale Legislazione e Procedure Doganali. Ufficio regimi doganali e traffici di confine	Via Mario Carucci, 71 00143 Roma	Ernesto Carbone Tel.: 0039 06 50246045 Faks: 0039 06 50245222 E-mail: dogane.legislazionedogane.regimi@agenziadogane.it Pan Marco Ciampi Tel.: 0039 06 50245073
NIDERLANDY	Belastingdienst Douane Rotterdam Haven	Douane Rotterdam Haven KM Postbus 3070 6401 DN Heerlen	E-mail: Douane DRH bcp_Postbus
NORWEGIA	Toll- og avgiftsdirektoratet Avdeling for toll, merverdiavgift og vareførsel/VFS	Postboks 8122 Dep. 0032 OSLO	
POLSKA	Izba Celna w Gdyni	ul. Północna 9 A 81-029 Gdynia	Tel. +48 58 **666 93 93** **Faks:** +48 58 **621 05 54** E-mail: ic.gdynia@gdy.mofnet.gov.pl
//	Izba Celna w Szczecinie	ul. Energetyków 55 70-952 Szczecin	Tel. +48 91 480 55 00 faks +48 91 480 55 01 E-mail: ic.szczecin@szc.mofnet.gov.pl

PORTUGALIA	Autoridade Tributária e Aduaneira	Rua da Alfândega, nº 5 -r/c 1149-006 LISBOA	Telefon: + 351 218813890 Faks: + 351 218813941 E-mail: dsra@at.gov.pt
HISZPANIA	Agencia Estatal de Administración Tributaria Departamento de Gestión Aduanera e II. EE.	Avenida del Llano Castellano, 17 28034 - MADRID	Pani Nuria Esther Fernández Álvarez Pan Nicolás Campo Hernández Tel.: +34 91 728 98 58 Faks: +34 91 358 47 21 E-mail: helpdeskspain@aeat.es
SZWECJA	Tullverket	P.O. Box 12854 S-112 98 Stockholm	
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	HM Revenue & Customs CCTO National Simplifications Team	Custom House Main Road Harwich Essex - CO12 3BE Tel.: 00 44 1255 244700 Faks: 00 441255 554508	national-simplifications.ccto@hmrc.gsi.gov.uk
SŁOWENIA	FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, GENERALNI FINANČNI URAD	ŠMARTINSKA 55 SI - 1000 LJUBLJANA SŁOWENIA	Tajnistvo.GFU-FU@gov.si
REPUBLIKA SŁOWACKA	nie dotyczy		
REPUBLIKA CZESKA	nie dotyczy		

MALTA	Ministry of Finance Customs Division Transit Branch	Custom House Valletta CMR 02 MALTA	Pan Anthony Busuttil Tel.: 00356 2225 1422 Faks: 00356 2165 1250 E-mail: anthony.b.busuttil@gov.mt
CYPR	Customs Headquarters, Ministry of Finance	Corner M.Karaoli and Gr. Afxentiou, 1096, Nicosia	Tel.: +357 22 601651 Faks: +357 22 302031 E-mail: headquarters@customs.mof.gov.cy
ŁOTWA	VID Muitas pārvalde	Talejas iela 1, Rīga, LV-1978	Sandra Česka Tel.: +371 67120870 E-mail: sandra.ceska@vid.gov.lv
ESTONIA	Tax and Customs Board	Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA	Marina Nikitina E-mail: marina.nikitina@emta.ee
LITWA	Muitinės departamentas Muitinės procedūrų skyrius	A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius	Pan Laimis Žlabys Tel.: +370 5 266 60 88 Faks: +370 5 266 60 14 E-mail: laimis.zlabys@cust.lt
WĘGRY	nie dotyczy		
BUŁGARIA	National Customs Agency Transit of goods Department	47, G.S.Rakovski str. 1040 Sofia Republika Bułgarii	Pani Latinka Iankova Tel.: +359 2 9859 4593 E-mail: Latinka.Iankova@customs.bg

RUMUNIA	Directia Generala a Vamilor – Serviciul Tranzit Cristina Ionescu - National Transit Coordinator Tel.: +40 21 3102778 Faks: +40 21 310 … E-mail: cristina.ionescu@customs.ro	Str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, bl. 5, sector 6, Bucureşti, C.P. 60305, RUMUNIA	Cristina Ionescu - National Transit Coordinator Tel.: +40 21 3102778 Faks: +40 21 310 … E-mail: cristina.ionescu@customs.ro
CHORWACJA	Carinska uprava Republike Hrvatske Središnji ured Sektor za carinski sustav i procedure	A. von Humboldta 4a, 10 000 Zagreb, HRVATSKA	Pan Ivan Duic National transit coordinator Tel.: +385 1 6211 273 Faks: +385 1 6211 005 E-mail: ivan.duic@carina.hr Pan Željko Franjić Tel. +385 1 6211 375 E-mail: zeljko.franjic@carina.hr
TURCJA	Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Gümrükler Genel Müdürlüğü, Transit Dairesi	Hükümet Meydanı No:2 06100 Ulus ANKARA	Osoba kontaktowa

8.3. Potwierdzenie unijnego statusu celnego silnikowych pojazdów drogowych

W celu ustalenia statusu celnego silnikowych pojazdów drogowych na obszarze celnym Unii konieczne jest przestrzeganie następujących zasad:

1. Zasady dotyczące przemieszczania towarów z jednego punktu na obszarze celnym Unii do drugiego stosuje się także do przemieszczania silnikowych pojazdów drogowych, rekreacyjnych jednostek pływających i prywatnych statków powietrznych.

2. Określenie „przemieszczanie" dotyczy nie tylko użytkowania pojazdu poruszającego się w obrębie obszaru celnego Unii, ale również, podobnie jak w przypadku wszystkich pozostałych towarów unijnych, przeniesienia własności (dostawa/nabycie) oraz zmiany miejsca zamieszkania i związanej z tym relokacji pojazdu bez zmiany własności.

3. Art. 153 UKC stwierdza, iż „domniemywa się, że wszystkie towary znajdujące się na obszarze celnym Unii posiadają unijny status celny, chyba że zostanie stwierdzone, że nie są towarami unijnymi". To założenie dotyczy również obrotu pojazdami.

4. A zatem w przypadku, gdy pojazdy są przywożone z państwa trzeciego i wprowadzane do obrotu w państwie członkowskim bez rejestracji, mogą zostać wysłane do innego państwa członkowskiego jako towary unijne, ponieważ spełnione jest podstawowe założenie art. 153 UKC. Do celów rejestracyjnych takie pojazdy należy traktować dokładnie tak samo, jak pojazdy wyprodukowane w Unii.

5. W takich okolicznościach rejestracja nowych pojazdów nie może zależeć od potwierdzenia unijnego statusu celnego pojazdu.

6. W przypadku wątpliwości właściwe organy mogą zwrócić się z wnioskiem o udzielenie informacji w ramach wzajemnej pomocy. Jednakże wyżej wspomniany wniosek nie może być traktowany jako standardowa procedura postępowania.

7. W związku z tym przemieszczanie pojazdów unijnych na obszarze celnym Unii musi odbywać się na takich samych warunkach, jak przemieszczanie innych towarów unijnych. Nie przewiduje się interwencji urzędu celnego.

8. Powyższe zasady nie wpływają na przepisy dotyczące spraw podatkowych, w szczególności związane z wymogiem zarejestrowania przez właściciela w jego państwa zamieszkania.

9. Nie naruszając powyższych zasad, wszystkie silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w państwie członkowskim uznaje się za posiadające status unijny pod warunkiem, że:

   a) związane z nimi dokumenty rejestracyjne są przedstawione właściwym organom państwa członkowskiego, do którego pojazd jest wprowadzany;

   b) dowodem rejestracji pojazdu są dokument oraz tablice rejestracyjne, które zależnie od państwa rejestracji wyglądają dokładnie tak, jak opisano poniżej.

Jeżeli nie są spełnione powyższe kryteria, potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów odbywa się zgodnie z przepisami art. 199 RW.

10. Potwierdzenie unijnego statusu celnego silnikowych pojazdów drogowych na podstawie numeru rejestracyjnego (art. 208 RW):

Belgia:

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Belgii uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że:

1. strona tytułowa świadectwa rejestracyjnego jest opatrzona czerwoną pieczęcią przedstawioną poniżej:

(pieczęć tę stosowano do dnia 1 października 1993 r.)

[CZERWONA PIECZĘĆ]

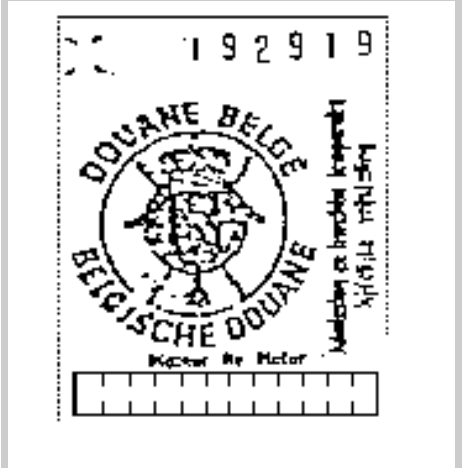

2. na odwrocie pierwszej strony świadectwa rejestracyjnego, po lewej stronie w części dotyczącej rejestracji czasowej umieszczono skrót T1. Wzór świadectwa rejestracyjnego przedstawiono poniżej;

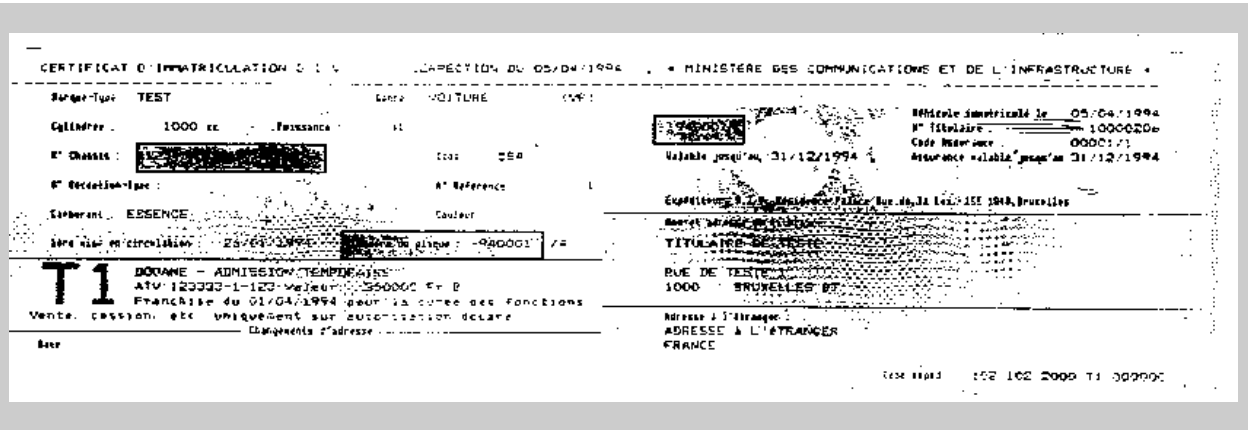

3. w świadectwie rejestracyjnym zamiast informacji na temat pojazdu, wpisane są wyrazy „plaque marchand” lub „handelaarsplaat” lub „Händlerplatte”. ***Na tablicach rejestracyjnych umieszczona jest grupa liter i grupa cyfr w jednej z poniższych kombinacji:***

– ***„tablice dealera" w przypadku samochodów: litera Z + dwie inne litery + trzy cyfry;***

– ***„tablice dealera" w przypadku motocykli: litery ZM + jedna inna litera + trzy cyfry (wymiary różnią się od innych tablic; litery umieszczone są w górnym rzędzie, cyfry – w dolnym);***

– ***„tablice dealera" w przypadku przyczep: litery ZU + jedna inna litera + trzy cyfry.***

Cyfry i litery są koloru zielonego na białym tle. W specjalnie wyznaczonym miejscu musi być także umieszczona nalepka z podaniem roku;

4. w świadectwie rejestracyjnym zamiast informacji na temat pojazdu wpisane są wyrazy „plaque d'essai" lub „proefrittenplaat" lub „Prüfungsplatte". ***Na tablicach rejestracyjnych umieszczona jest grupa liter i grupa cyfr w jednej z poniższych kombinacji:***

   – ***w przypadku samochodów: litery ZZ + jedna inna litera + trzy cyfry;***

   – ***w przypadku motocykli: litery ZZM + jedna inna litera + trzy cyfry (wymiary różnią się od innych tablic; litery umieszczone są w górnym rzędzie, cyfry – w dolnym);***

   – ***w przypadku przyczep: litery ZZU + 3 cyfry.***

   Cyfry i litery są koloru zielonego na białym tle. W specjalnie wyznaczonym miejscu musi być także umieszczona nalepka z podaniem roku.

Bułgaria

Pojazdy silnikowe zarejestrowane w Republice Bułgarii uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają prostokątne tablice rejestracyjne w kolorze odblaskowej bieli z niebieskim paskiem po lewej stronie tablicy i czarnym napisem będącym kombinacją liter i cyfr.

Na niebieskim pasku z lewej strony tablicy rejestracyjnej znajduje się flaga Bułgarii oraz białe litery „BG".

Rejestracja składa się z kombinacji trzech grup (np. C 5027 AB), przy czym:

- pierwsza grupa składa się z liter i odpowiada jednostce terytorialnej;
- druga grupa składa się z czterech cyfr arabskich;
- trzecia grupa jest serią(jedna lub dwie litery).

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Republice Bułgarii uznaje się za nieposiadające unijnego statusu celnego, jeżeli:

- posiadają prostokątne tablice rejestracyjne w kolorze białym z rejestracją składającą się z kombinacji sześciu czarnych cyfr rozdzielonych po środku literą „B", a rok ważności jest zaznaczony na czerwonym tle po prawej stronie tablicy;
- posiadają prostokątne tablice rejestracyjne w kolorze białym z rejestracją składającą się z kombinacji sześciu czarnych cyfr rozdzielonych po środku literą „T" lub „H";
- posiadają prostokątne tablice rejestracyjne w kolorze czerwonym z rejestracją składającą się z kombinacji białych liter „C", „CC" lub „CT" i cyfr; lub
- posiadają prostokątne tablice rejestracyjne w kolorze niebieskim z rejestracją składającą się z kombinacji białych liter „XX" z cyframi.

Pojazdy silnikowe posiadające tablice rejestracyjne tego typu mogą mieć unijny status celny towarów albo mogą nie mieć takiego statusu.

Ich status można sprawdzić jedynie w odnośnej dokumentacji.

Cypr

Wydział Transportu Drogowego Cypru jest od 1 stycznia 1997 r. skomputeryzowany. Wszystkie świadectwa rejestracyjne wydawane od dnia 2 stycznia 1997 r. są drukowane komputerowo.

a. Pojazdy zarejestrowane na stałe na Cyprze

Wszystkie pojazdy zarejestrowane na Cyprze na stałe posiadają numer rejestracyjny składający się z kombinacji jednej, dwóch lub trzech liter alfabetu łacińskiego i numeru seryjnego od 1 do 999. Każdy pojazd posiada dwie tablice rejestracyjne, jedną umieszczoną z przodu pojazdu w kolorze odblaskowej bieli, a drugą z tyłu pojazdu w kolorze odblaskowej żółci lub bieli. Na obu tablicach numer rejestracyjny jest koloru czarnego.

W celu ustalenia unijnego statusu celnego większości pojazdów o numerach rejestracyjnych mających postać LLCCC (np.YW764) lub LLLCCC (np. EAY857) należy sprawdzić odnośne informacje podane w świadectwie rejestracyjnym – zob. tabela A.

b. Pojazdy korpusu dyplomatycznego (CD lub AT)

Pojazdy korpusu dyplomatycznego mają dwa numery rejestracyjne wpisane w świadectwie rejestracyjnym. Pierwszy to stały numer rejestracyjny. Drugi numer oznacza, że pojazd należy do korpusu dyplomatycznego.

Numer rejestracyjny pojazdów korpusu dyplomatycznego składa się z kombinacji dwóch liter będących kodem ambasady lub Komisji oraz liter „CD” lub „AT” i numeru porządkowego pojazdu w danej ambasadzie lub Komisji.

Pojazdy te poruszają się w ruchu drogowym z dyplomatycznymi tablicami rejestracyjnymi w okresie, gdy posiadają status pojazdów dyplomatycznych. Po utracie przez nie statusu pojazdów dyplomatycznych stosuje się stały numer rejestracyjny. Unijny status celny tych pojazdów można sprawdzić na podstawie informacji zawartych w ich dokumentach.

Tabela A

	Informacje (informacje podatkowe) (w języku angielskim i greckim w postaci podanej w świadectwach rejestracyjnych)	Możliwa postać informacji wraz z tłumaczeniem na język angielski zapisanym małymi literami
1	Cło (Customs Duty) Τελωνειακός Δασμός	Zwolnione z cła, cło częściowo opłacone, cło opłacone (Duty Free, Duty Partly Paid, Duty Paid) ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ
2	Kod zwolnienia celnego (Custom R.C (Customs Relief Code)) Κ.Ε Δασμών (Κωδικός Εξαίρεσης Δασμών)	01.01, 01.18, 01.19, 07.02, 07.03, 07.05, 07.06, 07.07, 11(4)α, 11(4)β, 11(4)γ

Republika Czeska

1. Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Republice Czeskiej uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli ich tablice rejestracyjne wydano w jednej z poniższych serii specjalnych:

   - prostokątna biała tablica rejestracyjna z czarnym napisem składającym się z pięciu do siedmiu znaków (w tym co najmniej jedna litera i jedna cyfra), np.: 1K3 2246). Pierwsza litera to wyróżnik jednostki terytorialnej. Silnikowe pojazdy specjalne oraz traktory rolnicze i leśne mają prostokątne żółte tablice rejestracyjne.

     W obiegu są również silnikowe pojazdy drogowe z białymi tablicami wydanymi we wcześniejszych seriach, z numerem rejestracyjnym w kolorze czarnym, będącym kombinacją dwóch lub trzech liter oraz czterech cyfr, rozdzielonych parami myślnikiem (np. CHA 63-46). Samochody ciężarowe, autobusy, przyczepy zarejestrowane we wcześniejszych seriach mają prostokątne tablice koloru żółtego;

   - prostokątna biała tablica rejestracyjna z czarnym napisem oraz z czerwonym polem, na którym podana jest data wygaśnięcia rejestracji, dla pojazdów zarejestrowanych do wywozu;
   - specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z zielonym napisem składającym się z litery „V" i czterech cyfr arabskich (pojazdy historyczne);
   - specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z zielonym napisem składającym się z pięciu do siedmiu znaków, z których pierwsza litera to wyróżnik jednostki terytorialnej, a kolejne znaki to cyfry arabskie, dla pojazdów zarejestrowanych w celu trwałej przeróbki;
   - specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z zielonym napisem składającym się z pięciu znaków: litery „F" i czterech cyfr arabskich, dla pojazdów testowych.

2. Silnikowych pojazdów drogowych zarejestrowanych w Republice Czeskiej nie uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają prostokątne niebieskie tablice rejestracyjne oznaczone literami „DD" lub „XX" i następującymi po nich pięcioma znakami w kolorze żółtym, składającymi się z dużych liter alfabetu łacińskiego i cyfr arabskich (korpus dyplomatyczny lub misje zagraniczne), chyba że ich status unijny może zostać potwierdzony na podstawie informacji zawartych w ich dokumentach.

Dania

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Danii uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli w dolnym polu świadectwa rejestracyjnego znajduje się następujący wpis: „IKKE TOLDDOKUMENT VED OMREGISTRERING" (tłumaczenie: w przypadku zmiany własności nie trzeba przedstawiać dokumentów celnych).

Niemcy

Unijny status w odniesieniu do rejestracji pojazdów silnikowych w Republice Federalnej Niemiec (silnikowe pojazdy drogowe i ich przyczepy) **uznaje się za potwierdzony**, jeżeli wystawiono niemieckie świadectwo rejestracyjne, a pojazd posiada prostokątne tablice rejestracyjne opatrzone **kombinacją liter będących wyróżnikiem** jednostki administracyjnej (maksymalnie do 3 liter) oraz **numeru rozpoznawczego** (składającego się z grup liter i cyfr).

Zob. przykład 1.

Po numerze rozpoznawczym te tablice rejestracyjne mogą również posiadać dodatkową literę identyfikacyjną „H" („tablica rejestracyjna oldtimerów" dla samochodów zabytkowych – **zob. przykład 2**) lub mogą zawierać oznaczenie konkretnego okresu w roku, w którym poruszanie się

takim pojazdem jest dozwolone („tablica rejestracyjna do celów rejestracji sezonowej” – **zob. przykład 3**).

Unijnego statusu **nie uznaje się za potwierdzony** w przypadku pojazdów, które posiadają następujące tablice rejestracyjne:

- opatrzone kombinacją znaków będącą wyróżnikiem jednostki administracyjnej, składającą się wyłącznie z cyfry 0 (specjalne tablice rejestracyjne dla korpusu dyplomatycznego i uprzywilejowanych organizacji międzynarodowych);
- zawierające po numerze rozpoznawczym składającym się wyłącznie z cyfr literę identyfikacyjną, np. „A”, oraz datę wygaśnięcia ważności. Pole, na którym znajduje się ta data wygaśnięcia ważności, jest koloru czerwonego;
- (tablice rejestracyjne do celów wywozu – **zob. przykład 4**);

- tablice rejestracyjne ważne przez krótki okres (tablice rejestracyjne krótkoterminowe): ich numer rozpoznawczy składa się również wyłącznie z cyfr i zawierają one datę wygaśnięcia ważności. Pole, na którym znajduje się data wygaśnięcia ważności, jest koloru żółtego;
- (tablice rejestracyjne do celów poddania samochodu procedurze testowej lub jeździe testowej lub do celów jego transferu – zob. przykład 5);
- lub tablice rejestracyjne

- opatrzone nie czarnymi, lecz czerwonymi znakami.
- Numery rejestracyjne mogą być umieszczone w jednym lub w dwóch wierszach.

Przykład 1

Kombinacja liter będących wyróżnikiem jednostki terytorialnej oraz liter i cyfr będących numerem rozpoznawczym

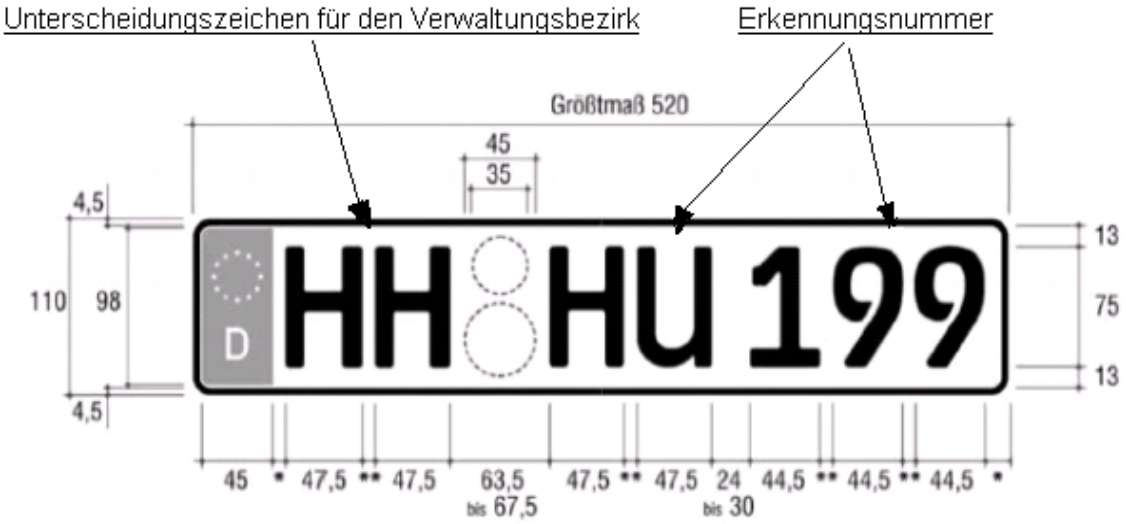

Przykład 2 („tablica rejestracyjna oldtimerów” dla samochodów zabytkowych)

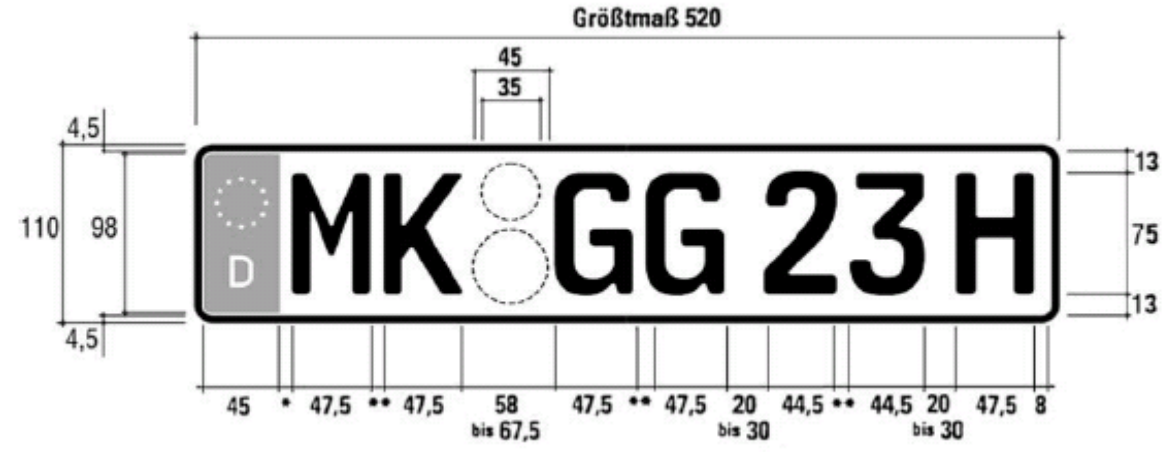

Przykład 3 („tablica rejestracyjna do celów rejestracji sezonowej”)

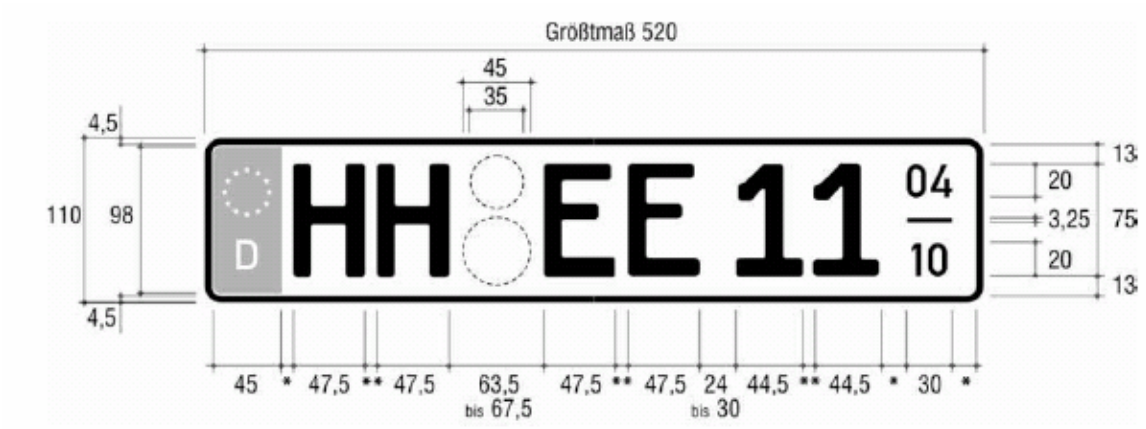

Przykład 4 (tablica rejestracyjna do celów wywozu)

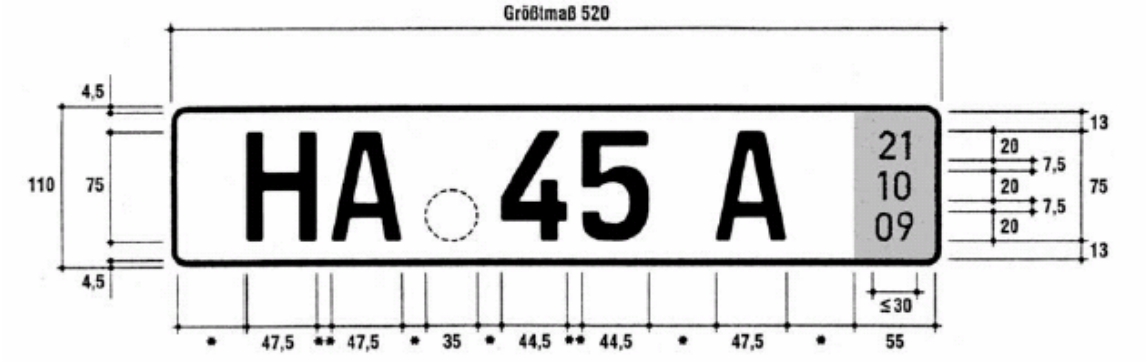

Przykład 5 (tablica rejestracyjna do celów poddania samochodu procedurze testowej lub jeździe testowej lub do celów jego transferu)

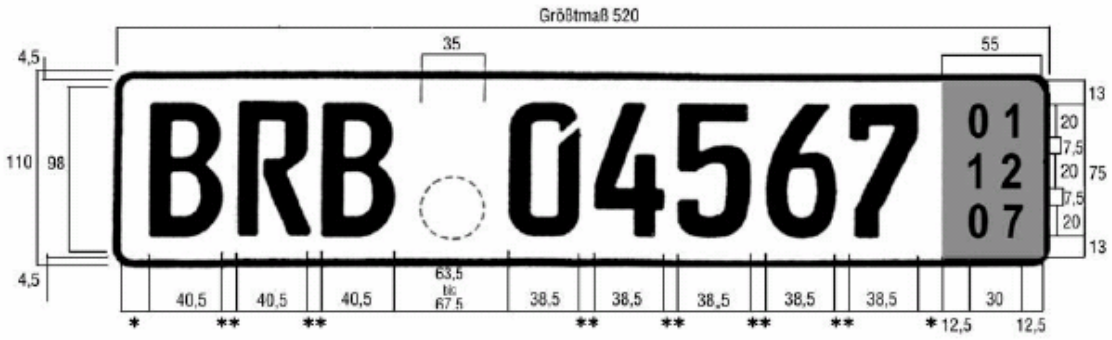

Estonia

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Estonii na podstawie przepisów o silnikowych pojazdach drogowych. Numer rejestracyjny silnikowych pojazdów drogowych to kombinacja trzech liter i trzech cyfr. Po 1 maja 2004 r. po lewej stronie tablicy rejestracyjnej będzie umieszczany napis „EST”.

Grecja

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Grecji uznaje się za spełniające warunki określone w art. 9 i 10 Traktatu EWG w Grecji, jeżeli są opatrzone białymi prostokątnymi tablicami rejestracyjnymi z numerem rejestracyjnym składającym się z kombinacji trzech liter i czterech cyfr (np. BAK 7876) lub kombinacji tylko sześciu cyfr (np. 237.568 – tablice wcześniej obowiązujące i nadal ważne), a ich dokumentem rejestracyjnym jest formularz T-01-19.

Pojazdy te nie są uznawane za posiadające unijny status celny, jeżeli są opatrzone tablicami rejestracyjnymi zawierającymi:

a) litery CD lub ΔΣ (korpus dyplomatyczny) przed numerem (tablica zielona);
b) litery Ξ A (misja zagraniczna) przed numerem (tablica żółta);
c) litery EX (rejestracja czasowa) przed numerem (tablica biała).

Hiszpania

1. Numer rejestracyjny silnikowych pojazdów drogowych to kombinacja dwóch grup liter (pierwsza z nich odpowiada jednostce terytorialnej, np.: MA – Malaga, M – Madryt, zaś druga składa się z jednej lub dwóch liter) i grupy cyfr (od 0000 do 9999) umieszczonej pomiędzy tymi dwoma grupami liter (np. MA-6555-AT).

   W obiegu znajdują się również silnikowe pojazdy drogowe z tablicami rejestracyjnymi wydanymi we wcześniejszych seriach, których numer rejestracyjny jest kombinacją jednej lub dwóch liter i maksymalnie sześciu cyfr, np. M-636.454.

   Od października 2002 r. silnikowe pojazdy drogowe mają tablice rejestracyjne składające się z czterech cyfr i trzech liter , bez wyróżnika jednostki terytorialnej (np. 4382 BRT).

   Silnikowy pojazd drogowy zarejestrowany w Hiszpanii zgodnie z wyżej opisaną procedurą uznawany jest za posiadający unijny status celny.

2. Silnikowych pojazdów drogowych zarejestrowanych w Hiszpanii nie uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli ich tablice rejestracyjne wydano w jednej z poniższych serii specjalnych:

- CD, CC;

- tablice turystyczne z numerem rejestracyjnym składającym się z dwóch grup cyfr (pierwsza grupa od 00 do 99, druga od 0000 do 9999) i grupy liter (zależnie od przypadku: jednej lub dwóch). Wszystkie grupy rozdzielone są myślnikami, np. 00-M-0000;
- w celu określenia terminu wygaśnięcia tymczasowego dopuszczenia do ruchu pojazdu tablice turystyczne zawierają pionowy czerwony pasek o długości 3 cm, na którym umieszczone są w kolorze białym dwie ostatnie cyfry danego roku (jedna po drugą) oraz oznaczenie miesiąca cyframi rzymskimi (umieszczone pod cyframi arabskimi), np. 00-M-0000 - 86VI.

Francja

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane we Francji uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że ich tablice rejestracyjne zostały wydane w jednej z poniższych serii specjalnych:

- CMD, CD, C, K (status dyplomatyczny lub podobny);
- TT (pobyt czasowy);
- IT (pobyt czasowy);
- WW (rejestracja tymczasowa – pojazdy zastępcze, z komisu itp.).

Irlandia

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Irlandii uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli ich numery rejestracyjne należą do serii innej niż ZZ, a w dowodzie rejestracyjnym nie ma żadnych szczególnych adnotacji celnych (np. mających związek z urzędem skarbowym). Taka adnotacja byłaby opatrzona pieczęcią organów celnych.

Włochy

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane we Włoszech uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że:

1. są zarejestrowane w jednej z następujących serii specjalnych:

   - E E (Escursionisti Esteri);
   - CD (Corpo diplomatico);

2. na tablicy rejestracyjnej znajduje się napis „PROVA”;

3. na tablicy rejestracyjnej znajduje się oznaczenie „SO”, a w dokumencie rejestracyjnym (libretto di circolazione) znajduje się następujący wpis:

   „veicolo soggetto a formalità doganali nel caso di transferimento di proprietà o di transferimento di residenza del proprietario dal territorio di Livigno ad altro comune. Produrre documento doganale al p.r.a. di Sondrio”.

Łotwa

Pojazdy silnikowe zarejestrowane w Republice Łotewskiej uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają białe prostokątne tablice rejestracyjne z numerem rejestracyjnym składającym się zwykle z kombinacji dwóch czarnych liter i od jednej do czterech czarnych cyfr (np. EP-6037) (numer może jednak składać się też wyłącznie z liter lub wyłącznie z cyfr) i posiadają łotewski dokument rejestracyjny. Po prawej stronie tablicy rejestracyjnej jest ponadto umieszczony symbol łotewskiej flagi narodowej lub błękitnej flagi UE z 12 gwiazdami (począwszy od 1 maja) oraz dwie czarne litery (LV).

Litwa

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane na Litwie uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że:

1. są zarejestrowane jako pojazdy korpusu dyplomatycznego i posiadają odblaskowe zielone tablice rejestracyjne z białym obrzeżem i białym napisem będącym kombinacją liter lub cyfr. Pojazdy silnikowe posiadające tablice rejestracyjne tego typu mogą mieć unijny status celny albo mogą nie mieć takiego statusu. Ich status można sprawdzić jedynie w odnośnej dokumentacji;

2. są zarejestrowane czasowo i posiadają tymczasowe tablice rejestracyjne jednego z poniższych typów:

   – prostokątna tablica w kolorze odblaskowej bieli z czerwonym obrzeżem i czerwonym napisem będącym kombinacją liter lub cyfr (tymczasowe tablice rejestracyjne wydawane do celów przywozu lub wywozu);
   – prostokątna tablica w kolorze odblaskowej bieli z czerwonym obrzeżem, niebieskim paskiem po lewej stronie tablicy oraz czerwonym napisem będącym kombinacją liter lub cyfr. Dwie ostatnie cyfry wyżej wymienionej kombinacji oznaczają dwie ostatnie cyfry roku, w którym wygasa rejestracja pojazdu. Na niebieskim pasku z lewej strony tablicy rejestracyjnej znajduje się flaga Litwy oraz białe litery „LT” (tymczasowe tablice rejestracyjne wydawane sprzedawcom silnikowych pojazdów drogowych).

Pojazdy silnikowe posiadające tymczasowe tablice rejestracyjne mogą mieć unijny status celny albo mogą nie mieć takiego statusu. Ich status można sprawdzić jedynie w odnośnej dokumentacji.

Luksemburg

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Luksemburgu uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że:

1. w karcie rejestracyjnej (*carte grise*) widnieje wpis:

„DOUANE – ADMISSION TEMPORAIRE
Duties when sold”

Węgry

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane na Węgrzech uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli ich tablice rejestracyjne nie zostały wydane w jednej z poniższych serii specjalnych:

– V (pobyt czasowy);
– E (tablice tymczasowe)

Malta

Pojazdy silnikowe zarejestrowane na Malcie uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają dwie prostokątne tablice rejestracyjne.

Jedna tablica jest umieszczona z przodu, a druga z tyłu pojazdu silnikowego w taki sposób, aby wszystkie litery i cyfry na tablicy znajdowały się w pozycji pionowej.

Numer rejestracyjny składa się z kombinacji trzech znaków numerycznych, literowych lub alfanumerycznych.

Na tablicy rejestracyjnej znajduje się ponadto godło Unii Europejskiej z żółtymi gwiazdami, a pod nim litera M. Poniżej znajduje się hologram z numerem seryjnym tablicy.

Silnikowych pojazdów drogowych zarejestrowanych na Malcie nie powinno się uznawać za posiadające unijny status celny, jeżeli na ich tablicach rejestracyjnych znajduje jedno lub więcej następujących oznaczeń:

CD* ***	**DYPLOMACI**
TRIAL RN ***	**IMPORTERZY POJAZDÓW SILNIKOWYCH**
DDV ***	**WAŻNI GOŚCIE DYPLOMATYCZNI**
PRO ***	**PROTOKÓŁ**
DMS ***	**MISJE DYPLOMATYCZNE**
********X**	**WYWÓZ PRZEZ DEALERÓW**
TF* ***	**ZWOLNIONE Z PODATKU**
GV* ***	**POJAZDY RZĄDOWE**
GM **	**POJAZDY MINISTRÓW**

Niderlandy

Pojazdy silnikowe zarejestrowane w Niderlandach uznaje się za posiadające unijny status celny, chyba że ich dokument rejestracyjny (*kentekenbewijs*) należy do jednej z poniższych kategorii:

1. „kentekenbewijs" opatrzony literami BN lub GN oraz dwoma grupami dwóch cyfr (np. 12-BN-14, GN-33-01, 88-91-BN);

2. „kentekenbewijs" opatrzony numerem rejestracyjnym składającym się z grupy dwóch liter, grupy dwóch cyfr i litery D

   (np. PD-21-D);

3. „kentekenbewijs" opatrzony literami CD, CD-J, CD-A (e.g. CD 121, CD-J-58);

4. „kentekenbewijs" opatrzony numerem rejestracyjnym złożonym z:

   a) liter RC, po których następuje grupa dwóch, trzech lub czterech cyfr (e.g. RC-81, RC-1214); lub
   b) liter AFC, po których następuje liczba złożona z 5 cyfr mieszcząca się w przedziale od 79 000 do 99 999 (np. AFC-81 783);

5. „kentekenbewijs" opatrzony następującą kombinacją liter i cyfr:

   – ZZA001 do ZZT999 – samochody, oraz
   – ZZX001 do ZZZ999 – motocykle.

Polska

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Polsce uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli:

1. posiadają prostokątne tablice rejestracyjne opatrzone numerem składającym się z kombinacji liter i cyfr (maksymalnie siedem znaków, w tym co najmniej jedna litera) w kolorze czarnym na odblaskowym białym lub żółtym (pojazdy historyczne) tle, w kolorze czerwonym na odblaskowym białym tle (pojazdy testowe), w kolorze białym

na odblaskowym niebieskim tle (pojazdy dyplomatyczne i podobne), w kolorze białym na czarnym tle (nadal obowiązujące tablice starego typu) oraz
2. posiadają polski dokument rejestracyjny.

Portugalia

1. Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Portugalii uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają prostokątne białe tablice rejestracyjne z numerem składającym się z dwóch liter i czterech cyfr w kolorze czarnym, rozdzielonych parami myślnikiem (np. AB-32-46). Dokumentem rejestracyjnym jest formularz „LIVRETE 1227".

2. Silnikowe pojazdy drogowe posiadające białe, również prostokątne, tablice oznaczone literami CD, CC lub FM należą do korpusu dyplomatycznego i mogą posiadać unijny status celny lub nie posiadać takiego statusu. Ich status można sprawdzić jedynie w odnośnej dokumentacji.

Rumunia

W Rumunii istnieją trzy rodzaje rejestracji pojazdów drogowych: rejestracja stała, rejestracja tymczasowa i rejestracja korpusu dyplomatycznego.

Pojazdy drogowe **zarejestrowane w Rumunii na stałe** uznaje się za posiadające unijny status celny.

Stałe tablice rejestracyjne pojazdów drogowych mają następującą postać: LL CC XXX, przy czym LL jest oznaczeniem jednostki terytorialnej składającym się z jednej lub dwóch liter, CC jest pierwszą częścią numeru porządkowego od 01 do 99, zaś XXX jest drugą częścią numeru porządkowego składającą się z trzech liter od AAA do ZZZ.

Tablica posiada aluminiowy zacisk i odblaskowe białe tło, zaś litery i cyfry są koloru czarnego. Widnieją one także na dokumencie rejestracyjnym danego pojazdu.

Pojazdów drogowych **zarejestrowanych tymczasowo** lub **należących do korpusu dyplomatycznego** nie uznaje się za posiadające status unijny, chyba że taki status wynika z towarzyszących im dokumentów.

Tablice do celów rejestracji tymczasowej są przydzielane zagranicznym pojazdom i przyczepom korzystającym z procedury odprawy czasowej lub pojazdom przeznaczonym do wywozu.

Tymczasowe tablice rejestracyjne pojazdów drogowych mają następującą postać: LL CCCCCC F, przy czym LL jest oznaczeniem jednostki terytorialnej składającym się z jednej lub dwóch liter, CCCCCC jest liczbą porządkową od 101 do 999999, zaś F jest grupą na czerwonym tle zawierającą miesiąc i rok wygaśnięcia rejestracji, wyrażony w obu przypadkach dwoma znakami.

Tablica posiada aluminiowy zacisk i odblaskowe białe tło, zaś litery i cyfry są koloru czarnego. Widnieją one także na dokumencie rejestracyjnym danego pojazdu Dokument rejestracyjny nie zawiera specjalnych adnotacji wskazujących na to, czy pojazd pochodzi z Unii Europejskiej, czy spoza Unii.

Tablice rejestracyjne pojazdów drogowych należących do misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych i ich pracowników, jak również innych organizacji i obywateli zagranicznych mających status dyplomatyczny działających w Rumunii mają następującą postać: jedno z oznaczeń CD, CO lub TC, w zależności od danego przypadku, oraz numer porządkowy składający się z dwóch zestawów trzech cyfr.

Tablica posiada odblaskowe białe tło, a litery i cyfry są koloru niebieskiego. Widnieją one także na dokumencie rejestracyjnym danego pojazdu.

Słowenia

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Republice Słowenii uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają tablice prostokątne opatrzone alfanumerycznym (od trzech do sześciu liter lub kombinacja liter i cyfr) numerem rejestracyjnym (zależnym od regionu) oraz posiadają słoweński dokument rejestracyjny.

Słowacja

1. Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane na Słowacji uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli ich tablice rejestracyjne wydano w jednej z poniższych serii specjalnych:

   - prostokątna biała tablica rejestracyjna z numerem składającym się z dwóch liter i pięciu znaków (trzech cyfr i dwóch liter) w kolorze czarnym, rozdzielonych myślnikiem (np. BA-858BL). Pierwsza para liter odpowiada jednostce terytorialnej. Druga grupa znaków po myślniku może się składać z pięciu liter lub liter na pierwszych czterech pozycjach i cyfry na piątej pozycji lub liter na pierwszych trzech pozycjach i cyfr na czwartej i piątej pozycji;

   - w obiegu są również silnikowe pojazdy drogowe z białymi tablicami wydanymi we wcześniejszych seriach, z numerem rejestracyjnym w kolorze czarnym będącym kombinacją dwóch lub trzech liter oraz czterech cyfr, rozdzielonych parami myślnikiem (np. BA 12-23);

   – specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z czerwonymi znakami w dwóch wierszach. Pierwszy wiersz składa się z dwóch liter odpowiadających jednostce terytorialnej, zaś drugi wiersz składa się z litery „M”, po której następują trzy cyfry. Po literze „M” może być również dodana jeszcze jedna litera. Takie tablice rejestracyjne są wydawane pojazdom nowo wyprodukowanym, pojazdom nowo zakupionym lub pojazdom wykorzystywanym do celów testowych;

   – specjalna prostokątna żółta tablica rejestracyjna z czarnymi znakami w dwóch wierszach. Pierwszy wiersz składa się z dwóch liter odpowiadających jednostce terytorialnej, zaś drugi wiersz składa się z litery „V”, po której następują trzy cyfry. Po literze „V” może być również dodana jeszcze jedna litera. Takie tablice rejestracyjne mogą być wydawane pojazdom zarejestrowanym do celów wywozu. W górnym prawym rogu znajduje się pole z datą wygaśnięcia rejestracji;

   – specjalna prostokątna żółta tablica rejestracyjna z czerwonymi znakami w dwóch wierszach. Pierwszy wiersz składa się z dwóch liter odpowiadających

jednostce terytorialnej, zaś drugi wiersz składa się z litery „H”, po której następują trzy cyfry. Po literze „H” może być również dodana jeszcze jedna litera. Takie tablice rejestracyjne mogą być wydawane pojazdom historycznym;

- specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z niebieskimi znakami w dwóch wierszach. Pierwszy wiersz składa się z dwóch liter odpowiadających jednostce terytorialnej, zaś drugi wiersz składa się z litery „S”, po której następują trzy cyfry. Po literze „S” może być również dodana jeszcze jedna litera. Takie tablice rejestracyjne mogą być wydawane pojazdom wykorzystywanym do celów sportowych;

- specjalna prostokątna biała tablica rejestracyjna z zielonymi znakami w dwóch wierszach. Pierwszy wiersz składa się z litery „C”, po której może następować jeszcze jedna litera, zaś drugi wiersz składa się z pięciu znaków. Takie tablice rejestracyjne mogą być wydawane pojazdom indywidualnie przywożonym do Republiki Słowackiej, których stan techniczny nie został zatwierdzony, lub innym pojazdom.

2. Silnikowe pojazdy drogowe posiadające niebieskie prostokątne tablice oznaczone żółtymi literami „EE” lub „ZZ” i pięcioma cyframi należą do korpusu dyplomatycznego lub misji zagranicznej i mogą posiadać unijny status celny lub nie posiadać takiego statusu. Ich unijny status można sprawdzić jedynie w odnośnej dokumentacji.

Finlandia

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Finlandii uznaje się za posiadające unijny status celny, o ile nie są zarejestrowane tymczasowo do celów wywozowych (rejestracja na wywóz), w którym to przypadku pojazdy posiadają białe odblaskowe tablice rejestracyjne opatrzone czarnym napisem, składającym się z jednej litery oraz maksymalnie czterech cyfr. Ponadto po prawej stronie takich tablic rejestracyjnych na czerwonym odblaskowym tle umieszczone jest oznaczenie roku i miesiąca wygaśnięcia rejestracji w kolorze białym.

Dodatkowo pojazdów silnikowych nie uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli umieszczono na nich:

1. tablice przewozowe w kolorze odblaskowej bieli opatrzone czerwonym napisem składającym się z jednej litery i maksymalnie czterech cyfr;
2. tablice próbne w kolorze odblaskowej żółci opatrzone równomiernie rozmieszczonym pionowym napisem „KOE” (= pojazd testowy) oraz numerem składającym się z jednej litery i maksymalnie trzech cyfr w kolorze czarnym.

Szwecja

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Szwecji uznaje się za posiadające unijny status celny, o ile nie są zarejestrowane tymczasowo do celów wywozowych (rejestracja na wywóz). W takich przypadkach tablice rejestracyjne są czerwone z białym napisem. Po lewej i po prawej stronie tablicy rejestracyjnej umieszczona jest data (rok, miesiąc i dzień) wygaśnięcia rejestracji tymczasowej. Oprócz opisanych wyżej tablic właściciel pojazdu posiada specjalną decyzję, w której określono rodzaj rejestracji tymczasowej.

Pozostałe tymczasowo zarejestrowane silnikowe pojazdy drogowe uznaje się na posiadające unijny status celny.

Zjednoczone Królestwo

Silnikowe pojazdy drogowe zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli na ich tablicach rejestracyjnych znajdują się oznaczenia opisane poniżej, a dokumenty lub świadectwa rejestracyjne tych pojazdów nie są opatrzone adnotacją „Customs restriction" (ograniczenia celne) lub „Customs concession" (zezwolenie celne) lub „Warning: Customs duty and tax have not been paid on this vehicle" (uwaga: w przypadku tego pojazdu nie uiszczono cła i podatku). Tablica rejestracyjna umieszczona z przodu pojazdu jest oznaczona czarnymi znakami na białym tle. Tablica rejestracyjna umieszczona z tyłu pojazdu jest oznaczona czarnymi znakami na żółtym tle.

– **Wielka Brytania**

  Przed 1 września 2001 r.:

  Pojedyncza litera, po której następuje numer seryjny maksymalnie do 999, a następnie kombinacja maksymalnie trzech liter, lub opisana sekwencja w odwrotnej kolejności, np. E 380 RRWKC, TEC 504R.

  Po 1 września 2001 r.:

  Sekwencja dwóch liter, dwóch cyfr i trzech liter, np.BD51 SMR; LF03 OAD.

– **Irlandia Północna**
  Trzy litery i maksymalnie cztery cyfry, np. CDZ 1277.

– **Wyspa Man:**
  Litera seryjna oraz litery MN, po których następuje numer seryjny od 1 do 999 oraz litera seryjna, np. BMN 820 A.

– **Guernsey:**
  Numer seryjny złożony z maksymalnie pięciu cyfr.

– **Jersey:**
  Litera J oraz numer seryjny złożony z maksymalnie pięciu cyfr, np. J 41821.

– **Alderney:**
  Litery AY oraz numer seryjny złożony z maksymalnie czterech cyfr, np. AY 138.

11. Jeżeli z danych rejestracyjnych silnikowego pojazdu drogowego wynika, że zgodnie z informacjami, o których mowa w pkt 10, pojazd nie posiada unijnego statusu celnego, pojazd ten zostaje mimo to dopuszczony jako towar posiadający unijny status celny po przedstawieniu dokumentu T2L lub jego ekwiwalentu zgodnie z postanowieniami art. 199 RW.

Chorwacja

1. Pojazdy silnikowe zarejestrowane w Republice Chorwacji uznaje się za posiadające unijny status celny, jeżeli posiadają odpowiednie tablice rejestracyjne.

Tablice rejestracyjne pojazdów są wykonane z metalu, pokryte folią odblaskową i opatrzone oznaczeniem jednostki administracyjnej oraz numerem rejestracyjnym pojazdu w kolorze czarnym na białym tle. Pomiędzy oznaczeniem jednostki administracyjnej a numerem rejestracyjnym pojazdu znajduje się chorwackie godło.

Wyjątkiem są tablice rejestracyjne *pojazdów, które nie spełniają określonych warunków co do rozmiarów* (długość, szerokość, wysokość), tj. których maksymalny dopuszczalny ciężar przekracza ciężar wymieniony w przepisach, tj. których dopuszczalny nacisk osi jest przekroczony. Takie tablice posiadają litery i cyfry w kolorze czerwonym.

Tablice rejestracyjne pojazdów należących do obywateli zagranicznych, którym udzielono pozwolenia na pobyt czasowy lub stały (pojazdy zarejestrowane tymczasowo, pojazdy należące do zagranicznych przedsiębiorstw handlowych, transportowych, placówek kultury i innych przedstawicielstw, zagranicznych biur korespondentów i stałych korespondentów zagranicznych) posiadają litery i cyfry w kolorze zielonym.

2. Tablice rejestracyjne *pojazdów należących do placówek dyplomatycznych i konsularnych, misji zagranicznych i biur organizacji międzynarodowych* w Republice Chorwacji oraz ich pracowników są niebieskie i posiadają litery i cyfry w kolorze żółtym. Są one opatrzone numerycznym kodem państwa, do którego należy dana placówka, oraz literą odpowiadającą rodzajowi działalności danej placówki, tj. statusowi danej osoby, oraz numerem rejestracyjnym.

8.4. Wykaz organów właściwych do spraw regularnych linii żeglugowych

Państwo	Nazwa organu	Adres organu	Osoba kontaktowa
(A)	**(B)**	**(C)**	**(D)**
BELGIA	Administration Centrale des douanes et accises Service Procédures douanières, direction 10	North Galaxy, Tour A (NGA 13) Boulevard du Roi Albert II 33, boîte 37 B-1030 Bruxelles	National Transit Coordinator
DANIA	W Danii za wydawanie takich pozwoleń odpowiedzialne są odpowiednie regionalne urzędy celne.	Nazwiska odpowiedzialnych osób oraz nazwy i adresy urzędów można znaleźć w wykazie lokalnych koordynatorów ds. tranzytu opublikowanym w przewodniku sieci tranzytowej.	
FINLANDIA	Tullin lupakeskus	PL 56 90401 Oulu	meke.alusselvitys@tulli.fi

FRANCJA	Direction générale des Douanes et Droits Indirects Bureau E3 - Politique du dédouanement	11 rue des Deux Communes 93558 Montreuil FRANCJA	Pani Maud Chasseriau Tel.: +33 (0)1 57 53 46 21 +33 (0)1 57 53 49 33 Faks: ++33 (0)1 57 53 49 40 E-mail: maud.chasseriau@douane.finances.gouv.fr dg-e3@ douane.finances.gouv.fr
NIEMCY	Hauptzollamt Kiel	Kronshagener Weg 105 DE-24116 Kiel	Pan Holger Krüger Tel.: + 49-431-200830 Faks: + 49-341 20083-1150 E-mail: Konsultationsstelle-Seeverkehr.hza-kiel@zoll.bund.de
GRECJA	Ministry of Finance Directorate General Of Customs and Excise 19th Division-2nd Department	K. Servias 10 101 84 Athens Grecja	Tel.: 0030210/6987463 Faks: 0030210/6987450 E-mail: d19-b@2001.syzefxis.gov.gr
IRLANDIA	Revenue, Central Transit Office	Customs Division, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary	Pan John Sherlock Tel.: 00353 67 63440 Faks: 00353 67 44126 E-mail: jsherloc@revenue.ie

WŁOCHY	AGENZIA DELLE DOGANE Direzione Centrale Legislazione e Procedure Doganali. Ufficio regimi doganali e traffici di confine	Via Mario Carucci, 71 00143 Roma	Ernesto Carbone Tel.: 0039 06 50246045 Faks: 0039 06 50245222 E-mail: dogane.legislazionedogane.regimi@agenziadogane.it Pan Marco Ciampi Tel.: 0039 06 50242069
NIDERLANDY	Belastingdienst Douane Rotterdam Haven	Douane Rotterdam Haven KM Postbus 3070 NL – 3007 BJ Rotterdam	E-mail: Douane DRH bcp_Postbus
PORTUGALIA	Autoridade Tributária e Aduaneira	Rua da Alfândega, nº 5 -r/c 1149-006 LISBOA	Tel. dyrektora: + 351 218813890 Faks: + 351 218813941 E-mail: dsra@at.gov.pt
HISZPANIA	Agencia Estatal de Administración Tributaria Departamento de Gestión Aduanera e II. EE.	Avenida del Llano Castellano, 17 28071 - MADRID	Pani Nuria Esther Fernández Álvarez Pan Nicolás Campo Hernández Tel.: +34 91 728 98 58 Faks: +34 91 358 47 21 E-mail: helpdeskspain@aeat.es
SZWECJA	Tullverket	P.O. Box 12854 S-112 98 Stockholm	

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	HM Revenue & Customs CCTO National Simplifications Team	Custom House Main Road Harwich Essex - CO12 3PG	Pan Patrick Parsons Tel.: 00 44 03000 575982 Faks: 00 44 03000 575992 E-mail: national-simplifications.ccto@hmrc.gsi.gov.uk
SŁOWENIA	FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, GENERALNI FINANČNI URAD Sektor za carinske postopke	ŠMARTINSKA 55 SI - 1000 LJUBLJANA SŁOWENIA	Pan Laste Naumovski Tel.: +386-1-4783875 Faks: +386-1-4783900 E-mail: laste.naumovski@gov.si
POLSKA	Izba Celna w Gdyni (w odniesieniu do portów w Gdańsku, Gdyni, Elblągu, Władysławowie i Ustce)	ul. Północna 9 A 81-029 Gdynia	Tel. +48 58 **666 93 93** **Faks:** +48 58 **621 05 54** E-mail: ic.gdynia@gdy.mofnet.gov.pl
	Izba Celna w Szczecinie (w odniesieniu do portów w Szczecinie, Świnoujściu, Kołobrzegu, Policach, Stepnicy i Nowym Warpnie)	ul. Energetyków 55 70-952 Szczecin	Tel. +48 91 480 55 00 faks +48 91 480 55 01 E-mail: ic.szczecin@szc.mofnet.gov.pl
MALTA	Ministry of Finance Customs Division Transit Branch	Custom House Valletta CMR 02 MALTA	Pan Anthony Busuttil Tel.: 00356 2225 1422 Faks: 00356 2165 1250 E-mail: anthony.b.busuttil@gov.mt

CYPR	Customs Headquarters, Ministry of Finance	Corner M.Karaoli and Gr. Afxentiou, 1096, Nicosia	Tel.: +357 22 601651 Faks: +357 22 302031 E-mail: headquarters@customs.mof.gov.cy
ŁOTWA	VID Muitas pārvalde	Talejas iela 1, Rīga, LV-1978 Łotwa	Sandra Česka Tel.: +371 67120870 E-mail: sandra.ceska@vid.gov.lv
ESTONIA	Tax and Customs Board	Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA	Marina Nikitina E-mail: marina.nikitina@emta.ee
LITWA	Muitinės departamentas Muitinės procedūrų skyrius	A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius	Pan Laimis Žlabys Tel.: +370 5 266 60 88 Faks: +370 5 266 60 14 E-mail: laimis.zlabys@cust.lt
BUŁGARIA			

RUMUNIA	Directia Generala a Vamilor – Serviciul Tranzit	Str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, bl. 5, sector 6, Bucureşti, C.P. 60305, RUMUNIA	Cristina Ionescu - National Transit Coordinator
CHORWACJA	Carinska Uprava Sektor za carinski sustav i procedure	Aleksandera von Hunboldta 4A HR-10000 ZAGREB	Ivan Duic National transit coordinator Tel.: +385 1 6211 273 Faks: +385 1 6211 005 E-mail: ivan.duic@carina.hr

CZĘŚĆ III – ZABEZPIECZENIA

1. Wprowadzenie

Część III dotyczy zabezpieczeń.

W pkt 1 omówione zostały zasady ogólne i odnośne przepisy prawne dotyczące zabezpieczeń tranzytowych.

W pkt 2 zostały opisane ogólne warunki dotyczące zabezpieczeń.

W pkt 3 opisano zabezpieczenie pojedyncze.

W pkt 4 opisano zabezpieczenie generalne oraz zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

Pkt 5 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 6 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 7 zawiera załączniki.

1.1. Cel zabezpieczenia

Należności celne i inne opłaty dotyczące towarów są czasowo zawieszane, gdy towary te są zwalniane do tranzytu wspólnego/unijnego. W celu zapewnienia uiszczenia należności celnych i innych opłat w przypadku powstania długu (celnego) w trakcie operacji tranzytowej, osoba uprawniona do korzystania z procedury ma obowiązek złożenia zabezpieczenia.

Przepisy regulujące zabezpieczenia tranzytowe to:

- art. 10 Konwencji;
- art. 9–13 i art. 74–80 dodatku I do Konwencji;
- załącznik I do dodatku I do Konwencji;
- załączniki C1–C7 do dodatku III do Konwencji;
- art. 89–98 UKC;
- art. 82 i 85 RD;
- art. 148, 150–152, 154–162 RW;
- załączniki 32-01, 32-02, 32-03 i 32-06 do RW;
- załącznik 72-04 do RW.

.

1.2. Rodzaje zabezpieczeń

Art. 11 i 55a dodatku I do Konwencji

Art. 89 ust. 5 i art. 92 ust. 1 UKC

Zabezpieczenie może zostać złożone w formie depozytu w gotówce lub przez gwaranta. Zabezpieczenie ma postać zabezpieczenia pojedynczego składanego na jedną operację tranzytową lub zabezpieczenia generalnego obejmującego kilka operacji. Zabezpieczenie pojedyncze składane przez gwaranta może mieć formę karnetów wydawanych przez gwaranta osobie uprawnionej do korzystania z procedury oraz formę zobowiązania gwaranta. Zastosowanie zabezpieczenia generalnego stanowi pewną formę uproszczenia standardowych zasad postępowania, w związku z czym wymaga uzyskania pozwolenia.

1.3. Zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

Art. 13 dodatku I do Konwencji

Na zasadzie wyjątku nie ma obowiązku składania zabezpieczenia w następujących przypadkach:

Art. 89 ust. 7, 8 i 9 UKC

Art. 24 ust. 2 PRD

- ustawowe zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia:

  - dla towarów przewożonych po Renie i dopływach Renu lub po Dunaju i dopływach Dunaju;
  - dla towarów przesyłanych stałym transportem przesyłowym;
  - w Unii – w przypadku gdy kwota należności celnych przywozowych nie przekracza progu statystycznego wartości dla zgłoszeń określonego w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23);
  - w Unii – dla organów władzy państwowej, regionalnej i lokalnej lub innych organów podlagających prawu publicznemu w odniesieniu do działań, w których występują one jako organy publiczne.

  Wykaz reńskich dróg wodnych znajduje się w załączniku 7.2. Informacje na ten temat przekazały administracje celne zainteresowanych państw.

- zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia na mocy udzielonego pozwolenia:

  - dla towarów przewożonych transportem lotniczym, w przypadku gdy zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa / procedura tranzytu unijnego oparta na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;

- dla towarów przewożonych drogą morską, w przypadku gdy zastosowanie ma procedura tranzytu unijnego oparta na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych drogą morską;
- dla towarów przewożonych transportem lotniczym, w przypadku gdy zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa / procedura tranzytu unijnego oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym (w przypadku pozwoleń udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r.);
- dla towarów przewożonych drogą morską, w przypadku gdy zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa / procedura tranzytu unijnego oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych drogą morską (w przypadku pozwoleń udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r.);
- dla towarów przewożonych transportem kolejowym, w przypadku gdy zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa / procedura tranzytu unijnego oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym (w przypadku pozwoleń udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r.).

Art. 10 ust. 2 lit. a) Konwencji

- zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia na mocy decyzji krajowej mające zastosowanie tylko do wspólnej procedury tranzytowej:

  - na podstawie dwustronnego lub wielostronnego porozumienia umawiających się stron dla operacji realizowanych wyłącznie na własnym obszarze celnym;

Art. 10 ust. 2 lit. b) Konwencji

- dla części operacji między urzędem wyjścia a pierwszym urzędem tranzytowym, zgodnie z decyzją zainteresowanej umawiającej się strony.

1.4. Obszar obowiązywania

Art. 10 ust. 1 Konwencji

Art. 19 ust. 2 i art. 21 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Z zasady zabezpieczenie jest ważne tylko w umawiających się stronach, których dotyczy operacja tranzytu wspólnego/unijnego. Na zasadzie wyjątku zabezpieczenia pojedyncze w formie depozytu w gotówce lub w formie karnetów obowiązują we wszystkich umawiających się stronach.

Jeżeli zabezpieczenie jest ważne tylko w określonych umawiających się stronach, możliwe jest ograniczenie obszaru jej ważności. Gwarant może usunąć z zobowiązania gwaranta nazwę umawiającej się strony lub umawiających się stron lub Księstwa Andory lub Republiki San Marino. Zabezpieczenie jest wówczas ważne na obszarze celnym wszystkich umawiających się stron i państw, które nie zostały wykreślone z dokumentu. Należy jednak zwrócić uwagę na to, że zabezpieczenie nie pokrywa wspólnej operacji tranzytowej z obszaru lub na obszar Andory i San Marino, ponieważ w odniesieniu do tych państw postanowienia Konwencji nie mają zastosowania.

W odniesieniu do procedury tranzytu unijnego zabezpieczenie jest ważne we wszystkich państwach członkowskich oraz w Księstwie Andory i Republice San Marino. Jeżeli w zobowiązaniu gwaranta nie wykreślono Unii lub Księstwa Andory lub Republiki San Marino, a osoba uprawniona do korzystania z procedury przestrzega warunków korzystania z zabezpieczenia, ma ona prawo do przedstawienia zabezpieczenia przyjętego lub udzielonego przez właściwe organy umawiającej się strony innej niż Unia w przypadku operacji tranzytu unijnego odbywającej się na obszarze

Unii lub pomiędzy Unią a jednym z tych państw.

1.5. Tabela zabezpieczeń

	Zabezpieczenie pojedyncze			Zabezpieczenie generalne
	depozyt w gotówce	zobowiązanie gwaranta	karnet	
Zakres ważności	jedna operacja	jedna operacja	jedna operacja	kilka operacji
Obszar	obowiązuje bez ograniczeń	możliwe ograniczenia	obowiązuje bez ograniczeń	możliwe ograniczenia
Wymagana kwota zabezpieczenia	100% długu (celnego)	100% długu (celnego)	100% długu (celnego)	100% 50% 30% 0% kwoty referencyjnej
Okres ważności poświadczeń zabezpieczenia	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Maksymalnie jeden rok od wydania	Dwa lata (możliwość jednorazowego przedłużenia o kolejne dwa lata)
Dowód złożenia zabezpieczenia	Depozyt w gotówce wniesiony przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury	Zobowiązanie gwaranta (wzór znajduje się w załączniku C1 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-01 do RW)	Zobowiązanie gwaranta (wzór znajduje się w załączniku C2 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-02 do RW)	Zobowiązanie gwaranta (wzór znajduje się w załączniku C4 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-03 RW)

2. Przepisy ogólne

2.1. Obowiązek złożenia zabezpieczenia

2.1.1. Wprowadzenie

Art. 10 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Warunkiem przewozu towarów w ramach procedury tranzytu wspólnego/unijnego jest przedstawienie zabezpieczenia zapewniającego zapłatę długu (celnego), który może powstać.

Art. 89 ust. 2 UKC

Zapłata kwot należności, jakie mogą powstać, jest zapewniona, gdy kwota zabezpieczenia jest obliczona zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do stosowanego zabezpieczenia.

2.1.2. Niespełnienie warunków

Art. 30 dodatku I do Konwencji

Art. 89 ust. 2, art. 94 ust. 3 i art. 95 UKC

Jeżeli w zgłoszeniu tranzytowym nie podano informacji dotyczących zabezpieczenia lub jeżeli w przypadku procedury ciągłości działania w urzędzie celnym wyjścia nie przedstawiono wymaganego dokumentu zabezpieczenia, zgłoszenie nie może zostać przyjęte.

Jeżeli kwota zabezpieczenia okaże się niewystarczająca, urząd wyjścia nie może zwolnić towaru do procedury tranzytu, dopóki nie zostanie przedstawione zabezpieczenie obejmujące pełną kwotę długu (celnego), który może powstać.

Urząd celny wyjścia musi również odmówić zwolnienia towarów, jeżeli w przypadku procedury ciągłości działania z przedstawionych dokumentów wynika, że zabezpieczenie na tę operację tranzytową nie zostało wydane osobie uprawnionej do korzystania z procedury.

2.2. Obliczanie kwoty zabezpieczenia

2.2.1. Wprowadzenie

Art. 10 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Kwota zabezpieczenia musi być obliczona w taki sposób, by pokryła w pełnej wysokości kwotę długu (celnego), który może powstać.

Art. 89 ust. 2 UKC

2.2.2. Obliczanie

Art. 18 i 74 dodatku I do Konwencji

Art. 148 i 155 RW

Obliczenia dokonuje się z zasady w oparciu o najwyższe stawki dotyczące takich towarów w państwie wyjścia. Obliczenie obejmuje wszystkie należności celne i inne opłaty, np. należności z tytułu podatku akcyzowego i VAT, stosowane do tych towarów w przywozie. Najwyższe stawki należności celnych ustala się w oparciu o stawki umowne. Nie bierze się pod uwagę preferencji zależnych od przedstawienia dowodu w chwili dopuszczenia towarów do obrotu, np. stawek preferencyjnych lub kontyngentów.

Obliczenia dokonuje się w oparciu o należności celne przywozowe, które stosowano by wobec towarów tego samego rodzaju w państwie wyjścia w przypadku dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu. Towary znajdujące się w obrocie na obszarze celnym umawiającej się strony są traktowane jak towary przywiezione z państwa trzeciego.

Dotyczy to także towarów unijnych objętych procedurą tranzytu unijnego, których miejscem przeznaczenia jest jedno z państw wspólnego tranzytu. Towary te są uznawane za towary nieunijne do celów obliczenia kwoty zabezpieczenia na potrzeby pokrycia ewentualnego długu (celnego), który może powstać na obszarze umawiającej się strony innej niż Unia.

Art. 74 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 155 ust. 3 RW

Rozpatrywane towary klasyfikuje się na podstawie taryfy celnej, ale jeśli ich klasyfikacja jest niemożliwa lub nieadekwatna, kwotę zabezpieczenia można obliczyć szacunkowo Szacunkowa kwota zabezpieczenia musi pokrywać w pełnej wysokości kwotę długu (celnego), który może być należny. W wyjątkowych przypadkach, gdy obliczenie szacunkowej kwoty zabezpieczenia także nie jest możliwe, przyjmuje się kwotę zabezpieczenia w wysokości 10 000 EUR. To podstawowe założenie dotyczy zarówno zabezpieczenia pojedynczego jak i generalnego.

2.3. Gwarant

2.3.1. Wprowadzenie

Art. 12 dodatku I do Konwencji

Gwarant jest osobą fizyczną lub prawną.

Art. 94 UKC

Gwarant i osoba uprawniona do korzystania z procedury nie mogą być tą samą osobą.

2.3.2. Siedziba i zatwierdzenie gwaranta

Gwarant musi mieć miejsce zamieszkania lub siedzibę w umawiającej się stronie, w której składane jest zabezpieczenie, i musi być uznany przez organy celne wymagające zabezpieczenia.

Takie uznanie następuje zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie W związku z powyższym ogólny stosunek prawny między gwarantem a właściwymi organami w ramach ogólnych zasad dotyczących tranzytu określają przepisy krajowe.

W Unii gwarant nie musi być uznawany przez organy celne, o ile gwarantem jest instytucja kredytowa, finansowa lub ubezpieczeniowa akredytowana w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi.

Organy celne mogą odmówić uznania gwaranta, który nie daje pewności uiszczenia kwoty długu (celnego) w wyznaczonym terminie.

Gwarant musi posiadać adres do doręczeń w każdym państwie, w którym zabezpieczenie jest ważne, lub musi wyznaczyć w tym państwie swojego przedstawiciela, jeżeli przepisy danego państwa nie wymagają posiadania takiego adresu. Przez „adres do doręczeń" rozumie się miejsce prowadzenia działalności – siedzibę zarejestrowaną zgodnie z przepisami danego państwa, w której właściwe organy mogą dokonywać wszelkich formalności i procedur związanych z gwarantem w formie pisemnej i prawnie wiążącej. Przedstawicielem może być osoba fizyczna lub prawna wyznaczona

przez gwaranta.

Rozwiązanie takie daje pewność doręczenia pisemnych powiadomień kierowanych do gwaranta, w tym związanych z postępowaniem sądowym, w każdym państwie, w którym może powstać dług (celny) w związku z przewozem towarów objętych procedurą tranzytu.

PRZEDSIĘBIORCY

1) Gwarant zobowiązuje się na piśmie do zapłacenia kwoty długu (celnego).

2) Gwarant zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń bez złożenia w urzędzie celnym zabezpieczenia aneksu do swojego zobowiązania zawierającego nowy adres do doręczeń.

2.3.3. Odpowiedzialność

Art. 117 dodatku I do Konwencji

Art. 94 UKC

Art. 85 RD

Odpowiedzialność gwaranta wynika z przyjęcia jego zobowiązania przez urząd celny zabezpieczenia. Powstaje ona w dniu zwolnienia przez urząd celny wyjścia towarów do procedury tranzytu objętej tym zabezpieczeniem.

Odpowiedzialność gwaranta jest ograniczona do wysokości maksymalnej kwoty podanej w zobowiązaniu gwaranta. Roszczenia nie mogą przekraczać tej kwoty.

Jeżeli procedura tranzytu wspólnego/unijnego nie została zamknięta, organy celne państwa wyjścia muszą, w terminie dziewięciu miesięcy od wyznaczonej daty przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia, powiadomić gwaranta o niezamknięciu procedury.

Jeżeli po tym okresie dziewięciu miesięcy procedura jest nadal otwarta, organy celne państwa wyjścia w ciągu trzech lat od daty przyjęcia zgłoszenia tranzytowego powiadamiają gwaranta, że jest lub może być zobligowany do zapłaty długu (celnego). Powiadomienie to zawiera MRN i datę zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu celnego wyjścia, nazwisko osoby uprawnionej do

korzystania z procedury oraz odnośną kwotę.

Gwarant zostaje zwolniony ze swoich zobowiązań, jeżeli przed upływem terminu nie wysłano do niego któregokolwiek z tych powiadomień. Jeżeli jednak którekolwiek z tych powiadomień zostało wysłane, gwaranta należy poinformować o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury.

2.3.4. Cofnięcie uznania gwaranta lub zobowiązania gwaranta i odwołanie zobowiązania

Art. 23 dodatku I do Konwencji

Art. 93 UKC

Art. 82 RD

Urząd celny zabezpieczenia może cofnąć uznanie gwaranta lub uznanie zobowiązania złożonego przez gwaranta w dowolnym momencie. Ten urząd celny powiadamia o cofnięciu gwaranta i osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Cofnięcie staje się skuteczne szesnastego dnia od dnia, w którym gwarantowi doręczono cofnięcie lub uznaje się, że je doręczono.

Przy założeniu, że organy celne nie wymagały utrzymania wybranej formy zabezpieczenia przez określony czas, gwarant może w każdej chwili odwołać swoje zobowiązanie. Gwarant powiadamia o takim odwołaniu urząd celny zabezpieczenia.

Odwołanie nie dotyczy towarów, które w chwili, gdy odwołanie stało się skuteczne, zostały już objęte i nadal pozostają objęte procedurą tranzytu wspólnego/unijnego na mocy tego odwołanego zobowiązania.

Odwołanie zobowiązania przez gwaranta staje się skuteczne szesnastego dnia następującego po dniu, w którym odwołanie zostało zgłoszone przez gwaranta do urzędu celnego zabezpieczenia.

W przypadku cofnięcia lub odwołania zobowiązania gwaranta urząd celny zabezpieczenia zatrzymuje zobowiązanie gwaranta co najmniej przez okres jednego roku, za wyjątkiem sytuacji, gdy dług (celny) wygasł lub już nie powstanie lub gdy gwarant został

poinformowany o pokryciu długu (celnego) lub zamknięciu procedury.

Jeżeli gwarant został poinformowany, że procedura tranzytowa nie została zamknięta, urząd celny zabezpieczenia zatrzymuje to zobowiązanie na podstawie informacji otrzymanych do czasu zapłaty długu lub zamknięcia procedury lub – w stosownych przypadkach – zwolnienia gwaranta z odpowiedzialności.

Organy celne państwa, któremu podlega dany urząd celny zabezpieczenia, wprowadzają do systemu elektronicznego informacje o cofnięciu lub odwołaniu zabezpieczenia oraz o dniu, w którym staje się ono skuteczne.

3. Zabezpieczenie pojedyncze

3.1. Depozyt w gotówce

3.1.1. Wprowadzenie

Art. 19 dodatku I do Konwencji

Art. 92 ust. 1 lit. a) UKC

Art. 150 RW

Zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce lub jakiegokolwiek innego równoważnego środka płatniczego może być złożone w urzędzie celnym wyjścia zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie wyjścia i zostanie zwrócone po zamknięciu procedury tranzytu.

3.1.2. Zwrot

Zasadniczo urzędem właściwym dla zwrotu depozytu w gotówce jest urząd celny wyjścia. Ten urząd celny powinien powiadomić o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury w chwili składania depozytu w gotówce lub jakiegokolwiek innego równoważnego środka płatniczego i zapytać ją, jaką formę zwrotu depozytu wybiera. Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury wybierze przelew pieniężny, urząd celny wyjścia

zapisuje dane rachunku bankowego osoby uprawnionej do korzystania z procedury i informuje ją, że zostanie obciążona kosztami przelewu.

W przypadku zabezpieczenia w formie depozytu w gotówce organy celne nie są zobowiązane do zapłaty odsetek.

3.2. Zabezpieczenie pojedyncze w formie zobowiązania gwaranta

Art. 20 dodatku I do Konwencji

Art. 92 UKC

Zobowiązania składane przez gwaranta na potrzeby zabezpieczenia pojedynczego są składane w urzędzie celnym zabezpieczenia i tam zatwierdzane. Urząd ten musi je rejestrować w systemie zarządzania zabezpieczeniami (GMS). GMS jest połączony z NCTS.

Art. 152 i 154 RW

Urząd celny zabezpieczenia przekazuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do każdego zobowiązania następujące informacje:

- numer referencyjny zabezpieczenia (GRN);
- kod dostępu powiązany z GRN.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zmienić tego kodu dostępu.

Gdy składane jest zgłoszenie celne, powinno ono zawierać GRN oraz właściwy kod dostępu. Urząd celny wyjścia sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia w systemie.

W przypadku procedury ciągłości działania zobowiązanie gwaranta należy przedstawić w urzędzie celnym wyjścia. Jeżeli urząd celny zabezpieczenia nie jest urzędem celnym wyjścia i w związku z tym zatrzymuje kopię zobowiązania gwaranta, zostanie on powiadomiony przez urząd celny wyjścia o zwróceniu przez ten urząd oryginału zobowiązania sobie uprawnionej do korzystania z procedury.

Wzór zobowiązania jest określony w załączniku C1 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-01 do RW. Jeżeli jednak wymagają

tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne albo istnieje przyjęta praktyka, państwo może pozwolić, aby zobowiązanie było sporządzone w innej formie, pod warunkiem że dokument taki posiada taką samą moc prawną, jak zobowiązanie zawarte w tym formularzu.

3.3. Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów (TC32)

3.3.1. Odpowiedzialność i zatwierdzenie

Art. 21 dodatku I do Konwencji

Art. 160 i 161 RW

Zobowiązania składane przez gwaranta na potrzeby zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów (TC32) są składane w urzędzie celnym zabezpieczenia i tam zatwierdzane. Ten urząd celny zatrzymuje je na okres ich ważności. Ponadto ten urząd celny musi rejestrować te zobowiązania i karnety w systemie zarządzania zabezpieczeniami (GMS).

W zobowiązaniu nie podaje się maksymalnej kwoty odpowiedzialności. Urząd celny zabezpieczenia powinien upewnić się, czy gwarant posiada wystarczające środki finansowe do zapłaty długu (celnego), który może być należny. W szczególności ten urząd celny powinien rozważyć ograniczenie liczby karnetów wydawanych danemu gwarantowi.

Wzór zobowiązania jest określony w załączniku C2 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-02 do RW. Jeżeli jednak wymagają tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne albo istnieje przyjęta praktyka, państwo może pozwolić, aby zobowiązanie było sporządzone w innej formie, pod warunkiem że dokument taki posiada taką samą moc prawną, jak zobowiązanie zawarte w tym formularzu.

3.3.2. Powiadomienie

Każde państwo jest zobowiązane do przekazania Komisji nazwisk (nazw) i adresów gwarantów upoważnionych do wydawania zabezpieczeń pojedynczych w formie karnetów.

Wykaz upoważnionych gwarantów znajduje się w załączniku 7.1.

W przypadku cofnięcia upoważnienia państwo, w którym znajduje się urząd celny zabezpieczenia, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Komisję, podając datę wejścia w życie takiego cofnięcia.

Komisja przekaże tę informację pozostałym państwom.

3.3.3. Karnet (TC32)

Karnety są wystawiane przez gwaranta i udostępniane osobom, które zamierzają być osobami uprawnionymi do korzystania z procedury. Gwarant może połączyć karnet z odcinkiem kontrolnym oraz, w stosownych przypadkach, z poświadczeniem odbioru.

Brak podpisu osoby uprawnionej do korzystania z procedury na karnecie nie wpływa na ważność karnetu, a podpis gwaranta na karnecie nie musi być odręczny.

Każdy karnet pokrywa kwotę 10 000 EUR, za którą odpowiada gwarant. Karnet jest ważny przez okres jednego roku od daty jego wystawienia.

Każdy karnet musi zostać zarejestrowany w GMS, a urząd celny zabezpieczenia przekazuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do każdego karnetu następujące informacje:

- numer referencyjny zabezpieczenia (GRN);
- kod dostępu powiązany z GRN.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zmienić tego kodu dostępu.

Gdy składane jest zgłoszenie celne, powinno ono zawierać GRN oraz kod dostępu każdego karnetu. Urząd celny wyjścia sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia w systemie.

Zgłaszający przedkłada w urzędzie celnym wyjścia karnety w liczbie odpowiadającej wielokrotności 10 000 EUR w celu pokrycia kwoty długu (celnego), który może powstać (np. jeżeli kwota długu (celnego) wynosi 8 000 EUR, wystarczający jest jeden karnet, ale w przypadku kwoty 33 000 EUR konieczne są 4 karnety).

W przypadku procedury ciągłości działania karnet lub karnety należy przedstawić w urzędzie celnym wyjścia i są one przez ten urząd zatrzymywane.

Wzór karnetu jest zgodny ze wzorem znajdującym się w załączniku C3 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-06 do RW.

PRZEDSIĘBIORCY

Gwarant wpisuje na karnetach TC32 datę, do której karnet jest ważny. Data ważności nie może być dłuższa niż jeden rok od daty wydania.

4. Zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

4.1. Przepisy ogólne

4.1.1. Wprowadzenie

Art. 55a dodatku I do Konwencji

Art. 89 ust. 5 i art. 95 UKC

Art. 84 RD

Korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia, jest uproszczeniem przyznawanym na podstawie pozwolenia. Wymaga to złożenia wniosku przez wnioskodawcę i udzielenia pozwolenia przez właściwy organ.

4.1.2. Warunki ogólne

Wnioskodawca musi spełniać warunki określone w art. 57 i 75 dodatku I do Konwencji / art. 95 UKC i art. 84 RD (więcej informacji na ten temat znajduje się w części VI, pkt 2.1).

4.1.3. Obliczenie kwoty referencyjnej

Art. 74 dodatku I do Konwencji

Art. 155 RW

Korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia, jest ograniczone do wysokości kwoty referencyjnej. W celu zabezpieczenia interesów finansowych umawiających się stron oraz spełnienia wymagań osoby upoważnionej do korzystania z procedury kwotę referencyjną oblicza się z najwyższą starannością.

Kwota referencyjna odpowiada kwocie długu (celnego) mogącego powstać w związku z każdą operacją tranzytu wspólnego/unijnego, w odniesieniu do której złożono zabezpieczenie, w okresie od objęcia towarów operacją tranzytu wspólnego/unijnego do chwili zamknięcia procedury. Okres ten powinien stanowić typowy przykład działań osoby uprawnionej do korzystania z procedury związanych z procedurą tranzytu. W celu uwzględnienia wszystkich możliwych okoliczności przy obliczaniu kwoty referencyjnej należy

uwzględnić również przewóz towarów w okresach szczytowych lub towary, których osoba uprawniona do korzystania z procedury nie zgłasza regularnie do procedury tranzytu.

Do celów tego obliczenia bierze się pod uwagę najwyższe stawki długu (celnego) stosowane do towarów tego samego rodzaju w państwie urzędu celnego zabezpieczenia.

Urząd celny zabezpieczenia ustala kwotę referencyjną we współpracy z osobą uprawnioną do korzystania z procedury na podstawie informacji o towarach objętych procedurą tranzytu wspólnego/unijnego w ciągu ostatnich 12 miesięcy i szacowanej wielkości planowanych operacji w przyszłości. W porozumieniu z wnioskodawcą urząd celny zabezpieczenia może oszacować kwotę referencyjną, zaokrąglając sumy, tak by uzyskać pokrycie wymaganej kwoty. Jeżeli informacje takie są niedostępne, kwotę ustala się na 10 000 EUR na każdą operację tranzytową.

Urząd celny zabezpieczenia dokonuje przeglądu kwoty referencyjnej z własnej inicjatywy lub na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury i w razie potrzeby dokonuje korekty tej kwoty.

4.1.4. Kwota zabezpieczenia

Kwota referencyjna zabezpieczenia generalnego jest równa maksymalnej kwocie podanej w zobowiązaniu gwaranta, które wnioskodawca przedstawia urzędowi celnemu zabezpieczenia do zatwierdzenia.

4.1.5. Poświadczenie zabezpieczenia

Art. 79 dodatku I do Konwencji

Właściwe organy wydają osobie uprawnionej do korzystania z procedury poświadczenie (poświadczenie zabezpieczenia

Załącznik 72-04 do RW

generalnego TC31 i poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia TC33). W celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu poświadczeń i zabezpieczenia właściwe organy wydają więcej niż jedno poświadczenie tylko w uzasadnionych przypadkach i w liczbie, którą osoba uprawniona do korzystania z procedury uzasadni (na przykład jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury regularnie przedstawia zgłoszenia tranzytowe w kilku urzędach celnych).

Poświadczenie zabezpieczenia generalnego TC31 i poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia TC33 są przedstawiane tylko w przypadku procedury ciągłości działania.

Wzory poświadczeń są określone w załącznikach C5 i C6 do dodatku III do Konwencji / rozdziale VI i VII, załączniku 72-04 do RW.

Wzory te zostały zmienione w porównaniu ze starymi wzorami, ale wszystkie zmiany mają charakter wyłącznie techniczny.
Poświadczenia te są ważne przez 2 lata, ale możliwe jest ich przedłużenie o kolejne 2 lata.

Dokumenty te mogą być stosowane głównie w kontekście procedury ciągłości działania jako opcja awaryjna. Stare wzory powinny być akceptowane także i po dniu 1 maja 2016 r. aż do chwili, gdy państwa zastąpią te dokumenty wzorami określonymi w zmienionych przepisach unijnych i Konwencji zgodnie z zasadami dotyczącymi ponownej oceny pozwoleń (art. 251 RD i art. 71 Konwencji, dodatek I zmieniony w kwietniu 2016 r.).

4.1.6. Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury i przegląd kwoty referencyjnej

Art. 74 ust. 5 i 6 dodatku I do Konwencji

Osoba uprawniona do korzystania z procedury zapewnia, że kwota należna lub mogąca stać się należna, nie przekroczy kwoty

referencyjnej.

Monitorowanie kwoty referencyjnej jest zapewnione przez systemy (GMS i NCTS) dla każdej operacji tranzytu wspólnego/unijnego w chwili objęcia towarów procedurą tranzytu.

W przypadku procedury ciągłości działania właściwe organy opisują w pozwoleniu sposób kontroli. Mogą przy tym uwzględnić wnioski złożone przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury. W każdym przypadku metoda kontroli musi umożliwiać osobie uprawnionej do korzystania z procedury ustalenie, czy operacja tranzytowa, której dotyczy wniosek, nie spowoduje przekroczenia kwoty referencyjnej.

W tym względzie właściwe organy mogą w szczególności wymagać od osoby uprawnionej do korzystania z procedury co najmniej prowadzenia ewidencji wszystkich zgłoszeń tranzytowych przedstawionych w ramach procedury ciągłości działania oraz obliczonych lub oszacowanych należności celnych i innych opłat. W szczególności osoba ta może sprawdzać, czy nie nastąpiło przekroczenie kwoty referencyjnej, wpisując przy niej kwotę każdej operacji tranzytowej w chwili, gdy towary są zwalniane do procedury tranzytu. Następnie, gdy otrzyma informację, że operacja tranzytowa została zakończona, odlicza tę kwotę od kwoty referencyjnej. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może założyć, że operacja tranzytowa została zakończona w dniu, w którym towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia. Jeżeli zostanie powiadomiona, że procedura nie została zamknięta lub zakończyła się po terminie wyznaczonym przez urząd celny wyjścia, musi skorygować prowadzone rejestry z mocą wsteczną.

Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury stwierdzi, że może przekroczyć kwotę referencyjną, musi podjąć działania w związku z pozwoleniem i, jeśli to konieczne, zabezpieczeniem

przyszłych operacji tranzytowych.

Niepowiadomienie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury urzędu celnego zabezpieczenia o przekroczeniu kwoty referencyjnej w procedurze ciągłości działania może spowodować cofnięcie pozwolenia.

4.1.7. Stosowanie zabezpieczenia generalnego

Art. 76 dodatku I do Konwencji

Art. 154 RW

Zobowiązania składane przez gwaranta na potrzeby zabezpieczenia generalnego są składane w urzędzie celnym zabezpieczenia i tam zatwierdzane. Urząd ten musi je rejestrować w systemie GMS.

Urząd celny zabezpieczenia przekazuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do każdego zobowiązania następujące informacje:

- numer referencyjny zabezpieczenia (GRN);
- kod dostępu powiązany z GRN.

Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury urząd celny zabezpieczenia przypisuje jeden lub więcej dodatkowych kodów dostępu dla tego zabezpieczenia, do wykorzystania przez tę osobę lub przez jej przedstawicieli.

Gdy składane jest zgłoszenie celne, powinno ono zawierać GRN oraz właściwy kod dostępu. Urząd celny wyjścia sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia w systemie.

W przypadku procedury ciągłości działania należy przedstawić poświadczenie zabezpieczenia generalnego lub poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia (dalsze szczegóły znajdują się w pkt 4.1.5.).

Wzór zobowiązania gwaranta jest określony w załączniku C4 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-03 do RW. Jeżeli jednak wymagają tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne albo istnieje przyjęta praktyka, państwo może pozwolić, aby zobowiązanie było sporządzone w innej formie, pod warunkiem że dokument taki posiada taką samą moc prawną, jak zobowiązanie zawarte w tym formularzu.

4.1.8. Tymczasowy zakaz dotyczący korzystania z zabezpieczenia generalnego

Art. 77 dodatku I do Konwencji
Załącznik I do dodatku I do Konwencji

Art. 96 UKC

Korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, może zostać czasowo zakazane w następujących przypadkach:

- w okolicznościach szczególnych;
- w przypadku towarów, w odniesieniu do których udowodniono popełnienie nadużyć finansowych na dużą skalę przy korzystaniu z tego zabezpieczenia.

W przypadku procedury tranzytu unijnego decyzję o zakazie podejmuje Komisja, zaś w przypadku wspólnej procedury tranzytowej – Komisja Mieszana UE-EFTA.

Okoliczności szczególne oznaczają sytuację, w której w znacznej liczbie przypadków obejmujących więcej niż jedną osobę uprawnioną do korzystania z procedury i zagrażających sprawnemu przebiegowi procedury stwierdzono, że zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie generalne w obniżonej wysokości, w tym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, nie jest już wystarczające do zapewnienia zapłaty w wyznaczonym terminie długu (celnego) powstającego wraz z usunięciem niektórych rodzajów towarów spod procedury tranzytu wspólnego/unijnego.

Nadużycia finansowe na dużą skalę oznaczają sytuację, w której stwierdzono, że zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie generalne w obniżonej wysokości, w tym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, nie jest już wystarczające do zapewnienia zapłaty w wyznaczonym terminie długu (celnego) powstającego wraz z usunięciem niektórych rodzajów towarów spod procedury tranzytu wspólnego/unijnego. W tym przypadku należy uwzględnić ilość towarów usuniętych spod procedury tranzytu oraz okoliczności ich usunięcia, zwłaszcza jeżeli ma to związek z międzynarodową przestępczością zorganizowaną.

4.1.8.1. Zabezpieczenie pojedyncze wielokrotnego stosowania

Załącznik I do dodatku I do Konwencji

W przypadku czasowego zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego (w tym z obniżonej wysokości i ze zwolnienia) osoby uprawnione do korzystania z

Załącznik A2 do dodatku III do Konwencji

procedury mogą na wniosek korzystać z zabezpieczenia pojedynczego wielokrotnego stosowania, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- zabezpieczenie pojedyncze zostaje złożone w formie szczególnego dokumentu gwarancyjnego, obejmującego wyłącznie rodzaje towarów, o których mowa w decyzji o zakazie;
- zabezpieczenie pojedyncze może być stosowane tylko w urzędzie celnym wyjścia, określonym w dokumencie gwarancyjnym;
- może obejmować kilka równoległych lub następujących po sobie operacji tranzytowych, pod warunkiem że całkowita kwota odnosząca się do bieżących operacji, które nie zostały jeszcze zamknięte, nie przekracza kwoty referencyjnej zabezpieczenia pojedynczego. W takim przypadku urząd celny zabezpieczenia przypisuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury jeden początkowy kod dostępu do zabezpieczenia. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może przypisać jeden kod dostępu lub kilka takich kodów dla tego zabezpieczenia, do wykorzystania przez siebie lub przez swoich przedstawicieli;
- za każdym razem, gdy procedura w przypadku operacji tranzytowej objętej tym zabezpieczeniem pojedynczym zostaje zamknięta, odpowiadająca jej kwota zostaje zwolniona i może być ponownie wykorzystana do innej operacji, do wysokości maksymalnej kwoty zabezpieczenia.

Z zabezpieczenia pojedynczego wielokrotnego stosowania można korzystać tylko we wspólnych operacjach tranzytowych rozpoczynanych w państwach wspólnego tranzytu w urzędzie celnym wyjścia lub przez upoważnionych nadawców. Nie można z niego korzystać w przypadku operacji tranzytu unijnego rozpoczynanych w UE.

Jako kod zabezpieczenia w zgłoszeniu tranzytowym należy wskazać kod „9”. Kod ten nie występuje w przepisach UE.

4.1.8.2. Odstępstwo od decyzji o czasowym zakazie korzystania z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości (w tym ze zwolnienia)

Pomimo decyzji zakazującej czasowo korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości (w tym ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia) na korzystanie z zabezpieczenia generalnego można zezwolić, jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury spełnia następujące kryteria:

- jest w stanie wykazać, że w trakcie operacji tranzytu wspólnego/unijnego, które przeprowadziła w ciągu dwóch lat poprzedzających decyzję o zakazie, w odniesieniu do przedmiotowych towarów nie powstał żaden dług (celny); lub też w przypadku gdy w tym okresie dług celny powstał – jest w stanie wykazać, że długi te zostały w pełni zapłacone przez dłużnika/dłużników lub gwaranta w wyznaczonym terminie;
- wykaże, że posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz transportową, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych;
- jej wypłacalność uznaje się za udowodnioną, jeżeli ma ona dobrą sytuację finansową pozwalającą jej na wypełnianie zobowiązań, stosownie do rodzaju prowadzonej przez nią działalności gospodarczej;

To wyjątkowe wykorzystanie zabezpieczenia generalnego dotyczy zarówno operacji tranzytu wspólnego, jak i tranzytu unijnego.

W przypadku procedury ciągłości działania pole 8 poświadczenia zabezpieczenia TC31 powinno być opatrzone adnotacją: „NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209”. Załącznik B6 do dodatku III do Konwencji / dodatek D1 do załącznika 9 do PRD zawiera wszystkie wersje językowe tej adnotacji.

4.1.9. Unieważnienie i cofnięcie pozwolenia

Art. 80 dodatku I do Konwencji

Art. 27 i 28 UKC

W przypadku unieważnienia lub cofnięcia pozwolenia wcześniej wydanych poświadczeń nie można wykorzystywać do objęcia towarów procedurą tranzytu wspólnego/unijnego, a osoba uprawniona do korzystania z procedury zwraca je niezwłocznie do

urzędu zabezpieczenia.

Państwo, w którym znajduje się urząd celny zabezpieczenia, powiadamia Komisję o sposobie identyfikacji ważnych poświadczeń, które nie zostały jeszcze zwrócone.

Komisja przekaże tę informację pozostałym państwom.

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części VI, pkt 2.3.

4.2. Zmniejszenie poziomu zabezpieczenia generalnego i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

4.2.1. Wprowadzenie

Maksymalna wysokość kwoty zabezpieczenia, która z zasady jest równa kwocie referencyjnej, może ulec obniżeniu, pod warunkiem że osoba uprawniona do korzystania z procedury spełnia określone kryteria wiarygodności. Kwotę można obniżyć do 50% lub 30% kwoty referencyjnej lub można udzielić zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

4.2.2. Kryteria obniżenia kwoty zabezpieczenia

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części VI, pkt 3.1.

5. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

6. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

7. Załączniki

7.1. Wykaz gwarantów uprawnionych do wydawania karnetów zabezpieczenia pojedynczego TC32

(stan na dzień 1 maja 2016 r.)

Poniższy wykaz sporządzono na podstawie powiadomień otrzymanych do państw członkowskich i państw wspólnego tranzytu.

PAŃSTWO	GWARANT	UPRAWNIENIE WAŻNE OD:	UWAGI
BELGIA	-		
DANIA	**Danske Speditører** BØRSEN DK – 1217 København K	14.12.2006	
NIEMCY	-		
GRECJA	**Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδος Διεθνών Μεταφορών (ΟΦΑΕ)** Πατησίων 351 111 44 Αθήνα. ΕΛΛΑΔΑ **Greek Federation of International Road Transport Carriers (O.F.A.E)** Patision 351 111 44 Athens GRECJA	22.12.2006	
HISZPANIA	**ASTIC – Asociación del Transporte Internacional por Carretera** C/ López de Hoyos, 322 – 2ª planta 28043 Madrid	20.12.2006	
FRANCJA	-		
WŁOCHY	-		

NIDERLANDY	-		
AUSTRIA	-		
PORTUGALIA	-		
FINLANDIA	-		
SZWECJA	-		
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	-	-	-
Republika Czeska	**PST Ostrava, a.s.** Nádražní 112/969 CZ-702 00 Ostrava-Moravská Ostrava		
WĘGRY	**ROYAL SPED Szállítmányozói Zrt.** **EUROSPED Nemzetközi Fuvarozó és Szállítmányozó Zrt.** **TRIVIUM Oktatási és Kereskedelmi Kft.**	01.01.2016. 03.12.2015. 01.01.2016.	
	L&G Sped Szolgáltató Bt.	01.01.2016.	
	IBUSZ Utazási Irodák Kft.	09.12.2014.	
ISLANDIA	-		
NORWEGIA	-	-	-
POLSKA	**mBank S.A.** ul. Senatorska 18 00-950 Warszawa Polska	20.12.2006	
SŁOWACJA	-		
SZWAJCARIA	-		

CYPR	**-**		
ESTONIA	**-**		
ŁOTWA	**-**		
LITWA	**Lithuanian National Road Carriers' Association LINAVA** J. Basanavičiaus g. 45, LT-03506 Vilnius Litwa	6.12.2006	
MALTA	**-**		
SŁOWENIA	**-**		
CHORWACJA	**-**		
TURCJA	**-**		
BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII	**-**		
SERBIA	**-**		

7.2. Wykaz dróg wodnych

Belgia	a) kanał Terneuzen b) Skalda do Antwerpii c) kanały łączące Smeermaas lub Petit-Lanaye i Liège d) nowy kanał Skalda-Ren z portu w Antwerpii do Krammer w Niderlandach przez Wschodnią Skaldę, Eendracht, Slaakdam i Prins Hendrikpolder e) kanał Alberta f) kanał Willebroek
Niemcy	Wszystkie drogi wodne połączone z Renem, w tym Kanał Men-Dunaj, z wyłączeniem Dunaju i dopływów Dunaju.
Francja	a) Wielki Kanał Alzacki b) Mozela między Apach i Neuves-Maisons c) c) odcinki między Marckolsheim, Rhinau, Gerstheim, Strasburgiem i Gambsheim na francuskim brzegu Renu między Kembs i Vogelgrun
Luksemburg	Część skanalizowanej Mozeli między śluzą Apach-Schengen i Wasserbillig
Niderlandy	1. Reńskie drogi wodne we ścisłym znaczeniu tego terminu: a) połączenie Lobith–Amsterdam: - Ren, Waal, kanał Amsterdam–Ren b) połączenie na obszarze portu Lobith–Rotterdam: - Ren, Waal, Merwede, Noord, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg - Ren, Lek, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg c) połączenie Lobith–Dordrecht–Hansweert–Antwerpia: Ren, Waal, Merwede, Dordtse Kil lub Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde (kanał Wschodnia Skalda), przez Zuid–Beveland, Westerschelde (Zachodnia Skalda), Skalda d) połączenie Lobith–Dordrecht–Hansweert–Gandawa: Ren, Waal, Merwede, Dordtse Kil lub Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde (Wschodnia Skalda), kanał Zuid–Beveland, Westerschelde (Zachodnia Skalda), kanał Terneuzen e) połączenie Lobith–De Kempen–Smeermaas lub St.Pieter: wszystkie zwykle używane drogi wodne między tymi miejscami i połączeniami z następującymi drogami wodnymi; Ren, Waal, kanał Juliany, Dieze, Zuid–Willemsvaart, Kanał Wessem–Nederweert. 2. Uznaje się, że z reńskich dróg wodnych korzystają następujące

	statki: - statki przypływające Renem w kierunku Antwerpii lub Gandawy, lub - statki przypływające z Antwerpii lub Gandawy, mające opuścić obszar Niderlandów Renem, gdy przepływają przez port w Rotterdamie w celu przeładunku towarów objętych procedurą tranzytu na podstawie manifestu reńskiego lub w celu załadunku towarów, które mają być wywiezione z Niderlandów reńskimi drogami wodnymi prowadzącymi do Antwerpii lub Gandawy. 3. W praktyce drogę wodną istniejącą od 1975 r. prowadzącą do Antwerpii przez śluzę Kreekrak również uznaje się za reńską drogę wodną.
Szwajcaria	Ren do Bazylei

CZĘŚĆ IV STANDARDOWA PROCEDURA TRANZYTU W SYSTEMIE NCTS (NOWY SKOMPUTERYZOWANY SYSTEM TRANZYTOWY)

W niniejszej części przedstawiono standardową procedurę tranzytu realizowaną za pomocą Nowego Skomputeryzowanego Systemu Tranzytowego (NCTS).

Uwaga: W części V przedstawiono procedurę ciągłości działania stosowaną w sytuacji, kiedy nie można korzystać z systemu NCTS.

Rozdział 1 dotyczy standardowego zgłoszenia tranzytowego.

W rozdziale 2 omówiono formalności w urzędzie celnym wyjścia.

Rozdział 3 dotyczy formalności i zdarzeń podczas przewozu.

W rozdziale 4 omówiono formalności w urzędzie celnym przeznaczenia.

Rozdział 5 dotyczy Andory, San Marino i specjalnych obszarów podatkowych Unii.

Uwaga:

Niniejsze wyjaśnienia nie zastępują przewodników i instrukcji technicznych dotyczących korzystania z technicznych aplikacji systemu NCTS i odpowiedniego oprogramowania (FTSS + DDNTA).

ROZDZIAŁ 1 – STANDARDOWE ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE

1. Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale opisano standardową procedurę tranzytu w systemie NCTS.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne dotyczące standardowej procedury tranzytowej.

W pkt 3 omówiono stosowanie NCTS.

W pkt 4 omówiono załadunek towarów oraz wypełnienie zgłoszenia tranzytowego.

W pkt 5 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 6 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 7 został zastrzeżony dla szczególnych zasad krajowych.

Pkt 8 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 9 zawiera załącznik do rozdziału 1.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Źródła prawa to:

- art. 3 lit. d) i art. 24–28 dodatku I do Konwencji;
- tytuł I dodatku III do Konwencji;
- załączniki A1 i A2 do dodatku III do Konwencji;
- art. 5 pkt 12, art. 6 ust. 1, art. 158, 162, 163 i 170–174, UCC;
- art. 143 i 148 RD;
- art. 294 i 296 RW;
- dodatki D1, D2, F1, F2, G1 i G2 załącznika 9 do PRD.

3. NCTS

3.1. Organizacja systemu NCTS

NCTS to skomputeryzowany system tranzytowy oparty na wymianie komunikatów elektronicznych. Komunikaty te zastępują szereg dokumentów papierowych i niektóre formalności związane z systemem tranzytowym.

Elektroniczna wymiana komunikatów odbywa się w trzech obszarach:

- między przedsiębiorcami i administracją celną („obszar zewnętrzny”);
- między urzędami celnymi tego samego państwa („obszar krajowy”);
- między administracjami celnymi poszczególnych państw oraz między administracjami celnymi i Komisją („obszar wspólny”).

Podstawowe elementy i komunikaty stosowane w systemie NCTS to:

- zgłoszenie tranzytowe przedstawiane w formie elektronicznej – komunikat „Dane zgłoszenia” (IE015);
- numer ewidencyjny (MRN) – niepowtarzalny numer referencyjny nadawany zgłoszeniu tranzytowemu przez właściwy organ i drukowany na dokumencie TAD/TSAD oraz na wykazie LoI/TSLoI w celu identyfikacji operacji tranzytowej;
- TAD/TSAD, który jest drukowany w urzędzie celnym wyjścia lub w siedzibie przedsiębiorcy po zwolnieniu towarów do tranzytu i który towarzyszy towarom od miejsca wyjścia do miejsca przeznaczenia;
- komunikat „Wyprzedzająca informacja o przybyciu towarów – AAR” (IE001) wysyłany przez urząd celny wyjścia do

zadeklarowanego urzędu celnego przeznaczenia podanego w zgłoszeniu;

- komunikat „Wyprzedzająca informacja o tranzycie – ATR” (IE050) wysyłany przez urząd celny wyjścia do zadeklarowanego urzędu celnego (urzędów celnych) tranzytu, informujący o przewidywanym przekroczeniu granicy przez towary;
- „Komunikat o przekroczeniu granicy – NCF” (IE118) wysyłany przez faktyczny urząd celny tranzytowy do urzędu celnego wyjścia, powiadamiający o przekroczeniu granicy przez towary;
- „Komunikat o przybyciu towaru – AA” (IE006) wysyłany przez faktyczny urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia po przybyciu towarów;
- komunikat „Wyniki kontroli” (IE018) wysyłany przez faktyczny urząd celny przeznaczenia do urzędu celnego wyjścia (po sprawdzeniu towarów, jeśli jest to konieczne).

3.2. Zakres systemu NCTS

System NCTS ma obowiązkowe zastosowanie do wszystkich operacji tranzytowych wspólnego/unijnego tranzytu bez względu na stosowany rodzaj transportu, z wyjątkiem procedur, w których jako zgłoszenie tranzytowe służy dokument handlowy (jak np. procedury tranzytowe w transporcie lotniczym, morskim lub kolejowym, gdzie jako zgłoszenie tranzytowe stosowany jest manifest lub list przewozowy CIM).

3.3. Dostęp przedsiębiorców do systemu NCTS

Zasadniczo przedsiębiorcy mają następujące możliwości dostępu do systemu NCTS:

- bezpośrednie wprowadzanie danych przez przedsiębiorcę (Direct Trader Input), w tym wprowadzanie danych poprzez

stronę internetową administracji celnej;

- przekaz danych drogą elektroniczną (Electronic Data Interchange, EDI);
- wprowadzanie danych w urzędzie celnym.

W celu uzyskania szczegółowych informacji dotyczących dostępu do systemu NCTS należy skontaktować się z krajowymi organami celnymi.

4. Procedura dokonywania zgłoszenia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- załadunku towarów (pkt 2.1);
- zgłoszenia tranzytowego (pkt 2.2).

4.1. Załadunek

Art. 24 dodatku I do Konwencji

Art. 296 RW

Każde zgłoszenie tranzytowe może dotyczyć wyłącznie towarów objętych procedurą tranzytu wspólnego/unijnego, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia z wykorzystaniem pojedynczego środka transportu, w kontenerze lub w paczce (np. osiem paczek załadowanych na jedną przyczepę).

Jedno zgłoszenie tranzytowe może jednak obejmować towary, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia w więcej niż jednym kontenerze lub w więcej niż jednej paczce, jeżeli takie kontenery lub paczki są ładowane na pojedynczy środek transportu.

Następujące środki transportu są traktowane jako jeden środek transportu, o ile przewożone nimi towary mają pozostawać razem:

- pojazd drogowy z jedną lub kilkoma przyczepami lub naczepami;

- zestaw połączonych wagonów lub platform kolejowych;
- zespół statków, które tworzą jedną całość.

Jeżeli przesyłka jest rozdzielona na dwa środki transportu, wymagane są odrębne zgłoszenia tranzytowe dla towarów załadowanych na każdy środek transportu, mimo iż wszystkie towary są przewożone z tego samego urzędu celnego wyjścia do tego samego urzędu celnego przeznaczenia.

Z drugiej strony jeden środek transportu może być wykorzystywany do załadunku towarów w więcej niż jednym urzędzie celnym wyjścia i do ich wyładunku w więcej niż jednym urzędzie celnym przeznaczenia.

Jeżeli towary są załadowywane na jeden środek transportu w więcej niż jednym urzędzie celnym wyjścia, w każdym urzędzie celnym wyjścia należy dla każdej z przesyłek złożyć odrębne zgłoszenia tranzytowe dotyczące towarów załadowanych w tym urzędzie.

Przykład:

W urzędzie celnym wyjścia A trzy paczki załadowane na samochód ciężarowy są objęte jednym zgłoszeniem tranzytowym i te paczki mają być dostarczone do urzędu celnego przeznaczenia C. Następnie w kolejnym urzędzie celnym wyjścia B dodano pięć paczek i załadowano je na ten sam samochód ciężarowy, mający je dostarczyć do tego samego urzędu celnego przeznaczenia C. Te pięć paczek musi być objętych nowym zgłoszeniem tranzytowym.

Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 3 Konwencji, tej samej osobie uprawnionej do korzystania z procedury można wydać wiele zgłoszeń tranzytowych dla towarów przewożonych jednym środkiem transportu i do tego samego miejsca przeznaczenia lub do większej liczby miejsc przeznaczenia. Dla każdego takiego zgłoszenia należy złożyć zabezpieczenie.

Przykład:

W urzędzie celnym wyjścia A dwie paczki załadowane na samochód ciężarowy są objęte jednym zgłoszeniem tranzytowym, a miejscem przeznaczenia jest urząd celny przeznaczenia, zaś trzy paczki są objęte innym zgłoszeniem tranzytowym, a ich miejscem przeznaczenia jest urząd celny przeznaczenia D. W urzędach celnych przeznaczenia (C i D) następuje rozładunek paczek, a operacje tranzytowe są zakończone.

4.2. Zgłoszenie tranzytowe (IE015)

4.2.1. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego

Załączniki A1 i B1do dodatku III do Konwencji

Art. 5 pkt 12 UKC

Dodatki C2, D1 i D2 do załącznika 9 do PRD

Należy podkreślić, że określenie **„zgłoszenie tranzytowe”** ma dwa znaczenia. Po pierwsze, **„zgłoszenie tranzytowe”** oznacza zgłoszenie, w którym osoba w określony sposób i za pomocą wymaganego formularza wyraża wolę objęcia towarów procedurą tranzytu; po drugie, oznacza ono również dane zgłoszenia tranzytowego, tj. „Dane zgłoszenia (IE015)” i wydruk takiego zgłoszenia w postaci tranzytowego dokumentu towarzyszącego (TAD). W kolejnych rozdziałach określenie „zgłoszenie tranzytowe” jest używane w pierwszym znaczeniu.

W celu wypełnienia zgłoszenia tranzytowego (komunikat IE015) należy wypełnić wszystkie pola obowiązkowe. Dane obowiązkowe to: rodzaj zgłoszenia (pole 1), całkowita liczba pozycji (pole 5), kraj wysyłki (pole 15a), kraj przeznaczenia (pole 17a), kontener tak/nie (pole 19), paczki i opis towarów; znaki i numery; numer(-y) kontenerów; liczba i rodzaj (pole 31), całkowita masa brutto (pole 35), przedstawione dokumenty/poświadczenia/uwagi szczególne (pole 44), główny zobowiązany/przedstawiciel (pole 50)[7], rodzaj

[7] „Główny zobowiązany” oznacza „osobę uprawnioną do korzystania z procedury” w rozumieniu art. 3 lit. f) dodatku I do Konwencji i art. 5 pkt 35 UKC.

zabezpieczenia, numer zabezpieczenia i kod dostępu (pole 52), urząd celny przeznaczenia (pole 53).

W określonych okolicznościach niektóre dane opcjonalne nabierają charakteru danych obowiązkowych. Do takich opcjonalnych danych należą: odbiorca (pole 8), znaki i przynależność państwowa środka transportu przy wyjściu (pole 18), przynależność państwowa przy przekraczaniu granicy (pole 21), liczba pozycji (pole 32), kod towaru (pole 33), poprzednie dokumenty (pole 40) oraz urząd celny tranzytowy (pole 51).

Załączniki A3–A6 do dodatku III do Konwencji

Załączniki F1 i F2, załącznik 9 do Konwencji

Ponadto mogą być również wymagane następujące dane opcjonalne: nadawca (pole 2), całkowita liczba opakowań (pole 6), numer referencyjny (pole 7), znak środka transportu przekraczającego granicę (pole 21), rodzaj środka transportu przekraczającego granicę (pole 21), rodzaj transportu na granicy (pole 25), rodzaj transportu wewnętrznego (pole 26), miejsce załadunku (pole 27), uzgodnione miejsce towarów/miejsce towarów wynikające z upoważnienia (pole 30), masa netto (pole 38).

Do celów systemu NCTS wymaganych jest szereg dodatkowych kodów. Zostały one określone w załącznikach A2 i B1 do dodatku III do Konwencji / dodatkach C2, D1 i D2 do załącznika 9 do PRD. Te dodatkowe kody to: kody państw, kody języka, kody towarów, kody przedstawionych dokumentów i świadectw, kody informacji dodatkowych/ adnotacji specjalnych i numery referencyjne urzędów celnych, kody opakowań, kody poprzednich dokumentów, kody rodzajów transportu, kody przesyłek pocztowych i innych oraz kody zabezpieczeń.

Zgłoszenia tranzytowe wypełnia się w jednym z języków urzędowych umawiających się stron, uznanym przez właściwe organy w państwie wyjścia.

Przedsiębiorcy powinni wypełniać zgłoszenie tranzytowe (IE015)

prawidłowo, tak by nie było ono odrzucane przez system NCTS.

Jeśli zgłoszenie tranzytowe zostanie odrzucone przez NCTS, zgłaszający jest powiadamiany o przyczynie odrzucenia i może dokonać niezbędnych zmian w zgłoszeniu lub złożyć nowe zgłoszenie.

Operacja tranzytowa może obejmować maksymalnie 999 pozycji towarowych. Każda pozycja towarowa w zgłoszeniu musi zostać wprowadzona do NCTS i jest drukowana na tranzytowym dokumencie towarzyszącym (TAD) lub wykazie pozycji (LoI). Wykaz LoI jest drukowany w przypadku, gdy zgłoszenie tranzytowe obejmuje więcej niż jedną pozycję towarową, Wykaz ten jest załączany do dokumentu TAD, który w polu 31 zawiera odniesienie do LoI.

Jeżeli zgłoszono więcej niż jedną pozycję towarową, do TAD, zawierającego w polu 31 odniesienie do LoI, wprowadza się na poziomie pozycji (w LoI) następujące dane:

- państwo wysyłki (pole 15), jeżeli jest więcej niż jedno;
- państwo przeznaczenia (pole 17), jeżeli jest więcej niż jedno;
- opis towarów (pole 31);
- numer pozycji (pole 32);
- kod towaru, w stosownych przypadkach (pole 33);
- masa brutto (kg) (pole 35);
- masa netto (kg) (pole 38);
- nadawca (pole 2) i odbiorca (pole 8);
- deklaracja skrócona, poprzedni dokument (pole 40); oraz – w stosownych przypadkach – dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty itp. (pole 44).

Numeracja pozycji musi zaczynać się od 1 i być rosnąca.

4.2.2. Przesyłki mieszane

Art. 28 dodatku I do Konwencji

Art. 294 RW

Dodatek D1 do załącznika 9 do PRD

Załącznik B do RW

Zasadniczo przesyłki, które zawierają zarówno towary nieunijne przemieszczane w procedurze tranzytowej T1, jak i towary unijne przemieszczane w procedurze tranzytowej T2/T2F, są objęte jednym zgłoszeniem tranzytowym, które wraz z LoI jest załączane do dokumentu TAD. Dokument TAD zawiera informacje na temat LoI oraz zestawienie LoI stosowanych dla towarów o różnym statusie.

Alternatywnym rozwiązaniem jest sporządzenie odrębnych zgłoszeń tranzytowych (np. zgłoszenia tranzytowego T1 dla towarów nieunijnych oraz zgłoszenia tranzytowego T2 lub T2F dla towarów unijnych).

Uwaga: Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu (i przemieszczane na obszarze celnym Unii) mogą być przewożone tym samym środkiem transportu co towary objęte procedurą tranzytu. W takim przypadku zgłoszenie tranzytowe dotyczy tylko towarów objętych procedurą tranzytu.

PRZEDSIĘBIORCY

W przypadku przesyłek mieszanych na poziomie zgłoszenia wprowadzany jest rodzaj zgłoszenia oznaczony kodem „T”, który dotyczy zgłoszenia jako całości. Rzeczywisty status każdej pozycji towarowej (T1, T2 lub T2F) jest wprowadzany do NCTS na poziomie pozycji towarowej i drukowany na wykazie pozycji.

4.2.3. Złożenie zgłoszenia tranzytowego

Złożenie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury zgłoszenia tranzytowego IE015 za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych czyni ją odpowiedzialną za:

a) dokładność informacji podawanej w zgłoszeniu;

b) autentyczność załączonych dokumentów;

c) przestrzeganie wszystkich obowiązków związanych z objęciem określonych towarów procedurą tranzytu wspólnego/unijnego.

Uwierzytelnienie zgłoszenia podlega warunkom obowiązującym w państwie wyjścia.

PRZEDSIĘBIORCY
Osoba uprawniona do korzystania z procedury powinna skontaktować się z administracją celną celem określenia sposobu uwierzytelnienia zgłoszenia tranzytowego złożonego drogą elektroniczną.

4.2.4. Zgłoszenie tranzytowe/ bezpieczeństwo

Art. 127 i 128 UKC

Przed przybyciem towarów na obszar celny Unii w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia składa się przywozową deklarację skróconą (PDS).

Art. 104 i 105–109 RD

Art. 182 RW

Ten urząd celny zapewnia przeprowadzenie na podstawie tej deklaracji oceny ryzyka transakcji, analizując dane pod kątem kryteriów ryzyka.

Art. 106 ust. 3 zmieniony PRD

Termin na złożenie PDS jest bezpośrednio związany z rodzajem transportu i wynosi:

a) transport drogowy – co najmniej jedną godzinę przed przybyciem;

b) transport kolejowy:

- jeżeli podróż pociągiem z ostatniego dworca kolejowego znajdującego się w państwie trzecim do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia trwa krócej niż dwie godziny – najpóźniej jedną godzinę przed przybyciem;
- we wszystkich pozostałych przypadkach – co najmniej dwie godziny przed przybyciem;

c) transport śródlądowymi drogami wodnymi – co najmniej dwie godziny

przed przybyciem;

d) morskie przesyłki kontenerowe – co najmniej 24 godziny przed załadunkiem w porcie wyjścia;

e) morskie przesyłki masowe/luzem – co najmniej cztery godziny przed przybyciem;

f) w przypadku gdy towary przybywają z jednej z następujących lokalizacji:

- Grenlandia,
- Wyspy Owcze,
- Islandia,
- porty na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, Morzu Czarnym i Morzu Śródziemnym,
- wszystkie porty w Maroku,

co najmniej dwie godziny przed przybyciem;

g) w przypadku przemieszczania towarów między terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Unii i francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą lub Wyspami Kanaryjskimi, jeżeli transport trwa krócej niż 24 godziny – co najmniej dwie godziny przed przybyciem;

h) w przypadku transportu lotniczego – następujące terminy:

- dla lotów trwających krócej niż cztery godziny – najpóźniej do czasu rzeczywistego odlotu statku powietrznego;
- dla wszystkich pozostałych lotów – co najmniej dwie godziny przed przybyciem.

PDS nie jest wymagany:

a) w odniesieniu do towarów wymienionych w art. 104 RD,

b) jeżeli w umowach międzynarodowych między Unią i państwami trzecimi przewiduje się uznawanie kontroli w zakresie bezpieczeństwa i ochrony

przeprowadzanych w tych państwach jako państwach wywozu zgodnie z art. 127 ust. 2 lit. b) UKC. Dotyczy to następujących państw: Norwegia, Szwajcaria, Lichtenstein, Andora i San Marino.

PDS składają przewoźnik lub, niezależnie od obowiązku przewoźnika, następujące osoby:

Art. 130 ust. 1 UKC

a) importer lub odbiorca lub inna osoba, w której imieniu lub na której rzecz działa przewoźnik; lub

b) osoba, która może przedstawić towary lub doprowadzić do ich przedstawienia właściwym organom celnym;

PDS jest sporządzany elektronicznie za pomocą systemu kontroli przywozu (ICS).

Alternatywnie można użyć NCTS, pod warunkiem że:

a) procedura tranzytu rozpoczyna się na zewnętrznej granicy Unii przy wprowadzaniu towarów,

b) dane zawierają elementy wymagane dla PDS.

W tym przypadku w urzędzie celnym wprowadzenia, który jest także urzędem celnym wyjścia, składa się zgłoszenie tranzytowe/bezpieczeństwo (komunikat IE015) zawierające dane dotyczące tranzytu, jak również dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony. Po dokonaniu oceny ryzyka i zwolnieniu towarów do tranzytu drukuje się tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo (TSAD) oraz tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo (TSLoI). Wzory dokumentu TSAD i wykazu TSLoI znajdują się w dodatkach G1 i G2 do załącznika 9 do PRD.

Wszelkie odniesienia do TAD i LoI mają zastosowanie również do TSAD i TSLoI.

5. Sytuacje szczególne

5.1. Umowy między Unią i innymi państwami dotyczące bezpieczeństwa i ochrony danych

Państwa wspólnego tranzytu, za wyjątkiem Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu, nie zawarły szczególnych umów z Unią w zakresie uznawania kontroli bezpieczeństwa i

ochrony przeprowadzanych w tych państwach jako państwach wywozu.

Oznacza to, że przy wprowadzaniu towarów na obszar celny Unii z tych państw, które nie zawarły szczególnych umów z Unia, przedsiębiorcy są zobowiązani do przedłożenia PDS zgodnie z przepisami celnymi Unii, przy czym mają oni dwie możliwości:

• przedłożyć PDS za pomocą systemu kontroli przywozu (ICS),

• albo skorzystać z NCTS, jeżeli dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony mogą zostać ujęte w zgłoszeniu tranzytowym.

Ta druga opcja jest możliwa, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- NCTS w tych państwach akceptuje zgłoszenia składane przez przedsiębiorców, które zawierają dane dotyczące tranzytu oraz dane PDS;
- TSAD i TSLoI są drukowane jako równoważniki TAD i LoI;
- NCTS w tych państwach może odbierać i przekazywać dalej do państw UE i innych umawiających się stron dane PDS wraz z danymi dotyczącymi tranzytu oraz otrzymuje dane PDS transmitowane z państw UE i innych umawiających się stron do tych państw (występujących jako państwo tranzytu i przeznaczenia);
- państwa UE uznają i akceptują takie dane dotyczące wspólnego zgłoszenia tranzytowego do celów zarówno wspólnej procedury tranzytowej, jak i danych PDA, bez żadnej zmiany prawnej ani rozszerzania zakresu Konwencji, w oparciu o właściwe przepisy UKC;
- pozostałe umawiające się strony uznają dane dotyczące tranzytu i dane PDS, jak również TSAD i TSLoI, przedstawiane w jednym z ich urzędów celnych, jako równoważniki TAD i LoI, pod warunkiem że zawierają one wszelkie niezbędne dane dotyczące tranzytu.

5.2. Zasady mające zastosowanie do towarów z opakowaniem

Do towarów z opakowaniem stosuje się następujące zasady:

a) towary nieunijne z opakowaniem niemającym statusu unijnego

Należy wypełnić jedno zgłoszenie T1 dla towarów i ich opakowania.

b) towary nieunijne z opakowaniem mającym status unijny

We wszystkich przypadkach należy wypełnić jedno zgłoszenie T1 dla towarów i ich opakowania.

c) towary unijne, o których mowa w art. 189 RD, z opakowaniem niemającym statusu unijnego

Należy wypełnić jedno zgłoszenie T1 dla towarów i ich opakowania.

Jednakże w przypadku gdy takie towary nie są wywożone z obszaru celnego, lecz są dopuszczane do obrotu, można względem nich zastosować unijny status celny wyłącznie po przedłożeniu dokumentu T2L wydanego z mocą wsteczną.

Niezależnie od ewentualnego zwrotu refundacji wywozowej dla produktów rolnych taki dokument T2L można uzyskać wyłącznie po zapłacie należności celnej mającej zastosowanie do opakowania.

d) towary unijne z opakowaniem niemającym statusu unijnego wywożone z obszaru celnego UE do państwa trzeciego innego niż państwo wspólnego tranzytu

Należy wypełnić zgłoszenie T1 dla opakowania, tak aby w przypadku wprowadzenia opakowania do obrotu nie korzystało ono niesłusznie z unijnego statusu celnego towarów. Dokument taki musi być opatrzony jedną z następujących adnotacji:

BG	Общностни стоки
CS	zboží Unie
DA	fælleskabsvarer
DE	Unionswaren
EE	Ühenduse kaup
EL	κοινοτικά εμπορεύματα
ES	mercancías communitarias
FR	marchandises communautaires
IT	merci unionali;

LV	Savienības preces
LT	Bendrijos prekės
HU	közösségi áruk
MT	Merkanzija Komunitarja
NL	communautaire goederen
PL	towary unijne
PT	mercadorias comunitárias
RO	Mărfuri unionale
SI	skupnostno blago
SK	Tovar Únie
FI	unionitavaroita
SV	gemenskapsvaror
EN	Union goods
HR	Roba Unije

- wywożone do jednego z państw wspólnego tranzytu

Należy wypełnić jedno zgłoszenie T1 dla towarów i ich opakowania. Zgłoszenie należy opatrzyć adnotacjami „towary unijne” (jak powyżej) oraz „opakowania T1” (jak poniżej).

2) wysyłane do innego państwa członkowskiego w przypadku, o którym mowa w art. 227 UKC

Wypełnia się jedno zgłoszenie T2 dla towarów i ich opakowania po zapłacie należności celnej mającej zastosowanie do opakowania.

Jeżeli zainteresowana osoba nie chce uiścić należności celnej za opakowanie, na zgłoszeniu T2 należy umieścić jedną z następujących adnotacji:

BG	T1 колети
CS	obal T1
DA	T1 emballager
DE	T1-Umschließungen
EE	T1-pakend

EL	συσκευασία T1
ES	envases T1
FR	emballages T1
IT	imballaggi T1
LV	T1 iepakojums
LT	T1 pakuotė
HU	T1 göngyölegek
MT	Ippakkjar T1
NL	T1-verpakkingsmiddelen
PL	opakowania T1
PT	embalagens T1
RO	Ambalaje T1
SI	pakiranje T1
SK	Obal T1
FI	T1-pakkaus
SV	T1-förpackning
EN	T1 packaging
HR	T1 pakiranje

3) wysyłane do innego państwa członkowskiego w przypadkach innych niż te, o których mowa w pkt 2) powyżej

Nie trzeba wypełniać zgłoszenia do tranzytu unijnego po zapłacie należności celnej mającej zastosowanie do opakowania.

Jeżeli zainteresowana osoba nie chce uiścić należności celnej mającej zastosowanie do opakowania, należy je wówczas objąć procedurą T1.

e) przesyłki mieszane

1) przesyłki zawierające w jednym opakowaniu towary objęte procedurą T1 oraz towary objęte procedurą T2

Należy wypełnić oddzielne zgłoszenia zgodnie ze statusem towarów. W polu 31 należy wykazać ilości odrębnych przesyłek oraz, w górnej części pola, opis i liczbę

innych dokumentów wypełnionych dla danych przesyłek mieszanych. Zgłoszenia muszą być opatrzone jedną z następujących adnotacji:

BG	Общностни колети
CS	obal Unie
DA	fælleskabsemballager
DE	gemeinschaftliche Umschließungen
EE	Ühenduse pakend
EL	κοινοτική συσκευασία
ES	envases comunitarios
FR	emballages communautaires
IT	imballaggi unionali
LV	Savienības iepakojums
LT	Bendrijos pakuotė
HU	közösségi göngyölegek
MT	Ippakkjar Komunitarju
NL	communautaire verpakkingsmiddelen
PL	opakowania unijne
PT	embalagens comunitárias
RO	Ambalaje unionale
SI	skupnostno pakiranje
SK	Obal Únie
FI	yhteisöpakkaus
SV	gemenskapsförpackning
EN	Union packaging
HR	Pakiranje Unije

Jeżeli przesyłka mieszana jest zapakowana w opakowanie T1, należy wypełnić jedno zgłoszenie T1 dla towarów i ich opakowania.

2) przesyłki mieszane zawierające w jednym opakowaniu towary objęte procedurą T1 oraz towary nieobjęte procedurą tranzytu

Należy dokonać jednego zgłoszenia. W polu 31 należy wykazać ilości i rodzaje towarów w odrębnych przesyłkach objętych procedurą T1 oraz wpisać jedną z

następujących adnotacji:

BG	Стоки не обхванати от транзитен режим
CS	zboží není v režimu tranzitu
DA	varer ikke omfattet af forsendelsesprocedure
DE	nicht im Versandverfahren befindliche Waren
EE	Kaubad ei ole transiidi protseduuril
EL	Εμπορεύματα εκτός διαδικασίας διαμετακόμισης
ES	mercancías fuera del procedimento de tránsito
FR	marchandises hors procédure de transit
IT	merci non vincolate ad una procedura di transito
LV	Precēm nav piemērota tranzīta procedūra
LT	Prekės, kurioms neįforminta tranzito procedūra
HU	nem továbbítási eljárás alá tartozó áruk
MT	Merkanzija mhux koperta bi proċedura ta' transitu
NL	geen douanevervoer
PL	towary nieprzewożone w procedurze tranzytu
PT	mercadorias não cobertas por um procedimento de trânsito
RO	Mărfuri neplasate în regim de tranzit
SI	blago, ki ni krito s tranzitnim postopkom
SK	Tovar nie je v tranzitnom režime
FI	tavaroita, jotka eivät sisälly passitusmenettelyyn
SV	varor ej under transitering
EN	goods not covered by a transit procedure
HR	Roba koja nije u postupku provoza

5.3. Towary przewożone przez podróżnych w ich bagażu

Art. 210 RW

Organy administracji są zobowiązane do stosowania przepisów art. 210 RW (ustalanie unijnego statusu celnego towarów) w przypadku towarów przewożonych przez podróżnych w ich bagażu, nieprzeznaczonych do wykorzystania w celach handlowych.

W chwili wprowadzenia towarów na obszar celny Unii pasażerowie z państw

trzecich mogą je jednak objąć procedurą tranzytu unijnego.

5.4. Transport towarów unijnych do państwa wspólnego tranzytu, z państwa wspólnego tranzytu lub przez obszar takiego państwa

Jeżeli towary unijne są wprowadzane na obszar jednego lub kilku państw wspólnego tranzytu lub są przez nie przewożone, zaleca się przestrzeganie następujących zasad w celu umożliwienia szybkiego przekraczania granicy:

a) jeżeli towary są przewożone między dwoma punktami znajdującymi się na obszarze celnym Unii przez obszar jednego lub kilku państw wspólnego tranzytu lub z obszaru celnego Unii na terytorium państwa wspólnego tranzytu, zaleca się objąć te towary procedurą tranzytu unijnego/wspólnego w urzędzie celnym właściwym dla siedziby osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub dla miejsca załadunku towarów do przemieszczania w ramach procedury tranzytu unijnego/wspólnego lub, najpóźniej, przed wspólną strefą przygraniczną Unii i państwa wspólnego tranzytu w celu uniknięcia opóźnień w przekraczaniu granicy. Zaleca się również zakończenie przemieszczania w ramach procedury tranzytu unijnego/wspólnego przed strefą przygraniczną Unii i państwa wspólnego tranzytu, o ile jest to możliwe;

b) właściwe organy państw członkowskich i państw wspólnego tranzytu dbają o to, aby zainteresowani przedsiębiorcy byli oficjalnie i odpowiednio poinformowani o przepisach i aby byli świadomi korzyści wynikających ze stosowania zasad określonych w lit. a) w celu uniknięcia, w miarę możliwości, praktycznych utrudnień na granicach Unii z państwami wspólnego tranzytu.

<u>Tranzyt przez terytorium państwa wspólnego tranzytu</u>

Przemieszczanie towarów unijnych z jednego miejsca w Unii do drugiego przez państwo wspólnego tranzytu może być objęte procedurą tranzytu T2, T2F lub T1 (zob. część I, pkt 4.1.2.1.).

<u>Przemieszczanie towarów unijnych do państwa wspólnego tranzytu</u>

Jeżeli towary unijne są wywożone z obszaru celnego Unii do państwa wspólnego tranzytu, a procedura tranzytowa po wywozie rozpoczyna się w

Art. 189 RD

Unii, towary te są objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego (T2) w Unii, a następnie procedura ta jest kontynuowana jako wspólna procedura tranzytowa w państwach wspólnego tranzytu.

W wyjątkowych przypadkach zastosowanie ma jednak procedura unijnego tranzytu zewnętrznego, która jest kontynuowana jako wspólna procedura tranzytowa w państwach wspólnego tranzytu. Przypadki te są następujące:

a) towary unijne zostały poddane formalnościom celnym wywozowym w celu udzielenia zwrotów przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR);

b) towary unijne pochodzą z zapasów interwencyjnych, podlegają środkom kontroli w zakresie stosowania lub przeznaczenia i zostały poddane formalnościom celnym przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR);

c) towary unijne kwalifikują się do otrzymania zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych, pod warunkiem że zostaną objęte procedurą tranzytu zewnętrznego zgodnie z art. 118 ust. 4 UKC.

Powrotna wysyłka towarów unijnych z państwa wspólnego tranzytu

a) Towary unijne wprowadzone na obszar państwa wspólnego tranzytu w ramach procedury T2 mogą być powrotnie wysłane w ramach tej procedury, pod warunkiem że:

- pozostawały one przez cały czas pod kontrolą organów celnych tego państwa w celu zapewnienia niezmienności ich tożsamości i stanu;
- nie zostały one objęte w tym państwie wspólnego tranzytu procedurą celną inną niż tranzyt lub składowanie*, z wyjątkiem towarów, które zostały czasowo dopuszczone w celu wystawienia na targach lub podobnej wystawie publicznej;

* W przypadku towarów składowanych ponowna wysyłka musi nastąpić w ciągu pięciu lat (lub

– w przypadku towarów składowanych z działów 1–24 Systemu Zharmonizowanego – w ciągu 6 miesięcy), pod warunkiem że towary były składowane w specjalnych miejscach i zostały poddane tylko takim czynnościom, które były niezbędne do utrzymania ich w niezmienionym stanie lub do podziału przesyłki bez wymiany opakowania, a wszelkie czynności były dokonywane pod dozorem celnym.

- zgłoszenie T2 lub T2F lub dowolny dokument będący dowodem na unijny status celny towarów, wydane przez państwo wspólnego tranzytu, są opatrzone numerem ewidencyjnym MRN zgłoszenia lub dowodu unijnego statusu celnego towarów, na podstawie którego towary przybyły do tego państwa wspólnego tranzytu.

b) W przypadku wywozu bez zastosowania procedury tranzytu państwa wspólnego tranzytu nie mogą wystawić dokumentu T2 ani T2F z powodu braku wcześniejszego zgłoszenia tranzytowego. W związku z powyższym powrotnej wysyłki należy dokonać z zastosowaniem procedury T1. W chwili ponownego wprowadzenia do Unii przesyłkę należy traktować jako przywóz towarów nieunijnych.

<u>Działania w przypadku powrotnego wprowadzenia na obszar celny Unii towarów powrotnie wysyłanych</u>

a) Jeżeli towary unijne są powrotnie wysyłane z państwa wspólnego tranzytu do miejsca przeznaczenia w Unii, są one przewożone na podstawie zgłoszenia T2 lub T2F lub dokumentu równoważnego (np. listu przewozowego CIM-T2).

b) W celu ustalenia, w państwie członkowskim przeznaczenia, czy operacja jest przemieszczaniem towarów między dwoma miejscami w Unii, która została przerwana w państwie wspólnego tranzytu, czy też jest powrotnym wprowadzeniem towarów na obszar celny Unii po ostatecznym bądź czasowym wywozie z Unii, należy przestrzegać następujących zasad:

- W celu zakończenia operacji tranzytowej należy w urzędzie celnym przeznaczenia przedstawić towary i zgłoszenie T2 lub T2F lub dokument równoważny.

- Urząd ten odpowiada za podjęcie decyzji o niezwłocznym zwolnieniu

towarów lub objęciu ich procedurą celną.

- Towary zwalnia się niezwłocznie w przypadku, gdy zgłoszenie T2 lub T2F lub dokument równoważny nie zawierają odniesienia do wcześniejszego wywozu z obszaru celnego Unii.

  W przypadku wątpliwości urząd celny przeznaczenia może zażądać od odbiorcy dowodów (np. okazania faktury z numerami identyfikacyjnymi VAT nadawcy i odbiorcy zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE z późniejszymi zmianami lub okazania elektronicznego dokumentu administracyjnego (e-AD) zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/118/WE).

- Towary muszą być następnie objęte procedurą tranzytową lub składowaniem czasowym wraz ze wszystkimi tego konsekwencjami (zapłata podatku VAT od przywozu i podatków wewnętrznych, jeżeli jest to konieczne):

  - gdy towary zostały wywiezione poza obszar celny Unii, lub
  - gdy odbiorca lub jego przedstawiciel nie może wykazać w sposób zadowalający dla organów celnych, że operacja stanowi przemieszczanie towarów między dwoma miejscami na obszarze celnym Unii.

Art. 9 ust. 4 Konwencji

6. Wyjątki (*pro memoria*)

7. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

8. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

9. Załączniki

ROZDZIAŁ 2 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM WYJŚCIA

1. Wprowadzenie

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne dotyczące formalności w urzędzie wyjścia.

W pkt 3 opisano sposób postępowania w urzędzie celnym wyjścia.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 2.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Źródła prawa to:

- art. 11 Konwencji;
- art. 30–41 i art. 81–83 dodatku I do Konwencji;
- art. 162, 163 i 170–174 UKC;
- art. 222, 226, 227 i 297–303 RW.

3. Opis postępowania w urzędzie celnym wyjścia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- przyjęcia i rejestracji zgłoszenia tranzytowego (pkt 3.1);
- sprostowania zgłoszenia tranzytowego (pkt 3.2);
- unieważnienia zgłoszenia tranzytowego (pkt 3.3);
- weryfikacji zgłoszenia tranzytowego i kontroli towarów (pkt 3.4);
- trasy przewozu towarów (pkt 3.5);

- wyznaczonego terminu (pkt 3.6);
- środków służących identyfikacji towarów (pkt 3.7);
- zwolnienia towarów do tranzytu (pkt 3.8);
- zamknięcia procedury tranzytu (pkt 3.9).

3.1. Przyjęcie i rejestracja zgłoszenia tranzytowego

Art. 27, 30 i 35 dodatku I do Konwencji

Art. 171–172 UKC

Art. 143 RD

Urząd celny wyjścia przyjmuje zgłoszenie tranzytowe – komunikat „Dane zgłoszenia”(IE015) – pod warunkiem, że:

- zawiera ono wszystkie wymagane dane do celów procedury tranzytu wspólnego/unijnego;
- dołączone są do niego wszystkie wymagane dokumenty;
- towary, których dotyczy zgłoszenie tranzytowe, zostały przedstawione organom celnym w godzinach urzędowania.

System NCTS automatycznie sprawdza ważność zgłoszenia. Zgłoszenie niepełne lub nieprawidłowe pod względem formalnym zostanie odrzucone komunikatem „Zgłoszenie odrzucone” (IE016). Odrzucenie zgłoszenia następuje również wówczas, gdy dane zawarte w zgłoszeniu są niezgodne z danymi zarejestrowanymi w krajowej bazie danych referencyjnych.

Jeżeli zgłoszenie tranzytowe zostaje przyjęte, NCTS generuje numer ewidencyjny (MRN) (komunikat IE028).

Zgłoszenie uzyskuje wówczas status „Przyjęte” i urząd celny wyjścia podejmuje decyzję, czy przed zwolnieniem towary zostaną poddane kontroli.

Organy celne mogą odstąpić od wymogu składania dodatkowych dokumentów wymaganych dla wykonania przepisów regulujących procedurę celną, do której towary zostały zgłoszone. W takim przypadku dokumenty te przechowuje się i udostępnia organom celnym na żądanie. Pole 44 zgłoszenia tranzytowego wypełnia się

następująco:

- w atrybucie „Rodzaj dokumentu” należy podać kod odpowiadający danemu dokumentowi (kody określono w załączniku A2 do dodatku III do Konwencji / dodatku D1 do załącznika 9 do PRD);
- w atrybucie „Odniesienie do dokumentu” należy podać opis i numer dokumentu.

Krajowe organy celne zezwalają podróżnym na przedstawienie zgłoszenia tranzytowego na papierze w jednym egzemplarzu (przy użyciu jednolitego dokumentu administracyjnego lub, w stosownych przypadkach, wzoru tranzytowego dokumentu towarzyszącego) w urzędzie celnym wyjścia w celu przetworzenia go przez NCTS.

Urząd celny wyjścia musi być urzędem właściwym dla operacji tranzytowych i obsługi danego rodzaju transportu. Lista urzędów celnych właściwych dla operacji tranzytowych znajduje się na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm.

3.2. Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego

Art. 31 dodatku I do Konwencji

Art. 173 UKC

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może wnioskować o zezwolenie na dokonanie sprostowania zgłoszenia tranzytowego po jego przyjęciu przez organy celne. Sprostowanie to nie może spowodować, by zgłoszenie tranzytowe dotyczyło innych towarów niż pierwotnie zgłoszone.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury dokonuje korekty danych zgłoszenia przy pomocy komunikatu „Sprostowanie danych zgłoszenia” (IE013), przesyłając go do urzędu celnego wyjścia, który decyduje o przyjęciu wniosku o korektę zgłoszenia (komunikat „Przyjęcie sprostowania” (IE004)) lub jego odrzuceniu („Odrzucenie

sprostowania” IE005).

Nie zezwala się na sprostowanie, jeżeli właściwe organy powiadomiły po otrzymaniu zgłoszenia tranzytowego, iż zamierzają dokonać kontroli towarów, lub ustaliły, że podano nieprawidłowe dane, bądź gdy już zwolniły towary.

3.3. Unieważnienie zgłoszenia tranzytowego

Art. 32 dodatku I do Konwencji

Art. 174 UKC

Art. 148 RD

Zgłoszenie tranzytowe może zostać unieważnione przez urząd celny wyjścia poprzez wysłanie komunikatu „Zawiadomienie o unieważnieniu zgłoszenia” (IE010) do zgłaszającego na jego wniosek, wysłany do urzędu celnego wyjścia w postaci komunikatu „Wniosek o unieważnienie zgłoszenia” (IE014), tylko wówczas, gdy nie nastąpiło jeszcze zwolnienie towarów do tranzytu. Urząd celny wyjścia informuje następnie odpowiednio zgłaszającego o wyniku jego wniosku, wysyłając komunikat „Decyzja o unieważnieniu zgłoszenia” (IE009).

Jeżeli jednak urząd celny wyjścia powiadomił zgłaszającego, że zamierza dokonać kontroli towarów, wniosek o unieważnienie nie zostaje przyjęty przed przeprowadzeniem kontroli towarów.

Zgłoszenie tranzytowe nie może zostać unieważnione po zwolnieniu towarów, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności, tj.:

- jeżeli towary unijne błędnie zgłoszono do procedury celnej stosowanej wobec towarów nieunijnych, a ich status celny jako towarów unijnych został potem potwierdzony za pomocą T2L, T2LF lub manifestu celnego towarów;
- jeżeli towary błędnie zgłoszono w ramach więcej niż jednego zgłoszenia celnego.

W przypadku procedury ciągłości działania w odniesieniu do tranzytu należy koniecznie zadbać o unieważnienie wszystkich zgłoszeń, które

zostały wprowadzone do systemu NCTS, ale nie były dalej przetwarzane z powodu awarii systemu.

Przedsiębiorca jest zobowiązany do poinformowania właściwych organów o każdym zgłoszeniu, które zostało wprowadzone do NCTS, a następnie objęte procedurą ciągłości działania.

W niektórych przypadkach organy celne mogą zażądać złożenia nowego zgłoszenia. Poprzednie zgłoszenie zostaje wówczas unieważnione, a nowemu zgłoszeniu nadawany jest nowy numer MRN.

3.4. Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego i kontrola towarów

Art. 35 dodatku I do Konwencji

Art. 188 UKC

Art. 238 i 239 RW

W celu weryfikacji prawidłowości danych zawartych w przyjętym zgłoszeniu tranzytowym urząd celny wyjścia po przyjęciu zgłoszenia:

- sprawdza zgłoszenie i dokumenty załączone do zgłoszenia;
- ewentualnie żąda od zgłaszającego dostarczenia innych dokumentów;
- przeprowadza kontrolę towarów, jeśli to konieczne;
- pobiera próbki w celu dokonania ich analizy lub dokładniejszej rewizji towarów, jeśli to konieczne;
- sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia.

Istnienie i ważność zabezpieczenia sprawdza się za pomocą numeru GRN i kodu dostępu (dalsze szczegóły znajdują się w części III).

Przed zwolnieniem towarów do tranzytu NCTS sprawdza w systemie GMS integralność i ważność zabezpieczenia, obejmującą następujące kwestie w zależności od stopnia kontroli:

- czy kwota zabezpieczenia jest wystarczająca (w przypadku zabezpieczenia generalnego – czy dostępna kwota

zabezpieczenia jest wystarczająca);

- czy zabezpieczenie jest ważne na terytorium wszystkich umawiających się stron, których dotyczy dana operacja tranzytowa;
- czy zabezpieczenie jest wystawione na osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

Następnie GMS rejestruje wykorzystanie i informuje NCTS.

Kontrola towarów jest przeprowadzana w miejscu wyznaczonym do tego celu przez urząd celny wyjścia i w godzinach przewidzianych do tego celu. Osoba uprawniona do korzystania z procedury jest informowana o wyznaczonym miejscu i czasie. Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury organy celne mogą jednak przeprowadzić kontrolę towarów w innym miejscu lub poza godzinami urzędowania.

Jeżeli kontrola wykaże drobne rozbieżności, urząd celny wyjścia informuje o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Celem usunięcia tych rozbieżności urząd celny wyjścia wprowadza (w porozumieniu z osobą uprawnioną do korzystania z procedury) drobne zmiany w danych zgłoszenia, tak by możliwe było zwolnienie towarów do tranzytu.

W przypadku poważnych nieprawidłowości urząd celny wyjścia informuje osobę uprawnioną do korzystania z procedury przy pomocy komunikatu „Odmowa zwolnienia do procedury tranzytu" (IE051), że towary nie są zwolnione do tranzytu, i rejestruje w systemie negatywny wynik kontroli.

Jeżeli po kontroli towary są zwalniane do tranzytu, w komunikacie IE001 dla wyniku kontroli stosuje się kod „A1-Zgodnie". Jeżeli towary są zwalniane bez przeprowadzenia fizycznej kontroli, stosuje się kod „A2-Uznano za zgodnie".

3.5. Trasa przemieszczania towarów

Art. 33 dodatku I do Konwencji

Art. 298 RW

Zgodnie z zasadą ogólną towary objęte procedurą tranzytu muszą być przemieszczane do urzędu celnego przeznaczenia ekonomicznie uzasadnioną trasą.

Urząd celny wyjścia wyznacza jednak trasę przewozu na potrzeby przemieszczania towarów w ramach procedury tranzytu, uwzględniając wszystkie istotne informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, jeżeli przedmiotowy urząd celny lub dana osoba uprawniona do korzystania z procedury uzna to za uzasadnione.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia, biorąc pod uwagę wszelkie istotne informacje uzyskane od osoby uprawnionej do korzystania z procedury, określa wyznaczoną trasę przewozu poprzez wprowadzenie do danych zgłoszenia w NCTS informacji dotyczących państw, przez które ma nastąpić przewóz (wystarczy wpisać kody państw).

Uwaga 1: W przypadku Unii podaje się kody odnośnych państw członkowskich.

Uwaga 2: Należy podać kody wszystkich państw, przez które przebiega wyznaczona trasa przewozu.

Wyznaczona trasa przewozu może zostać w trakcie operacji tranzytowej zmieniona. W takim przypadku przewoźnik musi dokonać wymaganych wpisów w polu 56 dokumentu TAD i przedstawić go wraz z towarami bez zbędnej zwłoki po zmianie trasy w najbliższym organie celnym państwa, na którego terytorium znajduje się środek transportu. Właściwy organ podejmuje decyzję, czy operacja tranzytowa może być kontynuowana, podejmuje wszelkie konieczne kroki i dokonuje adnotacji w polu G dokumentu TAD.

Więcej informacji na temat postępowania w przypadku zdarzeń podczas przewozu znajduje się w części IV, rozdział 3, pkt 3.1.

3.6. Termin

Art. 34 i art. 45. ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 297 i art. 306 ust. 3 RW

Urząd celny wyjścia określa termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia.

Termin wyznaczony przez ten urząd jest wiążący dla właściwych organów państw, przez które towary są przewożone w operacji tranzytowej. Termin ten nie może być przez nie zmieniony.

Jeżeli przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia, uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury dotrzymała tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodnią w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia, że opóźnienie nie nastąpiło z ich winy.

SŁUŻBY CELNE

Przy określaniu wyznaczonego terminu urząd celny wyjścia bierze pod uwagę:

- rodzaj środków transportu, jakie zostaną użyte;
- trasę przewozu;
- wszelkie przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na określenie terminu (na przykład: przepisy socjalne lub dotyczące ochrony środowiska, które mogą wpływać na rodzaj transportu, regulacje w transporcie dotyczące godzin pracy i obowiązkowe okresy wypoczynku kierowców);
- w stosownych przypadkach – informacje uzyskane od osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Urząd celny wyjścia wprowadza wyznaczony termin do zgłoszenia (stosując format RRRR-MM-DD), względnie zatwierdza termin wprowadzony przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Jest to dzień, w którym towary i dokument TAD muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia.

3.7. Środki służące identyfikacji towarów

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.7.1);
- metody nakładania zamknięć (pkt 3.7.2);
- charakterystyka zamknięć (pkt 3.7.3);
- stosowanie zamknięć specjalnych (pkt 3.7.4).

3.7.1. Wprowadzenie

Art. 11 ust. 2 Konwencji

Art. 36–39 dodatku I do Konwencji

Art. 192 UKC

Art. 299 RW

Zapewnienie identyfikacji towarów przewożonych w ramach procedury tranzytu jest bardzo ważne. Zasadniczo identyfikację tych towarów zapewnia nałożenie zamknięć celnych.

Art. 39 dodatku I do Konwencji

Art. 302 RW

Urząd celny wyjścia może jednak odstąpić od wymogu nałożenia zamknięć, jeżeli opis towarów w zgłoszeniu lub w dokumentach uzupełniających jest na tyle dokładny, że pozwala na ich łatwą identyfikację i stwierdza ich jakość, charakter i cechy szczególne (np. poprzez podanie numerów silnika i podwozia w przypadku transportu samochodów w procedurze tranzytu lub numerów seryjnych towarów).

Jako wyjątek nałożenie zamknięć nie jest obowiązkowe (chyba że urząd celny wyjścia zdecyduje inaczej), jeżeli:

- towary są przewożone drogą powietrzną i każda przesyłka jest opatrzona etykietą, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego, albo przesyłka stanowi jednostkę załadunkową, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego;
- towary są przewożone koleją, a przedsiębiorstwa kolejowe stosują środki identyfikacyjne.

SŁUŻBY CELNE

Po nałożeniu zamknięć urząd celny wyjścia wprowadza do zgłoszenia liczbę i znaki identyfikacyjne nałożonych zamknięć.

Jeżeli do identyfikacji towarów nie są wymagane zamknięcia, urząd celny wyjścia pozostawia odpowiednie pole puste. W takim przypadku NCTS automatycznie drukuje symbol „- -” w polu D dokumentu TAD.

W przypadku przewozu na jednym środku transportu lub w kontenerze towarów objętych procedurą tranzytu i towarów, które nie są objęte tą procedurą, z reguły nie nakłada się zamknięć na pomieszczenie przeznaczone na ładunek lub przestrzeń ładunkową, jeżeli identyfikację towarów zapewniają zamknięcia nałożone na poszczególne opakowania lub wystarczająco dokładny opis towarów.

Uwaga: Towary te muszą być wyraźnie rozdzielone i oznakowane, tak by można łatwo zidentyfikować towary objęte procedurą tranzytu i towary, które nie są objęte tą procedurą.

Jeżeli tożsamość przesyłki nie może zostać zapewniona poprzez nałożenie zamknięć ani przez dokładny opis towarów, urząd celny wyjścia odmawia objęcia towarów procedurą tranzytu.

Art. 38 ust. 5 dodatku I do Konwencji

Zamknięć nie można zdejmować bez zgody właściwych organów celnych.

Art. 301 ust. 5 RW

Jeżeli pojazd został opatrzony zamknięciami w urzędzie celnym wyjścia i służy do przewozu towarów do różnych urzędów celnych przeznaczenia na podstawie wielu dokumentów TAD, a w kolejnych urzędach celnych przeznaczenia położonych w różnych państwach dokonywany jest sukcesywny wyładunek, organy celne w pośrednich urzędach celnych przeznaczenia, w których zdejmowane są zamknięcia w celu wyładunku części towarów,

muszą nałożyć nowe zamknięcia i umieścić stosowną adnotację w polu F dokumentów TAD. W takim przypadku organy celne dokładają starań, by jeśli to konieczne, nałożyć ponownie zamknięcia o co najmniej równoważnym poziomie bezpieczeństwa.

Urząd celny przeznaczenia informuje o tych nowych zamknięciach wymienionych na dokumencie TAD urząd celny wyjścia w swoim komunikacie IE018 w rubryce „Informacja o nowych zamknięciach celnych" oraz „Znaki identyfikacyjne nowych zamknięć celnych".

3.7.2. Metody nakładania zamknięć

Art. 11 ust. 2 Konwencji

Rozróżnia się dwie metody nakładania zamknięć:

Art. 299 RW

- na przestrzeń ładunkową, jeżeli środek transportu lub kontener uznany jest przez urząd celny wyjścia za odpowiedni do nałożenia zamknięcia;
- w pozostałych przypadkach – na każde pojedyncze opakowanie.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia uznaje, że środek transportu pozwala na nałożenie zamknięć, jeżeli:

- zamknięcia mogą być nałożone na dany środek transportu lub kontener w sposób prosty i skuteczny;
- środek transportu lub kontener nie zawierają żadnych schowków, gdzie mogłyby być ukryte towary;
- przestrzenie ładunkowe są łatwo dostępne do celów kontroli przeprowadzanej przez organy celne.

(Art. 11 ust. 3 Konwencji, art. 300 RW)

Uwaga: Środki transportu lub kontenery uznaje się za odpowiednie do nałożenia

zamknięć, jeżeli są one zatwierdzone do transportu towarów pod zamknięciami celnymi na podstawie umów międzynarodowych, do których umawiające się strony przystąpiły (np. Konwencja celna z dnia 14 grudnia 1975 r. dotycząca międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR).

3.7.3. Charakterystyka zamknięć

Wszystkie zamknięcia służące jako środek identyfikacji towarów muszą spełniać określone wymogi i warunki techniczne.

Art. 38 dodatku I do Konwencji

Art. 301 RW

Zamknięcia muszą posiadać następujące istotne cechy:

- muszą podczas normalnego użytkowania pozostawać nienaruszone i bezpiecznie przymocowane;
- muszą być łatwe do sprawdzenia i rozpoznania;
- muszą być wykonane w taki sposób, aby każda próba ich naruszenia, manipulacji nimi lub ich usunięcia pozostawiała ślady widoczne gołym okiem;
- muszą być przeznaczone do jednorazowego wykorzystania lub, jeżeli mają być wykorzystywane wielokrotnie, być wykonane w taki sposób, aby można było na nie nanieść indywidualny znak identyfikacyjny za każdym razem, gdy są stosowane;
- muszą być oznakowane indywidualnym identyfikatorem zamknięcia, który ma charakter stały, jest czytelny i opatrzony niepowtarzalnym numerem.

Ponadto zamknięcia muszą spełniać następujące wymogi techniczne:

- forma i wymiary zamknięć mogą się różnić w zależności od zastosowanej metody zamknięcia, ale wymiary muszą umożliwiać łatwe odczytanie znaków identyfikacyjnych;
- znaki identyfikacyjne zamknięć muszą być niemożliwe do sfałszowania i trudne do podrobienia;
- materiał, z którego zostały wykonane zamknięcia, musi być odporny na przypadkowe naruszenia i uniemożliwiać ich

niewykrywalne fałszowanie lub ponowne wykorzystanie.

Uznaje się, że zamknięcia spełniają wymogi określone powyżej, jeżeli zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals" (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne).

W przypadku transportu kontenerowego stosuje się w najszerszym możliwym zakresie zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

Zamknięcie celne powinno być opatrzone następującymi oznaczeniami:

- zwrot „cło" w jednym z języków urzędowych Unii lub państw wspólnego tranzytu lub odpowiadający mu skrót;
- kod państwa w formie kodu państwa ISO-alfa-2, określający państwo, w którym zamknięcie zostało nałożone.

Art. 38 ust. 6 dodatku I do Konwencji

Art. 255 RD

Ponadto umawiające się strony mogą w drodze wzajemnego porozumienia podjąć decyzję o stosowaniu wspólnych zabezpieczeń i technologii.

Każde państwo powiadamia Komisję, jakie rodzaje zamknięć celnych stosuje. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom.

Organy celne potrzebują czasu na dostosowanie swoich zamknięć celnych do nowych wymogów. W związku z tym aktualne zamknięcia celne mogą być stosowane do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

3.7.4. Stosowanie zamknięć specjalnych

Art. 81–83 dodatku I do

Stosowanie zamknięć specjalnych przez osobę uprawnioną do

Konwencji

Art. 317–318 RW

korzystania z procedury wymaga uzyskania pozwolenia właściwych organów.

Stosowanie zamknięć specjalnych stanowi uproszczenie podlegające określonym warunkom (szczegółowe informacje znajdują się w części VI, pkt 3.3).

W przypadku stosowania zamknięć specjalnych osoba uprawniona do korzystania z procedury wprowadza formę, rodzaj i liczbę nałożonych zamknięć w zgłoszeniu (pole D). Zamknięcia te muszą zostać nałożone przed zwolnieniem towarów.

3.8. Zwolnienie towarów

Art. 40 dodatku I do Konwencji

Art. 303 RW

Po dopełnieniu następujących formalności w urzędzie celnym wyjścia, tj. po:

- przekazaniu danych zgłoszenia do urzędu celnego wyjścia;
- weryfikacji danych zgłoszenia;
- przyjęciu zgłoszenia tranzytowego;
- przeprowadzeniu ewentualnej kontroli;
- złożeniu zabezpieczenia, jeżeli jest to wymagane (zob. część III);
- wyznaczeniu terminu;
- określeniu trasy przewozu, jeżeli jest to wymagane;
- nałożeniu zamknięć, jeżeli jest to wymagane,

towary zostają zwolnione do tranzytu. Przekazywane są odpowiednie komunikaty:

- komunikat „Zwolnienie do procedury tranzytu” (IE029) do zgłaszającego;
- komunikat IE001 do urzędu celnego przeznaczenia;
- komunikat IE050 do urzędu celnego tranzytowego, w stosownym przypadku.

Treść tych komunikatów wynika ze zgłoszenia tranzytowego (ze

zmianami, jeśli to konieczne).

SŁUŻBY CELNE

Po dopełnieniu formalności urząd celny wyjścia:

- zatwierdza zgłoszenie tranzytowe;
- rejestruje wyniki kontroli;
- rejestruje zabezpieczenie;
- przesyła do zadeklarowanego urzędu przeznaczenia i (ewentualnie) do urzędu lub urzędów tranzytowych komunikat IE001 oraz w stosownych przypadkach komunikat IE050; oraz
- drukuje dokument TAD (wraz z wykazem LoI w stosownych przypadkach).

3.8.1. Dokumenty stosowane przy zwolnieniu towarów

Art. 41 dodatku I do Konwencji

Art. 303 ust. 4 RW

Art. 184 ust. 2 RD zmieniony PRD

Urząd celny wyjścia przekazuje dokument TAD opatrzony numerem MRN osobie uprawnionej do korzystania z procedury lub osobie, która przedstawiła towary w urzędzie celnym wyjścia. Dokument TAD, uzupełniony wykazem LoI, towarzyszy towarom podczas trwania operacji tranzytowej.

TAD może zostać wydrukowany również przez zgłaszającego po uprzedniej zgodzie ze strony urzędu celnego wyjścia.

3.9. Zamknięcie procedury tranzytu

Art. 215 ust. 2 UKC

Procedura tranzytu zostaje zamknięta przez organy celne, jeżeli na podstawie porównania danych dostępnych w urzędzie celnym wyjścia i danych dostępnych w urzędzie celnym przeznaczenia organy celne są w stanie stwierdzić, że procedura została zakończona w prawidłowy sposób.

4. Sytuacje szczególne

W przypadkach szczególnych, gdy dużą liczbę różnych pozycji towarowych w niewielkich ilościach (np. dostawy zaopatrzenia na statki, majątek ruchomy gospodarstwa domowego w przeprowadzkach międzynarodowych) przeznaczonych dla tego samego odbiorcy końcowego trzeba objąć procedurą tranzytu unijnego/wspólnego, zalecane jest, by wystarczający był zwykły opis towarów, tak aby uniknąć dodatkowych kosztów związanych z wprowadzaniem danych dotyczących tranzytu. Takie ustalenie byłoby uzależnione od spełnienia dodatkowego warunku, tj. że dokładny szczegółowy opis towarów jest dostępny do celów celnych i towarzyszy przesyłce.

W każdym przypadku należy najpierw sprawdzić, czy wszystkie towary rzeczywiście muszą zostać objęte procedurą tranzytu unijnego/wspólnego.

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

ROZDZIAŁ 3 – FORMALNOŚCI I ZDARZENIA PODCZAS TRANSPORTU TOWARÓW W RAMACH OPERACJI TRANZYTU WSPÓLNEGO/UNIJNEGO

1. Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale opisano formalności i zdarzenia podczas transportu towarów w ramach operacji tranzytu wspólnego/unijnego.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne.

W pkt 3 opisano formalności w przypadku zdarzeń podczas transportu towarów w ramach operacji tranzytu wspólnego/unijnego i formalności w urzędzie celnym tranzytowym.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 3.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Źródła prawa to:

- art. 43 i 44 dodatku I do Konwencji;
- art. 304 i 305 RW;
- dodatek F1 do załącznika 9 do PRD.

3. Formalności w przypadku zdarzeń i formalności w urzędzie celnym tranzytowym

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- formalności obowiązujących w przypadku zdarzeń podczas transportu towarów w ramach operacji tranzytu wspólnego/unijnego (pkt 3.1);

- formalności w urzędzie celnym tranzytowym (pkt 3.2.).

3.1. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przewozu

Przykłady najczęstszych sytuacji, które można określić jako zdarzenia podczas transportu towarów w ramach operacji tranzytu wspólnego/unijnego, to:

- konieczność zmiany trasy przewozu z przyczyn niezależnych od przewoźnika;
- przypadkowe naruszenie zamknięć celnych lub próba manipulacji nimi z przyczyn niezależnych od przewoźnika;
- przeładunek towarów z jednego środka transportu na inny;
- konieczność natychmiastowego częściowego lub całkowitego wyładunku w wyniku bezpośredniego zagrożenia;
- wypadek, który może mieć wpływ na możliwość wywiązania się osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub przewoźnika z ciążących na nich obowiązków;
- zmiana jakiegokolwiek elementu będącego składnikiem jednego środka transportu (na przykład wycofanie jednego wagonu)

Art. 44 dodatku I do Konwencji

Art. 305 RW

W każdym z powyższych przypadków przewoźnik musi niezwłocznie powiadomić najbliższy właściwy urząd celny w państwie, na którego terytorium środek transportu się znajduje. Musi on również niezwłocznie po wystąpieniu zdarzenia dokonać stosownych adnotacji w polu 56 dokumentu TAD i przedstawić towary wraz z TAD w tym urzędzie celnym. Właściwe organy tego urzędu celnego podejmują decyzję, czy można kontynuować operację tranzytową. Jeżeli operacja tranzytowa może być kontynuowana, właściwy urząd celny dokonuje wpisów w polu G, wskazując podjęte działania.

Jeżeli zamknięcia celne zostały naruszone z przyczyn niezależnych od przewoźnika, właściwy organ dokonuje kontroli towarów i pojazdu. Jeżeli podjęto decyzję zezwalającą na kontynuowanie operacji tranzytowej, organ celny nakłada nowe zamknięcia celne i dokonuje w dokumencie TAD odpowiednich adnotacji.

Przeładunek towarów z jednego środka transportu na inny może być dokonany wyłącznie za zgodą i pod nadzorem organów właściwych ze względu na miejsce, gdzie ma nastąpić przeładunek. W takim przypadku przewoźnik wypełnia pole 55 „Przeładunki" dokumentu TAD. Wpis można nanieść czytelnie pismem odręcznym, atramentem i drukowanymi literami. We właściwych przypadkach organy celne wypełniają pole F dokumentu TAD. Jeżeli dokonano więcej niż dwóch przeładunków, w wyniku czego w polu F brakuje miejsca na kolejny wpis, wymagane informacje przewoźnik wpisuje w polu 56 dokumentu TAD.

Jeżeli jednak przeładunek odbywa się ze środka transportu, na który nie jest założone zamknięcie, to mimo wpisów dokonanych przez przewoźnika nie ma obowiązku przedstawiania towarów i TAD w najbliższym urzędzie celnym i urząd ten nie dokonuje żadnych adnotacji.

Jeżeli następuje zmiana jednego lub więcej elementów będących składnikiem jednego środka transportu, towary i środek transportu nie muszą być przedstawiane w najbliższym urzędzie celnym i adnotacja tego urzędu celnego nie jest konieczna w następujących przypadkach:

- jeżeli jeden lub więcej wagonów zostaje usuniętych z zestawu wagonów kolejowych z przyczyn technicznych. W takim przypadku przewoźnik może po dokonaniu odpowiednich wpisów w TAD kontynuować operację tranzytową;

- jeżeli podczas przewozu następuje wyłącznie zmiana ciągnika pojazdu drogowego bez zmiany jego przyczep lub naczep (bez przekazania lub przeładunku towarów), przewoźnik wpisuje w polu 56 dokumentu TAD numer rejestracyjny i przynależność państwową nowego ciągnika i operacja tranzytowa może być kontynuowana.

Jeżeli w przypadkach, o których mowa powyżej, przewoźnik nie jest zobowiązany do przedstawienia towarów i TAD w urzędzie celnym, na którego terytorium środek transportu się znajduje, przewoźnik nie musi powiadamiać tego organu o takich zdarzeniach.

We wszystkich przypadkach wymienionych powyżej odpowiednie wpisy dokonane przewoźnika i adnotacje dokonane przez organy celne są rejestrowane w NCTS przez urząd celny tranzytowy (ewentualnie) lub przez urząd celny przeznaczenia.

Wszelkie podziały przesyłek muszą odbywać się pod nadzorem celnym, a procedura tranzytu wspólnego/unijnego musi zostać zakończona. Dla każdej partii towaru należy złożyć nowe zgłoszenie tranzytowe.

3.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- urzędu celnego tranzytowego (pkt 3.2.1);
- formalności w urzędzie celnym tranzytowym (pkt 3.2.2);
- zmiany urzędu tranzytowego (pkt 3.2.3);
- działań podejmowanych w przypadku zaistnienia nieprawidłowości (pkt 3.2.4).

3.2.1. Urząd celny tranzytowy

Art. 3 lit. h) dodatku I do

Urząd celny tranzytowy to urząd celny znajdujący się w miejscu

Konwencji

Art. 1 pkt 13 RW

wprowadzenia na obszar umawiającej się strony lub w miejscu wyjścia z tego obszaru. Poniższa tabela zawiera zestawienie różnych sytuacji dotyczących tranzytu wspólnego i unijnego.

	Tranzyt wspólny	Tranzyt unijny
Miejsce wprowadzenia	- na obszar umawiającej się strony	- na obszar celny Unii, w przypadku gdy w trakcie operacji tranzytowej towary były przewożone przez obszar państwa trzeciego
Miejsce wyjścia	- z obszaru celnego umawiającej się strony, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej towary opuszczają obszar celny tej umawiającej się strony przez granicę pomiędzy terytorium tej strony a państwem trzecim.	- z obszaru celnego Unii, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej towary opuszczają ten obszar przez granicę pomiędzy państwem członkowskim a państwem trzecim innym niż państwo wspólnego tranzytu.

Celem ułatwienia przemieszczania towarów unijnych między różnymi częściami obszaru celnego Unii przez terytorium państwa trzeciego innego niż państwo wspólnego tranzytu, państwa członkowskie podejmują się stworzenia przy własnych urzędach celnych znajdujących się na zewnętrznej granicy Unii – w miarę możliwości, jeżeli pozwalają na to miejscowe warunki – specjalnych pasów zarezerwowanych dla kontroli towarów unijnych objętych zgłoszeniem tranzytowym wydanym w innym państwie członkowskim.

Kontrola tych towarów ogranicza się do sprawdzenia dowodu unijnego statusu celnego towarów oraz, jeżeli jest to konieczne, zakończenia operacji transportowej, chyba że jej okoliczności czynią koniecznym przeprowadzenie bardziej szczegółowej kontroli.

Jeżeli wyżej wspomniana kontrola nie wykaże nieprawidłowości, zezwala się na dalszy transport do miejsca przeznaczenia.

3.2.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym

Art. 43 dodatku I do Konwencji

W każdym urzędzie celnym tranzytowym należy wraz z towarami przedstawić dokument TAD, w tym MRN.

Art. 304 RW

Urząd celny tranzytowy może przeprowadzić kontrolę towarów, jeżeli uzna to za konieczne. Każda kontrola jest przeprowadzana głównie na podstawie danych operacji tranzytowej trzymanych z urzędu celnego wyjścia w postaci komunikatu IE050.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny tranzytowy:

- rejestruje numer MRN,
- rejestruje przekroczenie granicy; oraz
- wysyła komunikat IE018 do urzędu celnego wyjścia.

Jeżeli towary podlegają ograniczeniom wywozowym, na dokumencie TAD widnieje jeden z następujących kodów:

- w tranzycie wspólnym:

DG0 („Wywóz z państwa podlegający ograniczeniom”) lub
DG1 („Wywóz z państwa podlegający cłu”).

- w tranzycie unijnym:

DG0 („Wywóz z UE podlegający ograniczeniom”) lub
DG1 („Wywóz z UE podlegający cłu”).

3.2.3. Zmiana urzędu celnego tranzytowego

Towary mogą być przewożone przez urząd celny tranzytowy inny niż zadeklarowany w dokumencie TAD.

Jeżeli towary i dokument TAD są przedstawiane w urzędzie celnym tranzytowym innym niż zadeklarowany urząd tranzytowy, a numer MRN wprowadzony przez faktyczny urząd celny tranzytowy dotyczy operacji tranzytowej, dla której ten urząd celny nie otrzymał odpowiedniego komunikatu IE050, system NCTS za pomocą komunikatu „Wniosek o ATR" (IE114) automatycznie zażąda od urzędu celnego wyjścia wysłania go do urzędu celnego przeznaczenia.

System NCTS w urzędzie celnym wyjścia automatycznie udzieli odpowiedzi za pomocą komunikatu „Odpowiedź na wniosek o ATR" (IE115). Po otrzymaniu komunikatu IE115 system NCTS zostaje zaktualizowany, a dane dotyczące operacji tranzytowej będą dostępne ze statusem „Komunikat informujący wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę – wygenerowany" i możliwe będzie ich przetwarzanie przez organy celne.

Zadeklarowany urząd celny tranzytowy, przez który towary nie zostały ostatecznie przewiezione, jest automatycznie powiadamiany w chwili zakończenia operacji tranzytowej w urzędzie celnym przeznaczenia.

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie można przekazać danych dotyczących operacji tranzytowej, do faktycznego urzędu celnego tranzytowego wysyłany jest komunikat IE115 wraz z „Kodem powodu odrzucenia wniosku o ATR" oraz przyczyną odrzucenia (obowiązkowe dla kodu 4) i ten urząd celny podejmuje wówczas odpowiednie działania.

SŁUŻBY CELNE

W faktycznym urzędzie celnym tranzytowym:

- numer MRN jest rejestrowany w systemie NCTS;
- do urzędu celnego wyjścia wysyłany jest komunikat (IE114);

- system NCTS w urzędzie wyjścia odpowiada za pomocą komunikatu (IE115), który zawiera informacje z komunikatu IE050;
- system NCTS w urzędzie celnym tranzytowym jest aktualizowany, a dane dotyczące operacji tranzytowej są dostępne ze statusem „Komunikat informujący wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę – wygenerowany" i gotowe do przetwarzania przez organy celne;
- urząd celny tranzytowy rejestruje przekroczenie granicy i przesyła do urzędu celnego wyjścia komunikat IE118.

3.2.4. Działania w przypadku zaistnienia istotnych nieprawidłowości

Jeżeli urząd celny tranzytowy stwierdzi, że wystąpiły istotne nieprawidłowości dotyczące realizowanej operacji tranzytowej, dokonuje zakończenia procedury tranzytu i podejmuje konieczne działania wyjaśniające.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

ROZDZIAŁ 4 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM PRZEZNACZENIA

1. Wprowadzenie

W rozdziale 4 opisano formalności w urzędzie celnym przeznaczenia.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne.

W pkt 3 opisano formalności w urzędzie celnym przeznaczenia, w tym zakończenie i kontrolę procedury.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 4.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

W celu zakończenia operacji tranzytowej towary wraz z dokumentem TAD i informacjami wymaganymi przez urząd celny przeznaczenia (np. potwierdzenie zgłoszenia na policję w razie wypadku, poświadczenie ze stacji napraw pojazdów, CMR itp.) przedstawia się w tym urzędzie celnym. W ten sposób kończy się operacja tranzytowa. Urząd celny przeznaczenia wysyła niezwłocznie do urzędu celnego wyjścia „Komunikat o przybyciu towarów" (IE006).

Urząd celny przeznaczenia dokonuje kontroli towarów na podstawie danych uzyskanych z NCTS (w odpowiednich przypadkach uzupełnionych informacjami zawartymi w dokumencie TAD), rejestruje wyniki kontroli i wysyła do urzędu celnego wyjścia komunikat „Wyniki kontroli w urzędzie przeznaczenia" (IE018).

Jeżeli nie wystąpiły żadne nieprawidłowości, urząd wyjścia zamyka

operację tranzytową.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości konieczne są dalsze środki.

Źródła prawa to:

- art. 8 i art. 45–51 dodatku I do Konwencji;
- załącznik B10 do dodatku III do Konwencji;
- art. 215 i art. 233 ust. 1, 2 i 3 UKC;
- art. 306–312 RW;
- załącznik 72-03 do RW.

3. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- przedstawienia towarów i dokumentów w urzędzie celnym przeznaczenia (pkt 3.1);

- kontroli zakończenia procedury (pkt 3.2).

W niniejszym punkcie założono, że nie wystąpiły żadne nieprawidłowości. Kroki, jakie należy podjąć w przypadku wystąpienia nieprawidłowości, opisano w pkt 4.4 niniejszego rozdziału.

Uwaga: **Zakończenie** procedury tranzytu w urzędzie celnym przeznaczenia nie jest równoznaczne z jej **zamknięciem**. O zamknięciu procedury tranzytu decyduje urząd celny wyjścia na podstawie informacji otrzymanych od urzędu celnego przeznaczenia.

3.1. Przedstawienie towarów

Art. 8 dodatku I do Konwencji

Art. 233 ust. 1 i 2 UKC

Procedura tranzytu zostaje zakończona, a obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury spełnione, gdy towary objęte procedurą, dokument TAD i inne wymagane informacje są

dostępne w urzędzie celnym przeznaczenia zgodnie z przepisami celnymi.

W praktyce zakończenie procedury tranzytu oznacza przedstawienie towarów, dokumentu TAD i innych wymaganych informacji w urzędzie celnym przeznaczenia, zaś w sensie prawnym oznacza, że takie przedstawienie odbyło się zgodnie z przepisami regulującymi dany rodzaj procedury, tj. standardową lub uproszczoną[8]. Oba działania należą do obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Wraz z zakończeniem procedury kończy się również operacja tranzytowa i wygasają obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do danej procedury. Zdarzenia lub przypadki niedotrzymania zobowiązań mające miejsce po tym terminie są rozpatrywane przez inne organy i regulują je inne przepisy celne niż dotyczące procedury tranzytu. Nie oznacza to jednak, że osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności (pod względem finansowym lub innym) po zakończeniu procedury, jednak tylko w zakresie odnoszącym się do tej procedury tranzytu.

Art. 8 dodatku I do Konwencji

Art. 233 ust. 3 UKC

Oprócz osoby uprawnionej do korzystania z procedury również inne osoby mają określone obowiązki w procedurze tranzytu. Przewoźnik i każda inna osoba, która odbiera towary, wiedząc, że są one objęte procedurą tranzytu, również odpowiada za przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w stanie nienaruszonym w wyznaczonym terminie i zgodnie ze środkami podjętymi przez organy celne w celu zapewnienia ich identyfikacji. Towary wraz z dokumentem TAD i innymi wymaganymi

8 Oprócz ogólnej definicji zakończenia procedury istnieje również szereg przepisów szczególnych określających szczególne warunki, po spełnieniu których procedura zostaje zakończona lub zostaje uznana za zakończoną w ramach procedur dotyczących upoważnionego odbiorcy oraz tranzytu drogą lotniczą, morską i procedury tranzytu dla przemieszczania towarów stałym transportem przesyłowym (więcej informacji znajduje się w części V).

informacjami przedstawia się w urzędzie celnym przeznaczenia. Należy tego dokonać w trakcie godzin urzędowania tego urzędu celnego.
(uproszczenia – zob. część VI)

Towary należy przedstawić w terminie wyznaczonym przez urząd celny wyjścia. Termin ten podaje się w polu D dokumentu TAD.
Termin wyznaczony przez urząd celny wyjścia jest wiążący dla właściwych organów państw, przez które towary są przewożone w operacji tranzytowej. Właściwe organy, w tym urząd celny przeznaczenia, nie mogą tego terminu zmieniać (więcej informacji na ten temat znajduje się w rozdziale 2 pkt 3.6).
Urząd celny przeznaczenia posługuje się numerem MRN celem uzyskania z NCTS danych przekazanych w komunikacie IE001.
Komunikat IE006 jest wysyłany do urzędu celnego wyjścia w chwili, gdy funkcjonariusz celny w urzędzie przeznaczenia rejestruje numer MRN w NCTS celem poinformowania urzędu celnego wyjścia o przybyciu towarów. Komunikat przekazuje się w dniu, w którym towary i TAD zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia.

Jeżeli w urzędzie celnym wyjścia towary zostały zwolnione do tranzytu w systemie NCTS, ale po przybyciu towarów NCTS w urzędzie celnym przeznaczenia jest niedostępny, urząd celny przeznaczenia dokonuje zakończenia procedury na podstawie dokumentu TAD, a po udostępnieniu NCTS wprowadza do niego dane wymagane celem zamknięcia procedury tranzytu.

3.2. Kontrola zakończenia procedury tranzytu

Po przedstawieniu towarów, dokumentu TAD i innych wymaganych informacji urząd celny przeznaczenia podejmuje decyzję, czy towary zostaną poddane kontroli, czy też następuje ich zwolnienie.

Kontrolę towarów przeprowadza się na podstawie komunikatu IE001 otrzymanego z urzędu celnego wyjścia.

Urząd celny przeznaczenia wysyła do urzędu celnego wyjścia komunikat IE018 z wynikami kontroli.

Komunikat ten zawiera również wszelkie informacje naniesione na dokumencie TAD w trakcie przewozu (np. dotyczące przeładunku, nowych zamknięć celnych lub innych zdarzeń podczas przewozu).

Urząd celny przeznaczenia zachowuje dokument TAD.

SŁUŻBY CELNE

Po przedstawieniu towarów, dokumentu TAD i innych wymaganych informacji urząd celny przeznaczenia rejestruje przybycie i wprowadza do systemu NCTS następujące informacje:

1. MRN (numer ewidencyjny),

2. data przybycia,

3. w przypadku zdarzeń podczas przewozu (np. nowe zamknięcia, przeładunek) – wszystkie wymagane informacje uzyskane z dokumentu TAD (jeśli nie zostały zarejestrowane przez poprzedni urząd celny).

Przed wysłaniem komunikatu IE018 do urzędu celnego wyjścia urząd celny przeznaczenia wprowadza do systemu NCTS odpowiednie wyniki kontroli.

1. Jeżeli urząd celny przeznaczenia decyduje nie przeprowadzać kontroli, należy wprowadzić kod A2 „Uznano za zgodne”.

W takim przypadku urząd celny przeznaczenia musi wysłać komunikat IE018 tego samego dnia, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, lub najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po tym dniu.

2. Jeżeli urząd celny przeznaczenia decyduje o przeprowadzeniu kontroli, sprawdza przynajmniej:

- zgodność numerów identyfikacyjnych (rejestracyjnych) środka zawierającego

towary z numerami podanymi w NCTS;

- środki identyfikacji towarów (sprawdza stan nałożonych zamknięć lub dostateczną szczegółowość opisu towarów);

- termin i trasę przewozu (jeśli została wskazana).

Jeżeli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, do systemu NCTS wprowadza się kod A1 „Zgodnie”.

W takim przypadku urząd celny przeznaczenia musi wysłać komunikat IE018 najpóźniej trzeciego dnia następującego po dniu, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub w innym miejscu. W wyjątkowych przypadkach (np. gdy procedura została zakończona w siedzibie upoważnionego odbiorcy, w przypadku następujących po sobie dni wolnych od pracy itp.) termin ten może zostać wydłużony do maksymalnie sześciu dni.

4. Sytuacje szczególne

Niniejszy punkt zawiera informacje dotyczące sytuacji szczególnych w procedurze tranzytu w urzędzie celnym przeznaczenia. Szczególne sytuacje to:

- wydanie poświadczenia odbioru (pkt 4.1),
- wydanie dowodu alternatywnego (pkt 4.2),
- przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia (pkt 4.3),
- nieprawidłowości (pkt 4.4),
- zmiana urzędu celnego przeznaczenia (pkt 4.5).

4.1. Wydanie poświadczenia odbioru

Na wniosek osoby przedstawiającej towary i dokument TAD w urzędzie celnym przeznaczenia urząd ten wydaje poświadczenie

odbioru (TC11). Poświadczenie odbioru nie może być jednak stosowane jako alternatywny dowód zakończenia procedury tranzytu.

Art. 46 dodatku I do Konwencji

Art. 306 ust. 5 RW

Poświadczenie pełni dwie istotne funkcje. Po pierwsze stanowi ono dla osoby uprawnionej do korzystania z procedury informację, że przewoźnik dostarczył towary i dokumenty do urzędu celnego przeznaczenia. Po drugie poświadczenie odbioru ma duże znaczenie w przypadku wszczęcia postępowania poszukiwawczego, gdy urząd celny wyjścia nie otrzymał komunikatu IE006. W takim przypadku osoba uprawniona do korzystania z procedury może przedstawić w urzędzie celnym wyjścia poświadczenie odbioru, wskazując tym samym, w którym urzędzie celnym przedstawiono towary i dokumenty. Ułatwia to znacznie prowadzenie postępowania poszukiwawczego.

Załącznik B10 do dodatku III do Konwencji

Załącznik 72-03 do RW

Formularz poświadczenia odbioru musi być zgodny ze wzorem TC11 zamieszczonym w załączniku B10 do dodatku III do Konwencji / załączniku 72-03 do RW.

Osoba występująca z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru wypełnia je przed przedłożeniem funkcjonariuszowi celnemu urzędu celnego przeznaczenia w celu potwierdzenia.

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba występująca z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru przez urząd celny przeznaczenia wypełnia formularz TC 11 czytelnie, wpisując następujące dane:

- miejsce, nazwa i numer referencyjny urzędu celnego przeznaczenia;
- status towarów zgodnie z dotyczącym ich dokumentem TAD (T1, T2, T2F);
- numer MRN;
- miejsce, nazwa i numer referencyjny urzędu celnego wyjścia;
- miejsce.

Poświadczenie odbioru może zawierać również inne informacje dotyczące towarów.Osoba uprawniona do korzystania z procedury może na przykład chcieć, aby wpisany został adres, pod który przewoźnik prześle poświadczenie odbioru po potwierdzeniu przez organy celne. Urząd celny przeznaczenia nie ma obowiązku przesyłania poświadczenia odbioru pocztą, może to jednak zrobić w razie konieczności. Zwykle osoba uprawniona do korzystania z procedury zwraca się do przewoźnika o zwrot poświadczenia odbioru do niej.

Adres zwrotny może być wpisany na odwrocie poświadczenia odbioru.

SŁUŻBY CELNE

Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru, urząd celny przeznaczenia:

- sprawdza, czy posłużono się właściwym formularzem, tj. TC11,
- sprawdza, czy wpisy są czytelne,
- sprawdza, czy formularz został wypełniony prawidłowo,
- sprawdza, czy nie zachodzą żadne okoliczności uniemożliwiające wydanie poświadczenia odbioru,
- jeżeli wynik tych kontroli jest pozytywny, wydaje wnioskodawcy poświadczenie odbioru.

4.2. Alternatywny dowód zakończenia procedury

Art. 45 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Art. 308 ust. 2 RW

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może wystąpić do organów celnych z wnioskiem o wydanie alternatywnego dowodu na egzemplarzu TAD, że procedura tranzytu zakończyła się prawidłowo i nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. Wniosek taki może zostać zgłoszony w chwili przedstawienia towarów i dokumentu TAD w urzędzie celnym przeznaczenia.

Uwaga: Szczegółowe informacje dotyczące przyjmowania dowodu alternatywnego przez urząd celny wyjścia znajdują się w części VII, pkt 3.3.1.

PRZEDSIĘBIORCY

W celu uzyskania alternatywnego dowodu zakończenia procedury tranzytu w rozumieniu art. 45 ust. 4 dodatku I do Konwencji / art. 308 RW w urzędzie celnym przeznaczenia można przedstawić celem poświadczenia egzemplarz dokumentu TAD oraz LoI (w stosownych przypadkach).

Egzemplarz, który może być fotokopią oryginału, musi:

- być opatrzony adnotacją „Kopia";
- być opatrzony pieczęcią urzędu celnego przeznaczenia, podpisem funkcjonariusza celnego, datą i następującą adnotacją: „Dowód alternatywny – 99202".

W załączniku 8.3 znajduje się tłumaczenie adnotacji „Dowód alternatywny" we wszystkich wersjach językowych.

SŁUŻBY CELNE

TAD i LoI (w stosownych przypadkach) muszą zostać poświadczone przez urząd celny przeznaczenia. Poświadczenia można dokonać komputerowo, ale w taki sposób, by dla organów celnych w państwie wyjścia było oczywiste, że poświadczenie to jest autentyczne.

Urząd celny przeznaczenia wystawia alternatywny dowód w przypadku, gdy nie stwierdzono nieprawidłowości. Na dokumencie TAD umieszcza się pieczęć, podpis funkcjonariusza celnego i datę.

Osoba, która przedstawia alternatywny dowód wraz z towarami i dokumentem TAD, jest uznawana za przedstawiciela osoby uprawnionej do korzystania z procedury. Urząd celny przeznaczenia wydaje takiej osobie poświadczoną kopię dokumentu TAD.

4.3. Przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia

Art. 45 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 306 ust. 1 RW

Zasadniczo towary, dokument TAD i wymagane informacje muszą być przedstawione:

- w urzędzie celnym przeznaczenia, oraz
- w wyznaczonych godzinach i dniach urzędowania.

Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub innej osoby przedstawiającej towary, ten urząd celny może zezwolić jednak na ich przedstawienie w innym miejscu lub poza godzinami urzędowania.

4.4. Nieprawidłowości

4.4.1. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć

Do procedury tranzytu wspólnego/unijnego mogą zostać zwolnione jedynie towary, które są przemieszczane pod zamknięciami. Urząd celny przeznaczenia sprawdza, czy zamknięcia nie zostały naruszone. Jeżeli zamknięcia zostały naruszone, urząd celny przeznaczenia odnotowuje ten fakt w komunikacie IE018 przesyłanym do urzędu celnego wyjścia.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia sprawdza stan zamknięć, a wyniki kontroli wprowadza do systemu NCTS. Jeżeli stwierdza się brak zamknięć, są one w złym stanie lub noszą ślady naruszenia, zaleca się, by organy celne poddawały towary kontroli, a informacje na ten temat wprowadzały do systemu NCTS.

4.4.2. Inne nieprawidłowości

Urząd celny przeznaczenia określa w systemie NCTS rodzaj stwierdzonej nieprawidłowości celem poinformowania urzędu celnego wyjścia. Ten urząd zaś podejmuje na podstawie przekazanych informacji decyzję, jakie kroki należy podjąć w danej

sytuacji.

Urząd celny przeznaczenia może stwierdzić różnicę między towarami zgłoszonymi w NCTS a faktycznie przedstawionymi w tym urzędzie celnym. Każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie, ponieważ może się zdarzyć, że w miejscu wyjścia zaszła pomyłka.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje numer MRN oraz
- wskazuje wszelkie nieprawidłowości w komunikacie IE018.

4.4.3. Wyjaśnianie nieprawidłowości

Jeżeli urząd celny przeznaczenia decyduje o niezwolnieniu towarów w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami i zwraca się do urzędu celnego wyjścia o wyjaśnienia, wysyła komunikat IE018 z adnotacją „Oczekiwanie na wyjaśnienie rozbieżności". Operacja tranzytowa ma wtedy status „Oczekiwanie na wyjaśnienie".

Podczas gdy operacja ma status „Oczekiwanie na wyjaśnienie", urząd celny wyjścia dokonuje wyjaśnienia nieprawidłowości, w szczególności poprzez zbadanie wszelkich dokumentów przedstawionych przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury i porównanie ich z danymi zawartymi w zgłoszeniu.

Po wyjaśnieniu problemu urząd celny wyjścia informuje urząd celny przeznaczenia za pomocą komunikatu „Zawiadomienie o wyjaśnieniu rozbieżności" (IE020). Towary zostają wówczas zwolnione i operacja zostaje ostatecznie zamknięta w chwili, w której urząd celny wyjścia dokona jej zwolnienia.

SŁUŻBY CELNE

Jeżeli urząd przeznaczenia postanawia wyjaśnić nieprawidłowości:

- rejestruje numer MRN,
- w komunikacie IE018 wskazuje, że w miejscu przeznaczenia rozpoczęto wyjaśnianie nieprawidłowości,
- wysyła komunikat IE018 do urzędu celnego wyjścia,
- przesyła wyniki poszukiwania do urzędu celnego wyjścia po zakończeniu poszukiwania.

Więcej informacji na temat postępowania poszukiwawczego – zob. część VII.

Jeżeli w następstwie stwierdzonej nieprawidłowości urząd celny przeznaczenia decyduje o zabezpieczeniu należności (celnych), w komunikacie IE018 należy umieścić adnotację „Opłaty pobrane".

Uwaga: Adnotacja „Opłaty pobrane" nie musi oznaczać, że opłaty zostały faktycznie nałożone lub zapłacone. Urząd celny przeznaczenia mógł zatem przyjąć zgłoszenie do innej procedury celnej (np. uszlachetniania czynnego).

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje numer MRN,
- wprowadza kod A5 „Opłaty pobrane” do komunikatu IE018,
- wysyła komunikat IE018 do urzędu celnego wyjścia.

4.5. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia

Art. 47 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Operacja tranzytowa może zakończyć się w innym urzędzie celnym niż zadeklarowano w zgłoszeniu tranzytowym. Taki urząd uznaje się wówczas za urząd celny przeznaczenia.

Art. 306 ust. 4 i art. 307 ust. 2 RW

Ponieważ system NCTS wykaże, że faktyczny urząd celny przeznaczenia nie otrzymał komunikatu IE001 dla danego numeru MRN, tenże urząd celny musi wysłać komunikat „Wniosek o AAR” (IE002).

Po odnalezieniu operacji za pomocą numeru MRN urząd celny wyjścia wysyła komunikat „Odpowiedź na wniosek o AAR” (IE003). Urząd celny przeznaczenia akceptuje zmianę urzędu przeznaczenia i wysyła do urzędu celnego wyjścia komunikat IE006.

Jeżeli urząd celny wyjścia nie odnajdzie operacji za pomocą numeru MRN, w komunikacie IE003 podaje przyczyny (zakodowane cyframi od 1 do 4), dla których komunikat IE001 nie może zostać wysłany. System NCTS odrzuca informację o przybyciu towarów i informuje o tym przedsiębiorcę w miejscu przeznaczenia za pomocą komunikatu „Zawiadomienie o odrzuceniu AAR” (IE021). Powody odrzucenia mogą być następujące:

1. towary i dokument TAD zostały już dostarczone do innego urzędu przeznaczenia;
2. operacja została unieważniona przez urząd celny wyjścia;
3. numer MRN jest nieznany (z przyczyn technicznych lub w

związku z nieprawidłowościami); lub

4. inne przyczyny.

Można wyróżnić trzy sytuacje:

1. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium tej samej umawiającej się strony/tego samego państwa członkowskiego, co urząd celny przeznaczenia wskazany w zgłoszeniu tranzytowym:

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje numer MRN,
- występuje do urzędu celnego wyjścia o informacje dotyczące zgłoszenia na podstawie numeru MRN, wysyłając komunikat IE002,
- wysyła komunikat IE006 do urzędu celnego wyjścia,
- sprawdza wyznaczony termin, stan zamknięć celnych (jeśli zostały nałożone) oraz trasę przejazdu (jeżeli została wyznaczona),
- podejmuje decyzję o zakresie wymaganej kontroli,
- jeżeli wyniki kontroli są pozytywne, wprowadza wyniki kontroli do systemu NCTS,
- wysyła komunikat IE018 do urzędu celnego wyjścia.

Po otrzymaniu komunikatu IE006 urząd celny wyjścia informuje zadeklarowany urząd celny przeznaczenia i zadeklarowane urzędy celne tranzytowe (przez które przesyłka nie przejechała) o zakończeniu operacji tranzytowej za pomocą komunikatu Przekazane zawiadomienie o przybyciu” (IE024).

2. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium innej umawiającej się strony/innego państwa członkowskiego niż urząd celny przeznaczenia wskazany w zgłoszeniu tranzytowym:

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje numer MRN,
- występuje do urzędu celnego wyjścia o informacje dotyczące zgłoszenia na podstawie numeru MRN, wysyłając komunikat IE002,
- wysyła komunikat IE006 do urzędu celnego wyjścia,
- sprawdza wyznaczony termin, stan zamknięć celnych (jeśli zostały nałożone) oraz trasę przejazdu (jeżeli została wyznaczona),
- podejmuje decyzję o zakresie wymaganej kontroli,
- jeżeli wyniki kontroli są pozytywne, wprowadza wyniki kontroli do systemu NCTS,
- wysyła komunikat IE018 do urzędu celnego wyjścia.

Po otrzymaniu komunikatu IE006 urząd celny wyjścia informuje zadeklarowany urząd celny przeznaczenia i zadeklarowane urzędy celne tranzytowe (przez które przesyłka nie przejechała) o fakcie zakończenia operacji tranzytowej za pomocą komunikatu Przekazane zawiadomienie o przybyciu" (IE024).

3. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium innej umawiającej się strony/innego państwa członkowskiego niż urząd celny wskazany na dokumencie TAD, na którym widnieje jedna z następujących adnotacji:

- w tranzycie wspólnym:

- DG0 („Wywóz z państwa podlegający ograniczeniom")

lub

- DG1 („Wywóz z państwa podlegający cłu").

- w tranzycie unijnym:

- DG0 („Wywóz z UE podlegający ograniczeniom")

lub

- DG1 („Wywóz z UE podlegający cłu").

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje numer MRN,
- występuje do urzędu celnego wyjścia o informacje dotyczące zgłoszenia na podstawie numeru MRN, wysyłając komunikat IE002,
- zatrzymuje towary pod kontrolą celną i podejmuje decyzję, czy:
  - zezwolić na ich wyprowadzenie do umawiającej się strony / państwa członkowskiego, na której lub którego terytorium znajduje się urząd celny wyjścia, lub
  - nie zezwolić na ich wyprowadzenie aż do czasu otrzymania z urzędu celnego wyjścia pisemnego pozwolenia na zwolnienie tych towarów.

5. Przedstawienie towarów i dokumentu TAD po upływie wyznaczonego terminu

Art. 45 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 306 ust. 3 RW

Jeżeli przedstawienie towarów i TAD odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia, uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury lub przewoźnik dotrzymali tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodnią w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia, że opóźnienie nie nastąpiło z ich winy.

Poniżej przedstawiono przykłady dowodów wystąpienia niemożliwych do przewidzenia okoliczności, które spowodowały przekroczenie terminu przedstawienia towarów, ale nie były zawinione przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury ani przewoźnika:

- zaświadczenie wydane przez policję (np. gdy miały miejsce wypadek lub kradzież);
- poświadczenie wystawione przez służbę zdrowia (np. jeżeli udzielono pomocy medycznej itp.);
- poświadczenie lub rachunek ze stacji napraw (np. jeżeli miała miejsce naprawa pojazdu);
- dowody opóźnienia spowodowanego strajkiem, warunkami atmosferycznymi lub innymi niedającymi się przewidzieć okolicznościami.

To, czy dowód zostanie uznany, zależy jednak od urzędu celnego

przeznaczenia.

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Komunikaty i treść danych w IE

IE001. Komunikat informujący wyprzedzająco o przybyciu towaru C_AAR_SND

IE002. Wniosek o AAR C_AAR_REQ

IE003. ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O AAR C_AAR_RSP

IE004. PRZYJĘCIE SPROSTOWANIA E_AMD_ACC

IE.005 ODRZUCENIE SPROSTOWANIA E_AMD_REJ

IE006. KOMUNIKAT O PRZYBYCIU TOWARU C_ARR_ADV

IE007. ZAWIADOMIENIE O PRZYBYCIU E_ARR_NOT

IE008. ODRZUCENIE ZAWIADOMIENIA O PRZYBYCIU E_ARR_REJ

IE009. DECYZJA O UNIEWAŻNIENIU ZGŁOSZENIA E_CAN_DEC

IE010. ZAWIADOMIENIE O UNIEWAŻNIENIU ZGŁOSZENIA C_CAN_NOT

IE013. SPROSTOWANIE DANYCH ZGŁOSZENIA E_DEC_AMD

IE014. WNIOSEK O UNIEWAŻNIENIE ZGŁOSZENIA E_DEC_CAN

IE015. ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE E_DEC_DAT

IE016. ODRZUCENIE ZGŁOSZENIA E_DEC_REJ

IE017. WYNIKI KONTROLI W URZĘDZIE WYJŚCIA N_DEP_CON

IE018. WYNIKI KONTROLI W URZĘDZIE PRZEZNACZENIA (typ A lub B) C_DES_CON

IE019. ROZBIEŻNOŚCI E_DIS_SND

IE020. ZAWIADOMIENIE O WYJAŚNIENIU ROZBIEŻNOŚCI C_DIS_SOL

IE021. ZAWIADOMIENIE O ODRZUCENIU AAR E_REJ_NOT

IE023. ZAWIADOMIENIE GWARANTA E_gua_NOT

IE024. PRZEKAZANE ZAWIADOMIENIE O PRZYBYCIU C_FWD_ARR

IE025. ZWOLNIENIE Z TRANZYTU E_GDS_REL

IE026. ZMIANA KODU DOSTĘPU DO GWARANCJI E_ACC_COD

IE027. ZAPYTANIE DOTYCZĄCE OPERACJI TRANZYTOWEJ C_MVT_QUE

IE028. POTWIERDZENIE PRZYJĘCIA ZGŁOSZENIA I NADANIE NUMERU EWIDENCYJNEGO E_MRN_ALL

IE029. ZWOLNIENIE DO PROCEDURY TRANZYTU E_REL_TRA

IE030. ZAWIADOMIENIE NA POZIOMIE WSPÓLNYM O ZMIANIE URZĘDÓW CELNYCH C_COL_COM

IE031. ZAWIADOMIENIE NA POZIOMIE KRAJOWYM O ZMIANIE URZĘDÓW CELNYCH C_COL_NAT

IE032. ZAWIADOMIENIE NA POZIOMIE KRAJOWYM O ZMIANIE WSPÓLNYCH DANYCH REFERENCYJNYCH C_REF_MOD

IE034. ZAPYTANIE O GWARANCJE C_GUA_QUE

IE035. ZAWIADOMIENIE O ODZYSKANIU E_REC_NOT

IE037. ODPOWIEDŹ NA ZAPYTANIE O GWARANCJE C_GUA_RSP

IE038. ODPOWIEDŹ NA ZAPYTANIE DOTYCZĄCE OPERACJI TRANZYTOWEJ C_MVT_RSP

IE043. ZEZWOLENIE NA ROZŁADUNEK E_ULD_PER

IE044. UWAGI ROZŁADUNKOWE E_ULD_REM

IE045. ZAWIADOMIENIE O ZAMKNIĘCIU OPERACJI TRANZYTOWEJ E_WRT_NOT

IE050. ATR C_ATR_SND

IE051. ODMOWA ZWOLNIENIA DO PROCEDURY TRANZYTU E_REL_NOT

IE054. WNIOSEK O ZWOLNIENIE DO PROCEDURY TRANZYTU E_REQ_REL

IE055. GWARANCJA NIEWAŻNA E_GUA_INV

IE058. ODRZUCENIE UWAG ROZŁADUNKOWYCH E_ULD_REJ

IE059. ZAWIADOMIENIE O UNIEWAŻNIENIU POSTĘPOWANIA POSZUKIWAWCZEGO C_CAN_ENQ

IE060. DECYZJA O KONTROLI TOWARU E_CTR_DEC

IE062. ODRZUCENIE WNIOSKU O ZWOLNIENIE DO PROCEDURY TRANZYTU E_REQ_REJ

IE063. INFORMACJA O ROZPOCZĘCIU POBORU NALEŻNOŚCI C_REC_COM

IE070. ZAWIADOMIENIE NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM O AWARII SYSTEMU C_UNA_COM

IE071. ZAWIADOMIENIE NA POZIOMIE KRAJOWYM O AWARII SYSTEMU C_UNA_NAT

IE100. WNIOSEK O DOKUMENTY E_ASK_DOC

IE101. ZWROT DOKUMENTÓW E_DOC_SND

IE102. WNIOSEK DOTYCZĄCY PRZESYŁKI, KTÓRA NIE DOTARŁA E_REQ_MOV

IE103. INFORMACJA DOTYCZĄCA PRZESYŁKI, KTÓRA NIE DOTARŁA E_MOV_RSP

IE104. WNIOSEK O POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE C_ENQ_REQ

IE105. PRZYPOMNIENIE O POSTĘPOWANIU WYJAŚNIAJĄCYM C_ENQ_REM

IE106. ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE C_ENQ_NEG

IE110. WYNIKI KONTROLI DOKUMENTÓW NA PAPIERZE C_RES_PAP

IE111. ZAPYTANIE O UPOWAŻNIONEGO ODBIORCĘ C_AUT_QUE

IE112. ODPOWIEDŹ NA ZAPYTANIE O UPOWAŻNIONEGO ODBIORCĘ C_AUT_RSP

IE114. WNIOSEK O ATR C_ATR_REQ

IE115. ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O ATR C_ATR_RSP

IE118. POWIADOMIENIE O PRZEKROCZENIU GRANICY C_NCF_NOT

IE119. KONTROLA W URZĘDZIE WYJŚCIA DOKUMENTU NA PAPIERZE E_DEP_PAP

IE120. KONTROLA W URZĘDZIE PRZEZNACZENIA DOKUMENTU NA PAPIERZE E_DES_PAP

IE140. WNIOSEK DOTYCZĄCY PRZESYŁKI, KTÓRA NIE DOTARŁA E_REQ_MOV

IE141. INFORMACJA DOTYCZĄCA PRZESYŁKI, KTÓRA NIE DOTARŁA E_MOV_RSP

IE142. ZAPYTANIE POSZUKIWAWCZE C_ENQ_REQ

IE143. ODPOWIEDŹ NA ZAPYTANIE POSZUKIWAWCZE C_ENQ_NEG

IE144. ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O DODATKOWE INFORMACJE DOT. POSZUKIWAŃ C_ENR_INF

IE150. WNIOSEK O DOKONANIE POBORU C_REC_REQ

IE151. POWIADOMIENIE DOT. AKCEPTACJI POBORU C_REC_ACC

IE152. POWIADOMIENIE O ZAKOŃCZENIU POBORU C_REC_DIS

IE200. KONTROLA GWARANCJI C_GUA_CHE

IE201. WYNIK KONTROLI GWARANCJI C_GUA_RES

IE203. WYKORZYSTANIE GWARANCJI C_GUA_USE

IE204. UNIEWAŻNIENIE WYKORZYSTANIA GWARANCJI C_GUA_CAN

IE205. WYNIK WYKORZYSTANIA GWARANCJI C_GUA_USR

IE209. OBCIĄŻENIE KWOTY REFERENCYJNEJ C_GUA_Cre

IE224. SPRZEDANO KARNET GWARANCJI POJEDYNCZEJ E_igv_INF

IE225. ZAWIADOMIENIE O AKTUALIZACJI GWARANCJI E_GUA_WUP

IE228. ZWOLNIENIE Z ZOBOWIĄZANIA W ZWIĄZKU Z COFNIĘCIEM GWARANCJI GENERALNEJ E_GOG_CNL

IE229. ZAWIADOMIENIE O ODWOŁANIU KARNETU GWARANCJI POJEDYNCZEJ E_IGV_RNG

IE231. ZAWIADOMIENIE O COFNIĘCIU GWARANCJI GENERALNEJ E_GOG_CNP

IE410. WNIOSEK O DANE STATYSTYCZNE C_STA_REQ

IE411. PRZESŁANIE DANYCH STATYSTYCZNYCH C_STA_SND

IE412. WYGENEROWANE DANE STATYSTYCZNE PRZESŁANE DO POZIOMU KRAJOWEGO C_STA_GEN

IE413. DANE STATYSTYCZNE PRZESŁANE DO POZIOMU WSPÓLNOTOWEGO C_STA_OTS

8.2. Kody państw

8.2.1. Kody państw stosowane w tranzycie unijnym

Kody państw ISO alpha 2 określone w normie ISO-3166-1

8.2.2. Kody państw stosowane w tranzycie wspólnym

Kody państw ISO alpha 2 określone w normie ISO-3166-1

8.3. Kody opakowań

8.3.1. Kody opakowań stosowane w tranzycie unijnym

Zalecenie NZ/EKG nr 21/wersja 8.1, 12 lipca 2010 r.

8.3.2. Kody opakowań stosowane w tranzycie wspólnym

Zalecenie NZ/EKG nr 21/wersja 8.1, 12 lipca 2010 r.

ROZDZIAŁ 5 – ANDORA, SAN MARINO I OBSZARY NIEOBJĘTE SYSTEMEM FISKALNYM

1. Wprowadzenie

Standardowa procedura tranzytu została opisana w poprzednich rozdziałach. Niniejszy rozdział 5 dotyczy szczególnych zasad tranzytu obowiązujących między:

- Unią Europejską a Andorą (pkt 2);
- Unią Europejską a San Marino (pkt 3);
- Unią Europejską i obszarami nieobjętymi jej systemem fiskalnym (pkt 4).

W pkt 5 omówiono wyjątki.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony dla organów celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki.

2. Andora

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- kontekstu i prawodawstwa (2.1);

- formalności (2.2).

2.1. Kontekst i przepisy prawne

W 1990 r. Wspólnota Europejska i Andora zawarły unię celną na mocy Porozumienia w formie wymiany listów[9]. Unia celna dotyczy obrotu towarami objętymi rozdziałami 25–97 Systemu Zharmonizowanego (HS).

Na mocy decyzji nr 1/96 Wspólnego Komitetu WE–Andora[10] stosowanie wspólnotowej procedury tranzytowej, której zasady określa wspólnotowy kodeks celny (WKC) i jego przepisy wykonawcze (RWKC), zostało rozszerzone na wymianę handlową w ramach unii celnej. Decyzję tę zastąpiono następnie decyzją nr 1/2003 Wspólnego Komitetu WE–Andora[11]. Wraz z dniem 1 maja 2016 r. procedura tranzytu wspólnotowego została zastąpiona procedurą tranzytu unijnego, gdyż unijny kodeks celny oraz akt delegowany i akt wykonawczy do tego kodeksu są następcami WKC i RWKC.

2.2. Wymogi formalne

2.2.1. Towary objęte rozdziałami od 1 do 24 HS

Wywóz do Andory i przywóz z Andory towarów objętych tymi rozdziałami jest traktowany jak wywóz do państwa trzeciego lub przywóz z państwa trzeciego.

W związku z tym należy przedstawić zgłoszenie celne z wpisanym

9 Porozumienie w formie wymiany listów między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Księstwem Andory podpisane dnia 28 czerwca 1990 r., Dz.U. L 374 z 31.12.1990, s. 14.

10 Decyzja nr 1/96 Wspólnego Komitetu WE-Andora z dnia 1 lipca 1996 r. dotycząca określonych metod współpracy administracyjnej w zakresie realizacji postanowień Porozumienia w formie wymiany listów między EWG a Księstwem Andory i procedury tranzytu przy przewozie towarów między nimi, Dz.U. L 184 z 24.7.1996, s. 39.

11 Decyzja nr 1/2003 Wspólnego Komitetu WE-Andora z dnia 3 września 2003 r. w sprawie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla prawidłowego działania Unii Celnej, Dz.U. L 253 z 7.10.2003, s. 3.

w polu nr 1 skrótem EX – wywóz lub IM – przywóz

Przykłady[12]:

a) wywóz towarów unijnych do Andory

- *produkty rolne objęte refundacją wywozową*

Przedstawienie zgłoszenia wywozowego EX1 (w urzędzie celnym państwa członkowskiego wywozu). Wywozowy dokument towarzyszący (EAD) przedstawia się w urzędzie celnym wyprowadzenia z Unii (urząd francuski lub hiszpański).

- *produkty rolne nieobjęte refundacją wywozową*

Przedstawienie zgłoszenia wywozowego EX1 (w urzędzie celnym państwa członkowskiego wywozu). Wywozowy dokument towarzyszący (EAD) przedstawia się w urzędzie celnym wyprowadzenia z Unii (urząd francuski lub hiszpański).

- *towary objęte podatkiem akcyzowym, dla których został wystawiony elektroniczny dokument administracyjny (e-AD) towarzyszący im do granicy*

Przedstawienie zgłoszenia wywozowego EX1 (w urzędzie celnym państwa członkowskiego wywozu). Wywozowy dokument towarzyszący (EAD) i e-AD przedstawia się w urzędzie celnym wyprowadzenia z Unii (urząd francuski lub hiszpański).

- *produkty rolne objęte refundacją wywozową oraz podatkiem akcyzowym, dla których został wystawiony elektroniczny dokument administracyjny (e-AD) towarzyszący towarom do granicy*

Przedstawienie zgłoszenia wywozowego EX1 (w urzędzie celnym państwa członkowskiego wywozu). Wywozowy dokument

12 Podane przykłady dotyczą transportu drogowego.

towarzyszący (EAD) i e-AD przedstawia się w urzędzie celnym wyprowadzenia z Unii (urząd francuski lub hiszpański).

b) przywóz na obszar celny Unii towarów rolnych pochodzących z Andory

W urzędzie celnym wprowadzenia do Unii towary są obejmowane procedurą celną, taką jak procedura dopuszczenia do obrotu lub procedura unijnego tranzytu zewnętrznego (T1), jeżeli urząd przeznaczenia znajduje się w Unii.

Zwraca się uwagę, że towary pochodzące z Andory w rozumieniu porozumienia o unii celnej są zwolnione z unijnych należności celnych przywozowych, pod warunkiem że są przywożone z zastosowaniem świadectwa przewozowego EUR.1 lub deklaracji na fakturze eksportera (tytuł II porozumienia o unii celnej).

c) tranzyt przez obszar celny Unii do Andory

W miejscu wprowadzenia do Unii (np. w Wielkiej Brytanii) przedstawia się zgłoszenie tranzytowe dla procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1) w celu przewozu towarów pochodzących z państwa trzeciego do Andory

d) tranzyt przez Andorę między dwoma miejscami znajdującymi się na obszarze Unii

Unijna procedura tranzytowa nie obejmuje przewozu przez Andorę, który jest objęty osobną (andorską) procedurą.

Unijna procedura tranzytowa jest uznawana za zawieszoną na terytorium Andory, o ile przejazdu przez Andorę dokonuje się z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego.

W przypadku braku jednolitego dokumentu przewozowego unijna procedura tranzytowa kończy się w miejscu wyprowadzenia z Unii,

przed wprowadzeniem towarów na obszar Andory.

2.2.2. Towary objęte rozdziałami od 25 do 97 HS

Decyzja 1/2003 stanowi podstawę stosowania *mutatis mutandis* wspólnotowej procedury tranzytowej ustanowionej w WKC i RWKC wobec obrotu pomiędzy Wspólnotą a Andorą towarami objętymi rozdziałami 25–97 HS. Wraz z dniem 1 maja 2016 r. procedura tranzytu wspólnotowego została zastąpiona procedurą tranzytu unijnego określoną w unijnym kodeksie celnym oraz akcie delegowanym i akcie wykonawczym do tego kodeksu, które są następcami WKC i RWKC.

W ramach wymiany handlowej między państwami członkowskimi Unii a Andorą należy dopełnić formalności celnych w analogiczny sposób, jak w okresie poprzedzającym ustanowienie rynku wewnętrznego w 1993 r. W związku z tym należy przedstawić zgłoszenie celne z wpisanym w polu 1 skrótem EX – wywóz lub IM – przywóz.

W tym kontekście należy rozróżnić następujące przypadki:

- towary, które znajdują się w obrocie w rozumieniu porozumienia o unii celnej są przemieszczane w ramach procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (T2) lub transportowane z dowodem unijnego statusu celnego;

- towary, które nie znajdują się w obrocie, są przemieszczane w ramach procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1) – zob. przykład b) w pkt 2.2.1.;

- szczególne kategorie produktów, o których jest mowa w rozporządzeniu 3448/93[13], są przemieszczane w ramach procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1) – zob. przykład c).

Gwarancje przedstawiane w ramach procedury tranzytu unijnego muszą być ważne zarówno w Unii, jak i w Andorze. W zobowiązaniach gwaranta i poświadczeniach zabezpieczenia nie wolno wykreślać słów „Księstwo Andory".

Przykłady:

b) Wysyłka towarów, które znajdują się w obrocie (innych niż objęte rozporządzeniem 3448/93) z Unii do Andory i odwrotnie

- formalności wysyłkowe są dopełniane w urzędzie znajdującym się w państwie członkowskim/Andorze: wystawienie zgłoszenia wywozowego EX1 i zgłoszenia do procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (T2);

lub

- formalności wysyłkowe są dopełniane na granicy UE i Andory: towary znajdują się w obrocie do granicy, gdzie wystawiane jest zgłoszenie wywozowe EX1, pod warunkiem że zostanie przedstawiony dowód unijnego statusu celnego towarów.

Zwraca się jednak uwagę, że graniczny urząd celny pełniący rolę urzędu celnego wyprowadzenia może odmówić objęcia towarów procedurą tranzytu, jeżeli procedura ta ma się zakończyć w

13 Rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18. Przykładowe produkty tego rodzaju to: mannit, sorbitol, kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny, dekstryny i kleje dekstrynowe, skrobie lub kleje skrobiowe, gotowe nabłyszczacze i klejonki na bazie substancji skrobiowych.

sąsiednim granicznym urzędzie celnym.

b) Wysyłka towarów, które nie znajdują się w obrocie (innych niż objęte rozporządzeniem 3448/93) z Unii do Andory i odwrotnie

Towary, które nie znajdują się w obrocie, są przewożone do urzędu celnego przeznaczenia w Andorze lub w Unii z zastosowaniem procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1).

c) Szczególne kategorie towarów, o których jest mowa w rozporządzeniu 3448/93

Zastosowanie mają wyżej opisane procedury, pod warunkiem że:

- przetworzone unijne produkty rolne są wysyłane z Unii do Andory i korzystają z refundacji wywozowej.

Wystawienie zgłoszenia wywozowego EX1 i zgłoszenia do procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1).

- *Przetworzone produkty rolne znajdujące się w obrocie w Andorze i wysyłane do Unii*

Te produkty są przemieszczane w ramach procedury Unijnego zewnętrznego (T1).

Ponieważ unijne organy celne muszą naliczyć element zmienny, na dokumencie TAD zgłoszenia do procedury tranzytu zewnętrznego (T1) zostaje naniesiona następująca, podkreślona kolorem czerwonym adnotacja: „*Należy pobierać wyłącznie element rolny – Porozumienie EWG – Andora*”.

<u>Inne procedury tranzytu</u>

W wymianie handlowej z Andorą nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej.

Andora nie jest umawiającą się stroną konwencji TIR.

Zestawienie wybranych procedur (tj. tranzytowej, wywozowej, przywozowej)	Towary wymienione w 1–24 HS	
	Towary pochodzące ze UE	Towary pochodzące z Andory
Objęte refundacją wywozową	EX1	
Nieobjęte refundacją wywozową	EX1 lub T1[14]	
Towary objęte podatkiem akcyzowym	EX1 + e-AD	
Towary objęte podatkiem akcyzowym i refundacją wywozową	EX1 + e-AD	
Wszystkie towary		„IM4”[15] (+ EUR.1) (w celu dopuszczenia do obrotu) lub T1

Towary wymienione w 25–97 HS (inne niż produkty wymienione w rozporządzeniu 3448/93)		
	Towary pochodzące ze UE	Towary pochodzące z Andory
Towary znajdujące się w obrocie	EX1 + T2 (T2F) (w urzędzie wewnętrznym) lub T2L, T2LF lub dokument, który wywołuje równoważne skutki + EX1 (na granicy)	EX1 + T2 (T2F) (w urzędzie wewnętrznym) lub T2L, T2LF lub dokument, który wywołuje równoważne skutki + EX1 (na granicy)
Towary nieznajdujące się w obrocie	T1	T1 (tranzyt) lub „IM4” (dopuszczenie do obrotu)

Produkty rolne wymienione w rozporządzeniu 3448/93		
	Towary pochodzące ze UE	Towary pochodzące z Andory
Objęte refundacją wywozową	EX1 lub T1	
Znajdujące się w obrocie		T1 + adnotacja „Należy pobierać wyłącznie element rolny –

14 Tranzyt towarów nieunijnych przez obszar celny Unii.

15 Dopuszczenia towarów do obrotu dokonuje urząd celny wprowadzenia do Unii.

3. San Marino

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- kontekstu i prawodawstwa (3.1);
- formalności (3.2).

3.1. Kontekst i przepisy prawne

W 1992 r. Wspólnota Europejska i San Marino zawarły Umowę przejściową w sprawie handlu i unii celnej[16]. Umowa ta została zastąpiona Umową w sprawie współpracy i unii celnej[17], która weszła w życie 1 kwietnia 2002 r. Unia celna dotyczy towarów objętych rozdziałami 1–97 Wspólnej Taryfy Celnej (WTC), z wyjątkiem produktów określonych w rozdziałach 72 i 73, które są objęte postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali („produkty EWWiS”).

Na mocy decyzji nr 4/92 Komitet Współpracy EWG–San Marino[18] określił przepisy dotyczące przemieszczania towarów między Wspólnotą a San Marino. Decyzja była stosowana od dnia 1

16 Umowa przejściowa w sprawie handlu i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino, Dz.U. L 359 z 9.12.1992, s. 14.

17 Umowa w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino, Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

18 Decyzja nr 4/92 Komitetu Współpracy EWG–San Marino z dnia 22 grudnia 1992 r. w sprawie określenia metod współpracy administracyjnej w zakresie realizacji postanowień umowy przejściowej i postępowania przy wysyłaniu towarów do Republiki San Marino, Dz.U. L 42 z 19.2.1993, s. 34.

kwietnia 1993 r. i została zmieniona decyzją nr 1/2002[19], która weszła w życie dnia 23 marca 2002 r.

Decyzja nr 1/2010[20] Komitetu ds. Współpracy WE–San Marino zawiera zaktualizowany wykaz włoskich urzędów celnych, które mogą dopełnić formalności celnych w przypadku towarów, którym miejscem przeznaczenia jest San Marino.

3.2. Wymogi formalne

Decyzja nr 4/92, ze zmianami, koordynuje metody współpracy administracyjnej między San Marino i UE przy stosowaniu zasad procedury tranzytu wspólnotowego, która została zastąpiona z dniem 1 maja 2016 r. procedurą tranzytu unijnego (UKC i akty związane z UKS są następcami WKC i RWKC).

Przy przemieszczaniu towarów objętych zakresem unii celnej między Unią Europejską a San Marino (rozdziały 1–97 WTC, z wyłączeniem „produktów EWWiS") stosuje się następujące zasady:

1. <u>Towary przemieszczane z wyznaczonych unijnych urzędów celnych we Włoszech do San Marino</u>

Towary przemieszczane w ramach procedury tranzytu zewnętrznego (T1) do miejsca przeznaczenia w San Marino są dopuszczane do obrotu w jednym z wyznaczonych unijnych

19 Decyzja nr 1/2002 zmieniająca decyzję nr 4/92 Komitetu Współpracy EWG–San Marino z dnia 22 grudnia 1992 r. w sprawie określenia metod współpracy administracyjnej w zakresie realizacji postanowień umowy przejściowej i postępowania przy wysyłaniu towarów do Republiki San Marino, Dz.U. L 99 z 16.4.2002, s. 23.

20 Decyzja zbiorcza nr 1/2010 Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino z dnia 29 marca 2010 r. ustanawiająca różne środki wykonawcze do Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino, Dz.U. L 156 z 23.6.2010. s. 13.

urzędów celnych we Włoszech[21].

W wyznaczonym urzędzie celnym rozpoczyna się procedura T2-SM (procedura tranzytu wewnętrznego) lub wystawiany jest dokument T2L-SM (unijny status celny towarów)[22] obejmujący przewóz towarów w jedną stronę do San Marino. Właściwe organy San Marino kończą procedurę tranzytu wewnętyrznego T2-SM w systemie NCTS lub opieczętowują kopię dokumentu T2L-SM i zwracają ją do urzędu celnego wyjścia we Włoszech (tj. jednego z wyznaczonych unijnych urzędów celnych, których wykaz znajduje się w decyzji nr 1/2010).

2. Towary przemieszczane z Unii[23] do San Marino

Właściwym organom San Marino należy przedstawić dowód, że towary znajdują się w obrocie w Unii. Dowodem takim może być dokument TAD (T2 lub T2F) lub oryginalny egzemplarz dowodu unijnego statusu celnego towarów (T2L lub T2LF) lub dokument, który wywołuje równoważne skutki (w szczególności dokument e-AD, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009).

3. Towary przemieszczane z San Marino do Unii (z wyjątkiem Włoch[24]):

21 Wykaz urzędów celnych znajduje się w decyzji nr 1/2010, Dz.U. L 156 z 23.6.2010. Są to następujące urzędy: Ankona, Bolonia, Forlì, Genua, Gioia Tauro, La Spezia, Livorno, Mediolan, Rawenna, Rimini, Rzym, Orio Al Serio, Mediolan, Taranto, Triest i Wenecja.

22 Dokument T2L-SM jest wystawiany w trzech egzemplarzach; na każdym z nich znajduje się jedna z następujących adnotacji: Rilasciato in tre essemplari – Délivré en trois exemplaires. Oryginał i jedną kopię dokumentu T2L-SM przekazuje się osobie zainteresowanej, zaś drugą kopię zatrzymuje urząd wyjścia.

23 Wymiana handlowa między Włochami a San Marino jest objęta procedurą podatkową (VAT).

24 Tamże.

Przy transporcie towarów z San Marino do Unii towary są przemieszczane albo w ramach procedury tranzytu zewnętrznego (T2 lub T2F) rozpoczynanej przez właściwe organy San Marino (urząd celny przeznaczenia znajduje się w Unii), albo na podstawie dowodu unijnego statusu celnego towarów (T2L lub T2LF) lub dokumentu wywołującego równoważne skutki. Dokument TAD, T2L lub T2LF, lub dokument wywołujący równoważne skutki przedstawia się w urzędzie celnym przywozu w Unii jako dowód, że towary znajdują się w obrocie w San Marino.

Jeżeli towary, które mają zostać przewiezione do Unii, zostały uprzednio wwiezione na obszar San Marino z zastosowaniem dokumentu T2F, T2LF lub innego dokumentu wywołującego równoważne skutki (w szczególności dokumentu eAD, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009), organy San Marino podają odniesienie do dokumentu, który towarzyszył towarom w chwili ich przybycia do San Marino.

Na zobowiązaniach gwaranta i poświadczeniach zabezpieczenia nie wolno wykreślać słów „Republika San Marino".

Uwaga: „Produkty EWWiS" nie są objęte zakresem unii celnej. W związku z tym po przybyciu na obszar Unii są one traktowane jako towary nieznajdujące się w obrocie.

4. Inne procedury tranzytu

W wymianie handlowej z San Marino nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej.

San Marino nie jest umawiającą się stroną Konwencji TIR.

4. Specjalne obszary podatkowe

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- kontekstu i podstawy prawnej (4.1);

- procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (4.2);
- dokumentów potwierdzających status celny towarów (4.3).

4.1. Kontekst i przepisy prawne

Art. 1 pkt 35 RW

Dyrektywa 2006/112/WE

Dyrektywa 2008/118/WE

Specjalny obszar podatkowy oznacza część obszaru celnego Unii, na której nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej lub dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG.

Specjalnymi obszarami podatkowymi są następujące terytoria:

- Wyspy Normandzkie;
- Wyspy Kanaryjskie;
- następujące francuskie departamenty zamorskie: Gwadelupa, Martynika, Mayotte, Gujana Francuska i Reunion;
- Athos;
- Wyspy Alandzkie.

Art. 188 RD

W celu zapewnienia kontroli i prawidłowego naliczania należności podatkowych (VAT i akcyza) towary unijne przemieszczane do specjalnych obszarów podatkowych, z tych obszarów oraz między tymi obszarami są poddawane następującym formalnościom:

- Jeżeli towary unijne przemieszczane są ze specjalnego obszaru podatkowego do innej części obszaru celnego Unii, która nie jest specjalnym obszarem podatkowym, a przemieszczanie to kończy się w miejscu położonym poza państwem członkowskim, w którym towary zostały wprowadzone do tej części obszaru celnego Unii, towary te

są przemieszczane w ramach procedury unijnego tranzytu wewnętrznego.

Przykłady:

1) Towary zostały wprowadzone na obszar Unii we Francji, później przemieszczone z Francji na Wyspy Kanaryjskie, a następnie przewiezione do Hiszpanii. Przewóz z Wysp Kanaryjskich do Hiszpanii odbywa się z zastosowaniem procedury unijnego tranzytu wewnętrznego.

2. W przypadku towarów unijnych przewożonych z Wysp Alandzkich do Szwecji statkiem nie trzeba stosować procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (T2F), gdyż towary są przewożone ze specjalnego obszaru podatkowego bezpośrednio do państwa członkowskiego, w którym już pozostają. Jeżeli jednak te same towary są przewożone dalej transportem drogowym do Danii, która jest inną częścią obszaru celnego Unii, stosuje się unijny tranzyt wewnętrzny (T2F).

- W innych sytuacjach jednakże (np. gdy towary zostały wprowadzone na obszar Unii we Francji, gdzie zostały dopuszczone do obrotu, a później przemieszczone na Wyspy Kanaryjskie i ostatecznie przewiezione z powrotem do Francji lub gdy towary unijne ze Szwecji są przemieszczane bezpośrednio na Wyspy Alandzkie) procedura unijnego tranzytu wewnętrznego (T2F) jest jedną z opcji. Towary mogą być również przemieszczane na podstawie potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów

4.2. Procedura unijnego tranzytu wewnętrznego

Art. 47, 50, 52 i 53 PRD

Procedurę unijnego tranzytu wewnętrznego obejmującą

przemieszczenia, o których mowa w art. 188 RD, określa się jako procedurę T2F i stosuje się ją w następujący sposób:

- Zgłoszenie tranzytowe:

Należy wpisać kod T2F w polu nr 1 zgłoszenia tranzytowego.

- Przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe (zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą lotniczą i morską):

Należy wpisać kod T2F na odpowiednim manifeście.

- Przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe (manifest elektroniczny jako zgłoszenie tranzytowe dla zastosowania procedury tranzytu dla towarów przewożonych drogą lotniczą i morską):

Należy wpisać kod T2F dotyczący odpowiednich towarów unijnych.

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki (*pro memoria*)

CZĘŚĆ V PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA DLA TRANZYTU WSPÓLNEGO / UNIJNEGO

ROZDZIAŁ 1 – WPROWADZENIE

Art. 26 dodatku I do Konwencji

Artykuł 6 ust. 3 lit. b) UKC

Art. 291 RW

Załącznik II do dodatku I do Konwencji

Załącznik 72-04 do RW

Opisana w niniejszej części procedura ciągłości działania ma zastosowanie w sytuacjach, w których nie działa system informatyczny organów celnych lub przedsiębiorcy.

Stosowanie procedury ciągłości działania podlega wielu **ważnym zasadom ogólnym**:

- Operacje tranzytowe realizowane poprzez system NCTS i operacje w ramach procedury ciągłości działania powinny być wyraźnie traktowane jako odrębne procedury. Oznacza to, że wszelkie operacje rozpoczęte i pomyślnie zwolnione do tranzytu w systemie NCTS należy zakończyć również w systemie NCTS, natomiast wszelkie operacje rozpoczęte w ramach procedury ciągłości działania należy zakończyć zgodnie z przepisami dotyczącymi stosowania tej procedury.
- Jeżeli podjęta została decyzja o zastosowaniu procedury ciągłości działania, należy koniecznie zapewnić unieważnienie wszelkich zgłoszeń, które wprowadzono do systemu NCTS, ale nie można ich było dalej przetwarzać z powodu awarii systemu.

1. Zgłoszenie tranzytowe w przypadku procedury ciągłości działania:

Procedura ciągłości działania jest oparta na zgłoszeniach tranzytowych w formie dokumentów papierowych.

2. Stempel w przypadku procedury ciągłości działania

Aby zapobiec ewentualnym problemom w urzędzie celnym tranzytowym (urzędach celnych tranzytowych) i urzędzie celnym przeznaczenia, zgłoszenie tranzytowe na papierze stosowane w

przypadku procedury ciągłości działania musi być rozpoznawalne przez wszystkie strony uczestniczące w operacji tranzytowej.

W związku z tym każdy egzemplarz zgłoszenia tranzytowego na papierze musi zawierać informację o procedurze ciągłości działania w postaci odcisku stempla (wymiary: 26 na 59 mm, czerwony tusz) w polu A dokumentu SAD lub w polu MRN dokumentu TAD. Odcisk stempla może być uprzednio wdrukowany na dokumencie SAD lub TAD.

- Dokument jest stemplowany przez urząd celny wyjścia w przypadku procedury standardowej albo przez upoważnionego nadawcę w przypadku procedury uproszczonej.
- W załączniku 8.1 przedstawiono wielojęzyczne wzory stempli stosowanych w przypadku procedury ciągłości działania.

Należy zauważyć, że dopuszczalne są oba rodzaje stempli, zarówno stary stempel określony rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny, jak i nowy stempel wprowadzony unijnym kodeksem celnym (UKC). Stare stemple mogą być stosowane aż do wyczerpania zapasów.

3. Czasowa awaria systemu NCTS w urzędzie celnym wyjścia

Określenie szczegółowych warunków, przy spełnieniu których właściwy organ stosuje procedurę ciągłości działania, leży w gestii administracji poszczególnych państw członkowskich. Warunki te powinny być jednak ustalone z góry i należy poinformować o nich przedsiębiorców (udostępnić je przedsiębiorcom).

4. Czasowa awaria systemu informatycznego osoby uprawnionej do korzystania z procedury

Niniejszy punkt obejmuje następujące przypadki:

- awaria systemu informatycznego osoby uprawnionej do

korzystania z procedury,

- awaria połączenia elektronicznego między systemem informatycznym osoby uprawnionej do korzystania z procedury a systemem NCTS.

Każde zastosowanie procedury ciągłości działania wymaga uprzedniego uzyskania zgody organów celnych. W celu jej uzyskania osoba uprawniona do korzystania z procedury (niezależnie od tego, czy stosuje procedurę standardową, czy też procedurę uproszczoną) musi powiadomić organy celne faksem, pocztą elektroniczną lub za pomocą innych środków komunikacji o przyczynie zastosowania procedury ciągłości działania i godzinie jej rozpoczęcia.

Jeżeli organy celne uznają zgłoszoną awarię systemu, informują osobę uprawnioną do korzystania z procedury o swojej zgodzie na zastosowanie procedury ciągłości działania.–Mogą się one również zwrócić o przedstawienie dowodu awarii lub przeprowadzić kontrole. Organy celne odmawiają jednak wydania zgody, jeżeli dana osoba uprawniona do korzystania z procedury systematycznie zgłasza awarie systemu.

Organ celny monitoruje stosowanie procedury ciągłości działania, by uniknąć nadużywania tej procedury.

Jeżeli upoważniony nadawca dokonuje więcej niż 2 % zgłoszeń w ciągu roku przy zastosowaniu procedury ciągłości działania w związku z awarią swojego systemu informatycznego lub zakłóceniem połączenia elektronicznego między jego systemem a systemem NCTS, jego pozwolenie jest weryfikowane w celu oceny, czy nadal spełnione są warunki do jego otrzymania.

5. Procedury

5.1. Urząd celny wyjścia – procedura standardowa

W ramach procedury standardowej osoba uprawniona do korzystania z procedury wypełnia zgłoszenie tranzytowe na papierze i przedstawia je wraz z towarami w urzędzie celnym wyjścia.

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części V rozdziały 2 i 3.

Operacja tranzytowa musi zostać zakończona i zamknięta na podstawie zgłoszenia w formie papierowej.

SŁUŻBY CELNE

Jeżeli podjęta została decyzja o zastosowaniu procedury ciągłości działania, należy koniecznie zapewnić **unieważnienie** wszelkich zgłoszeń, które wprowadzono do systemu NCTS, ale nie można ich było dalej przetwarzać z powodu awarii systemu. Przedsiębiorca jest zobowiązany do poinformowania właściwych organów o każdym zgłoszeniu, które zostało wprowadzone do systemu, a następnie objęte procedurą ciągłości działania.

Wszelkie dane dotyczące tranzytu zawierające LRN lub MRN nadane operacji tranzytowej są wycofywane z systemu NCTS.

5.2. Urząd celny wyjścia – upoważniony nadawca

Organy celne mogą udzielić zgody na zastosowanie procedury ciągłości działania w sposób uzgodniony między upoważnionym nadawcą a tymi organami.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury wypełnia zgłoszenie tranzytowe na papierze.

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części VI, pkt 3.5.3.2.

Gdy działanie systemu informatycznego upoważnionego nadawcy zostanie przywrócone, osoba ta powiadamia o tym fakcie organy

celne oraz – w stosownych przypadkach – podaje szczegółowe informacje dotyczące zastosowanych dokumentów papierowych.

5.3. Urząd celny przeznaczenia – procedura standardowa

Jeżeli towary zostały zwolnione do tranzytu w systemie NCTS w urzędzie celnym wyjścia, ale po przybyciu towarów system w urzędzie celnym przeznaczenia jest niedostępny, urząd celny przeznaczenia dokonuje zakończenia procedury na podstawie dokumentu TAD i wprowadza wymagane dane do systemu NCTS, gdy jego działanie zostanie przywrócone, tak by umożliwić urzędowi celnemu wyjścia zamknięcie procedury.

O ile nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, urząd celny przeznaczenia wystawia osobie uprawnionej do korzystania z procedury lub przewoźnikowi alternatywny dowód zakończenia procedury. Więcej informacji na ten temat znajduje się w rozdziale 6, pkt 4.2.

5.4. Urząd celny przeznaczenia – upoważniony odbiorca

W przypadku awarii systemu NCTS w urzędzie celnym przeznaczenia upoważniony odbiorca stosuje procedury mające zastosowanie do upoważnionego odbiorcy, określone w części VI.

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Stemple używane w przypadku procedury ciągłości działania

A) Stemple używane przed i po 1 maja 2016 r. (aż do wyczerpania zapasów)

BG:

NCTS АВАРИЙНА ПРОЦЕДУРА
НЯМА НАЛИЧНИ ДАННИ В СИСТЕМАТА
ЗАПОЧНАТА НА _____
(Дата/час)

CH:

NCTS FALLBACK PROCEDURE
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
*INITIATED ON*_____
(Date/hour)

CS:

NCTS HAVARIJNÍ POSTUP
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
*ZAHÁJEN DNE*_____
(Datum/hodina)

DA:

NCTS NØDPROCEDURE
INGEN DATA TILGÆNGELIGE I SYSTEMET
*PÅBEGYNDT DEN*_____
(Dato/klokkeslæt)

DE:

NCTS NOTFALLVERFAHREN
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
*Begonnen am*_____
(Datum/Uhrzeit)
Ticket-Nr: _____

EE:

NCTS ASENDUSTOIMING
Süsteemi andmed ei ole kättesaadavad
Algatatud _____
(Kuup/kellaaeg).

EL:

ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ NCTS
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
*ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΙΣ*_____
(Ημερομηνία/ώρα)

EN:

NCTS FALLBACK PROCEDURE
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
*INITIATED ON*_____
(Date/hour)

ES: **PROCEDIMIENTO DE EMERGENCIA PARA CASOS DE FALLO DEL NCTS**

DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA

*INICIADO EL*_____

(Fecha/hora)

FI: **NCTS-VARAMENETTELY**

JÄRJESTELMÄ EI KÄYTETTÄVISSÄ

ALOITETTU _____

(pvm/kellonaika)

FR: **PROCÉDURE DE SECOURS NSTI**

AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE SYSTÈME

ENGAGEE LE _____ _____

(Date/heure)

HU: **NCTS TARTALÉK ELJÁRÁS**

NINCS ELÉRHETŐ ADAT A RENDSZERBEN

INDÍTVA _____

(Dátum/óra)

IS:

IT: **PROCEDURA DI RISERVA DEL NCTS**

DATI NON DISPONIBILI NEL SISTEMA

*AVVIATA IL*_____

(Data/ora)

LV: **DTKS ALTERNATĪVĀ PROCEDŪRA**

DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI

UZSĀKTS _____

(Datums/stunda)

LT: **NCTS ATSARGINĖ PROCEDŪRA**
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(data/valanda)

MK: **НКТС РЕЗЕРВНА ПОСТАПКА**
ТРАНЗИТ ВО УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
*ЗАПОЧНАТО НА*_____
(датум/час)

MT: **PROĊEDURA TA' RIŻERVA NCTS**
L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
MIBDIJA FI _____
(Data/ħin)

NL: **NOODPROCEDURE NCTS**
GEGEVENS NIET BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM
*BEGONNEN OP*_____
(Datum/uur)

NO: **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
*INITIATED ON*_____
(Date/hour)

PL: **PROCEDURA AWARYJNA NCTS**
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
*OTWARTO W DNIU*_____
(data/godzina)

PT: **PROCEDIMENTO DE CONTINGÊNCIA EM CASO DE FALHA DO NSIT**
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
*INICIADO A*_____
(Data/hora)

RO: **PROCEDURA DE REZERVĂ NCTS**
NICIO DATĂ DISPONIBILĂ ÎN SISTEM
INIȚIATĂ LA _____
(Data/ora)

RS

NCTS РЕЗЕРВНИ ПОСТУПАК
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА_____
(датум/час)

SI:

ALTERNATIVNI POSTOPEK NCTS

PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO

ZAČETO DNE_____

(Datum/ura)

SK:

NCTS HAVARIJNÝ STAV

V SYSTÉME NIE SÚ K DISPOZÍCII ŽIADNE ÚDAJE

SPUSTENÝ _____

(dátum/hodina)

SV:

RESERVRUTIN NÄR NCTS INTE FUNGERAR

INGA DATA TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET

INLEDD DEN_____

(Datum/klockslag)

HR

Pieczęć

TR

NCTS KAĞIT USULÜ

BİRLİK TRANSİTİ/ORTAK TRANSİT

SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR

. . . . . .'DE *BAŞLATILMIŞTIR*

(Tarih/Saat)

B) Nowe stemple używane po 1 maja 2016 r.

BG:

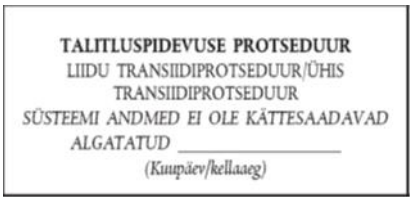

CS:

ZÁLOŽNÍ POSTUP
TRANZITNÍ REŽIM UNIE/SPOLEČNÝ TRANZITNÍ REŽIM
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(datum/hodina)

DA:

BEREDSKABSPROCEDURE
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE
INGEN TILGÆNGELIGE DATA I SYSTEMET
INDLEDT DEN _____
(Dato/tidspunkt)

DE:

BEREDSKABSPROCEDURE
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE
INGEN TILGÆNGELIGE DATA I SYSTEMET
INDLEDT DEN _____
(Dato/tidspunkt)

EE:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaaeg)

EL:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ/ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)

EN:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

ES:

PROCEDIMIENTO DE CONTINUIDAD DE LAS ACTIVIDADES
TRÁNSITO DE LA UNIÓN/TRÁNSITO COMÚN
DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA
INICIADO EL _____
(Fecha/hora)

FI:

TOIMINNAN JATKUVUUTTA KOSKEVA MENETTELY
UNIONIN PASSITUS / YHTEINEN PASSITUS
JÄRJESTELMÄSSÄ EI OLE TIETOJA
ALOITETTU _____
(Pvm/kellonaika)

FR:

PLAN DE CONTINUITÉ DES OPÉRATIONS
TRANSIT DE L'UNION/TRANSIT COMMUN
AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE SYSTÈME
ENGAGÉE LE _____
(Date/heure)

HU:

ÜZLETMENET-FOLYTONOSSÁGI ELJÁRÁS
UNIÓS/EGYSÉGES ÁRUTOVÁBBÍTÁS
A RENDSZERBEN NEM ÁLL RENDELKEZÉSRE ADAT
KEZDŐIDŐPONT _____
(Nap/óra)

IS:

IT:

PROCEDURA DI CONTINUITÀ OPERATIVA
TRANSITO UNIONALE/TRANSITO COMUNE
NESSUN DATO DISPONIBILE NEL SISTEMA
AVVIATA IL _____
(Data/ora)

LV:

DARBĪBAS NEPĀRTRAUKTĪBAS PROCEDŪRA
SAVIENĪBAS TRANZĪTS /KOPĒJAIS TRANZĪTS
DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI
SĀKUMA DATUMS _____
(Datums/laiks)

LT:

VEIKLOS TĘSTINUMO PROCEDŪRA
SĄJUNGOS TRANZITAS/BENDRASIS TRANZITAS
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(Data ir laikas)

MK: **ПОСТАПКА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА КОНТИНУИТЕТ ВО РАБОТЕЊЕТО**
ТРАНЗИТ НА УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
*ЗАПОЧНАТО НА*_____
(датум/час)

MT:

IL-PROĊEDURA TAL-KONTINWITÀ TAL-OPERAT
IT-TRANŻITU TAL-UNJONI/IT-TRANŻITU KOMUNI
L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
INBDIET NHAR _____
(Id-data/il-ħin)

NL:

BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE
UNIEDOUANEVERVOER/GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER
GEEN GEGEVENS BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM
BEGONNEN OP _____
(Datum/uur)

NO:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

PL:

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA
PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

PT:

PROCEDIMENTO DE CONTINUIDADE DAS ATIVIDADES
TRÂNSITO DA UNIÃO/TRÂNSITO COMUM
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO EM _____
(Data/hora)

RO:

PLANUL DE ASIGURARE A CONTINUITĂŢII ACTIVITĂŢII
TRANZIT UNIONAL/TRANZIT COMUN
NU EXISTĂ DATE DISPONIBILE ÎN SISTEM
INIŢIAT LA DATADE _____
(Data/ora)

SI:

POSTOPEK NEPREKINJENEGA POSLOVANJA
TRANZIT UNIJE / SKUPNI TRANZIT
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
SPROŽEN DNE _____
(Datum/ura)

SK:

PLÁN NA ZABEZPEČENIE KONTINUITY ČINNOSTÍ
COLNÝ REŽIM TRANZITU ÚNIE/SPOLOČNÝ TRANZITNÝ REŽIM
V SYSTÉME NIE SÚ DOSTUPNÉ ŽIADNE ÚDAJE
ZAČATÝ _____
(dátum/hodina)

SV:

KONTINUITETSPLAN
UNIONSTRANSITERING/GEMENSAM TRANSITERING
INGA DATA ÄR TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR:

POSTUPAK OSIGURAVANJA KONTINUITETA POSLOVANJA
PROVOZ UNIJE / ZAJEDNIČKI PROVOZ
PODACI NISU RASPOLOŽIVI U SUSTAVU
POKRENUT DANA _____
(Datum/sat)

TR:

İŞ SÜREKLİLİĞİ USULÜ
BİRLİK TRANSİTİ/ORTAK TRANSİT
SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR
. . . . . *'DE BAŞLATILMIŞTIR*
(Tarih/Saat)

RS: **ОСИГУРАЊЕ КОНТИНУИТЕТА ПОСТУПКА**
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА_____
(датум/час)

Rozdział 2 – Ogólne instrukcje dotyczące dokumentów SAD i TAD

Art. 3 lit. c), d) i v) dodatku I do Konwencji

Art. 5 ust. 12 i art. 6 ust. 3 lit. b) UKC

W części V omówiono procedurę ciągłości działnia, w której zgłoszeniem tranzytowym w formie papierowej jest jednolity dokument administracyjny (SAD) lub tranzytowy dokument towarzyszący (TAD). Część V składa się z sześciu rozdziałów.

Rozdział 3 dotyczy standardowego zgłoszenia tranzytowego.

W rozdziale 4 omówiono formalności w urzędzie celnym wyjścia.

Rozdział 5 dotyczy zdarzeń podczas przewozu.

W rozdziale 6 omówiono formalności w urzędzie celnym przeznaczenia.

Uwaga:

Należy podkreślić, że określenie „**zgłoszenie tranzytowe**” ma dwa znaczenia. Po pierwsze, **„zgłoszenie tranzytowe”** oznacza zgłoszenie, w którym osoba w określony sposób i za pomocą wymaganego formularza wyraża wolę objęcia towarów procedurą tranzytu; po drugie, oznacza ono również dokument stosowany w celu dokonania zgłoszenia tranzytowego, tj. wymagane **„egzemplarze SAD lub TAD”**. W kolejnych rozdziałach określenie „zgłoszenie tranzytowe” jest używane w pierwszym znaczeniu, zaś wymaganym formularzem jest SAD lub TAD.

ROZDZIAŁ 3 – STANDARDOWE ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE

1. Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale omówiono procedurę ciągłości działania, w której zgłoszeniem tranzytowym w formie papierowej jest SAD lub TAD.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne dotyczące standardowego zgłoszenia tranzytowego.

W pkt 3 omówiono standardową procedurę dokonywania zgłoszenia tranzytowego od załadunku towarów do wypełnienia zgłoszenia i jego podpisania.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne dotyczące procedury dokonywania zgłoszeń tranzytowych.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 3.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej jest zgłoszeniem celnym w celu objęcia towarów procedurą tranzytu. Może zostać złożone w następującycyh formach:

- jednolity dokument administracyjny (SAD), lub
- SAD wydrukowany na papierze przez skomputeryzowany system przedsiębiorcy, lub
- tranzytowy dokument towarzyszący (TAD), do którego w razie konieczności dołączony jest wykaz pozycji (LoI).

W takim przypadku TAD nie jest opatrzony numerem MRN.

Źródła prawa regulujące procedurę dokonywania zgłoszenia tranzytowego za pomocą formularzy SAD lub TAD to:

- konwencja SAD;
- art. 3 lit. c) i v) oraz art. 26 dodatku I do Konwencji;
- dodatek III do Konwencji:
  - ✓ tytuł II, art. 5 i 6,
  - ✓ załączniki A3, A4, A5 i A6
  - ✓ załączniki B1, B4, B5 i B6
- art. 5 ust. 12 i art. 6 ust. 3 lit. b) UKC;
- załącznik B-01 RD;
- dodatki F1 i F2 do załącznika 9 do PRD;
- załącznik 72-04 rozdziały III i IV RW.

3. Procedura dokonywania zgłoszenia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- formularza i wypełniania zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument SAD i SAD-BIS (pkt 3.1.1.);
- wykazów załadunkowych, formularza, wypełniania i zastosowania (pkt 3.1.2);

- formularza i wypełniania zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument TAD (pkt 3.1.3);
- przesyłek mieszanych (pkt 3.1.4);
- podpisywania zgłoszenia tranzytowego (pkt 3.1.5).

3.1. Zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej

3.1.1. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument SAD

Formularz SAD składa się z:

- zestawu ośmiu kolejno numerowanych egzemplarzy (egzemplarze nr 1 do 8) lub
- zestawu czterech kolejno numerowanych egzemplarzy (egzemplarze nr 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5).

W razie potrzeby formularz SAD może być uzupełniony formularzami SAD-BIS lub wykazami załadunkowymi. Formularze SAD-BIS są numerowane tak jak zwykłe zestawy:

- zestaw ośmiu egzemplarzy numerowanych: nr 1 BIS do 8 BIS;
- zestaw czterech egzemplarzy numerowanych: nr 1/6 BIS, 2/7 BIS, 3/8 BIS i 4/5 BIS.

Szczegółowe informacje dotyczące wykazów załadunkowych znajdują się w pkt 3.1.2.

Do celów zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej wymagane są trzy egzemplarze SAD: egzemplarze nr 1, 4 i 5.

- egzemplarz nr 1 jest zatrzymywany przez urząd celny wyjścia po zarejestrowaniu zgłoszenia;
- egzemplarz nr 4 dołącza się do towarów; jest zatrzymywany przez urząd celny przeznaczenia;

- egzemplarz nr 5 dołącza się do towarów; urząd celny przeznaczenia przesyła go z powrotem do państwa wyjścia po zakończeniu procedury tranzytu.

Jeżeli zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej sporządza się za pomocą formularza dokumentu SAD składającego się z czterech egzemplarzy, należy użyć dwóch zestawów: z pierwszego zestawu należy wykorzystać egzemplarze nr 1 i 4, a z drugiego egzemplarz nr 5. W każdym zestawie należy oznaczyć numery niewykorzystanych egzemplarzy. W tym celu należy wykreślić umieszczony na marginesie numer niewykorzystanego egzemplarza, np. przekreślona cyfra 6 na egzemplarzu nr 1/6 oznacza, że wykorzystano egzemplarz nr 1.

Dodatek III, tytuł I, art. 3 i 5 Konwencji

Załącznik I1 do konwencji SAD

Załącznik B-01 RD

Formularze SAD, na których sporządzane jest zgłoszenie tranzytowe, odpowiadają poniższym wymogom technicznym (nie dotyczy to zgłoszeń dokonywanych przez skomputeryzowany system przedsiębiorcy).

Formularze SAD, na których sporządzane jest zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej, powinny być drukowane na papierze:

- samokopiującym,
- przeznaczonym do pisania,
- o gramaturze co najmniej 40 g/m2,
- na tyle nieprzejrzystym, by dane wpisane na przedniej stronie nie utrudniały czytelności danych na odwrotnej stronie,
- wystarczająco mocnym, by przy normalnym użyciu nie darł się ani nie gniótł,
- białym i drukowanym w kolorze zielonym.

Pola, których wypełnianie w procedurze tranzytu jest obowiązkowe, powinny mieć zielone tło.

Formularze mają format 210 na 297 mm, przy czym dopuszczalne

są odchylenia w długości od –5 do +8 mm.

Na formularzach SAD stosowane są następujące oznaczenia w kolorach:

- formularz SAD składający się z ośmiu egzemplarzy i formularz SAD-BIS składający się z ośmiu egzemplarzy:
  - na prawym brzegu egzemplarzy nr 1, 2, 3 i 5 znajduje się pasek ciągły w kolorach, odpowiednio, czerwonym, zielonym, żółtym i niebieskim;
  - na prawym brzegu egzemplarzy nr 4, 6, 7 i 8 znajduje się pasek przerywany w kolorach, odpowiednio, niebieskim, czerwonym, zielonym i żółtym;
- formularz SAD składający się z czterech egzemplarzy i formularz SAD-BIS składający się z czterech egzemplarzy:
  - na prawym brzegu egzemplarzy nr 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5 znajduje się pasek ciągły, a z jego prawej strony pasek przerywany w kolorach, odpowiednio, czerwonym, zielonym, żółtym i niebieskim;
  - paski ciągłe mają szerokość około 3 mm. Pasek przerywany składa się z ciągu czworokątów o długości 3 mm każdy, z trzymilimetrowymi przerwami między nimi.

Co do zasady zgłoszenia tranzytowe w formie papierowej sporządza się na formularzach SAD w formie pisemnej odręcznie lub w formie wydruku komputerowego ze skomputeryzowanego systemu przedsiębiorcy. Pod pewnymi warunkami można jednak zezwolić na dokonywanie wydruków formularzy SAD, w razie konieczności na zwykłym papierze, za pomocą urzędowych bądź prywatnych systemów przetwarzania danych.

W przypadku wypełniania formularza za pomocą maszyny do pisania lub w sposób mechanograficzny lub podobny formularze umieszcza się w urządzeniu w taki sposób, aby pierwsza litera opisu

umieszczanego w polu 2 znajdowała się w małym okienku w lewym górnym rogu pola 2.

Formularze można także wypełnić czytelnie pismem odręcznym, czarnym atramentem, drukowanymi literami.

Dodatek 3 do załącznika II do konwencji SAD

Załącznik B5 do dodatku III do Konwencji

Dodatek C1 do załącznika 9 do PRD

W zgłoszeniu tranzytowym w formie papierowej wypełnia się wszystkie obowiązkowe pola w kartach SAD. Wypełnienie pozostałych pól jest fakultatywne.

Obowiązkowe jest wypełnienie tylko pierwszej (górnej) karty SAD. Ponieważ dokument musi być wydrukowany na papierze samokopiującym, wpisane dane odbiją się na pozostałych kartach.

Zgłoszenia tranzytowe należy wypełniać w jednym z języków urzędowych umawiających się stron, uznanym przez właściwe organy w państwie wyjścia.

Poprawne wypełnienie formularzy SAD przez przedsiębiorców pozwala uniknąć opóźnień w urzędzie celnym wyjścia/przeznaczenia (lub urzędzie celnym tranzytowym).

Urząd celny wyjścia musi sprawdzić, czy formularz SAD jest wypełniony prawidłowo i czytelnie oraz czy zgłoszenie jest opatrzone czytelną pieczęcią urzędu celnego wyjścia.

Pola dotyczące tranzytu, których wypełnienie jest obowiązkowe to: 1 (trzecia część pola), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 26, 27, 31, 32, 33 (pierwsza część pola), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 i 56 (tj. z wyjątkiem pola 26, wszystkie z zielonym tłem). Więcej informacji na ten temat znajduje się w dodatku 1 i 2 do załącznika II do konwencji SAD / dodatku C1 do załącznika 9 do PRD.

SŁUŻBY CELNE

Organy celne wypełniają pola dokumentu SAD oznaczone wielkimi literami B, C, D(/J), E(/J), F, G i I. Lewą część pola I może wypełniać również upoważniony odbiorca.

Dodatek 3 do załącznika II do konwencji SAD

Dodatek C1 do załącznika 9 do PRD

Formularze nie mogą nosić żadnych śladów wycierania lub nadpisywania. Wszystkich ewentualnych poprawek należy dokonywać poprzez skreślenie błędnych danych i, we właściwych przypadkach, wpisanie danych prawidłowych. Każda tego rodzaju zmiana musi być parafowana przez tego, kto jej dokonał, i potwierdzona przez organy celne. W niektórych przypadkach organy celne mogą zażądać złożenia nowego zgłoszenia.

Art. 173 UKC

Art. 31 dodatku I do Konwencji

Dokonywanie poprawek nie jest jednak dozwolone, jeżeli po otrzymaniu zgłoszenia tranzytowego właściwe organy powiadomiły, iż zamierzają skontrolować towary, stwierdziły, że wpisano nieprawidłowe dane bądź zwolniły towary.

Dodatek 3 do załącznika I do konwencji SAD

Dodatek B3 do załącznika 9 do PRD

Zgłoszenie SAD może w razie potrzeby zostać uzupełnione jednym lub kilkoma formularzami uzupełniającymi, tzw. formularzami SAD-BIS.

Formularze SAD-BIS mogą być stosowane w następujących okolicznościach:

- gdy zgłoszenie tranzytowe obejmuje więcej niż jedną pozycję towarową lub
- gdy przesyłka zawiera jednocześnie towary T1, T2 i T2F.

Formularze SAD-BIS są stosowane (podobnie jak wykazy załadunkowe) w celu wpisania osobno danych dotyczących towarów o różnym statusie celnym (T1, T2 lub T2F). Formularz SAD musi dodatkowo zawierać zestawienie formularzy SAD-BIS zastosowanych dla towarów każdego rodzaju statusu celnego.

Formularze SAD-BIS stanowią integralną część zgłoszenia tranzytowego i muszą odpowiadać takim samym wymogom technicznym.

Należy je wypełniać zgodnie z instrukcją dotyczącą formularza

SAD, z tym, że:

- w wypadku przesyłek mieszanych (oznaczonych kodem „T” w trzeciej części pola 1 formularza SAD) w trzeciej części pola 1 „Deklaracja” formularza SAD-BIS należy zamieścić odpowiednio kod „T1bis”, „T2bis” lub „T2Fbis”,

- wypełnianie pola 2 „Nadawca/Eksporter” i pola 8 „Odbiorca” (pole 2/8 w formularzu składającym się z czterech egzemplarzy) formularza SAD-BIS jest fakultatywne dla umawiających się stron, a jeżeli jest wypełniane, powinno zawierać tylko nazwę i numer identyfikacyjny właściwej osoby;

o ile przesyłka nie jest mieszana, niewykorzystane pola 31 dotyczące opisu towarów należy przekreślić w taki sposób, aby nie mogły zostać wykorzystane później.

Uwaga: Nie można używać jednocześnie formularzy SAD-BIS i wykazów załadunkowych.

3.1.2. Wykazy załadunkowe, formularz i wypełnianie

Załączniki B4 i B5 do dodatku III do Konwencji

Załącznik 11 do PRD

Rozdziały III i IV, załącznik 72-04 RW

Wykazy załadunkowe mogą być używane jako opisowa część SAD jako zgłoszenia tranzytowego.

.

Stosowanie wykazów załadunkowych nie może naruszać obowiązków dotyczących procedury wysyłkowej/wywozowej ani żadnej procedury w państwie przeznaczenia, jak również obowiązków wynikających z formularzy stosowanych dla tych procedur.

Jedynie przednia strona formularza może być stosowana jako wykaz

załadunkowy.

Formularze wykazów załadunkowych są sporządzane na papierze przeznaczonym do pisania o gramaturze co najmniej 40gm^2, przy normalnym użyciu odpornym na darcie i gniecenie.

Wykaz załadunkowy musi:

- być opatrzony nagłówkiem „Wykaz załadunkowy";
- zawierać pole o wymiarach 70 x 55mm podzielone na dwie części: górną o wymiarach 70 x 15mm przeznaczoną do wpisania kodu „T" i odpowiedniej adnotacji oraz dolną o wymiarach 70 x 40mm do wpisania innych wymaganych danych;
- zawierać kolumny, których nagłówki umieszczone są w następującym porządku:
  - numer seryjny,
  - oznaczenia, numery, liczba i rodzaj opakowań,
  - opis towarów,
  - państwo wysyłki/wywozu,
  - masa brutto w kilogramach,
  - wpisy urzędowe.

Szerokość kolumn można w razie potrzeby dostosować. Niezależnie od tego szerokość kolumny „Wpisy urzędowe" powinna wynosić nie mniej niż 30mm. Można również zastosować pola inne, niż wyżej wymienione.

Wykazy załadunkowe powinny być wystawiane w takiej samej liczbie egzemplarzy jak zgłoszenia tranzytowe, których dotyczą.

PRZEDSIĘBIORCY

1. Każda pozycja towarowa wpisana w wykazie załadunkowym musi być poprzedzona numerem seryjnym.
2. Po każdej pozycji towarowej należy wpisać, o ile jest to wymagane, dane

określone przez przepisy prawa, w szczególności odniesienia do przedstawianych dokumentów, świadectw i pozwoleń.

3. Po ostatniej pozycji należy umieścić poziomą linię, a pozostałą wolną przestrzeń przekreślić, tak by uniemożliwić jej dalsze użycie.
4. Jeżeli wykazy załadunkowe stosuje się dla przesyłki zawierającej dwa rodzaje towarów lub więcej, należy przekreślić następujące pola formularza SAD:

   pole 15 „Państwo wysyłki/wywozu”,
   pole 32 „Numer pozycji towarowej”,
   pole 33 „Kod towaru”,
   pole 35 „Masa brutto (kg)”,
   pole 38 „Masa netto (kg)” oraz w razie potrzeby
   pole 40 „Zgłoszenie skrócone, poprzedni dokument”,
   pole 44 „Dodatkowe informacje/załączone dokumenty; poświadczenia i pozwolenia”.

5. Jeżeli wykazy załadunkowe stosuje się do przesyłek zawierających dwa rodzaje towarów lub więcej, w polu 31 „Opakowania i opis towarów” formularza SAD nie wpisuje się danych dotyczących oznaczeń, numerów i rodzaju opakowań i opisu towarów. W polu tym należy jednak umieścić odpowiednio odesłanie do numeru seryjnego i kodu (T1, T2, T2F) załączonych wykazów załadunkowych.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia wpisuje na wykazie załadunkowym numer ewidencyjny. Numer ten jest taki sam jak numer referencyjny SAD, któremu odpowiada. Numer ten można zamieścić za pomocą pieczęci z nazwą urzędu celnego wyjścia bądź wpisać odręcznie. W wypadku wpisu odręcznego należy go potwierdzić pieczęcią urzędu celnego wyjścia. Podpis funkcjonariusza celnego jest natomiast fakultatywny.

Właściwe organy mogą zezwolić osobie uprawnionej do korzystania z procedury na stosowanie specjalnych wykazów załadunkowych, które nie spełniają określonych powyżej wymogów, jakim muszą odpowiadać

wykazy załadunkowe.

Stosowanie tego rodzaju wykazów jest możliwe tylko wówczas, gdy:

- są one przedkładane przez przedsiębiorstwa, które wykorzystują elektroniczny system przetwarzania danych do prowadzenia ewidencji;
- zostały sporządzone i wypełnione w taki sposób, że mogą być bez trudności wykorzystane przez właściwe organy;
- w odniesieniu do każdej pozycji zawierają informacje wymagane w standardowych wykazach załadunkowych.

Jeżeli do jednego formularza SAD dołącza się dwa wykazy załadunkowe lub więcej, każdy wykaz musi być opatrzony kolejnym numerem nadanym przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Całkowitą liczbę dołączonych wykazów załadunkowych wpisuje się w polu 4 „Wykazy załadunkowe" formularza SAD.

3.1.3. Formularz i wypełnianie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej jako dokument TAD

Załączniki A3, A4, A5 i A6 do dodatku III do Konwencji

Dodatek F1 i F2 do załącznika 9 do PRD

Jako zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej można użyć formularza tranzytowego dokumentu towarzyszącego (TAD), do którego w razie konieczności dołączony jest wykaz pozycji (LoI).

TAD musi być wypełniony albo w formie pisemnej odręcznie, albo w formie wydruku komputerowego ze skomputeryzowanego systemu przedsiębiorcy. Wszystkie obowiązkowe pola zgłoszenia tranzytowego wypełnia się zgodnie z załącznikiem B6 do dodatku III do Konwencji / dodatkiem C1 do załącznika 9 do PRD.

W przypadku zastosowania TAD jako zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej operacji tranzytowej nie nadaje się numeru MRN.

Zamiast tego stosuje się krajowy numer referencyjny dla procedury ciągłości działania, który to numer wpisuje się do TAD w prawym górnym rogu.

Jeżeli operacja tranzytowa obejmuje więcej niż jedną pozycję towarową, do TAD dołącza się jeden lub więcej wykazów pozycji (LoI). LoI musi być opatrzony tym samym numerem referencyjnym zgłoszenia tranzytowego co numer umieszczony na dokumencie TAD, do którego jest przypisany. LoI wypełnia się zgodnie z załącznikiem A5 do dodatku III do Konwencji / dodatkiem F2 do załącznika 9 do PRD.

Wykaz pozycji musi:

1) być opatrzony nagłówkiem „Wykaz pozycji”;

2) zawierać następujące nagłówki:

- numer seryjny;
- urząd celny wyjścia;
- data przyjęcia zgłoszenia tranzytowego:
- numer referencyjny operacji tranzytowej;
- numer danej pozycji (pole 32);
- znaki i numery (pola 31/1 i 31/2);
- numer kontenera, jeśli dotyczy (pole 31/3);
- opis towarów (pole 31/4);
- w przypadku przesyłek mieszanych – status faktyczny (T1, T2, T2F) (pole 1/3);
- kod towarów (pole 33);
- deklaracja skrócona / poprzedni dokument (pole 40);
- kraj wysyłki/wywozu oraz kraj przeznaczenia (pola 15 i 17);
- masa brutto i masa netto (pola 35 i 38);
- dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia (pole 44);
- nadawca (pole 2);

- odbiorca (pole 8).

Pola fakultatywne to: 1/3, 8, 31/3, 33 i 40.

Pole 2 może być wymagane.

Jeżeli powyższe dane są umieszczone dla każdej pozycji w LoI, nie umieszcza się ich w odpowiednich polach dokumentu TAD.

Jeden LoI może zawierać większą liczbę pozycji (pola można rozciągnąć w pionie). Maksymalna liczba pozycji dla jednego zgłoszenia tranzytowego to 99.

3.1.4. Przesyłki mieszane

Art. 28 dodatku I do Konwencji

Art. 294 RW Dodatek D1 do załącznika 9 do PRD

Załącznik B do RW

Jeżeli przesyłki przewożone w ramach jednego zgłoszenia tranzytowego zawierają jednocześnie towary nieunijne, które są przewożone w procedurze T1, i towary unijne, przewożone w procedurze T2/T2F, do formularza SAD należy dołączyć osobne formularze SAD-BIS (zob. pkt 3.2.2) albo osobne wykazy załadunkowe (zob. pkt 3.2.3). W formularzu SAD wpisywane są dane wspólne dla obu kategorii towarów oraz zestawienie formularzy SAD-BIS lub wykazów załadunkowych wykorzystanych dla towarów o różnym statusie celnym. Każdy formularz SAD-BIS lub wykaz załadunkowy dotyczy towarów o takim samym statusie celnym.

Można także wystawić osobny formularz SAD lub TAD (na przykład: formularz SAD/TAD T1 dla towarów nieunijnych i SAD/TAD T2 lub T2F dla towarów unijnych).

W przypadku gdy zgłoszeniem tranzytowym w formie papierowej jest dokument TAD, może on obejmować zarówno towary nieunijne, jak i unijne. W prawej części pola 1 należy wskazać kod „T”, a w LoI w polu 1/3 wpisać odpowiedni kod (T1, T2 lub T2F) dla każdej pozycji.

Uwaga: Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu (i przemieszczane na obszarze celnym Unii) mogą być przewożone tym samym środkiem

transportu co towary objęte procedurą tranzytu. W takim przypadku zgłoszenie tranzytowe dotyczy tylko towarów objętych procedurą tranzytu.

PRZEDSIĘBIORCY

W przypadku przesyłek mieszanych w prawej części pola 1 formularza SAD/TAD należy wpisać kod „T". Oznacza to, że do zgłoszenia tranzytowego zostają dołączone formularze SAD-BIS oznaczone odpowiednio kodami „T1bis", „T2bis", „T2Fbis" albo wykazy załadunkowe lub wykazy pozycji oznaczone odpowiednio kodami „T1", „T2", „T2F".

Jeżeli stosuje się formularze SAD-BIS, na dokumencie SAD należy przekreślić następujące pola pierwszej pozycji towarowej:

pole 32 „Numer pozycji towarowej",
pole 33 „Kod towaru",
pole 35 „Masa brutto (kg)",
pole 38 „Masa netto (kg)",
pole 40 „Zgłoszenie skrócone, poprzedni dokument", oraz, jeżeli dotyczy,
pole 44 „Dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia".

Dodatkowo należy zamieścić odesłanie do numerów formularzy SAD-BIS oznaczonych kodami „T1bis", „T2bis" lub „T2Fbis" w:

polu 31 „Opakowania i opis towarów".

Jeżeli stosuje się wykazy załadunkowe, w formularzu SAD należy przekreślić następujące pola:

pole 15 „Państwo wysyłki/wywozu",
pole 32 „Numer pozycji towarowej",
pole 33 „Kod towaru",
pole 35 „Masa brutto (kg)",
pole 38 „Masa netto (kg)",
pole 40 „Zgłoszenie skrócone, poprzedni dokument", oraz, jeżeli dotyczy,

pole 44 „Dodatkowe informacje/załączone dokumenty itp.”.

Ponadto należy zamieścić odesłanie do numeru seryjnego i kodu (T1, T2 lub T2F) różnych wykazów załadunkowych w:

polu 31 „Opakowania i opis towarów”.

Jeżeli stosuje się LoI, w formularzu TAD należy przekreślić następujące pola:

pole 15 „Kraj wysyłki/wywozu”,
pole 17 „Kraj przeznaczenia”,
pole 32 „Numer pozycji towarowej”,
pole 33 „Kod towaru”,
pole 35 „Masa brutto (kg)”,
pole 38 „Masa netto (kg)”,
pole 40 „Zgłoszenie skrócone, poprzedni dokument”, oraz, jeżeli dotyczy,
pole 44 „Dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia”,
pole 31 „Opakowania i opis towarów”,
pole 2 „Nadawca”,
pole 8 „Odbiorca”.

3.1.5. Podpisanie zgłoszenia tranzytowego

Załącznik II do dodatku I do Konwencji

Załącznik 72-04 do RW

Poprzez podpisanie zgłoszenia tranzytowego osoba uprawniona do korzystania z procedury przejmuje odpowiedzialność za prawdziwość informacji zawartych w zgłoszeniu, autentyczność przedstawionych dokumentów i wypełnienie wszystkich obowiązków związanych z wprowadzaniem towarów objętych procedurą tranzytu.

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba uprawniona do korzystania z procedury lub jej przedstawiciel podpisuje zgłoszenie tranzytowe w polu 50 dokumentu SAD lub TAD.

Załącznik II do dodatku I do Konwencji

Załączniki B6 i B9 do dodatku III do Konwencji

Załącznik 72-04 do RW

Upoważniony nadawca może zostać zwolniony z obowiązku podpisywania zgłoszenia tranzytowego, jeżeli jest ono opatrzone specjalną pieczęcią upoważnionego nadawcy i zostało wygenerowane przez elektroniczny system przetwarzania danych. Takiego zwolnienia z obowiązku złożenia podpisu udziela się pod warunkiem że upoważniony nadawca uprzednio zobowiąże się na piśmie wobec organu celnego do występowania jako osoba uprawniona do korzystania z procedury we wszystkich operacjach tranzytowych realizowanych na podstawie zgłoszeń tranzytowych opatrzonych specjalną pieczęcią.

Zgłoszenie tranzytowe bez podpisu zawiera w polu przeznaczonym na podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury adnotację: „Zwolniony ze składania podpisu – 99207”.

Dalsze informacje na temat tego uproszczenia standardowej procedury tranzytu znajdują się w części VI.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

4.1. Zasady mające zastosowanie do towarów z opakowaniem

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części IV, rozdział I, pkt 5.1.

4.2. Towary przewożone przez podróżnych w ich bagażu

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części IV, rozdział I, pkt 5.2.

4.3. Transport towarów unijnych do państwa wspólnego tranzytu, z państwa wspólnego tranzytu lub przez obszar takiego państwa

Więcej informacji na ten temat znajduje się w części IV, rozdział I, pkt 5.3.

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (*część zastrzeżona*)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

ROZDZIAŁ 4 – FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM WYJŚCIA

1. Wprowadzenie

Pkt 2 zawiera zasady ogólne dotyczące formalności w urzędzie celnym wyjścia, a także ogólne informacje dotyczące źródeł prawa.

W pkt 3 opisano sposób postępowania w urzędzie celnym wyjścia.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 2.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Procedura tranzytu rozpoczyna się w urzędzie celnym wyjścia od przedstawienia zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (jako dokument SAD lub TAD) wraz z towarami.

Źródła prawa to:

- art. 26 dodatku I do Konwencji;
- art. 6 ust. 3 lit. b) UKC;
- art. 291 RW;
- załącznik II do dodatku I do Konwencji;
- załącznik 72-04 do RW.

3. Opis postępowania w urzędzie celnym wyjścia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- składania zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (pkt 3.1);

- składania zabezpieczenia (pkt 3.2);
- przyjęcia i rejestracji zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej i dokonania na nim adnotacji (pkt 3.3);
- sprostowania zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (pkt 3.4);
- unieważnienia zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (pkt 3.5);
- weryfikacji zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej (pkt 3.6);
- trasy przewozu (pkt 3.7);
- wyznaczonego terminu (pkt 3.8);
- środków identyfikacyjnych (pkt 3.9);
- zwolnienia towarów do tranzytu (pkt 3.10).

3.1. Składanie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej

Zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej i wszystkie dokumenty towarzyszące składa się wraz z towarami w urzędzie celnym wyjścia w dniach i godzinach urzędowania. Na wniosek i koszt osoby uprawnionej do korzystania z procedury można je jednak złożyć także poza godzinami urzędowania i w innym miejscu zatwierdzonym przez urząd celny wyjścia.

PRZEDSIĘBIORCY

W urzędzie celnym wyjścia należy przedstawić następujące dokumenty:

- prawidłowo wypełnione egzemplarze nr 1, 4 i 5 dokumentu SAD. Jeżeli stosowane są formularze SAD-BIS lub wykazy załadunkowe, muszą one być załączone do formularza SAD;
- dwa egzemplarze TAD, uzupełnione wykazem LoI, jeśli to konieczne;
- zabezpieczenie (jeżeli jest wymagane: zob. część III);
- inne niezbędne dokumenty, jeżeli są wymagane.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia:

- sprawdza, czy egzemplarze 1, 4 i 5 SAD zostały prawidłowo wypełnione i czy do dokumentu SAD zostały dołączone formularze SAD-BIS lub wykazy załadunkowe, jeżeli takowe są stosowane;
- sprawdza, czy dwa egzemplarze TAD zostały prawidłowo wypełnione i czy do dokumentu TAD został dołączony LoI, jeżeli takowy jest stosowany;
- sprawdza, czy złożone zabezpieczenie jest ważne, a jego kwota odpowiednia;
- sprawdza inne niezbędne dokumenty.

3.2. Złożenie zabezpieczenia

Art. 9 dodatku I do Konwencji

Art. 89 ust. 2 UKC

Rozpoczęcie procedury tranzytu wymaga złożenia zabezpieczenia (z wyjątkiem przypadków ustawowego zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia lub takiego zwolnienia na podstawie pozwolenia).

Więcej informacji na temat zabezpieczenia znajduje się w części III.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia sprawdza, czy:

- rodzaj zabezpieczenia wpisany w polu 52 dokumentu SAD lub TAD jest zgodny z przedstawionymi dokumentami gwarancyjnymi;
- kwota zabezpieczenia jest wystarczająca;
- zabezpieczenie jest ważne na terytorium wszystkich umawiających się stron, których dotyczy dana operacja tranzytowa;
- zabezpieczenie zostało złożone w imieniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury wpisanej w polu 50 dokumentu SAD lub TAD;
- zabezpieczenie nie wygasło (poświadczenia TC31 i TC33);
- nie wygasł roczny okres ważności, liczony od dnia wystawienia zabezpieczenia (karnet TC32);
- podpis w polu 50 dokumentu SAD lub TAD jest zgodny z podpisem znajdującym się na odwrocie poświadczenia zabezpieczenia generalnego TC31 lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia TC33.

Uwaga: Należy przedstawić oryginały dokumentów.

W przypadku złożenia zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów karnet zabezpieczenia TC32 jest zatrzymywany i dołączany do egzemplarza nr 1 SAD (lub pierwszego egzemplarza TAD).

W przypadku złożenia zabezpieczenia pojedynczego w formie zobowiązania gwaranta zobowiązanie to jest zatrzymywane i dołączane do egzemplarza nr 1 SAD (lub pierwszego egzemplarza TAD).

W przypadku złożenia zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia oryginalne poświadczenie zabezpieczenia (TC31 lub TC33) jest zwracane zgłaszającemu.

3.3. Przyjęcie i rejestracja zgłoszenia tranzytowego

Art. 30 i 35 Urząd celny wyjścia przyjmuje zgłoszenie tranzytowe pod

dodatku I do Konwencji

warunkiem, że:

Art. 171–172 UKC

Art. 143 RD

- zawiera ono wszystkie wymagane dane do celów procedury tranzytu wspólnego/unijnego;
- dołączone są do niego wszystkie wymagane dokumenty;
- towary, których dotyczy zgłoszenie tranzytowe, zostały przedstawione organom celnym w godzinach urzędowania.

Urząd celny nie przyjmuje dokumentu SAD lub TAD, który jest wypełniony nieprawidłowo (lub jest niekompletny).

Urząd celny wyjścia rejestruje zgłoszenie tranzytowe poprzez wpisanie numeru rejestracyjnego w polu C „Urząd wyjścia" dokumentu SAD lub TAD i wpisanie w polu D(/J) „Kontrola przez urząd wyjścia" wyników przeprowadzonych kontroli, danych dotyczących nałożonych zamknięć celnych i wyznaczonego terminu oraz złożenie podpisu i przystawienie pieczęci.

System rejestracji zgłoszeń wykorzystywany w procedurze ciągłości działania musi być różny od systemu NCTS.

Urząd celny wyjścia musi być urzędem właściwym dla operacji tranzytowych i obsługi danego rodzaju transportu. Nazwy urzędów celnych właściwych dla operacji tranzytowych znajdują się na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm

3.4. Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego

Art. 31 dodatku I do Konwencji

Artykuł 173 kodeksu celnego

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może wnioskować o zezwolenie na dokonanie sprostowania zgłoszenia tranzytowego nawet po jego przyjęciu przez organy celne. Sprostowanie nie może spowodować, by zgłoszenie tranzytowe dotyczyło innych towarów niż pierwotnie zgłoszone.

Wszystkich ewentualnych sprostowań dokonuje się poprzez skreślenie błędnych danych i – jeśli to konieczne – wpisanie danych prawidłowych oraz parafowanie ich przez zgłaszającego. Każda tego rodzaju zmiana musi być parafowana przez osobę, która ją wprowadziła, i potwierdzona przez organy celne. W niektórych przypadkach organy celne mogą zażądać złożenia nowego zgłoszenia. Formularze nie mogą nosić żadnych śladów wycierania lub nadpisywania.

Nie zezwala się na sprostowanie, jeżeli właściwe organy powiadomiły po otrzymaniu zgłoszenia tranzytowego, iż zamierzają dokonać kontroli towarów, lub ustaliły, że podano nieprawidłowe dane, bądź gdy już zwolniły towary.

3.5. Unieważnienie zgłoszenia tranzytowego

Art. 32 dodatku I do Konwencji

Art. 174 UKC

Zgłoszenie tranzytowe może zostać unieważnione przez urząd celny wyjścia na wniosek zgłaszającego tylko wówczas, gdy nie nastąpiło jeszcze zwolnienie towarów do tranzytu. Urząd celny wyjścia informuje następnie odpowiednio zgłaszającego o rezultatach jego wniosku.

Art. 148 RD

Jeżeli jednak urząd celny wyjścia powiadomił zgłaszającego, że zamierza dokonać kontroli towarów, wniosek o unieważnienie nie zostaje przyjęty przed przeprowadzeniem kontroli towarów.

Zgłoszenie tranzytowe nie może zostać unieważnione po zwolnieniu towarów, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności, tj.:

• jeżeli towary unijne błędnie zgłoszono do procedury celnej stosowanej wobec towarów nieunijnych, a ich status celny jako towarów unijnych został potem potwierdzony za pomocą T2L, T2LF lub manifestu celnego towarów;

• jeżeli towary błędnie zgłoszono w ramach więcej niż jednego zgłoszenia celnego.

W przypadku procedury ciągłości działania w odniesieniu do tranzytu należy koniecznie zadbać o unieważnienie wszystkich zgłoszeń, które zostały wprowadzone do systemu NCTS, ale nie były dalej przetwarzane z powodu awarii systemu.

Przedsiębiorca jest zobowiązany do poinformowania właściwych organów o każdym zgłoszeniu, które zostało wprowadzone do systemu NCTS, a następnie objęte procedurą ciągłości działania.

W niektórych przypadkach organy celne mogą zażądać złożenia nowego zgłoszenia. Poprzednie zgłoszenie zostaje wówczas unieważnione i zastąpione nowym zgłoszeniem.

3.6. Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego

Art. 35 dodatku I do Konwencji

Art. 188 UKC

Art. 238 i 239 RW

W celu weryfikacji dokładności danych zawartych w zgłoszeniu tranzytowym urząd celny wyjścia może po przyjęciu zgłoszenia przeprowadzić – na podstawie analizy ryzyka lub wyrywkowo – następujące kontrole:

- skontrolować zgłoszenie i dokumenty załączone do zgłoszenia;
- zażądać od zgłaszającego dostarczenia innych dokumentów;
- przeprowadzić rewizję towarów z jednoczesnym ewentualnym pobraniem próbek w celu dokonania ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli towarów.

Kontrola towarów jest przeprowadzana w miejscu wyznaczonym do tego celu przez urząd celny wyjścia i w godzinach przewidzianych do tego celu. Osoba uprawniona do korzystania z procedury jest informowana o wyznaczonym miejscu i czasie. Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury organy celne mogą jednak przeprowadzić kontrolę towarów w innym miejscu lub poza godzinami urzędowania.

Jeżeli kontrola wykaże drobne rozbieżności, urząd celny wyjścia informuje o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Celem usunięcia tych rozbieżności urząd celny wyjścia wprowadza (w porozumieniu z osobą uprawnioną do korzystania z procedury) drobne zmiany w zgłoszeniu, tak by możliwe było zwolnienie towarów do tranzytu.

W przypadku poważnych nieprawidłowości urząd celny wyjścia informuje osobę uprawnioną do korzystania z procedury, że towary nie są zwolnione do tranzytu.

3.7. Trasa przemieszczania towarów

Art. 33 dodatku I do Konwencji

Art. 298 RW

Zgodnie z zasadą ogólną towary objęte procedurą tranzytu muszą być przewożone do urzędu celnego przeznaczenia ekonomicznie uzasadnioną trasą.

Urząd celny wyjścia wyznacza jednak trasę przewozu na potrzeby przemieszczania towarów w ramach procedury tranzytu, uwzględniając wszystkie istotne informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, jeżeli urząd celny lub dana osoba uprawniona do korzystania z procedury uzna to za uzasadnione.

W przypadku gdy trasa przewozu została wyznaczona, urząd celny wyjścia wskazuje w polu 44 dokumentu SAD lub TAD przynajmniej państwa członkowskie lub inne umawiające się strony, przez które będzie przebiegała procedura tranzytowa.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia, biorąc pod uwagę wszelkie informacje zgłoszone przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, wyznacza trasę przewozu, poprzez:

- wpisanie w polu 44 dokumentu SAD lub TAD słów „Wyznaczona trasa przewozu” oraz danych dotyczących państw, przez które ma nastąpić przewóz (wystarczy wpisać kody

państw).

Uwaga 1: W przypadku Unii podaje się kody odnośnych państw członkowskich.

Uwaga 2: Należy podać kody wszystkich państw, przez które przebiega wyznaczona trasa przewozu.

Art. 44 dodatku I do Konwencji

Art. 305 RW

Załącznik 72-04 do RW

Wyznaczona trasa przewozu może zostać w trakcie operacji tranzytowej zmieniona. W takim przypadku przewoźnik musi dokonać wymaganych wpisów w polu 56 egzemplarzy nr 4 i 5 dokumentu TAD lub drugiego egemplarza TAD i przedstawić je wraz z towarami bez zbędnej zwłoki po zmianie trasy w najbliższym organie celnym państwa, na którego terytorium znajduje się środek transportu. Właściwy organ podejmuje decyzję, czy operacja tranzytowa może być kontynuowana, podejmuje wszelkie konieczne działania i dokonuje adnotacji w polu G na egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub drugim egzemplarzu dokumentu TAD.

Więcej informacji na temat postępowania w przypadku zdarzeń podczas przemieszczania towarów znajduje się w części VI, rozdział 5, pkt 3.1.

3.8. Termin na przedstawienie towarów

Art. 34 i art. 45. ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 297 i art. 306 ust. 3 RW

Urząd celny wyjścia określa termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia.

Termin wyznaczony przez ten urząd celny jest wiążący dla właściwych organów państw, przez które towary są przewożone w operacji tranzytowej, i nie może być przez nie zmieniany.

Jeżeli przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia

odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia, uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury dotrzymała tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodnią w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia, że opóźnienie nie nastąpiło z ich winy.

SŁUŻBY CELNE

Przy określaniu wyznaczonego terminu urząd celny wyjścia bierze pod uwagę:

- rodzaj środków transportu, jakie zostaną użyte;
- trasę przewozu;
- wszelkie przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na określenie terminu (na przykład: przepisy socjalne lub dotyczące ochrony środowiska, które mogą wpływać na rodzaj transportu, regulacje w transporcie dotyczące godzin pracy i obowiązkowe okresy wypoczynku kierowców);
- w stosownych przypadkach – informacje uzyskane od osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Urząd celny wyjścia wpisuje ten wyznaczony termin lub – jeśli akceptuje termin wpisany przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury – potwierdza go w polu D(/J) dokumentu SAD lub TAD (stosując system DD-MM-RR). Jest to dzień, do którego towary, zgłoszenie tranzytowe i wszelkie dokumenty towarzyszące muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia.

.

3.9. Środki służące identyfikacji towarów

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.9.1);
- metody nakładania zamknięć celnych (pkt 3.9.2);
- charakterystyka zamknięć celnych (pkt 3.9.3);

- stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć (pkt 3.9.4).

3.9.1. Wprowadzenie

Art. 11 ust. 2 Konwencji

Art. 36–39 dodatku I do Konwencji

Zapewnienie identyfikacji towarów przewożonych w ramach procedury tranzytu jest bardzo ważne. Zasadniczo identyfikację tych towarów zapewnia nałożenie zamknięć celnych.

Art. 192 UKC

Art. 299 RW

Wszelkie dokumenty stosowane w celu zapewnienia identyfikacji towarów powinny zostać dołączone do dokumentu SAD lub TAD i ostemplowane w taki sposób, by zapobiec ich ewentualnej zamianie.

Art. 39 dodatku I do Konwencji

Art. 302 RW

Urząd celny wyjścia może jednak odstąpić od wymogu nałożenia zamknięć celnych, jeżeli opis towarów w zgłoszeniu lub w dokumentach uzupełniających jest na tyle dokładny, że pozwala na ich łatwą identyfikację i stwierdza ich jakość, charakter i cechy szczególne (np. poprzez podanie numerów silnika i podwozia w przypadku transportu samochodów w procedurze tranzytu lub numerów seryjnych towarów). Takiego opisu należy dokonać w polu 31 dokumentu SAD lub TAD.

Jako wyjątek nałożenie zamknięć celnych nie jest obowiązkowe (chyba że urząd celny wyjścia zdecyduje inaczej), jeżeli:

- towary są przewożone drogą powietrzną i każda przesyłka jest opatrzona etykietą, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego, albo przesyłka stanowi jednostkę załadunkową, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego;
- towary są przewożone koleją, a przedsiębiorstwa kolejowe stosują środki identyfikacyjne.

SŁUŻBY CELNE

Po nałożeniu zamknięć celnych urząd celny wyjścia wpisuje w pozycji „Nałożone zamknięcia” w polu D(/J) dokumentu SAD lub TAD liczbę i znaki identyfikacyjne

nałożonych zamknięć.

Jeżeli do identyfikacji towarów nie są potrzebne zamknięcia celne, urząd celny wyjścia wpisuje adnotację „ZWOLNIENIE - 99201” w polu D(/J) dokumentu SAD lub TAD w pozycji „Nałożone zamknięcia”.

W załączniku 8.1 znajduje się tłumaczenie adnotacji „Zwolnienie” we wszystkich wersjach językowych.

W przypadku przewozu na jednym środku transportu towarów objętych procedurą tranzytu i towarów, które nie są objęte tą procedurą, z reguły nie nakłada się zamknięć celnych na pojazd, jeżeli identyfikację towarów zapewniają zamknięcia celne nałożone na poszczególne opakowania lub dokładny opis towarów.

Uwaga: Towary te muszą być wyraźnie rozdzielone i oznakowane, tak by można łatwo zidentyfikować towary objęte procedurą tranzytu i towary, które nie są objęte tą procedurą.

Art. 38 ust. 5 dodatku I do Konwencji

Art. 301 ust. 5 RW

Jeżeli tożsamość przesyłki nie może zostać zapewniona poprzez nałożenie zamknięć celnych ani przez dokładny opis towarów, urząd celny wyjścia odmawia objęcia towarów procedurą tranzytu.

Zamknięć celnych nie można zdejmować bez zgody właściwych organów celnych.

Jeżeli pojazd lub kontener został opatrzony zamknięciami celnymi w urzędzie celnym wyjścia i służy do przewozu towarów do różnych urzędów celnych przeznaczenia na podstawie zgłoszeń tranzytowych, a w kolejnych urzędach celnych przeznaczenia położonych w różnych państwach dokonywany jest sukcesywny wyładunek, organy celne w pośrednich urzędach celnych

przeznaczenia, w których zdejmowane są zamknięcia celne w celu wyładunku części towarów, muszą nałożyć nowe zamknięcia i umieścić stosowną adnotację w polu F egzemplarzy 4 i 5 dokumentu SAD lub na dwóch egzemplarzach dokumentu TAD.

W takim przypadku organy celne dokładają starań, by jeśli to konieczne, nałożyć ponownie zamknięcia celne o co najmniej równoważnym poziomie bezpieczeństwa.

3.9.2. Metody nakładania zamknięć celnych

Art. 11 ust. 2 Konwencji

Jeżeli zamknięcia celne są nakładane na przestrzeń ładunkową, środek transportu musi pozwalać na nałożenie takich zamknięć.

Art. 299 RW

Rozróżnia się dwie metody nakładania zamknięć celnych:

- zamknięcia na przestrzeń ładunkową, jeżeli środek transportu lub kontener uznany jest przez urząd celny wyjścia za odpowiedni do nałożenia zamknięcia celnego;
- zamknięcia w pozostałych przypadkach – na każde pojedyncze opakowanie.

Jeżeli zamknięcia celne są nakładane na przestrzeń ładunkową, środek transportu musi pozwalać na nałożenie takich zamknięć.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny wyjścia uznaje, że środek transportu pozwala na nałożenie zamknięć celnych, jeżeli:

- zamknięcia celne mogą być nałożone na dany środek transportu lub kontener w sposób prosty i skuteczny;
- środek transportu lub kontener nie zawierają żadnych schowków, gdzie mogłyby być ukryte towary;
- przestrzenie ładunkowe są łatwo dostępne do celów kontroli przeprowadzanej

przez organy celne *(Art. 11 Konwencji / art. 300 RW)*

Uwaga: Środki transportu lub kontenery uznaje się za odpowiednie do nałożenia zamknięć celnych, jeżeli są one zatwierdzone do transportu towarów pod zamknięciami celnymi na podstawie umów międzynarodowych, do których umawiające się strony przystąpiły (np. Konwencja celna z dnia 14 grudnia 1975 r. dotycząca międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR).

3.9.3. Charakterystyka zamknięć celnych

Wszystkie zamknięcia celne służące jako środek identyfikacji towarów muszą spełniać określone wymogi i warunki techniczne.

Art. 38 dodatku I do Konwencji

Art. 301 RW

Zamknięcia celne muszą posiadać następujące istotne cechy:

- muszą podczas normalnego użytkowania pozostawać nienaruszone i bezpiecznie przymocowane;
- muszą być łatwe do sprawdzenia i rozpoznania;
- muszą być wykonane w taki sposób, aby każde ich naruszenie, próba naruszenia lub usunięcie pozostawiały ślady widoczne gołym okiem;
- muszą być przeznaczone do jednorazowego wykorzystania lub, jeżeli mają być wykorzystywane wielokrotnie, być wykonane w taki sposób, aby można było na nie nanieść indywidualny znak identyfikacyjny za każdym razem, gdy są stosowane;
- muszą być oznakowane indywidualnym identyfikatorem zamknięcia, który ma charakter stały, jest czytelny i opatrzony niepowtarzalnym numerem.

Ponadto zamknięcia celne muszą spełniać następujące wymogi:

- forma i wymiary zamknięć celnych mogą się różnić w zależności od zastosowanej metody zamknięcia, ale wymiary muszą umożliwiać łatwe odczytanie znaków

identyfikacyjnych;

- znaki identyfikacyjne zamknięć celnych muszą być niemożliwe do sfałszowania i trudne do podrobienia;
- materiał, z którego zostały wykonane zamknięcia celne, musi być odporny na przypadkowe naruszenia i uniemożliwiać ich niewykrywalne fałszowanie lub ponowne wykorzystanie.

Uznaje się, że zamknięcia spełniają wymogi określone powyżej, jeżeli zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals" (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne).

W przypadku transportu kontenerowego stosuje się w najszerszym możliwym zakresie zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

Zamknięcie celne powinno być opatrzone następującymi oznaczeniami:

Art. 38 ust. 6 dodatku I do Konwencji

Art. 255 RD

- zwrot „cło" w jednym z języków urzędowych Unii lub państw wspólnego tranzytu lub odpowiadający mu skrót;
- kod państwa w formie kodu państwa ISO-alfa-2, określający państwo, w którym zamknięcie zostało nałożone.

Ponadto umawiające się strony mogą w drodze wzajemnego porozumienia podjąć decyzję o stosowaniu wspólnych zabezpieczeń i technologii.

Każde państwo powiadamia Komisję, jakie rodzaje zamknięć celnych stosuje. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom.

Organy celne potrzebują czasu na dostosowanie swoich zamknięć

celnych do nowych wymogów. W związku z tym aktualne zamknięcia celne mogą być stosowane do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

3.9.4. Stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć

Art. 81–83 dodatku I do Konwencji

Art. 317–318 RW

Stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury wymaga uzyskania pozwolenia właściwych organów.

Stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć stanowi uproszczenie podlegające określonym warunkom (szczegółowe informacje znajdują się w części VI, pkt 3.3).

W przypadku stosowania tego typu zamknięć osoba uprawniona do korzystania z procedury wpisuje formę, rodzaj i liczbę nałożonych zamknięć w pozycji „Nałożone zamknięcia" w polu D(/J) dokumentu SAD lub TAD. Zamknięcia te muszą zostać nałożone przed zwolnieniem towarów.

3.10. Zwolnienie towarów

Po dopełnieniu wszystkich wymaganych formalności w urzędzie celnym wyjścia, tj. po:

Art. 40 dodatku I do Konwencji

Art. 303 RW

- prawidłowym wypełnieniu odpowiednich egzemplarzy dokumentu SAD lub TAD;
- zakończeniu ewentualnej kontroli;
- złożeniu zabezpieczenia, jeżeli jest to wymagane (zob. część III);
- wyznaczeniu terminu;
- określeniu wyznaczonej trasy przewozu, jeżeli jest to wymagane;
- przyjęciu i rejestracji zgłoszenia tranzytowego;

- weryfikacji zgłoszenia; oraz
- nałożeniu zamknięć celnych, jeżeli jest to wymagane,

towary zostają zwolnione, a w polu D(/J) egzemplarzy dokumentu SAD lub TAD wpisuje się datę zwolnienia towarów.

SŁUŻBY CELNE

Po dopełnieniu formalności urząd celny wyjścia:

- wpisuje słowo „ZGODNIE" w polu D(/J) egzemplarza nr 1 dokumentu SAD lub pierwszego egzemplarza dokumentu TAD;
- sprawdza, czy adnotacje w polu D(/J) są opatrzone podpisem funkcjonariusza celnego oraz czytelnym odciskiem pieczęci urzędu celnego i datą;
- umieszcza odcisk pieczęci informującej o procedurze ciągłości działania (wymiary: 26 na 59 mm, czerwony tusz) na egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego w polu A dokumentu SAD lub TAD.

W załączniku 8.2 znajduje się tłumaczenie adnotacji „Zgodnie" we wszystkich wersjach językowych.

W załączniku 8.1 do rozdziału 1 znajduje się tłumaczenie pieczęci informującej o procedurze ciągłości działania we wszystkich wersjach językowych.

PRZEDSIĘBIORCY – Ważna uwaga

Należy poinformować organy celne, że zgłoszenie zostało wprowadzone do systemu NCTS, ale przed zwolnieniem towarów rozpoczęto procedurę ciągłości działania.

SŁUŻBY CELNE – Ważna uwaga

Urząd celny wyjścia musi unieważnić każde zgłoszenie, które zostało wprowadzone do systemu NCTS, ale które nie było dalej przetwarzane z powodu czasowej awarii systemu.

Art. 40 dodatku I do Konwencji

Art. 303 RW

Egzemplarz nr 1 dokumentu SAD lub pierwszy egzemplarz dokumentu TAD pozostaje w urzędzie wyjścia. Towary objęte procedurą tranzytu są przewożone do urzędu celnego przeznaczenia na podstawie egzemplarzy 4 i 5 dokumentu SAD lub drugiego

egzemplarza dokumentu TAD.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

W przypadkach szczególnych, gdy dużą liczbę różnych pozycji towarowych w niewielkich ilościach (np. dostawy zaopatrzenia na statki, majątek ruchomy gospodarstwa domowego w przeprowadzkach międzynarodowych) przeznaczonych dla tego samego odbiorcy końcowego trzeba objąć procedurą tranzytu unijnego/wspólnego, zalecane jest, by wystarczający był zwykły opis towarów, tak aby uniknąć dodatkowych kosztów związanych z wprowadzaniem danych do zgłoszenia tranzytowego. Takie ustalenie byłoby uzależnione od spełnienia dodatkowego warunku, tj. że dokładny szczegółowy opis towarów jest dostępny do celów celnych i towarzyszy przesyłce.

W każdym przypadku należy najpierw sprawdzić, czy wszystkie towary rzeczywiście muszą zostać objęte procedurą tranzytu unijnego/wspólnego.

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Adnotacja „Zwolnienie”

BG Освободено

CS Osvobození

DA Fritaget

DE Befreiung

EE Loobumine

EL Απαλλαγή

ES Dispensa

FR Dispense

HR Oslobodeno

IT Dispensa

LV Atbrīvojums

LT Leista neplombuoti

HU Mentesség

MK Изземање

MT Tneħħija

NL Vrijstelling

PL Zwolnienie

PT Dispensa

RO Dispensă

RS Ослобођено

SI Opustitev

SK Oslobodenie

FI Vapautettu

SV Befrielse

EN Waiver

IS Undanþegið

NO Fritak

TR Vazgeçme

8.2. Adnotacja „Zgodnie”

Zob. rozdział 6, załącznik 8.1

ROZDZIAŁ 5 FORMALNOŚCI I ZDARZENIA PODCZAS PRZEMIESZCZANIA TOWARÓW W RAMACH WSPÓLNEJ OPERACJI TRANZYTOWEJ / OPERACJI TRANZYTU UNIJNEGO

1. Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale opisano formalności i zdarzenia podczas przemieszczania towarów w tranzycie w ramach procedury ciągłości działania.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne.

W pkt 3 opisano formalności w przypadku zdarzeń podczas przemieszczania towarów i formalności w urzędzie celnym tranzytowym.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 5.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Źródła prawa to:

- art. 43 i 44 dodatku I do Konwencji;
- załącznik B6, tytuł II, pkt II dodatku III do Konwencji;
- art. 304 i 305 RW;
- dodatki C1 i F1 do załącznika 9 do PRD

3. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przewozu i formalności w urzędzie tranzytowym

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- formalności obowiązujących w przypadku zdarzeń podczas przemieszczania towarów w ramach wspólnej operacji tranzytowej / operacji tranzytu unijnego (pkt 3.1);
- formalności w urzędzie celnym tranzytowym (pkt 3.2.).

3.1. Formalności w przypadku zdarzeń podczas przemieszczania towarów

Przykłady najczęstszych sytuacji, które można określić jako zdarzenia podczas przemieszczania towarów w ramach wspólnej operacji tranzytowej / operacji tranzytu unijnego, to:

- konieczność zmiany trasy przewozu z przyczyn niezależnych od przewoźnika;
- przypadkowe naruszenie zamknięć celnych lub próba manipulacji nimi z przyczyn niezależnych od przewoźnika;
- przeładunek towarów z jednego środka transportu na inny;
- konieczność natychmiastowego częściowego lub całkowitego wyładunku w wyniku bezpośredniego zagrożenia;
- wypadek, który może mieć wpływ na możliwość wywiązania się osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub przewoźnika z ciążących na nich obowiązków;
- zmiana jakiegokolwiek elementu będącego składnikiem jednego środka transportu (na przykład wycofanie jednego wagonu)

Art. 44 dodatku I do Konwencji

Art. 305 RW

W każdym z powyższych przypadków przewoźnik musi niezwłocznie powiadomić najbliższy właściwy urząd celny w państwie, na którego terytorium środek transportu się znajduje. Musi on również niezwłocznie po wystąpieniu zdarzenia dokonać stosownych adnotacji w polu 56 dokumentu SAD lub TAD i przedstawić towary wraz z SAD lub TAD w tym urzędzie celnym. Właściwe organy tego urzędu celnego podejmują decyzję, czy można

kontynuować operację tranzytową. Jeżeli operacja tranzytowa może być kontynuowana, właściwy urząd celny dokonuje wpisów w polu G dokumentu SAD lub TAD, wskazując podjęte działania.

Jeżeli zamknięcia celne zostały naruszone z przyczyn niezależnych od przewoźnika, właściwy organ dokonuje kontroli towarów i pojazdu. Jeżeli podjęto decyzję zezwalającą na kontynuowanie operacji tranzytowej, nakłada się nowe zamknięcia celne, a w dokumencie SAD lub TAD dokonuje się odpowiednich adnotacji.

Przeładunek towarów z jednego środka transportu na inny może być dokonany wyłącznie za zgodą i pod nadzorem organów właściwych ze względu na miejsce, gdzie ma nastąpić przeładunek. W takim przypadku przewoźnik wypełnia pole 55 „Przeładunki" dokumentu SAD lub TAD. Można to zrobić czytelnie pismem odręcznym, atramentem i drukowanymi literami. We właściwych przypadkach organy celne wypełniają pole F dokumentu SAD lub TAD. Jeżeli dokonano więcej niż dwóch przeładunków, w wyniku czego w polu F brakuje miejsca na kolejny wpis, wymagane informacje przewoźnik wpisuje w polu 56 dokumentu SAD lub TAD.

Jeżeli jednak przeładunek odbywa się ze środka transportu, na który nie jest założone zamknięcie, to mimo wpisów dokonanych przez przewoźnika nie ma obowiązku przedstawiania towarów i dokumentu SAD lub TAD w najbliższym urzędzie celnym i urząd ten nie dokonuje żadnych adnotacji.

Jeżeli następuje zmiana jednego lub więcej elementów będących składnikiem jednego środka transportu, towary i środek transportu nie muszą być przedstawiane w najbliższym urzędzie celnym i adnotacja tego urzędu celnego nie jest konieczna w następujących przypadkach:

• jeżeli jeden lub więcej wagonów zostaje usuniętych z zestawu

wagonów kolejowych z przyczyn technicznych. W takim przypadku przewoźnik może po dokonaniu odpowiednich wpisów w SAD lub TAD kontynuować operację tranzytową;

• jeżeli podczas przewozu następuje wyłącznie zmiana ciągnika pojazdu drogowego bez zmiany jego przyczep lub naczep (bez przekazania lub przeładunku towarów), przewoźnik wpisuje w polu 56 dokumentu SAD lub TAD numer rejestracyjny i przynależność państwową nowego ciągnika i operacja tranzytowa może być kontynuowana.

We wszystkich powyższych przypadkach informacje dotyczące zdarzenia, w tym informacje o nowych zamknięciach celnych, są odpowiednio zaznaczane przez właściwy organ poprzez poświadczenie w polu F dokumentu SAD lub TAD.

Wszelkie podziały przesyłek muszą odbywać się pod nadzorem celnym, a procedura tranzytu musi zostać zakończona. Dla każdej partii towaru należy złożyć nowe zgłoszenie tranzytowe.

3.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- urzędu celnego tranzytowego (pkt 3.2.1);
- formalności w urzędzie celnym tranzytowym (pkt 3.2.2);
- zmiany urzędu celnego tranzytowego (pkt 3.2.3);
- działań podejmowanych w przypadku zaistnienia nieprawidłowości (pkt 3.2.4).

3.2.1. Urząd celny tranzytowy

Art. 3 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Urząd celny tranzytowy to urząd celny znajdujący się w miejscu wprowadzenia lub wyjścia. Poniższa tabela zawiera zestawienie

Art. 1 pkt 13 RW

różnych sytuacji dotyczących tranzytu wspólnego i unijnego.

	Tranzyt wspólny	Tranzyt unijny
Miejsce wprowadzenia	- na obszar umawiającej się strony	- na obszar celny Unii, w przypadku gdy w trakcie operacji tranzytowej towary były przewożone przez obszar państwa trzeciego,
Miejsce wyjścia	- z obszaru celnego umawiającej się strony, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej przesyłka opuszcza obszar celny tej umawiającej się strony przez granicę pomiędzy terytorium tej strony a państwem trzecim	- z obszaru celnego Unii, jeżeli w trakcie operacji tranzytowej przesyłka opuszcza ten obszar przez granicę pomiędzy państwem członkowskim a państwem trzecim innym niż państwo wspólnego tranzytu.

Celem ułatwienia przemieszczania towarów unijnych między różnymi częściami obszaru celnego Unii przez terytorium państwa trzeciego innego niż państwo wspólnego tranzytu, państwa członkowskie podejmują się stworzenia przy własnych urzędach celnych znajdujących się na zewnętrznej granicy Unii – w miarę możliwości, jeżeli pozwalają na to miejscowe warunki – specjalnych pasów zarezerwowanych dla kontroli towarów unijnych objętych zgłoszeniem celnym wydanym w innym państwie członkowskim.

Kontrola tych towarów ogranicza się do sprawdzenia dowodu unijnego statusu celnego towarów oraz, jeżeli jest to konieczne, zakończenia operacji transportowej, chyba że jej okoliczności czynią koniecznym przeprowadzenie bardziej szczegółowej kontroli.

Jeżeli wyżej wspomniana kontrola nie wykaże nieprawidłowości, zezwala się na dalszy transport do miejsca przeznaczenia.

3.2.2. Formalności w urzędzie celnym tranzytowym

Art. 43 dodatku I do Konwencji

Art. 304 RW

W każdym urzędzie celnym tranzytowym należy wraz z towarami przedstawić dokument SAD lub TAD. Urząd celny tranzytowy może przeprowadzić kontrolę towarów, jeżeli uzna to za konieczne.

Załącznik B8 do dodatku III do Konwencji

Rozdział V, załącznik 72-04 do RW

Przewoźnik przedstawia świadectwo przekroczenia granicy w każdym urzędzie celnym tranzytowym; urząd zatrzymuje to świadectwo. Zamiast świadectwa przekroczenia granicy można w urzędzie celnym tranzytowym przedstawić kserokopię egzemplarza nr 4 dokumentu SAD lub kserokopię drugiego egzemplarza dokumentu TAD, które będą przechowywane przez ten urząd.

W przypadku gdy towary są przewożone przez urząd celny inny niż ten zgłoszony, faktyczny urząd celny tranzytowy informuje o tym urząd celny wyjścia.

Urząd celny tranzytowy może przeprowadzić kontrolę towarów, jeżeli uzna to za konieczne.

Wzór zobowiązania jest określony w załączniku C2 do dodatku III do Konwencji / załączniku 72-04 do RW.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny tranzytowy:

- sprawdza pieczęć informującą o procedurze ciągłości działania umieszczoną na dokumencie SAD lub TAD;
- sprawdza pieczęć urzędu celnego wyjścia lub – w przypadku procedury uproszczonej – pieczęć upoważnionego nadawcy na dokumencie SAD lub TAD;
- zachowuje świadectwo przekroczenia granicy lub równoważny dokument;
- podejmuje niezbędne działania; oraz
- przybija pieczęć urzędu celnego na dokumencie SAD lub TAD.

3.2.3. Działania podejmowane w przypadku zaistnienia istotnych nieprawidłowości

Jeżeli urząd celny tranzytowy stwierdzi, że wystąpiły istotne nieprawidłowości dotyczące realizowanej operacji tranzytowej, dokonuje zakończenia procedury tranzytu i podejmuje konieczne działania wyjaśniające.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

ROZDZIAŁ 6 FORMALNOŚCI W URZĘDZIE CELNYM PRZEZNACZENIA

1. Wprowadzenie

W rozdziale 6 opisano formalności w urzędzie celnym przeznaczenia.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne.

W pkt 3 opisano formalności w urzędzie celnym przeznaczenia, w tym zakończenie i kontrolę procedury.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki od zasad ogólnych.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych przepisów krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki do rozdziału 6.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

W celu zakończenia operacji tranzytowej w urzędzie przeznaczenia przedstawiane są towary wraz z dokumentem SAD lub TAD oraz informacjami wymaganymi przez urząd celny przeznaczenia. W ten sposób kończy się operacja tranzytowa.

Urząd celny przeznaczenia dokonuje kontroli towarów na podstawie informacji zawartych w dokumencie SAD lub TAD, rejestruje wyniki kontroli na dokumencie SAD lub TAD i przesyła odpowiedni dokument do urzędu celnego wyjścia.

Jeżeli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, urząd celny wyjścia zamyka procedurę tranzytu po otrzymaniu wyników kontroli na papierze.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości konieczne są dalsze środki.

Źródła prawa to:

- art. 8, 45–46, 48 i 51 dodatku I do Konwencji;
- załącznik II do dodatku I do Konwencji;
- załącznik B10 do dodatku III do Konwencji;
- art. 215 i art. 233 ust. 1, 2 i 3 UKC;
- art. 306, 308, 310 i 312 RW;
- załączniki 72-03 i 72-04 RW.

3. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- przedstawienia towarów i dokumentów w urzędzie celnym przeznaczenia (pkt 3.1);
- kontroli zakończenia procedury tranzytu (pkt 3.2).

W niniejszym punkcie założono, że nie wystąpiły żadne nieprawidłowości. Kroki, jakie należy podjąć w przypadku wystąpienia nieprawidłowości, opisano w pkt 4.4 niniejszego rozdziału.

Uwaga: **Zakończenie** procedury tranzytu w urzędzie celnym przeznaczenia nie jest równoznaczne z jej **zamknięciem**. O zamknięciu procedury tranzytu decyduje urząd wyjścia na podstawie informacji otrzymanych od urzędu przeznaczenia.

3.1. Przedstawienie towarów wraz z dokumentami

Procedura tranzytu zostaje zakończona, a obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury są spełnione, gdy towary objęte procedurą oraz dokument SAD lub TAD i inne wymagane

dokumenty zostaną przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi tej procedury.

W praktyce zakończenie procedury tranzytu oznacza przedstawienie towarów i dokumentu SAD lub TAD i innych wymaganych dokumentów w urzędzie celnym przeznaczenia, zaś w sensie prawnym oznacza, że takie przedstawienie odbyło się zgodnie z przepisami regulującymi dany rodzaj procedury, tj. procedurę standardową lub uproszczoną[25]. Oba działania należą do obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Wraz z zakończeniem procedury kończy się również operacja tranzytowa i wygasają obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do danej procedury. Zdarzenia lub przypadki niedotrzymania zobowiązań mające miejsce po tym terminie są rozpatrywane przez inne organy i regulują je inne przepisy celne niż dotyczące procedury tranzytu. Nie oznacza to jednak, że osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności (pod względem finansowym lub innym) po zakończeniu procedury, jednak tylko w zakresie odnoszącym się do tej procedury tranzytu.

Oprócz osoby uprawnionej do korzystania z procedury również inne osoby mają określone obowiązki w procedurze tranzytu. Przewoźnik i każda inna osoba, która odbiera towary, wiedząc, że są one objęte procedurą tranzytu, również odpowiada za przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w stanie nienaruszonym w wyznaczonym terminie i zgodnie ze środkami

25 Oprócz ogólnej definicji zakończenia procedury istnieje również szereg przepisów szczególnych określających szczególne warunki, po spełnieniu których procedura zostaje zakończona lub zostaje uznana za zakończoną w ramach procedur dotyczących upoważnionego odbiorcy, tranzytu w przewozie drogą lotniczą lub morską i stałym transportem przesyłowym (zob.: część VI).

podjętymi przez organy celne w celu zapewnienia ich identyfikacji.

Towary są przedstawiane wraz z dokumentem SAD lub dokumentem TAD i innymi wymaganymi dokumentami w urzędzie celnym przeznaczenia w dniach i godzinach jego urzędowania. Uproszczenia – zob. część VI.

Towary należy przedstawić w terminie wyznaczonym przez urząd celny wyjścia. Termin ten podaje się w polu D dokumentu SAD lub TAD.

Termin wyznaczony przez urząd wyjścia jest wiążący dla właściwych organów państw, przez które towary są przewożone podczas procedury tranzytowej. Właściwe organy, w tym urząd celny przeznaczenia, nie mogą tego terminu zmieniać. Więcej informacji na ten temat znajduje się w części IV, rozdział 2, pkt 3.7.

3.2. Kontrola zakończenia procedury

Po przedstawieniu towarów i dokumentu SAD lub TAD urząd celny przeznaczenia podejmuje decyzję, czy towary zostaną poddane kontroli, czy też następuje ich zwolnienie.

Kontrolę towarów przeprowadza się na podstawie dokumentu SAD lub TAD przedstawionego w urzędzie celnym przeznaczenia.

Urząd celny przeznaczenia dokonuje zapisu wyników kontroli na dokumencie SAD lub TAD i przesyła egzemplarz nr 5 SAD lub drugi egzemplarz TAD do urzędu celnego wyjścia niezwłocznie, najpóźniej w ciągu 8 dni od daty zakończenia operacji.

Wyniki kontroli obejmują również ewentualne informacje naniesione na dokument SAD lub TAD w trakcie przewozu (np.

dotyczące przeładunku, nowych zamknięć celnych lub innych zdarzeń podczas przewozu).

SŁUŻBY CELNE

Po przedstawieniu towarów, dokumentu SAD lub TAD i innych wymaganych dokumentów urząd przeznaczenia dokonuje następujących czynności:

1. rejestruje egzemplarze zgłoszenia tranzytowego i umieszcza na nich datę przybycia;
2. sprawdza pieczęć informującą o procedurze ciągłości działania umieszczoną na dokumencie SAD lub TAD;
3. sprawdza pieczęć urzędu celnego wyjścia lub – w przypadku procedury uproszczonej – pieczęć upoważnionego nadawcy na dokumencie SAD lub TAD;
4. przeprowadza kontrolę, jeśli to konieczne;
5. przybija pieczęć urzędu celnego na dokumencie SAD lub TAD.

Przed przesłaniem egzemplarza nr 5 dokumentu SAD lub drugiego egzemplarza dokumentu TAD do urzędu celnego wyjścia urząd celny przeznaczenia umieszcza odpowiednie wyniki kontroli na dokumencie SAD lub TAD:

1. jeżeli urząd celny przeznaczenia postanawia nie przeprowadzać kontroli, należy wpisać kod A2 „Uznano za zgodnie”;
2. jeżeli urząd celny przeznaczenia postanawia przeprowadzić kontrolę, kontroluje przynajmniej:
   - środki identyfikacji towarów (sprawdza stan nałożonych zamknięć celnych lub opis towarów);
   - termin i trasę przewozu (jeśli została wyznaczona).

Jeżeli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, wpisywany jest kod A1 „Zgodnie”.

4. Sytuacje szczególne

Niniejszy punkt zawiera informacje dotyczące sytuacji szczególnych w procedurze tranzytu w urzędzie celnym przeznaczenia. Są to następujące sytuacje:

- wydanie poświadczenia odbioru (pkt 4.1),
- wydanie dowodu alternatywnego (pkt 4.2),
- przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia (pkt 4.3),
- nieprawidłowości (pkt 4.4),
- zmiana urzędu celnego przeznaczenia (pkt 4.5).

4.1. Wydanie poświadczenia odbioru

Na wniosek osoby przedstawiającej towary i dokument SAD lub TAD w urzędzie celnym przeznaczenia urząd ten wydaje poświadczenie odbioru. Poświadczenie odbioru nie może być jednak stosowane jako alternatywny dowód zakończenia procedury tranzytu.

Art. 46 dodatku I do Konwencji

Art. 306 ust. 5 RW

Poświadczenie pełni dwie istotne funkcje. Po pierwsze, stanowi ono dla osoby uprawnionej do korzystania z procedury informację, że przewoźnik dostarczył dokumenty tranzytowe do urzędu celnego przeznaczenia. Po drugie, poświadczenie odbioru ma duże znaczenie w przypadku wszczęcia postępowania poszukiwawczego, gdy urząd celny wyjścia nie otrzymał informacji o przybyciu przesyłki. W takich przypadkach osoba uprawniona do korzystania z procedury może przedstawić w urzędzie celnym wyjścia poświadczenie odbioru, wskazując tym samym, w którym urzędzie

celnym przedstawiono towary i dokumenty. Ułatwia to znacznie prowadzenie postępowania poszukiwawczego.

Załącznik B10 do dodatku III do Konwencji

Załącznik 72-03

Formularz poświadczenia odbioru musi być zgodny ze wzorem TC11 zamieszczonym w załączniku B10 do dodatku III do Konwencji / załączniku 72-03 do RW.

Załącznik I do konwencji SAD

Dodatek B1 do załącznika 9 do PRD

Alternatywnie poświadczenie odbioru może być sporządzone na odwrocie egzemplarza nr 5 dokumentu SAD, w miejscu przewidzianym na ten cel.

W przypadku użycia odwrotu egzemplarza nr 5 jako poświadczenia odbioru urząd celny przeznaczenia umieszcza tam:

- numer referencyjny operacji tranzytowej;
- miejsce, nazwę i numer referencyjny urzędu celnego wyjścia;
- datę i podpis.

Osoba występująca z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru na formularzu TC11 wypełnia je przed przedłożeniem funkcjonariuszowi celnemu urzędu celnego przeznaczenia w celu potwierdzenia.

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba występująca z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru przez urząd celny przeznaczenia wypełnia formularz TC 11 odręcznie i czytelnie, wpisując następujące dane:

- miejsce, nazwę i numer referencyjny urzędu celnego przeznaczenia;
- status towarów zgodnie z dotyczącym ich dokumentem SAD lub TAD;
- numer referencyjny operacji tranzytowej;
- miejsce, nazwę i numer referencyjny urzędu celnego wyjścia;

- miejsce.

Poświadczenie odbioru może zawierać również inne informacje dotyczące towarów. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może na przykład chcieć, aby wpisany został adres, pod który przewoźnik towarów prześle poświadczenie odbioru po jego potwierdzeniu przez organy celne. Urząd celny przeznaczenia nie ma obowiązku przesyłania poświadczenia odbioru pocztą, może to jednak zrobić w razie konieczności. Zwykle osoba uprawniona do korzystania z procedury zwraca się do przewoźnika o zwrot poświadczenia odbioru do niej.

Adres zwrotny może być wpisany na odwrocie poświadczenia odbioru.

SŁUŻBY CELNE

Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o wydanie poświadczenia odbioru, urząd celny przeznaczenia:

- sprawdza, czy posłużono się właściwym formularzem, tj. TC11,
- sprawdza, czy wpisy są czytelne,
- sprawdza, czy formularz został wypełniony prawidłowo,
- sprawdza, czy nie zachodzą żadne okoliczności uniemożliwiające wydanie poświadczenia odbioru,
- jeżeli wynik tych kontroli jest pozytywny, wydaje wnioskodawcy poświadczenie odbioru.

4.2. Alternatywny dowód zakończenia procedury

Art. 51 dodatku I do Konwencji

Art. 312 RW

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może wystąpić do organów celnych z wnioskiem o wydanie alternatywnego dowodu, że procedura tranzytu zakończyła się prawidłowo i nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. Wniosek taki może zostać zgłoszony w chwili przedstawienia towarów i zgłoszenia tranzytowego w

urzędzie celnym przeznaczenia.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może wystąpić do organów celnych z wnioskiem o wydanie alternatywnego dowodu na fotokopii drugiego egzemplarza TAD, że procedura tranzytu zakończyła się prawidłowo i nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. Wniosek taki może zostać zgłoszony w chwili przedstawienia towarów i dokumentu TAD w urzędzie celnym przeznaczenia.

Uwaga: Szczegółowe informacje dotyczące przyjmowania dowodu alternatywnego przez urząd celny wyjścia znajdują się w części VII, pkt 3.3.1.

PRZEDSIĘBIORCY

W celu uzyskania alternatywnego dowodu zakończenia procedury tranzytu w rozumieniu art. 45 ust. 4 dodatku I do Konwencji / art. 308 RW w urzędzie celnym przeznaczenia można przedstawić celem poświadczenia fotokopię drugiego egzemplarza dokumentu TAD i ewentualnie LoI.

Fotokopia musi:

- być opatrzona adnotacją „Kopia”,
- być opatrzona pieczęcią urzędu celnego przeznaczenia, podpisem funkcjonariusza celnego, datą i następującą adnotacją: „Dowód alternatywny – 99202”;
- zawierać numer referencyjny i informacje dotyczące zgłoszenia tranzytowego.

W załączniku 8.3 w części IV znajduje się tłumaczenie adnotacji „Dowód alternatywny” we wszystkich wersjach językowych.

SŁUŻBY CELNE

TAD i LoI (w stosownych przypadkach), opatrzone numerem referencyjnym, muszą zostać poświadczone przez urząd celny przeznaczenia. Poświadczenia może być dokonane komputerowo, ale w taki sposób, by dla urzędu celnego wyjścia było oczywiste, że poświadczenie to jest autentyczne.

Urząd celny przeznaczenia wystawia alternatywny dowód w przypadku, gdy nie stwierdzono nieprawidłowości. Na dokumencie umieszcza się pieczęć, podpis funkcjonariusza celnego i datę.

Osoba, która przedstawia alternatywny dowód wraz z towarami i dokumentem TAD, jest uznawana za przedstawiciela osoby uprawnionej do korzystania z procedury. Urząd celny przeznaczenia wydaje takiej osobie poświadczoną kopię dokumentu TAD.

4.3. Przedstawienie towarów i dokumentów poza godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia i w miejscu innym niż urząd celny przeznaczenia

Art. 45 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 306 ust. 1 RW

Zasadniczo towary, zgłoszenie tranzytowe i wymagane informacje muszą być przedstawione:

- w urzędzie celnym przeznaczenia, oraz
- w wyznaczonych godzinach i dniach urzędowania.

Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub innej osoby przedstawiającej towary, urząd celny przeznaczenia może zezwolić jednak na przedstawienie towarów i dokumentów tranzytowych w innym miejscu lub poza godzinami urzędowania.

4.4. Nieprawidłowości

4.4.1. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć celnych

Do wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego mogą zostać zwolnione jedynie towary, które są przemieszczane pod zamknięciami celnymi. Urząd celny przeznaczenia sprawdza, czy zamknięcia nie zostały naruszone. Jeżeli zamknięcia zostały naruszone, urząd celny przeznaczenia odnotowuje ten fakt na dokumencie SAD lub TAD, który jest przesyłany do urzędu celnego wyjścia.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia sprawdza stan zamknięć, a wyniki odnotowuje na dokumencie SAD lub TAD. Jeżeli zamknięcia są w złym stanie lub są dowody na to, że zostały naruszone, zaleca się, by organy celne poddały towary kontroli i odnotowały jej wyniki na dokumencie SAD lub TAD.

4.4.2. Inne nieprawidłowości

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości urząd celny przeznaczenia odnotowuje ten fakt na dokumencie SAD lub TAD w

celu powiadomienia urzędu celnego wyjścia i podjęcia odpowiednich środków.

W urzędzie celnym przeznaczenia może zostać stwierdzona różnica między towarami zgłoszonymi w dokumentach a faktycznie przedstawionymi w tym urzędzie. Każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie, ponieważ może się zdarzyć, że w miejscu wyjścia zaszła pomyłka.

SŁUŻBY CELNE
Urząd celny przeznaczenia: • wskazuje wszelkie nieprawidłowości na dokumencie SAD lub dokumencie TAD.

4.5. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia

Art. 47 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Operacja tranzytowa może zakończyć się w innym urzędzie niż zadeklarowano w zgłoszeniu tranzytowym. Urząd ten staje się wówczas urzędem celnym przeznaczenia.

Art. 306 ust. 4 RW

Zmiana urzędu celnego przeznaczenia oznacza, że osoba uprawniona do korzystania z procedury nie dopełniła wszystkich swoich obowiązków w chwili przedstawienia towarów w ostatnim urzędzie celnym tranzytowym, który był pierwotnie zamierzonym urzędem celnym przeznaczenia. Jest ona odpowiedzialna za prawidłowe przeprowadzenie operacji w zakresie nowego urzędu celnego przeznaczenia.

Można wyróżnić trzy sytuacje:

1. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium tej samej
umawiającej się strony/tego samego państwa członkowskiego, co urząd celny przeznaczenia wpisany w zgłoszeniu tranzytowym:

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje zgłoszenie tranzytowe;
- sprawdza, czy dane wpisane na egzemplarzu nr 4 SAD lub na pierwszym egzemplarzu TAD są zgodne z danymi wpisanymi na egzemplarzu nr 5 SAD lub na drugim egzemplarzu TAD;
- sprawdza wyznaczony termin, stan zamknięć celnych (jeśli zostały nałożone) oraz trasę przejazdu (jeżeli została wyznaczona);
- podejmuje decyzję o zakresie wymaganej kontroli;
- jeżeli wyniki kontroli są pozytywne, wpisuje w polu I egzemplarza nr 5 SAD lub drugiego egzemplarza TAD po słowie „Uwagi" adnotację: „ZGODNIE";
- zwraca egzemplarz nr 5 SAD lub drugi egzemplarz TAD do państwa wyjścia normalnymi kanałami.

W załączniku 8.1 znajduje się tłumaczenie adnotacji „Zgodnie" we wszystkich wersjach językowych.

2. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium innej umawiającej się strony/innego państwa członkowskiego niż urząd celny przeznaczenia
wpisany w zgłoszeniu tranzytowym:

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje zgłoszenie tranzytowe;
- sprawdza pole 52 dokumentu SAD lub TAD, aby upewnić się, że zabezpieczenie jest ważne w danym państwie;
- sprawdza, czy dane wpisane na egzemplarzu nr 4 SAD lub na pierwszym egzemplarzu TAD są zgodne z danymi wpisanymi na egzemplarzu nr 5 SAD lub na drugim egzemplarzu TAD;
- sprawdza wyznaczony termin, stan zamknięć celnych (jeśli zostały nałożone) oraz trasę przejazdu (jeżeli została wyznaczona);
- podejmuje decyzję o zakresie wymaganej kontroli;

- jeżeli wyniki kontroli są pozytywne, wpisuje w polu I egzemplarza nr 5 SAD lub drugiego egzemplarza TAD po słowie „Uwagi” następującą adnotację: „NIEZGODNOŚCI: URZĄD W KTÓRYM PRZEDSTAWIONO TOWAR..... (NAZWA I PAŃSTWO)”;
- zwraca egzemplarz nr 5 SAD lub drugi egzemplarz TAD do państwa wyjścia normalnymi kanałami.

W załączniku 8.9 znajduje się tłumaczenie adnotacji „Niezgodności: …” we wszystkich wersjach językowych.

3. Nowy urząd celny przeznaczenia znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego lub innej umawiającej się strony niż urząd celny przeznaczenia wpisany w dokumencie SAD lub TAD, na którym wpisano następującą adnotację:
„WYPROWADZENIE Z …. PODLEGA OGRANICZENIOM LUB
OPŁATOM NA MOCY ROZPORZĄDZENIA/DYREKTYWY/
DECYZJI NR ……..”

W załączniku 8.10 znajduje się tłumaczenie tej adnotacji we wszystkich wersjach językowych.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia:

- rejestruje zgłoszenie tranzytowe;
- sprawdza pole 52 dokumentu SAD lub TAD, aby upewnić się, że zabezpieczenie jest ważne w danym państwie;
- sprawdza, czy dane wpisane na egzemplarzu nr 4 SAD lub na pierwszym egzemplarzu TAD są zgodne z danymi wpisanymi na egzemplarzu nr 5 SAD lub na drugim egzemplarzu TAD;
- sprawdza wyznaczony termin, stan zamknięć celnych (jeśli zostały nałożone) oraz trasę przejazdu (jeżeli została wyznaczona);
- podejmuje decyzję o zakresie wymaganej kontroli;
- jeżeli wyniki kontroli są pozytywne, wpisuje w polu I egzemplarza nr 5 SAD lub drugiego egzemplarza TAD po słowie „Uwagi” następującą adnotację: „NIEZGODNOŚCI: URZĄD W KTÓRYM PRZEDSTAWIONO TOWAR..... (NAZWA I PAŃSTWO)”;
- zwraca do państwa wyjścia normalnymi kanałami:
  - powiadomienie, że wywożone towary, podlegające ograniczeniom lub opłatom wywozowym, zostały dostarczone do danego urzędu celnego;
  - egzemplarz nr 5 SAD lub drugi egzemplarz TAD;

- zatrzymuje towary pod kontrolą celną i podejmuje decyzję, czy:

- zezwolić na ich wyprowadzenie do umawiającej się strony, na której terytorium znajduje się urząd celny wyjścia, czy też
- nie zezwolić na ich wyprowadzenie aż do czasu otrzymania z urzędu celnego wyjścia pisemnego pozwolenia na zwolnienie tych towarów.

5. Przedstawienie towarów i zgłoszenia tranzytowego po upływie wyznaczonego terminu

Poniżej przedstawiono przykłady dowodów wystąpienia niemożliwych do przewidzenia okoliczności, niezawinionych przez przewoźnika ani osobę uprawnioną do korzystania z procedury, które mogą spowodować przekroczenie terminu na przedstawienie towarów:

- zaświadczenie wydane przez policję (np. gdy miał miejsce wypadek, kradzież itp.);
- poświadczenie wystawione przez służbę zdrowia (np. jeżeli udzielono pomocy medycznej itp.);
- poświadczenie lub rachunek ze stacji napraw (np. jeżeli miała miejsce naprawa pojazdu);
- dowody opóźnienia spowodowanego strajkiem lub innymi niedającymi się przewidzieć okolicznościami.

O tym, czy dowód zostanie uznany, decyduje jednak urząd celny przeznaczenia.

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Standardowa adnotacja „Zgodnie”

Standardowa adnotacja „Zgodnie” we wszystkich wersjach językowych w przypadku niestwierdzenia żadnych nieprawidłowości:

BG съответства

CS: souhlasí

DA: konform

DE: konform

EE: vastavuses

EL: καλως

ES: conform

FR: conforme

HR: zadovoljava

IT: conforme

LV: atbilst

LT: atitinka

HU: rendben

MK: Задоволително

MT: do uzupełnienia w MT

NL: conform

PL: zgodnie

PT: conforme

RO: conform

SI ustrezno

SK: súhlasí

RS: Задовољавајуће

FI: tyydyttävä

SV: konform

EN: satisfactory

IS: fullnægjandi

NO: konform

TR uygundur

Adnotacja ta jest wpisywana w lewej części pola I dokumentu SAD lub TAD.

8.2. Adnotacja „Alternatywny dowód”

BG Алтернативно доказателство

CS Alternativní důkaz

DE Alternativnachweis

EE Alternatiivsed tõendid

EL Εναλλακτική απόδειξη

ES Prueba alternativa

FR Preuve alternative

IT Prova alternativa

LV Alternatīvs pierādījums

LT Alternatyvusis įrodymas

HU Alternatív igazolás

MK: Алтернативен доказ

MT Prova alternattiva

NL Alternatief bewijs

PL Alternatywny dowód

PT Prova alternativa

RO Probă alternativă

SI Alternativno dokazilo

SK Alternatívny dôkaz

RS: Алтернативни доказ

FI Vaihtoehtoinen todiste

SV Alternativt bevis

EN Alternative proof

IS Önnur sönnun

NO Alternativt bevis

HR Alternativni dokaz

TR Alternatif Kanıt

8.3. Wykaz urzędów centralnych właściwych w zakresie przesyłania egzemplarza nr 5 SAD lub drugiego egzemplarza TAD

Belgia
Bureau centralisateur des douanes / Centralisatiekantoor der douane
Rue de l'entrepôt 11/Stapelhuisstraat 11
B-1020 BRUXELLES/ B-1020 BRUSSEL

Republika Czeska

Celní úřad pro Hlavní město Prahu (CZ510000): CZ510201 - Praha Hostivař CZ510202 - Praha Uhříněves	Celní úřad pro Hlavní město Prahu Washingtonova 7 113 54 Praha 1 Republika Czeska
Celní úřad pro Jihočeský kraj (CZ520000): CZ520201 - České Budějovice CZ520202 - Strakonice CZ520203 – Tábor	Celní úřad pro Jihočeský kraj Kasárenská 6/1473 370 21České Budějovice Republika Czeska
Celní úřad pro Jihomoravský kraj (CZ530000): CZ530201- Brno CZ530202 - Blansko CZ530203 - Hodonín CZ530204 - Lanžhot CZ530299 - Brno Tuřany	Celní úřad pro Jihomoravský kraj Koliště 17 602 00 Brno Republika Czeska
Celní úřad pro Karlovarský kraj (CZ540000): CZ540201 - Karlovy Vary CZ540202 - Cheb CZ540299 - Letiště Karlovy Vary	Celní úřad pro Karlovarský kraj Dubová 8 360 04 Karlovy Vary Republika Czeska
Celní úřad pro Královehradecký kraj (CZ550000): CZ550201- Hradec Králové CZ550202 - Jičín CZ550203 – Náchod	Celní úřad pro Královehradecký kraj Bohuslava Martinů 1672/8a 501 01 Hradec Králové Republika Czeska
Celní úřad pro Liberecký kraj (CZ560000): CZ560201 – Liberec	Celní úřad pro Liberecký kraj České mládeže 1122, 460 03 Liberec 6 Republika Czeska

Celní úřad pro Moravskoslezský kraj (CZ570000): CZ570201 – Paskov CZ570202 – Karviná CZ570203 – Nošovice CZ570204 – Opava CZ570205 - Třinec CZ570299 - Letiště Mošnov	Celní úřad pro Moravskoslezský kraj Náměstí Svatopluka Čecha 8 702 00 Ostrava Republika Czeska
Celní úřad pro Olomoucký kraj (CZ580000): CZ580201 – Olomouc CZ580202 – Přerov CZ580203 – Šumperk	Celní úřad pro Olomoucký kraj Blanická 19 772 01 Olomouc Republika Czeska
Celní úřad pro Pardubický kraj (CZ590000): CZ590201 - Pardubice CZ590202 - Česká Třebová CZ590299 - Letiště Pardubice	Celní úřad pro Pardubický kraj Palackého 2659/3 530 02 Pardubice Republika Czeska
Celní úřad pro Plzeňský kraj (CZ600000): CZ600201 - Plzeň CZ600202 - Draženov CZ600203 – Tachov	Celní úřad pro Plzeňský kraj Antala Uxy 11, P.O. BOX 88 303 88 Plzeň
Celní úřad pro Středočeský kraj (CZ610000): CZ610201 - Zdiby CZ610202 - Benešov CZ610203 - Kladno CZ610204 - Kolín CZ610205 - Kosmonosy CZ610206 - Mělník CZ610207 - Nupaky CZ610208 – Rudná	Celní úřad pro Středočeský kraj Washingtonova 11 110 00 Praha 1 Republika Czeska
Celní úřad pro Ústecký kraj (CZ620000): CZ620201 - Ústí nad Labem CZ620202 - Chomutov CZ620203 – Most	Celní úřad pro Ústecký kraj Hoření 3540/7A 400 11 Ústí nad Labem Republika Czeska
Celní úřad pro kraj Vysočina (CZ630000): CZ630201 - Střítež u Jihlavy CZ630202 - Pelhřimov CZ630203 - Žďár nad Sázavou	Celní úřad pro kraj Vysočina Střítež 5 588 11 Střítež u Jihlavy Republika Czeska

Celní úřad pro Zlínský kraj (CZ640000): CZ640201 - Lípa CZ640202 - Napajedla CZ640203 - Uherské Hradiště CZ640204 - Valašské Meziříčí	Celní úřad pro Zlínský kraj Zarámí 4463 762 34 Zlín Republika Czeska
Celní úřad Praha Ruzyně (CZ650000): CZ650201 - Ruzyně CZ650202 - Celní pošta CZ650299 - Ruzyně cestovní styk	Celní úřad Praha Ruzyně Aviatická 12/1048 160 08 Praha 6 Republika Czeska

Cypr
Central Transit office
Customs Headquarters, Ministry of Finance
Corner M. Karaoli and Gr. Afxentiou,
1096, Nicosia

Niemcy
Hauptzollamt Braunschweig
Zentralstelle Zollversand
Postfach 1540
D-38335 HELMSTEDT

Estonia
Tax and Customs Board
Central Transit Office
Lõõtsa 8a
15176 Tallinn
ESTONIA

Grecja
Διεύθυνση Τελωνείων Αττικής
Γραφείο Διαμετακόμισης
Πλ. Αγ. Νικολάου
185 10 Πειραιάς
ΕΛΛΑΣ – GRECJA

DIEFTHINSI TELONION ATTIKIS
CENTRAL TRANSIT OFFICE
ST. NIKOLAS SQ.
185 10 PIRAEUS
GRECJA

Hiszpania
Departamento de Aduanas e II.EE.
Subdirección General de Gestión Aduanera
Área de Exportación y Tránsito
Avenida del Llano Castellano, 17
28071-Madrid
Hiszpania
E-mail: helpdeskspain@aeat.es

Francja
Bureau Centralisateur des Documents Communautaires
161, chemin de Lestang
F - 31057 TOULOUSE

Irlandia
Central Transit Office
Office of the Revenue Commissioners
Customs Division
St. Conlon's Road
Nenagh
Co. Tipperary
Irlandia

Włochy
Direzione interprovinciale di Bolzano e Trento
Via Galilei, 4b
39100 Bolzano
Tel. 0039 0471 563000
Faks 0039 0471 563243
E-mail: did.bolzanotrento@agenziadogane.it

Direzione interregionale Campania e Calabria
Via A. De Gasperi, 20
80133 Napoli
Tel. 0039 081 2527111
Faks 039 081 5528236
E-mail: did.campaniacalabria@agenziadogane.it

Direzione Interregionale Emilia Romagna Marche
Via Marconi, 34
40122 Bologna
Tel. 0039 0516088811
Faks 0039 051242924
E-mail:
did.emiliaromagnamarche@agenziadogane.it

Direzione Interregionale Lazio e Abruzzo
Via Dei Quattro Cantoni, 50
00184 Roma
Tel. 0039 064818147
Faks 0039 064880200
E-mail: did.lazioabruzzo@agenziadogane.it

Direzione interregionale Liguria, Piemonte e Valle d'Aosta
SEDE DI GENOVA
Via raffaele Rubattino, 4
16126 Genova
Tel. 0039 010 25479202
Faks 0039 010 261329

SEDE DI TORINO
Corso Sebastopoli, 3
10134 Torino
Tel. 0039 011 3166161
Faks 0039 011 3194365
E-mail: did.liguriapiemonte_vda@agenziadogane.it

Direzione Regionale Lombardia
Via Valtellina, 1
20159 Milano
Tel. 0039 02699131
Faks 0039 026071811
E-mail: drd.lombardia@agenziadogane.it

Direzione Interregionale Puglia,
Molise e Basilicata, Via Amendola, 201/5
70126 Bari
Tel. 0039 080 5910611
Faks 0039 080 5481835
E-mail: did.pugliamolisebasilicata@agenziadogane.it

Direzione Regionale Sicilia
Via F. Crispi, 143
90133 Palermo
Tel. 0039 0916071601
Faks 0039 0916071645
E-mail: drd.sicilia@agenziadogane.it

Direzione Interregionale Toscana, Sardegna e Umbria
SEDE DI FIRENZE
Via G.B. Foggini, 18
50142 Firenze (FI)
Tel. 0039 055732491
Faks 0039 0557324977

SEDE DI CAGLIARI
Via Santa Gilla, 35
09122 Cagliari (CA)
Tel. 0039 0707591101
Faks **0**039 0707591100
E-mail: did.toscanasardegnaumbria@agenziadogane.it

Direzione Interregionale Veneto e Friuli Venezia Giulia
Via Rampa Cavalcavia, 16-18
30172 Venezia Mestre
Tel. 0039 0412580411
Faks 0039 0412580599
E-mail: did.veneto_fvg@agenziadogane.

Łotwa
State Revenue Service
Republic of Latvia
National Customs Board
1a Kr. Valdemara St., Riga,
LV-1841, Łotwa

Litwa:
Muitinės departamentas
Muitinės procedūrų skyrius
A. Jakšto g. 1
LT-01105 Vilnius
LITWA

Luksemburg
Bureau Centralisateur
Documents T – Centre Douanier
BP 1122
L-1011 LUXEMBOURG

Węgry
NAV Kiemelt Adó- és Vámigazgatóság
H-1077 Budapest Dob utca 75-81.
WĘGRY

Malta
Central Transit Office
Custom House
Valletta CMR 02
MALTA

Niderlandy
Belastingdienst / Douane
Postbus 4501
NL 6401 JA HEERLEN

Polska
Izba Celna w Lodzi
Centralne Biuro Tranzytu
ul. Karolewska 41
90-560 Łódź

Portugalia
Urząd celny wyjścia

Rumunia
Directia Generala a Vamilor –
Serviciul Tranzit – Biroul Centralizator
Str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, bl. 5,
sector 6, Bucureşti, C.P. 60305, RUMUNIA

Słowenia

FINANČNI URAD NOVA GORICA
Oddelek za tranzit
CENTRALNA TRANZITNA PISARNA
Mednarodni prehod 2b, Vrtojba
SI-5290 ŠEMPETER PRI GORICI
SŁOWENIA

Słowacja
Finančné riaditel'stvo SR
Odbor colný
Mierová 23
SK-815 11 BRATISLAVA

Zjednoczone Królestwo
HM Revenue and Customs
CCTO
Customs House
Main Road
Dovercourt
Harwich
Essex
CO12 3PG
UNITED KINGDOM

Guernsey Customs and Excise
PO Box 417
St Peter Port
Guernsey
GY1 3WJ
Channel Islands

States of Jersey Customs & Excise
La Route du Port Elizabeth
St Helier
Jersey
JE1 1JJ
Channel Islands

Andora
Ministeri de Relacions Exteriors
Despatx central de duana
62, 64 Prat de la Creu
Andorra La Vella

Islandia
Ríkistollstjóri
Tryggvagata 19
IS - 150 REYKJAVÍK

San Marino
Ufficio Tributario
Via Ventotto Luglio, 212
RSM - 47031 BORGO MAGGIORE
SAN MARINO

Chorwacja
CARINSKA UPRAVA RH
Sektor za carinski sustav i procedure
Odjel za potragu i zaključenje postupaka
Alexandera von Humboldta 4a
10 000 Zagreb, Chorwacja

była jugosłowiańska republika Macedonii

Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii
Sektor ds. Systemu Celnego
Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie
Lazar Licenoski, 13
1000 Skopje, Republika Macedonii

Царинска управа на Република Македонија
Сектор за царински систем
Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит
Лазар Личеноски, 13
1000 Скопје, Република Македонија

Serbia
Urząd celny wyjścia

Turcja
Gümrük ve Ticaret Bakanlığı,
Gümrükler Genel Müdürlüğü
Dumlupınar Bulvarı No: 151
Eskişehir Yolu 9. Km
06800 Çankaya/ANKARA

Szwajcaria
Urząd celny wyjścia

8.4. Adnotacja „Niezgodności”

Adnotacja w przypadku, gdy urząd przeznaczenia stwierdzi nieprawidłowości:

W Polu I po słowie „Uwagi”:

BG:	Разлики:	В повече.... Липси.... Описание на стоките. .... Тарифна позиция....
CS:	Odlišnosti:	přebytečné množství .... chybějící množství .... název zboží . .... sazební zařazení ....
DA:	Uoverensstemmelser:	overtallig : ..... manko : ..... varebeskrivelse : ..... tarifering : .....
DE:	Unstimmigkeiten:	Mehrmenge : ..... Fehlmenge : ..... Art der Waren : ..... Unterposition HS : .....
EE:	Erinevused:	ülejääk : ..... puudujääk : ..... kauba kirjeldus : ..... tariifne klassifitseerimine : .....
EL:	Διαφορές	Πλεόνασμα : ..... Ελλειμμα :..... Φύση των εμπορευμάτων :…. Δασμολογική κατάταξη : .....
ES:	Diferencias:	sobra : ..... falta : ..... clase de mercancia : ..... clasificación arancelaria : .....
FR:	Différences:	excédent : ..... manquant : ..... nature des marchandises : ..... classement tarifaire : .....
IT:	Differenze:	Eccendenza : ..... Deficienza : ..... Natura della merci : ..... Classificazione tariffaria : .....
LV:	Atšķirības:	vairāk : .....

Mazāk : .....
Preču apraksts : .....
Tarifu klasifikācija : .....

LT: Neatitikimai:
perteklius : .....
trūkumas : .....
prekių aprašimas : .....
tarifinis klasifikavimas : .....

HU: Eltérések:
többlet ....
hiány ....
az áruk fajtája....
tarifaszáma ....

MT:

MK: Разлики:
вишок: .....
кусок: .....
опис на стока: .....
тарифно распоредување: .....

NL: Verschillen:
teveel : .....
tekort : .....
soort goederen : .....
tariefpostonderverdeling : .....

PL: Niezgodności:
nadwyżki ....
braki ....
opis towarów ...
klasyfikacja taryfowa ....

PT: Diferenças:
para mais : .....
para menos : .....
natureza das mercadorias: .....
clasificaçao pautal : .....

RO: Diferenţe:
excedent : .....
lipsa : .....
descrierea mărfurilor:.....
încadrare tarifară : .....

SI: Razlike:
višek : .....
manko : .....
opis blaga : .....
tarifna oznaka : .....

SK: Nezrovnalosti:
nadbytočné množstvo ....
chýbajúce množstvo ….
druh tovaru ....
sadzobné zaradenie ....

RS: Разлике:

		Вишак:……..
		Мањак:……..
		Опис робе:…….
		Тарифна ознака:……
FI:	Eroavuudet:	ylilukuinen tavara : ..... puuttuu : ..... tavaralaji : ..... tariffiointi : .....
SV:	Avvikelser:	övertaligt gods : ..... manko : ..... varuslag : ..... klassificering : .....
EN:	Differences:	excess : ..... shortage : ..... description of goods : ..... tariff classification : .....
IS:	Osamræmi:	Umframmagn: .... Vöntun: ..... Vörulysing: .... Tollflokkun :....
NO:	Uoverensstemmelser:	overtallig: .... manko:..... varebeskrivelse:.... tariffering :..
HR:	Razlike:	višak: .... manjak:..... opis robe:.... * razvrstavanje u tarifu
TR:	Farklılıklar:	fazlalık:……. eksiklik:……. eşya tanımı:…… *tarife sınıflandırması

<u>Uwagi</u>:

Nadwyżki i braki powinny dotyczyć albo liczby opakowań, albo masy brutto towarów, albo też obu tych elementów jednocześnie.

Rozbieżności w klasyfikacji taryfowej należy wykazywać tylko wówczas, gdy jest to wymagane przepisami dotyczącymi tranzytu wspólnego/unijnego.

Jeżeli to konieczne, o tych różnicach należy powiadomić w formie pisma lub fotokopii odpowiedniego dokumentu (T1, T2, T2F, T2L, T2LF, CIM).

Informacja o nadwyżkach lub brakach powinna zawierać także masę

netto, masę brutto lub inną odpowiednią jednostkę ilości towarów.

8.5. Adnotacja „Rozbieżności”

Adnotacja w przypadku znalezienia przez urząd celny przeznaczenia rozbieżności w informacjach podanych na egzemplarzach nr 4 i 5 lub egzemplarzach TAD we wszystkich wersjach językowych ma następujące brzmienie:

BG Разлики:

CS Odlišnosti: kolonka …..

DA Uoverensstemmelse: Feld …..

DE Unstimmigkeit: Feld …..

EE Erinevus: kohti

EL Διαφορές: θέση

ES Diferencia: casilla …..

FR Irrégularité: case …..

IT Discrepanza: casella …..

LV Neatbilstības: aile

LT

HU Eltérés: Mező.

MK Разлики: рубрика

MT

NL Verschil: vak …..

PL Rozbieżności: pole

PT Discrepância :

RO Nereguli: rubrica....

SI

SK Odlišnosti: kolónka

FI Eroavuus: kohta …..

RS Неслагања: рубрика

SV Avvikelse: fält ….

EN Discrepancy: box …..

HR Odstupanje:Polje....

NO Uoverensstemmelse: rubrikk .....

TR

8.6. Adnotacja „Wszczęto poszukiwania”

Dodatkowa adnotacja w przypadku wszczęcia postępowania poszukiwawczego

BG ИЗВЪРШЕНО ИЗДИРВАНЕ

CS ŠETŘENÍ ZAHÁJENO

DA UNDERSØGES

DE UNTERSUCHUNG EINGELEITET

EE TEHAKSE JÄRELEPÄRIMINE

EL ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ES INVESTIGACION EN CURSO

FR ENQUÊTE EN COURS

IT INDAGINI IN CORSO

LV TIEK VEIKTA IZMEKLĒŠANA

LT ATLIEKAMI TYRIMAI

HU VIZSGÁLAT FOLYAMATBAN

MK ЗАПОЧНАТА ИСПИТНА ПОСТАПКА

MT

NL ONDERZOEK GAANDE

PL WSZCZĘTO POSZUKIWANIA

PT INQUERITO EM CURSO

RO: CERCETARE ÎN CURS

SI POIZVEDBE POTEKAJO

SK: ŠETRENIE ZAČATÉ

FI TUTKINTA ALOITETTU

RS ПОСТУПАК ПРОВЕРЕ У ТОКУ

SV UNDERSÖKNING INLEDD

EN ENQUIRIES BEING MADE

IS Í ATHUGUN

NO UNDERSØKELSE IVERKSATT

HR POSTUPAK POTRAGE U TIJEKU

TR UYUŞMAZLIK: KUTU

8.7. Adnotacja „Pobrano opłaty”

Dodatkowa adnotacja w przypadku pobrania opłat

BG	ЗАДЪЛЖЕНИЕТО Е СЪБРАНО
CS	CELNÍ DLUH UHRAZEN
DA	BELØB OPKRÆVET
DE	ABGABENERHEBUNG ERFOLGT
EE	MAKSUD MAKSTUD
EL	ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΙΣΕΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ
ES	TRIBUTOS PERCIBIDOS
FR:	IMPOSITIONS PERCUES
IT	DAZI E TRIBUTI RISCOSSI
LV	MAKSĀJUMI IEKASĒTI
LT	MOKESČIAI IŠIEŠKOTI
HU	VÁMTARTOZÁS KISZABÁS TÖRTÉNT
MK	НАПЛАТЕНИ ДАВАЧКИ
MT	
NL	HEFFINGEN GEIND
PL	POBRANO OPŁATY
PT	IMPOSICOES COBRADAS
RO:	TAXE ÎNCASATE
SI	DAJATVE POBRANE
SK	VYBRATÉ CLO
FI	MAKSUT VELOITETTU
RS	ДАЖБИНЕ НАПЛАЋЕНЕ
SV	AVGIFTER DEBITERADE
EN	CHARGES COLLECTED
IS	GJÖLD INNHEIMT
NO	BELØP OPPKREVET
HR	DAVANJA NAPLAĆENA
TR	VERGİLER TAHSİL EDİLDİ

8.8. Adnotacja „Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ….. (nazwa i państwo)”

BG Различия: митническо учреждение, където стоките са представени ((наименование и страна)

CS Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo…… (název a země)

DA Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt …… (navn og land)

DE Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte …… (Name und Land)

EE Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati ……..(nimi ja riik)

EL Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο……(΄Ονομα και χώρα)

ES Diferencias: mercancías presentadas en la oficina …… (nombre y país)

FR Différences: marchandises présentées au bureau …… (nom et pays)

IT Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci …… (nome e paese)

LV Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts)

LT Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė)

HU Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént …… (név és ország)

MK Разлики: испостава каде стоките се ставени на увид (назив и земја)

MT Differenzi: uffiċċju fejn l-oġġetti kienu ppreżentati (isem u pajjiż)

NL Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht …… (naam en land)

PL Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar (nazwa i państwo)

PT Diferenças: mercadorias apresentadas na estãncia …… (nome e país)

RO Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal (numebiroul unde au fost prezentate mărfurile (denumire ți țara)

SI Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo … (naziv in država)

SK Nezrovnalosti: úrad, ktorému bol tovar dodaný …… (názov a krajina).

FI Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty …… (nimi ja maa)

RS Разлике: царинарница којој је роба предата (назив и земља)

SV Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes …… (namn och land)

EN Differences: office where goods were presented …… (name and country)

IS Breying: tollstjóraskrifstofa þar sem vörum var framvísað …… (nafn og land)

NO Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt …… (navn og land)

HR Razlike: carinski ured kojem je roba podnesena…(naziv i zemlja)

TR Farklılıklar: Eşyanın sunulduğu idare… (adı/ülkesi)

8.9. Adnotacja „Wyprowadzenie z …. podlega ograniczeniom lub opłatom na mocy rozporządzenia/dyrektywy/decyzji nr……”

BG Напускането на …. подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № …

CS Výstup ze …… podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č …

DA Udpassage fra …….. undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. ...

DE Ausgang aus ……..- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.

EE Väljumine … on aluseks piirangutele ja maksudele vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr….

EL Η έξοδος από ……. υποβάλλεται σε περιοριορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. …

ES Salida de…….. sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no ...

FR Sortie de …….. soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no ...

IT Uscita dalla …… soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. ...

LV Izvešana no ……, piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu No…,

LT Išvežimui iš …… taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatyti Reglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr.…,

HU A kilépés..... területéről a …..... rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik

MK Излезот од …… предмет на ограничувања или давачки согласно Уредба/Директива/Решение Бр. ...

MT Ħruġ mill-suġġett għall-restrizzjonijiet jew ħlasijiet taħt Regola/Direttiva/Deċiżjoni Nru…

NL Bij uitgang uit de …… zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.

PL Wyprowadzenie z…….. podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr …

PT Saída da …….. sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/Directiva/Decisão n.º ...

RO Ieşire din … supusă restricţiilor sau impozitelor prin Regulamentul/Directiva/Decizia Nr …

SI Iznos iz …….. zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi uredbe/direktive/odločbe št …

SK Výstup z……. podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č ….

RS Излаз из…….. подлеже ограничењима или трошковима на основу Уредбе/Директиве/ Одлуке бр.……

FI …….. vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja

SV Utförsel från …… underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...

EN Exit from …… subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ...

IS Útflutningur frá ……háð takmörkunum eða gjöldum samkvæmt reglugerð/fyrirmælum/ákvörðun nr. …….

NO Utførsel fra ……. underlagt restriksjoner eller avgifter i henhold til forordning/direktiv/vedtak nr. …

HR Izlaz iz … podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br…

TR Eşyanın ……’dan çıkışı ….. No.lu Tüzük/ Direktif / Karar kapsamında kısıtlamalara veya mali yükümlülüklere tabidir

CZĘŚĆ VI UPROSZCZENIA

1. Wprowadzenie

Część VI dotyczy uproszczeń w procedurze tranzytu.

W pkt 2 omówiono zasady ogólne i przepisy prawne dotyczące uproszczeń w procedurze tranzytu.

W pkt 3 opisano poszczególne uproszczenia w procedurze tranzytu.

W pkt 4 omówiono sytuacje szczególne.

W pkt 5 omówiono wyjątki.

Pkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Pkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Pkt 8 zawiera załączniki.

2. Zasady ogólne i przepisy prawne

Źródła prawa regulujące zagadnienia związane z uproszczeniami to:

- art. 55–111 dodatku I do Konwencji;
- art. 233 ust. 4 UKC;
- art. 191–200 RD;
- art. 313–320 RW.

Uproszczenia w procedurze tranzytu można ogólnie podzielić na dwie szerokie kategorie:

1. uproszczenia przyznawane pod warunkiem spełnienia określonych warunków przez przedsiębiorców;

2. uproszczenia właściwe dla określonych rodzajów transportu.

Celem uproszczeń w procedurze tranzytu, których przyznanie

zależy od wiarygodności przedsiębiorcy oraz od uzyskania pozwolenia, jest znalezienie równowagi między kontrolą celną a ułatwieniem wymiany handlowej. W pkt 3 opisano poszczególne uproszczenia w procedurze tranzytu.

W niniejszym punkcie opisano postępowanie zmierzające do uzyskania pozwolenia na stosowanie uproszczeń w procedurze tranzytu. Punkt ten opisuje:

- ogólne warunki, jakie musi spełnić przedsiębiorca w celu uzyskania pozwolenia na stosowanie uproszczeń (pkt 2.1);
- postępowanie zmierzające do uzyskania pozwolenia (pkt 2.2);
- postępowanie zmierzające do cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia (pkt 2.3).

2.1. Rodzaje uproszczeń tranzytowych i ich warunki

Art. 6 Konwencji

Art. 55 dodatku I do Konwencji

Art. 89 ust. 5 i art. 233 ust. 4 UKC

Art. 25–28 PRD

Organy celne mogą na wniosek, dla celów obejmowania towarów procedurą tranzytu wspólnego/unijnego lub zakończenia tej procedury, zezwolić na stosowanie następujących uproszczeń:

a) korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości (w tym zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia);

b) stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć, jeżeli stosowanie zamknięć jest niezbędne do zapewnienia identyfikacji towarów objętych procedurą tranzytu wspólnego/unijnego;

c) status upoważnionego nadawcy, umożliwiający posiadaczowi pozwolenia objęcie towarów procedurą tranzytu wspólnego/unijnego bez przedstawiania towarów organowi celnemu;

d) status upoważnionego odbiorcy, umożliwiający posiadaczowi pozwolenia odbiór towarów przemieszczanych w ramach procedury tranzytu wspólnego/unijnego w zatwierdzonym miejscu w celu

zakończenia procedury;

e) stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;

f) stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim;

g) stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją;

Art. 57 i 75 dodatku I do Konwencji

h) stosowanie innych procedur uproszczonych w oparciu o postanowienia art. 6 Konwencji.

Art. 95 ust. 1 UKC

Art. 84 RD

1) Jeśli chodzi o uproszczenie w postaci korzystania z zabezpieczenia generalnego, spełnione powinny być następujące warunki:

- wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym umawiającej się strony;
- wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym nie figuruje w rejestrze skazanych za poważne przestępstwa karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;
- wnioskodawca regularnie korzysta z procedury tranzytu wspólnego/unijnego lub spełnia praktyczne standardy w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością.

Kwota referencyjna zabezpieczenia generalnego może zostać obniżona do 50 %, 30 % lub 0 % (zwolnienie z obowiązku

składania zabezpieczenia), pod warunkiem że spełnione są dodatkowe kryteria:

- 50 % kwoty referencyjnej:

- wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w umawiającej się stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;
- wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;
- wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
- w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności (celnych) pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów i w związku z przywozem lub wywozem towarów;
- wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów;
- wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej

zabezpieczeniem;

- 30 % kwoty referencyjnej:

- wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w umawiającej się stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;
- wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;
- wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;
- wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
- w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności (celnych) pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów i w związku z przywozem lub wywozem towarów;
- wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość

pokrycia takich aktywów;

- wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej zabezpieczeniem;

- 0 % kwoty referencyjnej (zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia):

- wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w umawiającej się stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;

- wnioskodawca zapewnia organowi celnemu fizyczny dostęp do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej;

- wnioskodawca korzysta z systemu logistycznego zapewniającego możliwość identyfikowania towarów jako towary znajdujące się w obrocie na obszarze umawiającej się strony lub jako towary państw trzecich, wskazując – w stosownych przypadkach – lokalizację tych towarów;

- wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;

- w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń udzielonych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi;

- wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz ochrony przed utratą informacji;

- wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;
- wnioskodawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem oraz w celu ochrony dokumentacji;
- wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
- w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności (celnych) pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów i w związku z przywozem lub wywozem towarów;
- wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów;
- wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej zabezpieczeniem.

Art. 57 dodatku I do Konwencji

Art. 191, 193, 195, 199 i 200 RD

Art. 25–28 PRD

2) Jeśli chodzi o pozwolenia na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć, status upoważnionego nadawcy i status upoważnionego odbiorcy, spełnione powinny być następujące warunki:

- wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym umawiającej się strony;
- wnioskodawca oświadcza, że będzie regularnie stosował

operacje tranzytu wspólnego/unijnego;

- wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym nie figuruje w rejestrze skazanych za poważne przestępstwa karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;
- wnioskodawca wykazuje, że posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych;
- wnioskodawca spełnia praktyczne standardy w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością.

3) Jeśli chodzi o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;

- w przypadku procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem lotniczym oraz posiada siedzibę na obszarze celnym umawiającej się strony;
- w przypadku procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem lotniczym obsługującym znaczącą liczbę lotów między portami lotniczymi w umawiających się stronach oraz posiada siedzibę na obszarze celnym umawiającej się strony lub posiada swoją siedzibę statutową,

siedzibę główną lub stały zakład na tym terenie;

- wnioskodawca regularnie korzysta z operacji tranzytu wspólnego/unijnego lub właściwy organ celny wie, że jest on w stanie wypełnić zobowiązania wynikające z tych operacji;
- wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych.

4) Jeśli chodzi o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim:

- w przypadku procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem żeglugowym oraz posiada siedzibę na obszarze celnym Unii;

- w przypadku procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem żeglugowym obsługującym znaczącą liczbę rejsów między portami morskimi w Unii oraz posiada siedzibę na obszarze celnym Unii lub posiada swoją siedzibę statutową, siedzibę główną lub stały zakład na jej terenie;

- wnioskodawca regularnie korzysta z operacji tranzytu unijnego lub właściwy organ celny wie, że jest on w stanie wypełnić zobowiązania wynikające z tych operacji;

- wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub

powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych.

5) Jeśli chodzi o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją;

- wnioskodawca jest przedsiębiorstwem kolejowym;
- wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym umawiającej się strony;
- wnioskodawca regularnie korzysta z procedury tranzytu wspólnego/unijnego lub właściwe organy celne wiedzą, że jest on w stanie wypełnić zobowiązania wynikające z procedury;
- wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów celnych lub podatkowych.

Wszelkich pozwoleń udziela się jedynie pod warunkiem, że organ celny uznaje, iż będzie w stanie zapewnić nadzór nad procedurą tranzytu wspólnego/unijnego i przeprowadzać kontrole, nie podejmując wysiłków administracyjnych nieproporcjonalnych w stosunku do wymagań danej osoby.

2.2. Procedura wydawania pozwoleń

Korzystanie z każdego uproszczenia zależy od uzyskania pozwolenia. Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z uproszczenia sporządza się w formie elektronicznej lub pisemnej. Wniosek taki musi być podpisany i opatrzony datą. Wnioskodawca powinien przekazać właściwym organom wszelkie informacje wymagane do udzielenia pozwolenia.

Art. 61 dodatku I do Konwencji

Art. 22 ust. 1 UKC

Art. 192 i 194 RD

Miejsce składania wniosku jest uzależnione od rodzaju uproszczenia. Co do zasady, wniosek składa się do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie. W przypadkach szczególnych miejsce składania wniosku może być jednak inne. W przypadku upoważnionego nadawcy wniosek składa się do właściwych organów w państwie, w którym procedura tranzytu wspólnego/unijnego ma się rozpocząć, zaś w przypadku upoważnionego odbiorcy – do właściwych organów w państwie, w którym procedura tranzytu wspólnego/unijnego ma się zakończyć.

Procedury związane z wydawaniem pozwoleń lub odrzucaniem wniosków są zgodne z ogólnymi przepisami umawiających się stron.

PRZEDSIĘBIORCY

Aby uzyskać pozwolenie, należy:

1. przedłożyć poświadczony i opatrzony datą wniosek w formie elektronicznej lub pisemnej wskazujący rodzaj uproszczenia, z którego wnioskodawca chce skorzystać;

2. podać we wniosku wszelkie wymagane dane, takie jak:

– dane wnioskodawcy;
– miejsce prowadzenia działalności;
– wszelkie informacje pozwalające właściwym organom na ocenę, czy warunki są spełnione;

3. poinformować, w jaki sposób prowadzona jest ewidencja dotycząca prowadzonej działalności.

Uwaga: Wnioskodawcy odpowiadają za dokładność podanych informacji i autentyczność załączonych dokumentów.

Przed wydaniem pozwolenia właściwe organy oceniają, czy spełnione są warunki.

Pozwolenie powinno zawierać wszystkie informacje konieczne dla prawidłowego stosowania danego uproszczenia zarówno przez przedsiębiorcę, jak i dozoru przez właściwe organy.

Pozwolenie jest wydawane zwykle z ograniczonym terminem.

Art. 64 dodatku I do Konwencji

Art. 22 ust. 4 i 5 UKC

Art. 14 RD

Pozwolenie staje się skuteczne z dniem doręczenia go wnioskodawcy lub uznania go za doręczone i jest stosowane przez organy celne od tego dnia. Jedynie w wyjątkowych przypadkach dzień ten może być inny:

- jeżeli wnioskodawca wnioskował o to, by pozwolenie stało się skuteczne z innym dniem;
- jeżeli poprzedniego pozwolenia udzielono z ograniczonym terminem, a wyłącznym celem obecnego pozwolenia jest przedłużenie jego ważności (w takim przypadku pozwolenie staje się skuteczne od następnego dnia po upływie okresu ważności wcześniejszego pozwolenia);
- jeżeli skuteczność pozwolenia jest uzależniona od dopełnienia przez wnioskodawcę pewnych formalności – w takim przypadku pozwolenie staje się skuteczne z dniem doręczenia wnioskodawcy powiadomienia od właściwego organu celnego, w którym stwierdza się pomyślne dopełnienie formalności.

Art. 62 dodatku I do Konwencji

Posiadacz pozwolenia powiadamia organy celne o każdej okoliczności, która zaistniała po wydaniu pozwolenia i może mieć wpływ na jego kontynuację lub treść.

W decyzji o odrzuceniu wniosku podaje się powody odrzucenia, a decyzję przekazuje się wnioskodawcy zgodnie z terminami i

Art. 58 dodatku I

do Konwencji

Art. 23 ust. 5 UKC

przepisami obowiązującymi w danej umawiającej się stronie.

Organy celne monitorują spełnianie warunków przez posiadacza pozwolenia i wypełnianie przez niego obowiązków wynikających z tego pozwolenia.

Jeżeli posiadacz pozwolenia prowadzi działalność przez okres krótszy niż trzy lata, w pierwszym roku po wydaniu pozwolenia organ celny prowadzi ścisłe monitorowanie takiego posiadacza.

SŁUŻBY CELNE

Właściwy urząd celny:

- wydaje wnioskodawcy poświadczone i opatrzone datą pozwolenie (wraz z jedną lub więcej kopii, jeżeli pozwolenie zostało wydane na piśmie);

- zatrzymuje wnioski i wszystkie dokumenty uzupełniające;

- zatrzymuje kopię pozwolenia.

W przypadku odrzucenia wniosku lub unieważnienia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia wniosek oraz, w zależności od przypadku, decyzja o odrzuceniu wniosku lub o unieważnieniu, cofnięciu, zmianie lub zawieszeniu pozwolenia, a także wszystkie załączone do nich dodatkowe dokumenty są przechowywane przez okres co najmniej trzech lat, licząc od zakończenia roku kalendarzowego, w którym odrzucono wniosek lub unieważniono, cofnięto, zmieniono lub zawieszono pozwolenie.

PRZEDSIĘBIORCY

W przypadku gdy zostało wydane pozwolenie, należy na każdorazowe żądanie urzędu celnego wyjścia podawać na zgłoszeniu tranzytowym numer referencyjny pozwolenia w przypadku następujących uproszczeń:

- stosowanie specjalnych zamknięć;

- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;

- stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim.

Należy podawać te informacje, chyba że mogą one zostać pozyskane z innych danych, takich jak numer EORI posiadacza pozwolenia.

2.3. *Unieważnienie, cofnięcie i zmiana pozwolenia*

Art. 65 ust. 2 i 3 dodatku I do Konwencji

Art. 27 i 28 UKC

Organy celne unieważniają pozwolenie, jeżeli zostało ono wydane na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji, a jego posiadacz wiedział lub powinien był wiedzieć o tym, że informacje te były nieprawidłowe lub niekompletne (np. nieprawidłowy numer operacji tranzytowych uzasadniający zastosowanie uproszczenia, nieprawidłowa lokalizacja towarów).

Pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na wniosek posiadacza.

Ponadto właściwe organy mogą cofnąć lub zmienić pozwolenie, jeżeli ustalą, na podstawie przekazanych lub posiadanych informacji, że pozwolenie nie spełnia już wymaganych warunków, tj. w przypadku gdy:

- warunek lub warunki, które musiały być spełnione dla jego wydania, nie są już spełnione;
- po wydaniu pozwolenia zaistniała okoliczność, która ma wpływ na jego treść lub realizację;
- posiadacz pozwolenia nie wypełnia zobowiązań wynikających z tego pozwolenia;

.

Art. 65 ust. 4, 5 i 6 dodatku I do Konwencji

Art. 27 i 28 UKC

Posiadacza pozwolenia powiadamia się o unieważnieniu, cofnięciu lub zmianie pozwolenia zgodnie z terminami i przepisami obowiązującymi w umawiającej się stronie.

Unieważnienie pozwolenia staje się skuteczne z dniem doręczenia wnioskodawcy pierwotnego pozwolenia.

Cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się skuteczne z dniem doręczenia ich wnioskodawcy lub uznania ich za doręczone. Jednakże w wypadkach wyjątkowych, jeżeli wymagają tego uzasadnione interesy posiadacza pozwolenia, organy celne mogą postanowić, że cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się skuteczne

w innym dniu, zgodnie z terminami obowiązującymi w umawiającej się stronie. W decyzji w sprawie cofnięcia lub zmiany pozwolenia wskazuje się datę, z którą decyzja staje się skuteczna.

2.4. Zawieszenie pozwolenia

Art. 67–69 dodatku I do Konwencji

Art. 16–18 RD

Zamiast unieważnienia, cofnięcia lub zmiany upoważnienie może także w następujących przypadkach zostać zawieszone:

- istnieją dostateczne powody do unieważnienia, cofnięcia lub zmiany pozwolenia, ale właściwe organy nie dysponują jeszcze wszystkimi niezbędnymi elementami do podjęcia decyzji w sprawie unieważnienia, cofnięcia lub zmiany;
- posiadacz pozwolenia nie spełnia już jednego lub więcej warunków lub nie zapewnia wypełniania swoich obowiązków, ale organy celne umożliwiają mu podjęcie odpowiednich środków w celu poprawy sytuacji;
- posiadacz pozwolenia występuje o takie zawieszenie, ponieważ jest czasowo niezdolny do spełnienia warunków lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych tym pozwoleniem.

Jeżeli sytuacja posiadacza się poprawiła, powiadamia on organy celne o środkach, jakie zobowiązuje się on podjąć w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków, oraz o okresie, jaki potrzebuje on do podjęcia tych środków.

Organy celne muszą określić okres zawieszenia pozwolenia. Ogólnie rzecz biorąc, okres ten powinien odpowiadać okresowi, jaki jest potrzebny tym organom do ustalenia, czy warunki dotyczące unieważnienia, cofnięcia lub zmiany zostały spełnione.

Okres zawieszenia można dodatkowo przedłużyć na wniosek posiadacza pozwolenia. Organy celne mogą również przedłużyć ten termin, jeżeli

potrzebują więcej czasu na weryfikację środków podjętych przez posiadacza w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków, ale przedłużenie to nie może przekraczać 30 dni.

Przedłużenie okresu zawieszenia jest konieczne również wówczas, gdy w jego następstwie organy celne zamierzają unieważnić, cofnąć lub zmienić pozwolenie. W takim przypadku okres ten przedłuża się do czasu, gdy decyzja o unieważnieniu, cofnięciu lub zmianie stanie się skuteczna.

Zawieszenie wygasa po upływie okresu zawieszenia, chyba że przed upływem tego okresu będzie miała miejsce jedna z następujących sytuacji:

- zawieszenie zostaje wycofane z powodu braku podstaw do unieważnienia, cofnięcia lub zmiany pozwolenia, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem jego wycofania;

- zawieszenie zostaje wycofane w sytuacji, gdy posiadacz
7 pozwolenia podejmuje, w sposób zadowalający organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia, niezbędne środki w celu zapewnienia spełnienia warunków przewidzianych w pozwoleniu lub wypełnienia obowiązków nałożonych na mocy tego pozwolenia, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem wycofania;

- zawieszone pozwolenie zostaje unieważnione, cofnięte lub zmienione, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem unieważnienia, cofnięcia lub zmiany.

Organy celne informują o tym posiadacza pozwolenia o wygaśnięciu okresu zawieszenia.

2.5. Ponowna ocena pozwolenia

Art. 66 dodatku I do Konwencji
Art. 15 RD

Organy celne właściwe do udzielenia pozwolenia są zobowiązane do dokonywania ponownej oceny pozwolenia, z określoną częstotliwością, w następujących przypadkach:

- w przypadku zmian w stosownych przepisach, mających wpływ na pozwolenie;
- w razie potrzeby, w wyniku prowadzonego monitorowania;
- ze względu na informacje dostarczone przez posiadacza zezwolenia lub przez inne organy.

O wyniku ponownej oceny powiadamia się posiadacza pozwolenia.

2.6. Ważność pozwoleń udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r.

UWAGA

Pozwolenia wydane przed dniem 1 maja 2016 r., które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r. i nie są objęte ograniczonym okresem ważności, podlegają ponownej ocenie do dnia 1 maja 2019 r.

Pozwolenia wydane przed dniem 1 maja 2016 r., które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r., pozostają ważne przez następujący okres:

- w przypadku pozwoleń mających ograniczony okres ważności – do końca danego okresu lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;

- w przypadku wszystkich pozostałych pozwoleń, aż do ponownej oceny pozwoleń. Taka ponowna ocena musi zostać przeprowadzona przed dniem 1 maja 2019 r

W decyzjach wydawanych po ponownej ocenie cofa się ponownie ocenione pozwolenia i – w stosownych przypadkach – udziela nowych pozwoleń. Posiadaczy pozwolenia niezwłocznie powiadamia się o wydaniu takich decyzji.

Pozwolenia dotyczące:

- stosowania procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;

- stosowania procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim;

- stosowania procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją;

wydane przed dniem 1 maja 2016 r., które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r., pozostają po tej dacie ważne i nie podlegają ponownej ocenie.

(art. 71 dodatku I do Konwencji / art. 251 RD)

Zabezpieczenie generalne a towary wrażliwe

Na podstawie UKC / zmienionej Konwencji wraz z dniem 1 maja 2016 r. wykaz towarów wrażliwych przestanie istnieć, a pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego (pełnego lub w obniżonej kwocie) będą dotyczyły wszystkich towarów. W związku z tym odrębne pozwolenia i zobowiązanie dotyczące towarów wrażliwych nie będą wymagane. Istniejące pozwolenia i zobowiązania gwaranta w odniesieniu do korzystania z zabezpieczenia generalnego dla towarów zwykłych i towarów wrażliwych mogą być jednak nadal stosowane do chwili ponownej oceny, o ile zobowiązania te mają taką samą moc prawną, jaka jest wymagana w zmienionej Konwencji / aktach związanych z UKC. Innym rozwiązaniem jest zastąpienie „starego" zobowiązania nowym (wzór znajduje się w załączniku C1 do dodatku III do Konwencji / załączniku 32-01 do RW). Więcej informacji znajduje się w oddzielnym dokumencie DG TAXUD „Zabezpieczenie potencjalnego lub istniejącego długu celnego".

3. Opis uproszczeń

W tym punkcie omówiono następujące uproszczenia:

- zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia (pkt 3.1);
- stosowanie specjalnych zamknięć (pkt 3.2);

- upoważniony nadawca (pkt 3.3);
- upoważniony odbiorca (pkt 3.4);
- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym (pkt 3.5);
- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (pkt 3.6);
- stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim (pkt 3.7);
- procedury uproszczone na podstawie art. 6 Konwencji / art. 97 ust. 2 UKC (pkt 3.8).

Geograficzny obszar ważności uproszczeń tranzytowych	
WSZYSTKIE PAŃSTWA:	- zabezpieczenie generalne* - zabezpieczenie generalne w obniżonej kwocie* - zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia* - stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją; * Z wyjątkiem państw wykluczonych przez gwaranta. Ważność w Andorze lub San Marino tylko dla tranzytu unijnego.
WSZYSTKIE PAŃSTWA, pod warunkiem że operacja tranzytowa rozpoczyna się w państwie, w którym pozwolenie zostało wydane:	- stosowanie specjalnych zamknięć - upoważniony nadawca
PAŃSTWO, w którym pozwolenie zostało wydane:	- upoważniony odbiorca
Zainteresowane PAŃSTWO/PAŃSTWA:	- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym; - stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim; - stosowanie uproszczonych procedur tranzytu w oparciu

	o postanowienia art. 6 Konwencji.

3.1. Zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

Art. 74–80 dodatku I do Konwencji

Jeżeli jest to wymagane, osoba uprawniona do korzystania z procedury składa zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu.

Art. 89 ust. 5 art. i 95 UKC
Art. 84 RD

Standardowe zabezpieczenie tranzytowe to zabezpieczenie pojedyncze obejmujące jedno przemieszczenie w ramach tranzytu.

Przedsiębiorca może jednak, pod warunkiem spełnienia wymogów, o których mowa w pkt 2.1, uzyskać pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, które pozwala na objęcie kilku przemieszczeń w ramach tranzytu. Więcej informacji na temat zabezpieczenia generalnego oraz zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia znajduje się w części III.

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

3.2. Stosowanie zamknięć specjalnego rodzaju

Art. 81–83 dodatku I do Konwencji

Art. 317–318 RW

Właściwe organy mogą udzielać osobom uprawnionym do korzystania z procedury pozwolenia na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć, które będą nakładane na wykorzystywane przez nich środki transportu, kontenery lub opakowania.

W kontekście wydawania pozwolenia organ celny zatwierdza również specjalnego rodzaju zamknięcia, które zostały zatwierdzone przez organy celne innego państwa, chyba że posiada informacje, że dane zamknięcie jest nieodpowiednie na potrzeby celne.

Specjalnego rodzaju zamknięcia muszą spełniać wymogi dotyczące zamknięć, o których mowa w części IV, rozdział 2, pkt 3.8.4.

Jeżeli zamknięcia zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals" (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne), uznaje się, że takie zamknięcia spełniają te wymogi.

W przypadku transportu kontenerowego stosuje się w najszerszym możliwym zakresie zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

Specjalne zamknięcie posiada jedno z następujących oznaczeń:

- nazwa (nazwisko) posiadacza pozwolenia;
- odpowiedni skrót lub kod, na którego podstawie organ celny państwa wyjścia może zidentyfikować daną osobę.

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

Uwaga: Specjalnego rodzaju zamknięcia stosowane przed dniem 1 maja 2016 r. mogą być stosowane do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

SŁUŻBY CELNE

Organ celny wykonuje następujące czynności:

- powiadamia Komisję i organy celne pozostałych umawiających się stron o stosowanych specjalnego rodzaju zamknięciach oraz o specjalnego rodzaju zamknięciach, których postanowił nie zatwierdzać z powodu nieprawidłowości lub braków technicznych;

- dokonuje przeglądu zatwierdzonych przez siebie i stosowanych specjalnego rodzaju zamknięć, w przypadku gdy zostanie poinformowany o tym, że inny organ postanowił nie zatwierdzać danego specjalnego rodzaju zamknięcia;

- przeprowadza wzajemne konsultacje mające na celu wydanie wspólnej oceny;

- monitoruje stosowanie zamknięć specjalnego rodzaju przez upoważnione osoby.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie i inne umawiające się strony mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustanowić wspólny system numeracji oraz określić stosowanie wspólnych zabezpieczeń i technologii.

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba uprawniona do korzystania z procedury (głównie upoważniony nadawca) podaje w zgłoszeniu tranzytowym liczbę specjalnego rodzaju zamknięć oraz indywidualne identyfikatory tych zamknięć i nakłada zamknięcia nie później niż z chwilą zwolnienia towarów do procedury tranzytu wspólnego/unijnego.

3.3. Upoważniony nadawca

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.3.1);
- pozwolenie (pkt 3.3.2);
- procedury (pkt 3.3.3).

3.3.1. Wprowadzenie

Art. 84 i 86 dodatku I do Konwencji

Art. 314 RW

Upoważniony nadawca to osoba, która uzyskała pozwolenie właściwych organów na prowadzenie operacji tranzytowych bez konieczności przedstawiania towarów w urzędzie celnym wyjścia. Upoważniony nadawca jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury. W chwili dokonywania zgłoszenia towary muszą znajdować się pod jego kontrolą w miejscu określonym w pozwoleniu.

Upoważniony nadawca ma prawo składania zgłoszenia tranzytowego w systemie NCTS i wprowadzania do systemu następujących informacji:

- liczba i indywidualne identyfikatory zamknięć (jeżeli zamknięcia zostały nałożone);
- termin, w którym towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia;
- wyznaczona trasa przewozu, jeżeli jest to wymagane.

Upoważniony nadawca nakłada zamknięcia specjalnego rodzaju, w związku z czym wymagane jest odrębne pozwolenie (zob. pkt 3.2).

3.3.2. Pozwolenie

Art. 84 dodatku I do Konwencji

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Art. 193 RD

Przedsiębiorca, który chce uzyskać status upoważnionego nadawcy, musi spełnić odpowiednie warunki (zob. pkt 2.1), a ponadto musi:

- być posiadaczem pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości (w tym zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia) (zob. część III, pkt 4);
- do komunikacji z organami celnymi stosować system przetwarzania danych.

Art. 85 dodatku I do Konwencji

Załącznik A do RD

Aby umożliwić właściwym organom wstępną ocenę, wniosek powinien zawierać jak najbardziej szczegółowe dane dotyczące:

- oszacowania, ile razy w skali miesiąca wnioskodawca będzie wysyłał towary w ramach procedury tranzytu wspólnego/unijnego;
- lokalizacji towarów;
- miejsca prowadzenia ewidencji.

Właściwe organy mogą zażądać od wnioskodawcy dostarczenia

wszystkich dodatkowych informacji i dokumentów uzupełniających, które są konieczne do rozpatrzenia wniosku.

Administracja posiadacza pozwolenia musi być zorganizowana w taki sposób, aby bez trudu można było porównać informacje o towarach podane w zgłoszeniu tranzytowym z informacjami zawartymi w listach przewozowych, na fakturach itp. Szczególnie ważne są informacje dotyczące ilości i rodzaju opakowań oraz rodzaju i ilości towarów, a także ich statusu celnego.

Unieważnienie, cofnięcie i zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

SŁUŻBY CELNE

Pozwolenie powinno zawierać następujące dane:

1. urząd celny lub urzędy celne wyjścia odpowiedzialne za realizowane operacje tranzytu wspólnego/unijnego;
2. termin, w minutach, dostępny dla urzędu celnego wyjścia po złożeniu zgłoszenia tranzytowego, w którym urząd ten ma możliwość przeprowadzenia wszystkich wymaganych kontroli przed zwolnieniem i wysyłką towarów;
3. w przypadku procedury ciągłości działania – sposób, w jaki upoważniony nadawca ma przekazywać urzędowi celnemu wyjścia powiadomienie o operacjach tranzytowych, tak by urząd ten miał możliwość przeprowadzenia wszystkich wymaganych kontroli przed wyprowadzeniem towarów;
4. kategorie towarów lub przewozy, których pozwolenie nie obejmuje (jeżeli istnieją);
5. środki operacyjne i środki kontroli, do których upoważniony nadawca musi się zastosować;
6. (w stosownych przypadkach) wszelkie szczególne warunki odnoszące się do operacji tranzytowych przeprowadzanych poza normalnymi godzinami pracy urzędu celnego (urzędów celnych) wyjścia.

3.3.3. Procedury

3.3.3.1. Standardowa procedura tranzytowa – obowiązki upoważnionego nadawcy

Art. 86 dodatku I do Konwencji

Upoważniony nadawca nie może otworzyć operacji tranzytu wspólnego/unijnego przed upływem terminu określonego w

Art. 314 RW

pozwoleniu (zob. pkt 3.3.2). Postępuje on według procedury opisanej w części IV, rozdział 1, pkt 3, z tą różnicą, że nie musi przedstawiać towarów w urzędzie celnym wyjścia.

W przypadku kontroli musi on zagwarantować, że towary będą do dyspozycji
organów celnych.

Jeśli stosowane jest uproszczenie, upoważniony nadawca musi spełniać wszystkie wymogi i warunki określone w udzielonym mu pozwoleniu.

Po zwolnieniu towarów do procedury tranzytu wspólnego/unijnego upoważniony nadawca drukuje dokument TAD oraz, w stosownych przypadkach, wykaz pozycji i przekazuje je przewoźnikowi.

Wszelka komunikacja między upoważnionym nadawcą a urzędem celnym wyjścia odbywa się przy pomocy techniki przetwarzania danych.

Z zasady godziny, w których upoważniony nadawca może otworzyć procedurę tranzytu wspólnego/unijnego, powinny pokrywać się z godzinami urzędowania urzędu celnego wyjścia.

Jednakże biorąc pod uwagę indywidualną działalność niektórych przedsiębiorców, właściwe organy mogą zawrzeć w pozwoleniu postanowienie pozwalające na rozpoczynanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego poza godzinami urzędowania właściwego urzędu celnego.

W pozwoleniu znajduje się informacja na temat środków identyfikacyjnych, jakie należy przyjąć, oraz tego, czy ma je stosować upoważniony nadawca, czy urząd celny wyjścia.

Jeżeli upoważniony nadawca musi nałożyć zamknięcia na środek transportu lub opakowania, stosuje on do tego celu zamknięcia

specjalnego rodzaju na podstawie udzielonego mu pozwolenia.

Zamknięcia specjalnego rodzaju muszą spełniać wymogi dotyczące zamknięć, o których mowa w pkt 3.8.2 rozdziału 2 część IV i w pkt 3.2.

Organy celne mogą zwolnić upoważnionego nadawcę z wymogu stosowania zamknięć, jeśli ten przedstawi na tyle dokładny opis towarów, by można było w łatwy sposób zidentyfikować towary, ich ilość i rodzaj oraz wszelkie szczególne ich cechy, takie jak numer seryjny.

W pozwoleniu podane są okoliczności, w jakich stosuje się zamknięcia lub inne środki identyfikacyjne.

3.3.3.2. Procedura ciągłości działania – obowiązki upoważnionego nadawcy

Załącznik II do dodatku I do Konwencji

Załącznik 72-04 do RW

W przypadku niedostępności systemu NCTS lub elektronicznego systemu upoważnionego nadawcy, ten ostatni ma obowiązek skontaktować się z właściwymi organami i wystąpić o zgodę na zastosowanie procedury ciągłości działania.

Po otrzymaniu zgody upoważniony nadawca może do celów zgłoszenia tranzytowego posłużyć się dokumentem SAD, wydrukiem SAD lub dokumentem TAD.

Zgłoszenie tranzytowe wypełnia się, wpisując następujące dane:

- w polu 44 – wyznaczona trasa; przewozu
- w polu D – termin na dostarczenie towarów do urzędu celnego przeznaczenia i informacje na temat nałożonych zamknięć celnych (jeżeli są);
- adnotacja „Upoważniony nadawca – 99206”;
- data wysyłki towarów;
- numer zgłoszenia tranzytowego (zgodnie z zasadami

uzgodnionymi z urzędem celnym wyjścia lub określonymi w pozwoleniu).

Dokument SAD lub TAD można przedłożyć na jeden z następujących sposobów:

- poświadczony uprzednio pieczęcią urzędu celnego wyjścia i podpisem funkcjonariusza tego urzędu w polu C. Uprzednio poświadczone formularze SAD lub TAD są wcześniej kolejno numerowane i rejestrowane w urzędzie celnym. Formularze SAD-BIS, wykazy załadunkowe lub wykazy pozycji towarzyszące uprzednio poświadczonym SAD lub TAD także muszą być uprzednio poświadczane;
- opatrzony specjalnym stemplem upoważnionego nadawcy zatwierdzonym przez właściwy organ i przy wykorzystaniu formularza określonego w załączniku B9 do dodatku III Konwencji / załączniku 72-04 do RW. Stempel może być wcześniej nadrukowany na formularzach, jeżeli druk zostanie wykonany przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

  Upoważniony nadawca wypełnia to pole przez podanie daty wysyłki towarów, a w zgłoszeniu tranzytowym wpisuje numer, stosownie do zasad określonych w pozwoleniu.

Odcisk stempla umieszcza się na egzemplarzach nr 1, 4 i 5 SAD, na dwóch egzemplarzach TAD, a także na wszystkich egzemplarzach dokumentów SAD-BIS, wykazów załadunkowych i wykazów pozycji.

Numer formularza SAD lub TAD jest podany w polu 3 specjalnego stempla. Numer może być uprzednio wdrukowany, w tym samym czasie co odcisk stempla. W pozwoleniu zawarty jest wymóg, że formularze muszą być numerowane kolejno, bez przerw w

numeracji.

Odcisk stempla może być uprzednio wdrukowany na dokumentach SAD lub TAD. Przedsiębiorcy, którzy chcą korzystać z dokumentów tranzytowych z uprzednio wdrukowanym odciskiem stempla, muszą korzystać z usług drukarni zatwierdzonej przez organy celne państwa, w którym ma siedzibę upoważniony nadawca.

Organy celne mogą zezwolić upoważnionemu nadawcy na wypełnianie formularzy SAD lub TAD z zastosowaniem technik przetwarzania danych. W takim wypadku odcisk specjalnego stempla wydrukowany komputerowo może się nieznacznie różnić.

Uwaga: Specjalnego stempla używają włoskie organy celne. Odcisk tego stempla przedstawiono w załączniku 8.1.

Upoważnieni nadawcy przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnego stempla, uprzednio poświadczonych dokumentów SAD lub TAD lub dokumentów SAD lub TAD z wdrukowanym odciskiem specjalnego stempla, tak by zapobiec ich bezprawnemu użyciu, zagubieniu lub kradzieży. Upoważnieni nadawcy mają obowiązek okazywać je na każde żądanie organów celnych.

Organy celne mogą dokonywać kontroli po odprawie w celu sprawdzenia, czy upoważniony nadawca dołożył wszelkich starań w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnego stempla oraz dokumentów opatrzonych odciskiem specjalnego stempla lub pieczęci urzędu celnego wyjścia.

Jeżeli formularze SAD lub TAD opatrzone specjalnym stemplem są sporządzone przy użyciu technik przetwarzania danych, właściwe organy mogą pozwolić upoważnionemu nadawcy, aby zgłoszenia te nie musiały być przez niego podpisywane.

Upoważnieni nadawcy, którzy otrzymali takie pozwolenie, wpisują w polu 50 SAD lub TAD adnotację „Zwolniony ze składania podpisu – 99207”.

Zwolnienie takie jest przyznawane pod warunkiem, że upoważniony nadawca uprzednio zobowiąże się pisemnie wobec organów celnych, że będzie występował jako osoba uprawniona do korzystania z procedury we wszystkich operacjach tranzytowych realizowanych na podstawie dokumentów SAD lub TAD opatrzonych odciskiem specjalnego stempla.

Jeżeli podjęta została decyzja o zastosowaniu procedury ciągłości działania, należy koniecznie zadbać o unieważnienie zgłoszeń wprowadzonych do systemu NCTS, ale dalej nieprzetwarzanych z powodu awarii systemu.

3.3.3.2.1. Środki identyfikacyjne

Zob.: pkt 3.3.3.1.2.

Jeżeli do identyfikacji towarów nie są potrzebne zamknięcia celne, upoważniony nadawca wpisuje adnotację „Zwolniony – 99201” w polu D dokumentu SAD lub TAD po słowach „Nałożone zamknięcia celne”.

3.3.3.2.2. Wysyłka towarów

Upoważniony nadawca wypełnia formularz SAD lub TAD.

Informuje on urząd celny wyjścia faksem, pocztą elektroniczną lub w inny uzgodniony w pozwoleniu sposób o wszystkich planowanych operacjach tranzytowych w celu umożliwienia właściwym organom przeprowadzenia, w razie konieczności, kontroli towarów przed ich zwolnieniem.

W tym celu przekazuje organom celnym następujące informacje:

- szczegóły zgłoszenia tranzytowego,
- datę i godzinę wysyłki towarów oraz informacje na temat nałożonych zamknięć, jeśli ma to zastosowanie,
- standardowy opis handlowy towarów;
- numery załączonych dokumentów, w stosownych przypadkach.

Z zasady godziny, w których upoważniony nadawca może rozpocząć procedurę tranzytu wspólnego/unijnego, powinny pokrywać się z godzinami urzędowania lokalnego urzędu celnego.

Jednakże biorąc pod uwagę indywidualną działalność niektórych przedsiębiorców, właściwe organy mogą zawrzeć w pozwoleniu postanowienie pozwalające na rozpoczynanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego poza godzinami urzędowania właściwego urzędu celnego.

Ponadto administracje celne mogą pozwolić upoważnionym nadawcom, którzy dokonują wysyłek zgodnie ze stałym harmonogramem (w ustalonych dniach i godzinach) na przekazanie harmonogramu właściwemu urzędowi celnemu. Organy celne mogą zwolnić nadawcę z obowiązku powiadamiania o każdej wysyłanej przesyłce i konieczności każdorazowej interwencji urzędu celnego wyjścia.

Jeżeli organy celne nie dokonują kontroli towarów przed ich wyprowadzeniem, upoważniony nadawca, nie później niż w chwili wysyłki towarów, wpisuje:

- w polu 44 egzemplarza nr 1 SAD lub pierwszego egzemplarza TAD dane dotyczące wyznaczonej trasy przewozu (jeżeli została określona);
- w polu 50 egzemplarza nr 1 SAD lub pierwszego egzemplarza

TAD adnotację „Zwolniony z obowiązku składania podpisu”, jeśli ma to zastosowanie; oraz

- w polu D egzemplarza nr 1 dokumentu SAD lub pierwszego egzemplarza dokumentu TAD:

- termin, w ciągu którego towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia (należy podać datę, a nie liczbę dni);
- dane dotyczące nałożonych zamknięć (lub adnotację „Zwolniony”, jeżeli dotyczy);
- adnotację „Upoważniony nadawca”; oraz
- pieczęć wskazującą na zastosowanie procedury ciągłości działania. W załączniku 8.1 w części V, rozdział 1, przedstawiono wzór pieczęci ciągłości działania w różnych językach.

Jeżeli organy celne urzędu celnego wyjścia dokonują kontroli towarów, zamieszczają adnotację o kontroli w polu D formularza SAD lub TAD.

Egzemplarze nr 4 i 5 SAD lub drugi egzemplarz TAD przekazywane są przewoźnikowi. Upoważniony nadawca zatrzymuje egzemplarz nr 1 SAD lub pierwszy egzemplarz TAD.

Po dokonaniu wyprowadzenia towarów upoważniony nadawca przesyła niezwłocznie, w terminie określonym w pozwoleniu, egzemplarz nr 1 SAD lub pierwszy egzemplarz TAD do urzędu celnego wyjścia.

SŁUŻBY CELNE Urząd celny wyjścia: - zatrzymuje egzemplarz nr 1 SAD lub pierwszy egzemplarz TAD; - sprawdza, czy formularze SAD lub TAD mają kolejną numerację (niewykorzystane uprzednio poświadczone formularze SAD lub TAD należy zwrócić organom celnym).

3.4. Upoważniony odbiorca

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.4.1),
- pozwolenie (pkt 3.4.2);
- procedury (pkt 3.4.3).

3.4.1. Wprowadzenie

Z zasady towary objęte procedurą tranzytu wspólnego/unijnego należy przedstawić wraz z dokumentami towarzyszącymi w urzędzie celnym przeznaczenia.

Jednakże przyznanie statusu upoważnionego odbiorcy pozwala przedsiębiorcy na odbieranie towarów w jego siedzibie lub w innym wskazanym miejscu bez konieczności przedstawiania ich w urzędzie celnym przeznaczenia.

3.4.2. Pozwolenie

Procedura udzielania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2, chyba że niniejszy dokument stanowi inaczej.

Aby uzyskać status upoważnionego nadawcy, przedsiębiorca musi spełnić warunki ogólne (zob. pkt 2.1).

Pozwolenie na występowanie w charakterze upoważnionego odbiorcy może otrzymać wyłącznie przedsiębiorca, który oprócz spełnienia innych warunków, do komunikacji z organami celnymi stosuje system przetwarzania danych.

Aby umożliwić właściwym organom wstępną ocenę, wniosek powinien zawierać jak najbardziej szczegółowe dane dotyczące:

Art. 89 dodatku I do Konwencji

Załącznik A do RD

- oszacowania, ile razy w skali miesiąca wnioskodawca będzie odbierał towary w ramach procedury tranzytu wspólnego/unijnego;
- lokalizacji towarów;

- miejsca prowadzenia ewidencji.

Działalność upoważnionego odbiorcy musi być zorganizowana w taki sposób, aby bez trudu można było porównać informacje o towarach podane w zgłoszeniu tranzytowym z informacjami dostępnymi w jego ewidencji w celu umożliwienia organom celnym dokonania kontroli przemieszczania towarów. Szczególnie ważne są informacje dotyczące ilości i rodzaju towarów oraz ich statusu celnego.

Unieważnienie, cofnięcie i zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

SŁUŻBY CELNE

Pozwolenie powinno zawierać następujące dane:

1. urząd celny lub urzędy celne przeznaczenia odpowiedzialne za nadzorowanie upoważnionego odbiorcy;
2. termin, dostępny dla urzędu celnego przeznaczenia po zakończeniu procedury tranzytu, w którym urząd ten ma możliwość przeprowadzenia wszystkich wymaganych kontroli przed zwolnieniem towarów;
3. w przypadku procedury ciągłości działania – sposób, w jaki upoważniony odbiorca ma przekazywać urzędowi celnemu przeznaczenia powiadomienie o operacjach tranzytowych, tak by urząd ten miał możliwość przeprowadzenia wszystkich wymaganych kontroli przed zwolnieniem towarów;
4. kategorie towarów lub przewozy, których pozwolenie nie obejmuje (jeżeli istnieją);
5. środki operacyjne i środki kontroli, do których upoważniony odbiorca musi się zastosować;
6. (w stosownych przypadkach) wszelkie szczególne warunki odnoszące się do operacji tranzytowych przeprowadzanych poza normalnymi godzinami pracy urzędu celnego (urzędów celnych) przeznaczenia.

3.4.3. Czasowe składowanie

Art. 144, art. 145 ust. 1, 3 i 11, art. 147 i 148 UKC
Art. 115 RD

Niniejszy punkt dotyczy wyłącznie UE.

Gdy towary są przedstawiane w siedzibie upoważnionego odbiorcy i procedura tranzytu unijnego zostaje zakończona, towary są składowane czasowo.

Towary czasowo składowane są składowane w magazynach czasowego składowania lub w innych miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organy celne. W przypadku gdy składowanie ma miejsce w tych innych miejscach, towary powinny jednak zostać zgłoszone do kolejnej procedury celnej następnego dnia po ich przedstawieniu (chyba że organy celne wymagają przeprowadzenia kontroli towarów).

Prowadzenie magazynu czasowego składowania wymaga pozwolenia wydawanego przez właściwe organy celne.

Niezależnie od miejsca czasowego składowania (w magazynie czasowego składowania lub w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organy celne) należy złożyć zabezpieczenie.

Oznacza to, że upoważniony odbiorca, który otrzymuje towary oraz wysyła komunikat IE007 (komunikat ten wywołuje komunikat IE006 jako zakończenie procedury) powinien utrzymać towary w czasowym składowaniu, dopóki nie zostaną one objęte kolejną procedurą celną. Możliwe są dwa warianty:

- jeżeli okres przechowywania towarów w siedzibie upoważnionego odbiorcy jest dłuższy niż 1 dzień, upoważniony odbiorca musi złożyć wniosek o udzielenie pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania;
- jeżeli okres przechowywania towarów w siedzibie upoważnionego odbiorcy wynosi tylko 1 dzień, towary mogą być składowane w miejscu lub w miejscach określonych w pozwoleniu dla upoważnionego odbiorcy jako miejscu lub

miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organy celne.

Jednak niezależnie od powyższych wariantów upoważniony odbiorca ma obowiązek złożyć zabezpieczenie dotyczące czasowego składowania (może on oczywiście ubiegać się o zabezpieczenie generalne w kwocie zmniejszonej do 0 % kwoty referencyjnej lub o zwolnienie z obowiązku składania gwarancji).

3.4.4. Procedury

3.4.4.1. Standardowa procedura tranzytu

Art. 88 dodatku I do Konwencji

Art. 315–316 RW

Upoważniony odbiorca postępuje zgodnie z procedurą opisaną w części IV, rozdział 4, pkt 3, z wyjątkiem następujących wymagań, które musi spełnić (w kolejności):

- towary nie muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia,
- po przybyciu towarów na miejsce określone w pozwoleniu musi on niezwłocznie wysłać komunikat „Zawiadomienie o przybyciu" (IE007) do urzędu celnego przeznaczenia, informując go o wszelkich nieprawidłowościach lub zdarzeniach, jakie wystąpiły podczas transportu (np. usunięcie zamknięć);
- musi zaczekać na upłynięcie terminu i otrzymanie komunikatu „Zezwolenie na rozładunek" (IE043) oraz zapewnić organom celnym możliwość skontrolowania towarów przed ich rozładunkiem;
- musi skontrolować i rozładować towary,
- musi wysłać komunikat „Uwagi rozładunkowe" (IE044) do urzędu celnego przeznaczenia, informując go o wszelkich nieprawidłowościach, najpóźniej trzeciego dnia następującego po dniu, w którym otrzymał on zgodę na rozładunek towarów.

Na wniosek przewoźnika upoważniony odbiorca wydaje poświadczenie dostarczenia towarów do miejsca określonego w pozwoleniu, zawierające odniesienie do MRN operacji tranzytu wspólnego/unijnego. Poświadczenie to wydaje się zgodnie ze wzorem określonym w załączniku B10 do dodatku III do Konwencji / załączniku 72-03 do RW.

3.4.4.2. Procedura ciągłości działania

W przypadku procedury ciągłości działania upoważniony odbiorca musi niezwłocznie poinformować o przybyciu towarów właściwy organ przy pomocy środków uzgodnionych w pozwoleniu (faksem, pocztą elektroniczną lub w inny sposób). Po otrzymaniu od urzędu celnego przeznaczenia zgody na wyładunek może on rozładować towary w miejscu lub miejscach określonych w pozwoleniu.

Upoważniony odbiorca musi podać datę przybycia, rzeczywisty stan zamknięć celnych i kod wyników kontroli oraz umieścić swoją pieczęć upoważnionego odbiorcy na egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub na drugim egzemplarzu dokumentu TAD, który towarzyszył towarom, a następnie jak najszybciej, nie później niż w kolejnym dniu roboczym, przekazać je do urzędu celnego przeznaczenia.

Upoważniony odbiorca powiadamia urząd celny przeznaczenia o przybyciu towarów zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu w celu umożliwienia właściwym organom przeprowadzenia, w stosownych przypadkach, kontroli przed dopuszczeniem towarów.

Informacje przekazywane urzędowi celnemu przeznaczenia powinny zawierać:

- numer zgłoszenia tranzytowego,
- datę i godzinę przybycia towarów oraz informacje na temat stanu nałożonych zamknięć, jeśli ma to zastosowanie,
- standardowy handlowy opis towarów (łącznie z kodem HS, jeżeli

jest on częścią zgłoszenia),
- dane o stwierdzonych nadwyżkach, brakach, zamianach lub o innych nieprawidłowościach, takich jak naruszone zamknięcia celne.

Zasadniczo godziny, w których upoważniony odbiorca może odbierać towary, powinny pokrywać się z godzinami urzędowania urzędu celnego przeznaczenia.

Jednakże biorąc pod uwagę indywidualną działalność niektórych przedsiębiorców, właściwe organy mogą zawrzeć w pozwoleniu postanowienie pozwalające na zwolnienie towarów przybywających poza godzinami urzędowania właściwego urzędu przez upoważnionego odbiorcę.

Ponadto organy celne mogą pozwolić upoważnionym odbiorcom, którzy otrzymują przesyłki zgodnie ze stałym harmonogramem (w ustalonych dniach i godzinach), na przekazanie harmonogramu właściwemu urzędowi celnemu. Dzięki temu upoważniony odbiorca może być zwolniony z obowiązku przekazywania informacji przy przybyciu każdej przesyłki i dysponować towarami w chwili ich przybycia, bez podejmowania jakichkolwiek czynności przez urząd celny przeznaczenia.

Uwaga: Urząd celny przeznaczenia należy niezwłocznie powiadamiać o wszystkich przypadkach stwierdzonych nadwyżek, braków, zamian lub o innych nieprawidłowościach, takich jak naruszone zamknięcia celne.

Jeżeli organy celne chcą skontrolować towary, upoważniony odbiorca nie może dokonać ich wyładunku. Jeżeli organy celne nie chcą skontrolować towarów, wydają upoważnionemu odbiorcy zgodę na ich wyładunek.

Jeżeli organy celne nie sprawdzają przesyłki po przybyciu,

upoważniony odbiorca wpisuje w lewej części pola I egzemplarzy nr 4 i 5 dokumentu SAD lub drugiego egzemplarza dokumentu TAD oraz, w stosownych przypadkach, w swojej ewidencji:

- datę przybycia; oraz
- stan nałożonych zamknięć.

Uwaga: Druga część pola I jest zastrzeżona dla wpisów dokonywanych przez urząd celny przeznaczenia.

Egzemplarze nr 4 i 5 dokumentu SAD lub drugi egzemplarz dokumentu TAD upoważniony odbiorca przekazuje niezwłocznie urzędowi celnemu przeznaczenia.

SŁUŻBY CELNE W zakresie: - rejestrowania, kontroli lub dokonania adnotacji na formularzu SAD lub TAD; - zwrotu egzemplarza nr 5 dokumentu SAD lub drugiego egzemplarza dokumentu TAD do urzędu celnego wyjścia; - postępowania w przypadku nieprawidłowości, ewentualnych kontroli itd. postanowienia części IV stosuje się *mutatis mutandis*.

3.5. Przewóz towarów transportem kolejowym

(Zarezerwowane)

3.6. Przewóz towarów transportem lotniczym

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.6.1);
- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym (pkt 3.6.2);
- stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na

manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (pkt 3.6.3);

- przypadki szczególne (pkt 3.6.4).

3.6.1. Wprowadzenie

Art. 108–111 dodatku I do Konwencji

Art. 46–48 PRD

W przypadku stosowania procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym nie wymaga się złożenia zabezpieczenia. Przyjmuje się, że przewóz towarów transportem lotniczym jest bezpieczny i poza przypadkami uprowadzenia samolotu lub wypadku warunki przewozu są spełnione od miejsca wyjścia towarów do miejsca przybycia.

Jeśli jednak chodzi o stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego dla towarów przewożonych transportem lotniczym w oparciu o dokumentację papierową, zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia dotyczy tylko pozwoleń wydanych przed dniem 1 maja 2016 r. (jako kontynuacja wcześniejszej procedury). W przypadku pozwoleń wydanych po tej dacie osoba uprawniona do korzystania z procedury będzie musiała złożyć zabezpieczenie.

Z procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym i procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym mogą korzystać przedsiębiorstwa lotnicze, które spełniają warunki określone w pkt 2.1.

Przedsiębiorstwa lotnicze stosujące procedury tranzytowe dla towarów przewożonych transportem lotniczym są osobami uprawnionymi do korzystania z procedury i mogą realizować formalności tranzytowe, stosując manifest towarów w charakterze zgłoszenia tranzytowego.

W pozwoleniu są określone porty lotnicze Unii lub państw wspólnego tranzytu.

Wykaz portów lotniczych Unii i państw wspólnego tranzytu znajduje się w załączniku 8.3.

Manifest towarów stosowany jako zgłoszenie tranzytowe należy odróżnić od manifestu handlowego lub zbiorczego.

Należy pamiętać, że tranzyt drogą lotniczą może w każdym wypadku odbywać się także na podstawie standardowego zgłoszenia tranzytowego przy wykorzystaniu NCTS.

Port lotniczy załadunku jest portem wyjścia, a port lotniczy wyładunku jest portem przeznaczenia.

3.6.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 108–110 dodatku I do Konwencji

Do stosowania manifestu towarów w formie papierowej jako zgłoszenia tranzytowego upoważnione są przedsiębiorstwa lotnicze.

Art. 47–48 PRD

Stosowany manifest lotniczy powinien być zgodny ze wzorem określonym w dodatku 3 załącznika 9 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym zawartej w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r.

Cechą tej procedury jest to, że towary objęte różnymi procedurami tranzytu muszą być wymienione w osobnych manifestach, z których każdy będzie stanowić zgłoszenie tranzytowe dla danej procedury. W związku z tym jeden przelot może przykładowo odbywać się pod osłoną trzech manifestów.

1. standardowego handlowego manifestu towarów (obejmującego wszystkie towary znajdujące się na pokładzie samolotu), oraz

2. manifestu towarów będącego zgłoszeniem tranzytowym, który

obejmuje towary objęte procedurą tranzytu T1, oraz

3. manifestu towarów będącego zgłoszeniem tranzytowym, który obejmuje towary objęte procedurą tranzytu T2F lub T2F.

.

3.6.2.1. Pozwolenie na korzystanie z procedury tranzytu wspólnego/unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 108 dodatku I do Konwencji

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Art. 22 ust. 1 UKC

Art. 26 PRD

Wniosek składa się do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie.

Unieważnienie, cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze chce zmienić jeden lub więcej portów lotniczych, składa wniosek o zmianę aktualnego pozwolenia.

PRZEDSIĘBIORCY

Przedsiębiorstwo lotnicze powinno określić we wniosku:

1. rodzaj manifestu;
2. nazwy portów lotniczych wyjścia uczestniczących w procedurze;
3. nazwy portów lotniczych przeznaczenia uczestniczących w procedurze.

SŁUŻBY CELNE

W pozwoleniu podane są następujące informacje:

- rodzaj manifestu;
- nazwy portów lotniczych wyjścia i przeznaczenia uczestniczących w

procedurze;

- warunki stosowania procedury, łącznie z wymogiem stosowania osobnych manifestów towarów dla procedury T1, T2 i T2F.

PRZEDSIĘBIORCY

Przedsiębiorstwo lotnicze musi przesłać uwierzytelnioną kopię pozwolenia organom celnym w każdym porcie lotniczym wymienionym w pozwoleniu.

Pozwolenie przedstawia się na każde żądanie urzędu celnego wyjścia.

3.6.2.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 109 dodatku I do Konwencji

Art. 47 PRD

Manifest towarów zawiera następujące informacje:

- status celny towarów (odpowiednio T1, T2 lub T2F);
- nazwę przedsiębiorstwa lotniczego przewożącego towary;
- numer lotu;
- datę lotu;
- nazwę portu lotniczego wyjścia (załadunku) i portu lotniczego przeznaczenia (wyładunku).
- datę wystawienia i podpis.

Ponadto dla każdej przesyłki wpisanej w manifeście podaje się następujące informacje:

- numer lotniczego listu przewozowego;
- liczbę opakowań;
- handlowy opis towarów z podaniem wszystkich danych potrzebnych do ich identyfikacji, lub, jeżeli ma to zastosowanie, adnotacją „Konsolidacja” (można wpisać skrót) (odpowiednik manifestu zbiorczego). W takich wypadkach lotniczy list przewozowy dla przesyłek wpisanych w

manifeście zawiera handlowy opis towarów z podaniem wszystkich danych potrzebnych do ich identyfikacji. Lotnicze listy przewozowe zostają dołączone do manifestu;

- masę brutto.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze nie jest upoważnionym nadawcą, co najmniej dwie kopie manifestu(-ów) są przedstawiane organom celnym portu lotniczego wyjścia do poświadczenia.

ORGANY CELNE w porcie lotniczym wyjścia
Opatrują manifest(-y) nazwą i odciskiem pieczęci urzędu celnego oraz datą dokonania poświadczenia i podpisem funkcjonariusza celnego.
Zatrzymują jedną kopię każdego manifestu.

W porcie lotniczym przeznaczenia przedsiębiorstwo lotnicze, które nie posiada statusu upoważnionego odbiorcy, przedstawia w urzędzie celnym towary oraz kopię manifestu(-ów) używanego(-ych) jako zgłoszenia tranzytowe.

Dla celów kontroli urząd celny przeznaczenia może zażądać przedstawienia manifestów towarów (lub lotniczych listów przewozowych) dla wszystkich rozładowywanych towarów.

Uwaga dotycząca Unii: Towary unijne niepodlegające procedurze unijnego tranzytu wewnętrznego (T2, T2F) podlegają wolnemu przewozowi do miejsca przeznaczenia w Unii, pod warunkiem że nie istnieją uzasadnione podejrzenia lub wątpliwości co do ich statusu po przybyciu do portu lotniczego przeznaczenia.

ORGANY CELNE w porcie lotniczym przeznaczenia
Zatrzymują jedną kopię każdego przedstawionego manifestu.

Art. 110 dodatku I do

Organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia nie muszą zwracać

Konwencji *Art. 48 PRD*	kopii manifestu organom celnym w porcie lotniczym wyjścia. Zamknięcia procedury tranzytu dokonuje się na podstawie wykazów miesięcznych sporządzanych przez przedsiębiorstwo lotnicze.

PRZEDSIĘBIORCY

Przedsiębiorstwo lotnicze lub jego przedstawiciel w porcie lotniczym przeznaczenia na początku każdego miesiąca sporządza wykaz manifestów, które zostały przedstawione w urzędzie celnym portu lotniczego przeznaczenia w ciągu poprzedniego miesiąca. Wykaz ten zawiera następujące informacje:

- numer referencyjny każdego manifestu;
- odpowiedni kod T1, T2 lub T2F;
- nazwę przedsiębiorstwa lotniczego (ewentualnie jej skrót), które przewoziło towary;
- numer lotu;
- datę lotu.

Uwaga: Dla każdego portu lotniczego wyjścia sporządza się osobny wykaz.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia poświadcza kopię wykazu manifestów sporządzonego przez przedsiębiorstwo lotnicze i przesyła ją do urzędu celnego wyjścia.

Przedsiębiorstwo lotnicze może, w porozumieniu z urzędem celnym przeznaczenia, uzyskać pozwolenie na samodzielne przekazywanie miesięcznego wykazu manifestów do urzędu celnego wyjścia.

Urząd celny wyjścia upewnia się, że otrzymał wykazy.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w informacjach podanych w manifestach wyszczególnionych w wykazie urząd celny przeznaczenia informuje urząd celny wyjścia oraz organ, który wydał pozwolenie, wskazując w szczególności na lotnicze listy przewozowe dotyczące przedmiotowych towarów.

3.6.2.3. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Lotnicze listy przewozowe dotyczące towarów już przemieszczanych w ramach procedury tranzytu (dokument tranzytu wspólnego/unijnego, karnet ATA, formularz NATO 302 itp.) są wyszczególnione na handlowym manifeście towarów, ale nie są wpisywane na manifeście stosowanym jako zgłoszenie tranzytowe. Na lotniczym liście przewozowym dotyczącym takich towarów powinno znajdować się odesłanie do stosowanej procedury tranzytu (numer dokumentu, data i nazwa urzędu celnego wyjścia).

Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym przedstawiono na poniższym diagramie.

Stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

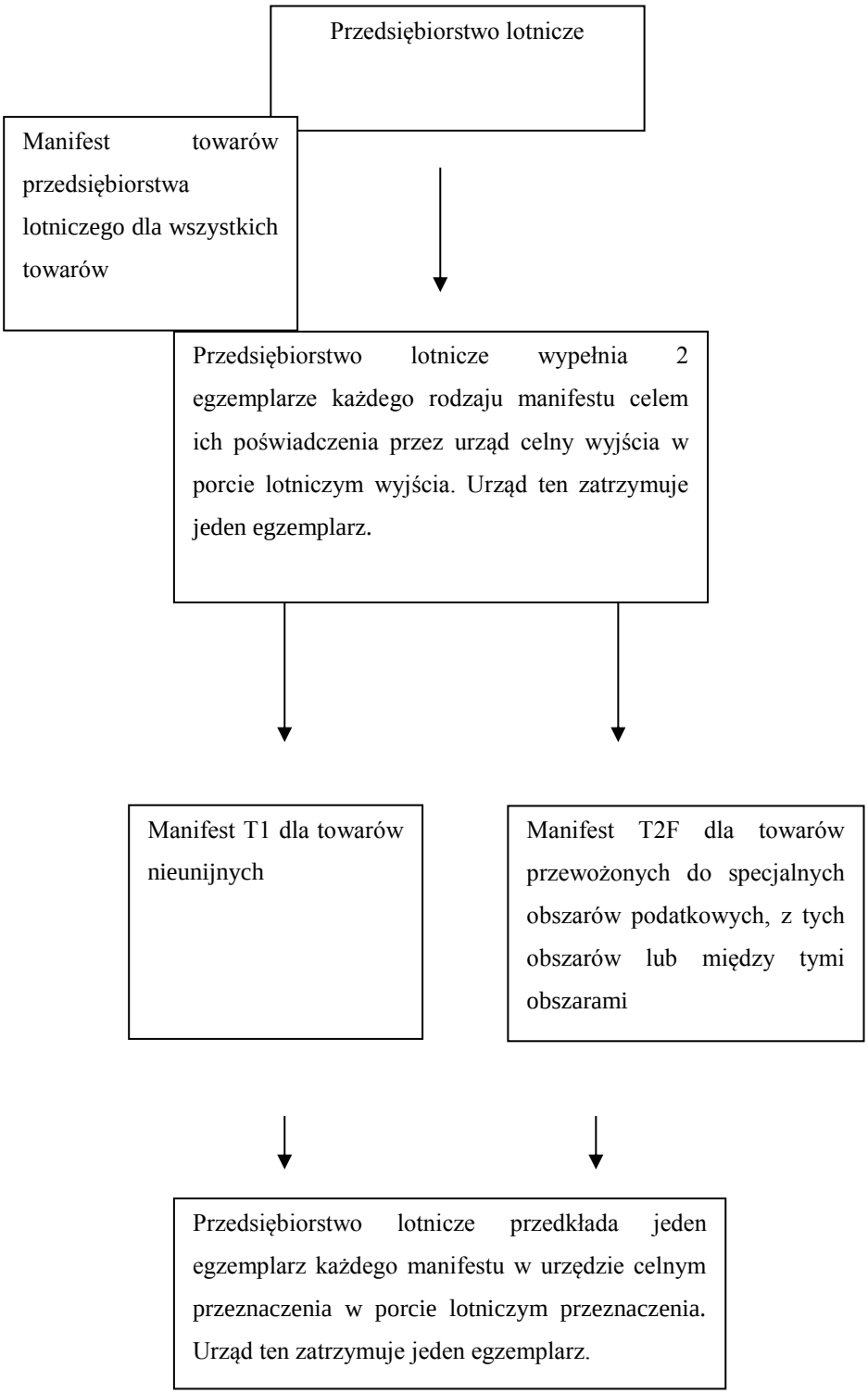

3.6.3. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 57 ust. 3 lit. b) dodatku I do Konwencji

Art. 27 PRD

Przedsiębiorstwo lotnicze może stosować jako zgłoszenie tranzytowe jednolity (elektroniczny) manifest towarów obejmujący towary objęte kilkoma procedurami tranzytu.

Prawo do stosowania procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym mogą otrzymać przedsiębiorstwa lotnicze, które obsługują dużą ilość lotów między państwami członkowskimi lub państwami wspólnego tranzytu oraz korzystają z technik elektronicznego przetwarzania danych do przekazywania informacji między portami lotniczymi wyjścia i przeznaczenia.

3.6.3.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 61 dodatku I do Konwencji

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Art. 22 ust. 1 UKC

Art. 27 PRD

Wniosek składa się do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie.

PRZEDSIĘBIORCY

Przedsiębiorstwo lotnicze powinno określić we wniosku:

1. rodzaj manifestu;
2. opis działań (natężenie ruchu, rodzaj połączenia);
3. nazwy portów lotniczych wyjścia uczestniczących w procedurze;
4. nazwy portów lotniczych przeznaczenia uczestniczących w procedurze.

Właściwe organy państwa, w którym złożono wniosek, po jego pozytywnym rozpatrzeniu zwracają się do właściwych organów państw członkowskich Unii lub państw wspólnego tranzytu, w

których znajdują się porty lotnicze wymienione we wniosku, o wyrażenie zgody. Do powiadomienia dołączana jest kopia wniosku.

Jednocześnie organy te zwracają się do przedsiębiorstwa lotniczego z prośbą o kontakt z organami celnymi oraz udzielenie przez ich biura w portach lotniczych przeznaczenia organom celnym we wszystkich portach lotniczych wymienionych we wniosku informacji dotyczących stosowanych manifestów oraz technologii wymiany danych (np. SITA, PELICAN).

Po otrzymaniu kopii wniosku właściwe organy w miejscu przeznaczenia informują organy celne w portach lotniczych zlokalizowanych na tym obszarze, że zgłosi się do nich przedstawiciel przedsiębiorstwa lotniczego. Organy celne w portach lotniczych przeznaczenia sprawdzają w biurach regionalnych przedsiębiorstwa lotniczego, czy spełniono warunki uzyskania pozwolenia na stosowanie tej procedury (w szczególności sprawdzane są, odpowiednio: system wymiany danych, dostęp organów celnych do systemu, miejsce kontroli towarów, miejsce kontroli w administracji przedsiębiorstwa lotniczego oraz osoba reprezentująca przedsiębiorstwo lotnicze).

Po zakończeniu konsultacji organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia powiadamiają swoje właściwe organy, czy port lotniczy jest odpowiednio przystosowany do stosowania technologii wymiany danych zaproponowanej przez przedsiębiorstwo lotnicze, które złożyło wniosek, oraz czy przedsiębiorstwo lotnicze spełnia wymienione wyżej kryteria.

Właściwe organy państwa przeznaczenia powiadomią właściwe organy państwa wyjścia o swojej pełnej lub warunkowej zgodzie na udzielenie pozwolenia w terminie sześćdziesięciu dni od otrzymania powiadomienia. Właściwe organy państwa, w którym złożono wniosek o udzielenie zgody na stosowanie uproszczenia, wydają tę zgodę, na szczególnych warunkach określonych przez

państwo przeznaczenia, o ile takie istnieją.

Jeżeli w ciągu sześćdziesięciu dni od daty powiadomienia nie zostanie zgłoszony sprzeciw, organy celne państwa wyjścia wydają pozwolenie na stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym. Jeżeli jednak właściwe organy innego państwa opiniującego wniosek powiadomią, że wnioskodawca nie stosuje regularnie procedury tranzytu w tym państwie, wówczas pozwolenie nie będzie obejmować tego państwa. Jeśli państwo opiniujące wniosek powiadamia o odmowie przyznania pozwolenia z powodu niespełnienia warunku dotyczącego poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów celnych i podatkowych, musi ono podać podstawy takiego odrzucenia oraz wymienić przepisy prawa, które zostały naruszone. W takim przypadku organy państwa, w którym złożono wniosek, nie wydają przedsiębiorstwu lotniczemu pozwolenia, podając przyczyny odmowy.

Organy celne urzędu celnego wyjścia wydają pozwolenie przedsiębiorstwu lotniczemu na formularzu, którego wzór przedstawiono w załączniku 8.4. Uproszczenie dotyczy przewozów w obydwie strony.

Pozwolenie obowiązuje w państwach, które zgłoszono we wniosku, i dotyczy wyłącznie operacji tranzytowych między zgłoszonymi portami lotniczymi.

Pozwolenie przedstawia się na każde żądanie urzędu celnego wyjścia.

Unieważnienie, cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze chce zmienić jeden lub więcej portów lotniczych, składa wniosek o zmianę aktualnego pozwolenia.

SŁUŻBY CELNE

Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (zgodnie z formularzem, którego wzór znajduje się w załączniku 8.4) zawiera;

- nazwy portów lotniczych wyjścia i przeznaczenia, uczestniczących w procedurze;

- warunki wydania zgody na stosowanie jednolitego manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego.

3.6.3.2. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Art. 110 dodatku I do Konwencji

Art. 52 PRD

Manifest towarów jest dokumentem wystawianym przez przedsiębiorstwo lotnicze przed wylotem statku powietrznego. Jest to dokument potwierdzający faktyczny załadunek towarów na pokład statku powietrznego. Manifest ten zawiera następujące informacje:

- przy każdej pozycji wyszczególnionej w manifeście właściwy kod T1, T2, TF, TD, C, F lub X (zob. dalsze informacje poniżej);
- nazwę przedsiębiorstwa lotniczego przewożącego towary;
- numer lotu;
- datę lotu;
- nazwę portu lotniczego wyjścia (załadunku) i portu lotniczego przeznaczenia (wyładunku);

ponadto dla każdej przesyłki wpisanej w manifeście podaje się następujące informacje:

- numer lotniczego listu przewozowego;
- liczbę opakowań;

- standardowy handlowy opis towarów z podaniem wszystkich danych potrzebnych do ich identyfikacji, lub, jeżeli ma to zastosowanie, adnotacją „konsolidacja” (można wpisać skrót) (odpowiednik manifestu zbiorczego). W takich wypadkach lotniczy list przewozowy dla przesyłek wpisanych w manifeście zawiera standardowy handlowy opis towarów z podaniem wszystkich danych potrzebnych do ich identyfikacji;
- masę brutto.

Kody T1, T2, TF, TD, C, F oraz X przy poszczególnych pozycjach manifestu mają następujące znaczenia:

Kod	Tranzyt wspólny	Tranzyt unijny
T1	Towary objęte procedurą tranzytu zewnętrznego T1	Towary objęte procedurą tranzytu zewnętrznego T1
T2	Towary objęte procedurą tranzytu wewnętrznego T2	--
T2F	Towary objęte procedurą tranzytu wewnętrznego T2	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego przewożone do specjalnych obszarów podatkowych, o których mowa w art. 188 RD, z tych obszarów lub między tymi obszarami
TD	Towary objęte wcześniej procedurą tranzytu*	Towary przemieszczane już wcześniej w ramach procedury tranzytu unijnego lub przewożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej. W takich wypadkach w odpowiednim konosamencie lub dokumencie handlowym przedsiębiorstwo przewozowe wpisuje również kod „TD” oraz odesłanie do stosowanej procedury, numer referencyjny i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego lub dokumentu przewozowego oraz nazwę urzędu, który go

		wystawił.*
C (odpowiada T2L)	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status można udowodnić
X	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu

* W takich wypadkach przedsiębiorstwo lotnicze wpisuje również kod „TD" w odpowiednim lotniczym liście przewozowym oraz odesłanie do stosowanej procedury, numer odniesienia i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego oraz nazwę urzędu, który je wystawił. Należy pamiętać, że za procedurę tranzytu nie jest odpowiedzialne przedsiębiorstwo lotnicze, a osoba uprawniona do korzystania z procedury, która podpisała odpowiednie zgłoszenie tranzytowe w miejscu wyjścia.

Uwaga dotycząca Unii: W celu jak największego ułatwienia swobodnego i niezakłóconego przewozu towarów unijnych kod „C" wpisany w manifeście uprawnia do swobodnego przewozu towarów do miejsca przeznaczenia na obszarze Unii, pod warunkiem że dowody poświadczające ich status są przechowywane w ewidencji handlowej przewoźnika w porcie lotniczym wyjścia oraz że nie istnieją zasadne podejrzenia lub wątpliwości co do statusu tych towarów w chwili ich przybycia do portu lotniczego przeznaczenia. Organy celne w miejscu przeznaczenia mają jednak możliwość sprawdzenia zgłaszanego unijnego statusu celnego towarów przeprowadzając kontrole *a posteriori* oparte na stopniu przewidywanego ryzyka i z możliwością weryfikacji ustaleń z organami celnymi w porcie lotniczym wyjścia.

Przedsiębiorstwo lotnicze przechowuje dane dotyczące statusu wszystkich towarów w ewidencji handlowej przez trzy lata oraz dodatkowo od okresu licząc od początku bieżącego roku, o ile przepisy krajowe nie przewidują dłuższego terminu. Informacje te

można przechowywać w formie papierowej lub elektronicznej.

Manifest sporządzony w porcie lotniczym wyjścia i przekazany za pomocą technik przetwarzania danych staje się manifestem w porcie lotniczym przeznaczenia.

Wydruk manifestu przekazywanego przy użyciu systemu wymiany danych należy przedstawić na żądanie właściwych organów w porcie lotniczym (portach lotniczych) wyjścia, o ile nie został przedstawiony w trakcie procesu wymiany danych.

Dla celów kontroli właściwe organy muszą mieć dostęp do wszystkich lotniczych listów przewozowych dla towarów wymienionych w manifeście.

Procedurę tranzytu uznaje się za zakończoną po przedstawieniu manifestu przekazanego przy użyciu systemu wymiany danych oraz towarów w urzędzie celnym w porcie lotniczym przeznaczenia.

Urząd celny wyjścia w porcie lotniczym wyjścia przeprowadza kontrole a posteriori w systemie wymiany danych na podstawie analizy ryzyka.

Urząd celny przeznaczenia w porcie lotniczym przeznaczenia przeprowadza kontrole systemów oparte na stopniu przewidywanego ryzyka i w razie konieczności przesyła dane dotyczące manifestów przekazanych przy użyciu systemu wymiany danych urzędowi celnemu wyjścia, w celu weryfikacji. Weryfikację prowadzi się z zastosowaniem dokumentu TC21A (zob. załącznik 8.6, część VII).

Przedsiębiorstwo lotnicze ma obowiązek identyfikowania wszelkich naruszeń przepisów, rozbieżności i nieprawidłowości stwierdzonych w porcie lotniczym przeznaczenia, w szczególności w wyniku kontroli przeprowadzonych przez to przedsiębiorstwo lotnicze lub na podstawie raportu wydajności (nadwyżki lub braki), dotyczących

w szczególności lotniczych listów przewozowych, i powiadamiania o tych rozbieżnościach i nieprawidłowościach organów celnych.

Organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia powiadamiają organy celne w porcie lotniczym wyjścia oraz organ, który wystawił pozwolenie, najszybciej jak to możliwe, o wszelkich naruszeniach lub nieprawidłowościach, w szczególności dotyczących lotniczych listów przewozowych dla kontrolowanych towarów.

Organy celne mają stały dostęp do informacji zawartych w systemie elektronicznym przedsiębiorstwa lotniczego korzystającego ze wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym.

Stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie manifestu elektronicznego dla towarów przewożonych transportem lotniczym przedstawiono na poniższym diagramie.

Procedura tranzytu wspólnego/unijnego oparta na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (przykład tranzytu unijnego)

Przedsiębiorstwo lotnicze

↓

Przedsiębiorstwo lotnicze przedkłada manifest jako zgłoszenie tranzytowe w formie elektronicznej oraz, jeśli jest to wymagane, dostarcza jego papierową kopię w urzędzie celnym wyjścia

↓

Jednolity manifest dla wszystkich towarów

T1 (towary objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego)

T2F (towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego na mocy art. 188 RD)

TD (towary objęte wcześniej inną procedurą tranzytu)

C (towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status unijny można udowodnić)

X (towary unijne, które zostaną wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu)

↓

Przedsiębiorstwo lotnicze udostępnia urzędowi celnemu przeznaczenia manifest elektroniczny oraz na żądanie papierową kopię manifestu.

3.6.3.3. Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym (stosowanie kodu C)

Stosowanie kodu „C” w przypadku przewozu towarów unijnych transportem lotniczym w procedurze tranzytu wspólnego/unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie manifestu elektronicznego jest następujące:

1. Przykład I

PC----------->PC

Nie ma wątpliwości, że należy wpisać kod „C” (dla towarów, których unijny status celny można udowodnić).

2. Przykład II

PC----------->państwo wspólnego tranzytu

Nie ma wątpliwości, że prawidłowy kod to T2.

3. Przykład III

Statek powietrzny A Statek powietrzny A

PC----------->państwo wspólnego tranzytu ----------> PC

(bez przeładunku)

Przyjmuje się, że w takim wypadku jest wpisywany kod „C”.

4. Przykład IV

Statek powietrzny A Statek powietrzny B

PC----------->państwo wspólnego tranzytu ----------->PC

(przeładunek)

W tym wypadku należy pamiętać o następujących zasadach postępowania:

- statek powietrzny A

- lotniczy list przewozowy jest wystawiany zgodnie z zasadami obowiązującymi w przypadku bezpośredniego lotu między dwoma państwami członkowskimi;
- na manifeście należy wpisać port lotniczy wyjścia w państwie członkowskim, port lotniczy przeznaczenia (państwo wspólnego tranzytu) i ostatni port lotniczy przeznaczenia w państwie członkowskim (wyładunek);
- przeładunek ze statku powietrznego A na statek powietrzny B zwykle następuje w ciągu kilku godzin i odbywa się pod kontrolą organów celnych.

- statek powietrzny B

- nie jest wymagany dodatkowy lotniczy list przewozowy;
- na nowym manifeście należy wpisać port lotniczy wyjścia (załadunek w państwie wspólnego tranzytu), pierwszy port lotniczy wyjścia w PC (załadunek) i ostatni port lotniczy przeznaczenia w PC (wyładunek).

Skutki wyboru kodu

Z przedstawionych powyżej wyjaśnień wynika, że przewóz towarów odbywa się faktycznie na podstawie jednolitej umowy przewozowej. Ponadto wszelkie wymagane dane konieczne dla precyzyjnego ustalenia punktu wyjścia (załadunku) są dostępne dla właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ostatni port lotniczy przeznaczenia.

Wszystkie kody mogą być stosowane przez przedsiębiorstwa lotnicze mające siedzibę w państwie wspólnego tranzytu, które posiadają pozwolenie na stosowanie tej procedury. Ważne jest, aby właściwy kod został wpisany w porcie lotniczym wyjścia (załadunku), aby kod ten nie został zmieniony przez inne przedsiębiorstwo lotnicze i aby był dostępny w porcie lotniczym przeznaczenia (wyładunku).

Wniosek

Kod „C" (równoznaczny z T2L) należy stosować w następujący sposób:

Statek powietrzny A „C" Statek powietrzny B „C"

PC---------->państwo wspólnego tranzytu ----------PC

(przeładunek)

pod warunkiem że:

jest oczywiste, że kod wpisany przez właściwe przedsiębiorstwo lotnicze w porcie lotniczym wyjścia (załadunku) nie może zostać zmieniony przez inne przedsiębiorstwo lotnicze,

- system wymiany danych stosowany przez przedsiębiorstwo lotnicze może zostać odpowiednio przystosowany i zapewniać konieczne środki bezpieczeństwa zapobiegające nadużyciom, oraz
- warunki określone w (przykładzie IV), statek powietrzny A, są spełnione.

3.6.4. Przypadki szczególne (stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym)

Przesyłki zbiorcze (konsolidacja)

Wyróżnia się dwa rodzaje lotniczych przesyłek zbiorczych:

1. Przesyłki zbiorcze grupowane przez przedsiębiorstwo lotnicze

W tym wypadku przedsiębiorstwo lotnicze określa status towarów przez wpisanie odpowiedniego symbolu na manifeście towarów.

2. Przesyłki zbiorcze objęte umową między wysyłającym a konsolidatorem

Umowa ta jest określana jako spedytorski lotniczy list przewozowy (HAWB).

Przewóz lotniczy przesyłki zbiorczej jako całości następuje na podstawie umowy między konsolidatorem a przedsiębiorstwem lotniczym. Umowa ta jest określana jako kapitański lotniczy list przewozowy. Przesyłka zbiorcza jest też przedmiotem manifestu zbiorczego, który opisuje wszystkie przesyłki wchodzące w skład przesyłki zbiorczej oraz zawiera odniesienia do spedytorskiego lotniczego listu przewozowego dla każdej przesyłki. Należy zatem wprowadzić rozróżnienie między manifestem zbiorczym a manifestem towarów przedsiębiorstwa lotniczego, który to manifest służy jako zgłoszenie tranzytowe.

Jeżeli zgodnie ze stosowaniem procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym i stosowaniem procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym przedsiębiorstwo lotnicze przewozi przesyłkę zbiorczą na podstawie kapitańskiego lotniczego listu przewozowego, dopuszcza się, by nie było ono poinformowane o zawartości spedytorskiego lotniczego listu przewozowego wystawionego przez konsolidatora W takim wypadku przedsiębiorstwo lotnicze może przyjąć przesyłkę zbiorczą do przewozu w obu rodzajach procedury tranzytowej, pod

warunkiem że:

- konsolidator zobowiąże się do wpisywania w spedytorskim lotniczym liście przewozowym adnotacji o statusie każdej pojedynczej przesyłki,
- manifesty zbiorcze zawierają informacje określone w dodatku 3 do załącznika 9 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym,
- w miejscu wyjścia i przeznaczenia spedytorskie lotnicze listy przewozowe podlegają dozorowi celnemu,
- manifesty zbiorcze są oznaczone właściwym symbolem określającym status towarów – zob. niżej,
- przedsiębiorstwo lotnicze jest informowane o najwyższym statusie towarów w manifeście zbiorczym. Ranking statusu towarów: T1, T2, T2F, TD, C, X.

Kody T1, T2, T2F, TD, C lub X przy poszczególnych pozycjach manifestu zbiorczego mają następujące znaczenia:

Kod	Tranzyt wspólny	Tranzyt unijny
T1	Towary objęte procedurą tranzytu zewnętrznego T1	Towary objęte procedurą tranzytu zewnętrznego T1
T2	Towary objęte procedurą tranzytu wewnętrznego T2	--
T2F	Towary objęte procedurą tranzytu wewnętrznego T2	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego przewożone do specjalnych obszarów podatkowych, o których mowa w art. 188 RD, z tych obszarów lub między tymi obszarami
TD	Towary objęte już inną procedurą tranzytu*	Towary przemieszczane już wcześniej w ramach procedury tranzytu unijnego lub przewożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej. W takich wypadkach w odpowiednim konosamencie lub dokumencie handlowym przedsiębiorstwo przewozowe wpisuje również kod „TD” oraz odesłanie do stosowanej procedury, numer referencyjny i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego lub dokumentu przewozowego oraz nazwę urzędu, który go

		wystawił.*
C (odpowiada T2L)	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status można udowodnić
X	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu

* Jeżeli w przesyłce zbiorczej znajdują się towary, które zostały już objęte procedurą tranzytu (np. tranzytem unijnym, karnetem TIR, karnetem ATA, formularzem NATO 302 itp.), oznacza się je kodem „TD"; ponadto kod „TD" jest zamieszczany w spedytorskim lotniczym liście przewozowym. W dokumencie tym jest również zawarte odniesienie do faktycznej stosowanej procedury oraz numer referencyjny, data i urząd celny wyjścia, w którym złożono zgłoszenie tranzytowe.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze korzysta ze wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym, w manifeście lotniczym powinno dokonać adnotacji „przesyłki zbiorcze" (w formie pełnej lub skróconej) zgodnie z najwyższym statusem wpisanym na manifeście zbiorczym (w kolejności: „T1", „T2", „T2F").

Przykład:

Jeżeli manifest zbiorczy dotyczy towarów T1, T2 i T2F, to manifest ten należy włączyć do manifestu lotniczego T1.

Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze posiada pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym, wystarczy dokonać adnotacji „przesyłki zbiorcze" (w formie pełnej lub skróconej).

Poniżej przedstawiono przykłady konsolidowania przesyłek w ramach obu rodzajów procedur tranzytowych dla towarów przewożonych transportem lotniczym.

Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

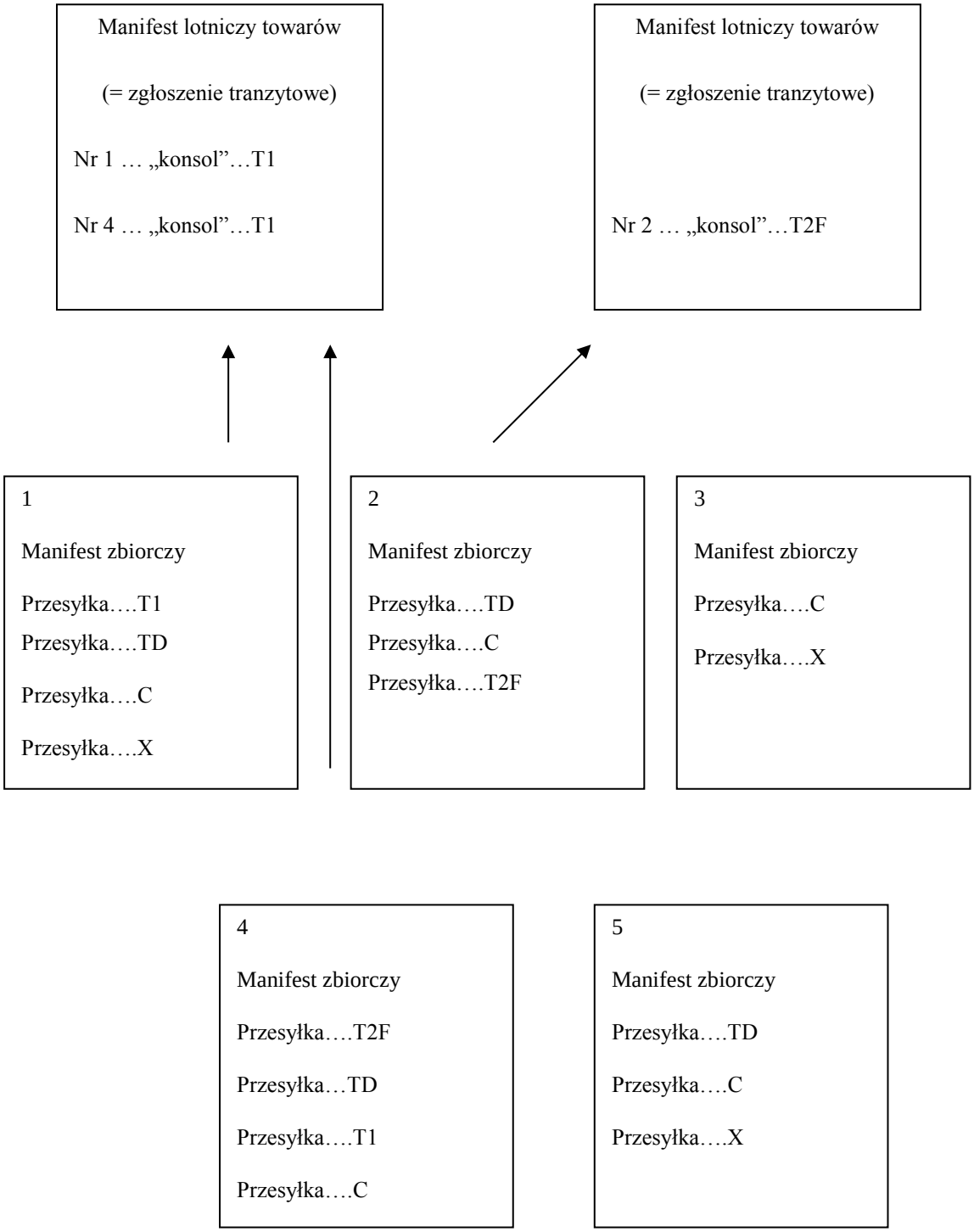

Uwaga: manifesty nr 3 i 5 nie dotyczą procedur tranzytu (nr 3) lub procedur tranzytu, w których zgłaszającym jest osoba uprawniona do korzystania z procedury (nr 5).

Stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

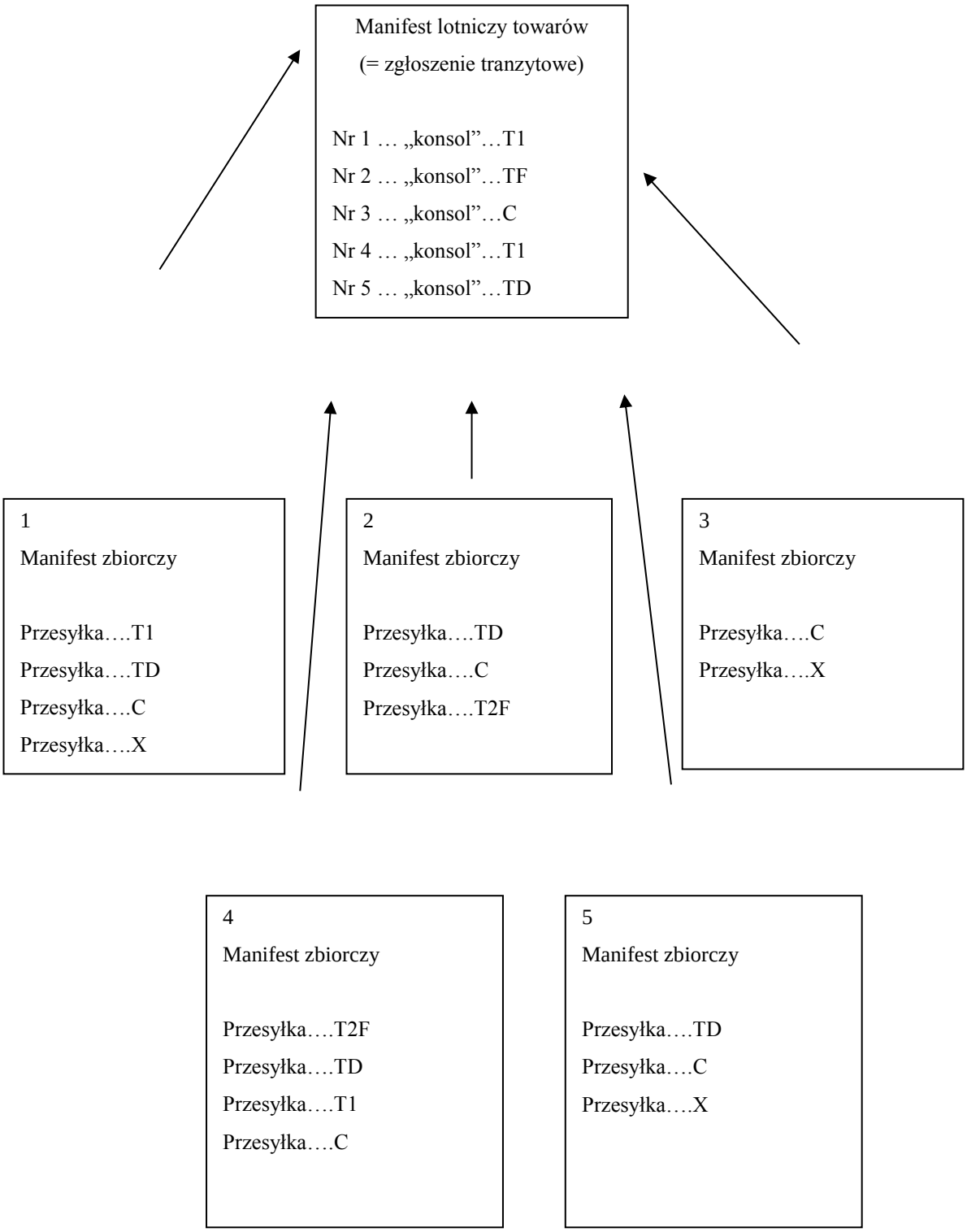

Wszystkie manifesty zbiorcze, spedytorskie lotnicze listy przewozowe i manifesty lotnicze należy na żądanie przedłożyć właściwym organom w porcie lotniczym wyjścia.

Wszystkie manifesty zbiorcze, spedytorskie lotnicze listy przewozowe i manifesty lotnicze należy na żądanie przedłożyć właściwym organom w porcie lotniczym przeznaczenia, które przeprowadzają odpowiednie kontrole na podstawie informacji zawartych w manifestach zbiorczych.

Z wyjątkiem sytuacji, gdy stosowany jest kod „TD", (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym), przedsiębiorstwo lotnicze jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury w odniesieniu do towarów objętych procedurą tranzytową i jest całkowicie odpowiedzialne za wszelkie nieprawidłowości związane z przewozem. Stosunki między przedsiębiorstwem lotniczym a konsolidatorem regulują prywatne handlowe ustalenia umowne.

Schemat sekwencyjny dotyczący lotniczych przesyłek zbiorczych zawarto w załączniku 8.5.

3.6.4.2. Przesyłki ekspresowe

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe samo działa jako przedsiębiorstwo lotnicze, może ubiegać się o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym i stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym, o których mowa w pkt 3.6.2 i 3.6.3.

Wniosek o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego

opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym składa się w miarę możliwości w państwie, w którym znajduje się węzeł lotniczy przedsiębiorstwa świadczącego ekspresowe usługi transportowe

W przypadku przewozu wyłącznie towarów unijnych odnośne przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe nie musi wystawiać manifestu na potrzeby celne ani określać statusu celnego towarów.

Z drugiej strony w przypadku przewozu towarów objętych zakresem procedury tranzytu dane przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe podlega przepisom dotyczącym tych rodzajów procedur tranzytu dla przedsiębiorstw lotniczych.

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe jest przedsiębiorstwem lotniczym i posiada pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym, to w stosownych przypadkach wystawia osobne manifesty dla towarów o różnych statusach celnych.

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe jest przedsiębiorstwem lotniczym i posiada pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu wspólnego/unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym, wystawia manifest, w którym przy każdej pozycji określa status celny towarów.

Jeżeli dwóch kurierów lotniczych lub dwa przedsiębiorstwa świadczące ekspresowe usługi transportowe lub większa liczba takich kurierów lub przedsiębiorstw wspólnie czarteruje statek powietrzny, każda z tych firm może działać jako przedsiębiorstwo lotnicze.

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe

nie działa jako przedsiębiorstwo lotnicze i zleca przewóz innemu przedsiębiorstwu lotniczemu, możliwe są dwa sposoby postępowania:

- jeżeli lotniczy list przewozowy dotyczy pojedynczej przesyłki, przedsiębiorstwo świadczące ekspresowe usługi transportowe określa status celny przesyłki na tym liście przewozowym;

- jeżeli lotniczy list przewozowy dotyczy kilku przesyłek, stosuje się zasady właściwe dla lotniczych przesyłek zbiorczych określone w pkt 3.6.4.1.

Jeżeli przesyłki ekspresowe są przewożone na pokładzie statku powietrznego przez kuriera lotniczego, obowiązują następujące zasady:

a) kurier podróżuje jako zwykły pasażer,

b) przesyłki ekspresowe są ujęte w manifeście kuriera lotniczego / przedsiębiorstwa świadczącego ekspresowe usługi transportowe,

c) przedsiębiorstwo lotnicze przewozi przesyłkę jako nadbagaż, zwykle w luku bagażowym statku powietrznego,

d) nadbagaż nie jest wpisywany w manifeście przedsiębiorstwa lotniczego, oraz

e) takie przesyłki nie są objęte zakresem art. 210 RW.

3.7. Przewóz towarów transportem morskim

Punkt ten został podzielony w następujący sposób:

- wprowadzenie (pkt 3.7.1);
- stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na

dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim (pkt 3.7.2);

- stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim (pkt 3.7.3);
- przypadki szczególne (pkt 3.7.4).

3.7.1. Wprowadzenie

Art. 49 i 53 PRD

W przypadku stosowania procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim nie wymaga się złożenia zabezpieczenia. Przyjmuje się, że przewóz towarów transportem morskim jest bezpieczny i poza przypadkami wystąpienia wypadku warunki przewozu są spełnione od miejsca wyjścia towarów do miejsca przybycia.

Jeśli jednak chodzi o stosowanie procedury tranzytu unijnego dla towarów przewożonych transportem morskim w oparciu o dokumentację papierową, zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia dotyczy tylko pozwoleń wydanych przed dniem 1 maja 2016 r. (jako kontynuacja wcześniejszej procedury). W przypadku pozwoleń wydanych po tej dacie osoba uprawniona do korzystania z procedury będzie musiała złożyć zabezpieczenie.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego, w stosownych przypadkach, jest obowiązkowe w przypadku przewozu towarów transportem morskim w ramach zatwierdzonych regularnych linii żeglugowych (RSS) (więcej szczegółów na temat RSS - zob. część II).

Z obu rodzajów procedur tranzytu dla towarów przewożonych transportem morskim mogą korzystać przedsiębiorstwa żeglugowe, które prowadzą zatwierdzone RSS spełniające warunki określone w pkt 3.7.2 lub 3.7.3 (oprócz warunków ogólnych określonych w pkt 2.1). Procedury te polegają na stosowaniu manifestu towarów jako zgłoszenia tranzytowego – albo oddzielnych manifestów dla każdej

kategorii towarów (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim), albo wspólnego manifestu dla wszystkich towarów objętych procedurą tranzytu (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim).

Manifest towarów stosowany jako zgłoszenie tranzytowe należy odróżnić od manifestu handlowego lub zbiorczego.

Przedsiębiorstwo żeglugowe jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury w odniesieniu do realizowanych przewozów, musi przestrzegać przepisów tranzytowych oraz stosować manifest jako dokument tranzytowy.

Portem wyjścia jest port załadunku, a portem przeznaczenia – port wyładunku.

3.7.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim

W procedurze tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim przedsiębiorstwo żeglugowe jest upoważnione do stosowania manifestu towarów jako zgłoszenia tranzytowego.

Cechą charakterystyczną dla tej procedury jest to, że jeżeli operacja przewozowa obejmuje zarówno towary objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego (T1), jak i towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego (T2F), to dla każdej kategorii towarów stosuje się osobny manifest.

Dodatkowo stosuje się manifest handlowy obejmujący wszystkie towary na pokładzie statku.

3.7.2.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych drogą morską

Art. 22 ust. 1 UKC Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Art. 25 PRD Przedsiębiorstwo żeglugowe ubiegające się o pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim składa wniosek o pozwolenie do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie.

Organy celne wydają pozwolenie zgodnie z wzorem zamieszczonym w załączniku 8.8.

Unieważnienie, cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe chce zmienić jeden lub więcej portów, składa wniosek o zmianę aktualnego pozwolenia.

PRZEDSIĘBIORCY

We wniosku przedsiębiorstwo żeglugowe powinno określić:

1. rodzaj manifestu,
2. nazwy portów wyjścia uczestniczących w procedurze,
3. nazwy portów przeznaczenia uczestniczących w procedurze.

SŁUŻBY CELNE

Treść pozwolenia (zgodnie z załącznikiem 8.6):

- rodzaj manifestu,

- nazwy portów wyjścia i przeznaczenia uczestniczących w procedurze,

- warunki stosowania procedury, łącznie z wymogiem stosowania osobnych manifestów dla procedury T1 i T2F.

PRZEDSIĘBIORCY
Przedsiębiorstwo żeglugowe musi przesłać uwierzytelniony egzemplarz pozwolenia organom celnym w każdym porcie wymienionym w pozwoleniu. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim przedstawia się na każde żądanie urzędu celnego wyjścia

3.7.2.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim

Art. 50 PRD

Manifest towarów zawiera następujące informacje:

- status celny towarów, odpowiednio T1 lub T2F;
- podpis upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa żeglugowego oraz datę;
- nazwę i pełny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;
- nazwę statku przewożącego towary;
- port wyjścia (załadunku);
- port przeznaczenia (wyładunku);

  oraz dla każdej przesyłki:
- odniesienie do konosamentu;
- liczbę, rodzaj, oznaczenia i numery identyfikacyjne opakowań;
- standardowy opis handlowy towarów zawierający wszelkie szczegóły niezbędne do ich identyfikacji;
- masa brutto w kilogramach; oraz
- w stosownych przypadkach numery identyfikacyjne kontenerów.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe nie jest upoważnionym nadawcą, co najmniej dwie kopie manifestu stosowanego jako zgłoszenie tranzytowe są przedstawiane organom celnym w porcie wyjścia (załadunku) do zatwierdzenia.

ORGANY CELNE w porcie wyjścia

Zatwierdzają manifest, opatrując go nazwą i odciskiem pieczęci urzędu celnego oraz datą zatwierdzenia i podpisem funkcjonariusza celnego.

Zatrzymują jeden egzemplarz każdego przedstawionego manifestu.

W porcie przeznaczenia (wyładunku) przedsiębiorstwo żeglugowe, które nie posiada statusu upoważnionego odbiorcy, przedstawia w urzędzie celnym towary oraz egzemplarz manifestu(-ów) używanego(-ych) jako zgłoszenie(-a) tranzytowe.

Dla celów kontroli urząd celny przeznaczenia może zażądać przedstawienia manifestów towarów (lub konosamentów) dotyczących wszystkich wyładowywanych towarów.

Towary unijne niepodlegające procedurze unijnego tranzytu wewnętrznego (T2F) kwalifikują się do wolnego przewozu do miejsca przeznaczenia w Unii pod warunkiem, że nie istnieją uzasadnione podejrzenia lub wątpliwości co do ich statusu po przybyciu do portu przeznaczenia.

ORGANY CELNE w porcie przeznaczenia

Zatrzymują jeden egzemplarz każdego przedstawionego manifestu.

Art. 51 PRD

Urząd celny przeznaczenia nie musi zwracać kopii manifestu urzędowi wyjścia. Operację tranzytową kończy się na podstawie miesięcznych wykazów sporządzanych przez przedsiębiorstwo żeglugowe.

PRZEDSIĘBIORCY

Przedsiębiorstwo żeglugowe lub jego przedstawiciel w porcie przeznaczenia na początku każdego miesiąca sporządza wykaz manifestów, które zostały przedstawione w urzędzie

celnym przeznaczenia w ciągu poprzedniego miesiąca. Wykaz ten zawiera następujące informacje:

- numer referencyjny każdego manifestu;
- odpowiedni kod T1 lub T2F;
- nazwę (można podać skrót) przedsiębiorstwa żeglugowego, które przewoziło towary;
- datę operacji przewozu transportem morskim.

Uwaga: Dla każdego portu wyjścia sporządza się osobny wykaz.

SŁUŻBY CELNE

Urząd celny przeznaczenia zatwierdza kopię wykazu manifestów sporządzonego przez przedsiębiorstwo żeglugowe i przesyła ją do urzędu celnego wyjścia.

Pozwolenie może także dopuszczać, aby przedsiębiorstwa żeglugowe samodzielnie przekazywały wykaz do urzędu celnego wyjścia.

Urząd celny wyjścia upewnia się, że otrzymał wykazy.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w informacjach podanych w manifestach wyszczególnionych w wykazie urząd celny przeznaczenia informuje urząd celny wyjścia oraz organ, który wydał pozwolenie, wskazując w szczególności na konosamenty dotyczące towarów, w stosunku do których stwierdzono wystąpienie tych nieprawidłowości.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego w oparciu o zgłoszenie w formie papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim przedstawiono na poniższym diagramie.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim

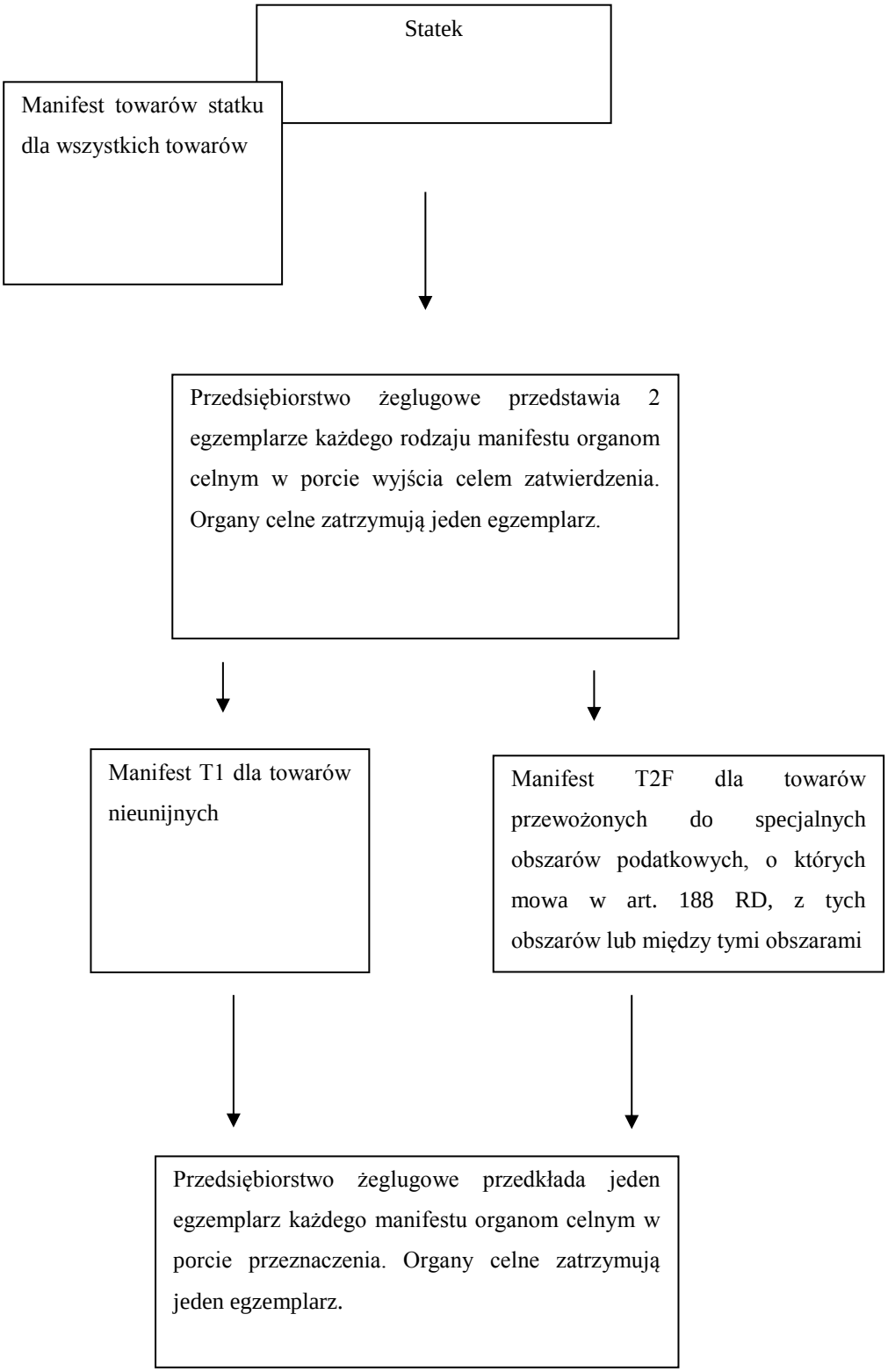

3.7.2.3. Przykłady

Przykład 1

Dunkierka/Rotterdam – zatwierdzona regularna linia żeglugowa

- Standardowa procedura tranzytu (NCTS): zabezpieczenie obowiązkowe

Procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa dla towarów nieunijnych. Składa się zgłoszenie tranzytowe T1 i zabezpieczenie.

W przypadku towarów unijnych podlegających akcyzie stosuje się specjalny dokument towarzyszący (e-AD).

Uwaga: Towary unijne są dopuszczone do obrotu i w związku z tym procedura tranzytu unijnego nie jest wymagana. Towary te są wymienione w handlowym manifeście towarów.

- Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim: zabezpieczenie nieobowiązkowe

Procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa dla towarów nieunijnych. Wystawiany jest (osobny) manifest opatrzony kodem „T1”, który pełni rolę zgłoszenia tranzytowego.

W przypadku towarów unijnych podlegających akcyzie stosuje się specjalny dokument towarzyszący (e-AD).

Uwaga: Towary unijne są dopuszczone do obrotu i w związku z tym procedura tranzytu unijnego nie jest wymagana. Towary te są wymienione w handlowym manifeście towarów.

Przykład 2

Hawr/Fort-de-France – zatwierdzona regularna linia żeglugowa

- Standardowa procedura tranzytu (NCTS): zabezpieczenie obowiązkowe

Tranzyt unijny jest obowiązkowy dla:

- towarów nieunijnych: składa się zgłoszenie tranzytowe T1 i zabezpieczenie;
- towarów przewożonych do specjalnych obszarów podatkowych, z tych obszarów lub między tymi obszarami (o których mowa w art. 188 RD): składa się zgłoszenie tranzytowe T2F i zabezpieczenie.

- Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim: zabezpieczenie nieobowiązkowe

Tranzyt unijny jest obowiązkowy dla:

- towarów nieunijnych: wystawiany jest (osobny) manifest opatrzony kodem „T1", który pełni rolę zgłoszenia tranzytowego dla towarów nieunijnych;
- niektórych towarów unijnych (w tym towarów podlegających akcyzie): wystawiany jest (osobny) manifest opatrzony kodem „T2F", który pełni rolę zgłoszenia tranzytowego dla towarów unijnych.

3.7.3. Stosowanie manifestu elektronicznego jako zgłoszenie tranzytowe do celów korzystania z procedury tranzytu unijnego dla towarów przewożonych drogą morską

Art. 53 PRD

Stosując manifest elektroniczny jako zgłoszenie tranzytowe w procedurze tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim, przedsiębiorstwo żeglugowe może stosować jako zgłoszenie tranzytowe jeden manifest towarów obejmujący towary objęte kilkoma procedurami

tranzytu

Pozwolenie na stosowanie tej procedury mogą uzyskać międzynarodowe przedsiębiorstwa żeglugowe, które mają siedzibę lub biuro regionalne w Unii i realizują znaczną liczbę regularnych rejsów między państwami członkowskimi.

3.7.3.1. Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego w oparciu o manifest elektroniczny dla towarów przewożonych drogą morską

Art. 22 ust. 1 UKC Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Art. 28 PRD Wniosek składa się do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć pozwolenie.

.

PRZEDSIĘBIORCY

We wniosku przedsiębiorstwo żeglugowe powinno określić:

1. rodzaj manifestu;
2. opis działań (natężenie ruchu, rodzaj połączenia);
3. nazwy portów wyjścia uczestniczących w procedurze;
4. nazwy portów przeznaczenia uczestniczących w procedurze.

Właściwe organy państwa członkowskiego, do których złożono wniosek, po jego pozytywnym rozpatrzeniu przesyłają kopię właściwym organom państw członkowskich, w których znajdują się porty wymienione we wniosku, z prośbą o wyrażenie zgody.

Jednocześnie organy te zwracają się do przedsiębiorstwa żeglugowego z prośbą, by jego biura w wszystkich portach przeznaczenia skontaktowały się z organami celnymi w każdym z odnośnych portów w celu udzielenia informacji dotyczących stosowanych manifestów.

Po otrzymaniu kopii wniosku właściwe organy w miejscu

przeznaczenia informują organy celne w wymienionych portach, że zgłosi się do nich biuro przedsiębiorstwa żeglugowego. Organy celne w portach przeznaczenia sprawdzają w biurach regionalnych danego przedsiębiorstwa żeglugowego, czy spełnione zostały warunki stosowania tej procedury.

Po zakończeniu procesu konsultacji organy celne portu przeznaczenia powiadamiają swoje właściwe organy, czy przedsiębiorstwo żeglugowe spełnia określone wyżej kryteria.

W terminie sześćdziesięciu dni od otrzymania powiadomienia właściwe organy państwa przeznaczenia powiadamiają właściwe organy państwa wyjścia o swojej pełnej albo warunkowej zgodzie na udzielenie pozwolenia. Właściwe organy państwa otrzymującego wniosek wydają zgodę, na warunkach określonych przez państwo przeznaczenia, o ile takie warunki istnieją.

Jeżeli w ciągu sześćdziesięciu dni od daty powiadomienia nie zostanie zgłoszony sprzeciw, organy celne państwa wyjścia wydają pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim. Jeżeli jednak właściwe organy innego państwa opiniującego wniosek powiadomią, że wnioskodawca nie stosuje regularnie procedury tranzytu w tym państwie, wówczas pozwolenie nie będzie obejmować tego państwa. Państwo opiniujące wniosek, które odrzuca go w związku z niespełnieniem trzeciego warunku ogólnego (dotyczącego poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów celnych i podatkowych), musi podać podstawy takiego odrzucenia oraz wymienić przepisy prawa, które zostały naruszone. W takim przypadku organy państwa, w którym złożono wniosek, nie wydają pozwolenia i podają przedsiębiorstwu żeglugowemu przyczyny odmowy.

Organy celne w porcie wyjścia wydają przedsiębiorstwu żeglugowemu pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu

unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim. Procedura ta dotyczy przewozów w obie strony.

Pozwolenie obowiązuje w zainteresowanych państwach członkowskich i dotyczy wyłącznie operacji tranzytu unijnego między wymienionymi w pozwoleniu portami.

Pozwolenie na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim przedstawia się na każde żądanie urzędu celnego wyjścia

Unieważnienie, cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe chce zmienić jeden lub więcej portów, składa wniosek o zmianę aktualnego pozwolenia.

SŁUŻBY CELNE
Treść pozwolenia (zgodnie z załącznikiem 8.6):
- nazwy portów wyjścia i przeznaczenia uczestniczących w procedurze;
- warunki stosowania manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego.

3.7.3.2. Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim

Przedsiębiorstwo żeglugowe umieszcza w manifeście następujące informacje:

- przy odpowiedniej pozycji wyszczególnionej w manifeście – właściwy kod T1, T2F, TD, C lub X (zob. niżej);
- podpis upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa żeglugowego oraz datę;
- nazwę i pełny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;
- nazwę statku przewożącego towary;
- miejsce załadunku;

- miejsce wyładunku;

oraz dla każdej przesyłki:

- odniesienie do konosamentu;
- liczbę, rodzaj, oznaczenia i numery identyfikacyjne opakowań;
- standardowy opis handlowy towarów zawierający wszelkie szczegóły niezbędne do ich identyfikacji;
- masę brutto w kilogramach; oraz
- w stosownych przypadkach numery identyfikacyjne kontenerów.

Kody T1, T2F, TD, C lub X przy poszczególnych pozycjach manifestu mają następujące znaczenia:

Kod	
T1	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego T1
T2F	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego przewożone do specjalnych obszarów podatkowych, o których mowa w art. 188 RD, z tych obszarów lub między tymi obszarami
TD	Towary przemieszczane już wcześniej w ramach procedury tranzytu unijnego lub przewożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej. W takich wypadkach przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje również kod „TD” w odpowiednim morskim liście przewozowym oraz odesłanie do stosowanej procedury, numer odniesienia i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego lub dokumentu przewozowego oraz nazwę urzędu, który go wystawił.*
C (odpowiada T2L)	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status można udowodnić
X	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte

	procedurą tranzytu

* W takich wypadkach w odpowiednim konosamencie lub dokumencie handlowym przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje również kod „TD” oraz odesłanie do stosowanej procedury, numer referencyjny i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego oraz nazwę urzędu, który je wystawił. Należy pamiętać, że za procedurę tranzytu nie odpowiada przedsiębiorstwo żeglugowe, a osoba uprawniona do korzystania z procedury, która podpisała odpowiednie zgłoszenie tranzytowe w miejscu wyjścia.

Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zakończoną, gdy manifest i towary zostaną przedstawione organom celnym w porcie przeznaczenia.

W celu jak największego ułatwienia swobodnego i niezakłóconego przewozu towarów unijnych kod „C” wpisany w manifeście uprawnia do swobodnego przewozu towarów do ich miejsca przeznaczenia na obszarze Unii, pod warunkiem że dowody poświadczające ich status są przechowywane w ewidencji handlowej przewoźnika w porcie wyjścia oraz że nie istnieją zasadne podejrzenia lub wątpliwości co do statusu tych towarów w chwili ich przybycia do portu przeznaczenia.

Organy celne w miejscu przeznaczenia mają jednak możliwość sprawdzenia zgłaszanego unijnego statusu celnego towarów w ramach kontroli *a posteriori* opartej na ocenie ryzyka, w razie konieczności kontaktując się z organami celnymi w porcie wyjścia.

Przedsiębiorstwo żeglugowe przechowuje dane dotyczące statusu towarów w ewidencji handlowej przez trzy lata, licząc od końca danego roku, chyba że przepisy krajowe przewidują dłuższy termin. Informacje te można przechowywać w formie papierowej lub elektronicznej.

Przedsiębiorstwo żeglugowe jest odpowiedzialne za identyfikowanie wszelkich naruszeń przepisów, rozbieżności i nieprawidłowości stwierdzonych w porcie przeznaczenia, w szczególności w wyniku kontroli przeprowadzonych przez to

przedsiębiorstwo żeglugowe lub na podstawie sprawozdań dotyczących wyników (nadwyżki lub braki), w szczególności w odniesieniu do konosamentów dotyczących danych towarów, oraz za powiadamianie organów celnych o tych naruszeniach, rozbieżnościach i nieprawidłowościach.

Urząd celny przeznaczenia powiadamia urząd celny wyjścia w rozsądnym terminie o wszelkich stwierdzonych rozbieżnościach lub nieprawidłowościach, w szczególności w odniesieniu do konosamentów dotyczących danych towarów. W tym celu stosuje się dokument TC21A (zob. wzór w załączniku 8.6 do części VII).

Organy celne w porcie wyjścia przeprowadzają kontrole poaudytowe na podstawie analizy ryzyka.

Organy celne w porcie przeznaczenia przeprowadzają kontrole audytowe oparte na stopniu postrzeganego ryzyka i w razie konieczności przesyłają szczegółowe dane dotyczące manifestów organom celnym w porcie wyjścia do weryfikacji. W tym celu stosuje się dokument TC21A (zob. załącznik 8.6 do części VII).

Organy celne mają stały dostęp do informacji zawartych w ewidencji handlowej przedsiębiorstw żeglugowych korzystających z procedury uproszczonej.

W stosownych przypadkach właściwe organy celne portu przeznaczenia przesyłają właściwym organom celnym portu wyjścia, w celu weryfikacji, szczegółowe informacje dotyczące manifestów otrzymanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego pozwalającego na wymianę informacji.

Stosowanie manifestu elektronicznego jako zgłoszenie tranzytowe do celów korzystania z procedury tranzytu unijnego dla towarów przewożonych drogą morską przedstawiono na poniższym diagramie.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim

Statek

↓

Przedsiębiorstwo żeglugowe przedstawia organom celnym w porcie wyjścia 2 egzemplarze manifestu jako zgłoszenie tranzytowe do zatwierdzenia. Organy te zatrzymują jeden egzemplarz.

↓

Jednolity manifest dla wszystkich towarów

T1 (towary objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego)

TF (towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego zgodnie z art. 188 RD)

TD (towary objęte już inną procedurą tranzytu)

C (towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status unijny można udowodnić)

X (towary unijne, które zostaną wywiezione i nie są objęte tranzytem)

3.7.3.3. Przykłady

Przykład 1

Dunkierka/Rotterdam – zatwierdzona regularna linia żeglugowa

- Standardowa procedura tranzytu (NCTS): zabezpieczenie obowiązkowe

Procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa dla towarów nieunijnych. Składa się zgłoszenie tranzytowe T1 i zabezpieczenie.

W przypadku towarów unijnych podlegających akcyzie stosuje się specjalny elektroniczny dokument administracyjny (e-AD).

Uwaga: Towary unijne są dopuszczone do obrotu i w związku z tym procedura tranzytu unijnego nie jest wymagana. Towary te są wymienione w handlowym manifeście towarów.

- Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim: zabezpieczenie nieobowiązkowe

W manifeście podaje się status celny towarów. Kody stosowane w manifeście podano w pkt 3.9.3.2.

W przypadku towarów unijnych podlegających akcyzie stosuje się specjalny elektroniczny dokument administracyjny (e-AD).

Przykład 2

Hawr/Fort-de-France – zatwierdzona regularna linia żeglugowa

- Standardowa procedura tranzytu (NCTS): zabezpieczenie obowiązkowe

Tranzyt unijny jest obowiązkowy dla:

- towarów nieunijnych: składa się zgłoszenie tranzytowe i zabezpieczenie;
- towarów przewożonych do specjalnych obszarów podatkowych, z tych obszarów lub między tymi obszarami (o których mowa w art. 188 RD): składa się zgłoszenie tranzytowe T2F i zabezpieczenie.

- Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim: zabezpieczenie nieobowiązkowe

W manifeście obowiązkowo podaje się status celny towarów. Kody stosowane w manifeście podano w pkt 3.7.3.2.

Przykład 3

Dunkierka/Lizbona – zatwierdzona regularna linia żeglugowa

- Standardowa procedura tranzytu (NCTS): zabezpieczenie obowiązkowe

Procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa dla towarów nieunijnych. Składa się zgłoszenie tranzytowe T1 i zabezpieczenie.

Uwaga: Towary unijne są dopuszczone do obrotu i w związku z tym procedura tranzytu unijnego nie jest wymagana. Towary te są wymienione w handlowym manifeście towarów.

- Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim: zabezpieczenie nieobowiązkowe

W manifeście podaje się status celny towarów. Kody stosowane w manifeście podano w pkt 3.9.3.2. W tym przykładzie stosuje się symbol „X” dla towarów unijnych na wywóz ze zwrotem.

.

3.7.4. Przypadki szczególne (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim)

3.7.4.1. Przesyłki zbiorcze

Jeżeli kilka przesyłek towarów, które mają być przewożone transportem morskim, połączono w jedną przesyłkę zbiorczą, dla każdej części przesyłki zbiorczej zawierana jest umowa między nadawcą a konsolidatorem. Dowodem zawarcia tej umowy jest wydanie listu przewozowego, konosamentu spedytorskiego takiego jak konosament zatwierdzony przez Międzynarodową Federację Zrzeszeń Spedytorów FIATA lub innego dokumentu handlowego uzgodnionego przez nadawcę i konsolidatora.

Przewóz przesyłki zbiorczej transportem morskim jako całości następuje na podstawie umowy między konsolidatorem a przedsiębiorstwem żeglugowym. Dowodem zawarcia tej umowy jest konosament przewoźnika, morski list przewozowy lub inny dokument handlowy uzgodniony i zaakceptowany przez przedsiębiorstwo żeglugowe i konsolidatora.

Przesyłka zbiorcza jest także przedmiotem manifestu zbiorczego sporządzonego przez konsolidatora, który to manifest opisuje wszystkie przesyłki wchodzące w skład przesyłki zbiorczej z odesłaniami do każdego listu przewozowego, konosamentu lub innego stosownego dokumentu handlowego. Należy zatem wprowadzić rozróżnienie między manifestem zbiorczym a manifestem towarów statku, który to manifest służy jako zgłoszenie tranzytowe.

Jeżeli, zgodnie obydwoma rodzajami procedury tranzytu dla towarów przewożonych transportem morskim, przedsiębiorstwo żeglugowe dokonuje przewozu przesyłki zbiorczej na warunkach określonych w konosamencie przewoźnika, morskim liście przewozowym lub innym dokumencie handlowym, jest dozwolone,

aby nie było ono informowane o zawartości przesyłek zbiorczych, chyba że przewożone są towary niebezpieczne, które należy zgłosić oddzielnie.

Przedsiębiorstwo żeglugowe może przyjąć przesyłkę zbiorczą do przewozu w ramach obu rodzajów procedury tranzytu pod warunkiem, że:

- konsolidator zobowiąże się do wpisania do swojej ewidencji handlowej adnotacji o statusie przesyłek;
- manifest zbiorczy zawiera informacje określone w art. 53 PRD;
- w miejscu wyjścia i przeznaczenia listy przewozowe podlegają dozorowi celnemu;
- manifest zbiorczy oznaczono właściwym symbolem określającym status towarów – zob. niżej;
- przedsiębiorstwo żeglugowe jest informowane o najwyższym statusie towarów w manifeście zbiorczym. Ranking statusu towarów: T1, T2F, TD, C, X.

Kody T1, T2F, TD, C lub X przy poszczególnych pozycjach manifestu zbiorczego mają następujące znaczenia:

Kod	
T1	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego T1
T2F ——— TF	Towary objęte procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego przewożone do specjalnych obszarów podatkowych, o których mowa w art. 188 RD, z tych obszarów lub między tymi obszarami
TD	Towary przemieszczane już wcześniej w ramach procedury tranzytu unijnego lub przewożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej. W takich wypadkach przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje również kod „TD” w odpowiednim morskim liście przewozowym oraz odesłanie do

	stosowanej procedury, numer odniesienia i datę złożenia zgłoszenia tranzytowego lub dokumentu przewozowego oraz nazwę urzędu, który go wystawił.*
C (odpowiada T2L)	Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu, których status można udowodnić
X	Towary unijne, które mają zostać wywiezione i nie są objęte procedurą tranzytu

*Jeżeli towary, które są już objęte formalną procedurą tranzytu (np. tranzytem unijnym, karnetem ATA, formularzem NATO 302 itp.), są ujęte w manifeście zbiorczym, pozycję tę oznacza się kodem „TD". Ponadto poszczególne listy przewozowe lub inne dokumenty handlowe potwierdzające zawarcie umowy przewozu oznacza się kodem „TD" i umieszcza się na nich odniesienie do faktycznie stosowanych procedur oraz numer referencyjny, datę i nazwę urzędu celnego wyjścia dokumentu tranzytowego.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe stosuje procedurę tranzytu unijnego opartą na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim, to uwzględnia przesyłkę zbiorczą, z adnotacją „przesyłka zbiorcza", na manifeście morskim zgodnie z najwyższym statusem występującym na manifeście zbiorczym (w kolejności „T1", „T2F"); na przykład: jeżeli przesyłka zbiorcza zawiera „T1", „T2F", to należy ją włączyć do manifestu T1.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe posiada pozwolenie na stosowanie jednego manifestu w ramach procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim, należy zastosować kod „przesyłka zbiorcza".

Poniżej przedstawiono przykłady konsolidowania przesyłek w ramach obu rodzajów procedur tranzytowych dla towarów przewożonych transportem morskim.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim

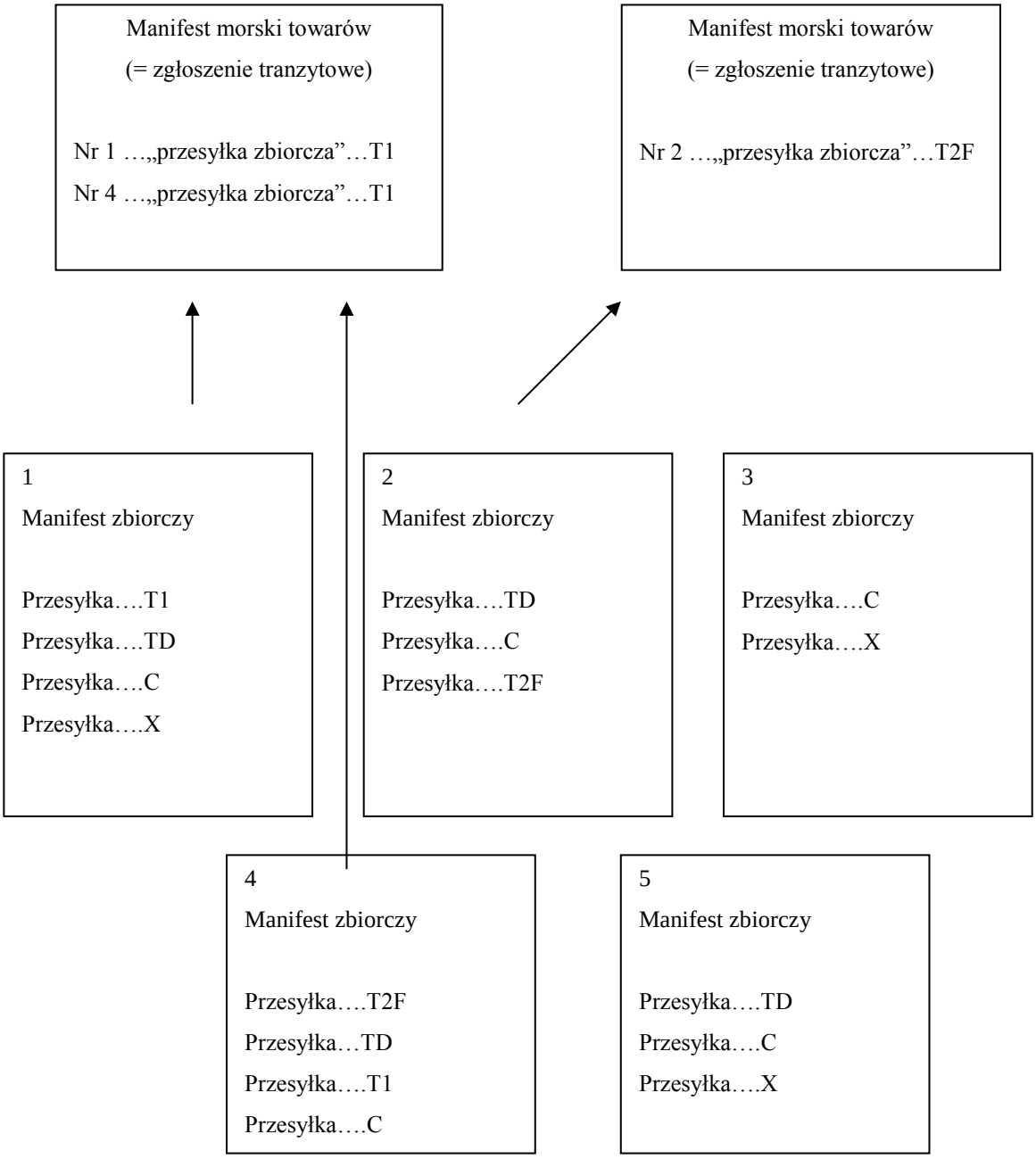

Uwaga: manifesty nr 3 i 5 nie dotyczą procedur tranzytu (nr 3) lub procedur tranzytu, w których zgłaszającym jest osoba uprawniona do korzystania z procedury (nr 5).

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim

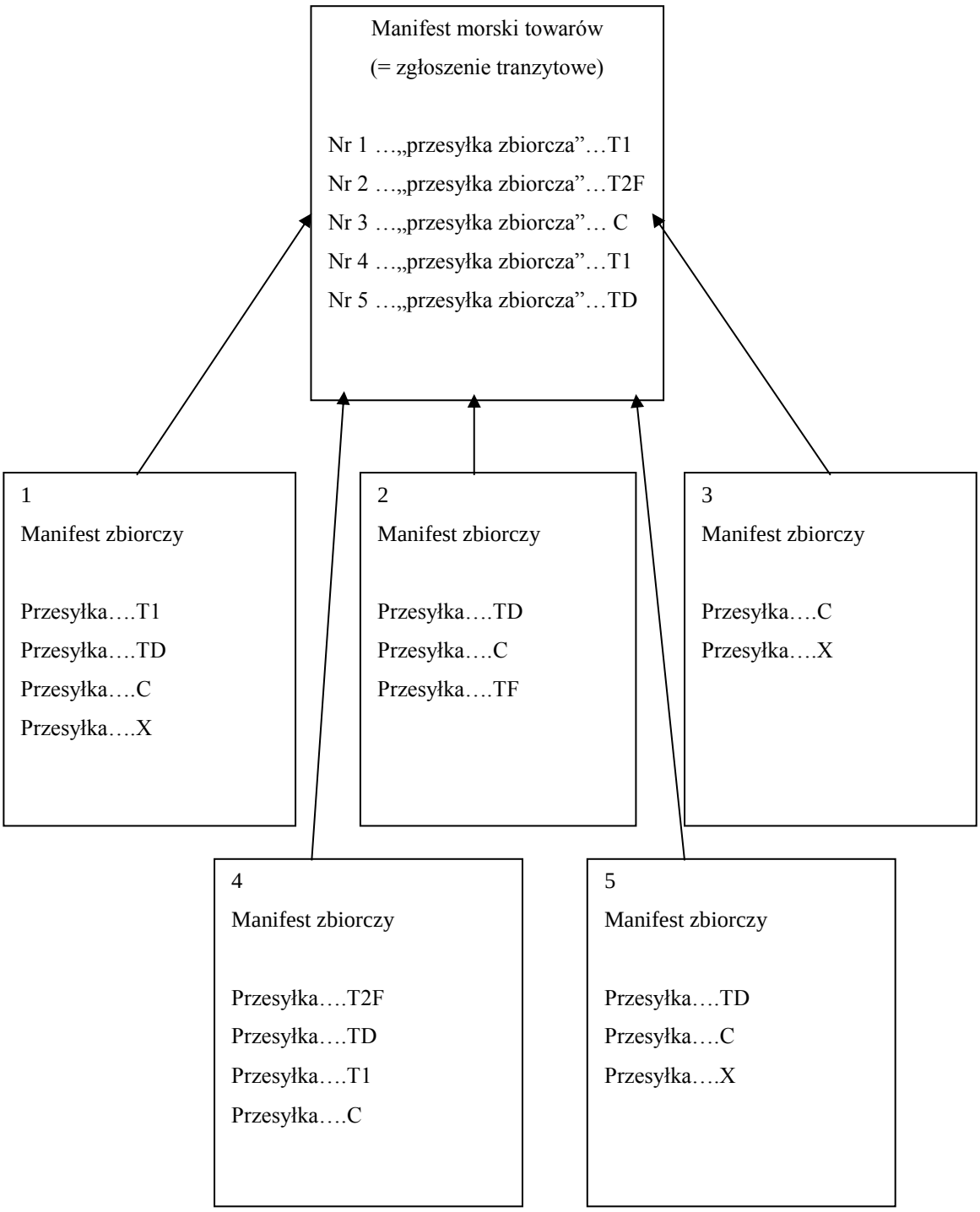

Manifest morski, manifest zbiorczy przesyłek skonsolidowanych i odpowiednie listy przewozowe, konosamenty lub inne dokumenty handlowe należy udostępnić na żądanie właściwych organów w

porcie wyjścia.

Wszystkie manifesty zbiorcze, listy przewozowe, konosamenty lub inne odpowiednie dokumenty handlowe należy dostarczyć na żądanie właściwym organom w porcie przeznaczenia razem z manifestem morskim. Organy te przeprowadzają wymagane kontrole towarów na podstawie informacji zawartych w manifeście zbiorczym.

Z wyjątkiem sytuacji, gdy stosowany jest kod „TD", (stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim), przedsiębiorstwo żeglugowe jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury w odniesieniu do towarów objętych tranzytem i w związku z tym jest całkowicie odpowiedzialne za przewóz w przypadku nieprawidłowości. Stosunki między przedsiębiorstwem żeglugowym a konsolidatorem regulują prywatne handlowe ustalenia umowne.

Schemat sekwencyjny dotyczący morskich przesyłek zbiorczych przedstawiono w załączniku 8.7.

3.7.4.2. Przemieszczanie towarów drogą morską na statkach świadczących usługi inne niż regularne linie żeglugowe

Z art. 49, 50, 51 i 53 PRD nie można skorzystać w przypadku towarów przewożonych na statkach świadczących usługi inne niż regularne linie żeglugowe (RSS), jeżeli przewoźnik zdecyduje się na stosowanie procedury tranzytu unijnego.

Poniżej można znaleźć niewyczerpujący wykaz przykładów, które stosuje się wyłącznie do towarów przewożonych na statkach świadczących usługi inne niż Rss w ramach procedury tranzytu unijnego lub w inny sposób, zależnie od przypadku.

- **Towary nieunijne**

- Przemieszczenie rozpoczynające się przed unijnym portem załadunku i kończące się w unijnym porcie wyładunku.

Przykład: Bruksela – Hawr (transport drogowy z Brukseli do Antwerpii)

Procedura T1 jest obowiązkowa dla transportu drogowego, ale nieobowiązkowa dla transportu morskiego.

Zalecana praktyka: procedura tranzytu wspólnotowego powinna być stosowana tylko dla etapu przemieszczania transportem drogowym.

- Przemieszczenie rozpoczynające się w unijnym porcie załadunku i kontynuowane po unijnym porcie wyładunku.

Przykład: Hawr – Bruksela (transport drogowy z Antwerpii do Brukseli)

Procedura T1 jest obowiązkowa dla transportu drogowego, ale nieobowiązkowa dla transportu morskiego.

Zalecana praktyka: dla całego przemieszczania z Hawru do Brukseli należy sporządzić zgłoszenie T1.

- Przemieszczenie rozpoczynające się przed unijnym portem załadunku i kontynuowane po unijnym porcie wyładunku.

Przykład: Madryt – Mediolan (transport morski z Barcelony do Genui)

Zalecana praktyka: zgłoszenie tranzytowe należy sporządzić dla całego przemieszczania (transportem drogowym i morskim) z Madrytu do Mediolanu.

3.8. Procedury uproszczone na podstawie art. 6 Konwencji

Pod warunkiem zagwarantowania realizacji wszelkich środków dotyczących towarów państwa mogą wprowadzać procedury uproszczone na podstawie umów dwu- lub wielostronnych, dotyczących wybranych rodzajów ruchu towarowego lub

szczególnych przedsięwzięć.

Państwa te powiadamiają Komisję Europejską o takich procedurach uproszczonych na formularzu przedstawionym w załączniku 8.8.

Procedura wydawania pozwoleń jest zgodna z pkt 2.2.

Unieważnienie, cofnięcie lub zmianę pozwolenia opisano w pkt 2.3.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Wzór specjalnej pieczęci stosowanej przez upoważnionego nadawcę

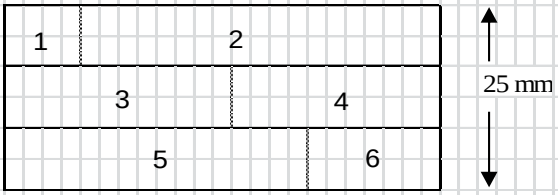

1. Godło lub inny symbol lub litery określające dane państwo
2. Numer referencyjny urzędu celnego wyjścia
3. Numer zgłoszenia
4. Data
5. Upoważniony nadawca
6. Numer pozwolenia

8.2. Odstępstwa – specjalny stempel (IT)

Upoważnieni nadawcy stosują specjalny stempel zatwierdzony przez organy celne zgodnie z pkt 22.1 załącznika II do dodatku I do Konwencji / pkt 22.1 załącznika 72-04 do RW oraz zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku B9 do dodatku III do Konwencji / rozdziale II, załączniku 72-04 do IA.

Włoscy upoważnieni nadawcy mogą używać specjalnych stempli zgodnych ze wzorem przedstawionym poniżej:

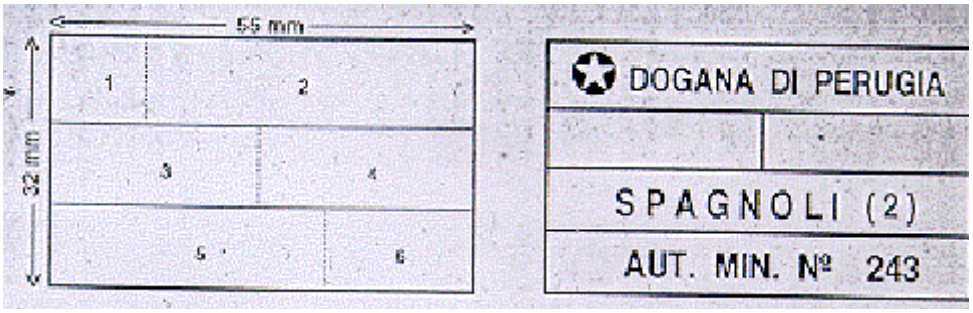

[Przykład]

8.3. Wykaz portów lotniczych i nadzorujących urzędów celnych

Państwo	Nazwa portu lotniczego	Nazwa i adres właściwego urzędu
(A)	**(B)**	**(C)**
Belgia	1. Antwerpen (Deurne)	Kantoor der douane Antwerp Cargo Center Luchthavenlei 2100 DEURNE
	2. Brussel (Zaventem) Bruxelles Aéroport	Kantoor der douane Luchthaven - Gebouw 706 1931 BRUCARGO
	3. Charleroi (Gossellies)	Bureau de douane Succursales de Gosselies Aéroport - Rue des Fusillés Building S7 – 1er étage 6041 GOSSELIES
	4. Luik (Grâce-Hollogne) Liège	Bureau de douane Rue de l'aéroport, bâtiment 56 4460 GRACE-HOLLOGNE
	5. Oostende	Kantoor der douane en accijnzen Entrepot Slijkensesteenweg 3 8400 OOSTENDE

Bułgaria	1. Sofia	MP Letishte Sofia Bruksel 1 Sofia 1540
	2. Varna	MP Letishte Varna Letishte Varna Varna 9000
	3. Plovdiv	MP Letishte Plovdiv Letishte Plovdiv Plovdiv 4004
	4. Burgas	MP Letishte Burgas Letishte Burgas Burgas 8007
	5. Gorna Oryahovitsa	MB Gorna Oryahovitsa Gorna Oryahovitsa 5100

Cypr	1. Larnaca Internation Airport	Larnaca Airport Customs office 7130, Larnaca

	2. Paphos International Airport	Paphos Airport Customs office 8320, Paphos

Republika Czeska	Václav Havel Airport Prague	Celní úřad Praha Ruzyně Aviatická 12/1048 160 08 Praha 6 Republika Czeska
	Brno Airport	Celní úřad pro Jihomoravský kraj Koliště 17 602 00 Brno Republika Czeska
	Leoš Janáček Ostrava Airport	Celní úřad pro Moravskoslezský kraj Náměstí Svatopluka Čecha 8 702 00 Ostrava Republika Czeska
	Karlovy Vary Airport	Celní úřad pro Karlovarský kraj Dubová 8 360 04 Karlovy Vary Republika Czeska
	Pardubice Airport	Celní úřad pro Pardubický kraj Palackého 2659/3 530 02 Pardubice Republika Czeska
	Mnichovo Hradiště Airport	Celní úřad pro Středočeský kraj Washingtonova 11 110 00 Praha 1 Republika Czeska

Estonia	1. Lennart Meri Tallin Lennujaam	Maksu- ja Tolliamet Lennujaama piiripunkt Kesk-Sõjamäe 10A 11415 Tallinn ESTONIA
	2. Kuressaare Lennujaam	Maksu- ja Tolliamet Kuressaare teenindusbüroo Tallinna mnt 19 93815 Kuressaare ESTONIA
	3. Tartu Lennujaam	Maksu- ja Tolliamet Tartu teenindusbüroo Sõpruse pst 4 50050 Tartu ESTONIA

	4. Pärnu Lennujaam	Maksu- ja Tolliamet Pärnu teenindusbüroo Riia mnt 233A 80010 Pärnu ESTONIA
	5. Kärdla Lennujaam	Maksu- ja Tolliamet Kärdla teenindusbüroo Leigri väljak 5 92412 Kärdla ESTONIA

Dania	1. Billund Airport	ToldSkat Vestjylland Region Herning Brændgårdvej 10 7400 Herning
	2. Bornholm Airport	ToldSkat Nordsjælland Region Helsingør Strandpromenaden 8 A 3000 Helsingør
	3. Copenhagen Airport, Kastrup	ToldSkat København Snorresgade 15 DK-2300 København S
	4. Copenhagen Airport, Roskilde	ToldSkat Sydvestsjælland Region Køge Gymnasievej 21 4600 Køge
	5. Esbjerg Airport	ToldSkat Vestjylland Region Herning Brændgårdvej 10 DK-7400 Herning
	6. Karup Airport	ToldSkat Vestjylland Region Herning Brændgårdvej 10 DK-7400 Herning
	7. Odense Airport	ToldSkat Fyn Region Odense Lerchesgade 35 DK- 5100 Odense C
	8. Sønderborg Airport	ToldSkat Sydjylland Region Vejle Nordås 17 7100 Vejle
	9. Thisted Airport	ToldSkat Nordjylland Region Aalborg Skibsbyggerivej 5 9000 Aalborg

	10. Vojens Airport	ToldSkat Sydjylland Region Vejle Nordås 17 7100 Vejle
	11. Aalborg Airport	ToldSkat Nordjylland Region Aalborg Skibsbyggerivej 5 9000 Aalborg
	12. Århus Airport	ToldSkat Østjylland Region Århus Margrethepladsen 4 DK- 8000 Århus C

Niemcy[26]	1. Augsburg	Zollamt Göggingen Abfertigungsstelle Flughafen Augsburg Flughafenstraße 6 86169 Augsburg
	2. Augsburg/Memmingerberg	Zollamt Memmingen AbfSt Flughafen Memmingerberg Am Flughafen 35 87766 Memmingerberg
	3. Berlin-Schönefeld	Zollamt Berlin-Flughafen Schönefeld Flughafen Berlin-Schönefeld 12521 Berlin
	4. Berlin-Tegel	Zollamt Berlin-Flughafen Tegel Flughafen Tegel 13405 Berlin
	5. Bremen	Zollamt Flughafen Hanna-Kunath-Strasse 12 28199 Bremen
	6. Paderborn/Lippstadt	Zollamt Flughafen Paderborn Flughafenstr. 33 33142 Büren/Ahden
	7. Dresden	Zollamt Flughafen Dresden Wilhelmine-Reichard Ring 3 Gebäude 211 01109 Dresden

26 Wnioski lub konsultacje w sprawie pozwoleń na stosowanie procedury uproszczonej (poziom 1 i 2) dotyczące towarów przewożonych transportem lotniczym należy kierować na adres:

konsultationsstelle-luftverkehr.hza-ffm@zoll.bund.de, Cc. poststelle@hzaf.bfinv.de

Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen, Hahnstrasse 68-70, 60528 Frankfurt am Main

	8. Duisburg/Weeze	Zollamt Straelen-Autobahn AbfSt. Flughafen Weeze Flughafen-Ring 1 47652 Weeze
	9. Düsseldorf	Zollamt Düsseldorf-Flughafen Frachtstr. 26 40474 Düsseldorf
	10. Dortmund	Zollamt Flughafen Flughafenring 1 44319 Dortmund
	11. Erfurt	Zollamt Am Flughafen Flughafenstr. 4 99092 Erfurt
	12. Frankfurt(Main)	Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen Hahnstrasse 68-70 60528 Frankfurt am Main konsultationsstelle-luftverkehr.hza-ffm@zoll.bund.de
	13. Frankfurt (Main)	Zollamt Fracht (Flughafen) Hahnstrasse 68-70 60528 Frankfurt am Main
	14. Friedrichshafen	Zollamt Friedrichshafen Abfertigungsstelle Flughafen Am Flughafen 64 88046 Friedrichshafen
	15. Hahn	Zollamt Hahn-Flughafen Gebäude 850 55483 Hahn Flughafen
	16. Hamburg	Zollamt Hamburg-Flughafen Flughafenstraße 1-3 22335 Hamburg
	17. Hannover	Zollamt Flughafen Postfach 42 01 27 30669 Hannover
	18. Karlsruhe	Zollamt Baden-Baden Gebäude B 420 77836 Rheinmünster
	19. Köln/Bonn	Zollamt Flughafen Köln/Bonn Postfach 98 02 50 51130 Köln
	20. Leipzig/Halle	Zollamt-Flughafen Leipzig Hans-Witwer-Straße 6 04435 Schkeuditz

	21. München	Zollamt Flughafen Frachtgebaüde Modul B, 5. OG 85356 München
	22. Münster-Osnabrück	Zollamt Flughafen Airporthalle 1 48268 Greven
	23. Nürnberg	Zollamt Flughafen Flughafenstraße 86 90411 Nürnberg
	24. Rostock/Laage	Zollamt Laage Frachthofstraße 2 18299 Laage
	25. Saarbrücken	Zollamt Flughafen Balthasar-Goldstein-Straße 66131 Saarbrücken
	26. Stuttgart	Zollamt Flughafen Luftfrachtgebaüde 605/6 70629 Stuttgart

Grecja	1. Diethnis Aerolimenas Athinon „El.Venizelos” (Ateny)	Airport Customs Office 190 19 Spata Athens
	2. Kratikos Aerolimenas „Makedonia” (Saloniki)	E Customs Office of Thessaloniki Makedonia Airport Mikra –55103 Thessaloniki
	3. Kratikos Aerolimenas „N.Kazantzakis” (Heraklion – Kreta)	Customs Office of Heraklio Provlita 4, Limenas 71 110 Heraklio
	4. Kratikos Aerolimenas „I.Kapodistrias” (Korfu)	Customs Office of Kerkyra Ethnikis Antistasis 1 Neo Limani 49 100 Kerkyra
	5. Kratikos Aerolimenas „Diagoras” (Rodos)	Customs Office of Rhodes Emporikos Limenas 85 100 Rhodes

Hiszpania	01.VITORIA (ES000101)	Aduana del Aeropuerto de Vitoria-FORONDA Aeropuerto de FORONDA 01196 FORONDA-Álava
	02.ALICANTE (ES000301)	Aduana del Aeropuerto de Alicante-EL ALTET Carretera N332 Alicante-Castellón km.10 03071 ALICANTE

	03. ALMERÍA (ES000401)	Aduana del Aeropuerto de Almería Carretera de Mijar, s/n 04071 ALMERÍA
	04. PALMA DE MALLORCA (ES000701)	Aduana del Aeropuerto de Palma-SON SAN JOAN TERMINAL DE CARGA DE SON SAN JOAN 07071 PALMA DE MALLORCA
	05. IBIZA (ES000707)	Aduana del Aeropuerto de Ibiza Avda. Bartolomé Roselló, 21 – 2 07071 IBIZA
	06. MENORCA (ES000708)	Aduana del Aeropuerto de Mahón Andén de Poniente, 1 07701 MAHÓN/MAÓ–Menorca
	07. BARCELONA (ES000801)	Aduana del Aeropuerto de Barcelona-EL PRAT Centro de Carga Aérea 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT-Barcelona
	08. JEREZ DE LA FRONTERA (ES001101)	Aduana del Aeropuerto de Jerez Plaza de las Marinas, 1 11407 JEREZ DE LA FRONTERA-Cádiz
	09. A CORUÑA (ES001501)	Aduana del Aeropuerto de A Coruña-ALVEDRO Alferez Provisional, 5 15006 A CORUÑA
	10. SANTIAGO DE COMPOSTELA (ES001507)	Aduana del Aeropuerto de Santiago-LABACOLLA 15820 SANTIAGO DE COMPOSTELA-A Coruña
	11. GIRONA (ES001701)	Aduana del Aeropuerto de Girona-COSTA BRAVA 17185 VILOBI D´ONYAR-Girona
	12. SAN SEBASTIAN/GUIPÚZCOA (ES002001)	Aduana del Aeropuerto de Irún-FUENTERRABÍA/HONDARRIBIA 20300 IRÚN-Guipúzcoa
	13. MADRID (ES002801)	Aduana del Aeropuerto de Madrid-BARAJAS Terminal de Carga de Barajas 28042 MADRID
	14. MÁLAGA (ES002901)	Aduana del Aeropuerto de Málaga-COSTA DEL SOL Avenida de García Morato, s/n 29071 MÁLAGA

	15. MURCIA (ES003001)	Aduana del Aeropuerto de Murcia-SAN JAVIER Aeropuerto de San Javier 30071 MURCIA
	16. ASTURIAS (ES003301)	Aduana del Aeropuerto de ASTURIAS-AVILÉS SANTIAGO DEL MONTE 33459 AVILES-Asturias
	17. FUERTEVENTURA (ES003551)	Aduana del Aeropuerto de Fuerteventura 35671 FUERTEVENTURA
	18. LANZAROTE (ES003571)	Aduana del Aeropuerto de Arrecife de Lanzarote C/. Vargas, 6 35571 ARRECIFE DE LANZAROTE
	19. LAS PALMAS DE GRAN CANARIA (ES003581)	Aduana del Aeropuerto de Las Palmas-GANDO Terminal de Carga del Aeropuerto 35200 LAS PALMAS DE GRAN CANARIA
	20. VIGO (ES003601)	Aduana del Aeropuerto de Vigo-PEINADOR Aeropuerto de Peinador 36271 VIGO-Pontevedra
	21. LA PALMA (ES003871)	Aduana del Aeropuerto de La Palma 38071 SANTA CRUZ DE LA PALMA
	22. TENERIFE SUR (ES003881)	Aduana del Aeropuerto de Tenerife Sur-REINA SOFÍA 38610 GRANADILLA DE ABONA-Tenerife
	23. TENERIFE NORTE (ES003883)	Aduana del Aeropuerto de Tenerife Norte-LOS RODEOS 38071 SANTA CRUZ DE TENERIFE
	24.SANTANDER (ES003901)	Aduana del Aeropuerto de Santander-PARAYAS/MALIAÑO 39071 PARAYAS MALIAÑO-Santander
	25. SEVILLA (ES004101)	Aduana del Aeropuerto de Sevilla-SAN PABLO 41071 AEROPUERTO DE SAN PABLO-Sevilla
	26. REUS (ES004301)	Aduana del Aeropuerto de Reus Autovía de Reus, s/n 43204 REUS-Tarragona
	27. VALENCIA (ES004601)	Aduana del Aeropuerto de Valencia-MANISES 46940 MANISES-Valencia

	28. BILBAO (ES004801)	Aduana del Aeropuerto de Bilbao-SONDIKA Terminal de Carga del Aeropuerto 48150 SONDIKA-Vizcaya
	29. ZARAGOZA (ES005001)	Aduana del Aeropuerto de Zaragoza Carretera del Aeropuerto, s/n 50071 GARRAPINILLOS-Zaragoza
		Więcej szczegółów można znaleźć w bazie COL.

Francja	Abbeville**	BS d'Abbeville Rue Ventose B.P 630 80144 Abbeville Cedex Tel.: 03 22 31 63 10
	Agen**	BI d'Agen Centre routier Gaussens B.P 12 - 47520 Le Passage Tel.: 05 53 87 62 42
	Ajaccio-Campo dell'Oro	B.C.S. d'Ajaccio Cite des douanes de pietralba rue des cigales B.P. 512 20090 Ajaccio Cedex Tel.: 04 95 51 71 79
	Albi**	BI d'Albi 1 rue Gabriel Pech - B.P 155 - 81005 Albi Cedex Tel.: 05 63 43 33 25
	Amiens**	BI d'Amiens 39 rue Pierre Rollin - B.P 009 80091 Amiens Cedex 3 Tel.: 03 22 46 85 38
	Angers-Marcé**	BI d'Angers Chemin de la salette - 49240 Avrille Tel.: 02 41 34 21 08
	Angoulême**	BI d'Angouleme 264 rue de Périgueux - 16022 Angouleme Tel.: 05 45 37 00 40
	Annecy**	BS d'Annecy 13 av du Coteau B.P 517 - 74014 Annecy Cedex Tel.: 04 50 66 87 45

	Annemasse**	BS d'Annemasse Rue Louis Armand - B.P 363 74107 Annemasse Cedex Tel.: 04 50 37 48 87
	Auxerre-Branches**	BI d'Auxerre 24 bd Gallieni - 89000 Auxerre Tel.: 03 86 46 37 13
	Avignon**	BI d'Avignon 1 rue de la venus d'Arles 84000 Avignon Tel.: 04 90 87 32 71
	Bâle-Mulhouse aéroport	R.P. de Bâle Mulhouse Aéroport Aéroport de Bâle Mulhouse - Aérogare fret 68300 Saint Louis Tel.: 03 89 90 42 30
	Bastia-Poretta*	BC de Bastia Poretta Aéroport de Bastia-Poretta 20290 Borgo Tel.: 04 95 59 70 30
	Beauvais-Tillé*	Antenne de Beauvais Aéroport de Beauvais Tillé 60000 Beauvais Tel.: 03 44 11 15 00
	Bergerac**	B.I. de Périgueux Aéroport de Bassillac 24 330 Bassilliac Tel.: 05 53 54 94 67
	Besançon-Vèze**	B.I. de Besançon 1, rue de Picardie 25 000 Besançon Tel.: 03 81 52 18 52
	Béziers-Vias**	BCS d’Agde 1, rue des fauvettes Route du cap d’Agde 34300 Agde Tel.: 04 67 94 21 68
	Biarritz Bayonne Anglet*	Annexe - BCS de Biarritz Aéroport de Bayonne Anglet Biarritz 64600 Anglet Tel.: 05 59 23 90 71
	Blois le Breuil**	Annexe - BI de Tours Av Yves Farge - B.P. 134 37701 Saint pierre des corps Cedex Tel.: 02 47 44 90 97

	Bordeaux-Mérignac	R.P de Bordeaux-Mérignac Cedex b3-Zone de fret 33700 Mérignac Tel.: 05 56 34 34 96
	Bourges**	Annexe -BI de Bourges Le détour du pave - 18230 Saint Doulchard Tel.: 02 48 68 90 29
	Brest-Guipavas*	Annexe - BCS de Landerneau 48 rue du commandant Charcot - 29220 Landerneau Tel.: 02 98 85 07 40
	Caen-Carpiquet *	Annexe - BCS de Caen Ouistreham Gare maritime - B.P 31 6 - 14150 Ouistreham Cedex Tel.: 02 31 96 89 10
	Cahors**	BI de Montauban 22 rue Ingres - 82000 Montauban Tel.: 05 63 92 77 63
	Calais-Dunkerque**	Annexe - B.C.S de Calais Extérieur Hoverport B.P. 455 62 225 Calais Cedex Tel.: 03 21 96 30 10
	Calvi-Sainte Catherine*	Annexe - R.C de Calvi Port de plaisance - 20260 Calvi Tel.: 04 95 65 00 69 BCS de Calvi Route du stade - 20260 Calvi Tel.: 04 95 65 04 14
	Cannes Mandelieu*	Annexe - BS de Cannes Aérodrome 12 aéroport de cannes Mandelieu - 06150 Cannes La Bocca Tel.: 04 93 90 41 76
	Carcassonne**	B.I de Carcassonne B.P 2004 - 11880 Carcassonne Cedex 9 Tel.: 04 68 11 41 99
	Castres-Mazamet**	BI d'Albi 1 rue Gabriel Pech - B.P 155 - 81005 Albi Cedex Tel.: 05 63 43 33 25
	Cayenne-Rochambeau*	R.C de Rochambeau Aéroport Zone fret Rochambeau - 97351 Matoury Tel.: 0594 29 80 10

	Chambéry-Aix-les-Bains**	Annexe- BI de Montmélian 15 place René Cassin - 73800 Montmélian Tel.: 04 79 84 79 83
	Charleville**	B.S.I de Charleville-Mézières 30 rue du petit bois B.P 489 08109 Charleville-Mézière Tel.: 03 24 33 93 11
	Châteauroux-Déols**	Annexe- Cellule de contrôle de Châteauroux Aéroport Châteauroux-Déols rn 20 - 36130 Déols Tel.: 02 54 60 53 69
	Cherbourg-Maupertus*	Annexe- BCS de Cherbourg Gare maritime transmanche quai de Normandie B.P 735 - 50107 Cherbourg Cedex Tel.: 02 33 44 23 73
	Clermont Ferrand-Aulnat*	Annexe - Clermont aéroport PCV 63510 Aulnat Tel.: 04 73 62 71 58
	Colmar**	BSI de Colmar 3 rue Denis Papin - B.P 1540 - 68015 Colmar Cedex Tel.: 03 89 24 27 55
	Courchevel-altiport**	Annexe- BSI de Bourg St Maurice 439 av du stade - 73700 Bourg St Maurice Tel.: 04 79 07 04 86
	Deauville-Saint Gatien*	Annexe- B.C.S de Deauville 3 rue auguste Decaens - B.P 100- 14080 Deauville Tel.: 02 31 88 35 29
	Dieppe**	B.C.S de Dieppe B.P 222 - 76202 Dieppe Cedex Tel.: 02 35 82 05 62
	Dijon-Lonvic**	Annexe - BI de Dijon 4 bis rue Jean Moulin - 21000 Tel.: 03 80 71 56 99
	Dinard-Pleurtuit*	Antenne de Dinard-Pleurtuit Aérodrome de Dinard- 35730 Pleurtuit Tel.: 02 99 46 12 42
	Dole Travaux**	Annexe - BI de Lons le Saunier Rue Blaise Pascal-B.P. 380 39 016 Lons le Saunier Tel.: 03 84 86 12 10

	Epinal**	B.I d'Epinal Zone de la voivre 16 av. Pierre Blanck B.P 1028 - 88050 Epinal Cedex 9 Tel.: 03 29 31 11 90
	Figari*	BCS de Bonifacio Gare maritime quai portigliolo - 20169 Tel.: 04 95 72 16 48
	Gap**	B.I de Gap 3 place du rochasson - B.P 13 - 05008 Gap Cedex Tel.: 04 92 51 06 90
	Granville**	BCS de Granville 61 rue de la résidence du stade B.P 429 50404 Granville Cedex Tel.: 02 33 50 12 49
	Grenoble-Saint Geoirs*	Annexe - BCS de Saint-Geoirs Aéroport de St Geoirs 38590 St Etienne de St Geoirs Tel.: 04 76 93 51 67
	Hyères le Palyvestre**	BS d'Hyères 685 vieux quartier de Toulon - quartier la demi-lune 83400 Hyères Tel.: 04 94 35 46 08
	Issy-les-Moulineaux**	BI de Paris-Sud 20 quai d'Austerlitz - 75013 Paris Tel.: 01 44 06 87 47
	La Mole**	Annexe de St Tropez Quai de l'épi B.P 148 - 83991 St Tropez Cedex Tel.: 04 94 97 00 24
	La Rochelle-Laleu**	Annexe - BCS de la Rochelle Bld Emile Delmas - B.P 2012 - 17009 la Rochelle 01 Tel.: 05 46 67 19 31
	Lannion**	Annexe - B.C.S de Lannion 2 avenue de Lorraine - 22000 Saint Lannion Tel.: 02 96 48 45 32
	Laval**	Cellule de contrôle de Laval 55 rue du dépôt - B.P 2235 - 53022 Laval Cedex 9 Tel.: 02 43 49 97 40

	Le Bourget	R.C du Bourget Aéroport du Bourget, bat 48 B.P 15 - 93350 Le Bourget Tel.: 01 48 62 50 73
	Le Castelet**	BS de Toulon Port Marchand - 83000 Toulon Tel.: 04 94 03 90 53
	Le Havre-Octeville*	BCS du Havre Quai de Southampton terminal Grande-Bretagne B.P 27 76083 Le Havre Tel.: 02 32 74 84 25
	Le Mans-Arnage**	Annexe - BI du Mans 96 rue de l'angevinerie – BP 21.54 72001 Cedex 1 Le Mans Tel.: 02 43 80 63 00
	Le Touquet**	Annexe - B.C.S Le Touquet Aéroport Le Touquet 62520 Le Touquet Paris Plage Tel.: 03 21 05 35 12
	Lille Lesquin	R.P de Lille Lesquin aéroport CRD 1 rue Descats -B.P 309 - 59813 Lesquin Cedex Tel.: 03 20 87 56 54
	Limoges**	Annexe - BI de Limoges 53 rue théodore bac - 87032 Limoges Cedex Tel.: 05 55 79 42 59
	Lognes**	BI de Marne la Vallée Immeuble concorde Luzard, 7 cours des roches- B.P. 202 - 77441 Marne la Vallee Cedex 2 Tel.: 01 60 95 51 66
	Lorient Lann Bihoué**	BCS de d'Hennebon Lorient 33 rue Voltaire- 56700 Hennebon Tel.: 02 97 36 20 76
	Lyon-Bron*	BCS de Satolas Aéroport de Satolas - B.P 136 69125 Lyon satolas aéroport Cedex Tel.: 04 72 22 74 20
	Lyon Satolas	R.P de Lyon Satolas B.P. 714 6 69125 Lyon Satolas aéroport Cedex Tel.: 04 72 22 78 44

	Marseille Provence	R.P de Marseille Marignane B.P 5 - 13727 Marignane Cedex Tel.: 04 42 10 50 70
	Meaux**	Antenne de Meaux Zi meaux poincy - B.P. 228 - 77108 Meaux Cedex Tel.: 01 64 33 15 93 Annexe - BI de Marne la Vallée Immeuble concorde luzard, 7 cours des roches- B.P. 202 - 77441 Marne la Vallee Cedex 2 Tel.: 01 60 95 51 66
	Megève**	Annexe - BSI de Chamonix Les pélerins - B.P 73 - 74402 Chamonix Cedex Tel.: 04 50 53 89 12
	Metz Nancy Lorraine*	Antenne de Metz-Nancy-Lorraine aéroport, Aéroport de Metz-Nancy-Lorraine Route de Louvigny - 57420 Goin Tel.: 03 87 69 79 21
	Montbéliard**	B.C.S. de Montbéliard 3 rue Oehmichen 25 202 Montbéliard CEDEX Tel.: 03 81 98 22 79
	Montpellier Fréjorgues*	Antenne de Fréjorgues Eurogare aéroport de Montpellier-Mediter 34130 Maugio Tel.: 04 67 20 25 47
	Morlaix**	Annexe de Morlaix Aérodrome de Ploujean - B.P 11 29201 Morlaix Cedex Tel.: 02 98 88 06 31
	Nancy-Essey**	Bureau de Nancy aéroport 150 rue alfred Krug - B.P CS 5215 54052 Nancy Cedex Tel.: 03 83 30 84 70
	Nantes Atlantique*	Bureau de Nantes Atlantique Aérogare de fret - B.P 25 - 44340 Bouguenais Tel.: 02 40 75 43 19
	Nevers**	Annexe - Bureau de Nevers 25 bd Léon Blum B.P : 6 - 58018 Nevers Baratte Tel.: 03 86 71 78 00

	Nice Côte d'Azur	Bureau de Nice aéroport Aéroport de Nice Côte d'Azur zone de fret - B.P 1459 - 06008 Nice Cedex 1 Tel.: 04 93 21 37 79
	Nîmes Garons*	Annexe - BI de Nîmes 3 place Séverine B.P 27036 - 30910 Nîmes Cedex 2 Tel.: 04 66 36 35 00
	Orléans-Saint-Denis de l'hôtel**	Annexe - BI d'Orléans Place de l'abbé Pasty Tel.: 02 38 86 34 78
	Orly	Bureau d'Orly aéroport Zone de fret B.P 112 - 94396 Orly aérogare Cedex Tel.: 01 49 75 09 01
	Pau-Pyrénées*	Annexe - BCS de Pau-Uzein Aéroport de Pau Uzein - 64230 Uzein Tel.: 05 59 33 17 00
	Périgueux**	B.I. de Périgueux Aéroport de Bassillac 24 330 Bassillac Tel.:05 53 54 94 67
	Perpignan-Rivesaltes	Annexe - BI de Perpignan Immeuble le Carré- avenue de Rome BP 5156 66031 Perpignan Tel.: 04 68 68 17 93
	Pointe à Pitre Le Raizet	R.P Le Raizet aéroport Aéroport pole caraïbe morne maniel providence 97139 Les Abymes Tel.: 0590 21 15 21
	Poitiers**	Annexe - BI de Poitiers 6, rue Claude Berthollet ZI République 3 86012 Poitiers Cedex 9 Tel.: 05 49 61 50 93
	Pontarlier**	B.C.S. de Pontarlier Rue Charles Maire - B.P. 315 25 304 Pontarlier Cedex Tel.: 03 81 39 16 99
	Pontoise**	Annexe - BI de Gennevilliers 37 route principale du port B.P 221 92237 Gennevilliers Cedex Tel.: 01 47 98 28 20

	Quimper**	Annexe - BCS de Quimper 28 bd de Bretagne - 29000 Quimper Tel.: 02 98 55 02 19
	Reims-Champagne*	Annexe - BCS de Reims 25 rue Gutenberg - 51084 Reims Cedex Tel.: 03 26 87 65 26
	Rennes Saint-Jacques*	Annexe - BI de Rennes 6 allée du Danemark- 35200 Rennes Tel.: 02 99 50 84 28
	Roanne**	Annexe - BI de Saint Etienne ZI Verpilleux, 1 rue Necker - B.P 657 42042 St Etienne Tel.: 04 77 47 61 80
	Rodez**	BI d'Albi 1 rue Gabriel Pech - B.P 155 - 81005 Albi Cedex Tel.: 05 63 43 33 25
	Roissy Charles-de-Gaulle	R.P de Roissy-en-France Nord RP de Roissy-en-France Sud
	Rouen**	BCS de Rouen rue de Lillebonne prolongée - 76000 Rouen Tel.: 02 32 10 21 87
	Saint-Brieuc**	Annexe - BCS de Saint Brieuc 17 rue de Genève - 22000 Saint Brieuc Tel.: 02 96 33 13 83
	Saint-Denis Gillot	R.P De Saint Denis Gillot Aéroport de Saint Denis Gillot - 97438 Sainte Marie Tel.: 0262 48 81 28
	Saint-Etienne**	Annexe - BI de Saint Etienne Zi verpilleux, 1 rue Necker - B.P 657 42042 St Etienne Tel.: 04 77 47 61 80
	Saint-Nazaire-Montoir**	Annexe - BCS de Saint-Nazaire Montoir rue des Morées - B.P 27 - 44550 Montoir de Bretagne Tel.: 02 40 45 88 78
	Saint Yan**	Antenne de Paray le Monial Zi du Champ Bossu - 71600 Paray le Monial Tel.: 03 85 81 03 26
	Strasbourg Entzheim	R.C de Strasbourg Entzheim aéroport B.P 33 - 67960 Entzheim Tel.: 03 88 64 50 20

	Tarbes- Lourdes-Pyrénées*	Annexe - BCS de Tarbes Av du président Kennedy autoport des Pyrenées B.P 1334 - 65013 Tarbes Cedex 9 Tel.: 05 62 93 29 91
	Toulouse Blagnac	Bureau de Toulouse Blagnac Aéroport zone de fret. bat h- 31700 Blagnac Tel.: 05 61 16 40 60
	Tours**	Annexe - BI de Tours Av Y. Farge B.P 134 37701 Saint Pierre des Corps Cedex Tel.: 02 47 44 90 97
	Toussus le Noble*	BI des Ulis Avenue des Indes B.P 7 - 91941 Les Ulis Cedex Tel.: 01 64 46 37 30
	Troyes-Barberey**	R.P de Troyes CRD aéroport rue de la douane - B.P 55 10600 La Chapelle St Luc Cedex Tel.: 03 25 74 51 40
	Valence**	Annexe - BI de Romans 22 bld Rémy Roure - 26100 Romans Tel.: 04 75 71 10 80
	Valenciennes**	BSI de Valenciennes 53 rue de Romainville - 59322 Valenciennes Tel.: 03 27 23 77 39
	Vannes**	BCS de Vannes 34 av. Paul Cézanne - 56019 Vannes Cedex Tel.: 02 97 63 33 28
	Vatry*	Bureau de Châlons-en-Champagne CRD 2 av de Crayères zam de la veuve 51022 Châlons-en-Champagne Cedex Tel.: 03 26 69 50 00
	Vesoul**	B.I. de Besançon 1, rue de Picardie 25 000 Besançon Tel.: 03 81 52 18 52
	Vichy-Charmeil**	Annexe - Cellule de contrôle de Vichy-Charmeil Aéroport de Vichy-Charmeil - 03110 Charmeil Tel.: 04 70 32 34 99

* Porty lotnicze, w których formalności celne, policyjne i z zakresu ochrony zdrowia są dokonywane przez część roku lub w określonych okresach i w których te formalności mogą być dokonywane poza tymi okresami na wniosek złożony do organu wyznaczonego przez prefekturę.

** Porty lotnicze, w których formalności celne, policyjne i z zakresu ochrony zdrowia dokonywane są na wniosek złożony do organu wyznaczonego przez prefekturę.

Załączniki dotyczące ceł i podatków pośrednich są przechowywane w urzędzie celnym i przetwarzane do celów księgowych, takich jak obliczanie przychodu z tytułu ceł i podatków pośrednich.

Załączniki te można wykorzystywać w celu:

kontroli pasażerów, środków transportu i bagażu;
wykonania formalności celnych dotyczących przewożonych towarów;
kontroli i poświadczania dokumentów potwierdzających opuszczenie obszaru UE przez towary zgłoszone do wywozu;
wykonania formalności celnych związanych z małym ruchem granicznym.

Irlandia	1. Dublin	Customs & Excise Cargo Terminal Dublin Airport Co. Dublin Irlandia
	2. Cork Airport	Customs & Excise Cargo Terminal Cork Airport Co. Cork Irlandia
	3. Shannon Airport	Customs & Excise Freight Terminal Shannon Airport Co. Clare Irlandia

Włochy	1. Aeroporto di Alghero	Sezione operativa territoriale di Alghero c/o Aeroporto civile - Reg. Nuraghe Biancu - 07040 S. Maria La Palma (SS) Tel.: 0039 070 7591706 - 070 7591704 Faks: 0039 070 7591700 E-mail: dogane.sassari.alghero@agenziadogane.it
	2. Aeroporto di Faconara Marittima	Sezione Operativa Territoriale di Falconara Aeroporto P.le Sordoni c/o Aeroporto R. Sanzio - di Falconara 60022 Castelferretti (AN) Tel.: 0039 071 9944463/461 - 071 200157 - 071 282743 - Arrivi 0039 071 2827232 - Partenze 0039 071 2827229 Faks: 0039 0712827255 E-mail: dogane.ancona.aeroporto@agenziadogane.it

	3. Aeroporto di Bari Palese	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto Bari - Palese Aeroporto Civile - 70057 Palese (BA) Tel.: 0039 0805316196 Faks: 0039 0805316196 E-mail: dogane.bari.aeroporto@agenziadogane.it
	4. Aeroporto di Bergamo Orio al Serio	Sezione Operativa Territoriale di Orio al Serio c/o Aeroporto, 13 - 24050 Orio al Serio (BG) Tel.: 0039 0350862289 Viaggiatori 0039 0350862305 Merci 0039 0350862282 Faks: 0039 0350862330 E-mail: dogane.bergamo.orioalserio@agenziadogane.it
	5. Aeroporto di Bologna (Borgo Panigale)	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto „G. Marconi” Via Triumvirato, 84 - 40132 Borgo Panigale (BO) Tel.: 0039 051 6479348 Viaggiatori 0039 051 6479865 Merci Faks: 0039 051 6479868 E-mail: dogane.bologna.aeroporto@agenziadogane.it
	6. Aeroporto di Brindisi Casale	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto Casale Aeroporto Civile Papola - 72100 Casale (BR) Tel.: 0039 0831 413045 Faks: 0039 0831 413045 E-mail: dogane.brindisi.aeroporto@agenziadogane.it
	7. Aeroporto di Cagliari Elmas	Sezione Operativa Territoriale di Aeroporto Elmas (Mario Mameli) c/o Aeroporto - 09034 Cagliari-Elmas (CA) Tel.: 0039 0707591273 Faks: 0039 0707591270 E-mail: dogane.cagliari.aeroporto@agenziadogane.it
	8. Aeroporto di Catania Fontana Rossa	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto di Fontanarossa c/o Aeroporto Civile Fontanarossa - 95121 Catania Tel.: 0039 095348625 Faks: 0039 095348625 E-mail: dogane.catania.aeroporto@agenziadogane.it

	9. Aeroporto di Firenze	Sezione operativa Aeroporto A. Vespucci Via del Termine, 11 - 50127 Peretola (FI) Tel.: 0039 055 3061629/3061686 Viaggiatori arrivi 0039 055 3061610 Viaggiatori partenze (postazione Tax Free) 0039 055 3061430 Cargo Faks: 0039 055 3061686 Viaggiatori 0039 055 3061430 Cargo E-mail: dogane.firenze.aeroporto@agenziadogane.it
	10. Aeroporto di Forlì L.Ridolfi	Sezione operativa territoriale Aeroporto Ridolfi Via Seganti, 3 - 47100 Forlì Tel.: 0039 0543474960 Faks: 0039 0543474961 E-mail: dogana.forli.aeroporto@agenziadogane.it
	11. Aeroporto di Genova C. Colombo	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto Via Pionieri e Aviatori d'Italia, Palazzina Merci - 16154 Genova Tel.: 0039 0106015339 Faks: 0039 0106015327 E-mail: dogane.genova.aeroporto@agenziadogane.it
	12. Aeroporto di Lamezia Terme	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto dello Stretto Via Ravagnese, 11 - 89131 Reggio Calabria Tel.: 0039 0965 645274 Faks: 0039 0965 645274 E-mail: dogane.reggiocalabria.aeroporto@agenziadogane.it
	13. Aeroporto di Milano Linate	Ufficio delle Dogane di Milano 3 Aeroporto di Linate - 20090 Segrate (MI) Tel.: 0039 0270200470 0039 0270200510 Faks: 0039 027388477 E-mail: dogane.milano3@agenziadogane.it
	14. Aeroporte di Milano Malpensa	Ufficio delle Dogane di Malpensa Aeroporto Malpensa - 21010 Aeroporto Malpensa (VA) Tel.: 0039 0258586300 0039 0258586500 Faks: 0039 0258586340 E-mail: dogane.malpensa@agenziadogane.it

	15. Aeroporto di Napoli Capodichino	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto di Capodichino Viale Umberto Maddalena c/o Terminal merci - 80100 Napoli Tel.: 0039 0817896433 - 0039 0817896268 Faks: 0039 0817802546 E-mail: dogane.napoli1.aeroporto@agenziadogane.it
	16. Aeroporto di Olbia Costa Smeralda	Sezione operativa territoriale di Porto Torres Molo ASI - 07046 Porto Torres (SS) Tel.: 0039 070 7591361 Faks: 0039 070 7591360 E-mail: dogane.sassari.portotorres@agenziadogane.it
	17. Aeroporto di Palermo Punta Raisi	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto di Punta Raisi Aeroporto Civile Falcone Borsellino - 90045 Cinisi (PA) Tel.: 0039 0917020216 0039 0917020329 Faks: 0039 0917020216 E-mail: dogane.palermo.aeroporto@agenziadogane.it
	18. Aeroporto di Perugia S. Egidio	Sezione operativa territoriale Aeroporto S. Francesco d'Assisi Strada Traversa S. Egidio – 06070 S. Egidio (PG) Tel.: 0039 0755921420 - 421 - 422 - 423 Faks: 0039 0755921455 E-mail: dogane.perugia.aeroporto@agenziadogane.it
	19. Aeroporto Liberi di Pescara	Sezione Operativa Territoriale di Pescara - Aeroporto d'Abruzzo Via Tiburtina km 229,100 - 65131 Pescara Tel.: 0039 0854324234 E-mail: dogane.pescara.aeroporto@agenziadogane.it
	20. Aeroporto di Pisa S. Giusto	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto di Pisa Via Asmara 3/c – 56121 Pisa Tel.: 0039 05091661 – Viaggiatori 0039 050916608 - 0039 050849494 Faks: 0039 050916630 E-mail: dogane.pisa.aeroporto@agenziadogane.it
	21. Aeroporto di Reggio Calabria (dello Stretto)	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto dello Stretto Via Ravagnese, 11 - 89131 Reggio Calabria Tel.: 0039 0965 645274 Faks: 0039 0965 645274 E-mail: dogane.reggiocalabria.aeroporto@agenziadogane.it

	22. Aeroporto di Rimini Miramare	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto Miramare „Federico Fellini” Via Flaminia, 407 - 47037 Rimini Miramare (RN) Tel.: 0039 0541 370261 Faks: 0039 0541 370261 E-mail: dogane.rimini.aeroporto@agenziadogane.it
	23. Aeroporto di Roma Ciampino	Sezione Operativa Territoriale di Ciampino Aeroporto di Ciampino - 00043 Ciampino (RM) Tel.: 0039 0679494277 Faks: 0039 0679340220 E-mail: dogane.roma1.ciampino@agenziadogane.it
	24. Aeroporto di Roma Fiumicino	Ufficio delle Dogane di Roma 2 - Aeroporto Internazionale Leonardo da Vinci Via Bragadin s.n.c - 00054 Fiumicino Tel.: 0039 65956366 Faks: 0039 06659520954 E-mail: dogane.roma2@agenziadogane.it
	25. Aeroporto di Ronchi dei Legionari	Sezione Operativa Territoriale Ronchi dei Legionari – Aeroporto Giuliano Via Aquilea - 34077 Ronchi dei Legionari (GO) Tel.: 0039 0481778070 Faks: 0039 0481778070 E-mail: dogane.gorizia.aeroporto@agenziadogane.it
	26. Aeroporto di Torino (Caselle)	Sezione Operativa Territoriale Caselle Torinese Aeroporto di Torino "Sandro Pertini" - 10072 Caselle Torinese (TO) Tel.: Merci 0039 011 5676891/2 Servizio Viaggiatori 0039 011 5676874/886 Faks: 0039 011 5678284 E-mail: dogane.torino.aeroporto@agenziadogane.it
	27. Aeroporto di Venezia Tessera	Sezione Operativa Territoriale Aeroporto „Marco Polo” di Tessera Via Broglio, 80 - 30030 Tessera (VE) Tel.: 0039 041 2699357 Faks: 0039 041 8773585 E-mail: dogane.venezia.aeroporto@agenziadogane.it

	28. Aeroporto di Verona Villafranca	Sezione operativa territoriale di Aeroporto Valerio Catullo c/o Aeroporto Valerio Catullo - 37060 Località Caselle - Sommacampagna (VR) Tel.: 0039 045 8095774 (Centralino) 0039 045 8095775 (Responsabile) 0039 045 8095761 (Ufficio Arrivi) 0039 045 (+39)-045-8095737 (Ufficio Partenze) Faks: 0039 045 8095775 (Ufficio) 0039 045 8095890 (Ufficio Arrivi) E-mail: dogane.verona.aeroporto@agenziadogane.it

Łotwa	1. Rīgas lidosta Riga Airport (International)	Lidostas MKP 0240 Rīgas raj.,Mārupes pag., lidosta „Rīga”, LV-1053 Łotwa
	2. Ventspils lidosta Ventspils Airport (local importance)	Ventspils MKP 0313 Prāmju 2,Ventspilī, LV-3602 Łotwa
	3. Liepājas lidosta Liepaja Airport (local importance)	Liepājas ostas MKP 0411 Cukura 8/16,Liepājā, LV-3401 Łotwa

Litwa	1. Vilnius Airport	Vilniaus oro uosto postas Rodūnios kelias 10A LT–02189 Vilnius
	2. Kaunas Airport	Kauno oro uosto postas Oro uosto g. 4 Karmėlava LT–54460 Kauno rajonas
	3. Palanga Airport	Palangos oro uosto postas Liepojos pl. 1 LT–00169 Palanga
	4. Šiauliai Airport	Šiaulių oro uosto postas Lakūnų g. 4 LT–77103 Šiauliai

Luksemburg	1. Luxembourg (Findel)	Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aeroport B.P. 61 L-6905 Niederanven

Węgry	Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatóság Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 1675 Budapest, Pf.: 40.
	Debrecen Nemzetközi Repülőtér	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Hajdú-Bihar Megyei Adó- és Vámigazgatóság 4034 Debrecen, Vágóhíd u. 2.
	Sármellék Repülőtér	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Adó- és Vámigazgatóság 8901 Zalaegerszeg, Pf.: 135.

Malta	Malta International Airport	Customs Office Airfreight Section Luqa Malta

Niderlandy	1. Eelde	Douanekantoor Eelde Machlaan 14 9761 TD Eelde
	2. Eindhoven	Douanekantoor Eindhoven-Airport Luchthavenweg 13 5657 EA Eindhoven
	3. Hilversum en Lelystad	Douanekantoor Hilversum Nieuwe Havenweg 53 II Postbus 183 1200 AD Hilversum
	4. Maastricht – Aachen Airport	Douanekantoor Maastricht Airport Vliegveldweg 41 6190 AC Beek
	5. Midden-Zeeland	Douanekantoor Vlissingen Duitslandweg 1 Postbus 279 4380 AG Vlissingen
	6. Rotterdam-Airport	Douanekantoor Rotterdam-Airport Airportplein 50 3045 AP Rotterdam
	7. Seppe	Douanekantoor Roosendaal Borchwerf 10A 4704 RG Roosendaal

	8. Schiphol-Airport	Douanepost Schiphol Cargo Centre Handelskade 1 Postbus 75757 1118 ZX Schiphol
	9. Teuge	Douanekantoor Apeldoorn Oude Apeldoornseweg 41 – 45 7333 NR Apeldoorn
	10. Texel	Douanekantoor Texel-Luchthaven Het Nieuwe Diep 23 1781 AC Den Helder
	11. Twente	Douanekantoor Twente Luchthaven Vliegveldweg 333 7524 PT Enschede

Austria	1. Graz	Hauptzollamt Graz Zweigstelle Flughafen Flughafen Graz 8073 Feldkirchen bei Graz
	2. Innsbruck	Hauptzollamt Innsbruck Zweigstelle Innsbruck-Flughafen Fürstenweg 180 6020 Innsbruck
	3. Klagenfurt	Hauptzollamt Klagenfurt Zweigstelle Flughafen-Strasse Flughafen-Strasse 63 Flughafen Klagenfurt-Wörthersee 9020 Klagenfurt
	4. Salzburg	Hauptzollamt Salzburg Zweigstelle Flughafen Wilhem-Spazier-Strasse 2 5020 Salzburg
	5. Wien (Wiedeń)	Zollamt Flughafen Wien Postfach 21 1300 Wien-Flughafen
	6. Linz	Hauptzollamt Linz Zweigstelle Flughafen Flughafenstrasse 1 4063 Hörsching

Polska	1. Gdańsk-Rębiechowo	Oddział Celny Port Lotniczy ul. Słowackiego 210 80-298 Gdańsk

	2. Katowice-Pyrzowice	Oddział Celny Port Lotniczy ul. Wolności 90 41-960 Ożarowice
	3. Kraków-Balice	Oddział Celny Port Lotniczy ul. Kapitana Medweckiego 1 32-083 Kraków-Balice
	4. Poznań-Ławica	Oddział Celny Port Lotniczy ul. Bukowska 285 61-198 Poznań
	5. Szczecin-Goleniów	Oddział Celny Port Lotniczy Glewice 1A 72-100 Goleniów
	6. Warszawa-Okęcie	Urząd Celny III Port Lotniczy w Warszawie ul. Zwirki i Wigury 1 00-906 Warszawa
	7. Wrocław-Strachowice	Oddział Celny Port Lotniczy ul. Skarzynskiego 36 54-351 Wrocław
	8. Rzeszów-Jasionka	Oddział Celny Port Lotniczy 36-002 Jasionka

Portugalia	1. Lisboa	Alfândega do Aeroporto de Lisboa Aeroporto de Lisboa - Edifício 17 1700 LISBOA
	2. Francisco Sá Carneiro (Porto)	Alfândega do Aeroporto do Porto Aeroporto Sá Carneiro 4470 MAIA
	3. Faro	Delegação Aduaneira do Aeroporto de Faro Aeroporto de Faro 8000 FARO
	4. Santa Catarina (Madeira)	Delegação Aduaneira do Aeroporto de Santa Catarina Aeroporto de Santa Catarina 9100 SANTA CRUZ
	5. Porto Santo (Madeira)	Delegação Aduaneira de Porto Santo Aeroporto do Porto Santo 9400 PORTO SANTO
	6. Ponta Delgada (Açores)	Alfândega de Ponta Delgada Praça Vasco da Gama 9500 PONTA DELGADA
	7. Santa Maria (Açores)	Delegação Aduaneira do Aeroporto de Santa Maria Aeroporto de Santa Maria 9580 VILA PORTO

	8. Lages (Açores)	Delegação Aduaneira de Angro do Heroismo Patio da Alfândega 9700 ANGRO DO HEROISMO

Rumunia	1. Aeroport Arad	Biroul vamal Arad Aeroport Str. Bodrogului, FN, 310399, Arad
	2. Aeroport Sibiu	Biroul vamal Sibiu Aeroport Sos. Alba Iulia, no.73A, Sibiu
	3. Aeroport Băneasa	Biroul vamal Băneasa Sos. Bucureşti -Ploieşti, nr. 40, sector 1, Bucureşti
	4. Aeroport Henri Coandă	Biroul vamal Otopeni Calatori Calea Bucurestilor, no.224E, Otopeni, jud. Ilfov
	5. Aeroport Cluj Napoca	Biroul vamal Cluj Napoca Aeroport Str. Traian Vuia, nr.149, Cluj-Napoca, 400397, jud. Cluj
	6. Aeroport Mihail Kogălniceanu	Biroul vamal Mihail Kogălniceanu Incinta Aeroport Internaţional Constanţa, Str. Tudor Vladimirescu, nr.4, Jud. Constanţa
	7. Aeroport Bacău	Biroul vamal Bacău Aeroport Str. Aeroportului, nr.1, Bacău
	8. Aeroport Iaşi	Biroul vamal Iaşi Aeroport Str. Moara de Vant, nr.34, Iaşi
	9. Aeroport Timişoara	Biroul vamal Timisoara Aeroport Str. Aeroportului, nr. 1 Jud.Timis
	10. Aeroport Suceava	Biroul vamal Suceava Aeroport Str. Aeroportului FN, Salcea, Suceava
	11. Aeroport Oradea	Biroul vamal Oradea Calea Aradului, nr. 80 Oradea Jud. Bihor

Finlandia	1. Helsinki-Vantaa	Helsingin lentotulli PL 11 FI-01531 VANTAA
	2. Enontekiö	Kivilompolon tulli FI-99440 LEPPÄJÄRVI

	3. Ivalo	Ivalon tulli PL 18 FI-99801 IVALO
	4. Joensuu	Joensuun tulli PL 72 FI-80101 JOENSUU
	5. Jyväskylä	Jyväskylän tulli PL 39 FI-40321 JYVÄSKYLÄ
	6. Kajaani	*Kajaanin tulli* *PL 119* FI-87400 KAJAANI
	7. Kemi/Tornio	Kemin tulli PL 49 FI-94101 KEMI
	8. Kittilä	Muonion tulli FI-99300 MUONIO
	9. Kruunupyy	Kokkolan tulli PL 1006 FI-67101 KOKKOLA
	10. Kuopio	Kuopion tulli PL 68 FI-70701 KUOPIO
	11. Kuusamo	Kortesalmen tulli FI-93999 KUUSAMO
	12. Lappeenranta	Lappeenrannan tulli PL 66 FI-53501 LAPPEENRANTA
	13. Mariehamn	Mariehamns tull PB 40 FI-22101 MARIEHAMN
	14. Oulu	Oulun tulli PL 56 FI-90401 OULU
	15. Pori	Porin tulli PL 140 FI-28101 PORI
	16. Rovaniemi	Rovaniemen tulli PL 47 FI-96101 ROVANIEMI
	17. Tampere-Pirkkala	Tampereen tulli PL 133 FI-33101 TAMPERE

	18. Turku	Turun tulli PL 386 FI-20101 TURKU
	19. Vaasa	Vaasan tulli PL 261 FI-65101 VAASA

Słowenia	1. Ljubljana (Brnik)	Finančni urad Ljubljana Izpostava Letališče Brnik SI - 4210 Brnik
	2. Maribor	Finančni urad Maribor Carinska pisarna Mejni prehod Letališče Maribor SI - 2212 Orehova vas - Slivnica

Szwecja	1. Arlanda	Tullverket* Box 64 S-190 45 Stockholm-Arlanda
	2. Arvidsjaur	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby
	3. Borlänge Dala Airport	Tullverket* Box 64 S-190 45 Stockholm-Arlanda
	4. Bromma	Tullverket* Box 64 S-190 45 Stockholm-Arlanda
	5. Göteborg City Airport, Säve	Tullverket* Box 8932 S-402 73 Göteborg
	6. Göteborg Landvetter Airport,	Tullverket* Box 8932 S-402 73 Göteborg
	7. Halmstad	Tullverket* Box 8932 S-402 73 Göteborg
	8. Jönköping	Tullverket* Box 11504 S-550 11 Jönköping
	9. Kalmar	Tullverket* Box 11504 S-550 11 Jönköping

	10. Karlstad	Tullverket* Box 8932 S-402 73 Göteborg
	11. Kiruna	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby
	12. Kristianstad-Everöd	Tullverket* Box 850 S-201 80 Malmö
	13. Linköping	Tullverket* Tegeluddsvägen 98 Box 27311 S-102 54 Stockholm
	14. Luleå-Kallax	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby
	15. Malmö-Sturup	Tullverket* Box 850 S-201 80 Malmö
	16. Norrköping	Tullverket* Box 901 S-601 19 Norrköping
	17. Pajala-Ylläs	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby
	18. Ronneby/Kallinge	Tullverket* Box 850 S-201 80 Malmö
	19. Stockholm-Skavsta	Tullverket* Tegeluddsvägen 98 Box 27311 S-102 54 Stockholm
	20. Skellefteå	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby
	21. Sundsvall-Härnösand	Tullverket* Box 64 S-190 45 Stockholm-Arlanda
	22. Trollhättan/Vänersborg	Tullverket* Box 8932 S-402 73 Göteborg
	23. Umeå	Tullverket* Blå vägen 32 S-920 64 Tärnaby

	24. Visby	Tullverket*Box 901 S-601 19 Norrköping
	25. Västerås/Hässlö	Tullverket* Tegeluddsvägen 98 Box 27311 S-102 54 Stockholm
	26. Växjö/Kronoberg	Tullverket*
	27. Ängelholm-Helsingborg	Tullverket*Box 850 S-201 80 Malmö
	28. Örebro	Tullverket*Tegeluddsvägen 98 Box 27311 S-102 54 Stockholm
	29. Örnsköldsvik	Tullverket*Blåvägen 32 S-920 64 Tärnaby
	30. Östersund	Tullverket*Gränsvägen 55 S-830 19 Storlien

* Wnioski lub konsultacje w sprawie pozwoleń oraz procedury uproszczonej dotyczące transportu lotniczego należy przesyłać na adres:

Tullverket, Kompetenscenter Tillstånd
Box 12 854
S-112 98 Stockholm

Zjednoczone Królestwo

KOD IATA	*PORT LOTNICZY*	*Adres*	*Kod ccsuk*	*EPU*
ABZ	Aberdeen	HM REVENUE & CUSTOMS Aberdeen Airport C/O Custom House 28 Guild St Aberdeen AB9 2DY	Z	410
BFS	Belfast	HM REVENUE & CUSTOMS Custom House Belfast International Airport Aldergrove Belfast BT29 4AA	P	516
BHX	Birmingham	HM REVENUE & CUSTOMS Cargo Centre Birmingham Airport B26 3QN	B	011

BOH	Bournemouth	HM REVENUE & CUSTOMS Bournemouth Airport C/O Compass House Ordnance Survey Site Romsey Road Southampton SO16 4HP	Brak	290
BRS	Bristol	HM REVENUE & CUSTOMS Bristol Airport C/O Custom House Clayton St, Avonmouth Bristol BS11 9DX	A	033
CWL	Cardifff	HM REVENUE & CUSTOMS Cargo Terminal Cardiff International Airport Rhoose, Nr Barry S Glamorgan Wales CF62 3BD	C	048
EMA	East Midlands	HM REVENUE & CUSTOMS Bldg 108 Beverley Rd East Midlands Airport Castle Donnington Derby DE74 2SE	D	245
EDI	Edinburgh	HM REVENUE & CUSTOMS Edinburgh Airport Spitfire House, Cargo Village Turnhouse Rd Edinburgh EH12 0AL	E	436
EXT	Exeter	HM REVENUE & CUSTOMS Exeter Airport C/O Crownhill Court Tailyour Road Crownhill Plymouth PL6 5BZ	R	297
AOA	Farnborough (tylko pokazy lotnicze)	HM REVENUE & CUSTOMS Farnborough Airport C/O Compass House Romsey Road Southampton SO16 4HP	Brak	290
AOA	Filton	HM REVENUE & CUSTOMS Filton Airport C/O Custom House Clayton Street Avonmouth Bristol BS11 9DX	Brak	033

LGW	London Gatwick	HM REVENUE & CUSTOMS Timberham House Gatwick Airport Sussex RH6 0EZ	G	120
GLA	Glasgow	HM REVENUE & CUSTOMS Glasgow Airport C/O Falcon House 70 Inchinnan Rd Paisley PA3 2RE	X	444
LHR	London Heathrow	HM REVENUE & CUSTOMS Wayfarer House Great South West Rd Feltham, Middx TW14 8NP	H	120
HUY	Humberside	HM REVENUE & CUSTOMS Humberside airportC/O Custom House Immingham Docks Immingham. South Humberside DN40 2NA	Brak	241
LBA	Leeds Bradford	HM REVENUE & CUSTOMS Leeds Bradford Airport C/O Peter Bennet House Redvers Close West Park Ring Rd Leeds LS 16 6RQ	Y	084
LPL	Liverpool	HM REVENUE & CUSTOMS Liverpool Airport C/O Bldg 302 World Freight Centre Manchester International Airport Manchester M90 5XX	S	191
LCY	London City	HM REVENUE & CUSTOMS London City Airport C/O Wayfarer House Great South West Road Feltham Middlesex TW14 8NP	Brak	150
LTN	Luton	HM REVENUE & CUSTOMS Luton Airport Luton LU2 9NJ	L	223
MAN	Manchester	HM REVENUE & CUSTOMS Bldg 302 World Freight Centre Manchester International Airport Manchester M90 5XX	M	191

MSE	Manston	HM REVENUE & CUSTOMS Manston Airport C/O West Ferry Terminal Ramsgate Kent CT11 8RP	Brak	043
NCL	Newcastle	HM REVENUE & CUSTOMS Newcastle Airport Woolsington Newcastle upon Tyne NE13 8BU	N	214
-	Newquay	HM REVENUE & CUSTOMS Newquay Airport C/O Custom House Arwenack Street Falmouth Cornwall TR11 3SB	Brak	108
NWI	Norwich	HM REVENUE & CUSTOMS Norwich Airport Amsterdam Way Norwich NR6 6EP	W	058
PLY	Plymouth	HM REVENUE & CUSTOMS Plymouth Airport C/O Crownhill Court Tailyour Road Crownhill Plymouth PL6 5BZ	Brak	250
PIK	Prestwick	HM REVENUE & CUSTOMS Liberator House, Prestwick Airport Ayrshire KA9 2PX	K	443
RWY	Ronaldsway Isle of Man	HM Customs and Excise PO Box 6 Custom House Douglas Isle of Man IM99 1AG	Brak	450
SOU	Southampton	HM REVENUE & CUSTOMS Compass House Romsey Road Southampton S016 4HP	Brak	293
SEN	Southend	HM REVENUE & CUSTOMS Southend Airport C/O Tilbury Docks Tilbury Essex RM18 7EJ	Brak	150

LSA	Stansted	HM REVENUE & CUSTOMS New Terminal Bldg Stansted Airport Stansted, Essex CM24 1QS	S	121
MME	Teesside	HM REVENUE & CUSTOMS Eustace House Tees Dock Teesport Middlesborough Cleveland TS6 7SA	Brak	219
JSY	Jersey	States of Jersey Customs and Excise Jersey Airport C/O La Route Du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JJ	Brak	466
GSY	Guernsey	States of Guernsey Customs and Excise Guernsey Airport Forest Guernsey GY8 0DS	Brak	462

Islandia	1. Akureyri	Sýslumaðurinn á Akureyri Sýslumaður Eyjafjarðarsýslu Hafnarstræti 107 IS-600 AKUREYRI
	2. Egilssadir	Sýslumaðurinn á Seyðisfirði Sýslumaður Norður-Múlasýslu Bjólfsgötu 7 IS-710 SEYÐISFJÖRDUR
	3. Keflavik	Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli Grænási IS-235 KEFLAVÍKURFLUGVÖLLUR
	4. Reykjavík	Tollstjórinn í Reykjavík Tryggvagötu 19 IS-150 REYKJAVÍK

Norwegia	1. Alta	Hammerfest tollsted Tollregion Nord-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	2. Bergen/Flesland	Bergen regiontollsted Tollregion Vest-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO

	3. Bodø	Bodø tollsted Tollregion Midt-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	4. Harstad/Evenes	Harstad tollsted Tollregion Nord-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	5. Haugesund/Karmøy	Haugesund tollsted Tollregion Vest-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	6. Kirkenes/Høybuktmoen	Kirkenes tollsted Tollregion Nord-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	7. Kristiansand/Kjevik	Kristiansand regiontollsted Tollregion Sør-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	8. Narvik/Framnes	Narvik tollsted Tollregion Midt-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	9. Oslo/Gardermoen	Oslo regiontollsted P.b.8122 Dep. N-0032 OSLO
	10. Røros	Trondheim regiontollsted Tollregion Midt-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	11. Rygge	Fredrikstad regiontollsted Tollregion Øst-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	12. Stavanger/Sola	Stavanger tollsted Tollregion Vest-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	13. Torp	Sandefjord tollsted Tollregion Sør-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO

	14. Tromsø	Tromsø regiontollsted Tollregion Nord-Norge P.b.8122 Dep. N-0032 OSLO
	15. Trondheim/Værnes	Trondheim regiontollsted Tollregion Midt-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO
	16. Ålesund	Ålesund tollsted Tollregion Vest-Norge P.b. 8122 Dep N-0032 OSLO

Słowacja	1. Bratislava	PCÚ Bratislava Letisko M.R. Štefánika SK-820 01 BRATISLAVA
	2. Košice	PCÚ Košice Letisko SK-041 75 KOŠICE
	3. Poprad	PCÚ Poprad Karpatská 13 SK-058 01 POPRAD
	4. Sliač	PCÚ Zvolen NS (5177) Balkán 53 960 95 Zvolen
	5. Piešt'any	Pobočka colného úradu Piešt'any Partizánska 2 SK-921 01 PIEŠŤANY

Szwajcaria	1. Bâle-Mulhouse	Zollinspektorat Basel-Mülhausen Flughafen Postfach 251 CH-4030 BASEL
	2. Berne-Belp	Zollamt Bern DA Flughafen Bern-Belp Flughafenstrasse CH-3123 Belp
	3. Genève-Cointrin	Bureau de douane de Genève Aéroport C.P. 211 CH-1215 GENEVE AEROPORT 15
	4. Lugano-Agno	Ufficio doganale SD Agno Aeroporto CH-6982 Agno

	5. Zürich-Kloten	Zolllinspektorat Zürich-Flughafen Postfach CH-8058 ZÜRICH FLUGHAFEN

Chorwacja	1. Zagreb	RGP Zračna Luka Zagreb Rudolfa Fizira bb, 10 410 - Velika Gorica, Chorwacja
	2. Dubrovnik	RGP Zračna Luka Dubrovnik, 20213 Čilipi, Chorwacja
	3. Split	RGP Zračna Luka Spl Cesta Dr.Franje Tuđmana 96, 21 217 Kaštel Štafilić, Chorwacja
	4. Brač	Kontrolno mjesto Brač, 21 400 Supetar, Chorwacja
	5. Rijeka	Kontrolno mjesto Zračna Luka Rijeka, Hamec 1, 51513 Omišalj, Chorwacja
	6. Pula	Kontrolno mjesto Zračna Luka Pula, Valtursko polje bb, Pula-Valtura, 52000 Pula, Hrvatska
	8. Zadar	RGP Zadar Zračna luka b.b., 23222 Zemunik Donji, Chorwacja
	9. Osijek	Kontrolno mjesto Zračna Luka Osijek, Vukovarska 67, Klisa, 31000 Osijek, Chorwacja

była jugosłowiańska republika Macedonii	„ALEXANDER THE GREAT SKOPJE” „ST. PAUL THE APOSTOLE OHRID”	АЛЕКСАНДАР ВЕЛИКИ СКОПЈЕ АЕРОДРОМ СВ. АПОСТОЛ ПАВЛЕ ОХРИД	Customs Office Airport „Alexander the Great Skopje” - Customs clearance section v. Petrovec 1000 Skopje, Republika Macedonii Customs Office Airport „St. Paul the Apostole Ohrid”	Царинска испостава Аеродром Александар Велики Скопје - Отсек за стоково царинење, с.Петровец 1000 Скопје, Република Македонија Царински испостава Аеродром Св. Апостол

			P.Box 134, 6000 Ohrid, Republika Macedonii	Павле Охрид Поштенски фах 134, 6000 Охрид, Република Македонија

Serbia	Aerodrom Nikola Tesla	Carinska ispostava Aerodrom Nikola Tesla Surčinski put bb 11180 Beograd S E R B I A

Turcja	-	-

8.4. Wzór pozwolenia na stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Po zakończeniu procedury właściwe organy państwowe wydają przedsiębiorstwu lotniczemu pozwolenie według następującego wzoru:

Przedmiot pozwolenia

(1) Przedsiębiorstwu lotniczemu
.....
.....

.....

udziela się pozwolenia, które może być w każdym czasie cofnięte, na stosowanie wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym zgodnie z art. 55 lit. e) dodatku I do Konwencji / art. 26 i 27 PRD (zwanej dalej „uproszczoną (elektroniczną) procedurą tranzytu powietrznego").

(2) Zakres

Uproszczona (elektroniczna) procedura tranzytu powietrznego obejmuje przewóz wszystkich towarów transportowanych przez przewoźnika lotniczego transportem lotniczym między następującymi portami lotniczymi (i państwami):

Wymagane dokumenty towarzyszące przesyłce:

(3) W przypadku stosowania wspólnej procedury tranzytowej / procedury tranzytu unijnego manifest zawierający informacje wyszczególnione w dodatku 3 do załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym jest traktowany jako równoważny ze wspólnym/unijnym zgłoszeniem tranzytowym, pod warunkiem że zawiera informacje wymagane art. 111 dodatku I do Konwencji / art. 52 PRD.

Procedura w porcie lotniczym załadunku (urząd celny wyjścia)

(4) Przedsiębiorstwo lotnicze wpisuje do swojej ewidencji handlowej status wszystkich przesyłek (T1, T2*, T2F i C – równoznaczne z T2L, lub X) oraz określa status każdej przesyłki w manifeście, chyba że dla przesyłki zbiorczej została wpisana adnotacja „przesyłka zbiorcza" (lub jej skrót).

Jeżeli przesyłka jest już objęta procedurą tranzytu, przedsiębiorstwo lotnicze wpisuje na manifeście kod TD (oznaczający dokument tranzytowy). W takim wypadku na odpowiednim lotniczym liście przewozowym należy wpisać rodzaj, numer, datę i nazwę urzędu celnego wyjścia ze zgłoszenia tranzytowego.

Aby zagwarantować tożsamość przesyłki, przedsiębiorstwo lotnicze nakleja na każdą przesyłkę naklejkę zawierającą numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego. Jeżeli przesyłka stanowi jednostkę załadunku, należy też podać numer tej jednostki.

Zgodnie z art. 34 dodatku I do Konwencji / art. 297 RW towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie […]. Numer rejestracji manifestu/dokumentu tranzytowego powinien zawierać co najmniej numer lotu wpisany na manifeście i datę tego lotu.

Przedsiębiorstwo lotnicze przewożące przesyłki wyszczególnione w manifeście jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury dla tych przewozów.

Przedsiębiorstwo lotnicze na żądanie właściwych organów w porcie lotniczym załadunku przedkłada wydruk manifestu elektronicznego, jeśli nie nastąpiło to w trakcie wymiany danych. Dla celów kontroli wszystkie lotnicze listy przewozowe dotyczące przesyłek wymienionych w manifeście należy udostępnić powyższym organom.

* W przypadku tranzytu wspólnego.

Procedura w porcie lotniczym wyładunku (urząd przeznaczenia):

(5) Manifest elektroniczny w porcie lotniczym załadunku przekazany za pomocą technologii wymiany danych staje się manifestem elektronicznym w porcie lotniczym wyładunku.

Uproszczoną (elektroniczną) procedurę tranzytu powietrznego uważa się za zakończoną z chwilą udostępnienia informacji zawartych w manifeście elektronicznym właściwym organom w porcie lotniczym wyładunku oraz przedstawienia im wyszczególnionych w tym manifeście przesyłek.

Wydruk manifestu elektronicznego przedkładany jest na wniosek właściwych organów w porcie lotniczym wyładunku, jeśli nie nastąpiło to w trakcie wymiany danych. Organy te mogą dla celów kontrolnych zażądać udostępnienia do wglądu wszystkich lotniczych listów przewozowych dotyczących przesyłek wyszczególnionych w manifestach.

Nieprawidłowości/rozbieżności

(6) Przedsiębiorstwo lotnicze informuje organy celne o wszelkich naruszeniach bądź nieprawidłowościach. Jest ono również zobowiązane do współpracy przy wyjaśnianiu wszelkich naruszeń lub nieprawidłowości lub rozbieżności stwierdzonych przez właściwe organy w portach załadunku i wyładunku.

Organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia niezwłocznie powiadamiają organy celne w porcie lotniczym wyjścia oraz urząd, który wystawił pozwolenie, o wszelkich naruszeniach lub nieprawidłowościach.

Obowiązki przedsiębiorstwa lotniczego

(7) Przedsiębiorstwo lotnicze jest zobowiązane do wcześniejszego poinformowania w odpowiednim terminie miejscowych urzędów celnych w międzynarodowych portach lotniczych o zamiarze zastosowania uproszczonej (elektronicznej) procedury tranzytu powietrznego.

Przedsiębiorstwo lotnicze musi również:

-prowadzić odpowiednią ewidencję umożliwiającą właściwym organom sprawdzenie operacji w punkcie wyjścia i przeznaczenia,

-udostępniać właściwym organom wszystkie stosowne dokumenty, oraz

-zobowiązać się do przyjęcia całkowitej odpowiedzialności wobec właściwych organów za wypełnienie swoich zobowiązań i wyjaśnienie wszystkich rozbieżności i nieprawidłowości.

Przepisy końcowe

(8) Niniejsze pozwolenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków przedsiębiorstwa lotniczego dotyczących formalności związanych z rozpoczęciem lub zakończeniem przewozu określonych przez państwa wyjścia i przeznaczenia.

Niniejsze pozwolenie wchodzi w życie dnia ….....

W imieniu właściwego organu

Data

Podpis

8.5. Schemat sekwencyjny dotyczący przesyłek zbiorczych przesyłanych transportem lotniczym

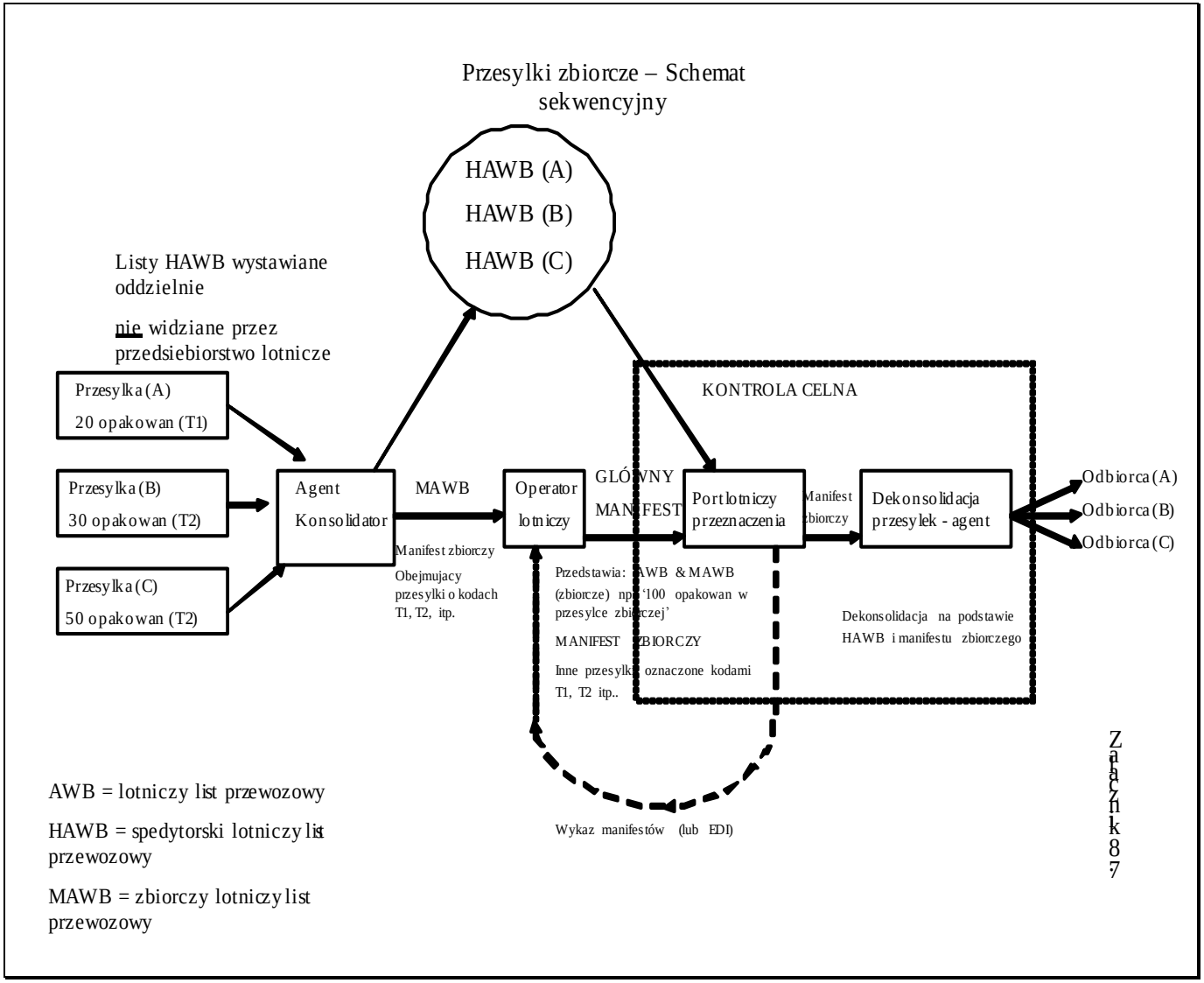

Załącznik 87

8.6. Wzór pozwolenia na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim lub procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim

Poniższe przepisy dotyczą pozwoleń na stosowanie przez przedsiębiorstwa żeglugowe uproszczonej procedury tranzytu unijnego w transporcie morskim.

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim

Wzór pozwolenia wydanego na mocy przepisów art. 26 PRD

Przedmiot pozwolenia

1. Przedsiębiorstwu żeglugowemu …….....……....

   ….....…

   ….....

   udziela się pozwolenia, które może być w każdym czasie cofnięte, na stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim zgodnie z art. 26 PRD, zwanej dalej „uproszczoną (papierową) procedurą tranzytu morskiego".

Zakres

2. Uproszczona (papierowa) procedura tranzytu morskiego obejmuje przewóz wszystkich towarów, jakie przedsiębiorstwo żeglugowe przewozi drogą morską między portami państw członkowskich Unii wymienionymi w załączniku.

Wymagane dokumenty towarzyszące przesyłce

3. Jeżeli procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa, manifest (wzór w załączeniu) traktuje się jak równoznaczny ze zgłoszeniem tranzytowym w procedurze tranzytu unijnego, pod warunkiem że zawiera on szczegółowe informacje wymienione w art. 50 PRD.

Procedura w porcie załadunku (urząd celny wyjścia)

4. Manifesty przedstawia się w dwóch egzemplarzach. Na pierwszej stronie powinny być opatrzone odpowiednim kodem (T1, T2F) wpisanym pogrubioną czcionką. Przedsiębiorstwo żeglugowe poświadcza ich stosowanie jako zgłoszeń tranzytowych w procedurze tranzytu unijnego, opatrując je datą i podpisem. Manifesty te uznaje się za równoznaczne ze zgłoszeniami tranzytowymi w procedurze tranzytu unijnego.

   Jeżeli operacja tranzytowa obejmuje jednocześnie towary, które muszą być przewożone w ramach procedury unijnego tranzytu zewnętrznego (T1), oraz towary, które muszą być przewożone w ramach procedury unijnego tranzytu wewnętrznego (T2F), to każdy rodzaj towarów wymienia się na osobnym manifeście.

W przypadku przewozu przesyłek zbiorczych należy je oznaczyć adnotacją „przesyłki zbiorcze” i uwzględnić w unijnym manifeście tranzytowym stosowanym dla najwyższego statusu towarów wpisanego w manifeście zbiorczym, tj. jeżeli przesyłka zbiorcza zawiera towary T1, T2F, TD oraz unijne, to należy ją zgłosić na manifeście T1.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe nie jest upoważnionym nadawcą w rozumieniu art. 233 ust. 4 lit. a) UKC, manifest należy przedstawić właściwym organom celem uwierzytelnienia przed wypłynięciem statku z portu.

Zgodnie z art. 297 RW towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie […].

Przedsiębiorstwo żeglugowe przewożące przesyłki wyszczególnione w manifeście jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury dla tych operacji przewozowych.

Procedura w porcie wyładunku (urząd celny przeznaczenia):

5. Manifesty i towary, których te manifesty dotyczą, przedstawia się dla celów kontroli celnej właściwym organom celnym w porcie przeznaczenia. Ponadto właściwe organy mogą zażądać przedstawienia wszystkich konosamentów obejmujących wszelkie towary, które wyładowano ze statku w tym porcie.

Raz w miesiącu organy celne w każdym porcie przeznaczenia przekazują organom celnym w każdym porcie wyjścia poświadczony przez siebie wykaz manifestów przedstawionych tym organom celnym w ciągu poprzedniego miesiąca. Wykaz ten sporządzają przedsiębiorstwa żeglugowe lub ich przedstawiciele.

W wykazie należy podać numer referencyjny manifestu, symbol oznaczający manifest jako zgłoszenie tranzytowe, nazwę przedsiębiorstwa żeglugowego, które przewiozło towary, nazwę statku oraz datę operacji transportu morskiego.

Wykaz sporządza się w dwóch egzemplarzach według poniższego wzoru:

MIESIĘCZNY WYKAZ PROCEDUR TRANZYTU			
Port wyjścia:		Port przeznaczenia:	
Numer referencyjny manifestu stosowanego jako zgłoszenie tranzytowe	Data manifestu stosowanego jako dokument tranzytowy	Nazwa statku	Część przeznaczona dla organów celnych

Na ostatniej stronie wykazu należy zamieścić oświadczenie:

„(Nazwa przedsiębiorstwa żeglugowego) niniejszym poświadcza, że wykaz zawiera wszystkie manifesty dla towarów przewożonych drogą morską z (nazwa portu wyjścia) do (nazwa portu przeznaczenia).”.

Oba egzemplarze wykazu musi podpisać przedstawiciel przedsiębiorstwa żeglugowego. Należy przesłać je do urzędu celnego przeznaczenia nie później niż piętnastego dnia miesiąca następującego po miesiącu procedur tranzytu.

Nieprawidłowości/rozbieżności

6. Organy celne w porcie przeznaczenia powiadamiają organy celne w porcie wyjścia oraz urząd, który wystawił pozwolenie, o wszelkich nieprawidłowościach lub rozbieżnościach, w szczególności dotyczących konosamentów dla kontrolowanych towarów.

Obowiązki przedsiębiorstwa żeglugowego

7. Przedsiębiorstwo żeglugowe musi:

-prowadzić odpowiednią ewidencję umożliwiającą organom celnym sprawdzenie operacji

w punkcie wyjścia i przeznaczenia,

-udostępniać organom celnym wszystkie stosowne dokumenty, oraz

-zobowiązać się do pomocy w wyjaśnianiu rozbieżności i nieprawidłowości.

Przepisy końcowe

8. Niniejsze pozwolenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków przedsiębiorstwa żeglugowego dotyczących formalności związanych z rozpoczęciem lub zakończeniem przewozu określonych przez państwa wyjścia i przeznaczenia.

Niniejsze pozwolenie wchodzi w życie dnia .....

W imieniu właściwego organu

Data

Podpis

ZAŁĄCZNIK

PORT WYJŚCIA	ADRES WŁAŚCIWEGO URZĘDU CELNEGO
PORT PRZEZNACZENIA	ADRES WŁAŚCIWEGO URZĘDU CELNEGO

Stosowanie procedury tranzytu unijnego opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem morskim

Wzór pozwolenia wydanego na mocy przepisów art. 28 PRD

Przedmiot pozwolenia

1. Przedsiębiorstwu żeglugowemu
.....….....
.....….....
.....

udziela się pozwolenia, które może być w każdym czasie cofnięte, na stosowanie uproszczonej procedury tranzytu unijnego zgodnie z art. 28 PRD, zwanej dalej „uproszczoną (elektroniczną) procedurą tranzytu morskiego".

Zakres

2. Uproszczona (elektroniczna) procedura tranzytu unijnego obejmuje przewóz wszystkich towarów, jakie przedsiębiorstwo żeglugowe przewozi drogą morską między portami państw członkowskich Unii wymienionymi w załączniku.

Wymagane dokumenty towarzyszące przesyłce

3. Jeżeli procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa, manifest (wzór w załączeniu) traktuje się jak równoznaczny ze zgłoszeniem tranzytowym w procedurze tranzytu unijnego, pod warunkiem że zawiera on szczegółowe informacje wymienione w art. 53 PRD.

Procedura w porcie załadunku (urząd celny wyjścia)

4. Przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje do swojej ewidencji handlowej kod wszystkich przesyłek (T1, T2F i C (równoznaczny z T2L) lub X) oraz określa status każdej przesyłki w manifeście, chyba że dla przesyłki zbiorczej została wpisana adnotacja „przesyłka zbiorcza" (lub jej skrót).

   Jeżeli przesyłka jest już objęta procedurą tranzytu, przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje na manifeście kod TD (oznaczający dokument tranzytowy). W takim wypadku na odnośnym konosamencie należy wpisać, zgodnie ze zgłoszeniem tranzytowym lub innym dokumentem tranzytowym, rodzaj procedury, numer, datę i nazwę urzędu celnego wyjścia.

   Przed wypłynięciem statku z portu manifest lub równoważną ewidencję handlową należy udostępnić do celów kontrolnych.

   Zgodnie z art. 297 RW towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie […].

   Przedsiębiorstwo żeglugowe przewożące przesyłki wymienione w manifeście jest osobą uprawnioną do korzystania z procedury w odniesieniu do przesyłek objętych tranzytem (nie uwzględniając przesyłek oznaczonych kodem TD).

Procedura w porcie wyładunku (urząd celny przeznaczenia)

5. Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zakończoną w momencie przedstawienia manifestu i towarów organom celnym w porcie przeznaczenia.

   Do celów kontrolnych organy celne mogą zażądać przedstawienia wszystkich konosamentów obejmujących wszelkie towary, które wyładowano ze statku w tym porcie.

Nieprawidłowości/rozbieżności

6. Przedsiębiorstwo żeglugowe informuje organy celne o wszelkich naruszeniach bądź nieprawidłowościach. Jest ono również zobowiązane do współpracy przy wyjaśnianiu wszelkich naruszeń lub nieprawidłowości stwierdzonych przez właściwe organy w portach załadunku i wyładunku.

   Organy celne w porcie wyładunku niezwłocznie powiadamiają organy celne w porcie załadunku oraz urząd, który wystawił pozwolenie, o wszelkich naruszeniach lub nieprawidłowościach. Powiadomione urzędy podejmują następnie stosowne działania.

Obowiązki przedsiębiorstwa żeglugowego

7. Przedsiębiorstwo żeglugowe musi:
   -prowadzić odpowiednią ewidencję umożliwiającą organom celnym sprawdzenie operacji w punkcie wyjścia i przeznaczenia,
   -udostępniać organom celnym wszystkie stosowne dokumenty, oraz
   -zobowiązać się do przyjęcia całkowitej odpowiedzialności wobec organów celnych za wypełnienie swoich zobowiązań i wyjaśnienie wszystkich rozbieżności czy nieprawidłowości.

Przepisy końcowe

8. Niniejsze pozwolenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków przedsiębiorstwa żeglugowego dotyczących formalności związanych z rozpoczęciem lub zakończeniem przewozu określonych przez państwa wyjścia i przeznaczenia.

   Niniejsze pozwolenie wchodzi w życie dnia .....

   W imieniu właściwego organu

   Data

   Podpis

ZAŁĄCZNIK

PORT WYJŚCIA	ADRES WŁAŚCIWEGO URZĘDU CELNEGO
PORT PRZEZNACZENIA	ADRES WŁAŚCIWEGO URZĘDU CELNEGO

8.7. Schemat sekwencyjny dotyczący morskich przesyłek zbiorczych

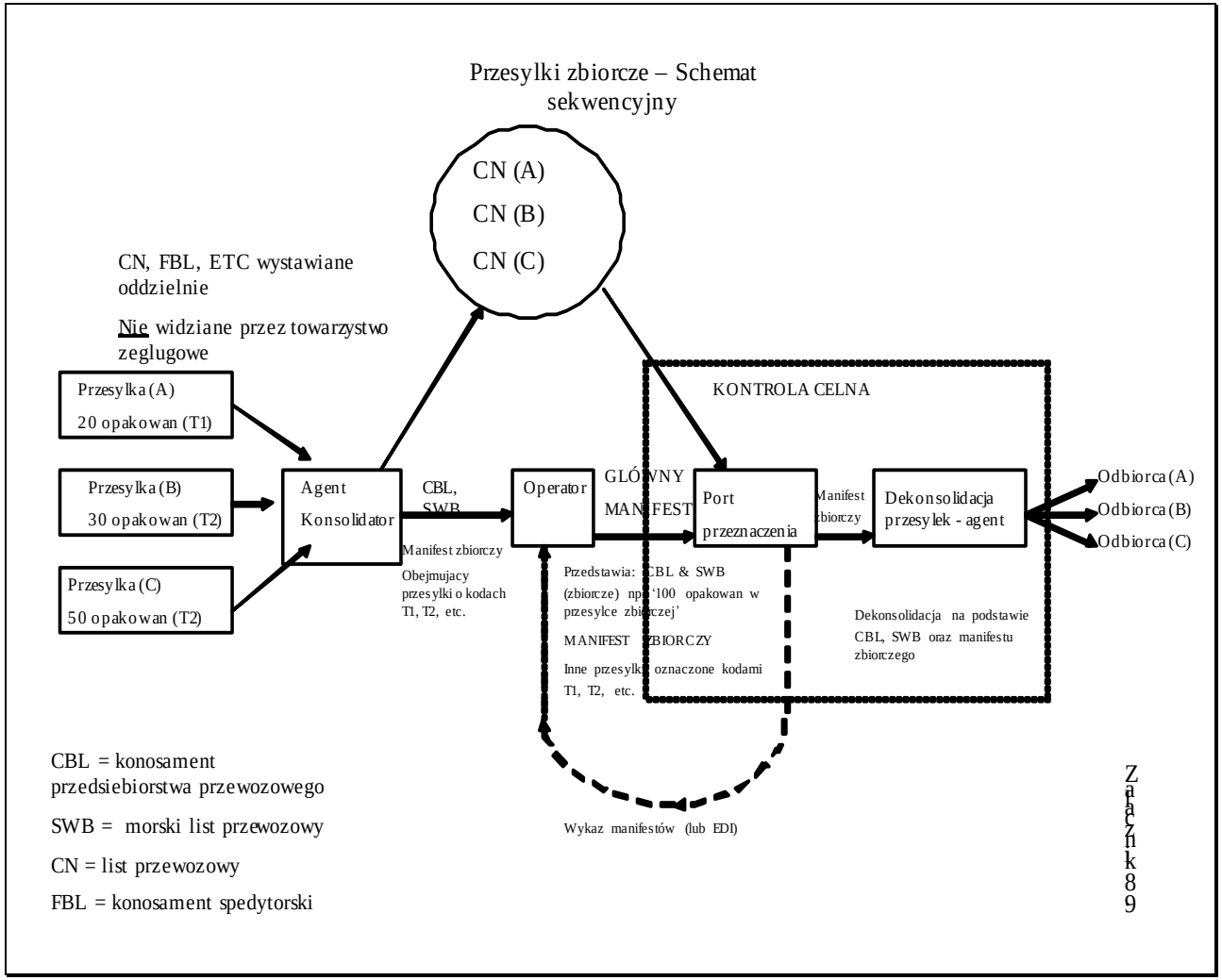

8.8. Powiadomienie o stosowaniu procedur uproszczonych

TRANZYT WSPÓLNY - TRANZYT UNIJNY TAXUD/0925/2000 - EN

- POWIADOMIENIE - Art. 6 Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej	**PROCEDURY UPROSZCZONE**
ADRESAT EUROPEAN COMMISSION Directorate General Taxation and Customs Union Unit „Customs Legislation" B-1049 BRUSSELS – BELGIA	Podstawa prawna: Konwencja o wspólnej procedurze tranzytow ☐ Art. 6 (porozumienia dwu- i wielostronne) ☐ ☐
NADAWCA Państwo wydające pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej:	Zakres procedury: Uproszczenie indywidualne ☐ Nazwa (nazwisko) posiadacza/Oznaczenie pozwolenia: *Załącznik*: kopia pozwolenia
Inne zainteresowane państwa: *(w przypadku porozumień dwu-/wielostronnych)*	Uproszczenie ogólne ☐ Nazwa procedury/Odesłanie do podstawy prawnej: *Załącznik*: kopia postawy prawnej (*)
Krótki opis uproszczeń:	
Osoba wyznaczona do kontaktów: Oznaczenie potwierdzenia przekazania powiadomienia *(CC/YYYY/NNN)* Nr ../…./…	Data i podpis: Pieczęć:

* W takim przypadku osobne przekazywanie każdego pozwolenia nie jest wymagane.

CZĘŚĆ VII ZAMKNIĘCIE PROCEDURY TRANZYTU I POSTĘPOWANIE POSZUKIWAWCZE

W niniejszej części opisano zamknięcie procedury tranzytu i postępowanie poszukiwawcze.

Punkt 1 zawiera objaśnienia ogólne i przepisy dotyczące zamknięcia procedury tranzytu i postępowania poszukiwawczego.

Punkt 2 dotyczy zamknięcia procedury tranzytu i zapytania o status.

Punkt 3 dotyczy postępowania poszukiwawczego.

Punkt 4 dotyczy procedury ciągłości działania.

Punkt 5 dotyczy procedur weryfikacji po odprawie.

Punkt 6 został zastrzeżony dla szczególnych instrukcji krajowych.

Punkt 7 został zastrzeżony do użytku administracji celnych.

Punkt 8 zawiera załączniki.

Stosuje się następujące terminy:

- **„procedura tranzytu”:** procedura celna, w ramach której towary są przewożone pod dozorem celnym z jednego miejsca do innego zgodnie z przepisami prawnymi Unii i postanowieniami Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej;
- **„operacja tranzytowa”:** przemieszczanie towarów przewożonych w ramach procedury tranzytu z urzędu celnego wyjścia do urzędu celnego przeznaczenia;
- **„procedura ciągłości działania”:** sytuacja, w której system NCTS, system informatyczny używany przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury oraz połączenie elektroniczne między systemem informatycznym osoby uprawnionej do korzystania z procedury a NCTS są w chwili rozpoczęcia operacji tranzytowej niedostępne;
- **„procedury uproszczone”:** uproszczone procedury tranzytu właściwe dla pewnych rodzajów transportu.

1. Wprowadzenie, przepisy i objaśnienia ogólne

1.1. Wprowadzenie

W niniejszym punkcie przedstawiono kontekst prawny i ogólny zarys przedmiotowych zagadnień.

1.2. Przepisy i objaśnienia ogólne

1.2.1. Źródła prawa

Źródła prawa regulujące kontrolę zakończenia procedury i postępowanie poszukiwawcze to:

- art. 48 i 49 dodatki I do Konwencji;
- art. 215 ust. 2 UKC;
- art. 310 RW.

1.2.2. Objaśnienia ogólne

Podstawa prawna dotycząca kompetencji w zakresie postępowania poszukiwawczego opiera się na zasadzie, że właściwy organ państwa wyjścia jest odpowiedzialny za rozpoczęcie i monitorowanie postępowania poszukiwawczego oraz odgrywa w niej zasadniczą rolę.

1.2.2.1. Zakończenie i zamknięcie operacji tranzytowej

Art. 48 dodatku I do Konwencji ; Art. 215 ust. 2 UKC

W źródłach prawa wyróżnia się zakończenie i zamknięcie procedury tranzytu unijnego i tranzytu wspólnego.

Zakończenie procedury tranzytu oznacza, że towary wraz z dokumentami przedstawiono w urzędzie celnym przeznaczenia albo upoważnionemu odbiorcy.

Zamknięcie procedury tranzytu oznacza, że operacja tranzytowa została zakończona prawidłowo na podstawie porównania danych dostępnych w urzędzie celnym przeznaczenia i w urzędzie celnym wyjścia.

To rozróżnienie i definicje prawne obowiązują niezależnie od rodzaju operacji tranzytowej (standardowa lub uproszczona) lub stosowanego systemu (standardowa procedura tranzytu lub procedura ciągłości działania).

Zamknięcie procedury jest uzależnione od przedstawienia dowodów na jej prawidłowe zakończenie.
Brak takich dowodów (forma, rodzaj i metody oceny mogą różnić się w zależności od procedury) powoduje konieczność podjęcia przez właściwe organy stosownych kroków w celu potwierdzenia alternatywnymi metodami prawidłowego zakończenia procedury lub, jeśli jest to niemożliwe, ustalenia zgodnie z przepisami dotyczącymi długu i odzyskiwania należności:

- tego, czy powstał dług (celny);
- w stosownych przypadkach osoby odpowiedzialnej za dług,

- faktycznego lub przypuszczalnego miejsca powstania długu i, co za tym idzie,
- w stosownych przypadkach organu właściwego do odzyskania długu (celnego),

a także – w stosownych przypadkach – nałożenia kar.

1.2.2.2. Postępowanie poszukiwawcze dotyczące kontroli zakończenia procedury

Art. 49 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 2 RW

W przypadku standardowej procedury tranzytu przed rozpoczęciem postępowania poszukiwawczego należy wysłać zapytanie o status (zob. pkt 2.5).

Jeżeli istnieje konieczność wszczęcia postępowania poszukiwawczego właściwy organ w państwie wyjścia podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie poszukiwawcze, wysyłając najpierw:

- komunikat „Wniosek dotyczący przesyłki, która nie dotarła" (IE140) do osoby uprawnionej do korzystania z procedury, lub
- komunikat „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142) do deklarowanego urzędu celnego przeznaczenia.

Właściwy organ państwa wyjścia może wszcząć postępowanie poszukiwawcze bezpośrednio w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia, jeżeli w polu 8 zgłoszenia tranzytowego znajdują się informacje wystarczające do zidentyfikowania i określenia odbiorcy.

Dostępne dane ze zgłoszenia powinny dostarczać właściwemu organowi w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia szczegółowych danych niezbędnych do nawiązania kontaktu z odpowiednią osobą w miejscu przeznaczenia (odbiorcą).

Państwa członkowskie i inne umawiające się strony informują osoby uprawnione do korzystania z procedury o korzyściach wynikających z prawidłowego wypełnienia pola

8 zgłoszenia tranzytowego aktualnymi i kompletnymi informacjami dotyczącymi odbiorcy i szczegółowymi danymi adresowymi. W ten sposób osoba uprawniona do korzystania z procedury może uniknąć otrzymywania zbędnego komunikatu (IE140).

Kontakt z osobą uprawnioną do korzystania z procedury nawiązuje się tylko wtedy, gdy w urzędzie celnym wyjścia nie ma dowodu zakończenia procedury po ewentualnej wymianie komunikatów „Wniosek o stan zgłoszenia" (IE904) i „Odpowiedź na wniosek o stan zgłoszenia" (IE905) (szczegółowe informacje - zob. pkt 2.5) oraz „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142) z deklarowanym urzędem celnym przeznaczenia (szczegółowe informacje - zob. pkt 3.4.4).

Uwaga: W zależności od interpretacji wyrażenia „wystarczające informacje" decyzja dotycząca tego, czy/gdzie należy wszcząć postępowanie poszukiwawcze, należy do właściwego organu państwa wyjścia.

PRZEDSIĘBIORCY

Prawidłowe wypełnienie pola 8 zgłoszenia tranzytowego aktualnymi i kompletnymi informacjami dotyczącymi odbiorcy i szczegółowymi danymi adresowymi umożliwi uniknięcie otrzymywania zbędnych wezwań do udzielenia informacji od właściwych organów celnych.

1.2.2.3. Wymiana informacji

W celu wymiany dodatkowych informacji lub zadania pytań dotyczących określonej operacji w trakcie całego postępowania i procedury odzyskiwania długu można wysłać komunikaty „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144) i „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145).

Wymianę informacji może rozpocząć urząd celny wyjścia albo urząd celny przeznaczenia. Kontynuacja procedury nie

wymaga odpowiedzi (komunikaty nie są powiązane).

Urząd celny wyjścia stosuje komunikat IE144; urząd celny przeznaczenia stosuje komunikat IE145.

Jeżeli konieczne jest załączenie dodatkowych dokumentów w formie papierowej, można je wysłać przy użyciu innych środków (faksem, pocztą elektroniczną, listownie itd.) bezpośrednio do osoby wyznaczonej do kontaktów wskazanej w komunikatach z wyraźnym odniesieniem do numeru MRN operacji tranzytowej, której dotyczą, oraz – jeżeli wysyła się je w formie papierowej – z zastosowaniem formularza TC20A „Wysyłanie informacji / dokumentów związanych z przewozami w systemie NCTS". Wzór formularza TC20A zamieszczono w załączniku 8.4.

2 Zamknięcie procedury tranzytu i zapytanie o status

2.1. Wprowadzenie

W niniejszym punkcie przedstawiono informacje o zamknięciu procedury tranzytu i zapytaniu o status.

Pkt 2.2 dotyczy warunków zamknięcia.

Pkt 2.3 dotyczy skutków zamknięcia.

Pkt 2.4 dotyczy formy zamknięcia.

2.2. Warunki zamknięcia

Art. 48 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Procedura tranzytu zostaje zamknięta pod warunkiem, że została prawidłowo zakończona w sposób opisany w części IV, rozdział 4.

Art. 215 ust. 2 UKC

Organem właściwym do zamknięcia procedury jest organ państwa wyjścia.

Zamknięcie może mieć różną formę w zależności od rodzaju stosowanej procedury[27].

Zasadniczo zamknięcia dokonuje się na podstawie porównania informacji związanych z procedurą tranzytu ustalonych w miejscu wyjścia oraz zarejestrowanych i poświadczonych w miejscu przeznaczenia.

2.3. Skutki zamknięcia

Fakt zamknięcia – domyślnego lub formalnego – procedury tranzytu pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków właściwego organu w zakresie roszczeń od osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub gwaranta w przypadku, gdy w późniejszym terminie (przewidzianym prawem na odzyskanie długu lub nałożenie kar) okaże się, że procedura w rzeczywistości nie została zakończona i nie powinna była zostać zamknięta, lub gdy na późniejszym etapie wykryte zostaną nieprawidłowości dotyczące konkretnych operacji tranzytowych.

2.4. Formy zamknięcia

Każde państwo członkowskie lub każda umawiająca się strona informuje osobę uprawnioną do korzystania z procedury o zamknięciu komunikatem „Zawiadomienie o zamknięciu operacji tranzytowej" (IE045). Należy pamiętać, że taki komunikat ma charakter informacyjny i nie ma mocy prawnej.

Gwarant może uznać operację za zamkniętą, jeżeli nie otrzymał

27 Może to być porównanie komunikatów elektronicznych („Komunikat informujący wyprzedzająco o przybyciu towaru" z komunikatem„Wyniki kontroli" w NCTS) lub zestawienie dokumentów (manifestów lotniczych lub morskich z miesięcznym wykazem urzędu celnego przeznaczenia w przypadku tranzytu powietrznego i morskiego opartego na dokumentacji papierowej) .

zawiadomienia, że nie została zamknięta.

Właściwy organ nawiązuje kontakt z osobą uprawnioną do korzystania z procedury, gwarantem lub innymi właściwymi organami, jeżeli nie ma dowodu (lub występuje wątpliwość), że procedura tranzytu została zakończona, w związku z czym urząd celny wyjścia nie może jej zamknąć (zob. pkt 1.2.2.1 i 3.2).

W celu zagwarantowania jednolitego stosowania, niezależnie od stosowanego rodzaju transportu, konieczne jest przyjęcie w miarę możliwości podobnej metody postępowania w odniesieniu do procedur uproszczonych właściwych dla niektórych rodzajów transportu.

2.5. Zapytanie o status i odpowiedź

Przed wszczęciem postępowania poszukiwawczego należy wystąpić z zapytaniem o status. Dzięki tej metodzie można uniknąć zbędnych zapytań poszukiwawczych dotyczących operacji tranzytowych, które zostały faktycznie zamknięte w urzędzie celnym przeznaczenia, ale komunikaty o ich zakończeniu zaginęły w systemie NCTS z powodów technicznych.

Komunikat „Wniosek o stan zgłoszenia” (IE904) należy wysłać:

- do deklarowanego urzędu celnego przeznaczenia po upływie terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, jeżeli nie otrzymano „Komunikatu o przybyciu towaru” (IE006);
- do urzędu celnego przeznaczenia 6 dni po otrzymaniu „Komunikatu o przybyciu towaru” (IE006), jeżeli nie otrzymano komunikatu „Wyniki kontroli” (IE018).

System w państwie przeznaczenia sprawdza automatycznie, czy status w miejscu przeznaczenia odpowiada statusowi w państwie

wyjścia i odpowiada komunikatem „Odpowiedź na wniosek o stan zgłoszenia” (IE905).

Odpowiedzialność za bezzwłoczne przekazywanie brakujących informacji przy pomocy wszelkich możliwych środków (np. ponowne wysłanie brakujących komunikatów IE006 i IE018) w celu umożliwienia właściwych działań następczych po operacji tranzytowej w urzędzie celnym wyjścia spoczywa na krajowych centrach wsparcia lub innych właściwych organach w państwie przeznaczenia i w państwie wyjścia.

W przypadku problemów technicznych problemy takie należy jak najszybciej zbadać i rozwiązać.

W rzadkich i wyjątkowych przypadkach, w których te problemy techniczne uniemożliwiają wysłanie lub ponowne wysłanie brakujących komunikatów (IE006 i IE018), w celu zamknięcia procedury właściwe organy w państwie przeznaczenia mogą wysłać inny dowód akceptowany przez właściwe organy w państwie wyjścia (np. tranzytowy dokument towarzyszący (TAD) poświadczony przez urząd celny przeznaczenia wraz z formularzem TC20A).

Bez dowodu zakończenia procedury urząd celny wyjścia nie zamyka procedury (szczegółowe informacje - zob. pkt 3.3).

Uwaga: Informacji otrzymanych wyłącznie pocztą elektroniczną z centrum wsparcia (helpdesk) państwa przeznaczenia nie można przyjmować jako (jedynego) dowodu zakończenia operacji.

3 Postępowanie poszukiwawcze

3.1. Wprowadzenie

W niniejszym punkcie przedstawiono informacje na temat postępowania poszukiwawczego.

Pkt 2 dotyczy postępowania poszukiwawczego rozpoczętego z

osobą uprawnioną do korzystania z procedury.

Pkt 3 dotyczy alternatywnego dowodu.

Pkt 4 dotyczy postępowania poszukiwawczego w urzędzie celnym przeznaczenia.

Art. 49 i 51 dodatku I do Konwencji

Głównym celem postępowania poszukiwawczego jest uzyskanie dowodu zakończenia procedury tranzytu w celu jej zamknięcia.

Art. 310 i 312 RW

W przypadku braku takiego dowodu lub gdy przedstawiony dowód okaże się sfałszowany lub nieważny, właściwe organy w państwie wyjścia:

- ustalają warunki, w których powstał dług (celny),
- określają tożsamość dłużnika (dłużników), oraz
- określają organy właściwe do odzyskania długu (celnego).

Postępowanie poszukiwawcze opiera się na współpracy administracyjnej między właściwymi organami i uwzględnia wszelkie informacje dostarczone przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

Aby procedura poszukiwawcza przebiegła sprawnie, konieczne jest:

- kompletne wypełnienie komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142) zgodnie z zasadami i warunkami technicznymi;
- prawidłowe posługiwanie się przez urząd celny tranzytowy (urzędy celne tranzytowe) komunikatem „ATR" (IE050);
- prawidłowe posługiwanie się przez urząd celny tranzytowy (urzędy celne tranzytowe) komunikatem „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118);
- prawidłowe posługiwanie się przez urząd celny przeznaczenia „Komunikatem o przybyciu towaru" (IE006);
- udzielenie szybkiej (terminowej i bezzwłocznej) i jednoznacznej odpowiedzi przez organy, do których skierowano zapytanie;

- posiadanie aktualnego wykazu właściwych organów i urzędów do spraw postępowań poszukiwawczych.

W celu uniknięcia rozpoczęcia postępowania poszukiwawczego, gdy urząd celny wyjścia nie otrzymał komunikatu IE018 w ciągu sześciu dni po otrzymaniu komunikatu IE006, taki urząd celny niezwłocznie zwraca się do urzędu celnego przeznaczenia o przesłanie komunikatu IE018.
W takim przypadku urząd celny przeznaczenia wysyła brakujący komunikat IE018 niezwłocznie po otrzymaniu takiego wniosku.

Jeżeli jednak urząd celny wyjścia nadal nie otrzymał komunikatów IE006 i IE018 lub innych informacji, które pozwalają na zamknięcie procedury tranzytu lub odzyskanie długu (celnego), lub stwierdzi, że komunikaty te zostały wysłane omyłkowo, ten urząd celny zwraca się do osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub urzędu celnego przeznaczenia.

W przypadku braku komunikatu IE006 lub IE018 organ celny właściwy dla postępowania poszukiwawczego w miejscu wyjścia rozpoczyna postępowanie poszukiwawcze w ciągu siedmiu dni od upływu terminu na wysłanie tych komunikatów (termin ten to najpóźniej sześć dni od przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia). Oznacza to, że procedura poszukiwawcza powinna rozpocząć się 13. dnia od deklarowanego przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia.
Jeżeli jednak przed upływem tego terminu organ celny właściwy dla postępowania poszukiwawczego w miejscu wyjścia otrzyma informację, że operacja tranzytu nie została prawidłowo zakończona, lub jeżeli podejrzewa, że tak jest, organ ten rozpoczyna procedurę poszukiwawczą wcześniej.

3.2. Procedura poszukiwawcza rozpoczynająca się od osoby uprawnionej do korzystania z procedury

W niniejszym punkcie przedstawiono informacje o okolicznościach, w których właściwy organ może wystąpić do osoby uprawnionej do korzystania z procedury o przekazanie

informacji w przypadku braku dowodu zakończenia operacji tranzytowej.

3.2.1. Cele wniosku o udzielenie informacji

Art. 49 ust. 2, 4, 5 i 6 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 RW

Celem wniosku o udzielenie informacji jest zaangażowanie osoby uprawnionej do korzystania z procedury w dostarczenie dowodu zakończenia procedury.

3.2.2. Procedura ogólna w przypadku wezwania do udzielenia informacji skierowanego do osoby uprawnionej do korzystania z procedury

Poinformowanie osoby uprawnionej do korzystania z procedury jest konieczne w następujących przypadkach:

Art. 49 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 RW

- upłynął termin wyznaczony na przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia (nie otrzymano komunikatu IE006 z państwa przeznaczenia) oraz

- wydano komunikaty IE904 i IE905, a status przemieszczania był ten sam/równoważny w obu urzędach celnych oraz
- informacje w polu 8 zgłoszenia tranzytowego uważa się za niewystarczające, aby wszcząć postępowanie poszukiwawcze w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia
  lub
- najpóźniej 28 dni po wysłaniu komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142), jeżeli nie ma odpowiedzi lub urząd celny przeznaczenia, do którego skierowano zapytanie, udziela negatywnej odpowiedzi komunikatem „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze" (IE143), używając kodu 1 lub 2 (zob. pkt 3.4.4). Zob. także pkt 3.4.5.

Właściwe organy w miejscu wyjścia wysyłają komunikaty „Wniosek dotyczący przesyłki, która nie dotarła" (IE140) do osoby uprawnionej do korzystania z procedury, która odpowiada komunikatem „Informacja dotyczący przesyłki, która nie dotarła" (IE141) w ciągu 28 dni.

Art. 49 ust. 5 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 5 RW

Art. 49 ust. 6 dodatku I do Konwencji

Jeżeli informacji dostarczonych przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury nie uznaje się za wystarczające do

Art. 310 ust. 6 RW

zamknięcia procedury, ale uznaje się je za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego, właściwy organ państwa wyjścia wysyła komunikat IE142 do urzędu celnego przeznaczenia lub kontynuuje postępowanie poszukiwawcze z urzędem celnym przeznaczenia, do którego wysłano już komunikat IE142, używając komunikatu „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144), aby poinformować urząd celny przeznaczenia, że dostępne są dodatkowe informacje.

Art. 114 dodatku I do Konwencji

Art. 77 lit. b) RD

Uwaga: Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury:

- nie dostarczy żadnych informacji w terminie 28 dni albo
- dostarczone informacje uzasadniają odzyskanie należności albo
- dostarczone informacje uznaje się za niewystarczające do wszczęcia postępowania poszukiwawczego w urzędzie celnym przeznaczenia,

to procedura odzyskiwania należności rozpoczyna się miesiąc po upływie 28-dniowego terminu (jeżeli postępowanie poszukiwawcze wszczęto w urzędzie przeznaczenia, zob. pkt 3.4.5).

PRZEDSIĘBIORCY

W zależności od metody stosowanej przez właściwe organy celne w miejscu wyjścia osoba uprawniona do korzystania z procedury winna dostarczyć informacje w terminie 28 dni przy pomocy komunikatu IE141.

Uwaga: Dostarczone informacje mogą nie być uznane za wystarczające do zamknięcia procedury, ale mogą być wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego.

3.2.3. Procedura składania wniosku o udzielenie informacji w przypadku procedur uproszczonych właściwych dla niektórych rodzajów transportu

Osobę uprawnioną do korzystania z procedury informuje się:

Art. 108 dodatku I do Konwencji

- jeżeli w ramach stosowania procedury tranzytu

Art. 46, 48, 49 i 51 PRD

wspólnego/unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub procedury tranzytu unijnego opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem morskim:

- miesięcznego wykazu manifestów nie przekazano właściwym organom w porcie lotniczym lub morskim wyjścia po upływie dwumiesięcznego terminu, licząc od końca miesiąca, w którym manifesty przedstawiono w urzędzie celnym wyjścia lub
- wykaz nie zawiera wszystkich odpowiednich manifestów (ponieważ nie można stwierdzić zakończenia procedury w przypadku manifestów niewymienionych w wykazie);

- jeżeli w ramach stosowania manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego w procedurze tranzytu wspólnego/unijnego dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub stosowania manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego w procedurze tranzytu unijnego dla towarów przewożonych transportem morskim:
  - kontrola manifestów lub ewidencji przedsiębiorstwa lotniczego lub żeglugowego lub
  - zawiadomienie o nieprawidłowości lub naruszeniu przekazane przez władze portu lotniczego lub morskiego przeznaczenia ujawnią, że manifest nie jest dostępny lub nie został przedstawiony w miejscu przeznaczenia.

Wzór pisma znajdujący się w załączniku 8.2 można wykorzystać również w tej sytuacji.

Wzór ten nie jest obowiązkowy, zawiera jednak minimum wymaganych informacji.

Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury kontaktuje się z właściwymi organami drogą elektroniczną, pismo i odpowiedź

można zastąpić równoważnymi wiadomościami elektronicznymi.

Jednak wezwanie do udzielenia informacji nie jest konieczne, jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury (przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe, kolejowe lub przewozowe) sama stwierdziła, że procedura nie została zakończona, i poinformowała o tym zgodnie ze swoimi obowiązkami w ramach danej procedury uproszczonej właściwej dla określonego rodzaju transportu.

Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury kontaktuje się z właściwymi organami drogą elektroniczną, powiadomienie to można zastąpić równoważną wiadomością elektroniczną.

3.3. Alternatywny dowód zakończenia procedury

Art. 51 dodatku I do Konwencji

Art. 312 RW

W przypadku braku administracyjnego dowodu zakończenia procedury osobę uprawnioną do korzystania z procedury wzywa się do przedstawienia takiego dowodu (np. równoważnego dokumentu jako alternatywnego dowodu) w terminie 28 dni.

W przepisach określono cztery kategorie dokumentów, które mogą zostać zaakceptowane przez właściwe organy państwa wyjścia jako alternatywny dowód na to, że procedura tranzytu zakończyła się prawidłowo lub została uznana za zakończoną. Żadne inne dokumenty nie mogą zostać dopuszczone jako alternatywny dowód.

a) dokument poświadczony przez organy celne państwa członkowskiego przeznaczenia lub państwa przeznaczenia tranzytu wspólnego określający tożsamość towarów i stwierdzający, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy;

b) dokument lub wpis w ewidencji celnej poświadczony przez organ celny państwa, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny umawiającej się strony;

c) dokument wystawiony w państwie trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną;

d) dokument wystawiony w państwie trzecim opatrzony pieczęcią lub w inny sposób poświadczony przez organ celny tego państwa i potwierdzający, że towary są uznane za znajdujące się w obrocie w tym państwie trzecim.

Taki alternatywny dowód jest dopuszczalny wyłącznie pod warunkiem, że został poświadczony przez organ celny i jest wystarczający dla właściwych organów państwa wyjścia, tj. jeżeli faktycznie umożliwia im sprawdzenie, czy dotyczy przedmiotowych towarów, i jeżeli nie ma wątpliwości co do jego autentyczności i poświadczenia.

W każdym wypadku ciężar dowodu spoczywa na osobie uprawnionej do korzystania z procedury.

3.3.1. Alternatywny dowód przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy

Art. 51 dodatku I do Konwencji

Art. 312 RW

Dowodem alternatywnym jest dokument poświadczony przez organy celne państwa członkowskiego przeznaczenia lub państwa przeznaczenia tranzytu wspólnego, w którym podany jest numer MRN, określający tożsamość towarów i stwierdzający, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub u upoważnionego odbiorcy.

W szczególności alternatywnym dowodem mogą być następujące dokumenty poświadczone przez organy celne:

- kopia TAD (z MRN); lub
- kopia zgłoszenia celnego zgłaszającego towary do innej procedury celnej po ich przedstawieniu w urzędzie przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy; lub

- poświadczony dokument z urzędu celnego przeznaczenia oparty na dokumentach (np. TAD) lub danych dostępnych w tym urzędzie lub uzyskanych od upoważnionego odbiorcy; lub
- kopia dokumentu handlowego lub przewozowego lub wyciąg z ewidencji przedsiębiorcy biorącego udział w operacji tranzytowej potwierdzające przedstawienie danych towarów w tym urzędzie lub upoważnionemu odbiorcy (na przykład: protokoły wyładunku lub badania, poświadczenia wyładunku, konosamenty, lotnicze listy przewozowe, dowód zapłaty, faktury, zlecenia przewozu).

Właściwy organ państwa wyjścia może uwzględnić alternatywny dowód w celu zakończenia procedury wyłącznie pod warunkiem, że w określonym terminie nie otrzymał dowodu urzędowego.

Jeżeli dowód urzędowy zostanie dostarczony w późniejszym terminie, w przypadku procedury ciągłości działania, ma on pierwszeństwo przed dowodem alternatywnym.

Art. 45 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Urząd celny przeznaczenia zatwierdza TAD użyty jako alternatywny dowód przy przedstawieniu towarów.

Art. 308 ust. 2 RW

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może użyć następujących dokumentów jako alternatywnego dowodu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia:

- kopii TAD (z MRN) lub
- kopii zgłoszenia zgłaszającego towary do innej procedury celnej lub
- dokumentu z urzędu celnego przeznaczenia opartego na dokumentach lub danych dostępnych w tym urzędzie lub uzyskanych od upoważnionego odbiorcy lub
- kopii dokumentu handlowego lub przewozowego lub wyciągu z ewidencji potwierdzającego przedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia lub

upoważnionemu odbiorcy.

Uwaga: Alternatywny dowód musi być poświadczony przez organy celne, określać tożsamość przedmiotowych towarów, stwierdzać, że towary zostały przedstawione i zawierać numer referencyjny zgłoszenia tranzytowego.

Jeżeli dowód alternatywny jest „wystarczający" dla właściwych organów państwa wyjścia, tj. jeżeli faktycznie umożliwia im sprawdzenie, czy dotyczy przedmiotowych towarów, i jeżeli nie ma wątpliwości co do jego autentyczności i poświadczenia przez właściwe organy, to właściwe organy zamykają procedurę tranzytu.

W każdym wypadku dowód alternatywny musi zostać poddany weryfikacji po odprawie przy użyciu formularza TC21 „Wniosek o weryfikację"[28] (zob. sekcja 5 części VII), jeżeli właściwy organ ma wątpliwości co do jego autentyczności lub tożsamości towarów, których dotyczy. Dowodu alternatywnego nie można dopuścić, dopóki organ współpracujący w zakresie weryfikacji nie potwierdzi autentyczności i dokładności odpowiednich danych.

3.3.2. Alternatywny dowód, że dane towary zostały objęte procedurą tranzytu lub przeznaczeniem w państwie trzecim

Art. 51 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 312 ust. 1 RW

W przypadku braku dowodu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia właściwe organy mogą uznać procedurę za zakończoną, jeżeli przedstawiono dokument lub poświadczoną kopię dokumentu obejmującego przedmiotowe towary procedurą celną w państwie trzecim.

Takim dowodem alternatywnym może być dokument celny lub wydruk informacji dotyczący objęcia towarów procedurą celną, wydany w państwie trzecim, który umożliwia właściwym organom

28 Wzór zamieszczony w załączniku 8.5.

państwa wyjścia stwierdzenie, że faktycznie dotyczą one danych towarów i że towary te faktycznie opuściły obszar umawiających się stron / Unii.

Dowodem alternatywnym mogą jednak być również inne dokumenty lub dane potwierdzające, że towary są dopuszczone do obrotu w danym państwie trzecim, opatrzone pieczęcią przez organy celne tego państwa i umożliwiające właściwym organom państwa wyjścia stwierdzenie, że faktycznie dotyczą one przedmiotowych towarów i że towary te faktycznie opuściły obszar umawiającej się strony / Unii.

PRZEDSIĘBIORCY

Osoba uprawniona do korzystania z procedury może użyć następujących dokumentów jako alternatywnego dowodu objęcia towarów procedurą celną w państwie trzecim:

- dokument celny lub wydruk informacji obejmujący towary innym procedurą celną lub
- inny dokument lub informacje opatrzone pieczęcią przez organy celne tego państwa potwierdzające, że towary znajdują się obrocie w danym państwie trzecim.

Uwaga: Alternatywne dowody można zastąpić ich kopiami poświadczonymi przez organ, który poświadczył oryginalne dokumenty, organy danego państwa trzeciego lub organy jednego z państw członkowskich lub państw wspólnego tranzytu.

Jeżeli alternatywny dowód jest wystarczający dla właściwych organów państwa wyjścia, tj. jeżeli faktycznie umożliwia im sprawdzenie, że dotyczy przedmiotowych towarów, i jeżeli nie ma wątpliwości co do jego autentyczności i poświadczenia przez właściwe organy, to właściwe organy zamykają operację tranzytową.

3.4. Postępowanie poszukiwawcze w urzędzie celnym przeznaczenia

Niniejszy punkt został podzielony w następujący sposób:

Pkt 1 dotyczy właściwego organu i okresu przewidzianego na wysłanie zapytania poszukiwawczego.

Pkt 2 dotyczy wysłania zapytania poszukiwawczego.

Pkt 3 dotyczy unieważnienia zapytania poszukiwawczego.

Pkt 4 dotyczy reakcji państwa przeznaczenia na zapytanie poszukiwawcze.

Pkt 5 dotyczy zapytania skierowanego do osoby uprawnionej do korzystania z procedury po rozpoczęciu postępowania poszukiwawczego w urzędzie celnym przeznaczenia.

Pkt 6 dotyczy skutków wyników postępowania poszukiwawczego.

3.4.1. Właściwy organ i okres przewidziany na wysłanie zapytania poszukiwawczego

Właściwe organy państwa wyjścia wysyłają komunikat „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142):

Art. 49 ust. 2, 3 i 6 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 2, 5 i 6 RW

- jeżeli w terminie przewidzianym na przedstawienie towarów w miejscu przeznaczenia nie otrzymano komunikatu IE006, a treść pola 8 zgłoszenia tranzytowego uznaje się za wystarczającą; lub
- jeżeli w ciągu sześciu dni od otrzymania komunikatu IE006 nie otrzymano komunikatu IE018; lub
- gdy tylko właściwe organy zostaną powiadomione lub nabiorą podejrzeń, że procedura tranzytu nie została zakończona; lub
- gdy tylko właściwe organy wykryją po fakcie, że przedstawiony im dowód został sfałszowany, a procedura nie została zakończona. Dochodzenie wszczyna się jednak tylko wówczas, gdy może ono pomóc w potwierdzeniu albo ustaleniu nieważności wcześniej przedstawionych dowodów

lub w ustaleniu wielkości długu, dłużnika i organu właściwego do odzyskania długu (celnego); lub

- jeżeli informacji otrzymanych od osoby uprawnionej do korzystania z procedury nie uznaje się za wystarczające do zamknięcia procedury, ale uznaje się je za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego.

3.4.2. Wysyłanie komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142)

Art. 49 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Właściwy organ państwa wyjścia wysyła komunikat „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142) do właściwego organu państwa przeznaczenia. Komunikat ten wysyła się:

Art. 310 ust. 2 RW

- do deklarowanego urzędu celnego przeznaczenia, jeżeli treść pola 8 zgłoszenia tranzytowego uznaje się za wystarczającą; lub
- do faktycznego urzędu celnego przeznaczenia, który wysłał komunikat IE006; lub
- do odpowiedniego urzędu celnego przeznaczenia, jeżeli informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury uznaje się za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego (zob. pkt 3.2.2. i 3.4.4.4.).

Aby ułatwić pracę funkcjonariuszom celnym, należy wyznaczyć osobę do kontaktów w miejscu wyjścia.

Urząd celny przeznaczenia odpowiada przy pomocy komunikatu „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze" (IE143).

3.4.2.1. Stosowanie komunikatów wymiany informacji

W uzupełnieniu postępowania poszukiwawczego może mieć miejsce wymiana informacji poprzez komunikaty IE144 i IE145 od rozpoczęcia postępowania poszukiwawczego (po wysłaniu komunikatów IE140 lub IE142) do odzyskania długu (po wysłaniu komunikatu IE152). Komunikaty wymiany informacji nie

powodują zamknięcia otwartego postępowania poszukiwawczego z urzędem celnym przeznaczenia (wysłany komunikat IE142) lub z osobą uprawniona do korzystania z procedury (IE140).

Jeżeli jednak informacje wykazane przez właściwy organ państwa wyjścia w komunikacie IE142 nie są wystarczające, aby właściwy organ państwa przeznaczenia mógł przeprowadzić niezbędne poszukiwania, organ ten może zażądać dodatkowych informacji od właściwego organu państwa wyjścia poprzez wysłanie komunikatu „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145), stosując odpowiednie wymagane kody informacji.

Właściwy organ państwa wyjścia stara się dostarczyć wymaganych dodatkowych informacji wnioskującemu właściwemu organowi państwa przeznaczenia, stosując komunikat „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144) z odpowiednimi kodami informacji.

Wnioskowane dokumenty papierowe wysyła się bezpośrednio do osoby wyznaczonej do kontaktów wymienionej w komunikacie. Można to zrobić przy użyciu środków alternatywnych (poczty, poczty elektronicznej, faksu itp.), ale w takim przypadku dokumenty należy wyraźnie oznaczyć za pomocą MRN.

3.4.3. Anulowanie komunikatu „Zapytanie poszukiwawcze" (IE142)

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu właściwy organ państwa wyjścia podejmuje decyzję o unieważnieniu komunikatu IE142, wysyła komunikat „Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania poszukiwawczego" (IE059) do urzędu celnego przeznaczenia, do którego skierowano zapytanie, w celu zatrzymania prowadzonych tam czynności poszukiwawczych.

3.4.4. Reakcja państwa przeznaczenia

3.4.4.1. Sprawdzenie ewidencji

Właściwy organ państwa przeznaczenia najpierw sprawdza własną ewidencję lub w stosownych przypadkach ewidencję upoważnionego odbiorcy. W wyniku tych czynności niekiedy odnajduje się właściwe zakończenie procedury tranzytu, wskazujące jedynie na brak odpowiednich komunikatów (IE006 and IE018).

Jeżeli sprawdzenie własnej ewidencji lub ewidencji upoważnionego odbiorcy okaże się bezskuteczne, właściwy organ państwa przeznaczenia nawiązuje kontakt z:

- odbiorcą, który być może otrzymał towary i dokumenty bezpośrednio, bez przedstawienia ich deklarowanemu lub innemu urzędowi celnemu przeznaczenia, albo
- inną odpowiedzialną osobą, która może udzielić dodatkowych informacji.

3.4.4.2. Wynik sprawdzenia ewidencji

Po podjęciu kroków opisanych powyżej w pkt 3.4.4.1 możliwe są następujące hipotetyczne zdarzenia:

Art. 47 dodatku I do Konwencji

Art. 307 i 309 RW

- <u>Towary zostały terminowo przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy, ale:</u>
  - dowodu zakończenia procedury (komunikaty IE006 lub IE018) nie odesłano w wyznaczonym terminie. W takim przypadku właściwy organ państwa przeznaczenia niezwłocznie odsyła brakujące komunikaty wnioskującemu właściwemu organowi państwa wyjścia;
  - upoważniony odbiorca nie odesłał urzędowi celnemu przeznaczenia dowodu zakończenia procedury (komunikatu „Zawiadomienie o przybyciu” (IE007) lub komunikatu „Uwagi rozładunkowe” (IE044)) pomimo takiego

obowiązku. W takim przypadku właściwy organ państwa przeznaczenia odsyła niezwłocznie brakujące komunikaty IE006 lub IE018 wnioskującemu właściwemu organowi państwa wyjścia po uprzednim zażądaniu od upoważnionego odbiorcy wymaganych brakujących informacji. Właściwy organ państwa przeznaczenia podejmuje niezbędne działania w odniesieniu do pozwolenia upoważnionego odbiorcy.

Uwaga: Wysłanie komunikatów IE006 i IE018 lub IE018 dopuszcza się tylko pod warunkiem, że operacja tranzytowa zakończyła się prawidłowo w wyznaczonym terminie i nie miało miejsca usunięcie spod dozoru celnego. Musi to być procedura prawidłowo zakończona w określonym terminie (np. w urzędzie celnym przeznaczenia brakowało tylko rejestracji procedury tranzytu) lub akceptacja późniejszego przedstawienia zgodna z przepisami prawa.

- Towary objęte tranzytem nie zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, ale zostały przedstawione w urzędzie celnym tranzytowym:

  Właściwy organ państwa przeznaczenia prowadzący czynności poszukiwawcze we własnej ewidencji nie stwierdza przedstawienia w urzędzie celnym przeznaczenia, ale odnalazł komunikat IE118 wydany przez jego państwo.

  W takim przypadku właściwy organ państwa przeznaczenia wysyła:

  – komunikat „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze” (IE143) z kodem odpowiedzi „4” – wniosek o odzyskanie należności w miejscu przeznaczenia, aby przejąć odpowiedzialność za procedurę odzyskiwania długu.

- Towary zostały dostarczone do odbiorcy, który nie jest upoważnionym odbiorcą:

  Jeżeli właściwy organ państwa przeznaczenia stwierdza, że towary zostały dostarczone bezpośrednio nieposiadającemu upoważnienia odbiorcy, który nie skontaktował się ze swoim urzędem celnym przeznaczenia, mimo że miał taki obowiązek, to właściwy organ państwa przeznaczenia wysyła komunikat „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze" (IE143) z kodem „4" – wniosek o odzyskanie należności w miejscu przeznaczenia, wnioskując o przekazanie odpowiedzialności za odzyskanie należności właściwemu organowi państwa przeznaczenia.

- Urząd celny przeznaczenia nie zakończył operacji tranzytowej w systemie NCTS, ale towary zostały wywiezione do państwa trzeciego:

  Jeżeli właściwy organ państwa przeznaczenia stwierdza, że towary zostały wywiezione do państwa trzeciego:

  - organ ten wysyła właściwemu organowi państwa wyjścia komunikaty IE006 i IE018 po faktycznym udowodnieniu przedstawienia lub
  - organ ten wysyła inne dokumenty lub dane wraz z formularzem TC20A potwierdzające, że towary wywieziono do państwa trzeciego w przypadku, w którym nie istnieje alternatywny dowód ani komunikat potwierdzający przybycie lub przedstawienie towarów w miejscu przeznaczenia, aby umożliwić właściwym organom państwa wyjścia stwierdzenie, że dokumenty faktycznie dotyczą przedmiotowych towarów i że towary te faktycznie opuściły terytorium umawiającej się strony/Unii.

3.4.4.3. Termin odpowiedzi w przypadku, gdy postępowanie poszukiwawcze rozpoczęło się od urzędu celnego przeznaczenia

Art. 49 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 4 i 6 RW

Właściwy organ państwa przeznaczenia odpowiada niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 28 dni od otrzymania zapytania poszukiwawczego, wnioskując o dodatkowe informacje (przy użyciu komunikatu „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145) lub komunikatu „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze" (IE143)) (zob. kody odpowiedzi w pkt 3.4.4.5).

Jeżeli czynności poszukiwawcze rozpoczęły się od zapytania do osoby uprawnionej do korzystania z procedury, która dostarczyła informacje wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego, właściwy organ państwa przeznaczenia odpowiada niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 40 dni od otrzymania zapytania poszukiwawczego, wnioskując o dodatkowe informacje (przy użyciu komunikatu IE145 lub komunikatu IE143) (zob. kody odpowiedzi w pkt 3.4.4.5).

3.4.4.4. Kody odpowiedzi na zapytanie poszukiwawcze

W komunikacie IE143 właściwy organ państwa przeznaczenia stosuje jeden z poniższych kodów:

Kod „1" – przesyłka nieznana w miejscu przeznaczenia

- Towary nie zostały przedstawione w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia. Właściwy organ państwa wyjścia powinien w miarę możliwości próbować zidentyfikować faktyczny urząd celny przeznaczenia lub skierować zapytanie do osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Kod „2" – przypuszczenie podwójnego zgłoszenia

- Towary zostały przedstawione w deklarowanym urzędzie przeznaczenia i organy w tym urzędzie przypuszczają, że istnieją dwa komunikaty „Zgłoszenie tranzytowe" (IE015) dla tych samych towarów.

Kod „3” – egzemplarz zwrotny odesłany dnia (data)

- Towary zostały przedstawione w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia, ale urząd ten nie mógł zakończyć procedury przy pomocy komunikatów IE006 i IE018 i w zamian odesłał alternatywny dowód (np. egzemplarz formularza TAD), którego jeszcze nie otrzymano w miejscu wyjścia.

Kod „4” – wniosek o odzyskanie należności w miejscu przeznaczenia

- Towary nie zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, ale urząd ten wykrył je później w swoim państwie (np. w wyniku usunięcia z procedury) i chce przejąć odpowiedzialność za odzyskanie długu (komunikat „Wniosek o dokonanie poboru” (IE150) wysłany do właściwego organu w miejscu wyjścia w przypadku dostawy towarów do odbiorcy lub na podstawie komunikatu IE118).

3.4.5. Zapytanie do osoby uprawnionej do korzystania z procedury po rozpoczęciu procedury poszukiwawczej w urzędzie celnym przeznaczenia

Art. 49 ust. 5 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 5 RW

Jeżeli postępowanie poszukiwawcze rozpoczęto komunikatem IE142 skierowanym do urzędu celnego przeznaczenia i nie ma odpowiedzi lub odpowiedź jest negatywna przy użyciu komunikatu IE143, to właściwy organ państwa wyjścia nawiązuje kontakt z osobą uprawnioną do korzystania z procedury w celu uzyskania informacji niezbędnych do zamknięcia procedury (szczegółowe informacje - zob. pkt 3.2).

Jeżeli na tym etapie postępowania poszukiwawczego osoba uprawniona do korzystania z procedury:

– nie dostarczy żadnych informacji w terminie 28 dni lub

– dostarcza informacje, których nie uznaje się za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego,

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 87 UKC

Art. 77 RD

to właściwy organ państwa wyjścia określa, jakie dalsze kroki podejmuje się w celu zamknięcia procedury. Właściwy organ państwa wyjścia określa swoje ustalenia najpóźniej w terminie siedmiu miesięcy od upływu terminu przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia (zob. uwaga w pkt 3.2.2 w odróżnieniu od tego terminu).

3.4.6. Skutki wyników postępowania poszukiwawczego

Na podstawie otrzymanych odpowiedzi, włącznie z informacjami otrzymanymi od osoby uprawnionej do korzystania z procedury, właściwy organ państwa wyjścia ustala, czy procedura została zakończona i można ją zamknąć lub jakie dalsze kroki należy podjąć.

Art. 49 ust. 7 i art. 117. ust. 5 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 7 RW

Jeżeli operacja tranzytowa może zostać prawidłowo zamknięta w ramach postępowania poszukiwawczego, właściwy organ państwa wyjścia niezwłocznie powiadamia o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury i gwaranta, jeżeli byli oni włączeni w czynności.

Ponadto może zajść konieczność poinformowania przez właściwy organ innych właściwych organów aktualnie uczestniczących w postępowaniu poszukiwawczym, a w szczególności urzędu celnego zabezpieczenia.

Jeżeli właściwy organ państwa wyjścia nie może zamknąć procedury tranzytu, ale:

- wysłano komunikat IE006;
- wysłano komunikat IE118; lub
- istnieje dowód przedstawienia lub dostarczenia towarów w innym państwie członkowskim lub innej umawiającej się

stronie przedłożony przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury,

to właściwy organ w miejscu wyjścia przekazuje niezwłocznie odpowiedzialność za procedurę odzyskiwania długu państwu uznanemu za właściwe przy użyciu komunikatu „Wniosek o dokonanie poboru" (IE150).

Jeżeli wysłano komunikat IE006, organ, do którego skierowano wniosek, musi wysłać komunikat IE018. Jeżeli istnieje komunikat IE118 lub dowód przedstawienia lub dostarczenia towarów w innym państwie członkowskim lub państwie będącym umawiającą się stroną przedłożony przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, organ ten musi przyjąć kompetencje w zakresie odzyskania należności i wysłać komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru" (IE151) z odpowiedzią „Tak" (kod akceptacji 1).

Jeżeli organ, do którego skierowano wniosek, nie reaguje ani poprzez wysłanie brakujących komunikatów (pomimo zobowiązania prawnego), ani poprzez przejęcie odpowiedzialności za odzyskanie należności w ustalonym terminie 28 dni (pomimo istnienia wspomnianego wyżej dowodu), należy poinformować o tym lokalnych urzędników łącznikowych ds. tranzytu (zob. książka adresowa siatki koordynatorów tranzytu – Transit Network Address Book – na stronie internetowej Europa) państwa współpracującego, przedstawiając niezbędny dowód, w celu podjęcia odpowiednich działań, ponieważ organ współpracujący powinien przejąć kompetencje. Jeżeli nie odniesie to koniecznego skutku, należy poinformować krajowe centrum wsparcia i krajowego koordynatora ds. tranzytu w państwie wyjścia, aby to oni podjęli odpowiednie działania.

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Właściwy organ państwa wyjścia dokonuje ustaleń najpóźniej w terminie siedmiu miesięcy od upływu terminu przedstawienia

Art. 87 UKC

Art. 77 RD

towarów w miejscu przeznaczenia. W razie potrzeby sam wszczyna procedurę odzyskiwania długu (szczegółowe informacje można znaleźć w części VIII).

Na wyniki postępowania poszukiwawczego mogą mieć wpływ wszelkie dodatkowe informacje otrzymane przez właściwy organ lub uwagi poczynione przez właściwy organ w odniesieniu do przedmiotowych towarów.

Ma to w szczególności miejsce, gdy w czasie operacji tranzytowej wykryto nieprawidłowości lub oszustwa (usunięcie, zastąpienie itp.) lub gdy przedmiotowe towary znalazły się częściowo lub w całości poza dozorem celnym, a także gdy ustalono osoby odpowiedzialne za nieprawidłowości lub popełnienie oszustwa.

Wszystkie istotne informacje należy niezwłocznie przekazać właściwym organom państwa wyjścia.

4 Procedura ciągłości działania

Punkt ten stosuje się tylko w przypadkach, w których operacja tranzytowa rozpoczęła się przy zastosowaniu procedury ciągłości działania.

Jest on podzielony w następujący sposób:

Pkt 1 zawiera wprowadzenie.

Pkt 2 dotyczy właściwego organu i terminu rozpoczęcia postępowania poszukiwawczego.

Pkt 3 dotyczy wysłania noty poszukiwawczej.

Pkt 4 dotyczy reakcji państwa przeznaczenia na notę poszukiwawczą.

Pkt 5 dotyczy skutków postępowania poszukiwawczego.

4.1. Nota poszukiwawcza w przypadku procedury ciągłości działania lub procedury uproszczonej właściwej dla niektórych rodzajów transportu

Niniejszy punkt dotyczy sytuacji, w której w przypadku procedury ciągłości działania jeden z następujących dokumentów jest stosowany jako zgłoszenie tranzytowe:

- jednolity dokument administracyjny (SAD), lub
- SAD wydrukowany na czystym papierze za pomocą skomputeryzowanego systemu przedsiębiorcy zgodnie z załącznikiem B6 do dodatku III do Konwencji / załącznikiem B-01 do RD, lub
- tranzytowy dokument towarzyszący (TAD), do którego w razie konieczności dołączony jest wykaz pozycji. W takim przypadku dokument TAD nie jest opatrywany numerem ewidencyjnym (MRN).

4.1.1. Wprowadzenie

Pkt 17 załącznika II do dodatku I do Konwencji

Pkt 17 załącznika 72-04 do RW

W przypadku braku dowodu zakończenia procedury tranzytu lub gdy tylko właściwe organy zostaną poinformowane lub nabiorą podejrzeń, że procedura nie została zakończona:

- za pomocą pisma, którego wzór zamieszczono w załączniku 8.2, nawiązuje się kontakt z osobą uprawnioną do korzystania z procedury w celu uzyskania od niej dowodu na zakończone procedury po upływie terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, oraz

- wszczyna się postępowanie poszukiwawcze w deklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia po upływie <u>dwóch miesięcy</u> od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia.

Postępowanie poszukiwawcze ma na celu przede wszystkim:

- <u>uzyskanie dowodu zakończenia procedury</u> celem jej zamknięcia, lub

- w przypadku braku takiego dowodu lub gdy w późniejszym terminie okaże się, że przedstawiony dowód jest sfałszowany lub nieważny, ustalenie warunków, w których powstał dług (celny), określenie tożsamości dłużnika (dłużników) i określenie właściwych organów do odzyskania długu (celnego).

To postępowanie oparte jest na współpracy administracyjnej między właściwymi organami i uwzględnia wszelkie informacje dostarczone przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury (zob. odpowiednio pkt 3).

Wykaz właściwych organów do spraw postępowań poszukiwawczych znajduje się w załączniku 8.1.

Aby postępowanie poszukiwawcze przebiegło sprawnie, konieczne są:

- kompletne wypełnienie not poszukiwawczych;
- skuteczna i prawidłowa rejestracja przybycia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia;
- niezwłoczne – najpóźniej w terminie ośmiu dni kalendarzowych – odesłanie przez urząd celny przeznaczenia egzemplarza zwrotnego (egzemplarza nr 5 dokumentu SAD lub drugiego egzemplarza dokumentu TAD);
- prawidłowe postępowanie urzędu lub urzędów celnych tranzytowych ze świadectwem (świadectwami) przekroczenia granicy (TC10);
- szybkie i jednoznaczne odpowiedzi właściwych organów;
- posiadanie aktualnego wykazu właściwych organów i urzędów.

4.1.2. Procedura poszukiwawcza rozpoczynająca się od osoby uprawnionej do korzystania z procedury

Właściwe organy państwa wyjścia muszą poinformować osobę uprawnioną do korzystania z procedury i zwrócić się do niej o dostarczenie dowodu zakończenia procedury, jeżeli egzemplarz nr 5 dokumentu SAD lub drugi egzemplarz dokumentu TAD nie zostały

zwrócone w terminie jednego miesiąca od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury ma możliwość dostarczenia informacji niezbędnych do zamknięcia procedury w terminie 28 dni.

4.1.3. Właściwy organ i okres przewidziany na wysłanie noty poszukiwawczej

Właściwe organy państwa wyjścia niezwłocznie wysyłają notę poszukiwawczą:

- najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, jeżeli nie otrzymano dowodu zakończenia procedury od osoby uprawnionej do korzystania z procedury;
- gdy tylko właściwe organy zostaną poinformowane lub nabiorą podejrzeń na wcześniejszym etapie (nawet przed upływem terminów określonych powyżej), że procedura dla części lub całości przedmiotowych towarów nie została zakończona lub jeżeli przedstawiony dowód ujawnia istnienie rozbieżności lub jeżeli okaże się, że jest sfałszowany. W przypadku podejrzeń właściwy organ państwa wyjścia podejmuje na podstawie okoliczności decyzję, czy postępowanie poszukiwawcze należy poprzedzić lub uzupełnić procedurą weryfikacji po odprawie, aby sprawdzić ważność dowodu;
- gdy tylko właściwe organy wykryją po fakcie (po upływie podanych wyżej terminów), że przedstawiony im dowód został sfałszowany, a procedura nie została zakończona. Dochodzenie wszczyna się jednak jedynie wówczas, gdy może ono pomóc w potwierdzeniu albo ustaleniu nieważności wcześniej przedstawionych dowodów lub w ustaleniu wielkości długu (celnego), dłużnika i organu właściwego do odzyskania długu.

Nie można wysłać noty poszukiwawczej, jeżeli przed upływem

dwumiesięcznego terminu wszczęcia procedury poszukiwawczej osoba uprawniona do korzystania z procedury będzie w stanie przedstawić wystarczający alternatywny dowód zakończenia procedury (dodatkowe informacje - zob. pkt 3.2.1.).

4.1.4. Nota poszukiwawcza TC20

Postępowanie poszukiwawcze kontynuuje właściwy organ państwa wyjścia, wysyłając właściwemu organowi państwa przeznaczenia notę poszukiwawczą sporządzoną na formularzu zgodnym z wzorem TC20 zamieszczonym w załączniku 8.3.

Można ją wysłać listem poleconym (z potwierdzeniem odbioru).

W każdym przypadku właściwy organ państwa wyjścia zachowuje dowód wysłania TC20.

W TC20 podaje się wszelkie dostępne informacje, łącznie z dodatkowymi szczegółami uzyskanymi od osoby uprawnionej do korzystania z procedury, w szczególności informacje na temat zmiany odbiorcy towarów. Wraz z TC20 przesyła się kopię dokumentu zgłaszającego towary do procedury (egzemplarz nr 1 dokumentu SAD, pierwszy egzemplarz dokumentu TAD, wykazy załadunkowe, manifest lotniczy lub morski itp.).

TC20 wysyła się tylko wtedy, gdy odpowiedź osoby uprawnionej do korzystania z procedury na wezwanie do udzielenia informacji nie jest wystarczająca do zamknięcia procedury tranzytu.

4.1.5. Reakcja państwa przeznaczenia na notę poszukiwawczą

Właściwy organ państwa przeznaczenia, który otrzymał notę poszukiwawczą, reaguje niezwłocznie i we właściwy sposób zgodnie z informacjami, które posiada lub może uzyskać.

Najpierw sprawdza własną ewidencję (rejestracja egzemplarzy nr 4 i 5 SAD, drugiego egzemplarza TAD lub wypełnionych manifestów

itd.) lub ewidencję upoważnionego odbiorcy. W wyniku weryfikacji czasami znajduje się oryginalny dowód zakończenia procedury, który nie został jeszcze zwrócony lub który omyłkowo umieszczono w złym miejscu.

Jeżeli poszukiwania okażą się bezskuteczne, właściwy organ państwa przeznaczenia nawiązuje kontakt z odbiorcą (wskazanym w zgłoszeniu tranzytowym) lub osobą wskazaną przez właściwy organ państwa wyjścia w TC20, która powinna była otrzymać towary i dokumenty bezpośrednio, bez ich przedstawienia w urzędzie celnym przeznaczenia.

Jeżeli jednak informacje podane przez właściwy organ państwa wyjścia w TC20 lub w załączonych dokumentach nie są wystarczające, by właściwy organ państwa przeznaczenia mógł przeprowadzić niezbędne czynności poszukiwawcze, organ ten wnioskuje o dodatkowe informacje, odsyłając TC20 z wypełnionym polem II do właściwego organu państwa wyjścia. Właściwy organ państwa wyjścia wypełnia pole III, załącza wnioskowane dodatkowe informacje (w formie papierowej) i odsyła TC20 właściwemu organowi państwa przeznaczenia.

Przeprowadzenie wyżej opisanego postępowania poszukiwawczego może doprowadzić do następujących ustaleń:

1. <u>Towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub upoważnionemu odbiorcy, ale:</u>
   - nie odesłano w wyznaczonym terminie dowodu zakończenia procedury (na przykład egzemplarza nr 5 SAD, drugiego egzemplarza TAD lub miesięcznego wykazu w ramach papierowej procedury tranzytu lotniczego/morskiego).

     W takim przypadku właściwy organ państwa przeznaczenia niezwłocznie po należytym wypełnieniu pola IV noty TC20 odsyła dowód właściwemu organowi państwa wyjścia, który

wysłał TC20;

- upoważniony odbiorca nie odesłał urzędowi celnemu przeznaczenia dowodu zakończenia procedury, mimo że miał taki obowiązek.

  W takim przypadku po odnalezieniu dowodu właściwy organ państwa przeznaczenia niezwłocznie odsyła dowód z należycie wypełnioną notą TC20 właściwemu organowi państwa wyjścia, po uprzednim sprawdzeniu, czy upoważniony odbiorca dostarczył wymagane informacje dotyczące daty przybycia towarów i stanu zamknięć oraz po zarejestrowaniu i zatwierdzeniu dowodu. Właściwy organ państwa przeznaczenia podejmuje wszelkie niezbędne działania w odniesieniu do upoważnionego odbiorcy;

- dowód zakończenia procedury został przesłany, ale właściwe organy państwa wyjścia go nie otrzymały.

  W takim przypadku właściwy organ państwa przeznaczenia odsyła dowód z należycie wypełnionym polem IV noty TC20 właściwemu organowi państwa wyjścia. Dowodem tym może być dokument otrzymany od właściwego organu państwa wyjścia (egzemplarz nr 1 SAD, pierwszy egzemplarz TAD, manifest sporządzony w miejscu wyjścia itp.) lub kopia dokumentu będącego w posiadaniu właściwego organu państwa przeznaczenia (egzemplarz nr 4 SAD, drugi egzemplarz TAD, manifest sporządzony w miejscu przeznaczenia lub zachowana kopia wykazu miesięcznego itp.). Organ ten nanosi na ten dokument datę przybycia towarów oraz adnotację o wynikach wszelkich przeprowadzonych kontroli i poświadcza go.

2. <u>Towary nie zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia ani dostarczone do upoważnionego odbiorcy:</u>

- nastąpiła zmiana urzędu celnego przeznaczenia – w takim wypadku dowód zakończenia procedury właściwemu organowi

państwa wyjścia zwraca faktyczny urząd celny przeznaczenia:

– jeżeli właściwy organ państwa, w którym znajduje się deklarowany urząd celny przeznaczenia, był w stanie ustalić faktyczny urząd celny przeznaczenia, wysyła tam notę TC20 z podaniem w polu IV szczegółowych danych faktycznego urzędu celnego przeznaczenia oraz informuje właściwy organ państwa wyjścia, przesyłając mu kopię noty TC20;

– jeżeli właściwy organ państwa, w którym znajduje się deklarowany urząd celny przeznaczenia, nie był w stanie ustalić faktycznego urzędu celnego przeznaczenia, deklarowany urząd celny przeznaczenia wysyła notę TC20 opatrzoną stosowną adnotacją i z podaniem w polu IV szczegółowych danych do ostatniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego. W przypadku braku urzędu celnego tranzytowego notę TC20 odsyła się bezpośrednio do właściwego organu państwa wyjścia;

- nie nastąpiła zmiana urzędu celnego przeznaczenia (lub nie powiadomiono o takiej zmianie):

  – w takim przypadku, jeżeli właściwy organ państwa przeznaczenia ustali, że towary zostały dostarczone bezpośrednio nieposiadającemu upoważnienia odbiorcy podanemu w nocie TC20 lub jakiejkolwiek innej osobie, właściwy organ państwa przeznaczenia odsyła TC20 i kopię zgłoszenia tranzytowego właściwemu organowi państwa wyjścia. Podaje przy tym, w razie potrzeby w osobnym dokumencie, wszelkie istotne informacje wskazujące:

    - tożsamość odbiorcy i innych osób, które mogły być związane z odbiorem towarów,

    - datę i warunki bezpośredniej dostawy towarów, rodzaj i ilość towarów oraz

    - w stosownych przypadkach procedurę celną, którą je objęto;

  – jeżeli właściwy organ państwa przeznaczenia nie może

odnaleźć przedmiotowych towarów, przekazuje notę TC20 opatrzoną stosowną adnotacją do ostatniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego podanego w zgłoszeniu tranzytowym. W przypadku braku urzędu celnego tranzytowego TC20 odsyła się bezpośrednio do właściwego organu państwa wyjścia (tego samego co w pkt 2 ppkt drugi).

Jeżeli właściwy organ państwa przeznaczenia wysyła TC20 ostatniemu przewidywanemu urzędowi celnemu tranzytowemu, kopię tej noty wysyła także właściwemu organowi państwa wyjścia w celu poinformowania go o aktualnym stanie zaawansowania postępowania poszukiwawczego.

4.1.6. Reakcja urzędu celnego tranzytowego na notę poszukiwawczą

Ostatni przewidywany urząd celny tranzytowy, któremu przekazano TC20, niezwłocznie poszukuje świadectwa przekroczenia granicy TC10 dotyczącego przedmiotowej przesyłki.

Poszukiwania te mogą doprowadzić do następujących ustaleń:

1. Przesyłka została przedstawiona w ostatnim przewidywanym urzędzie celnym tranzytowym i odnaleziono świadectwo przekroczenia granicy.

   W takim przypadku urząd celny tranzytowy dołącza kopię świadectwa przekroczenia granicy do TC20 i odsyła je bezpośrednio właściwemu organowi państwa wyjścia.

2. W ostatnim przewidywanym urzędzie celnym tranzytowym nie odnaleziono świadectwa przekroczenia granicy (ani innych dokumentów potwierdzających tranzyt).

   W takim przypadku ostatni przewidywany urząd celny tranzytowy odsyła TC20 z taką informacją do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego podanego w zgłoszeniu tranzytowym lub – jeżeli nie ma innych przewidywanych urzędów celnych tranzytowych – do

właściwego organu państwa wyjścia.

Wszystkie urzędy celne tranzytowe kolejno otrzymujące notę poszukiwawczą postępują w podobny sposób i zapewniają niezwłoczne przekazanie należycie poświadczonej noty TC20 poprzedniemu przewidywanemu urzędowi celnemu tranzytowemu podanemu w zgłoszeniu tranzytowym lub – w przypadku braku takiego urzędu – bezpośrednio właściwemu organowi państwa wyjścia, który z otrzymanych informacji wyciąga stosowne wnioski.

Urząd celny tranzytowy, który wysyła notę TC20 do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego, wysyła również jej kopię właściwemu organowi państwa wyjścia celem poinformowania go o aktualnym stanie zaawansowania postępowania poszukiwawczego. Przewidywany urząd celny tranzytowy powiadamia też właściwy organ państwa wyjścia, jeżeli urząd ten otrzymał świadectwo przekroczenia granicy od faktycznego urzędu celnego tranzytowego po uprzednim wysłaniu noty poszukiwawczej do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego (sytuacja opisana w pkt 1).

4.1.7. Skutki postępowania poszukiwawczego

Właściwy organ państwa wyjścia ustala, na podstawie odpowiedzi otrzymanych w toku postępowania poszukiwawczego, włącznie z informacjami otrzymanymi od osoby uprawnionej do korzystania z procedury, czy procedura tranzytu została zakończona i czy można ją zamknąć.

Zgodnie z przepisami dotyczącymi długu (celnego) i jego odzyskiwania właściwy organ państwa wyjścia ustala:

- czy powstał dług (celny),
- w stosownych przypadkach, osoby odpowiedzialne za dług,
- w stosownych przypadkach, faktyczne lub przypuszczalne

miejsce powstania długu i właściwe organy do jego odzyskania.

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Właściwy organ państwa wyjścia dokonuje ustaleń najpóźniej w terminie siedmiu miesięcy od upływu terminu przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia.

Art. 87 UKC

Art. 77 RD

Ma to zastosowanie także w wypadku, gdy organ ten nie otrzymał w toku postępowania poszukiwawczego żadnych odpowiedzi.

Na wyniki postępowania poszukiwawczego mogą mieć wpływ wszelkie dodatkowe informacje otrzymane przez właściwy organ lub uwagi poczynione przez właściwy organ w odniesieniu do towarów. Ma to w szczególności miejsce, gdy w czasie operacji tranzytowej wykryto nieprawidłowości lub oszustwa (usunięcie, zastąpienie itp.) lub gdy przedmiotowe towary znalazły się częściowo lub w całości poza dozorem celnym, a także gdy ustalono osoby odpowiedzialne za nieprawidłowości lub popełnienie oszustwa. Wszystkie istotne informacje należy niezwłocznie przekazać do właściwego organu państwa wyjścia i – w stosownych przypadkach – użyć noty TC24 w celu przekazania kompetencji odzyskania należności. Wzór formularza TC24 zamieszczono załączniku 8.2. w części VII.

Art. 49 ust. 7 i art. 117. ust. 5 dodatku I do Konwencji

Art. 310 ust. 7 RW

W sytuacji odwrotnej, gdy operacja tranzytowa została zamknięta w zakresie objętym postępowaniem poszukiwawczym, właściwe organy państwa wyjścia niezwłocznie powiadamiają osobę uprawnioną do korzystania z procedury i gwaranta, jeżeli byli oni włączeni w procedurę. Ponadto może zajść konieczność poinformowania przez właściwy organ innych właściwych organów aktualnie uczestniczących w postępowaniu poszukiwawczym, a w szczególności urzędu celnego zabezpieczenia.

Inne przykłady sytuacji, jakie mogą mieć miejsce w postępowaniu poszukiwawczym, podano w załączniku 8.5.

5 Procedura weryfikacji po odprawie

W niniejszej sekcji można znaleźć następujące informacje:

Pkt 1 dotyczy celów i metod weryfikacji.

Pkt 2 dotyczy dokumentów podlegających weryfikacji.

Pkt 3 dotyczy skutków weryfikacji.

5.1. Cele i metody weryfikacji po odprawie

Art. 52 dodatku I do Konwencji

Art. 292 RW

Właściwy organ celny może po zwolnieniu towarów przeprowadzać kontrole dotyczące przedstawionych informacji i wszelkich dokumentów, formularzy, pozwoleń lub danych dotyczących wspólnej/unijnej operacji tranzytowej, aby sprawdzić autentyczność i prawidłowość wpisów, wymienionych informacji i przystawionych pieczęci.

Weryfikacja po odprawie odbywa się na podstawie analizy ryzyka lub wyrywkowo. Weryfikację należy jednak przeprowadzić w przypadku wątpliwości, podejrzenia wystąpienia naruszeń lub nieprawidłowości.

Właściwy organ celny otrzymujący wniosek o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów niezwłocznie udziela odpowiedzi.

Jeżeli właściwy organ celny w miejscu wyjścia zwróci się z wnioskiem do właściwego organu celnego o przeprowadzenie po zwolnieniu towarów kontroli dotyczącej informacji związanych ze wspólną/unijną operacją tranzytową, warunki dotyczące zamknięcia procedury tranzytu uznaje się za niespełnione do czasu potwierdzenia autentyczności i prawidłowości danych.

5.2. Dokumenty podlegające weryfikacji

5.2.1. Zgłoszenie tranzytowe (procedura ciągłości działania)

W celu wykrycia nadużyć i zapobiegania im właściwy organ w państwie wyjścia, tranzytu i przeznaczenia poddaje weryfikacji zgłoszenie i zatwierdzenia zawsze, gdy występuje widoczny błąd lub powód wątpliwości co do ich ważności.

Wzór formularza TC21 zamieszczono w załączniku 8.5.Weryfikację przeprowadza się przy użyciu formularza TC21 odpowiadającego wzorowi określonemu w załączniku 8.5. Właściwe organy, do których skierowano wniosek, odsyłają formularz wnioskującym właściwym organom w terminie dwóch miesięcy od daty jego sporządzenia. Należy w nim podać powód weryfikacji.

Ponadto każdy urząd celny wyjścia przeprowadza wyrywkowe kontrole egzemplarzy zwrotnych odesłanych zgłoszeń tranzytowych, wnioskując o weryfikację co najmniej dwóch dokumentów na tysiąc.

5.2.2. Manifest jako zgłoszenie tranzytowe

Jeżeli towary są przewożone przy użyciu manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego w ramach procedury tranzytu wspólnego/unijnego dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub przy użyciu manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego w ramach procedury tranzytu unijnego dla towarów przewożonych transportem morskim, właściwe organy w porcie lotniczym lub morskim przeznaczenia przeprowadzają retrospektywną kontrolę celną za pomocą audytu systemów na podstawie poziomu postrzeganego ryzyka. W stosownych przypadkach właściwe organy w porcie lotniczym lub morskim przeznaczenia mogą przesłać szczegółowe informacje z manifestów do weryfikacji właściwym organom poru lotniczego lub morskiego wyjścia.

Weryfikację przeprowadza się za pomocą formularza TC21(A) odpowiadającego wzorowi określonemu w załączniku 8.6. W każdym formularzu należy podać informacje z manifestu dotyczące jednego statku powietrznego lub morskiego i jednego upoważnionego przewoźnika.

Części 1, 2 i 3 formularza TC21(A) wypełniają właściwe organy portu lotniczego lub morskiego przeznaczenia. W stosownych przypadkach do formularza należy dołączyć wyciągi z manifestu statku powietrznego lub morskiego dotyczące przesyłek wybranych do weryfikacji.

Formularze do weryfikacji można wysłać przez urzędy centralne właściwe dla operacji tranzytu wspólnego/unijnego w zainteresowanych państwach do właściwych organów portu lotniczego lub morskiego wyjścia.

Właściwe organy w porcie lotniczym lub morskim wyjścia weryfikują informacje z manifestu podane w formularzu TC21(A), porównując je z ewidencją handlową upoważnionego podmiotu. Wyniki weryfikacji podaje się w częściach 4 i 5 formularza. Wszelkie rozbieżności należy podać w części 4.

5.2.3. Dowód alternatywny

W przypadku wątpliwości lub podejrzeń właściwy organ w państwie wyjścia składa wniosek o weryfikację przedstawionego dowodu alternatywnego. Ponadto właściwy organ wnioskuje o weryfikację co najmniej dziesięciu dokumentów na tysiąc.

5.2.4. Dokumenty T2L

W przypadku dokumentu T2L wystawianego retrospektywnie wyłącznie w celu korekty skutków zgłoszenia tranzytowego T1 zaleca się złożenie wniosku o jego weryfikację.

Złożenie wniosku powinno być automatyczne po przedstawieniu dokumentu T2L po wykonaniu kilku operacji tranzytowych objętych zgłoszeniami tranzytowymi wystawionymi w różnych państwach.

Ponadto dwa dokumenty na każdy tysiąc dokumentów T2L przedstawionych w danym urzędzie należy poddać kontroli wyrywkowej.

5.2.5. Dokumenty handlowe równoważne dokumentowi T2L

Zaleca się przeprowadzenie weryfikacji w przypadku, gdy istnieje podejrzenie popełnienia nadużycia lub zaistnienia nieprawidłowości w wyniku zastosowania dokumentu handlowego zamiast T2L.

Podejrzenie nadużycia lub nieprawidłowości występuje, gdy dana osoba wyraźnie dzieli przesyłki po to, aby nie przekroczyć pułapu 15 000 EUR.

Ponadto dwa dokumenty na każdy tysiąc dokumentów handlowych przedstawionych w danym urzędzie zamiast T2L należy poddać kontroli wyrywkowej.

5.3. Skutki weryfikacji

Właściwy organ wnioskujący o weryfikację podejmuje właściwe środki na podstawie otrzymanych informacji.

W przypadku powstania długu (celnego) w trakcie danej operacji tranzytowej właściwy organ państwa wyjścia musi jednak w stosownych przypadkach wszcząć czynności poszukiwawcze i ustalić podstawowe fakty dotyczące tego długu (celnego), dłużnika oraz organu właściwego do odzyskania długu zgodnie z przepisami

dotyczącymi długu i jego odzyskiwania (zob. część VIII).

6 Wyjątki (*pro memoria*)

7 Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

8 Załączniki

8.1. Wykaz właściwych organów

W wykazie wymieniono, z podziałem na państwa:

1. właściwe organy państwa wyjścia, które wysyłają wniosek o udzielenie informacji do osoby uprawnionej do korzystania z procedury w przypadku braku dowodu zakończenia procedury,

2. właściwe organy państwa wyjścia, które wysyłają noty poszukiwawcze i monity,

3. właściwe organy państwa przeznaczenia, do których wysyła się noty poszukiwawcze i monity (w tym „organy nadrzędne”),

4. właściwe organy, które wysyłają wnioski o weryfikację po odprawie,

5. właściwe organy, które otrzymują wnioski o weryfikację po odprawie,

6. urząd centralny, do którego wysyła się formularz TC20 (A) wraz z załączonymi dokumentami, jeżeli ostateczny odbiorca jest nieznany i dokumentów nie można wysłać bezpośrednio.

W celu usprawnienia dochodzeń i kontroli w ramach procedur dotyczących transportu lotniczego wykaz portów lotniczych i właściwych dla nich urzędów celnych przedstawiono w załączniku 8.5 do części V.

AUSTRIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: Faks:

BELGIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów papierowych	E-mail: Faks:

BUŁGARIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	National Customs Agency 47, G.S.Rakovski str. Sofia -1202 Bułgaria E-mail: Petia.Sergieva@customs.bg Faks: +359 2 9859 4215

CYPR

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	Central Transit Office Customs Headquarters, Ministry of Finance Corner M. Karaoli and Gr. Afxentiou 1096 Nicosia Cypr E-mail: helpdesk.cyprus@customs.mof.gov.cy Faks: 0035722602767

REPUBLIKA CZESKA (aktualizacja)

1.	Wniosek o udzielenie informacji	
	Celní úřad pro Hlavní město Prahu (CZ510000): CZ510201 - Praha Hostivař CZ510202 - Praha Uhříněves	Celní úřad pro Hlavní město Prahu Washingtonova 7 113 54 Praha 1 Republika Czeska
	Celní úřad pro Jihočeský kraj (CZ520000): CZ520201 - České Budějovice CZ520202 - Strakonice CZ520203 - Tábor	Celní úřad pro Jihočeský kraj Kasárenská 6/1473 370 21České Budějovice Republika Czeska
	Celní úřad pro Jihomoravský kraj (CZ530000): CZ530201- Brno CZ530202 - Blansko CZ530203 - Hodonín CZ530204 - Lanžhot CZ530299 - Brno Tuřany	Celní úřad pro Jihomoravský kraj Koliště 17 602 00 Brno Republika Czeska
	Celní úřad pro Karlovarský kraj (CZ540000): CZ540201 - Karlovy Vary CZ540202 - Cheb Letiště Karlovy Vary	Celní úřad pro Karlovarský kraj Dubová 8 360 04 Karlovy Vary Republika Czeska
	Celní úřad pro Královehradecký kraj (CZ550000): CZ550201- Hradec Králové CZ550202 - Jičín CZ550203 - Náchod	Celní úřad pro Královehradecký kraj Bohuslava Martinů 1672/8a 501 01 Hradec Králové Republika Czeska
	Celní úřad pro Liberecký kraj (CZ560000): CZ560201 - Liberec	Celní úřad pro Liberecký kraj České mládeže 1122 460 03 Liberec 6 Republika Czeska
	Celní úřad pro Moravskoslezský kraj (CZ570000): CZ570201 – Paskov CZ570202 – Karviná CZ570203 – Nošovice CZ570204 – Opava CZ570205 - Třinec CZ570299 - Letiště Mošnov	Celní úřad pro Moravskoslezský kraj Náměstí Svatopluka Čecha 8 702 00 Ostrava Republika Czeska

	Celní úřad pro Olomoucký kraj (CZ580000): CZ580201 – Olomouc CZ580202 – Přerov CZ580203 – Šumperk	Celní úřad pro Olomoucký kraj Blanická 19 772 01 Olomouc Republika Czeska
	Celní úřad pro Pardubický kraj (CZ590000): CZ590201 - Pardubice CZ590202 - Česká Třebová CZ590299 - Letiště Pardubice	Celní úřad pro Pardubický kraj Palackého 2659/3 530 02 Pardubice Republika Czeska
	Celní úřad pro Plzeňský kraj (CZ600000): CZ600201 - Plzeň CZ600202 - Draženov CZ600203 - Tachov	Celní úřad pro Plzeňský kraj Antala Uxy 11, P.O.BOX 88 303 88 Plzeň
	Celní úřad pro Středočeský kraj (CZ610000): CZ610201 - Zdiby CZ610202 - Benešov CZ610203 - Kladno CZ610204 - Kolín CZ610205 - Kosmonosy CZ610206 - Mělník CZ610207 - Nupaky CZ610208 - Rudná	Celní úřad pro Středočeský kraj Washingtonova 11 110 00 Praha 1 Republika Czeska
	Celní úřad pro Ústecký kraj (CZ620000): CZ620201 - Ústí nad Labem CZ620202 - Chomutov CZ620203 - Most	Celní úřad pro Ústecký kraj Hoření 3540/7A 400 11 Ústí nad Labem Republika Czeska
	Celní úřad pro kraj Vysočina (CZ630000): CZ630201 - Střítež u Jihlavy CZ630202 - Pelhřimov CZ630203 - Žďár nad Sázavou	Celní úřad pro kraj Vysočina Střítež 5 588 11 Střítež u Jihlavy Republika Czeska
	Celní úřad pro Zlínský kraj (CZ640000): CZ640201 - Lípa CZ640202 - Napajedla CZ640203 - Uherské Hradiště CZ640204 - Valašské Meziříčí	Celní úřad pro Zlínský kraj Zarámí 4463 762 34 Zlín Republika Czeska

	Celní úřad Praha Ruzyně (CZ650000): CZ650201 - Ruzyně CZ650202 - Celní pošta CZ650299 - Ruzyně cestovní styk	Celní úřad Praha Ruzyně Aviatická 12/1048 160 08 Praha 6 Republika Czeska
2.	**Nadawca noty poszukiwawczej**	Zob. pole 1
3.	**Adresat noty poszukiwawczej**	Zob. pole 1
4.	**Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie**	Zob. pole 1
5.	**Adresat wniosku o weryfikację po odprawie**	Zob. pole 1
6.	**Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów**	Zob. pole 1 albo **Pan František ŠÍMA** General Directorate of Customs Customs Department Budějovická 7 140 96 Praha 4 Republika Czeska Tel.:+420 261 332 218 Faks: +420 261 332 300 E-mail: f.sima@cs.mfcr.cz

DANIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

ESTONIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Tax and Customs Board Central Transit Office Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: enquiries@emta.ee

FINLANDIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Tornio Tulli PL 47 FI-95401 Tornio
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Tornio Tulli PL 47 FI-95401 Tornio
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Tornio Tulli PL 47 FI-95401 Tornio
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Tornio Tulli PL 47 FI-95401 Tornio
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Tornio Tulli PL 47 FI-95401 Tornio
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: passitusseuranta@tulli.fi

FRANCJA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy Urząd celny przeznaczenia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

NIEMCY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	
	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Nadrenia Północna-Westfalia	Hauptzollamt Aachen Im Süsterfeld 9 52072 Aachen Niemcy
	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Dolna Saksonia, Brema, Saksonia-Anhalt	Hauptzollamt Braunschweig Hagenweg 4 37081 Göttingen Niemcy
	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Hesja, Saara, Nadrenia-Palatynat	Hauptzollamt Gießen Lindenstraße 6c 36037 Fulda Niemcy

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Szlezwik-Holsztyn, Hamburg, Meklemburgia-Pomorze Przednie	Hauptzollamt Itzehoe Kaiserstraße 14a 25524Itzehoe Niemcy
	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Saksonia, Turyngia	Hauptzollamt Dresden Hartmut-Dost-Straße 45 i 01099 Dresden Niemcy
	Region (zob. lista urzędów celnych)[1] Brandenburgia, Berlin	Hauptzollamt Potsdam Rembrandstraße 26A 14467 Potsdam Niemcy
	Bawaria DE007400 Augsburg DE007500 Landshut DE007600 München DE007700 Passau DE007750 Rosenheim (zob. lista urzędów celnych)	Hauptzollamt Rosenheim Poststraße 4 83435 Bad Reichenhall Niemcy
	Bawaria DE008700 Hof DE008750 Nürnberg DE008800 Regensburg DE008850 Schweinfurt DE008900 Weiden (zob. lista urzędów celnych)	Hauptzollamt Schweinfurt Brückenstraße 27 97421 Schweinfurt Niemcy
	Region (zob. lista urzędów celnych) Badenia-Wirtembergia	Hauptzollamt Heilbronn Kastellstraße 53 74080 Heilbronn Niemcy
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Hauptzollamt Braunschweig Zentralstelle Zollversand Postfach 1540 38335 Helmstedt Niemcy

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

1 http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en&Screen=

3.	Adresat noty poszukiwawczej	Hauptzollamt Braunschweig Zentralstelle Zollversand Postfach 1540 38335 Helmstedt Niemcy
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Hauptzollamt Braunschweig Zentralstelle Zollversand Postfach 1540 38335 Helmstedt Niemcy
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Hauptzollamt Braunschweig Zentralstelle Zollversand Postfach 1540 38335 Helmstedt Niemcy
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	Pani Christina Rosin Generalzolldirektion – Direktion Stubbenhuk 3 20459 Hamburg Niemcy E-Mail: Christina.Rosin@zoll.bund.de Faks: 0049 - 40 - 42820-2547

GRECJA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	DIEFTHINSI TELONION ATTIKIS CENTRAL TRANSIT OFFICE ST. NIKOLAS SQ. 185 10 PIRAEUS GRECJA E-mail: dta.gramateia@1985.syzefxis.gov.gr Faks: +302104511009

WĘGRY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	NAV Kiemelt Adó- és Vámigazgatóság H-1077 Budapest Dob utca 75-81. WĘGRY E-mail: kavig@nav.gov.hu Faks: +36 (1) 461-3311

ISLANDIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: Faks:

IRLANDIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	The Central Transit Office Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	The Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	The Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	The Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	The Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	The Central Transit Office Office of the Revenue Commissioners, Customs Division, Government Buildings, St. Conlon's Road, Nenagh, Co. Tipperary Irlandia E-mail: Faks: 353 67 44126

WŁOCHY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia Monit: Organ nadrzędny przeznaczenia (zob. wykaz urzędów celnych)
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy Urząd celny przeznaczenia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	MP.lietvediba@vid.gov.lv MP.TEKD.lietvediba@vid.gov.lv

ŁOTWA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienests Muitas pārvalde Talejas iela 1, Rīga LV-,1978, Łotwa. Tel. +371 67120981
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Zob. pole 1

4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

LITWA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Regionalna izba celna, do której należy urząd celny wyjścia: Vilniaus teritorinė muitinė Naujoji Rivonių g. 3, LT-03153 Vilnius Litwa Kauno teritorinė muitinė Jovarų g. 3 LT– 47500 Kaunas LITWA Klaipėdos teritorinė muitinė S. Nėries g. 4 LT–92228 Klaipėda LITWA
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Muitinės departamentas Muitinės procedūrų skyrius A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius LITWA
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 2
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 2
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 2
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

LUKSEMBURG

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urzędy poboru (zob. lista urzędów poboru[2])
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urzędy poboru (zob. lista urzędów poboru[2])
3.	Adresat noty poszukiwawczej	a) Nota poszukiwawcza: Urzędy poboru (zob. lista urzędów poboru[2]) b) Monit: Direction des Douanes et Accises
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urzędy poboru (zob. lista urzędów poboru[2])
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urzędy poboru (zob. lista urzędów poboru[2])
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: Faks:

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII

1	Wniosek o udzielenie informacji	Царинска управа на Република Македонија Сектор за царински систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii
2	Nadawca noty	Царинска управа на Република Македонија Сектор за царински	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii

2 www.etat.lu/DO

2 www.etat.lu/DO

	poszukiwawczej	систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii
3	Adresat noty poszukiwawczej	Царинска управа на Република Македонија Сектор за царински систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii
4	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Македонија Сектор за царински систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii
56	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Царинска управа на Република Македонија Сектор за царински систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika

			Macedonii
	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Царинска управа на Република Македонија Сектор за царински систем Служба за испитна постапка и наплата на царински долг во транзит Лазар Личеноски, 13 1000 Скопје, Република Македонија	Administracja celna byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Sektor ds. Systemu Celnego Wydział ds. Procedury Poszukiwawczej i Poboru Długu Celnego w Tranzycie Lazar Licenoski, 13 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii

Malta

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Central Transit Office Custom House Valletta CMR 02 MALTA
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 2
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 2
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 2
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

NIDERLANDY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy

2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Belastingdienst/Douane Douanepost Zuivering Postbus 4501 6401 JA Heerlen Niderlandy E-mail: Faks:

NORWEGIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy Urząd celny przeznaczenia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia Urząd celny tranzytowy Urząd celny przeznaczenia

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: Faks:

POLSKA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Właściwy urząd celny
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Izba Celna w Łodzi Centralne Biuro Tranzytu ul. Karolewska 41 90-560 Łódź
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Izba Celna w Łodzi Centralne Biuro Tranzytu ul. Karolewska 41 90-560 Łódź
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Izba Celna w Łodzi Centralne Biuro Tranzytu ul. Karolewska 41 90-560 Łódź
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Izba Celna w Łodzi Centralne Biuro Tranzytu ul. Karolewska 41 90-560 Łódź
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Izba Celna w Łodzi Centralne Biuro Tranzytu ul. Karolewska 41 90-560 Łódź E-mail: ic.cbt@lod.mofnet.gov.pl Faks: +48 42 636 86 80

PORTUGALIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: dsra@at.gov.pt Faks: + 351 21 881 3941

RUMUNIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Directia Generala a Vamilor – Serviciul Tranzit – Biroul Centralizator Str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, bl. 5, sector 6, Bucureşti, C.P. 60305, RUMUNIA
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	j.w.
3.	Adresat noty poszukiwawczej	j.w.
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	j.w.
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	j.w.
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	j.w.

SERBIA

1	Wniosek o udzielenie informacji	
	CUSTOM HOUSE BELGRADE (RS011002) RS011410 – CI AERODROM BEOGRAD RS011247 – CI AERODROM NIKOLA TESLA RS011347 – CI BEOGRAD RS011126 – CI BEOGRADSKI SAJAM RS011118 – CI ŽELEZNIČKA STANICA BEOGRAD RS011282 – CI ZA KURIRSKE POŠILJKE-DHL RS011207 – CI ZA POSLOVE CAR. NADZORA-BEOGRAD RS011029 – CI LUKA BEOGRAD	CARINARNICA BEOGRAD ul. Žorža Klemensoa 37 11000 B E O G R A D S E R B I A

	RS011037 – CI PANČEVO RS011045 – CI POŠTA BEOGRAD RS011096 – CI RANŽIRNA ŽEL .STANICA MAKIŠ-BEOGRAD RS011134 – CI SKLADIŠTA RS011568 – CI TERMINAL BEOGRAD RS011223 – CR LUKA RS011231 – CR LUKA I REČNO PRISTANIŠTE PANČEVO RS011240 – CR SAVSKO PRISTANIŠTE	
	CUSTOM HOUSE VRŠAC (RS023000) RS023027 – CI VATIN RS023035 – CI ŽELEZNIČKA STANICA VRŠAC RS023019 – CI KALUĐEROVO RS023043 – CI HEMOFARM RS023337 – CR AERODROM	CARINARNICA VRŠAC Bulevar Oslobođenja 9 26300 Vršac S E R B I A
	CUSTOM HOUSE DIMITROVGRAD (RS013005) RS013277 – CI GRADINA RS013021 – CI ŽELEZNIČKA STANICA DIMITROVGRAD RS013013 – CI TERMINAL GRADINA RS013048 – CR PIROT RS013030 – CR SLOBODNA ZONA PIROT	CARINARNICA DIMITROVGRAD Balkanska 105 18320 Dimitrovgrad S E R B I A
	CUSTOM HOUSE ZRENJANIN (RS024007) RS024023 – CI ZRENJANIN RS024015 – CI KIKINDA RS024031 – CI SRPSKA CRNJA RS024287 – CR SLOBODNA ZONA ZRENJANIN	CARINARNICA ZRENJANIN Carinska 3 23000 Zrenjanin S E R B I A
	CUSTOM HOUSE KLADOVO (RS012009) RS012068 – CI VELIKO GRADIŠTE RS012319 – CI VRŠKA ČUKA RS012289 – CI ĐERDAP RS012084 – CI ĐERDAP 2 RS012033 – CI MOKRANJE RS012041 – CI PRAHOVO RS012297 – CR BOR RS012327 – CR ZAJEČAR RS012092 – CR MAJDANPEK	CARINARNICA KLADOVO Dunavska 45 19320 Kladovo S E R B I A

	CUSTOM HOUSE KRAGUJEVAC (RS017000) RS017019 – CI KRAGUJEVAC RS017345 – CI SMEDEREVO RS017256 – CR ARANĐELOVAC RS017353 – CR ŽELEZARA SMEDEREVO RS017043 – CR ŽELEZNIČKA STANICA KRAGUJEVAC RS017027 – CI JAGODINA RS017078 – CR LAPOVO RS017329 – CR MLADENOVAC RS017337 – CR POŽAREVAC RS017035 – CR SMEDEREVSKA PALANKA RS017370 – CR SLOBODNA ZONA KRAGUJEVAC RS017388 – CR SLOBODNA ZONA SMEDEREVO	CARINARNICA KRAGUJEVAC Lepenički bulevar 37 34000 Kragujevac S E R B I A
	CUSTOM HOUSE KRALJEVO (RS014001) RS014052 – CI KRALJEVO RS014109 – CR NOVI PAZAR RS014060 – CI ČAČAK RS014338 – CI ŠPILJANI RS014176 – CI GORNJI MILANOVAC RS014010 – CR RAŠKA RS014346 – CP BRNJAČKI MOST RS014320 – CP RUDNICA	CARINARNICA KRALJEVO Moše Pijade 1 36000 Kraljevo S E R B I A
	CUSTOM HOUSE KRUŠEVAC (RS045004) RS045047 – CI KRUŠEVAC RS045055 – CR PARAĆIN RS045063 – CR TRSTENIK RS045110 – CR SLOBODNA ZONA KRUŠEVAC	CARINARNICA KRUŠEVAC Jasički put bb 37000 Kruševac S E R B I A
	CUSTOM HOUSE NIŠ (RS015008) RS015156 – CI AERODROM NIŠ RS015121 – CI VRANJE RS015024 – CI LESKOVAC RS015172 – CI PREŠEVO RS015164 – CI PROHOR PČINJSKI RS015105 – CI TERMINAL PREŠEVO RS015288 – CI ŽELEZNČKA STANICA RISTOVAC RS015113 – CR KNJAŽEVAC RS015083 – CR POŠTA NIŠ RS015407 – CR PROKUPLJE	

	RS015032 – CR RIBARCI RS015040 – CR STREZIMIROVCI RS015075 - CR ŽELEZNIČKA STANICA NIŠ	
	CUSTOM HOUSE NOVI SAD (RS021008) RS021091 – CI BATROVCI RS021024 – CI BAČKA PALANKA RS021083 – CI ŽELEZNIČKA STANICA ŠID RS021016 – CI LUKA I SKLADIŠTA NOVI SAD RS021105 – CI MOST BAČKA PALANKA RS021067 – CI RANŽIRNA ŽELEZNIČKA STANICA NOVI SAD RS021342 – CI ŠID RS021369 – CR BEČEJ RS021040 – CR VRBAS RS021202 – CR ZA POSLOVE CARINSKOG NADZORA NOVI SAD RS021440 – CR ZA REČNI SAOBRAĆAJ NOVI SAD RS021300 – CR LJUBA RS021156 – CR NEŠTIN RS021458 – CR NOVI SAD RS021059 – CR POŠTA NOVI SAD RS021377 – CR SLOBODNA ZONA NOVI SAD RS021270 – CR SOT	CARINARNICA NOVI SAD Carinska 1 21000 Novi Sad S E R B I A
	CUSTOM HOUSE PRIŠTINA (RS031003) RS031321 – CP DEPCE RS031330 – CP KONČULJ RS031305 – CP MERDARE RS031313 – CP MUTIVODE	CARINARNICA NIŠ (PRIŠTINA) Dimitrija Tucovića 16 18000 Niš S E R B I A
	CUSTOM HOUSE SOMBOR (RS022004) RS022012 - CR APATIN RS022020 – CI BAČKI BREG RS022039 – CI BEZDAN-MOHAČ RS022128 – CI BOGOJEVO RS022047 – CR SOMBOR RS022144 – CR BEZDAN RS022292 – CR ŽELEZNIČKA STANICA BOGOJEVO	CARINARNICA SOMBOR Industrijska zona bb 25000 Sombor S E R B I A
	CUSTOM HOUSE SUBOTICA (RS025003)	CARINARNICA SUBOTICA

	RS025046 – ŽELEZNIČKA STANICA SUBOTICA RS025038 – JAVNA SKLADIŠTA SUBOTICA RS025267 – CI KELEBIA RS025062 – CI SENTA RS025054 – CI TERMINAL KELEBIJA RS025011 – CI TERMINAL HORGOŠ RS025151 – CI HORGOŠ RS025160 – CR SLOBODNA ZONA SUBOTICA	Bose Milićević bb 25000 Subotica S E R B I A
	CUSTOM HOUSE UŽICE (RS046000) RS046094 – CI KOTROMAN RS046043 – CI PRIJEPOLJE RS046108 – CI UVAC RS046027 – CI UŽICE RS046086 – CR BAJINA BAŠTA RS046060 – CR ŽELEZINIČKA STANICA PRIJEPOLJE KOLOVRAT RS046035 – CR POŽEGA RS046078 – CI GOSTUN RS046051 – CR JABUKA RS046124 – CR SLOBODNA ZONA UŽICE	CARINARNICA UŽICE Miloša Obrenovića bb 25000 Subotica S E R B I A
	CUSTOM HOUSE ŠABAC (RS042005) RS042188 – CI BADOVINCI RS042145 – CI VALJEVO RS042200 – CI LJUBOVIJA RS042153 – CI MALI ZVORNIK RS042072 - CI SREMSKA MITROVICA RS042102 – CI SREMSKA RAČA RS042196 – CI TRBUŠNICA RS042056 – CI ŠABAC RS042277 – CR SLOBODNA ZONA ŠABAC	CARINARNICA ŠABAC Beogradski put bb 15000 Šabac S E R B I A
2	Nadawca noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
3	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
4	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
5	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1

6	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Zob. pole 1 albo UPRAVA CARINA Odeljenje za tranzit robe Ms.Olga Protić Bul. Zorana Đinđića 155a 11070 Novi Beograd S E R B I A Tel. +381 11 3195763 Faks: +381 11 2699722 e-mail. transit@carina.rs protico@carina.rs

SŁOWACJA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Finančné riaditeľstvo SR Odbor colný Mierová 23 SK-815 11 Bratislava
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Finančné riaditeľstvo SR Odbor colný Mierová 23 SK-815 11 Bratislava
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Finančné riaditeľstvo SR Odbor colný Mierová 23 SK-815 11 Bratislava
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Finančné riaditeľstvo SR Odbor colný Mierová 23 SK-815 11 Bratislava
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Finančné riaditeľstvo SR Odbor colný Mierová 23 SK-815 11 Bratislava E-mail: tranzit@financnasprava.sk Faks: +421.2.4342.00.65

SŁOWENIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	FINANČNI URAD NOVA GORICA Oddelek za tranzit CENTRALNA TRANZITNA PISARNA Mednarodni prehod 2b, Vrtojba SI-5290 ŠEMPETER PRI GORICI SŁOWENIA
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	Zob. pole 1 E-mail: ctp.fu@gov.si Faks: +38652976839

HISZPANIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów	E-mail: Faks:

SZWECJA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ

2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Właściwy urząd celny
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Właściwy urząd celny
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ E-mail: Faks:

SZWAJCARIA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	Urząd celny wyjścia
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Urząd celny wyjścia lub jeden z poniższych centralnych urzędów tranzytowych - Bern, COL No. CH001001 - Kreuzlingen, COL No. CH002001 - Genève-Routes, COL No. CH003001 - Chiasso, COL No. CH004001
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Nota poszukiwawcza: Urząd celny przeznaczenia
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny wyjścia, urząd celny tranzytowy, urząd celny przeznaczenia Centralne urzędy śledcze lub Eidgenössische Oberzolldirektion = „Szwajcarska Dyrekcja Generalna ds. Ceł” Bern
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Urząd celny przeznaczenia Urząd celny wyjścia

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Centralne urzędy tranzytowe - Bern, COL No. CH001001 - Kreuzlingen, COL No. CH002001 - Genève-Routes, COL No. CH003001 - Chiasso, COL No. CH004001 E-mail: Faks:

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1.	Wniosek o udzielenie informacji	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
3.	Adresat noty poszukiwawczej	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	HM Revenue and Customs Central Community Transit Office (CCTO) Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO E-mail: ncts.helpdesk@hmrc.gsi.gov.uk Faks: +44 1255 244 784

GUERNSEY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey WYSPY NORMANDZKIE GY1 2LL
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE
3.	Adresat noty poszukiwawczej	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE

5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	States of Guernsey Customs and Excise New Jetty, White Rock, St Peter Port, Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE E-mail: andy.lecheminant@customs.gov.gg Faks: +44 1481 712 248

JERSEY

1.	Wniosek o udzielenie informacji	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE
3.	Adresat noty poszukiwawczej	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE

4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	States of Jersey Customs and Immigration Service La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE E-mail: customs.epu@gov.je Tel.: +44 1534 448 000 Faks: +44 1534 448 034

CHORWACJA

1.	Wniosek o udzielenie informacji	CARINSKA UPRAVA RH Sektor za carinski sustav i procedure Odjel za potrage i zaključenje postupaka Alexandera von Humboldta 4a, 10 000 Zagreb, Chorwacja E-mail: CSPP@carina.hr
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
3.	Adresat noty poszukiwawczej	Zob. pole 1
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	Zob. pole 1

6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	Zob. pole 1

TURCJA

Urząd wyjścia

1.	Wniosek o udzielenie informacji	
2.	Nadawca noty poszukiwawczej	
3.	Adresat noty poszukiwawczej	
4.	Nadawca wniosku o weryfikację po odprawie	
5.	Adresat wniosku o weryfikację po odprawie	
6.	Adresat TC20 (A) oraz wszelkich innych dokumentów dotyczących NCTS	E-mail: Faks:

8.2. Wzór wniosku o udzielenie informacji skierowanego do osoby uprawnionej do korzystania z procedury

[Nazwa właściwego organu
państwa wyjścia]

[Miejsce i data]
[Nazwa (nazwisko) i adres
osoby uprawnionej do korzystania z procedury]

Przedmiot: Tranzyt wspólny/unijny
Brak dowodu zakończenia procedury tranzytu

Szanowna Pani!/Szanowny Panie!
Jest Pani/Pan osobą uprawnioną do korzystania z procedury w odniesieniu do następującego zgłoszenia (zgłoszeń) do tranzytu wspólnego/unijnego:

[numery i daty zgłoszeń tranzytowych]
z urzędu celnego wyjścia *[nazwa urzędu celnego wyjścia]*.

Zgodnie z art. 49 ust. 2 i 5 oraz załącznikiem II do dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 310 ust. 2 i 5 oraz załącznikiem 72-04 do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, niniejszym informujemy, że nie otrzymaliśmy dowodu zakończenia procedury tranzytu dla wyżej wymienionego zgłoszenia (zgłoszeń).

Niniejszym prosimy o przesłanie szczegółowych informacji i dokumentów stanowiących dowód zakończenia procedury. Prosimy także o podanie wszelkich informacji na temat zmian urzędu celnego przeznaczenia i/lub urzędów celnych tranzytowych.

Powyższe informacje należy przesłać w terminie 28 dni od daty niniejszego pisma.

- [Dług celny powstanie po upływie jednego miesiąca od końca powyższego 28-dniowego terminu, jeżeli nie przedstawi Pani/Pan żadnych informacji albo jeżeli przedstawione przez Panią/Pana informacje nie będą wystarczające do przeprowadzenia czynności poszukiwawczych w urzędzie przeznaczenia.]
- [Jesteśmy zobowiązani do wszczęcia postępowania poszukiwawczego w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia.]
- Jest to zgodne z art. 114 ust. 2 i załącznikiem II do dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 77 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny oraz załącznikiem 72-04 do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

Dowód może być przedstawiony w formie:

– dokumentu poświadczonego przez organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia lub państwa przeznaczenia tranzytu wspólnego, który określa tożsamość towarów i potwierdza, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub dostarczone upoważnionemu odbiorcy;
– dokumentu lub wpisu w ewidencji celnej poświadczonego przez organ celny państwa, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny umawiającej się strony;
- dokumentu celnego wystawionego w państwie trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną;
- dokumentu wystawionego w państwie trzecim, opatrzonego pieczęcią lub w innych sposób poświadczonego przez organ celny tego państwa, i potwierdzającego, że towary są uznane za znajdujące się w obrocie w tym państwie.

Wszystkie dostarczane przez Panią/Pana dowody muszą być zgodne z przepisami art. 51 dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 312 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

Zgodnie z art. 112 i 113 dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 79 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, jeżeli ustalenie zakończenia procedury dla danego zgłoszenia jest niemożliwe, będzie Pani/Pan odpowiedzialna/odpowiedzialny za dług związany z towarami objętymi tym zgłoszeniem (zgłoszeniami) (należności celne przywozowe lub wywozowe i inne opłaty).

Jeżeli nie jest Pani/Pan w stanie udowodnić, że procedura tranzytu została zakończona, prosimy dostarczyć wszelkie posiadane informacje wraz z potwierdzającymi dokumentami, w szczególności dotyczące miejsca (państwa), w którym według Pani/Pana wiedzy nastąpiły zdarzenia powodujące powstanie długu, zgodnie z art. 114 dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej / art. 87 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.

Z poważaniem

8.3. Wzór noty poszukiwawczej TC20 oraz uwag wyjaśniających

TC20 – NOTA POSZUKIWAWCZA

I. WYPEŁNIA WŁAŚCIWY ORGAN W MIEJSCU WYJŚCIA

A. Zgłoszenie tranzytowe nr

Załączona kopia (…).

B. Urząd celny przeznaczenia (nazwa i państwo)

C. Właściwy organ w miejscu wyjścia (nazwa i adres)

D. Przewidywane urzędy celne tranzytowe (nazwa i państwo)
1.
2.
3.
4.

E. Znaki identyfikacyjne środka transportu:

F. Odbiorca (nazwa/nazwisko i dokładny adres):

G. Według oświadczenia osoby uprawnionej do korzystania z procedury przesyłka została:

☐ 1. przedstawiona w waszym urzędzie dnia |__|__|__| (D M R) ☐ 2. dostarczona odbiorcy dnia |__|__|__| (D M R)

☐ 3. dostarczona ..... dnia |__|__|__| (D M R)
(nazwa i adres osoby lub przedsiębiorstwa)

H. Przedłożono nam poświadczenie odbioru dokumentu wystawionego w waszym urzędzie dnia |__|__|__| . (D M R)

I. Osoba uprawniona do korzystania z procedury nie jest w stanie podać żadnych informacji na temat miejsca przebywania przesyłki.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

II. WYPEŁNIA WŁAŚCIWY ORGAN PAŃSTWA PRZEZNACZENIA: WNIOSEK

W celu kontynuacji postępowania prosimy urząd celny wyjścia o przesłanie lub przekazanie:

☐ 1. dokładnego opisu towarów

☐ 2. kopii faktury

☐ 3. kopii manifestu, konosamentu lub lotniczego listu przewozowego

☐ 4. nazwiska osoby odpowiedzialnej za przeprowadzenie formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

☐ 5. następujących dokumentów lub informacji (wymienić):

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

III. WYPEŁNIA URZĄD WYJŚCIA: ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK

☐ 1. Załącza się informacje, kopie lub dokumenty.

☐ 2. Informacje, kopie lub dokumenty wymienione w punkcie 1 2 3 4 5 ☐☐☐☐☐ wniosku są niedostępne.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

IV. WYPEŁNIA WŁAŚCIWY ORGAN PAŃSTWA PRZEZNACZENIA:

☐☐ 1. Dowód zakończenia procedury tranzytu został odesłany w dniu |__|__|__| Poświadczona kopia
D M R

☐ a) otrzymanego dokumentu ☐☐ b) odesłanego dokumentu
została załączona do niniejszej noty jako potwierdzenie.

☐☐ 2. Poświadczony dowód zakończenia procedury został załączony do niniejszej noty.

☐☐ 3. Opłaty pobrano.

☐☐ 4. Wszczęto postępowanie i dowód zakończenia procedury zostanie niezwłocznie odesłany.

☐☐ 5. Przesyłka została przedstawiona w tutejszym urzędzie bez odpowiednich dokumentów.

☐☐ 6. Dokumenty zostały przedstawione w tutejszym urzędzie bez przesyłki.

☐☐ 7. Przesyłka nie została przedstawiona w tutejszym urzędzie, nie przedłożono odpowiednich dokumentów oraz
☐ a) nie można uzyskać żadnych informacji na ten temat.
☐ b) nota TC20 została przesłana do faktycznego urzędu przeznaczenia …….. (nazwa i państwo)
☐ c) nota TC20 została przesłana do ostatniego przewidywanego urzędu tranzytu, wymienionego w polu I, pkt D.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

V. WYPEŁNIA POPRZEDNI PRZEWIDYWANY URZĄD CELNY TRANZYTOWY:

☐☐ 1. Świadectwo przekroczenia granicy złożono w tutejszym urzędzie dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 2. Świadectwo przekroczenia granicy zostało nam przesłane przez faktyczny urząd celny tranzytowy ..... (nazwa),
w którym złożono je dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 3. Świadectwo przekroczenia granicy nie zostało złożone w tutejszym urzędzie. Nota TC20 została przesłana do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

VI. WYPEŁNIA POPRZEDNI PRZEWIDYWANY URZĄD CELNY TRANZYTOWY:

☐ 1. Świadectwo przekroczenia granicy złożono w tutejszym urzędzie dnia |__|__|__|
D M R

☐ 2. Świadectwo przekroczenia granicy zostało nam przesłane przez faktyczny urząd celny tranzytowy ..... (nazwa),
w którym złożono je dnia |__|__|__|
D M R

☐ 3. Świadectwo przekroczenia granicy nie zostało złożone w tutejszym urzędzie. Nota TC20 została przesłana do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

VII. WYPEŁNIA POPRZEDNI PRZEWIDYWANY URZĄD CELNY TRANZYTOWY:

☐☐ 1. Świadectwo przekroczenia granicy złożono w tutejszym urzędzie dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 2. Świadectwo przekroczenia granicy zostało nam przesłane przez faktyczny urząd celny tranzytowy ..... (nazwa),
w którym złożono je dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 3. Świadectwo przekroczenia granicy nie zostało złożone w tutejszym urzędzie. Nota TC20 została przesłana do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

VIII. WYPEŁNIA POPRZEDNI PRZEWIDYWANY URZĄD CELNY TRANZYTOWY:

☐☐ 1. Świadectwo przekroczenia granicy złożono w tutejszym urzędzie dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 2. Świadectwo przekroczenia granicy zostało nam przesłane przez faktyczny urząd celny tranzytowy ..... (nazwa),
w którym złożono je dnia |__|__|__|
D M R

☐☐ 3. Świadectwo przekroczenia granicy nie zostało złożone w tutejszym urzędzie. Nota TC20 została przesłana do poprzedniego przewidywanego urzędu celnego tranzytowego.

Miejsce i data: Podpis: Pieczęć:

TC20 – Nota poszukiwawcza – Noty wyjaśniające

1. Informacje i odpowiedzi należy przekazywać, zaznaczając krzyżykiem właściwe pole.
2. Nota poszukiwawcza stosowana jest w odniesieniu do każdej procedury tranzytu – zarówno standardowej, jak i uproszczonej – w której właściwemu organowi państwa wyjścia należy przedstawić dowód zakończenia procedury.
3. W polu I pozycja A właściwy organ składający wniosek podaje numer referencyjny zgłoszenia tranzytowego (SAD, TAD lub dokumentu przewozowego stosowanego jako zgłoszenie), w związku z którym nie otrzymał dowodu zakończenia procedury. Należy załączyć kopię zgłoszenia.
4. W polu I pozycja E należy podać dane wykorzystanych środków transportu, o ile wpisanie tych danych na zgłoszeniu jest wymagane – a jeżeli nie jest wymagane, to o ile dane te są znane właściwemu organowi (zwłaszcza gdy poinformowała o tym osoba uprawniona do korzystania z procedury).
5. W polu I pozycja F właściwy organ składający wniosek podaje dane odbiorcy (odbiorców), upoważnionego (upoważnionych) lub nie, zgodnie z danymi wpisanymi na zgłoszeniu, jeżeli wpisanie tych danych było wymagane; w innych przypadkach podaje dane prawdopodobnego odbiorcy, który mógł (prawdopodobnych odbiorców, którzy mogli) otrzymać towary na podstawie informacji posiadanych przez organ.
6. W polu I pozycja G-3 należy podać faktycznych odbiorców wskazanych przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury.
7. W polu II pozycja 3 właściwy organ, do którego skierowana jest nota, zwraca się o przesłanie dokumentów przewozowych, które nie są zgłoszeniem tranzytowym (jeżeli stanowią one zgłoszenie tranzytowe, to powinny być wymienione w polu I-A).
8. W polu IV właściwy organ, do którego skierowana jest nota, informuje właściwy organ państwa wyjścia o wynikach swoich czynności poszukiwawczych; wyniki te nie są wiążące wobec danego urzędu.

9. W polu IV pozycja 1 właściwy organ, do którego kierowana jest nota, zaznacza pole a), jeżeli odsyła poświadczoną i opatrzoną pieczęcią kopię egzemplarza nr 1 SAD lub pierwszego egzemplarza TAD, która została przesłana przez właściwy organ sporządzający notę. W innych wypadkach (kopia egzemplarza nr 4 SAD, drugiego egzemplarza TAD lub innego dokumentu, np. miesięcznego wykazu manifestów w przypadku tranzytu powietrznego/morskiego opartego na dokumentacji papierowej, potwierdzająca zakończenie procedury) zaznacza pole b).
Jeżeli organ, do którego skierowana jest nota TC20, przesyła ją dalej, to zaznacza odpowiednie pole w pozycji 7 i w stosownych przypadkach wpisuje szczegółowe informacje. Powiadamia też właściwy organ państwa wyjścia, przesyłając mu kopię noty poszukiwawczej.
Każdy urząd celny tranzytowy, który nie odnajdzie świadectwa przekroczenia granicy, postępuje w ten sam sposób.
10. Dla każdego zgłoszenia tranzytowego należy sporządzić oddzielną notę TC20.

8.4. Wzór formularza informacyjnego TC20A

TC20A
TRANZYT WSPÓLNY/UNIJNY
WYSYŁANIE INFORMACJI / DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH OPERACJI W NCTS

1. OŚWIADCZENIE
MRN: ……..
Postępowanie poszukiwawcze (oznaczenie):
Procedura odzyskiwania długu (oznaczenie):

2. WŁAŚCIWY ORGAN W MIEJSCU WYJŚCIA	**3. WŁAŚCIWY ORGAN W MIEJSCU PRZEZNACZENIA**
Nazwa i adres: Dane kontaktowe Nazwa: Tel.: Faks: E-mail:	Nazwa i adres: Dane kontaktowe Nazwa: Tel.: Faks: E-mail:

4. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY
□□ 1.
□□ 2.
□□ 3. ……
……...

5. ZAŁĄCZNIK (ZAŁĄCZNIKI): …… (ogółem)

6. WŁAŚCIWY ORGAN
□□ **W MIEJSCU WYJŚCIA** □□ **W MIEJSCU PRZEZNACZENIA**
Miejsce i data: Podpis Pieczęć

8.5. Wzór wniosku o weryfikację po odprawie TC21

TC21 – WNIOSEK O WERYFIKACJĘ

I. ORGAN, KTÓRY WYSTĘPUJE Z WNIOSKIEM
(nazwa i dokładny adres)

II. WŁAŚCIWY ORGAN, DO KTÓREGO SKIEROWANY JEST WNIOSEK
(nazwa i dokładny adres)

III. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ □ kontrola wyrywkowa □ z powodu wskazanego w pkt C lub D
Prosimy o weryfikację:

A. autentyczności pieczęci i podpisu: □
- □□ 1. w polu „Kontrola przez urząd przeznaczenia" (pole I) na załączonym egzemplarzu zwrotnym SAD lub TAD .....
- □□ 2. w polu F lub G na załączonym egzemplarzu zwrotnym SAD lub TAD .....
- □□ 3. w polu „Urząd wyjścia" (pole C) na załączonym egzemplarzu nr 4 SAD lub drugim egzemplarzu TAD .....
- □□ 4. w polu „Kontrola przez urząd wyjścia" (pole D) na załączonym egzemplarzu nr 4 SAD lub drugim egzemplarzu TAD .....
- □□ 5. w polu „Opakowania i opis towarów" (pole 31) na załączonym egzemplarzu nr 4 SAD lub drugim egzemplarzu TAD .....
- □□ 6. na fakturze nr ..... z dnia ..... / dokumencie przewozowym nr ..... z dnia ..... (w załączniku)

B. prawidłowości adnotacji:
- □ 1. w polu (polach) ..... (1)
- □□ 2. w dokumencie handlowym nr ..... z dnia ..... (w załączniku)

C. □ autentyczności i prawidłowości załączonego alternatywnego dowodu.

D. Wniosek o weryfikację składa się, ponieważ:
- □□ 1. brakuje pieczęci□
- □□ 2. brakuje podpisu
- □□ 3.pieczęć jest nieczytelna□
- □□ 4. pole nie zostało w pełni wypełnione
- □□ 5.zostały dokonane skreślenia nadpisy poświadczenia
- □□ 6. formularz zawiera wymazania lub bez parafowania□ i
- □□ 7.pieczęć jest nieznana□ lub □
- □□ 8. brak daty dotyczącej zastosowania przeznaczenia
- □□ 9. inne powody (proszę opisać)

Miejsce....., data.....
Podpis..... (Pieczęć)

(1) Proszę podać liczbę pól, których dotyczy wniosek o weryfikację __

IV. WYNIK WERYFIKACJI

□□ A. Pieczęć i podpis są autentyczne.

□□ B. Formularz nie został przedstawiony właściwemu organowi oraz
- □ 1. wydaje się, że pieczęć jest podrobiona lub sfałszowana.
- □ 2. wydaje się, że pieczęć została zastosowana nieprawidłowo.
- □ 3. podpis nie należy do upoważnionego urzędnika właściwego organu.

□□ C. Zatwierdzenia są prawidłowe.

□□ D. Zatwierdzenia nie są prawdziwe i powinny brzmieć następująco.

□□ E. Uwagi:
- □ 1. Stosowana pieczęć jest czytelna.
- □□ 2. Dodano podpis.
- □ 3. Pole wypełniono.
- □ 4. Skreślenia parafowano oraz poświadczono.
- □ 5. Skreślenia lub nadpisy były spowodowane przez:
- □□ 6. Pieczęć jest autentyczna i można ją przyjąć.
- □ 7. Wpisano datę.
- □ 8. Dowód alternatywny spełnia wymagania i może zostać uznany
- □ 9. Inne powody (proszę opisać)

Miejsce....., dnia.....

Podpis..... .....(Pieczęć)__

Uwagi:
1. Dla każdego formularza będącego przedmiotem weryfikacji należy sporządzić odrębny wniosek.
2. Informacje i odpowiedzi należy przekazywać, zaznaczając krzyżykiem właściwe pola.
3. Właściwy organ, do którego wniosek jest kierowany, powinien traktować go priorytetowo

8.6. Wzór wniosku o weryfikację po odprawie TC21A

TC21 (A) – WNIOSEK O WERYFIKACJĘ

1. Organ, który występuje z wnioskiem (Nazwa i pełny adres)	2. Właściwy organ, do którego skierowany jest wniosek (Nazwa i pełny adres)
3. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ STATUSU NASTĘPUJĄCYCH PRZESYŁEK, KTÓRYCH DANE Z MANIFESTU LOTNICZEGO/MORSKIEGO* PODANO PONIŻEJ/ZAŁĄCZONO*	
Nazwa/nazwisko i adres posiadacza pozwolenia	Statek powietrzny/morski* oraz data wylotu/wyruszenia z portu
	Port lotniczy/morski* wyjścia:

Pozycja	**Manifest lotniczy/morski – numer**	**Numery (lub znaki i numery) kontenera**	**Ładunek – opis**	**Liczba opakowań**	**Masa (w kg) lub objętość**	**Zgłoszony status (T1, T2, TF, TD,C, F, X)**
(1)						
(2)						
(3)						
(4)						
(5)						

4. WYNIK WERYFIKACJI
Wynik weryfikacji zadowalający w odniesieniu do wszystkich przesyłek **z wyjątkiem** następujących pozycji:
(Dokumenty potwierdzające w załączeniu)

5. ORGAN DOKONUJĄCY WERYFIKACJI:

Nazwa: ..... Podpis: .....

Data:..... Pieczęć: .....

* Niepotrzebne skreślić.
Ten wniosek wypełnia się dla jednego przedsiębiorstwa, statku powietrznego lub morskiego.
Po wypełnieniu odesłać urzędowi wskazanemu w pkt 1.

8.7. Przykłady sytuacji w postępowaniu poszukiwawczym

Jeżeli po zakończeniu postępowania poszukiwawczego operacja tranzytowa nadal nie została zamknięta, poniższe przykłady mogą pomóc właściwemu organowi państwa wyjścia w kontekście ustalenia organu właściwego do odzyskania długu:

a) Operacja tranzytowa nieobejmująca urzędów celnych tranzytowych (operacja odbywająca się w całości na obszarze celnym umawiającej się strony Konwencji)

Taka sytuacja może mieć miejsce w przypadku operacji tranzytu unijnego odbywającej się na obszarze Unii lub operacji tranzytowej ograniczonej do obszaru jednej z pozostałych umawiających się stron (operacja nieobejmująca tranzytu wspólnego).

Przykład:

[Dania – Niemcy – Francja – Hiszpania]

Właściwy organ państwa przeznaczenia (organ państwa należący do tej samej umawiającej się strony lub do tego samego państwa) nie może dostarczyć dowodu przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia.

Przesyłka „zaginęła" na obszarze tej umawiającej się strony/tego państwa.

b) Operacja tranzytowa obejmująca urzędy celne tranzytowe, przez które następuje wyprowadzenie z obszaru, a następnie wprowadzenie na obszar tej samej umawiającej się strony (przez jedno państwo trzecie inne niż państwa wspólnego tranzytu lub większą ich liczbę).

W praktyce taka sytuacja może mieć miejsce tylko w Unii.

Przykład:

(Polska – *Ukraina* – Rumunia)]

Właściwy organ państwa przeznaczenia nie może dostarczyć dowodu przedstawienia towarów w miejscu przeznaczenia oraz

I. komunikat IE118 wysłano z urzędu celnego w miejscu wprowadzenia (ponownego wprowadzenia) na obszar danej umawiającej się strony (Rumunia):

przesyłka została ponownie wprowadzona na obszar danej umawiającej się strony, po czym „zaginęła";

II. komunikat IE118 wysłano z urzędu celnego w miejscu wyjścia z obszaru danej umawiającej się strony (Polska), a nie z urzędu celnego w miejscu wprowadzenia (ponownego wprowadzenia) na obszar tej samej umawiającej się strony (Rumunia):

przesyłka „zaginęła" między dwoma urzędami celnymi tranzytowymi w państwie trzecim (Ukraina);

III. nie wysłano komunikatu IE118 ani przy wyjściu z obszaru danej umawiającej się strony (Polska), ani przy wprowadzeniu (ponownym wprowadzeniu) na obszar tej samej umawiającej się strony (Rumunia):

przesyłka nie opuściła obszaru danej umawiającej się strony i „zaginęła" pomiędzy urzędem celnym wyjścia a pierwszym urzędem celnym tranzytowym;

c) Operacja tranzytowa obejmująca wyłącznie urzędy celne tranzytowe (na wejściu) na granicach między umawiającymi się stronami.

Przykład:

[Polska – Republika Czeska – Niemcy – Szwajcaria – Francja]

I. Komunikatu IE118 nie wysłano z ostatniego urzędu celnego tranzytowego (przy wprowadzeniu do Francji), ale wysłano go z poprzedniego urzędu celnego tranzytowego (przy wprowadzeniu do Szwajcarii):

przesyłka dotarła do Szwajcarii, po czym „zaginęła" między urzędem celnym tranzytowym przy wprowadzeniu do Szwajcarii a urzędem celnym tranzytowym przy wprowadzeniu do Francji.

II. W ogóle nie wysłano komunikatu IE118:

przesyłka „zaginęła", nie opuszczając obszaru umawiającej się strony wyjścia.

d) Operacja tranzytowa obejmująca urzędy celne tranzytowe na granicach między umawiającymi się stronami a państwami trzecimi.

Przykład:

[Grecja, Bułgaria, Rumunia – *Ukraina* – Słowacja – Polska]

Jest to taka sama sytuacja, jak w przypadku opisanym w lit. b) powyżej. W związku z tym zdarzenia i ich rozwiązania są analogiczne.

CZĘŚĆ VIII – DŁUG CELNY I ODZYSKIWANIE DŁUGU

1. Zakres przepisów

Tytuł IV dodatku I do Konwencji

Art. 79, 84 i 87 UKC

Art. 77 i art. 85 ust. 1 RD, art. 165 i 311 RW

Niniejszy rozdział dotyczy zakresu przepisów dotyczących długu i jego odzyskiwania w procedurze tranzytu wspólnego i unijnego.

Celem części VIII jest ustalenie zharmonizowanej wersji przypadków, w których dług powstaje w trakcie wyłącznie wspólnych lub wyłącznie unijnych operacji tranzytu, wskazanie dłużników oraz jednoznaczne wskazanie państw, które są odpowiedzialne za odzyskanie długu od dłużników i gwarantów. Wyczerpuje to jednak zakres spraw regulowanych wspomnianymi przepisami. Pozostawiają one w kompetencjach każdej z umawiających się stron Konwencji faktyczne odzyskanie długu zgodnie z własnymi uregulowaniami danej strony w tym zakresie. Wyjątkiem są terminy rozpoczęcia odzyskiwania długu. Dla celów unijnych zharmonizowane zasady dotyczące długu celnego określono we unijnym kodeksie celnym.

1.1. Definicje

Dług

Art. 3 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Dla celów Konwencji o wspólnym tranzycie „dług” oznacza obowiązek zapłaty przez osobę kwoty należności przywozowych lub wywozowych i innych opłat odnoszących się do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową.

Dług celny

Art. 5 ust. 18 UKC

Na potrzeby Unii „dług celny” definiuje się jako „nałożony na osobę obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych lub wywozowych”; należności te określono w art. 56 UKC. Ponieważ unijne zasady tranzytu skutkują także zawieszeniem „pozostałych należności” (inne opłaty), UKC rozszerza zakres niektórych przepisów UKC na „inne opłaty” na potrzeby zabezpieczeń, długu celnego i odzyskiwania należności (np. art. 89 ust. 2 UKC).

Do celów niniejszego dokumentu termin „dług” jest stosowany w

odniesieniu do obu powyższych definicji.

Odzyskiwanie długu

Szeroki termin „odzyskiwanie długu”, stosowany tutaj w kontekście tranzytu wspólnego i unijnego, należy rozumieć jako wszystkie kroki podejmowane w ramach odzyskania wszelkich należnych kwot.

1.2. Rozróżnienie między przepisami finansowymi i karnymi

Art. 112 dodatku I do Konwencji

Art. 79 UKC

W związku z operacją tranzytową „dług” zawieszony, gdy towary były objęte procedurą, należy odzyskać, jeżeli procedura tranzytu nie została zamknięta zgodnie z wymogami po stwierdzeniu, że powstał „dług” w wyniku bezprawnego usunięcia lub niespełniania warunku wymaganego dla objęcia towarów procedurą lub zastosowania procedury.

Sytuacje, w których powstaje dług, często przypominają „naruszenia” lub „nieprawidłowości”, które nie skutkują pobraniem kwoty obiektywnie należnej, lecz nałożeniem sankcji administracyjnych lub karnych. Niniejsza część podręcznika dotyczącego procedur tranzytowych dotyczy jedynie sytuacji, w których powstaje obiektywny dług; nie dotyczy ona natomiast aspektu karnego, który pozostaje w kompetencjach poszczególnych państw członkowskich lub państwa wspólnego tranzytu.

2. Powstanie/niepowstanie długu, uchybienia i ustalenie tożsamości dłużników i gwarantów

Niniejszy rozdział dotyczy:

- powstania i niepowstania długu,
- niedopełnienia procedury,
- pozostałych niedopełnień w stosunku do procedury,
- oraz ustalenia tożsamości dłużników i gwarantów.

2.1. Powstanie / niepowstanie długu

2.1.1. Kiedy powstaje dług

2.1.1.1. Bezprawne usunięcie towarów spod procedury

Art. 112 ust. 1 lit. a) dodatku I do Konwencji

Art. 79 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) UKC

Dług powstaje w przypadku niedopełnienia obowiązków w odniesieniu do bezprawnego usunięcia towarów spod dozoru celnego lub, w rozumieniu Konwencji, „spod wspólnej procedury tranzytowej". W przypadku usunięcia towarów w wyniku niedopełnienia obowiązków dług powstaje z chwilą takiego usunięcia towarów spod procedury.

Art. 112 ust. 3 lit. a) i art. 114 dodatku I do Konwencji

Art. 79 UKC

Z wyjątkiem przypadków jawnej kradzieży towarów ze środka transportu, dokładne określenie tego momentu bywa często równie trudne, jak określenie miejsca usunięcia – przy czym czas i miejsce są ze sobą w sposób oczywisty powiązane. Jednak znaczenie daty usunięcia jest względne, gdyż w normalnym trybie towary są objęte procedurą przez względnie krótki okres i z tego powodu czynniki uwzględniane przy obliczaniu kwoty długu nie powinny w takim okresie ulec radykalnej zmianie. Jeżeli niemożliwe jest dokładne określenie miejsca i daty, za miejsce przyjmuje się państwo odpowiedzialne za ostatni urząd celny tranzytowy powiadamiający o przekroczeniu granicy urząd celny wyjścia lub, jeśli to niemożliwe, państwo odpowiedzialne za urząd celny wyjścia, zaś za datę przyjmuje się pierwszy dzień roboczy po upływie terminu przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia.

Przesłanie komunikatu „Powiadomienie o przekroczeniu granicy (IE118) w ostatnim urzędzie tranzytowym ułatwia ustalenie co najmniej państwa, w którym nastąpiło bezprawne usunięcie towarów.

2.1.1.2. Niedopełnienie obowiązku

Art. 112 dodatku I do Konwencji

Art. 79 UKC

Dług powstaje w chwili zaprzestania spełniania obowiązku, którego niewykonanie powoduje powstanie długu. W praktyce nie zawsze łatwo jest dokładnie określić moment, kiedy takie zaprzestanie miało miejsce lub się zaczęło. W takich przypadkach praktyka

podpowiada, że można wykorzystać moment wykrycia uchybienia.

Dług powstaje, gdy towary zostają objęte procedurą tranzytu, a następnie stwierdza się, że warunek wymagany do objęcia danych towarów taką procedurą nie został spełniony.

2.1.2. Wygaśnięcie długu

Art. 112 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 124 ust. 1 lit. g) UKC

Dług wygasa, jeżeli dana osoba dowiedzie, że niedopełnienie obowiązku nastąpiło:

- w wyniku całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty towarów (tj. gdy stały się one niezdatne do użytku),
- w konsekwencji faktycznych właściwości towarów (np. normalnego wyparowania), nieprzewidywalnych okolicznościami, działania siły wyższej lub
- w wyniku polecenia wydanego przez organy celne[29].

2.2. Niedopełnienie procedury

2.2.1. Sytuacje bezprawnego usunięcia

Zasadniczo wszystkie przypadki, w których organy celne nie są już w stanie zapewnić przestrzegania przepisów celnych oraz, w stosownych przypadkach, innych przepisów mających zastosowanie do towarów, mogą być objęte pojęciem „bezprawnego usunięcia" (zob. pkt 2.1.1.1).

Sytuacjami skutkującymi bezprawnym usunięciem towarów spod procedury tranzytu / dozoru celnego są w szczególności:

1. Nieprzedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia lub u upoważnionego odbiorcy, w tym w sytuacji, gdy:

- całość lub część towarów została skradziona lub zaginęła

29 Zgodnie z prawemunijnym zniszczenie jest częścią procedury uszlachetniania czynnego; zob. art. 5 ust. 37 UKC.

podczas przewozu („brakujące towary”)[30];

- dowód przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia został sfałszowany;
- przewoźnik przedstawi towary bezpośrednio odbiorcy, który nie jest upoważnionym odbiorcą;
- całość lub część zgłoszonych towarów została zastąpiona innymi towarami.

2. Zamiana operacji tranzytowej/statusu celnego towarów (np. zastąpienie wspólnego/unijnego zgłoszenia tranzytowego T1 wspólnym/unijnym zgłoszeniem tranzytowym T2 lub dokumentem potwierdzającym unijny status celny towarów T2L lub T2LF lub ich ekwiwalentem takim jak litera „C” lub „F” na manifeście lotniczym lub morskim).

2.2.2. Sytuacje niestanowiące bezprawnego usunięcia

Są przypadki, w których sytuacje opisane w niniejszym rozdziale, nie stanowią bezprawnego usunięcia. Przykładem takiego przypadku jest sytuacja, w której pieczęć została zerwana, natomiast przesyłka zostaje prawidłowo przedstawiona w urzędzie przeznaczenia. Inny przykład dotyczący procedury tranzytu unijnego: błąd w odniesieniu do statusu celnego towarów nieunijnych wymienionych w manifeście lotniczym przy zastosowaniu manifestu elektronicznego jako zgłoszenia tranzytowego w procedurze tranzytu unijnego dla towarów przewożonych transportem lotniczym (kiedy zamiast symbolu „T1” używa się „C”) nie jest uważany za stanowiący bezprawne usunięcie pod warunkiem, że dane przedsiębiorstwo lotnicze ureguluje status towarów, poddając je odprawie celnej po ich

30 W Unii na podstawie art. 124 UKC i art. 103 RD dług uznaje się za wygaśnięty, gdy towary nieunijne objęte procedurą tranzytu zostają skradzione, pod warunkiem że towary te zostaną w niezwłocznie odzyskane i znajdą się ponownie w swojej pierwotnej sytuacji celnej, w takim samym stanie, w jakim zostały skradzione.

przybyciu do miejsca przeznaczenia.

Jednakże fakt, że towary nie zostały bezprawne usunięte, niekoniecznie oznacza, że nie miał miejsca przypadek niedopełnienia innych obowiązków w ramach procedury tranzytu i że nie powstał żaden dług (zob pkt 2.3).

2.3. Pozostałe niedopełnienia procedury

2.3.1. Przypadki niezgodności, które mogą powodować powstanie długu

Art. 112 ust. 1 lit. b) dodatku I do Konwencji

Art. 79 ust. 1 lit. a) i c) UKC

Jeżeli towary nie zostały bezprawnie usunięte, dług powstaje na skutek:

- niedopełnienia jednego z obowiązków wynikających z zastosowania procedury lub
- niedopełnienia warunku wymaganego do objęcia towarów procedurą.

W przypadku, gdy niedopełnienie obowiązku stanowi bezprawne usunięcie towarów spod procedury lub do niego prowadzi, powoduje ono powstanie długu i sprawia, że zastosowanie mają przepisy o bezprawnym usunięciu (zob. pkt 2.1.1.1 i 2.2.1).

2.3.1.1. Niedopełnienie jednego z obowiązków wymaganych do zastosowania procedury

Jest to sytuacja zachodząca po objęciu towarów procedurą tranzytu i przed zakończeniem tej procedury.

Przykłady:

Art. 33 ust. 2 dodatku I do Konwencji

- przewóz trasą inną niż wyznaczona,

Art. 298 ust. 2 RW

Art. 44 dodatku I do Konwencji

Art. 305 RW

- zerwanie zamknięć, przeładunek towarów, rozładowanie środka transportu lub inne zdarzenia podczas transportu, a następnie nieprzestrzeganie wymogów związanych z rejestracją zdarzenia w NCTS przez właściwe organy państwa

członkowskiego / państwa wspólnego tranzytu, na którego terytorium znajduje się środek transportu,

- przedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia po upływie terminu bez odpowiedniego uzasadnienia i w okolicznościach, które mogą zostać uznane za zawinione przez przewoźnika lub osobę uprawnioną do korzystania z procedury,
- niezgłoszenie przez tę osobę nieprawidłowości w uproszczonej procedurze tranzytu lotniczego lub morskiego,
- niedopełnienie przez osobę upoważnioną do korzystania z uproszczenia warunków określonych w pozwoleniu.

2.3.1.2. Niedopełnienie jednego z obowiązków wymaganych do objęcia towarów procedurą

Sytuacja ta może wystąpić podczas obejmowania towarów procedurą tranzytu lub przed objęciem towarów procedurą, kiedy fakty nie są znane aż do chwili, kiedy towary zostały już dopuszczone do procedury tranzytu (gdyby były znane wcześniej, pozwolenie na usunięcie towarów nie zostałoby udzielone). Możliwymi przykładami takiego uchybienia są towary zgłoszone do procedury:

- bez ważnego zabezpieczenia dla procedury tranzytu (ponieważ zostało ono cofnięte lub unieważnione albo upłynął termin jego ważności), lub gdy zabezpieczenie nie jest ważne na danym terytorium (ponieważ operacja tranzytowa dotyczy terytorium państwa członkowskiego / państwa wspólnego tranzytu nieujętego w zabezpieczeniu) lub z uwagi na to, że kwota referencyjna dla zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia została przekroczona[31],

31 W takim przypadku system zarządzania zabezpieczeniami (GMS) sprawdza ważność zabezpieczenia.

- przez upoważnionego nadawcę, kiedy jednak wbrew przepisom lub wymogom pozwolenia:
  - na przesyłkę nie zostały założone zamknięcia,
  - nie określono terminu przedstawienia przesyłki w miejscu przeznaczenia lub nie wyznaczono trasy, choć było to obowiązkowe,

Art. 27 UKC

Art. 57 dodatku I do Konwencji

Art. 191 RD

- przez posiadacza pozwolenia na korzystanie z uproszczenia wydanego na podstawie informacji nieprawdziwych lub niepełnych,
- lub, w odniesieniu do Unii, również: po unieważnieniu pozwolenia zgodnie z art. 27 UKC,
- w przypadku późniejszego stwierdzenia, że jeden z określonych warunków korzystania z uproszczenia nie został spełniony (np. brak powiadomienia o zmianie własności podczas procedury wydawania pozwolenia).

2.3.2. Uchybienia prowadzące do wygaśnięcia długu

Art. 112 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 124 ust. 1 it. h) UKC

Uchybienia niemające istotnego wpływu na prawidłowe stosowanie procedury prowadzą do wygaśnięcia długu. Przepisy pozostawiają poszczególnym umawiającym się stronom określenie sytuacji, w których może to mieć zastosowanie oraz, w związku z tym, ograniczenie ich zakresu.

2.3.2.1. Ogólne warunki regulujące wygaśnięcie długu

Art. 124 UKC i art. 103 RD

Art. 112 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Jeżeli towary zostały usunięte spod procedury tranzytu lub nie spełniono któregokolwiek z obowiązków wymaganych do objęcia towarów procedurą tranzytu, to wygaśnięcia nie można brać pod uwagę, chyba że dane niedopełnienie:

- nie ma znaczącego wpływu na prawidłowy przebieg procedury

tranzytu;

- nie wskazuje na oszustwo ze strony zainteresowanej osoby;

Oszustwo polega na popełnieniu lub próbie popełnienia czynu, za który grozi odpowiedzialność karna.

- pozwala na zakończenie formalności niezbędnych do uregulowania sytuacji po odprawie celnej.

Sposób dokonania takiego „uregulowania" zależy od odnośnego obowiązku lub warunku, ale oznacza przywrócenie dozoru celnego (przykładowo korekty w statusie celnym towarów).

2.3.3. Dług powstały w związku z procedurą tranzytu

Przepisy obowiązujące w odniesieniu do procedury tranzytu wspólnego lub unijnego nie obejmują zdarzeń powodujących powstanie długu i jego odzyskiwania, które nie należą do procedury tranzytu, nawet jeżeli wydaje się, że są one związane z operacją tranzytową. Taki rodzaj długu powstaje na przykład:

Art. 77 UKC

- po zgłoszeniu celnym, na podstawie którego dług jest należny po przywozie towarów lub po zakończeniu procedury tranzytu (np. dopuszczenie do obrotu), lub

Art. 112 dodatku I do Konwencji

Art. 79 UKC

- w wyniku nielegalnego wprowadzenia do danego państwa („przemytu") towarów objętych należnościami celnymi przywozowymi wskutek przemieszczenia towarów:

  a) bez zgłoszenia tranzytowego („niedopełnienie obowiązku zgłoszenia") lub

  b) na podstawie zgłoszenia tranzytowego dotyczącego towarów innych niż te w rzeczywistości transportowane

(„fałszywe zgłoszenie”) lub

c) na podstawie zgłoszenia tranzytowego dotyczącego mniejszej ilości towarów niż ilość zgłoszona („niezgłoszona nadwyżka towarów)

bez objęcia ich procedurą tranzytu. Sytuacje opisane w lit. b) i c) normalnie nie mają wpływu na zamknięcie danej procedury tranzytu.

Jeżeli jednak zaistnieje jedna z tych „związanych z tranzytem” sytuacji oraz jeżeli spowodowało to powstanie długu celnego, organ, który odkrył taką sytuację, powinien powiadomić właściwy organ państwa wyjścia o wszelkich podjętych przez siebie działaniach. Ma to na celu umożliwienie właściwemu organowi państwa wyjścia określenie możliwych nieprawidłowości dotyczących towarów niepodlegających procedurze tranzytu.

2.4. Ustalenie tożsamości dłużników i gwarantów

2.4.1. Kim są dłużnicy?

Zgodnie z art. 113 ust. 2 dodatku I do Konwencji (art. 79 ust. 3 i 4 UKC):

- w razie niewykonania jednego z obowiązków wynikających z zastosowania procedury dłużnikiem jest osoba, od której wymagane jest wykonanie obowiązków.

  Jest to osoba uprawniona do korzystania z procedury zgodnie z art. 8 ust. 1 dodatku I do Konwencji (art. 233 UKC), ale także może to w równym stopniu dotyczyć przewoźnika lub odbiorcy towarów (art. 8 ust. 2 dodatku I do Konwencji / art. 233 ust. 3 UKC). W każdym razie ustalenie tożsamości dłużnika uzależnione będzie od tego, który konkretny obowiązek nie został wykonany oraz od brzmienia przepisu, z którego wynika obowiązek;

- w razie niewykonania jednego z obowiązków wynikających z objęcia towarów procedurą, dłużnikiem jest osoba, od której wymagane jest dopełnienie obowiązków wymaganych dla objęcia towarów procedurą.

  W tym przypadku dłużnikiem jest osoba uprawniona do korzystania z procedury, będąca osobą, od której wymagane jest dopełnienie obowiązków dla objęcia towarów procedurą, w tym procedurą uproszczoną. Jednak jeżeli na skutek objęcia towarów procedurą spełnienia warunków wymaga się od osoby trzeciej, strona taka będzie w równym stopniu uważana za dłużnika.

Art. 113 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 79 ust. 3 UKC

Dłużnikiem jest osoba, która usunęła towary spod procedury (spod dozoru celnego).

Ponadto dłużnikami stają się wszystkie osoby, które brały udział w takim usunięciu (wspólnicy) lub które nabyły przedmiotowe towary lub znalazły się w ich posiadaniu (odbiorcy lub posiadacze), jeżeli tylko wiedziały lub w przypadku których zasadne jest stwierdzenie, że powinny były wiedzieć, że towary zostały usunięte spod dozoru celnego. Ustalając, czy daną osobę można uważać za dłużnika, należy uwzględnić czynnik działania z premedytacją.

Wreszcie, dłużnikiem jest również osoba, od której wymagane jest wykonanie obowiązków wynikających ze stosowania procedury. W tranzycie wspólnym lub unijnym oznacza to przede wszystkim osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Jest ona dłużnikiem bezwarunkowo i jest całkowicie obiektywnie odpowiedzialna za dług. W określeniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury jako dłużnika nie odgrywa roli czynnik działania z premedytacją. Należy jednak zauważyć, że wykonanie obowiązków wynikających z zastosowania procedury może być wymagane od innych osób. Są to potencjalnie przewoźnik i odbiorca towarów, na których zasady

tranzytu wspólnego lub unijnego nakładają określone obowiązki. Oczywiście mogą oni również stać się dłużnikami z innych powodów, takich jak współudział w bezprawnym usunięciu towarów lub posiadanie bezprawnie usuniętych towarów.

2.4.2. Roszczenia wobec dłużników

Art. 116 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 101 UKC

Właściwe organy wszczynają postępowanie w celu odzyskania długu, gdy tylko będą w stanie obliczyć kwotę długu i wskazać dłużnika (lub dłużników).

2.4.3. Różni dłużnicy oraz ich odpowiedzialność solidarna

Art. 113 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Art. 84 UKC

Jeżeli wskazano więcej niż jednego dłużnika odpowiedzialnego za ten sam dług, dłużnicy tego rodzaju są solidarnie odpowiedzialni za spłatę kwoty długu. Oznacza to, że organ odpowiedzialny za odzyskanie długu może wezwać dowolnego spośród dłużników do zapłacenia takiej kwoty oraz że spłata całości lub części długu przez jednego z dłużników powoduje wygaśnięcie długu lub części spłaconej dla wszystkich dłużników. W kwestiach szczegółowych stosuje się zasady odnośnej umawiającej się strony[32].

Art. 108 ust. 3 UKC

Art. 91 RD

<u>Państwa członkowskie:</u>

Obowiązek zapłacenia należności może zostać odroczony przez organy celne, jeżeli zidentyfikowano co najmniej jednego innego dłużnika i został on również poinformowany o kwocie należności. Termin odroczenia jest ograniczony do jednego roku i uzależniony od złożenia przez gwaranta ważnego zabezpieczenia pokrywającego

32 W przypadku Unii w art. 108 ust. 3 lit. c) UKC i art. 91 RD zdefiniowano przypadki i warunki, w których obowiązek uiszczenia należności przez dłużnika zostaje odroczony, jeżeli dług celny powstał na podstawie art. 79 UKC i jest więcej niż jeden dłużnik. Pozostałe umawiające się strony powinny zdecydować, czy przyjąć podobne przepisy dotyczące długu powstającego na ich własnym terytorium.

całą kwotę przedmiotowych należności (zablokowanie kwoty referencyjnej dla danej operacji tranzytowej nie jest uznawane za takie zabezpieczenie). Jeżeli dana osoba została dłużnikiem na podstawie art. 79 ust. 3 lit. a) UKC, odroczenie nie ma zastosowania w przypadku, gdy osoba ta jest uznawana za dłużnika zgodnie z art. 79 ust. 3 lit. b) lub c) UKC lub można jej przypisać oszustwo lub oczywiste zaniedbanie.

2.4.4. Powiadomienie dłużnika

Art. 116 ust. 2 i 3 dodatku I do Konwencji

Art. 102 i 108–112 UKC

O kwocie długu informuje się dłużnika, który ma ją uiścić przy zastosowaniu metod i w terminie obowiązującym w odnośnej umawiającej się stronie.

Zasadniczo powiadomienie takie jest wysyłane, kiedy wszystko jest przygotowane do rozpoczęcia postępowania w celu odzyskania długu[33].

2.4.5. Roszczenia wobec gwaranta

2.4.5.1. Odpowiedzialność i zwolnienie gwaranta

Art. 117 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 98 ust. 1 UKC

Solidarna odpowiedzialność gwaranta za wszelkie długi obciążające jego klienta, osobę uprawnioną do korzystania z procedury, trwa tak długo, jak długo istnieje możliwość, że takie długi staną się płatne, w zakresie, w jakim:

- osoba uprawniona do korzystania z procedury faktycznie jest dłużnikiem w odniesieniu do długu powstałego w trakcie operacji tranzytowej objętej zabezpieczeniem udzielonym przez gwaranta;
- dług jeszcze nie wygasł, np. na skutek spłaty, lub może nadal

33 W przypadku unijnego długu celnego dłużnik zostaje powiadomiony przez organy celne, „gdy są one w stanie określić należną kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych i wydać decyzję w tej sprawie” (art. 102 ust. 3 UKC).

powstać;

- należna kwota długu nie przekracza kwoty zabezpieczanej przez gwaranta[34];
- gwarant nie został zwolniony ze swoich zobowiązań, ponieważ właściwy organ nie wysłał powiadomienia w ustalonym terminie.

Art. 117 ust. 3 dodatku I do Konwencji

Art. 98 UKC

Art. 85 ust. 3 RD

Dlatego też gwarant nie może zostać zwolniony ze swoich obowiązków, dopóki udzielone przez niego zabezpieczenie może nadal być wykorzystane.

2.4.5.2. Ograniczenie odpowiedzialności gwaranta

Ustęp 2 dokumentu zabezpieczenia Załącznik C4 do dodatku III do Konwencji

Załącznik 32-03 do RD

W przypadku zabezpieczenia generalnego gwarant może ograniczyć swoją odpowiedzialność w razie kolejnych wezwań do zapłaty do maksymalnej określonej przez siebie kwoty. Ograniczenie to stosuje się jednak jedynie do operacji tranzytowych rozpoczętych przed upływem trzydziestego dnia po poprzednim wezwaniu do zapłaty. Powodem jest utrzymanie ryzyka finansowego ponoszonego przez gwaranta w dopuszczalnych granicach. W konsekwencji jednak w przypadku operacji rozpoczynających się miesiąc po wezwaniu zabezpieczenie może nie być wystarczające.

Przykład:

Dokument zabezpieczenia wskazuje maksymalną kwotę 50 000 EUR. Gwarant otrzymuje pierwsze wezwanie do uiszczenia kwoty 40.000 EUR w dniu 15 stycznia i uiszcza ją.

Gwarant może ograniczyć swoją odpowiedzialność do salda 10.000 EUR w stosunku do każdej operacji tranzytowej

34 Gwarant jest solidarnie odpowiedzialny za zapłatę kwot do wysokości maksymalnej kwoty, która może wynieść 100 %, 50 % lub 30 % kwoty referencyjnej. Dodatkowe informacje można znaleźć w części III – Zabezpieczenia.

rozpoczętej przed 14 lutego. Nie ma znaczenia, czy operacja ta rozpoczęła się przed, czy po 15 stycznia, ani kiedy gwarant otrzyma wezwanie do zapłaty.

Art. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 151 RW

Art. 82 RD

Gwarant jest jednak ponownie zobowiązany zapłacić kwotę do 50.000 EUR, jeżeli drugie wezwanie do zapłaty dotyczy operacji tranzytowej rozpoczętej w dniu 14 lutego lub później. Gwarant może jednak w każdej chwili odwołać swoje zobowiązanie gwarancyjne i odwołanie takie wchodzi w życie szesnastego dnia po dacie powiadomienia urzędu zabezpieczenia.

2.4.5.3. Powiadomienie gwaranta

Jeżeli operacja nie została zamknięta, gwarant musi zostać powiadomiony o braku zamknięcia operacji w następujący sposób:

Art. 117 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 85 ust. 1 RD

Art. 117 ust. 3 dodatku I do Konwencji

Art. 85 ust. 2 RD

- przez właściwe organy państwa wyjścia z wykorzystaniem komunikatu „Zawiadomienie gwaranta" (IE023) lub równoważnego pisma przed upływem 9 miesięcy od dnia, w którym towary powinny były zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia;

a następnie

- przez właściwy organ odpowiedzialny za odzyskanie długu przed upływem 3 lat od daty przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, o tym, że jest lub nadal może być zobowiązany do uiszczenia wszelkich sum gwarantowanych w związku z daną procedurą tranzytu wspólnego/unijnego.

Pierwsze powiadomienie musi[35] zawierać numer i datę przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu wyjścia, nazwisko osoby uprawnionej do korzystania z procedury oraz tekst powiadomienia. Jeżeli zamiast komunikatu IE023 przesłane zostanie równoważne

35 Informacja ta zawarta jest w zewnętrznym komunikacie „Zawiadomienie gwaranta" (IE023).

pismo, zaleca się zachowanie takiej samej struktury.

Drugie powiadomienie musi zawierać numer i datę przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu wyjścia, nazwisko osoby uprawnionej do korzystania z procedury oraz odnośną kwotę.

Art. 10 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Aby ułatwić roszczenia względem gwaranta, wymaga się od niego, aby prowadził działalność na terytorium umawiającej się strony, gdzie udzielane jest zabezpieczenie dla danej wspólnej operacji tranzytowej, oraz aby podał adres korespondencyjny lub wyznaczył przedstawiciela w każdej z umawiających się stron zaangażowanych w taką operację.

Art. 82 ust. 1 RD

Jeżeli jedną z umawiających się stron jest Unia, gwarant podaje adres korespondencyjny lub wyznacza przedstawiciela w każdym państwie członkowskim. Organ odpowiedzialny za odzyskanie długu nie zawsze jest organem państwa udzielenia zabezpieczenia, dlatego nie jest koniecznie udostępnienie danych (imię, nazwisko i adres) gwaranta i jego przedstawiciela w danym państwie organowi odpowiedzialnemu za odzyskanie długu.

W takich przypadkach należy zastosować komunikat „Zapytanie o gwarancję" (IE034), a odpowiedzi należy udzielić za pomocą komunikatu „Odpowiedź na zapytanie o gwarancję" (IE037)[36].

Jeżeli komunikat „Wniosek o dokonanie poboru" (IE150) został wysłany przez urząd wyjścia, może on zawierać informacje na temat gwaranta i jego adresu korespondencyjnego w państwie organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu.

Art. 117 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Uwaga:

36 Lub – w przypadku procedury ciągłości działania – należy zastosować pismo TC30 z prośbą o podanie adresów (wzór zamieszczono w załączniku 8.3).

Art. 85 ust. 3 RD Gwarant zostaje zwolniony ze swoich zobowiązań, jeżeli przed upływem terminu nie dokonano któregokolwiek z powiadomień.

SŁUŻBY CELNE
Jeżeli gwarant nie odpowiada za pośrednictwem adresu korespondencyjnego, właściwy organ odpowiedzialny za odzyskanie długu powinien skontaktować się z urzędem zabezpieczenia bezpośrednio.

2.4.6. Obliczanie kwoty długu

Zależy to od:

- tego, jakie należności celne i inne opłaty składają się na dług – co z kolei zależy od zastosowanej procedury tranzytu; oraz
- tego, jakie inne zdarzenia powodujące powstanie obowiązku podatkowego muszą zostać uwzględnione.

Należności celne lub inne opłaty różnią się w zależności od zastosowanej procedury tranzytu oraz warunków powodujących powstanie długu (miejsca powstania długu). Poniżej (z wyłączeniem preferencyjnych zasad przywozu) przedstawiono typowe sytuacje:

Tranzyt wspólny

Sytuacja 1:

Wspólne operacje tranzytowe na towarach znajdujących się w obrocie na terytorium umawiającej się strony[37]

Przykład 1A:

Procedura T2 połączona z dostawą wewnątrzunijną [Unia – Szwajcaria – Unia][38] (art. 2 ust. 3 Konwencji)

37 Towary uznaje się za znajdujące się w obrocie na terytorium umawiającej się strony rozpoczynającej wspólną operację tranzytową i kiedy docierają na terytorium innej umawiającej się strony, traktowane są jak towary T1 (tzn. towary unijne przemieszczone w ramach wspólnej procedury tranzytowej T2). .

- Jeżeli zdarzenia prowadzące do powstania długu miały miejsce w Unii: nie są należne żadne opłaty celne (ponieważ są to towary unijne), należne mogą być inne opłaty, zależnie od przepisów w zakresie podatków krajowych mających zastosowanie do towarów.
- Jeżeli dług powstał w Szwajcarii: dług należy odzyskać w Szwajcarii (należności celne i inne opłaty).

Przykład 1B:

Procedura T2 w połączeniu z wywozem [Unia – Norwegia]

- Jeżeli zdarzenia prowadzące do powstania długu miały miejsce w Unii: nie są należne żadne opłaty celne (ponieważ są to towary unijne – nie ma zmian statusu towarów), należne mogą być inne opłaty, zależnie od przepisów w zakresie podatków krajowych mających zastosowanie do towarów. Jednak procedura wywozu i środki pokrewne muszą zostać unieważnione.
- Jeżeli dług powstał w Norwegii: dług należy odzyskać w Norwegii (należności celne i inne opłaty).

Art. 148 ust. 5 RD

Art. 340 RW

Przykład 1C:

Procedura T1 w połączeniu z wywozem towarów podlegających pewnym środkom dotyczącym wywozu[39] [Unia – Szwajcaria] (art. 2 ust. 2 Konwencji)

- Jeżeli zdarzenia prowadzące do powstania długu miały miejsce w Unii: nie są należne żadne opłaty celne (ponieważ

38 Jest to także procedura unijnego tranzytu wewnętrznego T2 w rodzaju, o którym mowa w art. 227 ust. 2 lit. a) UKC i art. 293 RW.

39 O sytuacji tej mowa również w art. 226 ust. 2 UKC i art. 189 RD dotyczących towarów podlegających pewnym środkom dotyczącym wywozu.

są to towary unijne), należne mogą być inne opłaty, zależnie od przepisów w zakresie podatków krajowych mających zastosowanie do towarów. Jednak procedura wywozu i środki pokrewne muszą zostać unieważnione.

- Jeżeli dług powstał w Szwajcarii: dług należy odzyskać w Szwajcarii (należności celne i inne opłaty).

Sytuacja 2:

Wspólna operacja tranzytowa na towarach z państw trzecich lub innych umawiających się stron[40]

- opłaty celne i inne są należne w państwie powstania długu.

Tranzyt unijny lub wspólny

Art. 226 ust. 1 RWKC

Sytuacja 1:

Operacja unijnego tranzytu zewnętrznego T1 obejmująca towary nieunijne

- należności (dług celny) i inne opłaty są należne w państwie członkowskim, w którym dług powstał lub uznaje się, że powstał.

Art. 227 UKC

Sytuacja 2:

Operacja unijnego tranzytu wewnętrznego T2

Jest to operacja unijnego tranzytu wewnętrznego T2 między dwoma punktami wewnątrz Unii, obejmująca przewóz przez państwo trzecie niebędące państwem tranzytu wspólnego. Przy tym rodzaju operacji zachowany zostaje unijny status towarów bez zawieszania należności celnych lub innych opłat na rzecz

40 W odniesieniu do Unii: „towary nieunijne" przewożone z zastosowaniem procedury T1 tranzytu wspólnego (art. 226 ust.1 UKC).

Unii i jej państw członkowskich.

- Nie są należne żadne opłaty celne w Unii, jednak należne mogą być inne opłaty, zależnie od przepisów w zakresie podatków krajowych mających zastosowanie do danych towarów.

Art. 227 UKC

Art. 1 ust. 35 RD

Sytuacja 3:

Operacja unijnego tranzytu wewnętrznego T2F

- Nie są należne żadne należności (dług celny), ale inne opłaty są należne w państwie członkowskim powstania długu.

Elementy opodatkowania, które należy uwzględnić, to elementy, które dotyczą towarów wymienionych w zgłoszeniu tranzytowym. Należy je naliczać według stawek obowiązujących w czasie powstania długu w państwie powstania długu. Oblicza się je na podstawie informacji podanych w zgłoszeniu oraz wszelkich innych informacji dostarczonych np. przez zaangażowane organy, osobę uprawnioną do korzystania z procedury lub w uzyskanych później dokumentach.

3. Odzyskiwanie długu

Niniejszy rozdział dotyczy następujących kwestii:

- określenia organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu;
- procedur odzyskiwania długu; oraz
- późniejszego ustalenia miejsca powstania długu.

3.1. Analiza ogólna

Podstawa prawna dotycząca kompetencji w zakresie odzyskania długu opiera się na zasadzie, zgodnie z którą odpowiedzialny jest właściwy organ państwa wyjścia; odgrywa on kluczową rolę w zakresie wszczęcia procedury odzyskiwania długu, znalezienia właściwego państwa dla tych

działań lub – w stosownych przypadkach – przyjęcia wniosku w sprawie przekazania kompetencji.

3.2. Określenie organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu

3.2.1. Organ odpowiedzialny za odzyskanie długu

Art. 114 ust. 3 dodatku I do Konwencji

Art. 101 ust. 1 UKC

Zasadnicze znaczenie dla dobrego zarządzania procedurą oraz konsekwencji finansowych takiego zarządzania ma określenie organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu. Organ odpowiedzialny to jeden z organów państwa, na obszarze którego powstał dług lub które uznaje się za miejsce powstania długu.

Organ taki odpowiedzialny jest za odzyskanie zarówno długu, jak i pozostałych należności. Jeżeli jednak tylko założono, że dług powstał w danym miejscu (domyślnie odpowiedzialny jest właściwy organ państwa wyjścia), organ taki jest po prostu pierwszy w kolejności i odpowiedzialność może zostać przeniesiona na inny organ, jeżeli rzeczywiste miejsce powstania długu zostanie prawidłowo określone w terminie późniejszym. W takich przypadkach dalsze kroki zależą od tego, czy zaangażowana jest więcej niż jedna umawiająca się strona, czy jedynie państwa członkowskie Unii (zob. pkt 3.3).

3.2.2. Miejsce powstania długu

Nie ma zasad co do sposobu ustalania miejsca powstania długu. Można zatem użyć dowolnej metody (ewidencja celna, dokumenty przedstawione przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury itp.) pod warunkiem, że jest ona dopuszczalna dla organu danego państwa.

3.2.2.1. Miejsce zajścia zdarzeń powodujących powstanie długu

Art. 114 ust. 1 lit. a) dodatku I do Konwencji

W zasadzie zależy to od ustalenia miejsca, w którym rzeczywiście zaszły zdarzenia powodujące powstanie długu.

Art. 87 ust. 1 akapit

Zależnie od zdarzenia, które spowodowało powstanie długu, miejsce

drugi UKC

powstania długu będzie miejscem bezprawnego usunięcia towarów spod procedury, niewykonania obowiązku lub niespełnienia jednego z warunków objęcia towarów procedurą.

Art. 114 ust. 1 lit. b) dodatku I do Konwencji

Artykuł 87 ust. 1 akapit trzeci

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 87 ust. 1 akapit trzeci UKC

Ustalenie go nie zawsze jest jednak możliwe. Prawo dopuszcza zatem czynienie założeń dotyczących miejsca powstania długu w razie niemożności ustalenia faktycznego miejsca. Można zakładać, że jest to:

- miejsce, w którym według właściwego organu towary były w sytuacji powodującej powstanie długu; lub
- w ostateczności miejsce w państwie odpowiedzialnym za ostatni urząd wprowadzenia, w którym stwierdzono, że komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) został złożony w urzędzie tranzytu, albo, jeżeli to nie będzie możliwe, w państwie odpowiedzialnym za urząd wyjścia.

3.2.2.2. Miejsce, w którym według właściwego organu towary były w sytuacji powodującej powstanie długu

Art. 114 ust. 1 lit. b) dodatku I do Konwencji

Art. 87 ust. 1 akapit trzeci UKC

Z tego stwierdzenia wynika, że organy celne muszą znać miejsce, w którym znajdują się towary. Samo stwierdzenie, że powstał dług, przy braku wiedzy, gdzie znajdują się towary, nie wystarcza do określenia, kto ponosi odpowiedzialność za odzyskanie długu. W ten sposób eliminuje się możliwość jednoczesnego stwierdzenia przez kilka organów, że dany dług powstał w ramach ich jurysdykcji.

3.2.2.3. Domyślne określenie miejsca

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 87 ust. 2 UKC

Art. 77 RD

Zasadę umożliwiającą właściwemu organowi ustalenie miejsca powstania długu można zastosować:

- siedem miesięcy po upływie terminu na dostarczenie towarów do urzędu przeznaczenia; lub
- miesiąc po wygaśnięciu 35-dniowego terminu udzielonego osobie uprawnionej do korzystania z procedury na przedstawienie

informacji (po wszczęciu postępowania poszukiwawczego), jeżeli na żądanie właściwego organu państwa wyjścia osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawiła niewystarczające informacje lub w ogóle ich nie przedstawiła;

jeżeli potwierdzi się, iż niemożliwe jest ustalenie takiego miejsca w drodze określenia, w jakim miejscu faktycznie zaszły dane zdarzenia, lub stwierdzenia przez organy celne, że towary znajdowały się w sytuacji powodującej powstanie długu.

Stosowanie tej zasady zależy bezpośrednio od wyników (lub braku wyników) postępowania poszukiwawczego. Jednak jako środek ostateczny, w świetle powyższych komentarzy na temat ustalania rzeczywistego miejsca lub sytuacji towarów, metoda ta będzie stosowana w większości przypadków.

Jeżeli po upływie siedmiu miesięcy nie zostanie ustalone inne miejsce powstania długu, uznaje się, że powstał on w miejscu określonym w sposób opisany poniżej:

W tranzycie wspólnym:

- w państwie odpowiedzialnym za ostatni urząd tranzytowy wprowadzenia, w którym złożono komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwo przekroczenia granicy TC10);
- lub, jeżeli to niemożliwe, w państwie odpowiedzialnym za urząd wyjścia.

Przykład:

– *Wspólna operacja tranzytowa (obejmująca państwo wspólnego tranzytu)*

[Unia (Niemcy) – Szwajcaria – Unia (Francja)]

Sytuacja I:

jeżeli ostatni komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu

granicy” (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwo przekroczenia granicy TC10) złożono w urzędzie tranzytowym przy wjeździe na obszar Szwajcarii, uznaje się, że Szwajcaria jest miejscem, w którym powstał dług.

Sytuacja II:

jeżeli ostatni komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy” (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwo przekroczenia granicy TC10) złożono w urzędzie tranzytowym przy wjeździe na obszar Unii we Francji, uznaje się, że Francja jest miejscem, w którym powstał dług.

Sytuacja III:

jeżeli nie znaleziono żadnego komunikatu „Powiadomienie o przekroczeniu granicy” (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwa przekroczenia granicy TC10), uznaje się, że Niemcy są miejscem powstania długu, ponieważ są państwem wyjścia.

W tranzycie unijnym:

- w miejscu zgłoszenia towarów do procedury (państwo członkowskie wyjścia); lub
- w miejscu, w którym towary wprowadzono na obszar celny Unii w ramach procedury, która była zawieszona na obszarze państwa trzeciego

Przykłady:

– *Operacja tranzytu unijnego nieobejmująca przejazdu przez państwo trzecie ani państwo wspólnego tranzytu*

[Dania – Niemcy – Francja – Hiszpania]

W operację nie jest zaangażowany żaden urząd tranzytu. Jako państwo wyjścia Dania uważana jest za miejsce powstania długu.

– *Operacja tranzytu unijnego obejmująca przejazd przez jedno lub więcej państw trzecich innych niż państwa wspólnego tranzytu oraz angażująca urzędy tranzytowe przy wyjeździe z Unii i wjeździe do Unii*
[Unia (Rumunia) – Ukraina – (Unia) [41] Polska]

Sytuacja I:

jeżeli komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwo przekroczenia granicy TC10) złożono w urzędzie tranzytowym, w którym przedmiotowe towary objęte procedurą zostały wprowadzone do Polski, uznaje się, że Polska jest miejscem powstania długu.

Sytuacja II:

jeżeli nie znaleziono żadnego komunikatu „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwa przekroczenia granicy TC10), uznaje się, że Rumunia (państwo wyjścia) jest miejscem powstania długu.

Art. 5 Konwencji

Uwaga: Jeżeli komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) (lub w ramach procedury ciągłości działania świadectwo przekroczenia granicy TC10) złożono w urzędzie tranzytowym przy wyjeździe z Unii (Grecja), ale nie złożono go przy wjeździe do Turcji, uznaje się, że nie powstał żaden dług, gdyż bezprawne usunięcie towarów nie nastąpiło w czasie, kiedy towary były objęte procedurą tranzytu unijnego, lecz na obszarze państwa trzeciego, gdzie procedura ta (a także dozór celny ze strony właściwych organów odnośnych państw) podlega zawieszeniu. Taka sytuacja może mieć

41 Jest to także zewnętrzna wspólna procedura tranzytu rodzaju, o którym mowa w art. 5 Konwencji.

swój dalszy ciąg po zakończeniu postępowania poszukiwawczego (więcej informacji na temat postępowania poszukiwawczego można znaleźć w części VII).

3.3. Procedura odzyskiwania długu

Art. 114 dodatku I do Konwencji

Właściwy organ państwa wyjścia dokonuje ustaleń w określonym terminie (zob. 3.2.2.3).

Art. 87 UKC

Art. 77 RD

Państwa członkowskie:

Art. 105 UKC

Dług celny zostaje zaksięgowany w terminie 14 dni od upływu powyższego siedmiomiesięcznego terminu.

3.3.1. Komunikaty w ramach wymiany informacji

W celu wymiany dodatkowych informacji lub zadania pytań dotyczących określonego przewozu w trakcie całego postępowania i procedury odzyskiwania długu można wysłać komunikaty „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144) i „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145).

Wymianę informacji może rozpocząć urząd wyjścia albo urząd przeznaczenia. Kontynuacja procedury nie wymaga odpowiedzi (komunikaty nie są powiązane).

Urząd wyjścia stosuje komunikat IE144; urząd przeznaczenia stosuje komunikat IE145.

Jeżeli konieczne jest załączenie dodatkowych dokumentów w formie papierowej, można je wysłać przy użyciu innych środków (faksem, pocztą elektroniczną, listownie itd.) bezpośrednio do osoby wyznaczonej do kontaktów wskazanej w komunikatach z wyraźnym odniesieniem do numeru MRN przewozu, którego dotyczą, oraz – jeżeli wysyła się je w formie papierowej – z zastosowaniem formularza TC20A

(którego wzór znajduje się w załączniku 8.4 w części VII).

3.3.2. Wymiana informacji i współpraca w zakresie odzyskania długu

Art. 13a Konwencji

Dodatek IV do Konwencji

Dyrektywa Rady 2010/24/UE

Z wyjątkiem sytuacji, kiedy możliwe jest natychmiastowe i jednoznaczne ustalenie faktycznego miejsca zajścia zdarzenia powodującego powstanie długu (bezprawne usunięcie, niewykonanie obowiązku lub niespełnienie warunku), właściwy organ określany jest na zasadzie założeń.

Art. 118 akapit pierwszy dodatku I do Konwencji

Art. 165 ust. 2 RW

Art. 118 akapit drugi dodatku I do Konwencji

Art. 165 RW

Państwa muszą pomagać sobie nawzajem nie tylko na etapie samego odzyskiwania długu, ale również wcześniej, na etapie ustalania, który organ jest odpowiedzialny za odzyskanie długu. Oznacza to efektywne zastosowanie zarówno zasad informowania osoby uprawnionej do korzystania z procedury, że jego procedura nie została zakończona, jak i postępowania poszukiwawczego (zob. część VII).

Ponadto taką wzajemną pomoc należy kontynuować po ustaleniu, który organ jest odpowiedzialny za odzyskanie długu. Organ taki musi na bieżąco informować urząd wyjścia i urząd zabezpieczenia o krokach podejmowanych w celu odzyskania długu, stosując „Powiadomienie o zakończeniu poboru" (IE152). Aby zachować zgodność z tym wymogiem urząd musi informować o wszelkich istotnych z punktu widzenia prawa krokach mających wpływ na odzyskanie długu (ściganie, postępowanie egzekucyjne, spłata).

Wykaz organów odpowiedzialnych za odzyskanie długu w poszczególnych państwach znajduje się na unijnej stronie internetowej „Tranzyt – Lista urzędów celnych – Strona główna" (http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=pl) w odniesieniu do przewozów w NCTS i w załączniku 8.1 w odniesieniu do przewozów rozpoczętych w ramach procedury ciągłości działania.

Takie wymiany informacji zyskują jeszcze bardziej na znaczeniu, kiedy organ wskazany jako odpowiedzialny za odzyskanie długu nie

jest organem państwa wyjścia odpowiedzialnym za wszczęcie i monitorowanie postępowania poszukiwawczego. Gdy zaangażowane są różne organy, ważne jest, aby organ rozpoczynający postępowanie poszukiwawcze mógł mieć pewność, że uzyskane przez niego rezultaty są faktycznie uwzględniane przy ustalaniu organu odpowiedzialnego za odzyskanie długu. Podejście to pozwala również zapobiec wszczynaniu odrębnych postępowań w stosunku do tego samego długu oraz opóźnieniom w powiadamianiu dłużnika i gwaranta – a zatem marnotrawstwu środków. Odnosi się to również do przypadków, w których organ państwa przeznaczenia lub państwa tranzytowego uważa, że nawet przed otrzymaniem noty poszukiwawczej lub niezależnie od niej znajduje się w posiadaniu informacji (dowodów dotyczących zdarzeń powodujących powstanie długu lub towarów wykrytych w sytuacji powodującej powstanie długu), na podstawie których państwo takie zostałoby określone jako odpowiedzialne za odzyskanie długu.

3.3.3. Wniosek o odzyskanie należności złożony przez właściwy organ państwa wyjścia

W celu jednoznacznego ustalenia, który organ jest odpowiedzialny za odzyskanie długu, właściwy organ państwa wyjścia musi wszcząć postępowanie poszukiwawcze, chyba że można ustalić, że żadne inne państwa nie były zaangażowane w operację tranzytową.

Art. 50 ust. 1 dodatku I do Konwencji

Art. 311 ust. 1 RW

Art. 114 dodatku I do Konwencji

Art. 77 RD

Jeżeli właściwy organ państwa wyjścia w jakikolwiek sposób uzyska dowody dotyczące miejsca powstania długu celnego przed upływem terminu ustalonego w celu rozpoczęcia procedury odzyskania długu w państwie wyjścia i wydaje się, że miejsce to znajduje się w innym państwie członkowskim lub na terytorium innej umawiającej się strony, natychmiast przesyła komunikat „Wniosek o dokonanie poboru” (IE150) do tego organu w celu umożliwiania przeniesienia kompetencji dotyczących odzyskania długu (zob. również pkt 3.2.2.3). Właściwe organy państwa przeznaczenia mogą wówczas przyjąć lub

odrzucić wniosek (zob. pkt 3.3.5).

3.3.4. Wniosek o odzyskanie należności złożony przez inny właściwy organ

Każdy organ państwa zaangażowanego w operację tranzytową, który wykryje sytuację, która jednoznacznie, według procedury, powoduje powstanie długu w jego państwie (np. bezprawne usunięcie towarów podczas przewozu, niespełnienie warunku), musi zwrócić się do właściwego organu państwa wyjścia o przekazanie kompetencji w zakresie wszczęcia procedury odzyskiwania długu.

Ustalenie, że towary „zaginęły" w trakcie przewozu lub brakowało ich po przybyciu na miejsce przeznaczenia – przy braku informacji o miejscu ich bezprawnego usunięcia lub o możliwym miejscu ich odnalezienia – nie wystarcza do wskazania organu państwa, który poczynił takie ustalenie, jako odpowiedzialnego za odzyskanie długu. W tym przypadku właściwy organ państwa, które poczyniło takie ustalenie, musi zwrócić się do właściwego organu państwa wyjścia, przesyłając:

- komunikat „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze" (IE143) z kodem odpowiedzi „4" (wniosek o odzyskanie należności w miejscu przeznaczenia), jeżeli powiadomiono o kompetencjach w ramach postępowania poszukiwawczego, lub
- komunikat „Wniosek o dokonanie poboru" (IE150), w którym zwróci się o przekazanie kompetencji, jeżeli odkryto towary w sytuacji powodującej powstanie długu w jego własnym państwie. Komunikat IE150 może zostać przesłany z jakiegokolwiek urzędu, który uważa, że jest kompetentny do odzyskania długu, w dowolnym momencie procedury (od zwolnienia do tranzytu do uzyskania przez operację statusu „Procedura poboru").

W takim przypadku urząd wyjścia może przyjąć lub odrzucić wniosek o odzyskanie należności, przesyłając komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru" (IE151) (najpóźniej we wspólnie uzgodnionym terminie 28 dni) i wskazując na „Tak" lub „Nie" w odniesieniu do

przekazania kompetencji. W przypadku zaznaczenia „Nie” lub braku odpowiedzi kompetencje pozostają w gestii państwa wyjścia; w przypadku zaznaczenia „Tak” kompetencje przechodzą na państwo przeznaczenia, które rozpocznie procedurę odzyskiwania długu.

Procedura ciągłości działania

W przypadku procedury ciągłości działania każdy organ lub zaangażowane państwo, które wykryje sytuację powodującą powstanie długu w danym państwie, musi poinformować organ państwa wyjścia, przesyłając komunikat TC24 „Nota informacyjna”, zgodny ze wzorem przedstawionym w załączniku 8.2 i potwierdzający, że zamierza przejąć odpowiedzialność za odzyskanie długu. Informacja taka musi dotrzeć do właściwego organu państwa wyjścia przed upływem terminu. Organ ten niezwłocznie potwierdza otrzymanie komunikatu i informuje, czy organ składający wniosek jest odpowiedzialny za odzyskanie długu, przesyłając uzupełniony komunikat TC24.

3.3.5. Akceptacja kompetencji do odzyskania długu przez organ, do którego skierowano wniosek

Właściwy organ, do którego skierowany jest wniosek państwa wyjścia o odzyskanie należności, odpowiada na wniosek, przesyłając komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru” (IE151) i wskazując na „Tak” lub „Nie” w odniesieniu do przekazania kompetencji (jeżeli nie złożono komunikatu IE118 lub IE006). W przypadku zaznaczenia „Nie” kompetencje pozostają w gestii państwa wyjścia; w przypadku zaznaczenia „Tak” kompetencje przechodzą na państwo przyjmujące wniosek, które rozpocznie procedurę odzyskiwania długu. Państwo wyjścia może odpowiednio poinformować osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

Art. 50 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Art. 311 ust. 2 RW

Komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru” (IE151) przesyła się w terminie 28 dni.

Art. 114 ust. 2 dodatku I do Konwencji

Uwaga:

Tranzyt wspólny (przykład: Włochy – Szwajcaria – Niemcy):

W przypadku stwierdzenia, że w urzędzie tranzytowym przy wjeździe na terytorium innej umawiającej się strony złożono komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy (IE118) (w Szwajcarii; natomiast przy wjeździe do Niemiec komunikatu „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" nie złożono), to organ ten przyjmuje wniosek o odzyskanie należności i niezwłocznie przesyła komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru" (IE151), zaznaczając „Tak" w odniesieniu do przekazania kompetencji (w terminie 28 dni). Państwo przyjmujące odpowiedzialność wszczyna wówczas procedurę odzyskiwania długu.

Art. 234 UKC

Art. 87 UKC

Tranzyt unijny przeprowadzany między dwoma miejscami na obszarze celnym Unii przez państwo trzecie (przykład: Unia (Grecja) – była jugosłowiańska republika Macedonii – Unia (Bułgaria)):

W przypadku stwierdzenia, że w urzędzie tranzytu w innym państwie członkowskim złożono komunikat „Powiadomienie o przekroczeniu granicy" (IE118) i właściwy organ państwa wyjścia stwierdził, że to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za odzyskanie należności, organ, który otrzymał komunikat „Wniosek o dokonanie poboru" (IE150) akceptuje wniosek o odzyskanie należności i niezwłocznie przesyła komunikat „Powiadomienie dot. akceptacji poboru" (IE151), zaznaczając „Tak" w odniesieniu do przekazania kompetencji (w terminie 28 dni). Państwo członkowskie przyjmujące odpowiedzialność wszczyna wówczas procedurę odzyskiwania długu.

SŁUŻBY CELNE

Brak odpowiedzi na wniosek o odzyskanie należności

Jeżeli właściwy organ w miejscu przeznaczenia, do którego to organu skierowano wniosek, nie reaguje i nie przesyła komunikatu „Odpowiedź na zapytanie

poszukiwawcze” (IE143) ani nie przejmuje odpowiedzialności poprzez przesłanie komunikatu „Powiadomienie dot. akceptacji poboru” (IE151) w uzgodnionym terminie (najpóźniej w ciągu 28 dni), należy poinformować wraz z koniecznymi dowodami lokalnego urzędnika łącznikowego ds. tranzytu (zob. książka adresowa sieci tranzytu w witrynie Europa) państwa, do którego skierowano wniosek, w celu podjęcia działań, ponieważ kompetencje powinny zostać przejęte przez organ, do którego skierowano wniosek. Jeżeli nie odniesie to skutku, należy poinformować krajowe centrum wsparcia i krajowego koordynatora ds. tranzytu w państwie wyjścia, aby podjęli oni działania. W każdym wypadku właściwy organ państwa wyjścia zapewnia, by kompetencje zostały zaakceptowane przed odwołaniem swoich środków odzyskiwania długu.

W przypadku złożenia komunikatu „Powiadomienie o przekroczeniu granicy” (IE118) w urzędzie tranzytowym uznaje się, że właściwy organ tego państwa staje się odpowiedzialny za odzyskanie należności.

Należy pamiętać, że istnieje prawne zobowiązanie do udzielenia odpowiedzi na te komunikaty.

3.3.6. Zawiadomienie o wszczęciu procedury odzyskiwania długu

Po ustaleniu odpowiedzialności za odzyskanie należności za pomocą wymiany komunikatów „Wniosek o dokonanie poboru” (IE150) i „Powiadomienie dot. akceptacji poboru” (IE151) organ państwa wyjścia powinien przesłać komunikat „Informacja o rozpoczęciu poboru należności” (IE063) do wszystkich urzędów, które otrzymały komunikat IE001, IE003, IE050 lub IE115 w odniesieniu do tego przewozu, informując, by nie czekały już na postępy odnośnie do tego MRN. Komunikat ten informuje zainteresowane urzędy, że przewóz nie przybędzie i jest on „Objęty procedurą egzekucji długu” oraz że zablokowano możliwość stosowania komunikatów „Przybycie towaru” (IE006), „Wyniki kontroli” (IE018), „Wniosek o dokonanie poboru” (IE150) i „Powiadomienie dot. akceptacji poboru” (IE151). Komunikaty IE144 i IE145 (zob. pkt 3.3.1) nadal mogą być wymieniane aż do zakończenia odzyskiwania należności.

Należy powiadomić:

- osobę uprawnioną do korzystania z procedury poprzez przesłanie komunikatu „Zawiadomienie o odzyskaniu” (IE035) lub równoważnego pisma,

oraz

- gwaranta poprzez przesłanie komunikatu „Zawiadomienie gwaranta” (IE023) lub równoważnego pisma (więcej informacji - zob. pkt 2.4.5.3).

Komunikat „Zawiadomienie o odzyskaniu” (IE035) dla osoby uprawnionej do korzystania z procedury zawiera numer i datę przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu wyjścia, nazwisko osoby uprawnionej do korzystania z procedury oraz odnośną kwotę.

Z drugiej strony właściwy organ państwa wyjścia, w wyniku swoich ustaleń lub wobec komunikatu „Odpowiedź na zapytanie poszukiwawcze” (IE143) z kodem „4” lub komunikatu „Wniosek o dokonanie poboru” (IE150), lub posiadając wystarczające informacje, musi przekazać odpowiedzialność do innego państwa członkowskiego lub innej umawiającej się strony, bądź też samemu przyjąć odpowiedzialność.

Na koniec procedury (po odzyskaniu wszystkich należności celnych i opłat) organ odpowiedzialny za odzyskanie należności (jeżeli nie państwa wyjścia) musi poinformować właściwy organ państwa wyjścia o odzyskaniu należności, przesyłając komunikat „Powiadomienie o zakończeniu poboru” (IE152). Właściwy organ państwa wyjścia przekazuje lub przesyła komunikat „Powiadomienie o zakończeniu poboru” (IE152) do wszystkich urzędów biorących udział w przewozie (z wyjątkiem tego, który przesłał ten komunikat).

3.4. Późniejsze ustalenie miejsca powstania długu

Art. 114 ust. 1 dodatku I do

Wynik procesu domyślnego ustalania właściwego organu może

Konwencji

Art. 87 UKC

okazać się tymczasowy, nie unieważnia to jednak kroków podjętych już w kierunku odzyskania przedmiotowego długu.

3.4.1. Nowe dowody po wszczęciu postępowania w celu odzyskania długu

Niekiedy miejsce pozostaje nieustalone przez pewien czas, po czym okazuje się, że za odzyskanie długu odpowiedzialny powinien być inny organ.

Art. 115 dodatku I do Konwencji

Art. 167 ust. 1 RW

W celu dostarczenia dowodów wskazujących faktyczne miejsce powstania długu organowi pierwotnie wskazanemu jako ponoszący odpowiedzialność za odzyskanie można skorzystać z dowolnych środków.

Jeżeli takie dowody pojawią się już po wymianie komunikatów „Wniosek o dokonanie poboru" (IE150) i „Powiadomienie dot. akceptacji poboru" (IE151) w odniesieniu do przekazania kompetencji w zakresie odzyskania należności, organ wskazany pierwotnie pozostaje odpowiedzialny w ramach systemu NCTS (anulowanie komunikatu IE151 jest niemożliwe) i odpowiednio przedstawia w systemie NCTS sprawozdania, na potrzeby późniejszych pytań/dowodów. W tym celu można wykorzystać komunikaty „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144) i „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145).

Organ pierwotnie wskazany jako odpowiedzialny za odzyskanie długu musi niezwłocznie przekazać organowi prawdopodobnie odpowiedzialnemu za odzyskanie długu wszelkie istotne dokumenty, w tym kopie dowodów, przesyłając formularz TC25 zgodny ze wzorem w załączniku 8.2. Nowy organ musi potwierdzić otrzymanie komunikatu i przed upływem trzech miesięcy od przesłania TC25 wskazać, czy przyjmuje odpowiedzialność za odzyskanie długu, przesyłając uzupełniony formularz TC25 do organu pierwotnie wskazanego. W razie braku odpowiedzi po upływie tego terminu

organ pierwotnie wskazany jako odpowiedzialny musi kontynuować swoje wysiłki w kierunku odzyskania długu.

Po odzyskaniu wszystkich należności ten nowy urząd informuje organ wskazany pierwotnie o zakończeniu procedury odzyskiwania długu w celu umożliwienia organowi wskazanemu pierwotnie przesłania komunikatu „Powiadomienie o zakończeniu poboru" (IE152) do urzędu wyjścia, który z kolei wyśle ten komunikat do wszystkich zainteresowanych urzędów w systemie w celu zamknięcia procedury.

3.4.2. Nowy organ właściwy i nowe środki odzyskiwania długu

Art. 115 dodatku I do Konwencji

Art. 167 ust. 1 RW

Jeżeli nowy organ potwierdza przyjęcie odpowiedzialności, musi on przedsięwziąć własne środki odzyskiwania długu.

Art. 116 dodatku I do Konwencji

Art. 167 ust. 3 RW

Jeżeli nowy organ posiada kompetencje, musi niezwłocznie poinformować organ wskazany pierwotnie (nawet po upływie wskazanego powyżej terminu trzech miesięcy), który zawiesza wówczas swoje środki odzyskiwania długu, jeżeli nie doprowadziły one jeszcze do uiszczenia odnośnych kwot. W tym celu można wykorzystać komunikaty „Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE144) i „Wniosek o dodatkowe informacje dot. poszukiwań" (IE145).

Jeżeli właściwy organ pierwotnie wskazany i nowy organ są organami różnych państw członkowskich Unii, nowe działania w celu odzyskiwania długu obejmować będą jedynie odzyskanie pozostałych opłat (ponieważ w grę wchodzą dwa różne obszary podatkowe), gdyż nie istnieje dług celny do odzyskania w związku z przynależnością obu państw członkowskich do tego samego obszaru celnego.

Z drugiej strony jeżeli organy i miejsca należą do dwóch różnych umawiających się stron, zarówno należności celne (ponieważ w grę wchodzą różne obszary celne), jak i pozostałe opłaty (ponieważ w grę

wchodzą różne obszary podatkowe) muszą zostać odzyskane.

3.4.3. Skutki dla pierwotnego odzyskania długu

Art. 115 dodatku I do Konwencji

Art. 167 ust. 3 lit. b) RW

Po zakończeniu procedury przez nowy organ odpowiedzialny za odzyskanie należności oraz wysłaniu przez taki organ komunikatu „Powiadomienie o zakończeniu poboru" (IE152), pierwotnie wskazany organ:

- anuluje środki mające na celu odzyskanie długu, które przedsięwziął, ale nie zrealizował (a następnie zawiesił); albo
- przekazuje odzyskane już przez siebie kwoty dłużnikowi (lub gwarantowi).

Uwaga:

Jeżeli organy i miejsca należą do tej samej umawiającej się strony, tylko pobrane opłaty inne niż należności celne powinny zostać wypłacone.

3.4.4. Skutki dla odzyskiwania długu

3.4.4.1. Powiadomienie urzędu wyjścia i gwaranta o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury

Art. 118 dodatku I do Konwencji

Art. 165 RW

Organ odpowiedzialny za odzyskanie długu informuje urząd wyjścia o pobraniu należności i innych opłat za pomocą komunikatu „Powiadomienie o zakończeniu poboru" (IE152), by urząd wyjścia mógł wysłać komunikat „Powiadomienie o zakończeniu poboru" (IE152) do wszystkich urzędów zainteresowanych danym przewozem. Wysłanie komunikatu IE152 przez urząd wyjścia zamyka tranzyt w systemie.

Ponadto urząd wyjścia informuje urząd zabezpieczenia za pomocą komunikatu „Obciążenie kwoty referencyjnej" (IE209) oraz, jeżeli nie zrobiono tego wcześniej, osobę uprawnioną do korzystania z procedury za pomocą komunikatów „Zawiadomienie o odzyskaniu" (IE035) i „Zawiadomienie o zamknięciu operacji tranzytowej"

(IE045).

3.4.4.2. Powiadomienie gwaranta o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury

Art. 117 ust. 4 dodatku I do Konwencji

Art. 85 RD

Jeżeli gwaranta powiadomiono, że jedna z operacji tranzytowych jego klienta nie została zamknięta, organ odpowiedzialny za odzyskanie długu musi później poinformować go, czy dług został następnie odzyskany (od dłużnika), a procedura zamknięta, stosując komunikat „Zawiadomienie o zamknięciu operacji tranzytowej" (IE045) lub równoważne pismo.

4. Sytuacje szczególne (pro memoria)

5. Wyjątki (*pro memoria*)

6. Szczególne instrukcje krajowe (część zastrzeżona)

7. Część zastrzeżona wyłącznie dla organów celnych

8. Załączniki

8.1. Wykaz organów odpowiedzialnych za odzyskanie długu w ramach procedury ciągłości działania

Adresy w celu przesłania informacji z formularzami TC24 „Nota informacyjna" i TC25 „Nota w sprawie odzyskania długu":

TC24	TC25
AUSTRIA Właściwy urząd	AUSTRIA Właściwy urząd
BELGIA Właściwy urząd	BELGIA SPF Finances Administration des douanes et accises Service du Recouvrement et Contentieux North Galaxy – Tour A9 Boulevard du Roi Albert II 33 – boîte 37 B – 1030 BRUXELLES Belgia lub FOD Financiën Administratie der douane en accijnzen Dienst Invordering en Geschillen North Galaxy – Toren A9 Koning Albert II laan 33 – bus 37 B – 1030 BRUSSEL Belgia
BUŁGARIA Właściwy urząd	BUŁGARIA Właściwy urząd
CHORWACJA CARINSKA UPRAVA RH Sektor za carinski sustav i procedure Odjel za potrage i zaključenje postupaka Alexandera von Humboldta 4a, 10 000 Zagreb, Chorwacja	CHORWACJA CARINSKA UPRAVA RH Sektor za carinski sustav i procedure Odjel za potrage i zaključenje postupaka Alexandera von Humboldta 4a, 10 000 Zagreb, Chorwacja

CYPR Central Transit Office Customs Headquarters, Ministry of Finance Corner M. Karaoli and Gr. Afxentiou 1096 Nicosia Cypr	CYPR Central Transit Office Customs Headquarters, Ministry of Finance Corner M. Karaoli and Gr. Afxentiou 1096 Nicosia Cypr
REPUBLIKA CZESKA Celní úřad pro Hlavní město Prahu Washingtonova 7 113 54 Praha 1 Republika Czeska Celní úřad pro Jihočeský kraj Kasárenská 6/1473 370 21 České Budějovice Republika Czeska Celní úřad pro Jihomoravský kraj Koliště 17 602 00 Brno Republika Czeska Celní úřad pro Karlovarský kraj Dubová 8 360 04 Karlovy Vary Republika Czeska Celní úřad pro Královehradecký kraj Bohuslava Martinů 1672/8a 501 01 Hradec Králové Republika Czeska Celní úřad pro Liberecký kraj České mládeže 1122 460 03 Liberec 6 Republika Czeska Celní úřad pro Moravskoslezský kraj Náměstí Svatopluka Čecha 8 702 00 Ostrava Republika Czeska Celní úřad pro Olomoucký kraj Blanická 19 772 01 Olomouc Republika Czeska Celní úřad pro Pardubický kraj Palackého 2659/3 530 02 Pardubice Republika Czeska	REPUBLIKA CZESKA Celní úřad pro Hlavní město Prahu Washingtonova 7 113 54 Praha 1 Republika Czeska Celní úřad pro Jihočeský kraj Kasárenská 6/1473 370 21 České Budějovice Republika Czeska Celní úřad pro Jihomoravský kraj Koliště 17 602 00 Brno Republika Czeska Celní úřad pro Karlovarský kraj Dubová 8 360 04 Karlovy Vary Republika Czeska Celní úřad pro Královehradecký kraj Bohuslava Martinů 1672/8a 501 01 Hradec Králové Republika Czeska Celní úřad pro Liberecký kraj České mládeže 1122 460 03 Liberec 6 Republika Czeska Celní úřad pro Moravskoslezský kraj Náměstí Svatopluka Čecha 8 702 09 Ostrava Republika Czeska Celní úřad pro Olomoucký kraj Blanická 19 772 01 Olomouc Republika Czeska Celní úřad pro Pardubický kraj Palackého 2659/3 530 02 Pardubice Republika Czeska Celní úřad pro Plzeňský kraj

Celní úřad pro Plzeňský kraj Antala Uxy 11, P.O. BOX 88 303 88 Plzeň Celní úřad pro Středočeský kraj Washingtonova 11 110 00 Praha 1 Republika Czeska Celní úřad pro Ústecký kraj Hoření 3540/7A 400 11 Ústí nad Labem Republika Czeska Celní úřad pro kraj Vysočina Střítež 5 588 11 Střítež u Jihlavy Republika Czeska Celní úřad pro Zlínský kraj Zarámí 4463 762 34 Zlín Republika Czeska Celní úřad Praha Ruzyně Aviatická 12/1048 160 08 Praha 6 Republika Czeska	Antala Uxy 11, P.O. BOX 88 303 88 Plzeň Celní úřad pro Středočeský kraj Washingtonova 11 110 00 Praha 1 Republika Czeska Celní úřad pro Ústecký kraj Hoření 3540/7A 400 11 Ústí nad Labem Republika Czeska Celní úřad pro kraj Vysočina Střítež 5 588 11 Střítež u Jihlavy Republika Czeska Celní úřad pro Zlínský kraj Zarámí 4463 762 34 Zlín Republika Czeska Celní úřad Praha Ruzyně Aviatická 12/1048 160 08 Praha 6 Republika Czeska
DANIA Told- og Skattestyrelsen Østbanegade 123 DK - 2100 KØBENHAVN Ø Dania	DANIA Told- og Skattestyrelsen Østbanegade 123 DK - 2100 KØBENHAVN Ø Dania
ESTONIA Tax and Customs Board Central Transit Office Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA E-mail: enquiries@emta.ee	ESTONIA Tax and Customs Board Central Transit Office Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA E-mail: enquiries@emta.ee

FINLANDIA Właściwy urząd	FINLANDIA Tornion tulli Passitusseuranta PL 47 FI-95401 Tornio Finlandia
FRANCJA Właściwy urząd	FRANCJA Właściwy urząd
NIEMCY Właściwy urząd Jeżeli właściwy organ jest nieznany: Pani Christina Rosin Bundesfinanzdirektion Nord E-mail: Christina.Rosin@zoll.bund.de Stubbenhuk 3 20459 Hamburg NIEMCY	NIEMCY Właściwy urząd Jeżeli właściwy organ jest nieznany: Pani Christina Rosin Bundesfinanzdirektion Nord E-mail: Christina.Rosin@zoll.bund.de Stubbenhuk 3 20459 Hamburg NIEMCY
GRECJA Właściwy urząd	GRECJA Właściwy urząd
WĘGRY Właściwy urząd	WĘGRY Właściwy urząd
IRLANDIA Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division St. Conlon's Road Nenagh, Co. Tipperary Irlandia	IRLANDIA Central Transit Office, Office of the Revenue Commissioners, Customs Division St. Conlon's Road Nenagh, Co. Tipperary Irlandia
WŁOCHY Właściwy urząd	WŁOCHY Właściwy urząd

ŁOTWA MP.lietvediba@vid.gov.lv MP.TEKD.lietvediba@vid.gov.lv	ŁOTWA Valsts ieņēmumu diensts Muitas pārvalde Talejas iela 1 Rīga, LV-1978 ŁOTWA
LITWA Muitinės departamentas Muitinės procedūrų skyrius A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius LITWA	LITWA Muitinės departamentas Muitinės procedūrų skyrius A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius LITWA
LUKSEMBURG Direction de l'Administration des Douanes et Accises Division du Contentieux Boîte postale 1605 L-1016 LUXEMBOURG	LUKSEMBURG Direction de l'Administration des Douanes et Accises Division du Contentieux Boîte postale 1605 L-1016 LUXEMBOURG
MALTA Custom House Valletta CMR 02 MALTA Tel.: +356 25685206 Faks: +356 25685237	MALTA Custom House Valletta CMR 02 MALTA Tel.: +356 25685206 Faks: +356 25685237
NIDERLANDY Belastingdienst / Douane Centraal verzendadres: Postbus 4500 NL-6401 JA HEERLEN Niderlandy	NIDERLANDY Belastingdienst / Douane Centraal verzendadres: Postbus 4500 NL-6401 JA HEERLEN Niderlandy
POLSKA Właściwy urząd	POLSKA Właściwy urząd
PORTUGALIA Właściwy urząd	PORTUGALIA Właściwy urząd
RUMUNIA	Directia Generala a Vamilor – Serviciul Tranzit – Biroul Centralizator Str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, bl. 5, sector 6, Bucureşti, C.P. 60305, RUMUNIA

SŁOWACJA Colné riaditel'stvo Colný odbor Mierová 23 815 11 BRATISLAVA SŁOWACJA	SŁOWACJA Colné riaditel'stvo Colný odbor Mierová 23 815 11 BRATISLAVA SŁOWACJA
SŁOWENIA FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, FINANČNI URAD NOVA GORICA Oddelek za tranzit (CENTRALNA TRANZITNA PISARNA) Mednarodni prehod 2B, Vrtojba SI – 5290 ŠEMPETER PRI GORICI SŁOWENIA	SŁOWENIA FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, FINANČNI URAD NOVA GORICA Oddelek za tranzit (CENTRALNA TRANZITNA PISARNA) Mednarodni prehod 2B, Vrtojba SI – 5290 ŠEMPETER PRI GORICI SŁOWENIA
HISZPANIA Właściwy urząd lub właściwy organ egzekucyjny Dane kontaktowe można znaleźć w bazie COL.	HISZPANIA Właściwy urząd lub właściwy organ egzekucyjny Dane kontaktowe można znaleźć w bazie COL.
SZWECJA Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ Szwecja	SZWECJA Tullverket Box 850 S-201 80 MALMÖ Szwecja
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO H.M. Revenue & Customs CCTO Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG Zjednoczone Królestwo	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO H.M. Revenue & Customs CCTO Custom House Main Road Harwich Essex CO12 3PG Zjednoczone Królestwo

WYSPY NORMANDZKIE States of Jersey Customs and Immigration Maritime House La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE States of Guernsey Customs and Excise New Jetty White Rock St Peter Port Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE	WYSPY NORMANDZKIE States of Jersey Customs and Immigration Maritime House La Route du Port Elizabeth St Helier Jersey JE1 1JD WYSPY NORMANDZKIE States of Guernsey Customs and Excise New Jetty White Rock St Peter Port Guernsey GY1 2LL WYSPY NORMANDZKIE
ISLANDIA Tollstjóri Tryggvagata 19 IS - 101 REYKJAVÍK	ISLANDIA Tollstjóri Tryggvagata 19 IS - 101 REYKJAVÍK
NORWEGIA Właściwy urząd	NORWEGIA Właściwy urząd

SZWAJCARIA Właściwy urząd lub jeden z następujących urzędów centralnych: Zollinspektorat Bern gVV-Zentralstelle Weyermannsstrasse 12 CH-3008 Bern E-mail: zentralstellegvv.bern@ezv.admin.ch gVV-Zentrale D II Postfach 2336 CH-8280 Kreuzlingen E-mail: gvv-zentrale.dii@ezv.admin.ch Centre Recherches TC DIII Inspection de douane Genève-Routes Case postale CH-1211 Genève 26 E-mail: centrale-tc.diii@ezv.admin.ch Centrale PTC D IV Casella postale 2561 CH-6830 Chiasso E-mail: centrale-ptc.mendrisiotto-id@ezv.admin.ch	SZWAJCARIA Właściwy urząd lub jeden z następujących urzędów centralnych: Zollinspektorat Bern gVV-Zentralstelle Weyermannsstrasse 12 CH-3008 Bern E-mail: zentralstellegvv.bern@ezv.admin.ch gVV-Zentrale D II Postfach 2336 CH-8280 Kreuzlingen E-mail: gvv-zentrale.dii@ezv.admin.ch Centre Recherches TC DIII Inspection de douane Genève-Routes Case postale CH-1211 Genève 26 E-mail: centrale-tc.diii@ezv.admin.ch Centrale PTC D IV Casella postale 2561 CH-6830 Chiasso E-mail: centrale-ptc.mendrisiotto-id@ezv.admin.ch
TURCJA Urząd wyjścia	TURCJA Urząd wyjścia

8.2. Nota informacyjna TC24 i nota w sprawie odzyskania długu TC25

TC 24 TRANZYT UNIJNY/WSPÓLNY NOTA INFORMACYJNA USTALENIE ORGANU ODPOWIEDZIALNEGO ZA ODZYSKANIE DŁUGU	
1. Organ kierujący wniosek Nazwa i pełny adres: Numer ref.: Faks: E-mail:	**2. Organ, do którego kierowany jest wniosek** Nazwa i pełny adres:
3. Zgłoszenie tranzytowe Nr: Urząd wyjścia: Data: Wszczęto postępowanie poszukiwawcze: ☐ Tak Data: Ref.: ☐ Nie	
4a. Wniosek ☐ Organ kraju wyjścia kierujący niniejszy wniosek zawiadamia, że organ, do którego kierowany jest wniosek, jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach: …… ……. Załącza się następujące dokumenty: …… …… Informacje o gwarancie: …… ……	
4b. Wniosek ☐ Organ kraju innego niż kraj wyjścia, składający niniejszy wniosek, zawiadamia, że jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach: …… ……Załą cza się następujące dokumenty: …… ……	

5. W imieniu organu kierującego wniosek

Miejsce:
Data:

Podpis: **Pieczęć**

6 a. Potwierdzenie otrzymania wniosku określonego w rubryce 4a i odpowiedź na ten wniosek. (należy odesłać do organu kierującego wniosek)

☐ Organ kraju innego niż kraj wyjścia, do którego skierowano wniosek, potwierdza otrzymanie zawiadomienia oraz:

☐ potwierdza, że jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej.

☐ powiadamia, że nie jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach:

……
…….....

6b. Potwierdzenie otrzymania wniosku określonego w rubryce 4b i odpowiedź na ten wniosek. (należy odesłać do organu składającego wniosek)

☐ Organ kraju wyjścia, do którego skierowano wniosek, potwierdza otrzymanie zawiadomienia oraz:

☐ potwierdza, że organ kierujący wniosek jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej.

☐ informuje, że organ kierujący wniosek nie jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach:

……
…….....

Informacje o gwarancie:

7. W imieniu organu, do którego skierowany jest wniosek

Miejsce:
Data:

Podpis: **Pieczęć**

TC25

TRANZYT UNIJNY/WSPÓLNY

NOTA W SPRAWIE ODZYSKANIA DŁUGU

USTALENIE ORGANU ODPOWIEDZIALNEGO ZA ODZYSKANIE DŁUGU

zgodnie z art. 311 RW / art. 114 ust. 3 dodatku I do Konwencji

1. Organ kierujący wniosek	**2. Organ, do którego kierowany jest wniosek**
Nazwa i pełny adres: Numer ref.: Faks: E-mail:	Nazwa i pełny adres:

3. Zgłoszenie tranzytowe

Nr:
Urząd wyjścia:
Data:

Wszczęto postępowanie poszukiwawcze: ☐ Tak
Data:
Ref.:
☐ Nie

4. Wniosek

Organ kierujący wniosek zawiadamia, że organ, do którego kierowany jest wniosek, jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach:
……
…….
Załącza się następujące dokumenty:
……
……...

5. Informacje o gwarancie:

6. W imieniu organu kierującego wniosek Miejsce: Data: Podpis: **Pieczęć**
7. Potwierdzenie otrzymania (należy odesłać do organu kierującego wniosek) Organ, do którego skierowano wniosek, potwierdza otrzymanie zawiadomienia oraz informuje, że: ☐ jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. ☐ nie jest odpowiedzialny za odzyskanie długu w odniesieniu do przedmiotowej operacji tranzytowej. Wskazanie to opiera się na następujących faktach: …… …….
8. W imieniu organu, do którego skierowany jest wniosek Miejsce: Data: Podpis: **Pieczęć**

8.3. Wniosek o podanie adresu (adresów) TC30

<table>
<tr><td colspan="2">TC 30
Zabezpieczenie w tranzycie unijnym/wspólnym: monit o podanie adresu (adresów)</td></tr>
<tr><td>1. Organ składający wniosek
Nazwa i pełny adres:</td><td>2. Organ otrzymujący wniosek
Nazwa i pełny adres:</td></tr>
<tr><td colspan="2">3. ☐ Poświadczenie zabezpieczenia generalnego nr:
☐ Karnet zabezpieczenia pojedynczego nr:

Nazwa/nazwisko i adres osoby uprawnionej do korzystania z procedury

…….
……
……...</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Prosimy o uzupełnienie następujących pozycji i odesłanie formularza.

a) Nazwa/imię i nazwisko i adres gwaranta:
.....…….…
……..……..
b) Nazwa/imię i nazwisko i adres przedstawiciela gwaranta w
...……
……
(państwo urzędu monitującego o podanie informacji)
…….....
c). Odesłania (o ile istnieją), które powinny znaleźć się w piśmie do przedstawiciela gwaranta:
.....
.....……</td></tr>
<tr><td>5. W imieniu organu składającego wniosek

Miejsce:
Data:

Podpis:

Pieczęć</td><td>6. W imieniu organu otrzymującego wniosek

Miejsce:
Data:

Podpis:

Pieczęć</td></tr>
</table>

CZĘŚĆ IX – PROCEDURA TIR (MAJĄCA ZASTOSOWANIE W UNII)

Część IX dotyczy przemieszczania towarów z zastosowaniem karnetu TIR.

Pkt 2 dotyczy upoważnień dla stowarzyszenia poręczającego i posiadaczy karnetów TIR.

Pkt 3 dotyczy systemu gwarancyjnego TIR w kontekście jego stosowania w obrębie Unii.

Pkt 4 dotyczy działań, jakie należy podjąć w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia, oraz rozbieżności.

Pkt 5 dotyczy działań, jakie należy podjąć w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, oraz zdarzeń, nieprawidłowości i zamknięcia operacji TIR.

Pkt 6 zawiera opis postępowania poszukiwawczego i procedury odzyskiwania długu.

Pkt 7 zawiera opis ułatwienia dotyczącego upoważnionego odbiorcy.

Pkt 8 zawiera załączniki do części IX.

1. TIR (TRANSPORTS INTERNATIONAUX ROUTIERS)

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- kontekstu i przepisów (pkt 1.1),
- zasad systemu TIR (pkt 1.2.).

1.1. Kontekst i prawodawstwo

Art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) UKC

Podstawowe przepisy dotyczące procedury TIR zawiera Konwencja celna dotycząca międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR z 1975 r.) opracowana pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ). Konwencja TIR została zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2112/78 z dnia 25 lipca 1978 r. i weszła w życie w Unii w dniu 20 czerwca 1983 r. Wersja skonsolidowana Konwencji TIR została opublikowana jako załącznik do decyzji Rady 2009/477/WE z dnia 28 maja 2009 r. Konwencja jest regularnie aktualizowana, a Komisja publikuje zmiany do Konwencji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, podając datę ich wejścia w życie.

Wewnętrzne zasady unijne dotyczące przemieszczania towarów w Unii zgodnie z procedurą TIR są opisane w UKC i akcie wykonawczym do niego (art. 163–164, 167–168, 274–282) oraz akcie delegowanym do niego (art. 184, 186–187).

Zgodnie ze stanem na dzień 21 stycznia 2016 r. do Konwencji TIR przystąpiło 69 umawiających się stron, w tym Unia Europejska i jej 28 państw członkowskich. Realizacja operacji TIR jest jednak możliwa jedynie w krajach, w których działają upoważnione stowarzyszenia poręczające (w dniu 21 stycznia 2016 r. – 58 krajów).

Zgodnie z prawem unijnym w Unii procedura TIR może być

stosowana jedynie w przypadku, gdy procedura tranzytu rozpoczyna się lub kończy poza obszarem celnym Unii lub jest realizowana między dwoma miejscami na obszarze celnym Unii przez obszar państwa trzeciego.

1.2. Zasady systemu TIR

System TIR oparty jest na pięciu głównych zasadach:

- towary są przewożone w zatwierdzonych pojazdach wyposażonych w tabliczki TIR lub w kontenerach, pod zamknięciami celnymi;

- podczas przewozu TIR należności celne i podatkowe są zawieszone i zabezpieczone przez system gwarancji uznawanych na poziomie międzynarodowym. Stowarzyszenia poręczające każdej umawiającej się strony gwarantują zapłatę zabezpieczonej kwoty należności celnych i innych opłat, które mogą powstać w danym państwie w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w operacji TIR. Każdy kraj wyznacza swój limit gwarancji, ale zalecaną kwotą maksymalną, której można dochodzić od każdego stowarzyszenia poręczającego jest 50 000 USD (w przypadku Unii: 60 000 EUR lub równowartość w walucie krajowej);

- karnet TIR jest zgłoszeniem celnym przewozu towarów. Jest on dokumentem potwierdzającym istnienie zabezpieczenia. Karnety są dostarczane krajowym stowarzyszeniom poręczającym przez międzynarodową organizację upoważnioną przez Komitet Administracyjny (obecnie jest to Międzynarodowa Unia Transportu Drogowego (IRU)). Karnet TIR jest ważny wyłącznie na jeden przewóz TIR. Karnet zostaje otwarty w państwie wyjścia i służy jako kontrolny dokument celny w umawiającej się stronie będącej państwem wyjścia, państwem

tranzytu i państwem przeznaczenia;

- środki kontroli celnej zastosowane w państwie wyjścia są uznawane przez państwa tranzytu i państwa przeznaczenia. W związku z tym towary przewożone w ramach procedury TIR pod zamknięciami celnymi w pojazdach lub kontenerach z zasady nie będą podlegały kontroli celnej w urzędach celnych w państwach tranzytu;

- w celu kontroli dostępu do procedury TIR krajowe stowarzyszenia poręczające, które zamierzają wydawać karnety TIR, i osoby chcące z takich karnetów skorzystać muszą spełnić minimalne warunki i wymogi oraz muszą posiadać pozwolenie właściwych organów (z reguły organów celnych) państwa, w którym mają one siedzibę.

2. Upoważnienia

Niniejszy punkt zawiera informacje na temat:

- upoważnienia dla stowarzyszeń poręczających (pkt 2.1);

- pozwolenia dla posiadaczy karnetu TIR (pkt 2.2).

2.1. Upoważnienie dla stowarzyszeń poręczających

Art. 228 UKC

Art. 6 ust. 1 oraz załącznik 9, część I Konwencji TIR

Do celów konwencji TIR Unię Europejską uznaje się za jeden obszar. Jednym z zasadniczych warunków systemu TIR jest objęcie każdego państwa lub terytorium, gdzie jest on wykorzystywany, międzynarodowym systemem gwarancyjnym, co wymaga od stowarzyszeń poręczających uzyskania upoważnienia w trybie przewidzianym w konwencji TIR.

Konwencja TIR określa minimalne warunki i wymogi, które musi spełniać stowarzyszenie poręczające, aby uzyskać upoważnienie na wydawanie karnetów TIR.

2.1.1. Procedura wydawania upoważnień

Załącznik 9, część I, pkt 1 Konwencji TIR

W odniesieniu do wydawania upoważnień wyodrębnić można dwa elementy: podstawowe kryteria jego uzyskania oraz sporządzenie pisemnego porozumienia lub innego dokumentu pomiędzy stowarzyszeniem poręczającym a organami celnymi.

2.1.2. Kryteria wydawania upoważnienia

Załącznik 9, część I, pkt 1 lit. a)–d) Konwencji TIR

Kryteria uzyskania upoważnienia obejmują wiele aspektów technicznych i merytorycznych, takich jak udowodnione doświadczenie i wiedza, stabilna sytuacja finansowa oraz brak naruszenia przepisów w przeszłości. W ujęciu ogólnym kryteria te są bardzo podobne do kryteriów stosowanych w przypadku procedur tranzytu unijnego / wspólnego w zakresie pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego (szczegółowe informacje dotyczące zabezpieczeń, zob. część III).

2.1.3. Pisemne porozumienie

Załącznik 9, część I, pkt 1 lit. e) Konwencji TIR

Pisemne porozumienie lub inny dokument obejmuje zobowiązanie określające zakres obowiązków stowarzyszenia poręczającego.

W celu zapewnienia wysokiego stopnia harmonizacji w załączniku 8.7 przedstawiono wzór pisemnego porozumienia zawierającego minimalne warunki i wymogi, który może być stosowany przez organy celne Unii oraz ich krajowe stowarzyszenia poręczające.

2.1.4. Monitorowanie upoważnień

W celu przestrzegania zasady dobrej administracji konieczne jest stałe monitorowanie upoważnień, aby stwierdzić, czy dane stowarzyszenie poręczające w dalszym ciągu kwalifikuje się do posiadania upoważnienia oraz gwarantuje spełnianie warunków i wymogów upoważnienia z uwzględnieniem wszelkich ewentualnych zmian okoliczności, o których informuje

stowarzyszenie poręczające.

2.2. Pozwolenia dla posiadaczy karnetu TIR

Do tzw. filarów systemu TIR należy kontrolowany dostęp do systemu.

Art. 1 lit. o) Konwencji TIR

Termin „posiadacz" (posiadacz karnetu TIR) oznacza osobę, której wydano pozwolenie na działanie w systemie TIR i w której imieniu został złożony karnet TIR. Posiadacz karnetu TIR jest odpowiedzialny za przedstawienie pojazdu wraz z towarem i karnetem TIR w urzędzie celnym wyjścia, przejściowym i przeznaczenia. Na obszarze celnym Unii posiadacz karnetu TIR jest również odpowiedzialny za przedstawienie elektronicznych danych karnetu TIR związanych z operacją TIR w urzędzie celnym (urzędach celnych) wyjścia lub wprowadzenia.

Art. 184 RD

Art. 273, 276 RW

Art. 6 ust. 4 i załącznik nr 9, część II Konwencji TIR

Instytucja prawna „posiadacza" (posiadacza karnetu TIR) w Konwencji TIR określa minimalne warunki i wymogi, które musi spełnić posiadacz karnetu TIR przed uzyskaniem pozwolenia na korzystanie z systemu TIR.

2.2.1. Procedura wydawania pozwoleń

Załącznik 9, część II, pkt 3 Konwencji TIR

W praktyce ocena spełniania kryteriów określonych w Konwencji TIR jest zadaniem realizowanym wspólnie przez upoważnione stowarzyszenie poręczające oraz właściwe organy w państwie rejestracji wnioskodawcy. Konwencja TIR nie określa szczegółowych zadań stowarzyszenia poręczającego ani właściwych organów w tym zakresie, pozwalając, by procedura opierała się na przepisach i praktykach krajowych.

2.2.2. Wspólna procedura wydawania pozwoleń

Ponieważ na poziomie unijnym przepisy unijnego kodeksu celnego oraz akty wykonawcze i delegowane do niego nie obejmują tej

kwestii, procedury dotyczące wydawania pozwoleń należą do kompetencji krajowych.

Wymogiem minimalnym jest to, by wszystkie wnioski o udzielenie pozwolenia były wstępnie weryfikowane przez stowarzyszenie poręczające. Po zbadaniu przez stowarzyszenie poręczające, wniosek, który uzyska jego przychylną opinię, powinien zostać przekazany właściwym organom. Jeżeli wyniki oceny wniosku przeprowadzonej przez organy celne i stowarzyszenie poręczające są pozytywne, organy celne mogą udzielić wnioskodawcy pozwolenia.

2.2.2.1. Kontrole przeprowadzane przez organy celne

Bez uszczerbku dla weryfikacji, które mogą być przeprowadzane przez stowarzyszenia poręczające, ostatnie kryterium – „brak jakichkolwiek poważnych lub powtórnych naruszeń przepisów celnych lub podatkowych" – rozpatrywane jest przez właściwe organy.

Choć termin „poważne" z niemal całkowitą pewnością dotyczyłby przypadków naruszenia prawa karnego, nie powinno to wykluczać możliwości uznania za „poważne" nieprawidłowości administracyjnych i cywilnych zgodnie z praktyką krajową.

Załącznik nr 9, część II, pkt 1 lit. d) Konwencji TIR

Również w interpretacji terminu „powtórne" nie należy brać pod uwagę wyłącznie liczby przypadków naruszenia przepisów, ale także dany okres. Proponuje się, by za „powtórne" naruszenie przepisów uznawać trzykrotne lub częstsze naruszenie przepisów w ciągu pięciu lat.

2.2.2.2. Monitorowanie pozwoleń

Noty wyjaśniające 9.II.4 i 9.II.5 do Konwencji TIR

Ze względu na kluczową rolę posiadacza karnetu TIR w systemie TIR, a w szczególności ze względu na jego rolę jako zgłaszającego, istotna jest aktualizacja wykazu upoważnionych posiadaczy karnetu

TIR prowadzonego w Międzynarodowej Bazie Danych TIR (International TIR Database, ITDB). Właściwe organy mają obowiązek terminowego udostępniania Radzie Wykonawczej TIR (TIRExB) aktualnych informacji na temat statusu posiadaczy karnetu TIR, którym wydano pozwolenie. Właściwe organy celne mogą rejestrować informacje o udzielonych i uchylonych/cofniętych pozwoleniach na korzystanie z karnetów TIR bezpośrednio w bazie ITDB.

Załącznik nr 9, część II, pkt 4 i 5 Konwencji TIR

Oznacza to, że pozwolenia powinny być stale monitorowane w celu ustalenia, czy posiadacz karnetu TIR w dalszym ciągu kwalifikuje się do posiadania pozwolenia oraz czy spełniane są warunki i wymogi pozwolenia.

Zaleca się również cofanie pozwoleń nieaktywnych w każdym przypadku, gdy w danym okresie (np. jednego roku) posiadaczowi karnetu TIR nie były wydawane karnety TIR.

Monitorowanie pozwoleń powinno być prowadzone we współpracy ze stowarzyszeniem poręczającym. Jeżeli monitorowanie wykazuje przypadki niespełniania warunków pozwolenia, właściwe organy powinny rozważyć jego cofnięcie.

2.2.3. Cofnięcie pozwolenia

Załącznik 9, część II, pkt 6 Konwencji TIR

Oprócz możliwości odmowy udzielenia posiadaczowi karnetu TIR dostępu do gwarancji TIR przez stowarzyszenie poręczające, przewidziano dwa tryby odmowy korzystania z systemu TIR przez upoważnionego posiadacza karnetu TIR:

- może on zostać wykluczony z systemu TIR zgodnie z art. 38 Konwencji TIR lub
- jego pozwolenie na korzystanie z karnetów TIR może zostać cofnięte zgodnie z art. 6 ust. 4 Konwencji TIR.

Właściwy organ cofa pozwolenie również na podstawie wniosku

posiadacza karnetu TIR.

Art. 229 UKC

Decyzja podjęta przez organ celny państwa członkowskiego stosowana jest na całym terytorium celnym Unii i dotyczy wszelkich operacji TIR przedstawianych przez posiadacza karnetu TIR urzędowi celnemu do akceptacji.

2.2.3.1. Stosowanie art. 38 wobec stosowania art. 6 ust. 4

Uwagi do art. 38 i załącznika 9 część II Konwencji TIR

Art. 6 ust. 4 przewiduje alternatywną sankcję, która z kilku powodów jest bardziej zalecana niż ta określona w art. 38. Wydaje się, iż wszelkie okoliczności powodujące wykluczenie na mocy art. 38 powodowałyby również cofnięcie pozwolenia na mocy art. 6 ust. 4 i załącznika 9 część II.

Art. 38 Konwencji TIR

W przypadku posiadaczy karnetu TIR posiadających siedzibę na terytorium Unii stosuje się cofnięcie pozwolenia na mocy art. 6 ust. 4 i załącznika 9, część II, pod warunkiem że cofnięcie pozwolenia dla przewoźnika krajowego ma charakter stały. W przypadku posiadaczy karnetu TIR wykluczonych czasowo lub posiadających pozwolenia innych państw członkowskich lub umawiających się stron spoza Unii, stosowany może być tylko art. 38.

2.2.3.2. Stosowanie art. 38 Konwencji TIR

Art. 38 przewiduje czasowe lub stałe pozbawienie prawa do korzystania z postanowień Konwencji TIR. W Konwencji TIR nie zdefiniowano tych terminów. Czasowe pozbawienie tego prawa powinno być równoznaczne z zawieszeniem pozwolenia na pewien określony czas. Może to być źródłem problemów logistycznych dla umawiających się stron, które muszą ściśle monitorować okres takiego zawieszenia.

Decyzja o pozbawieniu podmiotu prawa do korzystania z systemu TIR jest decyzją bardzo poważną i w każdym przypadku powinna być w pełni uzasadniona. Jeżeli dany przypadek naruszenia

przepisów lub daną nieprawidłowość uznaje się za wystarczająco poważne do pozbawienia prawa użytkowania systemu, zalecane jest pozbawienie prawa na stałe. Tym niemniej podmiot pozbawiony prawa na stałe może uzyskać je w przyszłości ponownie, jeżeli zmienią się okoliczności.

Szczególne okoliczności mogą jednak prowadzić do czasowego pozbawienia prawa, np. w sytuacji, gdy nieprawidłowość powodująca wydanie decyzji może zostać naprawiona w krótkim okresie (tj. przeterminowane świadectwo uznania, problemy techniczne dotyczące przestrzeni ładunkowych).

2.2.3.3. Stosowanie art. 6 ust. 4 Konwencji TIR

Załącznik 9, część II Konwencji TIR oraz Nota wyjaśniająca 9.II.4

Wobec posiadacza karnetu TIR, który przestaje się kwalifikować do posiadania pozwolenia (np. ponieważ nie spełnia już podstawowych kryteriów pozwolenia) lub który stracił zdolność posiadania pozwolenia (np. z powodu poważnego lub powtórnego naruszenia przepisów), należy zastosować cofnięcie pozwolenia.

Poza powiadomieniem posiadacza karnetu TIR państwo członkowskie dokonujące cofnięcia pozwolenia musi niezwłocznie powiadomić TIRExB lub zarejestrować informację bezpośrednio w ITDB.

2.2.3.4. Powiadomienie Komisji Europejskiej i państw członkowskich

Art. 229 UKC

O pozbawieniu prawa do korzystania z postanowień Konwencji TIR na mocy art. 38 należy powiadomić Komisję Europejską i inne państwa członkowskie. Powiadomienia są publikowane przez osoby będące punktami kontaktowymi TIR (adresy w UE można znaleźć w załączniku 8.1) w internetowej platformie CIRCABC w formie aktualizacji (w trybie śledzenia zmian) aktualnej listy A (posiadacze karnetu TIR z UE) lub B (posiadacze karnetu TIR spoza UE). W powiadomieniu powinny znaleźć się następujące informacje:

- umawiająca się strona,
- nazwisko/nazwa posiadacza karnetu TIR,
- adres posiadacza karnetu TIR,
- numer ID posiadacza karnetu TIR,
- EORI posiadacza karnetu TIR,
- rodzaj wykluczenia,
- data złożenia wniosku,
- przyczyna wykluczenia,
- państwo członkowskie dokonujące wykluczenia.

Kontrola prawidłowości tych list nie leży w kompetencjach Komisji Europejskiej, a państwa członkowskie ze swej strony powinny dokonywać wykluczenia z systemu TIR z zachowaniem wszelkiej staranności. W przypadku wątpliwości należy skontaktować się z punktem kontaktowym TIR państwa członkowskiego, które powiadomiło o wykluczeniu w celu potwierdzenia informacji.

2.2.4. Powiadomienie o decyzji przywrócenia dostępu do systemu TIR

W niektórych przypadkach może zachodzić konieczność cofnięcia przez państwo członkowskie decyzji o wykluczeniu posiadacza karnetu TIR lub przywrócenia pozwolenia. Również o takich decyzjach należy powiadomić wszystkie państwa członkowskie. W tym celu również w odniesieniu do tych decyzji należy stosować procedury powiadomienia opisane w pkt 2.2.3 powyżej.

3. Gwarancje

Niniejszy punkt zawiera następujące informacje:

- wprowadzenie (pkt 3.1);
- kwota gwarancji (pkt 3.2);
- zakres gwarancji (pkt 3.3);
- odpowiedzialność unijnych stowarzyszeń poręczających (pkt 3.4).

3.1. Wprowadzenie

Art. 3 lit. b), art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 3, art. 8 ust. 4 i art. 11 Konwencji TIR

Międzynarodowy system gwarancyjny jest jednym z tzw. filarów celnego systemu tranzytowego TIR. Gwarancja ma na celu zapewnienie stałego zabezpieczenia należności celnych i podatkowych w trakcie operacji transportowych TIR.

3.2. Kwota gwarancji

3.2.1. Maksymalna kwota gwarancji

Art. 8 ust. 3 oraz Nota wyjaśniająca 0.8.3 Konwencji TIR

Limit pieniężny gwarancji na jeden karnet określają poszczególne umawiające się strony.

Art. 163 RW

Na poziomie unijnym ustalono, że kwota ta będzie wyrażana w euro; kwota maksymalna przyjęta przez Unię wynosi 60 000 EUR.

3.2.2. Zasady dotyczące kursu wymiany

W przypadku państw członkowskich, które nie przyjęły euro jako jednej waluty, zastosowanie mają następujące zasady:

Art. 53 ust. 2 UKC

Art. 48 ust. 2 i 3 RW

a) do celów porozumienia/zobowiązania maksymalna kwota gwarancji na jeden karnet TIR wynosi równowartość kwoty 60 000 EUR w walucie krajowej. Stosowane w tym przeliczeniu kursy ustalane są przez Europejski Bank Centralny raz w roku pierwszego dnia roboczego października i publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Kurs taki obowiązuje od dnia 1

stycznia kolejnego roku;

Art. 53 ust. 1 lit. b) UKC

Art. 48 ust. 1 RW

b) w przypadku roszczeń z tytułu gwarancji stosowany jest kurs obowiązujący w dniu przyjęcia karnetu TIR w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia. Kursy takie ustalane są raz w miesiącu i publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii.

3.3. Zakres ochrony gwarancyjnej

Art. 2 Konwencji TIR

Konwencja TIR nie wprowadza rozróżnienia towarów, które mogą być transportowane w ramach karnetu TIR. Łańcuch gwarancji międzynarodowych nie przewiduje jednak ochrony gwarancyjnej dla wymienionych poniżej wyrobów alkoholowych i tytoniowych. Ograniczenie takie stosowane jest niezależnie od ilości towarów. Maksymalna kwota gwarancji określona w pkt 3.2.1 powyżej dotyczy więc transportu wszelkich towarów z wyłączeniem następujących wyrobów alkoholowych i tytoniowych:

Kod HS	**Opis produktu**
2207.10	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej
2208	Jak wyżej, ale o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.
2402.10	Cygara, nawet z obciętymi końcami i cygaretki, zawierające tytoń
2402.20	Papierosy zawierające tytoń
2403.11 oraz 2403.19	Tytoń do palenia, nawet zawierający namiastki tytoniu w dowolnej proporcji

3.4. Odpowiedzialność unijnych stowarzyszeń poręczających

Art. 228 UKC

Do celów procedury TIR uznaje się, że Unia stanowi jeden obszar. Każde państwo posiada jednak co najmniej jedno upoważnione krajowe stowarzyszenie poręczające.

Art. 164 RW

Art. 11 ust. 1 Konwencji TIR

Ważne zawiadomienie o niezwolnieniu przesłane przez właściwy organ celny do swojego stowarzyszenia poręczającego zgodnie z Konwencją TIR prowadzi do tych samych skutków prawnych, co w przypadku, gdyby zawiadomienie zostało przesłane innemu stowarzyszeniu poręczającemu przez jego własny organ celny.

4. Formalności w urzędzie wyjścia lub wprowadzenia

Niniejszy punkt zawiera następujące informacje:

- wprowadzenie (pkt 4.1);
- przyjęcie danych karnetu TIR (pkt 4.2);
- bezpieczeństwo pojazdu / kontenera (pkt 4.3.);
- działania w urzędzie wyjścia lub wprowadzenia (pkt 4.4);
- załadunek pośredni (doładunek) (pkt 4.5.);
- rozbieżności (pkt 4.6.).

4.1. Wprowadzenie

Art. 1 lit. k) Konwencji TIR

Podręcznik TIR, sekcja 1.2

Urząd celny wyjścia pełni dwie odrębne i kluczowe funkcje. Obejmują one trzy z tzw. pięciu filarów systemu TIR. Pierwszą funkcją jest przyjmowanie karnetu TIR, zapewnienie bezpieczeństwa fizycznego pojazdu drogowego/kontenera oraz przeprowadzanie kontroli celnych.

Art. 228 UKC

Inna, równie ważna funkcja dotyczy zamykania (zob. pkt 5.2) operacji TIR oraz w stosownych przypadkach odzyskania

należności celnych i podatkowych (zob. pkt 6.4). Ze względu na fakt, że do celów korzystania z karnetów TIR Unię uznaje się za jeden obszar, rola i odpowiedzialność unijnego urzędu celnego wyjścia jest szczególnie istotna.

Art. 273 ust. 1 RW

Do elektronicznej wymiany informacji o operacjach TIR w Unii stosowany jest elektroniczny system tranzytowy o nazwie Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy NCTS (New Computerised Transit System), stosowany już w tranzycie unijnym.

Art. 276 RW

Zakończenie/zamknięcie operacji TIR na obszarze celnym Unii pomiędzy urzędami celnymi wyjścia lub wprowadzenia a urzędami celnymi przeznaczenia lub wyprowadzenia zostaje przyspieszone przez zastąpienie zwrotu odpowiedniej części odcinka 2 przesyłaniem „Komunikatu o przybyciu towaru" (IE006) i komunikatu „Wyniki kontroli" (IE018).

Uwaga:

NCTS wykorzystywany jest tylko w odniesieniu do operacji TIR w ramach Unii (tj. nie w państwach wspólnego tranzytu). W przypadku transportu TIR wprowadzanego na obszar Unii z państwa trzeciego, gdy część trasy przebiega przez państwo nieunijne, przed kolejnym wprowadzeniem na obszar Unii posiadacz karnetu TIR (lub jego przedstawiciel) ma obowiązek elektronicznego przesłania danych karnetu TIR w celu rozpoczęcia operacji TIR w każdym urzędzie celnym wprowadzenia do Unii.

Zob. np. załącznik 8.9 lit. a).

4.2. Przyjmowanie danych karnetu TIR

Art. 273 RW

Elektroniczna wymiana komunikatów dotyczących danych karnetu TIR odbywa się na trzech poziomach:

- między posiadaczem karnetu TIR a organami celnymi (obszar zewnętrzny);
- między urzędami celnymi tego samego państwa (obszar krajowy); oraz
- między krajowymi administracjami celnymi i z Komisją Europejską (obszar wspólny).

Zależnie od państwa członkowskiego posiadacz karnetu TIR dysponuje na ogół następującymi możliwościami przedstawienia elektronicznych danych karnetu TIR:

- bezpośrednie wprowadzanie danych przez przedsiębiorcę (Direct Trader Input), w tym wprowadzanie danych poprzez stronę internetową administracji celnej;
- przekaz danych drogą elektroniczną (Electronic Data Interchange, EDI);
- wprowadzenie danych w urzędzie celnym (w terminalu udostępnionym przedsiębiorcom);
- interfejs opracowany przez organizację międzynarodową (np. aplikacja EPD organizacji IRU).

Art. 274 RW

Stosowanie karnetu TIR bez elektronicznej wymiany danych karnetu TIR w ramach operacji TIR w przypadku czasowej awarii systemów elektronicznych opisano w załączniku 8.4 (procedura awaryjna).

Choć posiadacz karnetu TIR jest zobowiązany do przekazywania danych karnetu TIR do urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia z zastosowaniem systemu NCTS, w celu uniknięcia wszelkich konsekwencji prawnych wynikających z rozbieżności pomiędzy

informacjami elektronicznymi a danymi w karnecie TIR, organy celne Unii są zobowiązane do wypełniania karnetu TIR zgodnie z Konwencją TIR.

Załącznik 1 do Konwencji TIR

W przypadku wystąpienia rozbieżności pomiędzy danymi w NCTS i w karnecie TIR, rozstrzygające znaczenie mają informacje w karnecie TIR, a posiadacz karnetu TIR ma obowiązek sprostowania danych elektronicznych w celu ich dostosowania do informacji w karnecie TIR.

Załącznik 10 ust. 4 Konwencji TIR

Każdy karnet TIR posiada niepowtarzalny numer referencyjny. Karnet TIR może mieć 4, 6, 14 lub 20 odcinków. Jedna para odcinków wykorzystywana jest przez umawiającą się stronę; liczba odcinków wskazuje na liczbę umawiających się stron, które mogą być objęte tranzytem, w tym umawiające się strony wyjścia i przeznaczenia.

Istotne jest zapewnienie przyjmowania wyłącznie ważnych karnetów TIR. Lista karnetów TIR zarejestrowanych jako nieważne przez organizację międzynarodową może zostać pobrana z jej elektronicznej bazy danych.

IRU, odpowiedzialna za druk i dystrybucję karnetów TIR, wprowadziła pewne środki bezpieczeństwa umożliwiające wykrycie podrobionych lub przerobionych karnetów TIR. Do środków tych należą:

- „logo” ciężarówki wytłoczone z przodu okładki;
- zastosowanie tuszu termochromowego;
- kod kreskowy odpowiadający alfanumerycznej numeracji karnetu TIR.

Art. 12 Konwencji TIR

Za nieważny może jednak zostać uznany również oryginalny karnet TIR, np. w przypadku braku podpisu i pieczęci stowarzyszenia wydającego karnet lub upływu terminu ważności określonego w

polu 1 na okładce karnetu TIR.

Podobnie jak w przypadku wszystkich kontroli celnych stopień i intensywność kontroli celnych, jakie należy przeprowadzić przed przyjęciem karnetu TIR, określa się zgodnie z koncepcją analizy ryzyka. Kontrole takie obejmują również upewnienie się co do ważności gwarancji dla załadowanych towarów (zob. pkt 3.3).

4.3. Bezpieczeństwo pojazdu/kontenera

Załącznik 2 do Konwencji TIR

Ze względu na wzajemne uznawanie kontroli celnych istotne jest zapewnienie przez urząd celny wyjścia, że dany pojazd lub kontener jest uznany do transportu towarów w ramach karnetu TIR. W większości przypadków zgodnie z analizą ryzyka ogranicza się to do zbadania świadectwa uznania pojazdu. Należy jednak wziąć pod uwagę, że takie świadectwa mogą być w łatwy sposób podrabiane lub przerabiane. Brak świadectwa uznania lub nieważne świadectwo uznania oznacza niemożność rozpoczęcia operacji TIR.

4.3.1. Zalecenie dotyczące stosowania systemu kodów do zgłaszania uwag o brakach w świadectwie uznania

Załączniki 2, 3 i 4 Konwencji TIR

Komitet Administracyjny Konwencji TIR przyjął w dniu 11 czerwca 2015 r. zalecenie, zgodnie z którym organy celne, zapisując uwagi o brakach w polu nr 10 świadectwa uznania, uzupełniają odręcznie opisane braki systemem kodów, wskazującym miejsce i rodzaj braku. Jednolity system kodów określony w tym zaleceniu stosowany jest przez wszystkie organy celne w Unii. Brak kodu w polu nr 10 świadectwa uznania nie będzie stanowił jednak przeszkody dla przyjęcia świadectwa uznania, pod warunkiem, że uwzględnione będą przepisy załącznika 3 do Konwencji TIR.

4.4. Działania w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia

Art. 276 RW

Oprócz przedstawienia karnetu TIR, wszelkich wymaganych dokumentów towarzyszących, pojazdu oraz towaru, posiadacz karnetu TIR lub jego przedstawiciel ma obowiązek przekazać urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia dane karnetu TIR w NCTS za pomocą komunikatu „Zgłoszenie tranzytowe" (IE015), z zastosowaniem zasad i kodów określonych dla elektronicznych zgłoszeń tranzytowych.

Załącznik B do RD

Załącznik B do RW

Elementy danych karnetu TIR odpowiadające elektronicznym danym NCTS przedstawiono w załączniku 8.2.

Urzędy celne przeznaczenia lub wyprowadzenia na obszarze Unii, w których należy przedstawić towary w celu zakończenia operacji TIR, wymienione są w bazie danych urzędów celnych w UE. Adres strony internetowej: http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_search_home.jsp?Lang=pl.

System NCTS automatycznie waliduje zgłoszenie. Zgłoszenia nieprawidłowe, niekompletne lub niekompatybilne są odrzucane poprzez wygenerowanie komunikatu „Odrzucenie zgłoszenia" (IE016).

W przypadku przyjęcia zgłoszenia przez organy celne, system generuje numer ewidencyjny MRN, który zostaje przypisany danej operacji TIR i przekazany posiadaczowi karnetu TIR poprzez komunikat „Potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia i nadanie numeru ewidencyjnego" (IE028).

Art. 276 RW

Zgłoszenie otrzymuje wtedy status „Przyjęte", a urząd celny wyjścia lub wprowadzenia określa termin, w którym towary muszą być przedstawione urzędowi celnemu przeznaczenia lub wyprowadzenia (zob. pkt 4.4.6.), i decyduje o kontroli towarów/pojazdu, w tym o nałożeniu zamknięć celnych na pojazd.

Informacje na temat sprostowania, unieważnienia i weryfikacji

zgłoszenia elektronicznego znajdują się w Podręczniku w Części IV, rozdział 2.

4.4.1. Prawidłowy sposób korzystania z karnetu TIR

Sposób korzystania z karnetu TIR powinien być zgodny z przykładem dotyczącym prawidłowego wypełnienia karnetu TIR. Szczegółową instrukcję wypełnienia karnetu TIR i posługiwania się odcinkami przez różne urzędy celne (wyjścia, przejściowe i przeznaczenia) przedstawiono w załączniku 8.3.

Urząd celny wyjścia powinien również dołożyć starań w celu prawidłowego wypełnienia okładki karnetu TIR.

4.4.2. Zalecenie w sprawie stosowania kodu HS

Postanowienia i zalecenia TIR Handbook

Komitet Administracyjny Konwencji TIR z 1975 r. przyjął w dniu 31 stycznia 2008 r. rekomendację, zgodnie z którą posiadaczom karnetów TIR zaleca się podawanie w manifeście towarów, oprócz opisu towarów, również kodu HS (6 cyfr) w polu 10 na żółtym odcinku (nie do użytku celnego) karnetu TIR.

Urzędy celne wyjścia w Unii akceptują podanie kodu HS również na odcinkach karnetu TIR przeznaczonych do użytku celnego oraz w elektronicznych danych karnetu TIR.

Należy jednak zaznaczyć, że posiadacz karnetu TIR nie ma obowiązku wpisywania kodu HS.

W przypadku podania kodu HS urząd celny wyjścia lub wprowadzenia powinien sprawdzić, czy dany kod jest zgodny z podanym w innych dokumentach celnych, handlowych lub transportowych.

4.4.3. Potwierdzanie unijnego statusu celnego towarów

Art. 119 i 127 RD

Art. 207 RW

Jeżeli karnet TIR, jako jednolity dokument przewozowy wydany w danym państwie członkowskim, dotyczy towarów unijnych przywożonych z innego państwa członkowskiego przez terytorium państwa trzeciego, to posiadacz karnetu TIR może wpisać kod „T2L" (lub „T2LF" dla towarów unijnych wysyłanych na specjalne obszary podatkowe lub towarów przywożonych z tych obszarów bądź przewożonych pomiędzy tymi obszarami) wraz z podpisem (pole 10) na wszystkich właściwych odcinkach manifestu towarów karnetu TIR w celu poświadczenia statusu celnego unijnych towarów.

Jeżeli karnet TIR dotyczy również towarów nieunijnych, kod „T2L" lub „T2LF" i podpis powinny jednoznacznie odnosić się wyłącznie do towarów unijnych.

Kod „T2L" lub „T2LF" na wszystkich właściwych odcinkach karnetu TIR wymagają uwierzytelnienia przez urząd celny wyjścia poprzez przyłożenie pieczęci i złożenie podpisu przez upoważnionego urzędnika.

4.4.4. Złożenie gwarancji

W celu zwolnienia towarów do operacji TIR wymagana jest gwarancja. Gwarancja dla operacji TIR przedstawiana jest w postaci ważnego karnetu TIR. W NCTS wykorzystywana jest gwarancja o kodzie B i numer karnetu TIR. Szczegółowe informacje na temat gwarancji przedstawiono w pkt 3.

4.4.5. Nałożenie zamknięć celnych na pojazdy/kontenery

Art. 19 Konwencji TIR

Załącznik 2 do

Należy również zwrócić uwagę na nałożenie zamknięć celnych na pojazdy/kontenery. Istotne znaczenie ma kontrola liczby

Konwencji TIR

nakładanych zamknięć celnych oraz ich dokładnego umiejscowienia na podstawie świadectwa uznania (pkt 5) i załączonych fotografii (lub szkiców). Urząd celny wyjścia może – jeśli uzna to za konieczne – nałożyć większą liczbę zamknięć celnych, aby zapobiec otwarciu pomieszczenia przeznaczonego na ładunek przez osoby nieupoważnione.

Zamknięcia celne nakładane przez urząd celny wyjścia powinny być zostać nałożone prawidłowo, a zamknięcia już istniejące powinny zostać poddane dokładnej kontroli przez urząd celny wprowadzenia w celu wykrycia wszelkich ingerencji niezgodnych z przepisami. W ramach systemu TIR nie dopuszcza się wykorzystania zamknięć eksportera lub przewoźnika zamiast zamknięć celnych.

4.4.6. Termin

Art. 276 i 278 RW

Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia określa termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Termin wyznaczony przez ten urząd jest wiążący dla organów celnych państw członkowskich, przez które towary są przewożone w operacji TIR, i nie może być przez nie zmieniany.

Jeżeli przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia, uznaje się, że posiadacz karnetu TIR dotrzymał tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodnią w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia, że opóźnienie nie nastąpiło z ich winy.

Przy określaniu wyznaczonego terminu urząd celny wyjścia lub wprowadzenia bierze pod uwagę:

- rodzaj środków transportu, jakie zostaną użyte;

- trasę przewozu;
- wszelkie przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na określenie terminu (na przykład: przepisy socjalne lub dotyczące ochrony środowiska, które mogą wpływać na rodzaj transportu, regulacje w transporcie dotyczące godzin pracy i obowiązkowe okresy wypoczynku kierowców);
- w stosownych przypadkach – wszelkie informacje uzyskane od posiadacza karnetu TIR uprawnionego do korzystania z procedury.

4.4.7. Trasa przewozu towarów w ramach operacji TIR

Art. 275 RW

W przypadku, gdy urząd celny wyjścia lub wprowadzenia uzna to za uzasadnione (na przykład w odniesieniu do transportu towarów o podwyższonym stopniu ryzyka), wyznacza on trasę przewozu, uwzględniając wszystkie istotne informacje przekazane przez posiadacza karnetu TIR.

Wyznaczenie szczegółowej trasy byłoby niewykonalne, lecz jako wymóg minimalny w polu 22 karnetu TIR i w NCTS należy wpisać państwa członkowskie, przez które ma przebiegać trasa przewozu.

Zasadniczo należy oczekiwać, zwłaszcza w przypadku transportu żywych zwierząt lub towarów łatwo psujących się, że towary przewożone w ramach operacji TIR transportowane są do miejsca przeznaczenia trasą najbardziej uzasadnioną ze względów ekonomicznych.

4.4.8. Otwarcie operacji TIR

Art. 276 RW

Operacja TIR zostaje otwarta po przyjęciu danych karnetu TIR i przeprowadzeniu niezbędnych kontroli. Urząd celny wyjścia lub

wprowadzenia powiadamia posiadacza karnetu TIR o zwolnieniu towarów do operacji TIR.

Urząd celny wyjścia zapisuje numer MRN operacji TIR na grzbiecie 1, pole 2 (pod nr) karnetu TIR i zwraca go posiadaczowi karnetu TIR lub jego przedstawicielowi.

Art. 184 RD

Nie jest konieczne, by tranzytowy dokument towarzyszący (TAD) lub tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo (TSAD) towarzyszył towarom wraz z karnetem TIR, pod warunkiem, że możliwe jest łatwe odczytanie numeru MRN na karnecie TIR lub że numer MRN zostanie przekazany organom celnym w inny sposób (na przykład w formie kodu paskowego lub zostanie wyświetlony na urządzeniu elektronicznym lub przenośnym).

Posiadacz karnetu TIR może jednak wnioskować do urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia o wydanie mu dokumentu TAD lub TSAD w formie określonej przez ten urząd celny (jako wydruk lub w formie elektronicznej).

Odcinek 1 karnetu TIR z naniesionym numerem MRN zostaje oddzielony i zatrzymany przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia.

Art. 276 RW

Po zwolnieniu towaru NCTS automatycznie wysyła „Komunikat informujący wyprzedzająco o przybyciu towarów" (komunikat IE001) dla urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia. Wysłany może zostać również komunikat zewnętrzny „Zwolnienie do procedury tranzytu" (IE029) do posiadacza karnetu TIR lub jego przedstawiciela.

4.5. Załadunek pośredni

Art. 18 Konwencji TIR

Transport TIR może obejmować do czterech urzędów celnych

wyjścia i przeznaczenia.

W przypadku załadunku dodatkowych towarów w urzędzie celnym przejściowym w zakresie stosowania karnetu TIR i danych karnetu TIR urząd taki działa zarówno jako urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia, jak i urząd celny wyjścia lub wprowadzenia.

Należy realizować procedury opisane powyżej w pkt 4.4, a w szczególności zamknąć w NCTS wcześniejszą operację i wysłać komunikaty IE06 i IE018 (zob. pkt 5.3).

Po załadowaniu dodatkowych towarów posiadacz karnetu TIR ma obowiązek wprowadzić nowe zgłoszenie z danymi karnetu TIR w NCTS, z uwzględnieniem wszelkich szczegółowych danych poprzednich przesyłek (takich jak poprzedni numer referencyjny (MRN)). Przykład znajduje się w załączniku 8.9. lit. b).

4.5.1. Tymczasowe zawieszenie transportu TIR

Art. 26 Konwencji TIR

Uwagi do art. 2 i 26 Konwencji TIR

Art. 26 ust. 2 Konwencji TIR

Zawieszenie, nawet tymczasowe, transportu TIR oznacza, że na zawieszonej części transy przewozu nie obowiązuje gwarancja TIR. Transport TIR zostaje zawieszony, jeżeli część trasy przebiega przez terytorium państwa nie będącego stroną Konwencji TIR. Jeżeli transport TIR odbywa się częściowo transportem innym niż drogowy (np. odcinek pokonywany drogą morską, do którego jest stosowana uproszczona procedura tranzytu lub nie jest stosowana procedura tranzytu), posiadacz karnetu TIR może wnioskować do organów celnych o zawieszenie transportu TIR dla tej części przejazdu, a następnie o wznowienie go po zakończeniu odcinka nie drogowego.

Art. 26 ust. 3 Konwencji TIR

W takich przypadkach kontrole i formalności przeprowadzane są odpowiednio przez urzędy celne wprowadzenia i wyprowadzenia. Zob. pkt 4.4 i 5.3.

Uwagi do art. 2 i

Niemniej jednak na terytorium umawiającej się strony procedura

26 Konwencji TIR

TIR może być zastosowana do części trasy, która nie odbywa się drogą (np. odcinka kolejowego), w przypadku gdy organy celne mają możliwość zagwarantowania kontroli i formalności dla właściwego rozpoczęcia i zakończenia procedury przez urząd celny wprowadzenia i wyprowadzenia (oraz, we właściwych przypadkach, urząd celny przeznaczenia).

4.6. Rozbieżności

4.6.1. Postępowanie w przypadku wystąpienia rozbieżności

Zasadniczo istnieją trzy rodzaje rozbieżności dotyczących towarów:

- brakujące towary
- nadwyżka towarów
- niewłaściwy opis towarów

Postępowanie w przypadku wystąpienia tych rozbieżności zależy od tego, czy są one stwierdzone przez urząd celny wyjścia, czy urząd celny wprowadzenia (przejściowy), oraz od tego, czy mamy również do czynienia ze zgłoszeniem wywozowym.

4.6.2. Rozbieżności stwierdzone przez urząd celny wyjścia

Art. 40 Konwencji TIR

Nieprawidłowości stwierdzone przez urząd celny wyjścia przed przyjęciem karnetu TIR i przesłaniem danych karnetu TIR należy traktować jako nieprawidłowości dotyczące poprzedniej procedury celnej, np. składowania celnego, czasowego składowania lub towarów zwolnionych do wywozu. Może się zdarzyć, że zachodzi rozbieżność dotycząca takich kwestii jak opis i ilość towarów, ponieważ informacja dotycząca poprzedniej procedury celnej została po prostu przepisana do karnetu TIR i jego danych.

Niemniej jednak może się zdarzyć, że nieprawidłowości były wynikiem nieuczciwego oraz celowego niewłaściwego

wykorzystania lub nadużycia systemu TIR i systemów tranzytu poprzez, na przykład, opisanie towarów niebezpiecznych jako innych towarów. W takim przypadku należy nałożyć na podmioty odpowiedzialne karę na mocy przepisów krajowych.

4.6.3. Rozbieżności stwierdzone przez urząd celny wprowadzenia

Art. 23 Konwencji TIR

Art. 24 Konwencji TIR

Organy celne urzędu celnego wprowadzenia przeprowadzają kontrolę towarów przewożonych transportem TIR pod zamknięciem celnym wyłącznie w szczególnych przypadkach. W przypadku kontroli organy celne dokonują adnotacji o nałożeniu nowych zamknięć, jak również o wynikach przeprowadzonych kontroli, na pozostałych odcinkach karnetu TIR, na odpowiadających im grzbietach oraz w NCTS.

Art. 8 ust. 5 Konwencji TIR

Art. 8 ust. 7 Konwencji TIR

Art. 79 UKC

Każda nieprawidłowość stwierdzona przez urząd celny wprowadzenia jest rozpatrywana indywidualnie. Jeżeli niezadeklarowane towary znajdują się pod zamknięciem celnym w przestrzeni ładunkowej pojazdu drogowego, bezpośrednią odpowiedzialność ponosi w pierwszym rzędzie posiadacz karnetu TIR, jako dłużnik obciążony długiem celnym. Z powodów podatkowych zabezpieczona kwota jest objęta zabezpieczeniem karnetu TIR i odpowiedzialność spoczywa na stowarzyszeniu poręczającym.

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie można kontynuować operacji TIR, np. ze względu na zakazany lub podlegający ograniczeniom wywóz, towary należy zatrzymać na granicy.

Art. 8 ust. 5 Konwencji TIR

Jeżeli jednak kontynuacja operacji TIR jest niemożliwa, w pozostałych odcinkach karnetu TIR (pola: „Do użytku służbowego”) należy umieścić szczegółowe informacje dotyczące wykrytych towarów. W polu „Do użytku służbowego” należy wpisać „Nadwyżka towarów: art. 8 ust. 5 Konwencji TIR” oraz

podać opis i ilość wykrytych towarów.

Posiadacz karnetu TIR musi odpowiednio sprostować dane w NCTS przed zatwierdzeniem operacji przez urząd celny wprowadzenia.

Stwierdzoną nadwyżkę towarów, które nie znajdują się pod zamknięciem celnym w przestrzeni ładunkowej, uznaje się za towary przemycane wprowadzone na teren Unii niezgodnie z prawem i podejmuje się odpowiednie działania. W takich okolicznościach stowarzyszenie poręczające nie jest odpowiedzialne za ewentualne należności celne i podatkowe, ale kierowca lub posiadacz karnetu TIR mogą zostać uznani za dłużników.

5. Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia

Niniejszy punkt zawiera następujące informacje:

- wprowadzenie (pkt 5.1);
- zamknięcie operacji TIR przez urząd celny wyjścia/wprowadzenia (pkt 5.2.)
- działania w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia (pkt 5.3.)
- zmiana urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia (pkt 5.4.)
- wypadki podczas przewozu oraz wykorzystanie protokołu zajścia (pkt 5.5.)
- nieprawidłowości (pkt 5.6)
- system kontroli karnetów TIR (pkt 5.7.)
- przeładunek towarów (pkt 5.8.)

- wykorzystanie karnetu TIR w przypadku towarów powracających (pkt 5.9.)

5.1. Wprowadzenie

Za zapewnienie sprawnego zakończenia operacji TIR odpowiedzialny jest przede wszystkim urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia.

5.2. Zamknięcie operacji TIR przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia

Zamknięcie operacji TIR to mające duże znaczenie działanie właściwego urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia. Skutkiem tego działania jest zwolnienie z odpowiedzialności stowarzyszenia poręczającego.

Art. 10 ust. 2 Konwencji TIR

Art. 215 ust. 2 UKC

Operacja TIR może zostać zamknięta tylko wówczas, gdy została poprawnie zakończona.

Art. 1 lit. e) Konwencji TIR

Zamknięcie operacji TIR przebiega domyślnie w takim sensie, że urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie podejmuje w tym zakresie żadnej formalnej decyzji ani działania. Do stowarzyszenia poręczającego nie wysyła się żadnego formalnego zawiadomienia o zamknięciu operacji. Posiadacz karnetu TIR oraz stowarzyszenie poręczające mogą uznać operację TIR za zamkniętą, jeśli nie otrzymają zawiadomienia stwierdzającego inaczej.

5.3. Działania w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia

Art. 278–279 RW

W momencie przedstawienia towarów, pojazdu, karnetu TIR i numeru MRN operacji TIR w terminie wyznaczonym przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia, urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia sprawdza zamknięcia celne oraz, w oparciu o numer MRN, wyszukuje i rejestruje dane w NCTS.

O przybyciu przesyłki informuje się urząd celny wyjścia lub wprowadzenia, wysyłając „Komunikat o przybyciu towaru” (IE006).

Art. 277 RW

Po przeprowadzeniu koniecznych kontroli, opartych na informacjach zawartych w komunikacie IE001 informującym wyprzedzająco o przybyciu towaru, urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia wysyła urzędowi wyjścia lub wprowadzenia komunikat IE018 „Wyniki kontroli” z wykorzystaniem właściwych kodów. Komunikat ten zawiera również wszelkie informacje wprowadzone w trakcie przewozu w protokole zajścia oraz na grzbiecie odcinka nr 1 karnetu TIR. Mogą to być informacje na temat przeładunku, nowych zamknięć celnych, zdarzeń lub wypadków (pkt 5.5).

Urząd celny przeznaczenia odrywa i zachowuje obie części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz wypełnia grzbiet odcinka nr 2 karnetu TIR i zwraca karnet TIR posiadaczowi.

Art. 274 RW

Jeżeli w urzędzie wyjścia lub wprowadzenia towar był zwolniony do operacji TIR w NCTS, a w momencie przybycia towaru do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia system jest niedostępny, urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia przeprowadza właściwe kontrole i dokonuje zakończenia procedury w oparciu o odcinek nr 2 karnetu TIR.

Gdy system jest ponownie dostępny, urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia dokonuje stosownych rejestracji w NCTS, aby umożliwić urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia zamknięcie operacji w NCTS.

Art. 274 RW

W sytuacji czasowej awarii i zwolnienia towarów do operacji TIR w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia bez elektronicznej wymiany danych karnetu TIR i wyłącznie na podstawie karnetu TIR, urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia kończy

procedurę na podstawie odcinka nr 2 karnetu TIR i przesyła jego właściwą część do urzędu wyjścia lub wprowadzenia.

Art. 279 pkt 4 RW

Urząd celny przeznaczenia potwierdza karnet TIR poprzez wypełnienie grzbietu nr 2 i zatrzymanie odcinka nr 2. Po dokonaniu potwierdzenia urząd celny przeznaczenia zwraca karnet TIR posiadaczowi karnetu TIR. W przypadku nieobecności posiadacza karnetu TIR karnet TIR zwraca się osobie, która go przedstawiła i którą uznaje się za działającą w imieniu posiadacza karnetu TIR.

5.4. Zmiana urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia

Art. 1 lit. l) Konwencji TIR

Art. 278 ust. 3 RW

Zgodnie z Konwencją TIR posiadacz karnetu TIR może przedstawić towary wraz karnetem TIR i zakończyć operację TIR w innym niż zadeklarowano urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia. Urząd ten staje się wówczas urzędem celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Ponieważ NCTS wykaże, że faktyczny urząd przeznaczenia lub wyprowadzenia nie otrzymał komunikatu IE001 informującego wyprzedzająco o przybyciu towaru dla danego numeru MRN, ten urząd celny musi wysłać komunikat IE002 „Wniosek o AAR".

Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia wysyła komunikat IE003 „Odpowiedź na wniosek o AAR", w którym przekazuje dane dotyczące komunikatu IE001 informującego wyprzedzająco o przybyciu towaru. Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia może wtedy wysłać „Komunikat o przybyciu towaru" (IE006) i prowadzić dalsze czynności (zob. pkt 5.3).

Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia, po otrzymaniu „Komunikatu o przybyciu towaru" (IE006), informuje zadeklarowany urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia za pomocą komunikatu „Przekazane zawiadomienie o przybyciu" (IE024), że towar dotarł do innego urzędu celnego przeznaczenia

lub wyprowadzenia.

Jeżeli urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie odnajdzie operacji za pomocą numeru MRN, w komunikacie IE003 „Odpowiedź na wniosek o AAR” podaje przyczyny (zakodowane cyframi od 1 do 4), dla których nie można wysłać komunikatu IE001 informującego wyprzedzająco o przybyciu towaru.

Powody odrzucenia mogą być następujące:

Kod 1. operacja TIR została już przedstawiona w innym urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia;

Kod 2. operacja TIR została unieważniona przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia;

Kod 3. numer MRN jest nieznany z przyczyn technicznych lub w związku z nieprawidłowościami, lub

Kod 4. inne przyczyny.

(objaśnienia kodów zob. część I, rozdział 4, pkt 4.5)

Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia bada przyczyny odrzucenia i, jeżeli jest to możliwe, dokonuje zakończenia operacji TIR i odrywa i zachowuje obie części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz wypełnia grzbiet odcinka nr 2 karnetu TIR i zwraca odpowiednią część odcinka nr 2 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia, a karnet TIR posiadaczowi karnetu TIR.

5.5. Wypadki podczas przewozu towarów oraz wykorzystanie protokołu zajścia

Art. 25 Konwencji TIR

Jeżeli zamknięcie celne zostało zerwane lub jeżeli towary uległy zniszczeniu lub uszkodzeniu w wyniku wypadku podczas przewozu, przewoźnik niezwłocznie kontaktuje się z organami celnymi, a jeśli jest to niemożliwe, z innymi organami właściwymi państwa, na terenie którego znajduje się przesyłka.

Art. 277 RW

Jeśli przewoźnik został zmuszony do zmiany trasy wyznaczonej przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia z powodu okoliczności od niego niezależnych lub jeśli na terytorium celnym Unii doszło do zdarzenia lub wypadku w rozumieniu art. 25 Konwencji TIR, przewoźnik przedstawia towary, pojazd, karnet TIR i numer MRN najbliższemu organowi celnemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się środek transportu.

Organy te sporządzają niezwłocznie protokół zajścia, który zawarty jest w karnecie TIR.

Jeżeli wypadek powoduje konieczność przeładunku do innego pojazdu, przeładunek może się odbyć wyłącznie w obecności właściwego organu. Organ ten sporządza protokół zajścia.

Nota wyjaśniająca do art. 29 Konwencji TIR

Nowy pojazd lub kontener musi ponadto być uznany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym, chyba że karnet TIR zawiera oznaczenie „Przewóz towarów ciężkich lub przestrzennych".

Ponadto na nowy pojazd lub kontener nakłada się zamknięcia celne, a szczegółowe informacje na temat zamknięcia wpisuje się do protokołu zajścia.

Niemniej jednak, jeśli nie jest dostępny uznany pojazd lub kontener, towary można przeładować do pojazdu lub kontenera nieposiadającego uznania, pod warunkiem, że jest on odpowiednio zabezpieczony. W takim przypadku organy celne oceniają, czy można zezwolić na dalszy transport z zastosowaniem karnetu TIR w takim pojeździe lub kontenerze.

W przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia powodującego konieczność natychmiastowego rozładunku wszystkich towarów lub ich części, przewoźnik może podejmować działania na własną rękę, nie czekając na działania organów celnych. Do przewoźnika należy następnie przekazanie organom celnym dowodu, że był zmuszony podjąć działania w interesie

pojazdu, kontenera lub ładunku. Po podjęciu środków zapobiegawczych i zażegnaniu niebezpieczeństwa przewoźnik informuje niezwłocznie organy celne w celu umożliwienia zweryfikowania faktów, zbadania ładunku, nałożenia zamknięć celnych na pojazd lub kontener i sporządzenia protokołu zajścia.

Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia przesyła komunikat IE018 „Wyniki kontroli" z informacjami na temat wypadku wprowadzonymi do protokołu zajścia oraz karnetu TIR.

Protokół zajścia pozostaje załączony do karnetu TIR.

5.6. Nieprawidłowości stwierdzone przez urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia

5.6.1. Nieprawidłowości dotyczące towarów

Art. 8 ust. 5 Konwencji TIR

Każda nieprawidłowość stwierdzona przez urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia jest rozpatrywana indywidualnie. Jeżeli niezadeklarowane towary znajdują się pod zamknięciem celnym w pojeździe drogowym albo kontenerze, są one objęte gwarancją karnetu TIR i odpowiedzialność spoczywa na stowarzyszeniu poręczającym. Należy dokonać wpisu w polu 27 odcinka nr 2 karnetu TIR oraz polu 5 grzbietu nr 2 karnetu TIR.

Wpis powinien mieć brzmienie „Nadwyżka towarów: art. 8 ust. 5 Konwencji TIR"; po nim należy podać opis i ilość towarów. W NCTS urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia wysyła komunikat IE018 „Wyniki kontroli" z kodem B i adnotacją „oczekiwanie na wyjaśnienie rozbieżności", prosząc urząd celny wyjścia lub wprowadzenia o wyjaśnienia.

Operacja ma wtedy w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia status „oczekiwanie na wyjaśnienie".

Po wyjaśnieniu problemu urząd wyjścia informuje o tym urząd przeznaczenia lub wyprowadzenia za pomocą komunikatu IE020

„Zawiadomienie o wyjaśnieniu rozbieżności”. Towary zostają wówczas zwolnione i operacja zostaje ostatecznie zamknięta przez urząd celny wyjścia.

Jeżeli rozbieżność polega na braku towarów lub nieprawidłowym opisie towarów, należy postąpić podobnie w zakresie wpisów do karnetu TIR i komunikatów w NCTS.

5.6.2. Nieprawidłowości dotyczące zamknięć celnych

Organy celne przeznaczenia lub wyprowadzenia sprawdzają, czy zamknięcia celne nie zostały naruszone. Jeżeli zamknięcia celne zostały naruszone lub doszło do manipulacji przy zamknięciach celnych, władze celne urzędu przeznaczenia lub wyprowadzenia odnotowują ten fakt w komunikacie IE018 „Wyniki kontroli” przesyłanym do urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

W takim przypadku urząd celny dokonuje oceny faktów i określa właściwe działania (np. kontrola towarów) przed poinformowaniem urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

5.6.3. Inne nieprawidłowości

W przypadku nieuczciwego oraz celowego niewłaściwego wykorzystania lub nadużycia systemu TIR należy podjąć środki prawne względem podmiotów odpowiedzialnych.

5.7. System kontroli karnetów TIR

Art. 6 ust. 2a Konwencji TIR

Załącznik 10 do Konwencji TIR

Organizacja międzynarodowa upoważniona przez Komitet Administracyjny ponosi odpowiedzialność za utworzenie systemu kontroli karnetów TIR oraz za skuteczne zorganizowanie i funkcjonowanie międzynarodowego systemu gwarancyjnego. Obecnie funkcję tę pełni Międzynarodowa Unia Transportu Drogowego (IRU), która korzysta z elektronicznego systemu

kontroli (zwanego SafeTIR).

Urząd celny przeznaczenia udostępnia w NCTS informacje dotyczące zakończenia lub częściowego zakończenia operacji TIR.

Informacje te przekazuje się w miarę możliwości codziennie za pośrednictwem najszybszych posiadanych środków komunikacji. W odniesieniu do wszystkich karnetów TIR przedstawionych w urzędzie celnym przeznaczenia przekazuje się przynajmniej następujące informacje:

a. numer referencyjny karnetu TIR;

b. data i numer wpisu w rejestrze urzędu celnego;

c. nazwa lub numer urzędu celnego przeznaczenia;

d. data i numer referencyjny wskazany w poświadczeniu zakończenia operacji TIR (pola 24–28 odcinka nr 2) w urzędzie celnym przeznaczenia (jeżeli inny niż w pkt b));

e. zakończenie częściowe lub ostateczne;

f. zakończenie operacji TIR poświadczone z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia, bez uszczerbku dla art. 8 i 11 Konwencji TIR;

g. inne informacje lub dokumenty (nieobowiązkowo).

Numer strony karnetu TIR, na której poświadczono zakończenie operacji TIR.

5.8. Przeładunek towarów

Art. 18 Konwencji TIR

Transport TIR może obejmować do czterech urzędów celnych wyjścia i przeznaczenia.

Jeżeli towary są przeładowywane w przejściowym urzędzie celnym, urząd ten spełnia zadanie zarówno urzędu celnego przeznaczenia,

jak i urzędu celnego wyjścia na potrzeby karnetu TIR i danych z karnetu TIR.

Obowiązują procedury opisane w pkt 5.3, a ponadto należy zamknąć w NCTS wcześniejszą operację i wysłać komunikaty IE006 i IE018.

Po przeładunku posiadacz karnetu TIR jest odpowiedzialny za wprowadzenie do NCTS nowego zgłoszenia pozostałych towarów. Przykłady – zob. załącznik 8.9. lit. c).

5.9. Powracające transporty TIR (zawrócone przesyłki)

Nota wyjaśniająca do art. 2 (0.2-1)

Transport TIR może rozpocząć się i skończyć w tym samym państwie, jeśli część przejazdu odbywa się na terytorium innej umawiającej się strony.

Najlepsze praktyki z TIR handbook

Może to mieć zastosowanie również, jeśli inna umawiająca się strona nie zezwala na kontynuowanie przejazdu transportu TIR przez jej terytorium (np. ze względu na zakaz dotyczący niektórych towarów). W takim przypadku mamy do czynienia z dwiema sytuacjami:

- urząd celny wprowadzenia na terytorium tej umawiającej się strony powinien niezwłocznie poświadczyć operację TIR jako zakończoną, wskazując w polu „Do użytku służbowego" wszystkich pozostałych odcinków karnetu szczegółowe przyczyny odmowy. Posiadacz karnetu TIR wróci następnie do urzędu celnego wyprowadzenia w poprzednim kraju i zawnioskuje o zmianę państwa i urzędu celnego przeznaczenia dla transportu TIR. W tym celu posiadacz karnetu TIR wnosi do organów celnych o potwierdzenie zmian wprowadzonych w polu 7 na stronie 1 okładki i w polach 6 i 12 na wszystkich pozostałych odcinkach.

- urząd celny wprowadzenia na terytorium tej umawiającej się

strony odmawiają potwierdzenia karnetu TIR w sposób opisany powyżej. Posiadacz karnetu TIR wróci następnie do urzędu celnego wyprowadzenia w poprzednim kraju i zawnioskuje o zmianę państwa i urzędu celnego przeznaczenia dla transportu TIR. W tym celu posiadacz karnetu TIR wnosi do organów celnych o potwierdzenie zmian wprowadzonych w polu 7 na stronie 1 okładki i w polach 6 i 12 na wszystkich pozostałych odcinkach, a ponadto wnosi do organów celnych o wpisanie w polu „Do użytku służbowego" wszystkich pozostałych odcinków wzmianki o odmowie przyjęcia karnetu TIR otrzymanej w kolejnym państwie.

Ten sam karnet TIR (pozostałe strony) może być wykorzystany podczas dalszego transportu TIR.

6. Postępowanie poszukiwawcze

Niniejszy punkt zawiera następujące informacje:

- działań poprzedzających postępowanie poszukiwawcze (pkt 6.1.)
- postępowania poszukiwawczego (pkt 6.2.)
- alternatywnego dowodu zakończenia procedury (pkt 6.3.)
- długu celnego i jego odzyskiwania (pkt 6.4.)
- roszczeń wobec stowarzyszenia poręczającego (pkt 6.5.)
- stosowania art. 163–164 RW (pkt 6.6.)

6.1. Działania poprzedzające postępowanie poszukiwawcze

Jeżeli urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie otrzyma w

terminie, w jakim towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, komunikatu IE006 „Przybycie towaru”, jego organy wykorzystują komunikat IE904 „Wniosek o stan zgłoszenia”, aby sprawdzić, czy NCTS w państwie członkowskim przeznaczenia lub wyprowadzenia odpowiada temu statusowi. System w miejscu przeznaczenia automatycznie sprawdza status i wysyła w odpowiedzi komunikat „Odpowiedź na wniosek o stan zgłoszenia” (IE905). Więcej informacji na ten temat znajduje się w części VII, pkt 2.5.

6.2. Postępowanie poszukiwawcze

Art. 280 RW

Jeżeli status, o którym mowa w pkt 6.1, jest w obu urzędach zgodny i nie brak żadnego z komunikatów, właściwe organy państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia albo wszczynają postępowanie poszukiwawcze, aby otrzymać informacje konieczne do zamknięcia operacji TIR, albo jeśli to niemożliwe, stwierdzają, czy powstał dług celny, wskazują dłużnika i określają państwo członkowskie odpowiedzialne za odzyskanie tego długu celnego.

Szczegółowe informacje dotyczące zapytań elektronicznych oraz długu celnego i jego odzyskiwania znajdują się w części VII i VIII.

Niemniej jednak, aby wszcząć postępowanie poszukiwawcze w zadeklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, zaleca się sprawdzić, czy w elektronicznym systemie kontroli prowadzonym przez organizację międzynarodową, o której mowa w załączniku 10 do Konwencji TIR, istnieje zapis dotyczący zakończenia operacji.

Jeżeli operacja TIR nie może zostać zakończona, najpóźniej w terminie 28 dni od wysłania wniosku o przeprowadzenie postępowania poszukiwawczego do wskazanego urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zwraca się do

posiadacza karnetu TIR o przedstawienie dowodu, że operacja TIR została zakończona, lub dowodu wskazującego miejsce, w którym miało miejsce wykroczenie lub nieprawidłowość, i informuje o tym stowarzyszenie poręczające. Na potrzeby zapytania posiadacza karnetu TIR lub jego przedstawiciela można wykorzystać komunikat „Zapytanie o niezakończoną operację tranzytową" (IE140), a na potrzeby odpowiedzi komunikat „Informacja dot. niezakończonej operacji tranzytowej" (IE141).

W obu przypadkach posiadacz karnetu TIR musi dostarczyć dokumenty potwierdzające (zakończenie lub miejsce wystąpienia nieprawidłowości) w terminie 28 dni od daty wniosku. Okres ten na jego wniosek może ulec przedłużeniu o kolejne 28 dni.

Jeżeli po upływie tego terminu:

- nie otrzymano odpowiedzi od urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia;
- otrzymano od urzędu celnego przeznaczenia informację, że karnet TIR nie został przedstawiony;
- nie otrzymano innego potwierdzenia, które byłoby wystarczające dla organów celnych;

Art. 11 ust. 1 Konwencji TIR

- nie otrzymano potwierdzenia, że operacja TIR została zakończona;
- żadne inne państwo członkowskie nie wniosło o przekazanie odpowiedzialności za odzyskanie,

organy celne państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia oficjalnie powiadamiają stowarzyszenie poręczające oraz posiadacza karnetu TIR o niezakończeniu operacji TIR. Równocześnie można wysłać takie powiadomienie tradycyjną drogą pocztową, aby wykorzystać wszystkie dostępne środki komunikacji

Art. 280 ust. 8 RW

w celu zagwarantowania, że adresat otrzyma powiadomienie.

W każdym razie powiadomienie musi nastąpić w terminie jednego roku od dnia przyjęcia karnetu TIR.

Jeżeli w trakcie postępowania poszukiwawczego zostanie stwierdzone, że operacja TIR została zakończona prawidłowo, organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zamyka operację TIR i niezwłocznie informuje stowarzyszenie poświadczające oraz posiadacza karnetu TIR i, w stosownych przypadkach, każdy organ celny, który mógł rozpocząć procedurę odzyskiwania długu.

6.3. Alternatywny dowód zakończenia procedury

Art. 281 RW

Jako alternatywny dowód zakończenia operacji TIR organy celne państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia mogą przyjąć każdy dokument, który został poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia lub wyprowadzenia, w którym przedstawiono towary.

Alternatywny dowód musi określać towary i stwierdzać, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia bądź dostarczone upoważnionemu odbiorcy.

Posiadacz karnetu TIR lub stowarzyszenie poręczające mogą przedstawić organowi celnemu państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia jako alternatywny dowód również jeden z następujących dokumentów:

- dokument lub wpis w ewidencji celnej poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny Unii;
- dokument celny wystawiony w państwie trzecim, w którym towary zostają objęte procedurą celną;
- dokument wystawiony w państwie trzecim, potwierdzony przez

organy celne tego państwa i poświadczający, że towary są uznane za znajdujące się w swobodnym obrocie w tym państwie;

Jako dowód może zostać przedstawiona kopia powyższych dokumentów uwierzytelniona przez właściwe organy.

Art. 280 ust. 8 RW

Urząd prowadzący postępowanie poszukiwawcze powinien poinformować posiadacza karnetu TIR i stowarzyszenie poręczające, czy przyjął przedstawione alternatywne dowody jako potwierdzenie zakończenia procedury TIR. Urząd prowadzący postępowanie powinien również przekazać posiadaczowi karnetu TIR wszelkie dokumenty potwierdzające zamknięcie procedury, które stwierdzono w urzędzie w trakcie procedury poszukiwawczej.

6.4. Dług celny i odzyskiwanie długu

W przypadku wystąpienia nieprawidłowości, które pociągają za sobą powstanie długu celnego i konieczność uiszczenia innych opłat, odpowiedzialność za wszczęcie procedury odzyskiwania długu ponoszą przede wszystkim władze celne państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia.

6.4.1. Określenie osób bezpośrednio odpowiedzialnych

Art. 78 RD

W przypadku braku potwierdzenia zakończenia operacji TIR urząd celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia ma obowiązek określić miejsce, w którym powstał dług celny, w terminie siedmiu miesięcy od dnia, w którym towary powinny były zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, wskazać dłużnika oraz określić państwo członkowskie właściwe do odzyskania długu celnego.

Art. 105 UKC

Dług celny musi zostać zaksięgowany w ciągu 14 dni po upływie tego siedmiomiesięcznego terminu.

W tym celu urząd celny państwa członkowskiego wyjścia lub

wprowadzenia może wykorzystać wszelkie posiadane informacje, w tym informacje przekazane prze stowarzyszenie poręczające i posiadacza karnetu TIR.

Art. 11 ust. 1 Konwencji TIR

Art. 79, 84 i 87 UKC

Art. 77 RD, 78 RD, 163 RW, 311 RW

W celu określenia osoby odpowiedzialnej należy stosować przepisy ogólne UKC, RW i RD. W większości przypadków należy oczekiwać, że dług celny powstał albo w związku z wyłączeniem towarów spod dozoru celnego, albo w związku z niewypełnieniem zobowiązań wynikających z procedury TIR. Ponieważ posiadacz karnetu TIR jest odpowiedzialny za przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, uznaje się, że to on lub jego przedstawiciel są odpowiedzialni *prima facie*.

Więcej informacji na temat długu celnego i jego odzyskiwania znajduje się w części VIII.

6.4.2. Odzyskanie długu oraz innych opłat

Art. 8 ust. 7 Konwencji TIR

Odzyskanie długu od osoby odpowiedzialnej przebiega według standardowych procedur – zob. część VIII. Na podstawie Konwencji TIR właściwe organy mają obowiązek wymagać uiszczenia długu celnego od osoby odpowiedzialnej za spłatę należnych cel i opłat. Niemniej jednak w sytuacjach, w których posiadacz karnetu TIR jest rezydentem państwa trzeciego, nie zawsze jest możliwe, aby w efektywny sposób zabezpieczyć spłatę należnych kwot. Znajduje to odzwierciedlenie w przepisie Konwencji TIR sformułowanym następująco: „organy powinny, w miarę możliwości, zażądać ich zapłaty od osoby lub osób bezpośrednio odpowiedzialnych”.

Sformułowanie „w miarę możliwości” implikuje, że właściwe organy muszą podjąć działania w kierunku odzyskania płatności. Oznacza to, że muszą przynajmniej wystosować formalny wniosek o uiszczenie płatności. Wniosek ten musi być skierowany do

konkretnej osoby.

Jeżeli płatność nie zostanie otrzymana w terminie miesiąca od daty poinformowania dłużnika o długu, należy wystąpić z roszczeniem do stowarzyszenia poręczającego – w kwocie do wysokości zabezpieczenia.

6.5. Roszczenie wobec stowarzyszenia poręczającego

Art. 11 ust. 3 Konwencji TIR

Roszczenie wobec stowarzyszenia poręczającego może zostać wystosowane najwcześniej po upływie trzech miesięcy od daty powiadomienia o niezakończeniu operacji i w terminie dwóch lat od daty tego powiadomienia. Należy dołożyć starań, aby roszczenia nie wystosowywać zbyt wcześnie (tj. przed upływem terminu trzech miesięcy od powiadomienia), ponieważ takie działanie może spowodować naruszenie ważności roszczenia.

W praktyce termin wcześniejszy ma zastosowanie, jeśli nie ma szans na odzyskanie długu od osoby lub osób odpowiedzialnych i jeśli niewiadome jest miejsce faktycznego wystąpienia nieprawidłowości. Późniejszy termin jest stosowany, jeśli istnieją realne szanse na odzyskanie długu od osoby lub osób odpowiedzialnych.

Wiadomym jest, że wszystkie roszczenia względem krajowego stowarzyszenia poręczającego przekazywane są do IRU. IRU ma możliwość „zweryfikowania" ważności roszczenia. Jest zatem ważne, by roszczenie było poparte dokumentami potwierdzającymi, z których wynika przynajmniej, że nieprawidłowość skutkuje koniecznością zapłaty importowych należności celnych i podatkowych, że wskazano dłużnika, że podjęto działania mające na celu odzyskanie od dłużnika zapłaty należnej kwoty oraz że powiadomienia zostały wysłane z zachowaniem formy i terminu.

6.6. Zastosowanie art. 163–164 RW

Ponieważ obszar celny Unii uznaje się za jeden obszar na potrzeby procedury TIR, nie zawsze można łatwo wskazać państwo członkowskie właściwe w sprawie nieprawidłowości itp. zaistniałych w trakcie procedury. Stąd powiadomienie o niezamknięciu procedury, o którym mowa w pkt 6.2, uznaje się za przesłane także do wszystkich stowarzyszeń poręczających w Unii.

6.6.1. Przekazanie odpowiedzialności za odzyskanie długu

Art. 167 ust. 1 RW

Art. 1 lit. o) Konwencji TIR

Art. 8 ust. 7 Konwencji TIR

Art. 11 ust. 1 Konwencji TIR

Jeżeli zaistnieje konieczność przekazania innemu państwu członkowskiemu odpowiedzialności za odzyskanie długu, inicjujące lub wnioskujące państwo członkowskie przekazuje wskazywanemu państwu członkowskiemu całą konieczną dokumentację. Termin „cała konieczna dokumentacja" obejmuje wszelką korespondencję między wszczynającym państwem członkowskim a jego krajowym stowarzyszeniem poręczającym.

Art. 8 ust. 7 Konwencji TIR

Art. 11 ust. 3 Konwencji TIR

Jeżeli korespondencja obejmuje dostarczone przez pierwotne stowarzyszenie poręczające właściwe informacje dotyczące ważności powiadomienia, wskazywane państwo członkowskie musi podjąć decyzję, czy podtrzymuje roszczenie względem swojego krajowego stowarzyszenia poręczającego. W przypadku odwołania dotyczącego roszczenia, stowarzyszenie poręczające wskazywanego państwa członkowskiego może wykorzystać tę korespondencję na poparcie odwołania od roszczenia wystosowanego przez wskazane państwo członkowskie, zgodnie z przepisami prawa cywilnego tego państwa.

7. Upoważniony odbiorca

Niniejszy punkt zawiera następujące informacje:

- wprowadzenie (pkt 7.1);
- upoważnienie do zerwania i zdjęcia zamknięć celnych (pkt 7.2.);
- przybycie towarów (pkt 7.3.);

- przedstawienie karnetu TIR (pkt 7.4.);
- potwierdzenie i zwrot karnetu TIR posiadaczowi karnetu TIR (pkt 7.5.).

7.1. Wprowadzenie

Zgodnie z ogólną zasadą towary objęte procedurą TIR przedstawia się w urzędzie celnym przeznaczenia wraz z pojazdem, karnetem TIR i numerem MRN operacji TIR.

Jednakże status upoważnionego odbiorcy umożliwia odbiór towarów w siedzibie lub w innym zatwierdzonym miejscu bez konieczności przedstawiania towarów, pojazdu, karnetu TIR i numeru MRN operacji TIR w urzędzie celnym przeznaczenia.

Art. 230 UKC
Art. 186–187 RD
Art. 282 RW

Procedury dotyczące upoważnionego odbiorcy w ramach procedury TIR oparte są na istniejących unijnych/wspólnych procedurach tranzytowych. Należy zatem stosować się do postępowania opisanego w części VI.

W porównaniu do standardowych operacji TIR, pozwolenie na występowanie w charakterze upoważnionego odbiorcy w operacjach TIR ma zastosowanie wyłącznie do operacji TIR, w których miejscem ostatecznego rozładunku jest miejsce określone w tym pozwoleniu.

7.2. Prawo do zerwania i zdjęcia zamknięć celnych

Art. 282 RW

Wzajemne uznawanie kontroli celnych jest jednym z filarów procedury TIR, a zasadnicze znaczenie w jego kontekście ma zakładanie i zdejmowanie zamknięć celnych. Z tego powodu w pozwoleniu należy wyraźnie zawrzeć prawo posiadacza karnetu TIR korzystającego z pozwolenia, lub jego przedstawiciela, do zerwania i zdjęcia zamknięć celnych.

W żadnym wypadku upoważniony odbiorca nie może zdjąć zamknięć celnych przed otrzymaniem od urzędu celnego przeznaczenia zezwolenia w formie komunikatu IE043 „Zezwolenie na rozładunek”.

7.3. Przybycie towarów

Art. 282 RW

Upoważniony odbiorca powiadamia urząd celny przeznaczenia o przybyciu towarów, wysyłając komunikat IE007 „Zawiadomienie o przybyciu” zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu, w celu umożliwienia właściwym organom przeprowadzenia, w stosownych przypadkach, kontroli przed dokonaniem rozładunku towarów przez odbiorcę.

O przybyciu przesyłki informuje się urząd celny wyjścia lub wprowadzenia, wysyłając „Komunikat o przybyciu towaru” (IE006).

Urząd celny przeznaczenia zezwala na rozładunek poprzez komunikat IE043 „Zezwolenie na rozładunek”, jeżeli nie zamierza dokonać kontroli przesyłki przed rozładunkiem. Upoważniony odbiorca usuwa zamknięcia celne, kontroluje i rozładowuje towary, dokonując porównania z informacjami zawartymi w karnecie TIR oraz komunikacie „Zezwolenie na rozładunek”, wprowadza rozładowane towary do ewidencji i najpóźniej trzeciego dnia od przybycia towarów wysyła komunikat IE044 „Uwagi rozładunkowe” do urzędu celnego przeznaczenia. Komunikat zawiera informacje dotyczące wszelkich stwierdzonych nieprawidłowości.

7.4. Przedstawienie karnetu TIR

Art. 282 RW

Karnet TIR i numer MRN operacji TIR przedstawia się w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie określonym w pozwoleniu w celu potwierdzenia i zakończenia operacji TIR.

7.5. Potwierdzenie i zwrot karnetu TIR posiadaczowi karnetu TIR

Art. 279 pkt 4 RW

Zadaniem urzędu celnego przeznaczenia jest potwierdzenie karnetu TIR poprzez wypełnienie grzbietu nr 2 i zatrzymanie odcinka nr 2. Po dokonaniu potwierdzenia urząd celny przeznaczenia zwraca karnet TIR posiadaczowi karnetu TIR lub jego przedstawicielowi.

Komentarz do art. 28 Konwencji TIR

Urząd celny przeznaczenia wprowadza do NCTS komunikat IE018 „Wyniki kontroli" i przekazuje dane zgodnie z art. 5.7.

8. Załączniki do części IX

8.1. Krajowe punkty kontaktowe w Unii[42]

Adresy do nadsyłania informacji na temat osób pozbawionych prawa do korzystania z postanowień Konwencji TIR na mocy przepisów art. 38 Konwencji TIR

Adres	Dane kontaktowe
KOMISJA EUROPEJSKA DG TAXUD A.2 Rue du Luxembourg 40 B-1000 Brussels BELGIA	Tel.: +32 2 2961482 Faks: +32 2 2965983 E-mail: Taxud-A2@ec.europa.eu Lenka.Jelinkova@ec.europa.eu
Bundesministerium für Finanzen Abteilung IV/6 Hugo Richard Mayer Hintere Zollamtsstraße 2b AT-1030 Wien AUSTRIA	Tel.: +43 1 514 33 570710 Faks: +43 1 51433 597070 E-mail: hugo-richard.mayer@bmf.gv.at
ADMINISTRATION OF CUSTOMS & EXCISE Service Public Fed. Finances North Galaxy Boulevard Albert II 33 – Boîte 37 B-1030 Bruxelles BELGIA	Tel.: +32 2 576 3183 (Mrs. Huyst) +32 2 578 2211 (Ms. De Staercke) Faks: + 32 2 579 9518 E-mail: annemarie.huyst@minfin.fed.be Immle.destaercke@minfin.fed.be
NATIONAL CUSTOMS AGENCY 47, G.S. Rakovski str. BG-1202 Sofia BUŁGARIA	Faks: +359 2 9859 4066 Tel.: +359 2 9859 4592 E-mail: elisaveta.takova@customs.bg
CARINSKA UPRAVA Sektor za carinski sustav i procedure Aleksandera von Humboldta 4a HR-10000 Zagreb CHORWACJA	Ivan Duic Tel +385 1 6211 273 Faks: +385 1 6211 005 E-mail: ivan.duic@carina.hr Ivan Sinčić (zastępca) Tel.: +385-1 6211 215 Faks: +385-1 6211 005 E-mail: ivan.sincic@carina.hr
MINISTRY OF FINANCE Department of Customs and Excise Customs Headquarters 29, Katsonis Street 1440 Nicosia CYPR	Faks: +3572 230 2017

42 Pełen wykaz krajowych punktów kontaktowych TIR dostępny jest na stronie http://www.unece.org/tir/focalpoints/login.html

GENERAL DIRECTORATE OF CUSTOMS Division of Customs Budějovická 7 CZ-14096 Praha 4 REPUBLIKA CZESKA	Tel.: +420 261 332 120 (Richard Vesecky) +420 261 332 218 (Frantisek Sima) Faks: +420 261 332 300 E-mail: r.vesecky@cs.mfcr.cz f.sima@cs.mfcr.cz
DANISH TAX AND CUSTOMS ADMINISTRATION Ostbanegade 123 2100 Copenhagen DANIA	Tel.: +45 7238 7144 + 45 7237 5703 E-mail: Niels.Legaard@skat.dk
ESTONIAN TAX AND CUSTOMS BOARD Central Transit Office Lõõtsa 8a 15176 Tallinn ESTONIA	E-mail: enquiries@emta.ee
CUSTOMS – FINLAND Foreign Trade and Taxation Department/ Customs Clearance Unit P.O Box 512 FI-00101 Helsinki FINLANDIA	Faks: +358 2049 22851 E-mail: henrik.lindstrom@tulli.fi markku.laine@tulli.fi customsclearanceunit@tulli.fi
DIRECTION GENERALE DES DOUANES ET DROITS INDIRECTS Bureau E/3, 11, rue des deux communes F-93558 MONTREUIL CEDEX FRANCJA	Tel.: +33 1 57 53 46 22 +33 1 57 53 49 22 Faks: +33 1 57 53 49 40 E-mail: guilhem.andrieu@douane.finances.gouv.fr pierre-jean.laborie@douane.finances.gouv.fr
BUNDESMINISTERIUM DER FINANZEN Referat III B2 Am Propsthof 78a D-53121 Bonn NIEMCY	Faks: +49 228 99 682-4536 E-mail: IIIB2@bmf.bund.de
MINISTRY OF FINANCE General Secretariat for Public Revenue Directorate General of Customs & Excise 19th Division, Section B' 10. Karageorgi Servias str. 101 84 Athina GRECJA	Faks: 0030210 6987450 Tel.: 0030210 6987464 E-mail: d19diadi@otenet.gr d19-b@2001.syzefxis.gov.gr

HUNGARIAN TAX and CUSTOMS ADMINISTRATION Central Management Customs Department 1095 Budapest IX Mester u. 7 1450 Budapest Pf: 109 WĘGRY	Faks: +36 1 456 9508 Tel.: +36 1 456 9500 E-mail: ki.vfo@nav.gov.hu vam@ngm.gov.hu
CENTRAL TRANSIT OFFICE Office of the Revenue Commissioners Customs Division St.Conlon's Road Nenagh Co. Tipperary IRLANDIA	Faks: 353 67 44126 Tel.: 353 67 63440 E-mail: transitpolicy@revenue.ie
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli Legislazione e Procedure Doganali Ufficio regimi doganali e traffici di confine Via Mario Carrucci, 71 I-00143 Roma WŁOCHY	Faks: 0039 06 5024 5222 Tel.: 0039 06 5024 6045 E-mail: dogane.legislazionedogane.regimi@agenziadogane.it
STATE REVENUE SERVICE OF THE REPUBLIC OF LATVIA National Customs Board Talejas iela 1, Riga, LV-1978 ŁOTWA	Faks: +371 671 11291, +371 673 57248 E-mail: MP.lietvediba@vid.gov.lv MP.TEKD.lietvediba@vid.gov.lv
CUSTOMS DEPARTMENT Customs Procedure Division A.Jakšto g. 1/25 LT-01105 Vilnius LITWA	Faks: 370 5 2666 005 E-mail: muitine@cust.lt
DIRECTION DES DOUANES ET ACCISES B.p. 1605 L-1016 Luxembourg LUKSEMBURG	Faks: +352 48 49 47
Central TIR Office Department of Customs Custom House, Lascaris Wharf Valletta – VLT 1920 MALTA	Faks: 00356 212 444 63 Tel.: 00356 212 443 37 E-mail: christopher.vassallo@gov.mt

Douanekantoor Nijmegen Vestiging Duiven TIR Focal Point Team KM6 Cluster CDW Impact 2 6921 RZ DUIVEN NIDERLANDY	Douanekantoor Nijmegen Vestiging Arnhem TIR Focal Point Team KM6 Cluster CDW Pels Rijckenstraat 1 6814 DK ARNHEM NIDERLANDY Faks: --- Tel.: +31 88 154 97 84 E-mail: rja.gijbels@belastingdienst.nl
MINISTRY OF FINANCE Customs Department ul. Świętokrzyska 12 PL 00-916 Warszawa POLSKA	Faks: +48 22 6944303 E-mail: Beata.Gajda@mf.gov.pl
Autoridade Tributária e Aduaneira Direção de Serviços de Regulação Aduaneira Rua da Alfândega, N° 5 - r/c P - 1149-006 LISBOA PORTUGALIA	Tel.: + 351 21 881 39 13 + 351 234 377 021 + 351 22 339 59 29 Faks: + 351 21 881 39 41 + 351 234 377 026 E-mail: dsra@at.gov.pt
NATIONAL CUSTOMS AUTHORITY Transit Service 13 Matei Millo str. 1 District 010144 - Bucharest RUMUNIA	Tel./Faks: +4021 3112455 Tel.: +4021 3112454 E-mail: raluca.mocanescu@customs.ro cristina.ionescu@customs.ro
FINANCIAL DIRECTORATE OF THE SLOVAK REPUBLIC Customs Division Mierová 23 SK-815 11 Bratislava SŁOWACJA	Tel.: +421 2 48273 233 Faks: +421 2 4342 0065 E-mail: zuzana.magdolenova@financnasprava.sk
Financial Administration of the Republic of Slovenia General Financial Directorate Smartinska 55 1523 Ljubljana SŁOWENIA	Faks: +386 1 478 39 00 Tel.: +386 1 478 38 75 E-mail: laste.naumovski@gov.si
Departamento de Aduanas e II.EE. Subdirección General de Gestión Aduanera Área de Exportación y Tránsito Avenida del Llano Castellano, 17 28071-Madrid HISZPANIA	Tel.: +34 91 728 98 58 Faks: +34 91 358 47 21 E-mail: helpdeskspain@aeat.es

SWEDISH CUSTOMS P.O.Box 12854 112 98 Stockholm SZWECJA	Faks: +468 208012 E-mail: tir.focalpoint@tullverket.se
H.M. REVENUE & CUSTOMS Excise, Environmental Taxes and Customs Export and Transit Policy 3rd Floor NE Alexander House 21 Victoria Avenue Southend on Sea SS99 1AA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	Faks: +44 0 3000 593688 Tel.: +44 0 3000 594268 james.odell@hmrc.gsi.gov.uk

8.2. Tabela korelacji

Treść pola TIR	**Nazwa pola NCTS**
Kraj/e wyjścia (okładka pole 6)	Kraj wysyłki (pole 15)
Kraj/e przeznaczenia (okładka pole 7)	Kraj przeznaczenia (pole 17)
Numery rejestracyjne pojazdów (okładka pole 8)	Tożsamość środka transportu przy wyjściu (pole 18)
Świadectwo uznania (okładka pole 9)	Przedstawione dokumenty/świadectwa (pole 44)
Numer kontenera (okładka pole 10)	Kontener (pole 19), numer kontenera (pole 31)
Numer karnetu TIR (wolet pole 1)	Numer referencyjny przedstawionego dokumentu (pole 44)
Posiadacz karnetu TIR (wolet pole 4)	Przedsiębiorca główny zobowiązany (pole 50), numer EORI
Kraj/e wyjścia (wolet pole 5)	Kraj wysyłki (pole 15)
Kraj/e przeznaczenia (wolet pole 6)	Kraj przeznaczenia (pole 17)
Numery rejestracyjne pojazdów (wolet pole 7)	Tożsamość środka transportu przy wyjściu (pole 18)
Załączone dokumenty (wolet pole 8)	Przedstawione dokumenty/świadectwa (pole 44)
Kontenery, znaki i numery opakowań (wolet pole 9)	Numer kontenera (pole 31), znaki i numery opakowań (pole 31)
Numery i rodzaje opakowań i artykułów, opis towarów (wolet pole 10)*	Rodzaje opakowań (pole 31), liczba opakowań (pole 31), numer pozycji (pole 32), opis słownie (pole 31), kod HS (pole 33)

* Zgodnie z zasadami korzystania z karnetu TIR w polu tym należy wpisać 'towary ciężkie lub przestrzenne zgodnie z art. 1 lit. p) Konwencji TIR. To samo ma zastosowanie do przypadków, w których zastosowano symbol T2L zgodnie z art. 319 RWKC.

Masa brutto (wolet pole 11)	Masa całkowita brutto (pole 35)
Miejsce i data zgłoszenia (wolet pole 14)	Data dokonania zgłoszenia (pole C)
Liczba i znaki identyfikacyjne zamknięć (wolet pole 16)	Liczba zamknięć i znaki identyfikacyjne zamknięć (pole D)
Urząd wyjścia lub wprowadzenia (wolet pole 18)	Numer referencyjny w urzędzie wyjścia (pole C)
Termin tranzytu (wolet pole 20)	Termin (pole D)
Numer ewidencyjny w urzędzie wyjścia (wolet pole 21)	Numer ewidencyjny (MRN)
Urząd przeznaczenia (wolet pole 22)	Urząd przeznaczenia (pole 53), adresat komunikatu IE01
Odbiorca (przedstawione dokumenty)	Podmiot odbiorca (pole 8)

8.3. Wypełnianie karnetu TIR

Wypełnianie poszczególnych pól w karnecie TIR

Część 7.2 Najlepszych praktyk dotyczących korzystania z karnetu TIR, załącznik I TIR Handbook

Strona 1 okładki – wypełnia stowarzyszenie lub posiadacz karnetu TIR

Pole 1 Ostateczna data ważności (w formacie dd/mm/rrrr), po upływie której nie można przedstawić karnetu TIR do zatwierdzenia przez urząd celny wyjścia. Karnet TIR przyjęty przez urząd celny wyjścia ostatniego dnia swojej ważności lub wcześniej, zachowuje swą ważność do chwili zakończenia operacji TIR w urzędzie celnym przeznaczenia. [Uwaga: w niniejszym polu nie wolno dokonywać skreśleń ani poprawek]

Pole 2 Nazwa krajowego stowarzyszenia wydającego.

Pole 3 Numer identyfikacyjny, nazwisko, adres i państwo pochodzenia posiadacza karnetu TIR. Indywidualny i unikalny numer identyfikacyjny nadawany jest posiadaczowi karnetu TIR przez stowarzyszenie poręczające. Numer ten ma ujednolicony format: „AAA/BBB/XX…X”, gdzie „AAA” to trzyliterowy kod państwa, w którym osoba posługująca się karnetem TIR otrzymała pozwolenie; „BBB” to trzycyfrowy kod krajowego stowarzyszenia, za pośrednictwem którego posiadacz karnetu TIR otrzymał pozwolenie; „XX…X” odpowiada kolejnym numerom (maks. 10 cyfr), identyfikującym osobę upoważnioną do posługiwania się karnetem TIR.

Pole 4 Pieczęć i podpis stowarzyszenia wydającego.

Pole 5 Podpis i pieczęć sekretarza organizacji międzynarodowej.

Pole 6 Państwo (państwa), w którym rozpoczyna się transport TIR ładunku lub części ładunku.

Pole 7 Państwo (państwa), w którym kończy się transport TIR ładunku lub części ładunku.

Pole 8 Numer rejestracyjny pojazdu drogowego lub pojazdów drogowych: należy podać numer nie tylko pojazdów o napędzie silnikowym (np. ciągnik), ale także numer przyczepy lub naczepy. Jeżeli prawo krajowe nie wymaga rejestrowania przyczep lub naczep, należy podać numer identyfikacyjny lub numer producenta.

Pole 9 Numer i data świadectwa uznania TIR.

Pole 10 Liczba kontenerów, w stosownych przypadkach.

Pole 11 Inne uwagi, np. oznaczenie „Przewóz towarów ciężkich lub przestrzennych".

Pole 12 Podpis posiadacza karnetu TIR lub jego przedstawiciela.

Odcinek nr 1/nr 2 (żółty) nie do użytku celnego

Za wypełnienie żółtego odcinka odpowiada posiadacz karnetu TIR. Treść musi odpowiadać treści odcinków1 do 20, tj. białym i zielonym kartom. Co do zasady organy celne nie robią adnotacji na niniejszej karcie, z wyjątkiem sytuacji, gdy posiadacz karnetu TIR wnosi o wpisanie zmian.

Postanowienia i zalecenia TIR handbook Komitet administracyjny Konwencji TIR z 1975 r. przyjął w dniu 31 stycznia 2008 r. zalecenie, zgodnie z którym posiadacze karnetów TIR powinni w manifeście towarów, oprócz opisu towarów, podawać również kod HS (6 cyfr) w polu 10 na żółtym odcinku (nie do użytku celnego) karnetu TIR.

Urzędy celne wyjścia na terenie Unii będą akceptowały wpisywanie kodu HS również na odcinkach karnetu TIR do użytku celnego.

Należy jednak zaznaczyć, że posiadacz karnetu TIR nie ma obowiązku wpisywania kodu HS.

Jeżeli kod HS zostaje podany organom celnym, urząd celny wyjścia lub wprowadzenia (przejściowy) powinien sprawdzić, czy podany kod HS zgadza się z kodem widniejącym w innych dokumentach celnych, handlowych lub transportowych.

Odcinek nr 1 (biały) - wypełnia posiadacz karnetu TIR

Pole 1 Numer referencyjny karnetu TIR.

Pole 2 Urząd (urzędy), w którym rozpoczyna się transport TIR ładunku lub części ładunku. Liczba urzędów wyjścia może wynosić między 1 a 3, zależnie od liczby urzędów przeznaczenia (pole 12 poniżej). Całkowita liczba urzędów celnych wyjścia i przeznaczenia nie może przekroczyć czterech.

Pole 3 Nazwa lub logo organizacji międzynarodowej.

Pole 4 Numer identyfikacyjny, nazwisko, adres i państwo pochodzenia posiadacza karnetu TIR. Szczegółowe informacje, zob. pole 3 okładki.

Pole 5 Państwo (państwa), w którym rozpoczyna się transport TIR ładunku lub części ładunku.

Pole 6 Państwo (państwa), w którym kończy się transport TIR ładunku lub części ładunku.

Pole 7 Numer rejestracyjny pojazdu drogowego lub pojazdów drogowych: należy podać numer nie tylko pojazdów o napędzie silnikowym, ale także numer przyczepy lub naczepy. Jeżeli prawo krajowe nie wymaga rejestrowania przyczep lub naczep, należy podać numer identyfikacyjny lub numer producenta.

Pole 8 Zgodnie z zasadą 10 lit. c) oraz zasadą 11 dotyczącymi korzystania z karnetu TIR do karnetu TIR można załączyć dodatkowe dokumenty. W takim wypadku urząd celny wyjścia załącza je do karnetu TIR za pomocą zszywek lub w inny sposób oraz oznacza je

tak, że ich usunięcie pozostawi widoczne ślady w karnecie TIR. Aby zapobiec podmianie dokumentów, urząd celny powinien ostemplować każdą stronę załączonych dokumentów. Dokumenty powinny zostać załączone do okładki (lub żółtej karty) oraz do każdego odcinka karnetu TIR. W niniejszym polu należy podać szczegółowe informacje dotyczące tych dokumentów.

Pole 9

a) numery identyfikacyjne przestrzeni ładunkowych lub kontenerów (we właściwych przypadkach),

b) oznaczenia i numery paczek lub artykułów.

Pole 10

Liczba i rodzaj paczek lub artykułów, opis towarów. Opis towarów musi zawierać ich nazwę handlową (telewizory, odtwarzacze wideo, odtwarzacze CD, itp.) i musi wyraźnie umożliwiać ich identyfikację. Jako opisu towarów nie dopuszcza się opisów generycznych, takich jak elektronika, przedmioty gospodarstwa domowego, odzież, sprzęty domowe. Zgodnie z zaleceniem w niniejszym polu można podać również kod HS (z żółtej strony). Ponadto w manifeście towarów należy podać liczbę paczek dla każdego opisu towarów. W przypadku towarów ciężkich należy podać liczbę towarów.

Pole 11

Masa brutto w kilogramach (kg).

Pole 12

Liczba paczek przeznaczonych do dostarczenia do poszczególnych urzędów celnych przeznaczenia, całkowita liczba paczek i nazwy (miejscowości) tych urzędów. Liczba urzędów celnych przeznaczenia może wynosić między 1 a 3, zależnie od liczby urzędów celnych wyjścia (pole 2 powyżej). Całkowita liczba urzędów celnych wyjścia i przeznaczenia nie może przekroczyć czterech.

Pola 13-15

Miejsce i data oraz podpis posiadacza karnetu TIR lub jego przedstawiciela. Wypełniając niniejsze pole, posiadacz karnetu TIR bierze odpowiedzialność za prawdziwość informacji wpisanych w

karnecie TIR. Takie wpisy powinny być dokonane na wszystkich odcinkach karnetu TIR.

Odcinek nr 1 (biały) - wypełniają organy celne

Do użytku służbowego Wszelkie informacje mogące służyć ułatwieniu kontroli celnych, np. numery poprzednich dokumentów celnych itp.

Pole 16 Numery i informacje identyfikacyjne zamknięć celnych lub zastosowanych oznaczeń. Ostatni urząd celny wyjścia wskazuje te informacje na wszystkich pozostałych odcinkach.

Pole 17 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis odpowiedzialnego funkcjonariusza urzędu celnego wyjścia. W ostatnim urzędzie celnym wyjścia funkcjonariusz celny składa podpis i datuje pole 17 manifestu na wszystkich pozostałych odcinkach.

Pole 18 Nazwa urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

Pole 19 We właściwym polu należy wstawić znak „X”, jeżeli zamknięcia celne lub inne oznaczenia są nienaruszone na początku operacji TIR. Tego pola nie wypełnia pierwszy urząd celny wyjścia.

Pole 20 Nieprzekraczalny termin (data krańcowa w formacie dd/mm/rrrr oraz we właściwych przypadkach godzina), w jakim karnet TIR wraz z pojazdem drogowym lub zespół pojazdów lub kontener są przedstawiane urzędowi celnemu wyprowadzenia lub przeznaczenia.

Pole 21 Dane identyfikacyjne urzędu celnego przeznaczenia lub wprowadzenia, a następnie numer pod jakim zarejestrowano operację TIR w rejestrze celnym.

Pole 22 Różne, np. urząd wyprowadzenia (przejściowy) lub urząd przeznaczenia, w którym należy przedstawić towary. We właściwych przypadkach można tu wskazać wyznaczoną trasę.

Pole 23 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis odpowiedzialnego funkcjonariusza urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

Grzbiet nr 1 (biały) - wypełniają organy celne

Pole 1 Dane identyfikacyjne urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

Pole 2 Numer ewidencyjny (MRN) lub inny numer referencyjny przypisany do operacji TIR.

Pole 3 We właściwych przypadkach, liczba i dane identyfikacyjne zamknięć celnych lub zastosowane znaki identyfikacyjne.

Pole 4 We właściwym polu należy wstawić znak „X", jeżeli zamknięcia celne lub inne oznaczenia są nienaruszone na początku operacji TIR. Tego pola nie wypełnia pierwszy urząd celny wyjścia.

Pole 5 Różne, np. urząd celny wyprowadzenia (przejściowy) lub urząd przeznaczenia, w którym należy przedstawić towary. We właściwych przypadkach można tu wskazać wyznaczoną trasę.

Pole 6 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis odpowiedzialnego funkcjonariusza urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

Grzbiet 1 Jeżeli operacja TIR rozpoczęła się bez wymiany danych karnetu TIR (procedura awaryjna – pkt 8.4), na grzbiecie nr 1 w widocznym miejscu przystawia się pieczęć (wzór w załączniku 8.6).

Odcinek nr 2 (zielony) - wypełnia posiadacz karnetu TIR

Pola 1-23 odcinka nr 2 wypełnia się w ten sam sposób, co odpowiadające im pola odcinka nr 1.

Odcinek nr 2 (zielony) - wypełniają organy celne

Pole 24 Dane identyfikacyjne urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Pole 25 We właściwym polu należy wstawić znak „X”, jeżeli zamknięcia celne lub inne oznaczenia są nienaruszone.

Pole 26 Liczba opakowań w rozładunku. Wypełnia wyłącznie urząd celny przeznaczenia, a nie urzędy wyprowadzenia.

Pole 27 Pole to wypełnia się jedynie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wypadku lub zdarzeń związanych z transportem TIR. W takich sytuacjach należy wpisać znak „R” wraz z dokładnym opisem wszelkich zastrzeżeń. Organy celne nie powinny bez uzasadnienia wydawać potwierdzenia zakończenia operacji TIR w stosunku do której wystąpiły zastrzeżenia.

Pole 28 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis odpowiedzialnego funkcjonariusza urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Na potrzeby dokonania zwrotu właściwej części odcinka nr 2, w przypadku gdy operacja TIR rozpoczęła się bez wymiany danych karnetu TIR (procedura awaryjna – pkt 8.4), tył tego odcinka dostarcza się wraz z adresem zwrotnym organów celnych państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia (przejściowego) oraz stemplem „Procedura awaryjna NCTS” (wzór w załączniku 8.6) w polu „Do użytku służbowego”.

Grzbiet nr 2 (zielony) - wypełniają organy celne

Pole 1 Dane identyfikacyjne urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Pole 2 We właściwym polu należy wstawić znak „X”, jeżeli zamknięcia celne lub inne oznaczenia są nienaruszone.

Pole 3 Liczba opakowań w rozładunku. Wypełnia wyłącznie urząd celny przeznaczenia, a nie urzędy wyprowadzenia.

Pole 4 We właściwych przypadkach, numery i informacje identyfikacyjne

nowych zamknięć celnych lub nowych zastosowanych oznaczeń.

Pole 5 Podobnie jak pole 27 odcinka nr 2, niniejsze pole wypełnia się jedynie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wypadku lub zdarzeń związanych z transportem TIR. W takich sytuacjach należy wpisać znak „R” wraz z dokładnym opisem wszelkich zastrzeżeń. Organy celne nie powinny bez uzasadnienia wydawać potwierdzenia zakończenia operacji TIR w stosunku do której wystąpiły zastrzeżenia.

Pole 6 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis odpowiedzialnego funkcjonariusza urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Wypełnianie protokołu zajścia w karnecie TIR

Pole 1 Urząd celny wyjścia.

Pole 2 Numer karnetu TIR.

Pole 3 Nazwa organizacji międzynarodowej.

Pole 4 Numer rejestracyjny pojazdu drogowego.

Pole 5 Posiadacz karnetu TIR i jego numer identyfikacyjny.

Pole 6 Stan zamknięć celnych, we właściwym polu wstawić znak „X”

- lewe pole: zamknięcie nienaruszone

- prawe pole: zamknięcia zerwane

Pole 7 Stan przestrzeni ładunkowej, kontenera

- lewe pole: przestrzeń ładunkowa nienaruszona

- prawe pole: przestrzeń ładunkowa została otwarta

Pole 8 Uwagi / spostrzeżenia

Pole 9 W polu „Nie wystąpił brak towarów” należy wstawić znak „X”.

- lewe pole: nie brakuje towarów

- prawe pole: brakuje towarów W takim wypadku należy wypełnić pola 10 do 13, wskazując, których towarów brakuje lub które uległy zniszczeniu.

Pole 10 a) przestrzeń ładunkowa lub kontener – wprowadzić elementy identyfikacyjne

b) oznaczenia i numery opakowań lub artykułów – wprowadzić elementy identyfikacyjne.

Pole 11 Liczba i rodzaj opakowań lub artykułów, opis towarów.

Pole 12 (B) brak towarów

(Z) zniszczone towary

Pole 13 Uwagi (podać szczegółowo ilość brakujących lub zniszczonych towarów).

Pole 14 Data (w formacie dd/mm/rrrr), miejsce i czas wypadku.

Pole 15 Środki podjęte w celu umożliwienia kontynuacji operacji TIR. We właściwym polu należy wstawić znak „X”, a we właściwych przypadkach należy wypełnić także pozostałe pola:

- górne pole: nałożenie nowych zamknięć: numer i opis,

- środkowe pole: przeładunek, zob. pole 16,

- dolne pole: pozostałe.

Pole 16 Jeżeli towary zostały przeładowane: wypełnia się pole „Opis każdego z zastąpionych pojazdów drogowych / kontenerów”:

a) numer rejestracyjny pojazdu; jeżeli pojazd został zatwierdzony do transportu TIR, znak „X” należy wstawić w lewym polu. Jeżeli

nie, znak „X” należy wstawić w prawym polu.

b) numery identyfikacyjne kontenera; jeżeli kontener został zatwierdzony do transportu TIR, znak „X” należy wstawić w lewym polu. Jeżeli nie, znak „X” należy wstawić w prawym polu.

Numer świadectwa uznania, we właściwych przypadkach, powinien zostać wpisany po prawej stronie prawego pola, a liczba i szczegółowe dane nałożonych zamknięć powinny zostać wpisane w linii po prawej stronie od numeru.

Pole 17 Nazwa i szczegółowe dane organu, który wypełnił protokół zajścia; miejsce, data (zgodnie z formatem dd/mm/rrrr), pieczątka i podpis.

Pole 18 Data (w formacie dd/mm/rrrr), pieczęć i podpis kolejnego urzędu celnego, do którego dotarł transport TIR.

Część odrywana Przeznaczony do oderwania perforowany numerowany narożnik tylnej okładki karnetu TIR zostaje oderwany i zwrócony posiadaczowi karnetu TIR w przypadku zatrzymania karnetu TIR przez właściwy organ w celu przeprowadzenia postępowania poszukiwawczego. Organ zatrzymujący karnet TIR umieszcza na nim adnotację opatrzoną pieczęcią i podpisem wraz z objaśnieniem.

8.4. Operacje TIR w szczególnych okolicznościach (procedura awaryjna)

Stosowanie karnetu TIR

Art. 274 RW Jeżeli NCTS lub elektroniczny system używany przez posiadaczy karnetów TIR do przekazywania danych zawartych w karnecie TIR nie jest dostępny w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia, stosuje się procedurę awaryjną i operacja TIR zostaje zwolniona na podstawie karnetu TIR. Adnotację o zastosowaniu procedury awaryjnej wpisuje się w odcinku nr 2 na grzbiecie nr 1 w polu „Do

użytku służbowego” wraz z pieczęcią zgodną ze wzorem zawartym w załączniku 8.6.

Na potrzeby dokonania zwrotu właściwej części odcinka nr 2 w procedurze awaryjnej, tył tego odcinka powinien zawierać adres zwrotny organów celnych państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia.

Art. 279 pkt 5 RW

W takich przypadkach nie można dokonać zakończenia lub zamknięcia operacji TIR na obszarze celnym Unii z wykorzystaniem NCTS.

Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia dokonuje zakończenia procedury TIR na podstawie odcinka nr 2 karnetu TIR i przesyła odpowiednią jego część urzędowi celnemu państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia najpóźniej w terminie ośmiu dni od dnia zakończenia. Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia porównuje informacje otrzymane od urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia w celu zamknięcia procedury.

Działania poprzedzające postępowanie poszukiwawcze w ramach procedury awaryjnej

Najlepsze praktyki TIR Handbook

Jeżeli zastosowano procedurę awaryjną, a urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie otrzymał odpowiedniej części odcinka nr 2 karnetu TIR po upływie ośmiodniowego terminu, urząd może skierować zapytanie do elektronicznego systemu kontrolnego SafeTIR prowadzonego przez IRU w celu stwierdzenia, czy odnotowano w nim przedstawienie karnetu TIR w urzędzie przeznaczenia lub wyprowadzenia. Może to ułatwić wysłanie noty poszukiwawczej dotyczącej karnetu TIR do faktycznego lub ostatniego urzędu przeznaczenia lub wyprowadzenia w Unii.

Jeżeli z konsultacji wynika, że w urzędzie celnym przeznaczenia nie przedstawiono karnetu TIR, urząd celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia może podjąć decyzję o bezzwłocznym

wszczęciu postępowania poszukiwawczego w zadeklarowanym urzędzie celnym przeznaczenia lub wyjścia w Unii.

Postępowanie poszukiwawcze w ramach procedury awaryjnej

Art. 280 ust. 6 RW

Jeżeli urząd celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia nie otrzymał w terminie dwóch miesięcy od przyjęcia karnetu TIR potwierdzenia, że operacja TIR została zakończona, lub już wcześniej podejrzewa, że nie dokonano zakończenia, przesyła on notę poszukiwawczą dotyczącą karnetu TIR (wzór poniżej) do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia. To samo ma zastosowanie w przypadku gdy następnie okaże się, że dowód zakończenia operacji TIR został sfałszowany.

Postępowanie określone w części VII rozdział 4 (Postępowanie poszukiwawcze) stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań.

Najlepsze praktyki TIR Handbook

Wzory pisma oraz noty poszukiwawczej wykorzystywanych w procedurze awaryjnej

8.5. Pisemne powiadomienie

Pismo do stowarzyszenia poręczającego TIR i posiadacza karnetu TIR

…… …….

(pełna nazwa urzędu celnego/administracji celnej) (miejsce i data)

Dotyczy: Informacja dotycząca karnetu TIR nr ……

kierowana do …..……

(pełna nazwa i adres posiadacza karnetu TIR)

……

(pełna nazwa stowarzyszenia poręczającego)

Szanowni Państwo!

Uprzejmie zawiadamiamy, iż nasza administracja celna nie otrzymała potwierdzenia prawidłowego zakończenia operacji TIR realizowanej na terytorium Unii Europejskiej na podstawie karnetu TIR nr ……..….

Ponadto informujemy, że kontrola statusu powyższego karnetu TIR w systemie kontroli karnetów TIR wykazała:

(2) brak informacji potwierdzających zakończenie powyższej operacji TIR na terytorium Unii,

(3) istnieje zapis dotyczący powyższej operacji TIR, w związku z czym skontaktowaliśmy się już z urzędem celnym przeznaczenia w …….. celem potwierdzenia informacji z systemu SafeTIR, lecz dotychczas nie otrzymaliśmy żadnego potwierdzenia.[431]

W związku z powyższym, zgodnie z art. 280 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, i bez uszczerbku dla zawiadomienia wymaganego zgodnie z art. 11 ust. 1 Konwencji TIR, prosimy o dostarczenie nam, w terminie 28 dni od daty niniejszego pisma, odpowiednich dokumentów potwierdzających prawidłowe zakończenie powyższej operacji TIR na terytorium Unii Europejskiej.

1 Administracja celna wybiera opcję nr 1 lub 2.

Należy przedstawić dowód w postaci jednego z poniższych dokumentów identyfikujących towary:

- dokument poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia lub wyprowadzenia, określający towary i potwierdzający fakt przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia bądź dostarczenia ich do upoważnionego odbiorcy;

- dokument lub ewidencję celną uwierzytelnione przez organ celny państwa członkowskiego, które zaświadczają, że towary fizycznie opuściły terytorium celne Unii;

- dokument celny wystawiony w kraju trzecim, gdzie towary zostają objęte procedurą celną;

- dokument wystawiony przez kraj trzeci, opatrzony pieczęcią lub w inny sposób poświadczony przez organ celny tego kraju i stwierdzający, że towary uznaje się za znajdujące się w swobodnym obrocie w tym kraju.

Jako dowód może zostać przedstawiona kopia wyżej wymienionych dokumentów uwierzytelniona za zgodność z oryginałem przez organ, który poświadczał oryginalne dokumenty, przez organ odnośnego państwa trzeciego lub przez organ jednego z państw członkowskich.

……..

(pieczęć urzędu celnego/podpis odpowiedzialnej osoby)

Załączniki: kopia odcinka nr 1 karnetu TIR

8.6. Nota poszukiwawcza – wzór

Karnet TIR – nota poszukiwawcza

I. Wypełnia urząd celny wyjścia lub wprowadzenia do Unii
A. Nr karnetu TIR B. Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia z Unii Załączono kopię odcinka nr 1(nazwa państwa członkowskiego) C. Urząd wyjścia lub wprowadzenia do Unii (nazwa, adres, państwo członkowskie) D. Numer rejestracyjny pojazdu lub nazwa statku, jeśli jest znana E. Według informacji, którymi dysponuje urząd, przesyłka została: ☐ 1. przedstawiona……dn. …./…./…. (urząd celny lub upoważniony odbiorca) DD /MM /RR ☐ 2. dostarczona ……dn. …./…./…. (nazwa lub nazwisko i adres osoby fizycznej lub prawnej) DD/ MM/ RR ☐ 3. Brak informacji na temat lokalizacji towaru. Miejsce i data: Podpis Pieczęć
II. Wypełnia urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia z Unii: Wniosek o dodatkowe informacji
W celu przeprowadzenia postępowania poszukiwawczego urząd wyjścia lub wprowadzenia do Unii proszony jest o przesłanie: 1. szczegółowego opisu towarów 2. kopii faktury 3. kopii CMR 4. następujących dokumentów lub informacji: Miejsce i data: Podpis Pieczęć

III. Wypełnia urząd celny wyjścia lub wprowadzenia do Unii: Odpowiedź na wniosek o dodatkowe informacje
□ 1. W załączeniu przedstawiono informacje, kopie lub dokumenty, których dotyczy wniosek □ 2. Informacje, kopie lub dokumenty wymienione w pkt 1 2 3 4 wniosku nie są dostępne. Miejsce i data: Podpis Pieczęć
IV. Wypełnia urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia z Unii
□ 1. Odpowiednią część odcinka nr 2 zwrócono w dniu …./…./….; w załączeniu kopia odcinka nr 1 z właściwymi adnotacjami □ 2. W załączeniu odpowiednia część odcinka nr 2 z właściwymi adnotacjami □ 3. Trwa postępowanie poszukiwawcze – kopia odcinka nr 2 lub kopia odcinka nr 1 zostanie zwrócona w najszybszym możliwym terminie □ 4. Przesyłka została przedstawiona w tutejszym urzędzie bez odnośnego dokumentu □ 5. Ani przesyłki, ani karnetu TIR nie przedstawiono w tutejszym urzędzie, i żadne informacje o nich nie są dostępne Miejsce i data Podpis Pieczęć

8.7. Unijny wzór porozumienia/zobowiązania

WZÓR STANDARDOWEGO UNIJNEGO POROZUMIENIA MIĘDZY ORGANAMI ADMINISTRACJI CELNEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH A ICH KRAJOWYMI STOWARZYSZENIAMI PORĘCZAJĄCYMI W PROCEDURZE TIR[‡]

Zgodnie z art. 6 i 8 oraz załącznikiem 9, część I, ust. 1 lit. e) Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. z późniejszymi zmianami (zwanej dalej Konwencją TIR), [*nazwa administracji celnej*] i [*nazwa krajowego stowarzyszenia potwierdzającego*], jako stowarzyszenie zatwierdzone przez rzeczoną administrację celną do występowania w roli gwaranta dla osób stosujących procedurę TIR[§], niniejszym uzgadniają, co następuje:

Zobowiązanie

Zgodnie z art. 8 i załącznikiem 9, część I, ust. 1 lit. f) ppkt (iv) Konwencji TIR [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] zobowiązuje się do zapłaty na rzecz [*nazwa administracji celnej*] gwarantowanej kwoty długu celnego i innych opłat, wraz z wszelkimi odsetkami za zwłokę, które mogą być należne zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, oraz, w odnośnym przypadku, przepisami prawa krajowego [*nazwa państwa członkowskiego*] w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanej z operacją TIR.

Powyższe zobowiązanie dotyczy transportu towarów w ramach dowolnego karnetu TIR wystawionego przez [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] lub przez jakiekolwiek inne stowarzyszenie poręczające powiązane z organizacją międzynarodową, o której mowa w art. 6 ust. 2 Konwencji TIR.

Zgodnie z postanowieniami art. 8 Konwencji TIR [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] odpowiada, solidarnie z osobami zobowiązanymi do zapłaty powyższych kwot, za zapłatę takich kwot.

Zgodnie z art. 163 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny maksymalna kwota roszczenia [*nazwa administracji celnej*] wobec [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] dla jednego karnetu TIR zostaje ograniczona do wysokości 60 000 EUR (sześćdziesięciu tysięcy) lub do równowartości tej kwoty określonej zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

---

‡ Porozumienie administracyjne TAXUD/1958/2003 final

§ Stosuje się art. 1 lit. q) Konwencji TIR z 1975 r. Niniejsze porozumienie i zobowiązanie nie dotyczy przewozu alkoholu i wyrobów tytoniowych opisanych w nocie wyjaśniającej 0.8.3 Konwencji TIR.

[*Nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] zobowiązuje się do dokonania zapłaty na pierwszy pisemny wniosek [*nazwa administracji celnej*], w terminie określonym w Konwencji TIR i zgodnie z prawodawstwem krajowym.

Powyższe zobowiązanie nie dotyczy kar lub grzywien wymierzanych przez zainteresowane państwa członkowskie.

Zawiadomienie i wnioski o zapłatę

W celu ustalenia, która administracja celna Unii Europejskiej posiada właściwość do odzyskania powyższych kwot, stosuje się przepisy art. 87 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny. Z tego względu [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] odpowiada również za zapłatę powyższych kwot w przypadku, gdy zastosowanie mają warunki określone w art. 167 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

Odpowiedzialność [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] wynika z postanowień Konwencji TIR. W szczególności dotyczy to momentu rozpoczęcia się odpowiedzialności określonego w art. 8 ust. 4 Konwencji TIR.

Inne przepisy

[*Nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] zobowiązuje się również do przestrzegania postanowień szczególnych zawartych w załączniku nr 9, część I, pkt 1 lit. f) ppkt (i)–(x) Konwencji TIR.

Rozwiązanie porozumienia

Niniejsze porozumienie zawarte zostaje na czas nieokreślony. Każda ze stron może dokonać jednostronnego rozwiązania porozumienia z zachowaniem formy pisemnej i okresu wypowiedzenia wynoszącego nie mniej niż trzy (3) miesiące.

Rozwiązanie niniejszego porozumienia pozostaje bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności i zobowiązań [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] wynikających z Konwencji TIR. Oznacza to, że [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] w dalszym ciągu ponosi odpowiedzialność z tytułu wszelkich ważnych roszczeń o zapłatę gwarantowanej kwoty wynikającej z operacji TIR objętej zakresem niniejszego porozumienia i rozpoczynającej się przed datą, z którą rozwiązane zostaje niniejsze porozumienie, nawet jeśli wniosek o zapłatę zostaje przesłany po tej dacie.

Właściwość sądu

Wszelkie spory wynikające z realizacji niniejszego porozumienia rozstrzygane są przez sąd w państwie członkowskim, w którym [*nazwa krajowego stowarzyszenia poręczającego*] posiada siedzibę zgodnie z jego prawem krajowym.

Wejście w życie

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie z dniem...

Podpis Podpis

Krajowe stowarzyszenie poręczające Administracja celna

Data Data

8.8. Procedura awaryjna – wzór pieczęci

PROCEDURA AWARYJNA NCTS

DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE

OTWARTO W DNIU_____

(data/godzina)

(wymiary: 26 × 59 mm, tusz czerwony)

Wszystkie wersje językowe pieczęci znajdują się w części V, załącznik 8.1.

8.9. Przykładowe sytuacje przesyłania elektronicznych danych karnetu TIR

a) Transport TIR rozpoczynający się w państwie trzecim, którego trasa obejmuje państwo nienależące do Unii:

Przykład:

[Turcja – Kapitan Andreewo (Bułgaria) – Siret (Rumunia) – Ukraina – Medyka i Kraków (Polska)]

Posiadacz karnetu TIR ma obowiązek przesłać dane zawarte w karnecie TIR do urzędu celnego wprowadzenia na przejściu Kapitan Andreewo (Bułgaria). Urząd celny wyprowadzenia z Unii w Siret (Rumunia) dokonuje zakończenia operacji TIR i przesyła komunikaty IE006 i IE018 do urzędu celnego wprowadzenia na przejściu Kapitan Andreewo (Bułgaria). W momencie ponownego wjazdu operacji TIR do Unii posiadacz karnetu TIR ma ponownie obowiązek przedłożyć dane zawarte w karnecie TIR w urzędzie celnym wprowadzenia na przejściu Medyka (Polska). Jest to nowa operacja NCTS/TIR z nowym numerem MRN. Urząd celny przeznaczenia (Kraków) dokonuje zakończenia operacji TIR poprzez wysłanie komunikatów IE006 i IE018 do Medyki i oderwanie oraz zachowanie obu części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz sporządzenie adnotacji na grzbiecie karnetu TIR.

b) Transport TIR rozpoczynający się w Unii i obejmujący przeładunek:

Przykład:

[Turku (Finlandia) – Kotka (Finlandia) – Rosja]

Posiadacz karnetu TIR ma obowiązek wprowadzić dane do karnetu TIR i przedstawić karnet TIR w urzędzie celnym wyjścia (Turku). W miejscu przeładunku (Kotka) poprzednia operacja TIR (z Turku) zostaje zakończona poprzez wysłanie komunikatów IE006 i IE018 do Turku i oderwanie oraz zachowanie obu części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz sporządzenie adnotacji na grzbiecie karnetu TIR. Posiadacz karnetu TIR wprowadza dane do karnetu TIR, w tym dane poprzedniej operacji z Turku i towary załadowane w Kotce i przedkłada karnet TIR w Kotce w celu rozpoczęcia nowej operacji TIR. Urząd celny wyprowadzenia z Unii (Vaalimaa) dokonuje zakończenia operacji TIR poprzez wysłanie komunikatów IE006 i IE018 do Kotki i oderwanie oraz zachowanie obu części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz sporządzenie adnotacji na grzbiecie karnetu TIR.

c) Transport TIR rozpoczynający się w państwie trzecim (Rosja) i obejmujący dwa miejsca rozładunku w Unii:

Przykład:

[Murmańsk (Rosja) – Oulu (Finlandia) – Turku (Finlandia)]

Posiadacz karnetu TIR ma obowiązek wprowadzić dane do karnetu TIR i przedstawić karnet TIR w urzędzie celnym wprowadzenia (Rajajooseppi). W miejscu przeładunku (Oulu) poprzednia operacja TIR (z Rajajooseppi) zostaje zakończona poprzez wysłanie komunikatów IE006 i IE018 do Rajajooseppi i oderwanie oraz zachowanie obu części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz sporządzenie adnotacji na grzbiecie karnetu TIR. Posiadacz karnetu TIR wprowadza dane do karnetu TIR, w tym pozostałe dane operacji z Rajajooseppi i przedkłada karnet TIR w Oulu w celu rozpoczęcia nowej operacji TIR. Urząd celny przeznaczenia (Turku) dokonuje zakończenia operacji TIR poprzez wysłanie komunikatów IE006 i IE018 do Oulu i oderwanie oraz zachowanie obu części odcinka nr 2 karnetu TIR oraz sporządzenie adnotacji na grzbiecie karnetu TIR.